

206

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ੧
ਪ੍ਰ[illegible]ਾ ਸੂਚੀਪਤ੍ਰਪੋਥੀ ਕਾ ਤੁਕਰਾਣ। ਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾ
ਵਣੇਕੇਚਲਤ੍ਰਾ ਪੋਥੀ ਲਿਖਪਹੁ ਲੋਕਾੜ੍ਹੇ ੧੦।। ਨਿਸਾਨ ਗੁਰ ਕੇ ਦਸਤਖਾਤਿ।
ਜਪੁ।। ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ।। ਕੇ ਨਕਲ।।੧।। ਸੋਦਰਸਬਦ।। ਸੋਹਿਲਾ ਆਰਤੀ।
ਪੰਜ ਸਬਦ।। ਸਿਰੀਰਾਗ ਮ:੧।। ਮਾਝ।। ਗਉੜੀ।। ਆਸਾ।। ਗੂਜਰੀ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀ।। ਬਿਹਾਗੜਾ ਵਡਹੰਸ।। ਸੋਰਠਿ ਧਨਾਸਰੀ ਜੈ ਤਸਰੀ ਜੈਜਾਵੰਤੀ।
ਟੋਡੀ ਬੈਰਾੜੀ।। ਤਿਲੰਗੀ ਸੂਹੀ।। ਬਿਲਾਵਲ ਗੋਂਡ।। ਰਾਮਕਲੀ ਨਟਨਾਰ
ਾਇਣ।। ਮਾਲੀਗਉੜਾ।। ਮਾਰੂ।। ਤੁਖਾਰੀ।। ਕੇਦਾਰਾ ਭੈਰਉ।। ਬਸੰਤ ਸਾਰੰਗ ਕਾ।। ਮਲਾਰ
ਕਾਨੜਾ।। ਕਲਿਆਣ।। ਪ੍ਰਭਾਤੀ।। ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ।। ਗਾਥਾ।। ਫੁਨਹੇ।। ਚਉ
ਬੋਲੇ।। ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ।। ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੇ।। ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁ
ਖਵਾਕ।। ਸਵੈਯੇ ਕਲ ਕੇ ਤਥਾ ਸਭ ਨਾ ਕੇ।। ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ।। ਸਲੋਕ ਤ
ਥਾ ਸਟ।। ਮਲਸਾਰਨਾਲੋ।। ਸਲੋਕ ਮ:੯।। ਰਤਨਮਾਲਾ।। ਹਕੀਕਤ
ਸੈਦ ਨਾਭੁ ਰਾਜੇ ਕੀ।। ਰਾਗਮਾਲਾ।। ::।। :।। :।। ੮।।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਤਤਕਰਾ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਨਾਵੇਂ ੨੨ ੨੩ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ।
੧ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧।। ੧੧ ਚਉਪਦੇ ਕਲਿ ਸਰੀ ਕਿਉ ਉਬਰੀ ੨੪ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸਾ।
੧ ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ। ੧੨ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ। ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ
੨ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ।। ੧੩ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ। ੨੫ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰ।
੩ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ।। ੧੪ ਤਨੁ ਜਲਬਲ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ੨੬ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ
੪ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ।। ੧੫ ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਜਗੁ ਮਉਲਾ
੫ ਅਮਲੁ [illegible] ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ।। ੧੬ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ।। ੨੭ ਇਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨ
੬ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ੧੭ ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ। ੨੮ ਏਕ ਸੁਠ ਤ ਜੋਤ ਹੈ ਜੀਆ।
੭ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ੧੮ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ।। ੨੯ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ।
੮ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਤਾ।। ੧੯ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ੩੦ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ।
੯ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ। ੨੦ ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ। ਅਛਲ ਛਲਾਈ
੧੦ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ।। ੨੧ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੧ ਹਉਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
੨ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਭਰਮਾਈ
੩ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈ॥
੪ ਜਿਨੀਸੁਣਕੈਮੰਨਿਆ॥
੫ ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਨ
੬ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿ॥
੭ ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵ
੮ ਪਰਹੀਸਵਿਕਾ॥
੯ ਸਦਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐ॥
੧੦ ਗੁਰਮਾਇਆਮੋਹ॥
੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਛੋਡਬਿਖਿਆ
੧੨ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰ
੧੩ ਜਾਪਿਰਜਾਣੈਆਪਣਾ॥
੧੪ ਗੁਰਮੁਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥
੧੫ ਧੰ[illegible]ਵਨਜਨਨੀ॥
੧੬ ਰੋਬਿ[illegible]ਗਲਿਪਿਧਾਨ॥
੧੭ ਕਾਇਆਸਾਪੈਉਰਧਤਪ॥
੧੮ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਈਐ॥
੧੯ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
੨੦ ਤ੍ਰਿਸਹਉਮੈਵਿਕਿਆ
੨੧ ਸੇਦੁਖਤੁਹਿਲਾਗੀਐ॥
੨੨ ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਆ॥
੨੩ ਬਿਨਗੁਰਕਰਗਨਤੁਟਈ॥
੨੪ ਤਿਨਆਨੰਦਸਦਾ॥
੨੫ ਗੁਰਤੇਤੀਸਚ॥
੨੬ ਆਪੇਕਾਰਣਕਰਤਾ॥
੨੭ ਸਦਸੁਰਕੰਮਠਗੋਲੀ
੨੮ ਇਕਦਾਪਰਹਾਹੈਆਪਣਾ॥
੩੦ ਹਰਿਜੀਉਸਨਾਸਨਤੂ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਃ੪॥ ਗਰਬਉਪਦੇਪਤ॥
੧ ਮੈਮਨਤਨਬਿਰਹਾ॥
੨ ਨਾਮਮਿਲੈਮਨਤ੍ਰਿਪਤੀ
੩ ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਵਿਥਰਹਿ
੪ ਹਉਪੰਥਦਸਾਈ॥
੫ ਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ॥
੬ ਦਿਨਸਨਕੈਡਰਅਬਦੇ॥
੧ੴ ਮਃ੫॥ ਪਰਤਿਮਰੋਪਤ॥
੧ [illegible]ਤੂਰਤਾਦੇਖਕੈ॥
੨ ਮਨਰੇ [illegible]
੩ ਭਲਕੇਉਠਪਪੋਲੀਐ॥
੪ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾ॥
੫ ਸਭੈਥੋਕਵਿਸਰਨ॥
੬ ਸੇਭਵੈਕਪਰਾਪਤੇ॥
੭ ਸੋਈਧਿਆਈਐ॥
੮ ਨਾਮਧਿਆਏ॥
੯ ਇਕਨੀਪਰਥੀ॥
੧੦ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰ॥
੧੧ ਮਿਲਸਤਿਗੁਰਸਿਉ॥
੧੨ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈ॥
੧੩ ਪ੍ਰੀਤਲਗੀਤਿਸਸਚ
ਸਿਰੀਰਾਗ॥
੧੪ ਸੰਤਜਨਪੰਨਜਿਨ
੧੫ ਮੇਰਾਮਨਅਰਧਕ
੧੬ ਸਰਬਰੂਪਏਪ੍ਰਭੁਆਪ॥
੧੭ ਉਦਮਕਰਹਰਿਜਾਪਣਾ॥
੧੮ ਸੋਈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣ॥
੧੯ ਰਸਨਾਸਚੁਸਿਮਰੀ॥
੨੦ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਭਾਈ
੨੧ ਮਿਠਾਕਰਕੈਖਾਇਆ॥
੨੨ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਭਾਈ
੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਪੂਜੀਐ॥
੨੪ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਭਾਈਹੋ॥
੨੫ ਗੋਇਲਆਇਆ
੨੬ ਮੋਰਦਮੈਲ[illegible]ਨਹੀ
੨੭ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੋ॥
੨੮ ਸਲਾਹਉਪਨਪੂਰੀਐ॥
੧ੴ ਮਃ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
੧ ਆਖਆਖਮਨਵਾਵਣਾ॥
੨ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆ॥
੩ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈ॥
੪ ਮਛੁਲੀਜਾਲਨਜਾਣਿਆ॥
੫ ਮਨਰੇਤਨਰਹੈ॥
੬ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸਾਧੀਐ॥
੭ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਜਾਣਿਆ॥
੮ ਸੁਣਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇ॥
੯ ਬਿਨਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀ॥
੧੦ ਸਤਗੁਰਪੂਰਾਜੇ
੧੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤ
੧੨ ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਭੁਲਾ॥
੧੩ ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀ॥
੧੪ ਰਾਮਨਾਮਮਨਬੇਧਿਆ॥
੧੫ ਸਿਰੀਰਾਗ॥
੧੬ ਚਿਤੈਨੀਸੇਧਉਲਹਰ॥
ਡੂਗਰਦੇਖਰਗਾਵਣੋ॥

੧੭ ਸੁਕਾ ਮਕਰਿ ਪਰਵੇਸਣ
੧੯ ਮਃ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤ
੨ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ
੩ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ
੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
੫ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੇਰੇ
੬ ਸਾਜਨ ਸਭ ਲੋਵਦੀ
੭ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਵਰ
੮ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਮਨਾ
੧੯ ਮਃ ੫ ਜਾਕਉ ਮੁਸਕ
੧ ਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ
੨ ਜਾਨਹੁ ਨਾਹਿ ਭਾਵੈ ਕਵਨ
੧੯ ਮਃ ੧ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ
੧੯ ਮਃ ੪ ਪਹਰੇ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ
੧੯ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾ
੨ ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ
੧੯ ਮਃ ੪ ਪਹਰੇ ਸਿਰੀ
੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਵਣਜਾਰ
੧੯ ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਪਰ ਪਾਇਆ
੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਪਰ ਪਾਇ
੧੯ ਛੰਤ ਮਃ ੪ ਮਨ
੧ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ
੨ ਰਤਨ ਕਮਲਾ ਸੀ ਰੰਗ
੧੯ ਵਣਜਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
੧ ਤ ਮਨ ਨਾਮ ਹੈ ॥੦॥

੧੯ ਸਿਰੀਰਾ[illegible]
੧ ਹਰਿ[illegible]
੨ [illegible]
ਤਤ[illegible]
ਕੁਨਾਵ[illegible]
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਨਾ
੩ [illegible] ਪ੍ਰਭਿ [illegible]
੪ ਗਾਵ[illegible]
੫ ਹਰਿ ਗੁਣ [illegible] ਹਰਿ
੬ ਆਵਹੁ [illegible] ਸੀਸ
੧੯ ਮਃ ੫ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰ
੨ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ [illegible]
੩ ਅਨ[illegible] ਸਾਹ
੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਾ ਬਰਸਣਾ
੫ ਸਫਲ ਸੁ ਦਰਸਨ
੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘ
੭ ਕੀਆ ਕਰਣਾ ਹੋਆ
੮ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰ
੯ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆ
੧੦ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤ
੧੧ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ
੧੨ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ
੧੩ ਸਿਫਤ ਸਲਾ[illegible]
੧੪ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ[illegible]
੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ[illegible]
੧੬ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ[illegible]
੧੭ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ[illegible]

੨੩ ਜੀਅ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ
੨੪ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ
੨੫ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ
੨੬ ਆਵਹੁ ਸਾਜਨ ਸੰਤ
੨੭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
੨੮ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ
੨੯ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ
੩੦ ਅਗਮ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ
੩੧ ਮਨ ਤਨ ਰਪਿਤ ਤੇਰਾ
੩੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
੩੩ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ
੩੪ ਕੀਨੀ [illegible] ਇਆ
੩੫ [illegible] ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਗਾਵਿਤ
੩੬ ਰੈਣ ਸਬਾਈ ਦਿਨ
੩੭ ਐਸੇ ਤੂਠੇ ਆਇਆ
੩੮ ਮਨ ਤਨ ਰਾਤਾ ਰਾਮ
੩੯ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ
੪੦ ਸੋਈ ਕਰਤਾ ਕੀਆ
੪੧ ਕੁਠਾ ਮੰਗਲ ਜੇ ਕਰਮ ਠੀ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
[illegible] ਰਾਹੁ ਕਮਸ
[illegible] ਪਦੀਆ ਮਃ ੩
[illegible] ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ

੨ ਸੋ[illegible] ਲ
੩ ਏਕੋ[illegible]
੪ ਸਬ[illegible]ਰੈਸੁਮ
੫ ਅੰਤਰਹੀਰਾਲਾਲ
੬ ਸਭੁਘਟਆਪੇਭੁਗਵੈ
੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰ
੮ ਆਪੇਰੰਗਿਸਹਿਜ
੯ ਸਤਿਗੁਰਸੋਹਿਆ
੧੦ ਆਪਹਿ[illegible]ਣਾ
੧੧ ਤੇਰੀਖਾਣੀਤੇਰੀਬਾਣੀ
੧੨ ਐਥੈ[illegible]ਆਖੈ
੧੩ ਉਤਪਤਪਰਲਉ
੧੪ ਸਤਗੁਰਸਾਖੀਸਿਖਾ
੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ[illegible]
੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੈ
੧੭ ਸੇਸਹਲਾਗਹਿ
੧੮ ਹਰਿਨਰਪਵਣੈ
੧੯ ਨਿਰਮਲਸਬਦ
੨੦ ਗੋਬਿੰਦਜਲ
੨੧ ਸਲ[illegible]ਹਸੁ
੨੨ ਤੇਰਭਰਾਤਸਹਿ
੨੩ ਆਤਮਪਰਗਾਸ
੨੪ ਇਸਗੁਰ[illegible]
੨੫ ਗੁਰਮੁਖਮਿਲ
੨੬ ਏਕਲੇਤਸੇਤ
੨੭ ਸੇਰਾਪੁਭੁਰ
੨੮ ਹਰਿਆਪੁਮਿਲਾਏ
੨੯ ਸਾਚੁਉਤਮਜਸ
੩੦ ਨਮਸਥਾਨ
ਅਨਮੁਖਪਰਪੰਚੁਤ

੩੧ ਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨ
ੴ ਆਦਪੁਰਖਾ
੧ ਅੰਤਰਅਲਖਾ
੨ ਕਵਨਿਸਮਕਤਾ
੩ ਪ੍ਰਭਆਬਿਨਾਸੀ
੪ ਨੀਤਨਿਤ[illegible]
੧ੴ ਹਰਿਜਪੇਜਾਪ
ਬਾਰਾਮਾਹਾ
੧ ਕਿਰਤਕਰਮਕੇ
[illegible]ਜਿਨਕਰਣੀ
੧ੴ ਸੋਈਸਤਿਗੁਰਆਪਣਾ
ੴ [illegible]
੧ ਤੂੰ[illegible]ਪੁਰਖਆਦੇ
ਤੂੰਕੁਦਰਤ[illegible]ਕੇਸਬ
ਦੇਕੇਨਾਦਾ[illegible]
ਭੁਉਮੁਖਭੁਗਾਵਦਾ
੨ ਤੁਰਘਰਪਰਗੁਰਾ
੩ ਆਤਾਮਤੁਪਿਤਾਸੀਤੋ
੪ ਪਵਣੈਪਾਣੀ
੫ ਸੁਣਸੁਣਬੂਝੈ
੬ ਜਾਤੇਜਾਤਕਰਾਤੇਆਵੈ
੭ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ
੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
੯ ਕਿਰਤਪਾਇਆ
੧੦ [illegible]ਅਕਥਕਥਾਇ
[illegible]ਜਨਮਮਰੈ
੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆ
[illegible] ਅਵਰਪੰਚਹਮਏਕ

੧੪ ਮੁੰਡਾਤੇਪਖਭੀਤਰਾ
੧੫ ਅਵਧੂਧਾਰਕਤਰਮਾਖੀ
੧੬ ਗਉੜੀ ਰੈਣਗਵਾਈਸੋਇ
੧੭ ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਵਸਾ
੧੮ [illegible]ਆਖੀ
੧੯ [illegible]ਪੁਤਾ[illegible]ਮਿਲੀਐ
੧ੴ ਕੁਦਰਤਤੇਰਿਆ[illegible]
੩ ਸੁਬਾਨ[illegible]
੪ [illegible]
੫ [illegible]ਸਰੈ
੭ ਤੂੰਆ[illegible]ਕਥਿਆ
੮ ਇਕਸੇਤੇਸਭਰੂਪਾ
੯ ਮਨ[illegible]ਮਾਇਆ
੧੦ ਮਨ[illegible]
੧੧ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖ[illegible]
੧੨ ਗੁਰਮ[illegible]ਗਲਕੇ
੧੩ ਜੈਸੇਧਰਤੀਉਪਰ
੧੪ ਸਭਜਗ[illegible]
੧੫ ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ[illegible]ਆਨ
੧੭ ਮਃ ੪ [illegible]ਉਪਦੇ
੧ ਪੰਡਿਤਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤ
੨ ਗਉੜੀ ਨਿਰਗੁਣਕਥਕਥਾਏ
੩ ਮਾਤਪਿਤਕਰੈਪੁਤਖਾਇ
੪ ਭੀਖਕਭੀਖਪਾਇ
੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਾ

੬ ਹਰਿਆਪੇਜੋਠਗਿਤਿਨਾਧਾ ਗਉੜੀ ੩੧
੭ ਸਾਹਾਹਮਾਰਾਤੂਧਨੀ।
੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭਪਾਲ ਤੀ।
੯ ਕਿਰਪਾਣੀਨਿਸਾਹ।
੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤ।
੧੧ ਹਮਰੇਮਨਚਿਤੁਆਸ।
੧੨ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮੇਹਿਤੁ।
੧੩ ਜੋਤਿਜਨਨੀਸਤ
੧੪ ਜੈਨਾਮਿਲੀਅਹਿਮਨ
੧੫ ਹਰਿਦਇਆਨਦਇਆ
੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰ
੧੭ ਕਰੈਕਿਰਪਾਜਨਾ
੧੮ ਤੁਮਹਰਿਆਮਲਾਈ
੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭ
੨੦ ਹਮਲੋਕਾਨਦਸਗਤ।
੨੧ ਇਹੁਮਨੁਊਆਇਖ
੨੨ ਜੋਮੰਨ੍ਹਧਨਗਰ।
੨੩ ਇਸਗਾਨੋਮੇਹਰਿਰਸ।
੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਸ
੨੫ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀ।
੨੬ ਗੁਰਮਤਬਾਣੀ।
੨੭ ਗੁਰਮੁਖਜਿੰਦੂ
੨੮ ਆਉਸਖੀਠਾਕੁਰੀ।
੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀ।
੩੦ ਜੋਸੀਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦ
੩੧ ਮੇਰਹਿਨਾਮੇਹਰ

ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨ
ਮਹਿਪ੍ਰਭੁਚੰਥਕੇ
੧ ਇਨਾਬਿਪ੍ਰਭੁਸਰਪ
੨ ਕਿਉਤੁਮਅੰਤਰਿਕਿਸ
੩ ਕਹਾਜਨਮਤਿਇਕੀਟ
੪ ਕਰਮਕੁਮਮਾਹਿਬੰਦ
੫ ਗਰਬਗਨਮਹਾ
੬ ਜੈਤਰੀਆਨਾਟੀਕੇ।
੭ ਜੋਨਜੀਨਸਨਾਗਿਰਿ।
੮ ਸੁਣਹਿਕਬਾਹੁ
੯ ਅੰਨਾਜੇਸੇਸਪਾਹੇ
੧੦ ਅਨਕਜਨਤਨਹੀ।
੧੧ ਹਉਤਰਵਖਗਮਨਨ
੧੨ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆ।
੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਹੈਨਿਕੁ।
੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਅਲਖ
੧੫ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇ
੧੬ ਮਨਮੰਦਰਤਨਸਾਜੀ
੧੭ ਰੈਣਦਿਨਸਰੇਇਕ
੧੮ ਤੂਮੇਰਾਸਖਾਤੁਹੀ
੧੯ ਕਿਆਪਤਰਖ
੨੦ ਨੈਨਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸ
੨੧ ਜਾਕੈਵਸਖ ਸੁਲਤਾਨ।
੨੨ ਸਤਿਗੁਰ
੨੩ ਸਾਪਸੂਗਾਜ
੨੪ ਬੰਧਨਤੇਰਬ੍ਰਲ।

ਜਿਸਮਨਵਸੈ ੩
ਗਉੜੀ।
੧੭ ਜੀਅਜੁਗਤ ਜਾਕੈ
੧੮ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
੧੯ ਹਸਤਪੁਨੀਤ
੨੦ ਜੋਤਿਸਪਰਾਇ ਸੋਏ।
੨੧ ਕਲਜੁਗਮੈਮਿਲਆਏ
੨੨ ਹਮਧਨਿਦਿਤੁਗਾਠ।
੨੩ ਤੁਕਰਮਵੇਤ
੨੪ ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਜਨ।
੨੫ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖ ਸਮਤ।
੨੬ ਅਠਾਸਗੁਪ੍ਰਕਾਸਨਮੋ
੨੭ ਕਹਨਰੂਪਤੇਠ ੦
੨੮ ਆਪਨਤਜਨ ਹੀ।
੨੯ ਜਾਕੈਦੁਰਗਨ ਓਪਰ।
੪੦ ਹਮਨਮੋਠਤੁ ਤਾਕੈ
੪੧ ਮੀਤਰੋਸੁਣਿਭ੍ਰਮ
੪੨ ਜਾਕਉਤਮਬ ਏ।
੪੩ ਦੁਖਲਭੁਤਠੋ
੪੪ ਜਾਕੀਮਾਣੀ ਜਾਕੇ।
੪੫ ਦਿਵੈਦਰੋਲੀ
੪੬ ਪੂਰਾਮਾਰਗ।
੪੭ ਪੂਰਾਇਸਨ ੦
੪੮ ਸਤਿਕੀਪੁਰ ਮਿਟੈ
੪੯ ਹਰਗੁਣੰਸ ਪਤਕਮਲ
੫੦ ਇਕਸਜੋਉ
ਜਾਕਾਮਨ

	ਗਉੜੀ		ਗਉੜੀ		ਗਉੜੀ
੪੯	ਨਾਮਭਗਤਜਨਕੈਸੁਖ	੭੭	ਖਾਪਾਪੂਰਨ[illegible]	੧੦੬	ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨ
੫੦	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ[illegible]ਨ	੭੮	ਆਪਨੇਲੈਭਕਵੀਤੋ	੧੦੭	ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੇ
੫੧	ਕਰਿਕਰਿਟਹਲ	੭੯	ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇ	੧੦੮	ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨ
੫੨	[illegible]ਕਰਿਆਪਨੀ	੮੦	ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁ	੧੦੯	ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ
੫੩	ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਾ	੮੧	ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾ	੧੧੦	ਸਿਮਰਸਿਮਰਸਿਮਰ
੫੪	ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈ	੮੨	ਆਨਪਦਰਸਿਗੀਰਾ	੧੧੧	ਆਪਨੇਸੇਵਕਕਉ
੫੫	ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏ	੮੩	ਬਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੈਨਾਇ	੧੧੨	[illegible]ਬਲਪੂਰਨਭਾਈ
੫੬	ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰ	੮੪	ਜਲਥਲਮਹੀਅਲ	੧੧੩	ਕੁਸਲ[illegible]ਬ੍ਰਹਮਸੁਖ
੫੭	ਸਾਧਸੰਗਿਤਤਾਕੀਸਰਨਿ	੮੫	ਹਰਿਹਰਿਮਜਨ	੧੧੪	ਰਖਿਗੁਸਾਈਮੀਤ੍ਰਭਲਾ
੫੮	ਸੁਖੈ[illegible]ਬਿਨ	੮੬	ਪ੍ਰਭ[illegible]ਜੋਨ	੧੧੫	ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋ
੫੯	[illegible]ਪਾਈਪੂਰਾ	੮੭	[illegible]	੧੧੬	ਕਵਨਗੁਣਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
੬੦	ਭੂਲਿ[illegible]ਸੇਵਾ	੮੮	[illegible]	੧੧੭	ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉ
੬੧	ਗੁਰਕਾਸਬਦ[illegible]ਮਨ	੮੯	ਹਰਿ[illegible]ਸਮੇਉ	੧੧੮	ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਹਰਿ
੬੨	[illegible]ਸਿਮਰਤਸੁਖ	੯੦	ਸਾਕਤਨਿਰਮਲੋ	੧੧੯	ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਮੇਰਾ
੬੩	[illegible]ਸਭਸੈਜਾਗ	੯੧	ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦ	੧੨੦	ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਲਾਹੋ
੬੪	ਤੁਮ[illegible]	੯੨	[illegible]ਰਸਾਇਨਜੋਨਾ	੧੨੧	ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ
੬੫	ਕਵਨ[illegible]	੯੩	[illegible]	੧੨੨	ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸ
੬੬	ਤੂਸਮਰਥਤੂਹੈਮੇਰਾ	੯੪	ਸੋਕਿਛਕਰਗਜੋਤਾ	੧੨੩	ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
੬੭	[illegible]ਸਪਾਈਐ	੯੫	ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਇਦਿਵਾਨੇ	੧੨੪	ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ
੬੮	ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀ	੯੬	ਗਰੀਬਾਉਪਰਜਿਖਿਜੈ	੧੨੫	ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇ
੬੯	[illegible]ਕਮਲ	੯੭	ਮਹਜਨ[illegible]ਕੀਤਲੇਆ	੧੨੬	ਤੁਧਬਿਨਕਵਨਹਮਾਰਾ
੭੦	ਗੁਰਜੀ[illegible]ਮਨਕੋ	੯੮	ਜਨਕੀਪੈਜਮਨਮੀਤ	੧੨੭	ਤੁਧਬਿਨਕਵਨਰੀਝਾ
੭੧	ਕਰਿ[illegible]ਕਰਮ	੯੯	ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇ	੧੨੮	ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ
੭੨	ਰਾਮ[illegible]	੧੦੦	ਸਾਤਪਾਈਗੁਰਗਾਰ	੧੨੯	ਹਉਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੋ
੭੩	ਸਿਮਰ[illegible]ਸੁਆਮੀ	੧੦੧	ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆ	੧੩੦	ਜੋਗਜੁਗਤਸੁਨ
੭੪	ਹਰਿ[illegible]	੧੦੨	ਧੰਨਓਹਮਸਤਕਧਨ	੧੩੧	ਆਨਪਪਰਕਾਰਖਾ
੭੫	ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭ	੧੦੩	ਤੂੰਹੈਮਸਲਤਤੂਹਰਿ	੧੩੨	ਚਾਇਆਮਾਇਆ
੭੬	[illegible]ਆਪਨਾ	੧੦੪	ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਭਇਆ		
	ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨ[illegible]	੧੦੫	ਪੋਤਖੋਲਿ[illegible]		

ਗਉੜੀ॥

੧੩੩ ਤ੍ਰਿਹੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥
੧੩੪ ਸਹਿਜਸਮਾਇਓ
੧੩੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨ॥
੧੩੬ ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੂੰਨ
੧੩੭ ਸੁਖਨਾਹੀਰੇਹਰਿਭੀਤ
੧੩੮ ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮ
੧੩੯ ਦੀਬਾਨਹਮਾਰੋਤੁਹੀ॥
੧੪੦ ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾ
੧੪੧ ਬਾਰਿਨਬਲਿਹਾਰਨੇ॥
੧੪੨ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆ
੧੪੩ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਣ
੧੪੪ ਰਸਨਾਜਪਾਏਰੰਕ
੧੪੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮ
੧੪੬ ਗੁਰਬਚਨਿਮੂਲਇਤ
੧੪੭ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕਾ
੧੪੮ ਹੋਵੀਐਸਾਹਉ
੧੪੯ ਰੰਗਾਮਨਦਰਸਨ
੧੫੦ ਮੇਰੇਮਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂ
੧੫੧ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਕਰ
੧੫੨ ਇਸਨਾਨਿਕਲੋ॥
੧੫੩ ਸਭਤੇਕਰਸਹਰਿਹੋ
੧੫੪ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿ
੧੫੫ ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗਮਾਤੋ॥
੧੫੬ ਹਰਿਨਾਮਲੀਮੀਤਾ॥
੧੫੭ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਸ
੧੫੮ ਕਾਹਿਨੀਤਆਗਿਓ
੧੫੯ ਪਾਇਓਲਾਲ॥
੧੬੦ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀ
੧੬੧ ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਕੋ

ਗਉੜੀ॥

੧੬੨ ਹਰਿਬਿਨੁਆਨ
੧੬੩ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿ
੧੬੩ ਦੀਨਦਇਆਲ
੧੬੪ ਆਉਹਮਾਰੈ॥
੧੬੫ ਸਦਸੁਲਮਾਜਨ
੧੬੬
੧੬੭ ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਨੁਕਰਤੇ॥
੧੬੮ ਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਾਨਾਮ॥
੧੬੯ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਾਮ॥
੧੭੦ ਮੀਠੀਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥

੧੬ ਮਃ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਰੰਗਸੰਗਿ[illegible]॥
੨ ਮਨਕੈਕਰਮਕਾਇਆ॥
੩ ਨਾਮਸੰਗਿਨਕਾਰਜਹੋ
੪ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆ॥
੫ ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤ
੬ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮ
੭ ਖਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤਸੀਲ
੮ ਐਸੋਦਾਸਮਿਲੈ॥
੯ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬਕੀਆ॥
੧੦ ਨਉਆਸਟਨ
੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿ॥
੧੨ ਹਠਕਰਮਰਨਿ
੧੩ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀ
੧੪ ਪ੍ਰਥਮੈਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈ
੧੫ ਬੋਲਹਿਸਾਚਮਿਥਿਆ
੧੬ ਰਾਮਨਾਮਜਿਤਾਰਾ॥
੧੭ ਜੀਉਤਰਾਈਕੈਰੋਇਲਈ

ਗਉੜੀ॥

੧੮ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝ

੧੯ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਮਨਕਾਸੂਤਕਦੂ
੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ
੩ ਇਸਜੁਗਕਾਧਰਮ
੪ ਬ੍ਰਹਮਮੂਲ
੫ ਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਪੜੈ
੬ ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈ॥
੭ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕ॥
੮ ਮਨਹੀਮਨਦੁਸਾਏ
੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੋਹ

੧੪ ਮਃ੧ ਕਾਪਤਾਕਰਿ ਚੇਲਾ॥

੧ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇ ਸੀ
੨ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀ ਚਾਰੀ

੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੧॥

੧ [illegible]ਹੁਮਨਮੈ
੨ [illegible]ਵਤੇਨਮੇਲੁ
੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਦੈ
੪ ਪ੍ਰਥਮੇਰਾ[illegible]ਬਦਾਸ
੫ ਕੋਇਸਭਾਰੇਸੋਈ॥
੬
੭ ਪਰਿਮਿਉਜੋਰਤਾਮ ਭ
੮ ਬਿਨਸਿਮਰਨਿਜੋਮਾ॥
੯ ਗਰਬੈਬਲਿਨਮੋਹਿ॥
੧੦ ਤੈਸਗਰਬਉਸ੍ਰਿਮ ਰਉ
੧੧ ਅਲਮੇਰੋਗੋਬਿੰਦ
੧੨ ਆਦਮਪਜੋਅੰਤਨਿ ਬਾਹੇ॥
੧੩ ਖੋਜਤਫਿਰੇਆਸੁਖ
੧੪ ਨਾਰਾਇਣਹਠਰੰਗ

१५ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗਰ
੧੬ ਰੰਗਸੰਗਬਿਖਿਆ
੧੯ ਛੰਤਾਪਤ੍ਰਾ।
੧ ਪਿਰਬਿਨਖਰੀ।
੧ ਕਾਮਣਹਰਿਰਸਬੇ
੨ ਪਹਿਆਇਆਸ
੩ ਰਸਬੁਲਾ।
੪ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਛੰਤਮਤ
੧ ਮਨਬੈਰਾਗਭਇਆ
੨ ਮੋਹਨਮੇਰੇਪ੍ਰੇਮ
੩ ਜਪਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਾ ਮਾ।
੪ ਸੁਣਸਖੀਏਮਿਲ
੧੯ ੫ ਬਾਵਨਅਖਰੀ।
੧੯ ੧ ਸੁਖਮਨੀ
੧੯ ਥਿਤੀਵਾਰਾਤੇ
੧੬ [illegible]
੧੯ ਵਾਰਮ:੪।
੧੯ ਵਾਰਮ:੫।
੧ ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਭਲਾ।
ਗਉੜੀਭਗਤਾਂਕੀ
੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਆਸਾਬਾਤੁਕ
੧ ਰਾਸਬਦਾਵੇਨਾਹ।
੨ ਸੋਦਰਸੋਪੁਰਖ।
੩ ਸੁਣਵਡਾਆਖੈ
੪ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸ
੫ ਜੇਦਰਮਾਗਤਕੂਕ

ਆਸਾ
੬ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟ
੭ ਕੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਧੁਨ
੮ ਵਾਜਾਮਤਪਖਾਵਜ।
੯ ਪਵਣਉਪਾਇਧਰੀ।
੧੦ ਕਰਮਕਰਤੂਤਬੇਲ
੧੧ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਭਾਰ।
੧੨ ਕਰਕਿਰਪਾਆਪਨੇ।
੧੩ [illegible]ਬਨਸਭਸਰ।
੧੪ [illegible]ਸਰਵਰਕਮਲ
੧੫ ਗੁਰਮਤਸਾਚੀਹੁਜਤ
੧੬ [illegible]ਆਖੋਸਰਬੀ।
੧੭ ਇਕਆਵਹਿਇਕਜਾਵੇ।
੧੮ [illegible]ਪਾਇਲਗਾ।
੧੯ ਕੇਸਵਕਉ[illegible]
੨੦ ਕੋਈਭੀਖਕਭੀਖਿਆ
੨੧ ਨਪਾਵੈਨਪੇਲਪਖ
੨੩ ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾ
੨੪ ਜੇਦਕਨਾਸਭਕਤ
੨੫ ਵਾਜੀਗਾਗਰਦੇਹ
੨੬ ਮੋਹਿਕਦੇਬਸੋਹਿਸਭ
੨੭ ਆਪੰਕਰੇਸਰਬਆ
੨੮ ਦੇਵੀਆਆਵਣਜਾਣੀ।
੨੯ ਏਕਨਗਰੀਆਗ੍ਰਾਹ
੩੦ ਪੇਵਕੜੈਧਨਖਰੀ
ਨਿਕਸਕਪੂਤਨਕਿਸਕਾ
੩੧ ਤਿਤਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਣੀ

ਆਸਾ।
੩੨ ਵਿਦਿਆਪਧਰਾਵਿਆਨ
੩੩ ਲਖਲਸਕਰਲਖ
੩੪ ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕਨਾਮ।
੩੫ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈ
੩੬ ਭੀਤਰਗੁਪਤਪਨਾ।
੩੭ ਮਨਮੁਖੀਜੋਗਹਿਨ
੩੮ ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰਕਰਣੈ
੩੯ ਗਨਕਾਸਬਦਮਨਿ।
੪੦ ਗੁਨਵਰਗਿਆਨ।
੪੧ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾ।
੧੯ ਮ:੩ [illegible]ਪੜੇ।
੧ ਹਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ
੨ ਸਬਦਮੂਆਆਵਿਚਹੁ
੧੯ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਵਡੀਵਡਿਆਈ।
੧ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਸਾਚਾ
੨ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇ।
੩ ਮਨਮੁਖਮਰੈਮਰ
੪ ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤ
੫ ਮਨਮੁਖਝੂਠੋਝੂਠ।
੬ ਭਗਤਰਤਾਜਨਸਹ
੭ ਗੁਣਮਾਇਰਸਰ
੮ ਸਬਦਮਰੈਤਿਸ
੯ ਨਿਰਤਕਰਾਇਹਮਨਨਚੇ।
੧੦ ਹਰਿਕੀਤਾਨੈਸਤਿਗੁਰ
੧੧ ਜੇਪੜੇ ਤ੍ਰੈਕਰਤਾ
੧੯ ਸਕੀਆਕਰੇਤਾ
੧ ਕਿਸਜੀਪਨਾਕੀਆ

ਆਸਾ

੩	ਤਨਿ ਕੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
੪	ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ
੫	ਗੁਰੁ ਦਰੀਆ ਦਰਗਹ ਦਰਬੋਲੀ
੬	ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ
੭	ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
੮	
੯	ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ
੧੦	ਕਬਹੂ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਗਾਸ
੧੧	ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ
੧੨	ਆਇਆ ਆਮਰ ਨਾਥ
੧੩	ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਓ
੧੪	ਹਉਮੈ ਨਾਇ ਨਾਹਿ
੧੫	ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭਿਆ
	ਮ: ੪ ਪਾ [illegible]
੧	ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤਿ
੨	ਸੁਸਤੇ ਪਿਰ ਕੀ ਨੀਦ ਖਾਨ
੩	ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ
੪	ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਮੀਲ ਹਿਤੀ
੫	ਮਕਾਕਰ ਤੁਸੋ ਪਕਨ
੬	ਪਿਥਮੋ ਮਤੀ ਜੇ ਪਤੀ
੭	ਪਰਦੇਸ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ
੮	ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ
੯	ਦਨ ਰੈਣ ਪੁਜਾਰਾ
੧੦	ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਾਤ ਤਨ
੧੧	ਅਕਾਲ ਹੈ ਬਿਲਲਾਇਦੇ
੧੨	ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲਿ ਸੀ
	ਪ੍ਰਭ ਮਤੀ ਗੀਨੀ ਕੀ ਜਾਤ

ਆਸਾ

੧੩	ਜੀਵਤ ਕੀ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
੧੪	ਪਤ ਮੈਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ
੧੫	ਏਕ ਪਖੰਡੀ ਦਿਨ ਸਮੋਵੈ
੧੬	ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਨ ਪਰਮਾਨ
੧੭	ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
੧੮	ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
੧੯	ਜੈਸੋ ਕਿਰਸਾਣ ਬੋਵੈ
੨੦	ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ [illegible]
੨੧	ਨਿਕਟੀ [illegible]
੨੨	ਹਰਿ [illegible]
੨੩	ਜੀਅ ਪਰਾਨ [illegible]
੨੪	ਅਨਦੁ [illegible]
੨੫	ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਧਨ
੨੬	ਬਪਪ ਗਾਸ ਭਈ
੨੭	ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਵ ਤੇ
੨੮	ਏਕਾ ਮਨੁ ਪਲੋ ਕਰਮ
੨੯	ਨ ਭਈ ਪਾਪਤ ਆਨਖ
੩੦	ਤੁਪਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
੩੧	ਹਰ ਜਨ ਲੀਨੇ ਸੰਤ
੩੨	ਅਖ ਪਰਖ ਗੁਰ ਕਰ
੩੩	ਬਾਛਤ ਨਾਹੀ ਸੇ ਬੇਲਾ
੩੪	ਸਹਸ ਬਚਾ ਆਤਮ
੩੫	ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
੩੬	ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ
੩੭	ਤੂ ਬਿਅੰਤ ਅਥਾਹ
੩੮	ਗਾਜੀ ਮਿਲ ਪਖੋਬਨ

ਆਸਾ

੪੦	ਕਰਮੇ ਸੂਈ ਸਰਣਾਇ
੪੧	ਜੋਤੁ ਪਤੇ ਵੈ ਜੇ ਪਰਵਾਨਾ
੪੨	ਜਨ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਮਾਲਾ
੪੩	ਬਾਹਿ ਰਪਾ ਈਅੰਤਰ ਮਨ
੪੪	ਉਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੇ
੪੫	ਅਪਮ ਗੁਰਾ ਲੀਕਈ
੪੬	ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ
੪੬	ਜਨ ਤੂ ਸਾਹਿਬ
੪੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ
੪੮	ਆਗੇ ਹੀਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੪੯	ਤੂ ਬਿਸਰੈ ਤਾ ਸਕ ਕੋਈ ਲਾ
੫੦	ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
੫੧	ਮੋਹਿ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ
੫੨	ਲਾਲ ਕੇ ਲਾਲਾ ਤਿਹ
੫੩	ਦੂ ਸਾ [illegible] ਬਨਾਨੇ
੫੪	ਸਾਜਨ ਮਮੋਰਾ ਮਨਲਾ
੫੫	ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ
੫੬	ਏਕ ਵਜੀ ਲਾਪੇ
੫੭	ਗਾਜਲੀ ਜਾਤੇ ਰੇਨਾਇ
੫੮	ਤੀਰਥ ਜਾ ਦੁਤਾ ਹਉ ਹਉ ਕਰ
੫੯	ਪਰਮੇਸੁ ਪਰ
੬੦	ਜਾਪ ਕਾਦ ਵਾਤੇ
੬੧	ਉਦਤ ਬੋਹੇਤ
੬੨	ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ
੬੩	ਜਿਸ ਨੀ ਕੋ ਕੋਈ ਨਮਾਨੇ
੬੪	ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੋ
੬੫	ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰੋਗ ਹਰੋ

	ਆਸਾ		ਆਸਾ		ਆਸਾ।
੬੮	ਅਟੀਤਿਆਸਅਧ	੯੫	ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਆ।	੧੨੧	ਸਹਿਜਸੁਖਆਨੰਦ।
੬੯	ਸਤਿਗੁਰਆਪਨਾ	੯੬	ਮੀਠੀਆਗਿਆ।	੧੨੨	ਜਿਤੁਦਿਉਨਿਤ
੭੦	ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀ	੯੭	ਆਠਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਸਟ	੧੨੩	ਅੰਤਰਗਤਿਸੁਬਾਣਿ
੭੧	ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਾ।	੯੮	ਸਰਬਸੁਖਨਸਥਹੋਤੇਸਭ।	੧੨੪	ਜਿਸਨੇਅਸਾਥਿਰ
੭੨	ਹਰਿਹਰਿਅਖਰ।	੯੯	ਨਾਮਜਪੂਤਮਾਨਤਨ		ਆਖੁਸਟਬਾਤਰੇ
੭੩	ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁ	੧੦੦	ਗਾਵਹਿਲੋਤੁਗਾਵਹਿਨੀਤਸੇ।	੧੨੫	ਠਮੂਨਿਲਾਹੇਕੀ
੭੪	ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨ	੧੦੧	ਪ੍ਰਭਮੈਸਿਰਿਆਤਨ	੧੨੬	ਮਿਥਿਆਰਾਗਮਾਇਆ।
੭੫	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ	੧੦੨	ਸਤਿਗੁਰਸਾਜੇਦੀਆਭਿਰਮ	੧੨੭	ਨਿਮਖਅਸਾਰ
੭੬	ਤੂੰਮੇਰਾਤਰੰਗਹਮਮੀ	੧੦੩	ਗੁਰਪੂਰੇਹਰਿਰਾਖਿਆ	੧੨੮	ਹਰਿਮਾਨਸਈ।
੭੭	ਰੈਣਿਦਿਨੈਗਾਵਉਗੁਨ	੧੦੪	ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦ	੧੨੯	ਆਪਨੇਸੇਵਕਕੀ।
੭੮	ਸੋਈਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬ	੧੦੫	ਸਭਸੁਖਮੈਭੁਲਿਆ	੧੩੦	ਨਟਆਤਖਲਿਖਾਏ
੭੯	ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸ	੧੦੬	ਸਾਈਅਲਖਅਪਾਰ	੧੩੧	ਗੁਰਪਸਾਦਿਮੇਰੇ
੮੦	ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸਨਮਟੇ	੧੦੭	ਲਾਖਭੁਗਤਅਰਾਧੇ	੧੩੨	ਗਰਦਹਨਰਉਹ
੮੧	ਨਾਕਲਾਸਿਉਨਾਰੀ	੧੦੮	ਸਭਥੋਕਦਸਾਜੇ।	੧੩੩	ਨੀਕੀਜੀਆਕੀ
੮੨	ਜਉਮੈਆਪਨਾਸਾਚ	੧੦੯	ਪੂਰਰਹਿਆਸਰਬਥਾ	੧੩੪	ਹਮਾਰੈਏਆਰੀ
੮੩	ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜ	੧੧੦	ਕਿਆਸੋਇਆਨਾਮਵਿਸਾ	੧੩੫	ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨਿ
੮੪	ਤੂਨਕੈਸੰਗਿਨ੍ਰਿਬਤੀ	੧੧੧	ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗ	੧੩੬	ਤਿਆਗਸਗਲ
੮੫	ਨਉਪ੍ਰਮੈਨਰਮੁ	੧੧੨	ਜਿਸਸਿਮਰਤਦੁਖ	੧੩੭	ਜੀਆਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨ
੮੬	ਅਕਰਬਾਤੁਕਰਸੇਹ	੧੧੩	ਗੋਬਿੰਦਗੁਨੀਨਿਧਾਨ	੧੩੮	ਨੈਨਹੁਨਿਮਾਹਾਦੁਖੁ
੮੭	ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਾ	੧੧੪	ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰ	੧੩੯	ਉਦਮਕਰਉਕਰਾਉ
੮੮	ਭੂਪਤਿਰਾਜੇ	੧੧੫	ਉਨਮਕੀਆਕਰਾਇ	੧੪੦	ਅਗਮਆਗੋਚਰਰਸ
੮੯	ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤ।	੧੧੬	ਜਾਕਾਠਾਕੁਰਤੁਹੀ	੧੪੧	ਸਤਿਗੁਰਸਬਨਤਮਾਰੇ
੯੦	ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਕਰ	੧੧੭	ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉ	੧੪੨	ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ।
੯੧	ਸਭਕਿਛੁਸੁਖਜਾਪ।	੧੧੮		੧੪੩	ਜਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ।
੯੨	ਜਿਨਿਪੈਤਲਦੀਪਕਾਨੀ	੧੧੯	ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀ	੧੪੪	ਗੁਰਾਦੇਖਾਇਓਲੋਇ
੯੩	ਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਖਾਈਓ	੧੨੦	ਤੀਗਨੋਤੈਲੋਤਉਲਉ	੧੪੫	
੯੪	ਹਰਿਕਾਨਾਮਰਿਦੈ			੧੪੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਪਾਰ।

ਆਸਾ

੧੪੭ ਆਪਨੀਭਗਤਾ।
੧੪੮ ਚਕ੍ਰਚਰਨਤੁ
੧੪੯ ਇਕਾਸੀਅਠਮਨੁਆਹਿ
੧੫੦ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੁਆ
੧੫੧ ਉਹਨਿਹੁਨਵੇਲਾ।
੧੫੨ ਮਿਲੁਰਾਆਪਿਆਰੇ)
੧੫੩ ਬਿਲਾਸਮਾਇਆ
੧੫੪ ਬਿਪਾਰਗੋਬਿੰਦਨਾ
੧੫੫ ਕੋਈਜਿਮਨਾਰਤੋ
੧੫੬ ਕਮਲੁਪਲੈਭ)
੧੫੭ ਹਰਖਸੋਗਬੈਰਾ
੧੫੮ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ)
੧੫੯ ਮਨਸਾਏਹਆਨਹ
੧੬੦ ਹਰਿਗੁਰਿਹਰਿਗੁਣਗੀਗ
੧੬੧ ਏਕਟੇਕਨਾਹਹਾ)
੧੬੨ ਮਿਲੁਹਰਿਜਸ
੧੬੩ ਕਰਨਕਰਨਤੂਹਾ
੧੬੪ ਉਪਰਿਬਨਸੀਆਹ
੧੬) ਅਸਟਪਦੀਆਪ੨))
੧ ਉਤਰਅਵਘਟਸਰਵ
੨ ਸਭਜਪਸਭਤਪ।
੩ ਲੇਖਆਸੀਖਲਿਖਿਲਿਖ ੪
੪ ਇਮਨਮੇਰੇਪਿਰਮਿਲਾ)
੫ ਆਪਦੀਕਰੇਸੇਪਰ
੬ ਗੁਰਮੁਖਹਿਆਨ
੭ ਗਾਵੈਗੀਤਿਨੀਤੇ।
੮ ਮਨਮੈਗਲਸਾਕਤ
੯ ਤਨਿਬੈਸੋਮਨਕਾਰੇ

ਆਸਾ)

੧੦ ਗੁਰਸੇਵਾਸੋਠਾਕਰ
੧੧ ਜਿਨਸਿਰਸੋਹਿਨਪਟੀ
੧੨ ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲੇ
੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀ
੧੪ ਕਾਰੇਕੂੜਾਕੂੜੀਆ)
੧੫ ਮਨਸਾਮਨਿਸਮਾਇ
੧੬ ਚਲੈਲਲਹਾਰ
੧੭ ਕਿਆਜੰਗਲਢੂਢੀ
੧੮ ਮਨਸਾਮਨੈਸਮਾਇਲੇ
੧੯ ਕਿਆਗੋਰਾਲਢੂਢੀਜਾਏ
੨੦ ਜੈਨਨਮਨਿ
੨੧ ਭਸਤਆ
੨੨ ਦੁਨੀਆਵਰਮਹਰੋ)
੨੩ ਕੇਤਾਆਖਣਆਖੀਐ)
੨੪ ਮਨਰਤਾਹਰਿਨਾਇ
੨੫ ਆਵਣਜਾਣਾ।
੧੭) ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
੨ ਸਤਗੁਰਹਮਗਤਭਰਮ
੩ ਆਸਾਆਸਕਰੇ।
੪ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਾਤਉਪਜੈ।
੫ ਸਭਮਨਮਨਵਸਾਏ)
੬ ਪੇਰੈਅੰਦਰਸਭਕਿਛੁ
੭ ਆਪੇਆਪਪਛਾਣਿਆ
੮ ਦੂਜਾਨਹੀਮਹਲੁ ਪ
੯ ਸਭਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇ)
੧੦ ਸਭਨਾਵੇਨਲਚਰੀ)
੧੧ ਸਭਰਤੇਆਸਨਾਹਿ

੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਲੀਖਿਆ
੧੩ ਸਤਗੁਰਤੇਗਿਆਨਉਪਜੈ
੧੪ ਸਬਦੇਹੀਭਗਤਜਾਪ
੧੫ ਅਨਰਸਭਮਾਇਨੁਕਾਇਆ
੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ) ਮ:੫))
੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ
੨ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀ
੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭ
੪ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖ
੫ ਸਭਥੋਵਿਥਨਮਾਈ
੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਜੈਸੇਸੇਇਸਿਮ੍ਰਤਿ ਜਿਨਸਾ
੨ ਆਈਫੋਜੀਅਨੂ
ਆਸਾਛੰਤਮ:੧)
੧ ਮੁੰਧਜੋਬਨਬਾਲੜੀਏ।
੨ ਅਨਹਦਅਨਹਦ
੩ ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨ
੪ ਤੂਸਭਨੀਥਾਈ
੫ ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
ਆਸਾਛੰਤਮ:੩))
੧ ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾ)
੨ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾ
ਆਸਾਛੰਤਮ:੪))
੧ ਜੀਵਨੋਜੀਵਨੁਪਾਇਆ)
੨ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖ
੪ ਸਤਜੁਗਸਤਸੰਤੋਖ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਨੀਮਤਾ

ਆਸਾ।

- ੧੫ ਮਨਨਾਮਜਪੁਨਾਹਾਰਿ
- ੧੬ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁ।
- ੧੭ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨਾ
- ੧੮ ਗੁਰਮੁਖਢੂੰਢਢੂੰਢੇਆ
- ੧੯ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਕਾਤਾ।
- ੨੦ ਜਿਨਾਮਸਤਕਧੁਰਿ।
- ੨੧ ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿ
- ੨੨ ਜਿਨਾਭੇਟਿਆਮੇਰਾ।
- ੨੩ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆ
- ੧੬ ੨ ਆਸਾਛੰਤਮਃ੫
- ੧ ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾ
- ੨ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥ
- ੩ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ
- ੪ ਢੋਲੜੁਧਨਿਆਣੀ
- ੫ ਜਾਕਉਖੋਜੇਅਸੰਖ
- ੬ ਨਾਮਜਪਤਗੋਬਿੰਦ
- ੭ ਥਿਰਸੰਤਨਕੋਸੋਹਾਗ।
- ੮ ਅਲਹੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗ
- ੧੦ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨ
- ੧੧ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐ।
- ੧੨ ਉਠਵੰਞੁਵਟਾਊੜਿਆ
- ੧੩ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾ।
- ੧੪ ਦਿਨਰਾਤਕਮਾਇਓ।
- ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤ
- ੧੬ ਆਸਾਕੀਵਾਰਮਃ੧
- ੧੭ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓ
- ੧੮ ੧ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ।

ਗੂਜਰੀ

- ਤਤਕਰਾਗੂਜਰੀਕਾ
- ੧ ਤੇਰਾਨਾਮਰਤਨਕਰਮ
- ੨ ਨਾਭਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮ
- ੩ ਧ੍ਰਿਗਇਵਿਆਜੀਵਣ
- ੪ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਕ
- ੫ ਜਗਮੈਨਾਮਨਲੈਭ
- ੬ ਰਾਮਰਾਮਸਭਕੋਈ
- ੭ ਤਿਸਜਨਸਾਂਤਸਦਾ
- ੮ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈ
- ੯ ਏਕਨਾਮਨਿਧਾ।
- ਚੌਪਦੇ।ਪਤਾ।
- ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰ ਰਸਤ
- ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤ
- ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮ
- ਹੋਇਨਿਆਲਮੋਰਾ
- ਗੁਰਮੁਖਸਖੀਸਹੇ
- ੬ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ
- ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਹਰਿਕੇ
- ੧੬ ਚੌਪਦੇ।ਪੜਤਾ।
- ੧ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿ
- ੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰੇਖਟ
- ੩ ਹਰਿਧਨਜਾਪਹਰਿਧਨ
- ੪ ਜਿਸਸਿਮਰਤਮਨ
- ੫ ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈ
- ੬ ਨਾਮਨਿਧਾਨਜਿਨਜਨ
- ੭ ਜਿਸਮਾਨਖਪਹਿ
- ੮ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਗਰਬਮਾਤਾ

ਗੂਜਰੀ।

- ੯ ਦੁਖਬਿਨਾਸਸਖਾ।
- ੧੦ ਪੁਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਕਰਲੀਏ।
- ੧੧ ਹੈਨਜੀਕੈਬ੍ਰਹਮਨਿ ਹਰਿ
- ੧੨ ਮਤਾਅਸੂਰਤੇਅਦਰਾਸਿ
- ੧੩ ਦਿਨਰਾਤੀਆਰਾਧਹ।
- ੧੪ ਮਨਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰ।
- ੧੫ ਦੁਇਕਰਜੋੜਕਰੀ।
- ੧੬ ਗੂਜਰੀਮਾਤਪਿਤਾਭ੍ਰਾਈ
- ੧ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹ
- ੨ ਖਿਨਮੈਥਾਪਿਓ
- ੩ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨ
- ੪ ਕਰਕਿਰਪਾਆਪਨਾ।
- ੫ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰ
- ੬ ਅਪਜਸਮਿਟੈ।
- ੭ ਬਿਮੈਕੁਠਜੀਆਕ
- ੮ ਜਨਕੀਪੈਜਸਦਾਰੰ।
- ੧੦ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚਿਤ
- ੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮ।
- ੧੨ ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਾ।
- ੧੩ ਆਪਨਾਗੁਰਸੇਵ
- ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭ।
- ਅਹਿਬੁਧਬਹੁਸਧਾਨ
- ੧੪ ਅਠਾਪਹਰਸੀਧਰ
- ੧੫ ਤੂੰਸਮਰਥਸਰਨਕੋ।
- ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
- ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ੫॥

ਗੂਜਰੀ॥

੧ ਇਕਨਗਾਰੀਆਪਰਵਰੇ
੨ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿ
੩ ਐਸੀਜਨਮਮਰੇ
੪ ਐਸੀਨਹਮਉਤਮ
੫ ਭਗਤਪ੍ਰੇਮਅਰਾਧਤੇ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆਮ:੩
੧ ਨਿਰਤਕਰੀਇਹੁਮਨਨਚੁ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆਮ:੪
੧ ਹਰਿਬਿਨਜੀਅਰਾ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆਮ:੫॥
੧ ਰਾਜਨਮੈਰਾਜਾ
੨ ਨਾਥਨਰਹਰਿ
੩ ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰੈਆਪਣਾ
੧ ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰ॥
ਅਕਲਨਿਜਿਨਾ॥
ਤਤਕਰਾਰੇਦੁਗੀਧਾਰੀ
ਕਾਨੜਪੜਤਾਮ:੪
੧ ਸੋਦਕਜਨਕਰੇ
੨ ਮੈਕਾਸੂਰਤਕਹਹੁ
੩ ਮੇਰੋਮਨਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿ
੪ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰ
੫ ਜਰਗੁਨਗਾਵੈਹਉ
੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਬਕੀਨਾਮੈ
੧੪ ਰਘੋਪੜਤਾ॥
੧ ਆਈਗੁਰਚਰਨੀ

੨ ਆਈਸੁਨਤਸੋਰ
੩ ਆਈਹਰਿਕੀਰਤ
੪ ਮਨਜਿਉਆਪਨੇ॥
੫ ਪ੍ਰਭਜੀਉਤਉ
੬ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨ
੭ ਹਰਿਧਨਪ੍ਰਭਸੁਖ॥
੮ ਸੋਪ੍ਰਭਜਤਕਤਪੇਖਹੁ
੯ ਹਰਿਕਾਮਨਾਮਜਾਪੇ॥
੧੦ ਮਨਕਹਾਅਹੰਕਾਰ॥
੧੧ ਸੋਪ੍ਰਭਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ
੧੨ ਮਨਰਾਗਮਿਲਨਾਮ
੧੩ ਮਾਈਸੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨ
੧੪ ਕੋਉਲਸੁਪਨੇਹੀ
੧੫ ਸਰਬਸੁਖਾਗਰ
੧੬ ਆਪਨੇਹਰਿਪੈਬਿਨਉ
੧੭ ਗੁਰਕੈਚਰਨਰਿਦੈ
੧੮ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨ
੧੯ ਪ੍ਰਭਜੀਪੇਖਹੁਦਰਸ
੨੦ ਤੇਰਾਜਨਰਾਮਨਾਮ
੨੧ ਆਈਗੁਰਬਿਨ
੨੨ ਠਾਕੁਰਕੋਇਆਪ
੨੩ ਆਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪੈ
੨੪ ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭ
੨੫ ਪ੍ਰਭਤੇਹੁਮਨਰਬਸੋਗ
੨੬ ਮੈਤਾਓਸੋਗਹਿਜੀਉ

੨੭ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉ॥
੨੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਆਬਚਨ
੨੯ ਹਰਿਜਪਸੇਵਕਪਾਰਉਤਾ
੩੦ ਕਰਤਾਰਿਕਰਤੇਦੁਖ
੩੧ ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਉਚਾਮੋਹਨਾ॥
੩੨ ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਉਚਾਮੈਪੇਖਿਓ
੩੩
੩੪ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ॥
੩੫ ਜਾਨਿਨਜਾਈਤਾਕੀ॥
੩੬ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥
੧੪ ਸਭਦੀਨਕੇਸਮਰਥ॥
ਮ:੫॥ਪੜਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰ॥
ਤਤਕਰਾਕਿਰਾਨੇਕਾਸਭ
ਦਾਰਕਾਦਾ॥ਮ:੫॥:॥
(੧ ਵੈਲੇ॥ਪੜਤਾ॥ਦਰਨਸੈਗਰਿ॥ਅ:॥)
੧੪ ਅਸਟਪਦੀ॥ਮ:੫॥ਪੜਤਾ॥
੧ ਹਰਿਜਨਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨ
੨ ਜਗਾਸਡੂਬਕੀਰਤਨ
੩ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥
੪ ਜੈਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥
੫ ਸਭਜੀਆਤੇਰੇਤੂੰ॥
੧੪ ਮ:੫॥ਛੰਤਾ॥ਪੜਤਾ॥
੧ ਹਰਿਕਾਏਕਆਚੰਭਉ
੨ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮਨ
੩ ਕਰਾਕਿਰਪਾਗੁਰ
੪ ਦੁਖਸੁਖਰੋਨਹੀਏ॥
੫ ਹਰਿਚਰਨਸਰੋਵਰ॥
੬ ਖੋਜਤਸੰਤਫਿਰਹਿ॥

੭ ਅਨਕਹੋਰਾਤਦੂਨੀਆ॥
੮
੯ ਸੁਨਤਬੇਨਤੀਆ॥
੧੦ ਬੇਪਸ੍ਰੁਪਰਮਸ੍ਰੀਆ॥
ਬੇਗਾਨਹੁਦੂਰਿਕੀਦਰ॥
ਮਃ੫॥ ਸਭਤੇਰੇਤੂਸਭੁਸਾ॥
੧੦॥ ਤਤਦਰਸਦਾਦੂਰਿਹੈਸਵ॥
ਚਉਪਦੇ ਸਬਨਾਕੇਨਾਵ॥ ਮਃ੧॥
੧ ਅਮੁਲੀਆਲਨਅਬਰੇ
੨ ਗੁਣਦੇਤੀਸਹੁਰਾਦਿਆ॥
੩ ਮੇਰੀਬਹੁਹੁਲਾਇਆ॥
੧੦ ਮਃ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ਪਤ॥
੧ ਮਨਮੈਲਿਸਭਕਿਛੁਮੈਲਾ
੨ ਨਦਰੀਸਤਗੁਰਸੇਵੀਆ॥
੩ ਮਾਇਆਮੋਹਿਗੁਬਾਰ॥
੪ ਸੁਹਾਗਣੀਸਦਾਸੁਖਪਾ
੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਸਦਾ
੬ ਗੁਰਮੁਖਸਦਾਸੰਜਮ॥
੭ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਸਾਦਲਗਾ
੮ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮ॥
੯ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧ॥
੧੦ ਮਃ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ਪਤ॥
੧ ਸੋਇਨਕਰਕਾਪ੍ਰਭਠਾਕਰ
੨ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰ
੩ ਮਨਹਰਿਕੀਆਸਹਰੇ
੧੦ ਮਃ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ਪਤ॥
੧ ਅਤੁਲਤਾਬਾਹਰਬ
੨ ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤਦਰ

੩ ਤੂੰਥਿਅੰਤਕੋਦਿਰਲਾ
੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭ
੫ ਤੇਦਰਨਾਤੁਅੰਤਰਜਾਂ
੬ ਸਾਪਸੰਗਹਰਿਆ
੭ ਦਿਸਰਨਹੀਪ੍ਰਭ
੮ ਤੈਆਣਾਹਿਤੁਰਖੁ
੯ ਸੋਰਅੰਤਰਲੋਕਾਮਿ
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧॥
੧ ਸਾਲਿਵਾਣੀਸਰ
੨ ਮਨੂਆਇਦੋਜੋਸਪ
੧ ੴ ਛੰਤ ਮਃ੧॥ਪਤ॥
੧ ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾਤੂ
੨ ਕਰੁਣਾਨਉਆਤੇਰਾਨ
੧੦ ਮਃ੧॥ਪਤ॥
੧ ਆਪਣੇਪਿਰਕੇਰੰਗ
੨ ਗੁਰਮੁਖਸਬਦਪਾਰਥ
੩ ਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾ
੪ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣ
੫ ਸਤਾਸਉਕਾਹਰਿ
੬ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂ॥
੧੦ ਛੰਤ ਮਃ੪॥ਸੋਰਮ
੧ ਨਮੇਰੇਮਨਸਤਰ
੨ ਹਉਗੁਣਾਬਿਨਹਉਗੁ
੩ ਹਰਿਜਸਗੁਰਹਰਿਸ
੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾ
੧੦ ਧੰਨੀ॥ਮਃ੫॥ਪਤ॥
੧ ਏਹੋਤੇਜਨਨੀਰਾਮ

੧੦ ਛੰਤ ਮਃ੫॥ਪਤ॥
੧ ਗੁਰਮਿਲਲਪਨਜੀ॥
੨ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈ॥
੩ ਪ੍ਰਭਬਰਨਕਾਰਨ
੪ ਆਲਾਹਿਨੀਆ॥
ਧਨਸਰਿਕਾਸਲਾਗਾਮੀਐ
੫ ਆਦਹੁਮਿਲਹੁਸੋਹਲੀ
੬ ਸਨਸਿੰਦਾਸਰ
੭ ਜਿਨਕਾਸਿਰਜਸਮਾਇਆ॥
੮ ਬਾਬਾਆਇਆਹੈ
੧੦ ਆਲਾਹਿਣੀਆ ਮਃ੩॥
੧ ਪ੍ਰਭਸਹਜਕਾਹਰਿਸਾ
੨ ਸੁਣਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਓ
੩ ਰੋਵੈਪਿਰਹੁਦਿਖਨੀਆ
੪ ਇਸਸਰੀਰਜਾਤੀਹੈ॥
੧੦ ਵਾਰਵਡਹੰਸਕੀ ਮਃ੪॥
ਤੂਆਪੇਹੀਆਪਆਪ॥
੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਤਤਕਰ
ਸੋਰਠਬਾਣੀਸਬਨਾਕੇਨਾਵ॥
ਮਃ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਪਤ॥
੧ ਸਭਨਾਮਰਨਾਆਇਆ
੨ ਮਨਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀ
੩ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾਨੀ
੪ ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾ ਪਰਤੀਪੜੁਪਾਣੀ
੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤਪਰ
੬ ਅਲਖਅਪਾਰਅਪ

੭ ਜ੍ਹਿਉਮੀਨਾਬਿਨਪਾਣੀ
੮ ਤੂੰਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿ
੯ ਜੈਸਜਲਾਨਿਧਕਰਹੁ
੧੦ ਆਪਨਾਪੁਪਛਾਣੁਸਤ
੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿ
੧੨ ਜਾਤਿਸਬਦਵਡਭਾਗੀ
੧੪ ਮਃ੩ ਾਪਤਾ
੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਨ
੨ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨ
੩ ਦਾਸਨਦਾਸਹੋਵੈਤਾ
੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨੋਸਦਾ
੫ ਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਰੇ
੬ ਸੋਸਿਖਸਖਾਬੰਧਪਹੈ
੭
੮ ਸਚੀਭਗਤਸਤਗੁਰ
੯ ਸੁਨਗੁਰੀਮਲੀਐ
੧੦ ਤ੍ਰੈਗੁਣਤ੍ਰਿਭਵਣ
੧੧ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰ
੧੨ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
੧੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤ
੧੪ ਮਃ੪ ਅਸਟਪਦੇ
੧ ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾ
੨ ਆਪੇਅੰਤਰਜੋਤਦਾ
੩ ਆਪੇਜੀਆਆਪਾਆਪਹੈ
੪ ਆਪੇਰੰਗਾਆਪਤਰਾ
੫ ਆਪੇਸਿਸਟਉਪਾਇਦਾ
੬ ਆਪੇਸਿਦਾਲਜੇ
੭ ਅਨਦਿਨਨਾਮਵਿਛੁੜੇ

੮ ਹਰਿਸੇਵੁਪ੍ਰੀਤਉਪਜੇ
੯ ਅਲਖਹਰਿਹਤਸੋਧ
੪ ਮਃ੫ ਅਸਟਪਦੇ ਪਤ
੧ ਕ੍ਰਿਸਤੁਉਜਾਗੀਕਿਸ
੨ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਲਾਹੀ
੩ ਜੋਤਿਲਹਿਬੁਝਿਆਤਾਤਿ
੪ ਪਤਿਕਾਇਤ੍ਰਲੋਕਰਾਜਬ
੫ ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਐਦਾਨੁ
ਸੁਖਦਾਈਕੇਪੇਖੇਸਭਸੁਖੀ
੬
੭ ਤਨਸੰਤਨਕਾਧਨਸੰਤਨ
੮ ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਵਸਿਆ
ਸਗਲਸੰਤਮੈਸੋਭਾਮਨ
੯ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਾ
੧੦ ਕਰਿਇਸਨਾਨਸਿਮਰਪ੍ਰਭ
੧੧ ਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕਰ
੧੨ ਜੀਨਾਬਾਤਕੇਵਖਾਤ
੧੩ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
੧੪ ਗਾਜਨਮੈਬਾਜਨਵਿਗਸ
੧੫ ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲ
੧੬ ਮਾਤਬਾਰਬ੍ਰਹਮਾਹਿ
੧੭
੧੮ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨ
੧੯ ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁ
੨੦ ਅਰਤਕਰੇਪਾਇਦਰਸਨ
੨੧ ਰਤਨਜਨਾਮੁਕੁਰਨਸਭ
੨੨ ਗਣਨਾਗਣਦਪੂਰਨ
੨੩ ਕੋਰਣਕਾਰਣਹਾਰ

੨੪ ਪ੍ਰਭਕਿਸਰਨਸਗਾਲ
੨੫ ਆਇਆਮੋਹਾਅਗਾਨਾ
੨੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਇਆਬਿਨਸੈਮੇਘਮੇਰ
੨੮ ਸਗਲਬੂਨਸਪਤਮੈ
੨੯ ਜਾਕੀਜਿਸਰਨਹੋਇਆ
੩੦ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤ੍ਰਿਸਨਾ
੩੧ ਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿਸਭ
੩੨ ਅਬਨਾਸੀਜੀਆਨਕਉ
੩੩ ਜਨਮਜਨਮਕੇਅੰਤਰਕੀਭਾਤਤੁਮ
੩੪
੩੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
੩੬ ਗੁਣਤੇਰਨਬਖੇਸੋਜੀਵਨਕਰਨਾਮ
੩੭
੩੮ ਗੁਰਪੂਰੈਆਪਨੀਕਲਾ
੩੯ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣ
੪੦ ਸਾਧੂਸੰਗਭਾਇਆ
੪੧ ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭ
੪੨ ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆ
੪੩ ਵਰਤਗਵਾਇਆਹਰਿ
੪੪ ਬਿਖਜੀਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੪੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
੪੬
੪੭ ਸੰਤਪੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
੪੮ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਰਖ
੪੯ ਜੀਆਜੰਤਸਭਮਿਲਪਰਿਗਨਹੀ
੫੦ ਹਿਨਦੇਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗੁਰਪੂਰੈਕ੍ਰਿਪਾ
੫੧
੫੨ ਸਾਹਿਬਗੁਣੀਗਹੇਰਾ
੫੩ ਸੁਖਸਹਿਜਆਨੰਦਾ
੫੪ ਨਾਤੁਪਾਇਆਕਰਤਾਰੋ

ਸੋਰਠ

੫੫ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ
੫੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ
੫੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ
੫੮ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ
੫੯ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ)
੬੦ ਦੁਰਤੋ ਸ ਛੁਰ ਮੇਘ
੬੧ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ)
੬੨ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ
੬੩ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ)
੬੪ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ
੬੫ ਸੰਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਤ
੬੬ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ)
੬੭ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ)
੬੮ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਬਲਿ)
੬੯ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ)
੭੦ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ)
੭੧ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ)
੭੨ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਿ ਆ
੭੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਆ
੭੪ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ)
੭੫ ਆਪਨੇ ਗੁਰ ਧਿਆਏ
੭੬ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਕਿਤਾ ਬਿਨਾ)
੭੭ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ)
੭੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਭਾਣਾ)
੮੦ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ)

ਸੋਰਠ

੮੧ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ
੮੨ ਭੁਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ
੮੩ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਘਰਿ ਆਇ
੮੪ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਰਿਦੈ
੮੫ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ
੮੬ ਆਗਾ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ
੮੭ ਨਾਮੁ ਨਾਗਾਇਦਿ ਮੇਰੇ
੮੮ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
੮੯ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
੯੦ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ
੯੧ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਨਾ
੯੨ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ)
੯੩ ਜੀਆ ਜੰਤ ਸਭੁ ਪੇਖੀਐ
੧੪ ਮਃ ੯) ਅਸਟਪਦੀਆ) ਪਤਾ)
੧ ਦੁਖ ਧਾਨ ਪਨੂਾ ਹਰਿ
੨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਪ ਸੀ
੩ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਆ
੪ ਤੂੰ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆ)
ਮਃ ੩ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖ
੧੩ ਨਿਰਗੁਣ ਆਇਆ
੩ ਹਰਿ ਜੀ ਸਬਦਿ ਜਾਪਦਾ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆ)
੧ ਸਭ ਜਗ ਜਿਨ ਉਪਾਇਆ
੨ ਆਤਮ ਰਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਗਰੇ
੩ ਪਾਠ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦ) ੧

ਧਨਾਸਰੀ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ)
ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ)
ਮਃ ੪) ਤੂੰ ਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਤਾ
੧ ਸੋਰਠ ਭਗਤਾਂ ਕਾ
੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ)
ਤਤੁ ਕਰਾ ਪਰਗਾਸਿ
ਗੀ ਸੁਧਿ ਵਖੇਣਾ
ਚਉਪਦੇ ਅਃ ੧))
੧ ਜੀਉ ਤਰਤੇ ਆਪਣ
੨ ਹਮ ਆਨਲਗਿ ਰਾਹਵਿਕ
੩ ਕਿਤ ਸੇਵਰੀ ਸਿਵ ਡਰੀਆ
੪ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
੫ ਚੋਰ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤ ਨ
੬ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਗਾਰ)
੭ ਕਾਲ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ)
੧੪ ਚਉਪਦੇ ਪਤਾ)
ਇਹ ਧਨੁ ਆਖਣ
੨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
੩ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰ
੪ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ
੫ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ
੬ ਮਨ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ
੭ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ
੮ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
੯ ਹਮ ਭੀਖਕ ਭਿਖਾਰੀ
੧੪ ਚਉਪਦੇ ਅਃ ੪)
ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ
ਭਗਤ

ਧਨਾਸਰੀ

੩ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿ
੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁ
੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧ
੫ ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭ
੬ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁ
੭ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿ
੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁ)
੯ ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁ)
੧੦ ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਾ)
੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣ)
੧੨ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬ
੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨ
ਮਃ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ)
੧ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨ
੨ ਬਿਨਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇ
੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਮੋਹਿ
੪ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇ)
੫ ਜਿਸਕਾਤਨਮਨ)
੬ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨ)
੭ ਲਾਵੈਨਲਾਗਨਕਉਹੇ
੮ ਵਾਰਜਾਉਗੁਰਆਪਨੇ
੯ ਸਿਰਕਰਨੀਹਵੈਸਿਰਮੈ
੧੦ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਦਾਸ
੧੧ ਜਿਨਕੀਟੇਕਵਸਆਪਨੇ
੧੨ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ।

੧੩ ਪ੍ਰਜਾਦੁਰਤੁਤਿਲਕ
੧੪ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈ)
੧੫ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤ
੧੬ ਆਵਹਿਅਮਰਾਖਨਹਾਰ
੧੭ ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉ
੧੮ ੧੯ ਅਉਖਧਤੇਰਾਨਾਮ
੨੦ ਜਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖਲੇਹੁ
੨੧ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ)
੨੨ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਸਾਧੂ
੨੩ ੨੪ ਹੋਰਜਾਏਸੇਵਕਰੋ ਗਾ
੨੫ ਮੋਹਿਮਸਕੀਨੀ
੨੬ ਸੇਵਕਤੇਰੇ)
੨੭ ਪਾਰਬਾਹਰਤੇਰਾ
੨੮ ਸਗਲਮਨੋਰਥ
੨੯ ਜੋਗਜੋਹਤੇਖੂਤੁ ਜ
੩੦ ਜਨਤੁਮਵੇਜਨਤੁ
੩੧ ਸਤਿਗੁਰਸੰਤੀਪਸਾਠੋ
੩੨ ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੋਰੇਭ
ਹਰਿਏਕਸਿਮਰਏਕ
੩੪ ਸਿਮਰਸਿਮਰਸੁਖ
ਦਯਾਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿਆ
੩੫ ਦਰਦੇਤੇਦਰਬਪੇਖ
੩੬ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗਲਾ
੩੭ ਜਨਕਰੇਮਾਨਖ)
੩੮ ਨਾਮਗੁਰਦੀਓ ੧

੩੯ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸ
੪੦ ਆਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾ
੪੧ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲ
੪੨ ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀ
੪੩ ਤ੍ਰਪਰਠਨਾਲੋਕਢ
੪੪ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਗੁਰੋ)
੪੫ ਨੂਨਦਸਮਨਸੰਤ
੪੬ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲ
੪੭ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖ
੪੮ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈ
੪੯ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏ
੫੦ ਮਾਠਉਰਮਤੁਇਕ
੫੧ ਮਾਠਾਹੋਰਾਮਤੁਸਤੁ
੫੨ ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਹਰਿਹਰਿ
੫੪ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੫੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ)
੫੬ ਜਲਤਸਖਪਲਤਸੁਖ
੫੭ ਬੰਧਨਹਰਿਬੰਧੁਨਾ)
੫੮ ਤ੍ਰਿਪਤਭਈਸਚੁਭੋਜਨ
੫੯ ਗਰਕੇਰਨਸਿਆਕ
੬੦ ਕੀਤਗੀਪਰਕਾਰਨਤੂਹੂ
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਃ੫।। ਜੋਜੋਜੂਨੀਆਇਓ
ਛੰਤੁ ਮਃ੧ ।ਘਰੁ।
੧ ਤੀਰਥਨਾਵਣਜਾਉ।

ਜੈਤਸਰੀ

੨ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਰੇ ਨਾਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗ
ਮੁਠੜੀਏ। ੧੯ ਛੰਤ ਮ: ੪।।
੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ।
੧੯ ਛੰਤ ਮ: ੫।। ਪਤਾ।
੧ ਸਾਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ।
੧੯ ਧਨ ਸੇਵੀ ਭਗਤਾ ਕੀ।
ਤਤਕਰਾ ਜੈਤਸਰੀ ਕਾ
ਬੁਲਾਕਨਾ ਆ ਸਪਰੇ।
੧ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨ ਨਾਮ
੨ ਲਾਲ ਆਮੋਲਾ ਲਾਲੋ
੩ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਾਤਿਗੁਰ
੪ ਸਾਜਨ ਪਾਹੁ।
੫ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ।
੬ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ
੭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ
੮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ
੯ ਰਸ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ।
੧੦ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
੧੧ ਅਬ ਸਤਿਸੰਗਤਿ
੧੯ ਮ: ੫।। ਦੁਪਦੇ।
੧ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ
੨ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ
੩ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ
੪ ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ।
੫ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ
੬ ਮਨੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ
੭ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ
ਜੋ ਕੀਨੇ ਦਾਨ

ਜੈਜਾਵੰਤੀ

੮ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ੧੦
੯ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਦੇਵਤ ੧੧
੧੦ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ੧੨
੧੧ ਆਇਓ ਅਨਦ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮ ੧੩
੧੨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ੧੪
੧੩ ਛੰਤ ਮ: ੫।। ਪਤਾ ੧੫
੧ ਸਹ ਨਾ ਰਾਮ ੧੬
੨ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਉ ੧੭
੩ ਪਾਪੁ ਭ੍ਰਮ ਸਾਕ ੧੮
ਜੈਤਸਰੀ ਕੀ ੧੯
੧ ਮ: ੯।। ਹਰਿ ਦੇਵ ੨੦
ਜੈਤਸਰੀ ਗਾਈਐ ੨੧
ਜੈਤਸਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ੨੨
ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯।। ੨੩
ਤਤਕਰਾ ਟੋਡੀ ਕਾ ੨੪
ਬੁਲਾਕਨਾ ਆ ਸ: ੨੫
ੴ ਦੁਪਦੇ ਪਤਾ ੨੬
੧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ੨੭
੨ ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ੨੮
੩ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ
੪ ਪਾਈ ਕਰਿ ਮਨ ਤਿਆਗਿ
੫ ਮਾਨ ਕਾਬਿਨ ਬਿਛੁਰੇ
੬ ਕਿਰਪਾਲਿ ਪਰਬ ਸਮੁਾਰਿ
੭ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ
੮ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਾਮ ਸਨਾਹ
੯ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਓ ਟ

ਬੈਰਾੜੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ
ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
੩ ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲ
੪ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾ।
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ।
ਹਾਲੁ ਪਰਿਓ
ਰਾਮ ਕੇ ਕਾਹਿ ਰਹੀ
ਰੂੜੋ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਗਰਬ ਬਡੋ ਮੂਲ ਇਤ
ਐਸੋ ਗੁਨ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀ
ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ।
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ।
ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੀ ਪੂਰਾ।
ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ।
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਤ ਪਾਵਨ
ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲ।
ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ।
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
੨੯ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ
੩੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ
੧੯ ਟੋਡੀ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਤਤਕਰਾ ਬੈਰਾੜੀ ਕਾ
ਮ: ੪।। ਪਤਾ ਸਾ
ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਉ
ਮਨ ਮਿਲ ਸੰਤ ਜਨਾ

ਤਿਲੰਗ

੩ ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਗੁ
੪ ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮ॥
੫ ਜਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
੧੪ ਮਃ੫॥ਪਤ੍ਰਾ॥
੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਹਰਿ
੧੯ ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਲੰਗ॥
ਤਤਕਰਾਸਬਦਾਂਕੇਨਾਵ॥
ਚਉਪਦੇਮਃ੧॥ਪਤ੍ਰਾ॥
੧ ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮ
੨ ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖ
੩ ਇਹੁਤਨਮਾਇਆ
੪ ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾ
੫ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮ
੧੯ ਦੁਪਦੇ॥ਪਤ੍ਰਾ॥ਸਭ
੧ ਆਏਹੁਕਮਸਭ
੨ ਜਿਤਨਿਹਦੁਲਕਰਮ
੧੯ ਮਃ੫॥ਖਾਕਨੂਰਕਰਦੰ
੧ ਤੁਧਬਿਨਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ
੨ ਮਿਹਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬਮੇਰਾ
੪ ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕ
੫ ਮੀਰਾਂਦਾਨਾਂਦਿਲਸੋਚ
੬ ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕ ਮਃ੪॥
੧੯ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀ
ਤਿਲੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ
੧੯ ਸਤਿਗੁਰ॥ਤਤਕਰਾ
ਸੂਹੀਕਾਸਬਦਾਂਕੇਨਾਵ ੧

ਸੂਹੀ

੧ ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁਦੇਵਹੁ
੨ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿ
੩ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾ
੪ ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾ
੫ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉ
੬ ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁ
੭ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈ
੮ ਜੋਗਨਖਿੰਥਾਜੋਗਨਡੰਡੈ
੧੯ ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣਤੁਲਾ
ਮਃ੩॥ਚਉਪਦਿਆਂਪਤ੍ਰਾ॥
੧ ਮਨਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰ
੨ ਹਰਿਹਰਿਕਾਜੈਸਿ
੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟ
੪ ਗੁਰਮਤਨਗਰੀਖੋਜ
੫ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਮਨ
੬ ਜਿਹਬਾਹਰਿਰਸਰਵੀ
੮ ਨੀਚਜਾਤਹਰਿਜਪਤਿਆ
੯ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਪਿਆਰ
੧੦ ਜੋਬਹੁਹਰਿਆਰਾਧੀ
੧੧ ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
੧੨ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣ
੧੩ ਤੂੰਕਰਤਾਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈ
੧੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸੀਆ
੧੫ ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈ
੧੬ ਮਃ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਪਤ੍ਰਾ॥
੧ ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ

ਸੂਹੀ

੨ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭ
੩ ਧਨਸੁਹਾਗਣਸੋਪ੍ਰਭ
੪ ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾ
੫ ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨ
੬ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸੀ
੭ ਸੇਵਾਥੋਰੀਮਾਗਨਬਹੁਤਾ
੮ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਊਠਿਖਲੋਇਆ
੧੦ ਧ੍ਰਿਗਸੈਨਾਵਕਨਟਰਨਿਆ
੧੧ ਲਾਲਨਰਾਵਿਆਕਵਨ
ਤੂੰਜੀਵਨਤੂੰਪ੍ਰਾਨਾ॥
੧੩ ਸੁਖਮਹਲਜਾਕੇਊਚ
੧੪ ਜਾਕਉਹਰਿਰਸਪਾਇਓਕਟ
੧੫ ਰਹਨਨਪਾਵਹਿਸੁਰਨਰ
੧੬ ਘਟਘਟਵਿਅੰਤਰ
੧੭ ਕਹਿਨਾਮਜਾਮਾਇਆ॥
੧੮ ਸਿਮਰਤਸੀਮਰਤੇ
੧੯ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈ
੨੦ ਲੋਭਮੋਹਮਗਨਅਪਰਾਧ
੨੧ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤ
੨੨ ਜੀਵਤਿਮਰੈਬੂਝਹਿ॥
੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕਰਣੋ॥
੨੪ ਗੁਰਪੂਰੇਉਪਰਬਲ
੨੫ ਦਰਸਨਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰ
ਮੀਤਸਾਜਨਸਤਗੁਰ
ਸ੍ਰਿਗਰਣੋਬਿਟ
੨੬ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਹਾ
੨੭ ਆਨਕਬੀਗਾਦਾਸਕੇ

ਸੂਹੀ

੨੯ ਸੰਨਛੂਟੇਦੂਜੀਸੰਲਾਏ।
੩੦ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲਪਾਠਨਾਬਿਰਕੀ
੩੧ ਈਨਛੂਨਾਇਸਨੀ
੩੨ ਸੇਈਸੇਵਕਕਰਹੁਮੇਰੇ
੩੩ ਬਹੁਤੀਜਾਤਕਰੈਲਾਵੈ
੩੪ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰੈਤੂੰ
੩੫ ਧਰਕਾਕਾਜਨਸਾਨੇ।
੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲਪਾਏ
੩੭ ੩੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾ।
੩੯ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣ
੪੦ ਤਿਸਬਿਨੁਦੂਕਾਨਿਹਾਕੋਈ
੪੧ ਰਹਸਨਕੇਲਕਰਹਸ
੪੨ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀ
੪੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤਪਰਾਨਧਨ।
੪੩ ਜਿਨਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮਖੰਡ।
੪੪ ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਗੁਰੀਆਂ।
੪੫ ਨਾਸਮੰਤਕਰੀਨੇ
੪੬ ਤੇਰੈਮੈਆਇਆ
੪੭ ਸਤਿਗੁਰਆਇਆ।
੪੮ ਤੇਰਾਕੀਆਹੁਤਿਗੋਪਾਲਸਰਨਗੀਤਾਤੂਪਾ
੪੯ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡ।
੫੦ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭ
੫੧ ਮਹਾਂਅਗਨਤੇਤੁਧ
੫੨ ਜਬਕਛੁਨਸੀਓ
੫੩ ਭਾਗਠੁਤੂਹਰਿ।
੫੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ।
ਤੁਧਚਿਤਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾ

੫੫ ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰ।
੫੬ ਸਗਲਤਿਆਗਿ।
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧।
੧ ੨ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣ
੩ ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾ
੪ ਮਾਣਸਜਨਮਦੁਲੰਭ
੫ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾ
੧੦ ਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰ।
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧।
੨ ਨਾਵੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੂਆ
੩ ਕਾਂਇਆਕਾਮਣ
੪ ਦੁਨੀਆਨਸਲਾਹਿ।
੧੦ ਹਰਿਜੀਉਸੁਖਮਅਤੁ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੪।
੧ ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈ।
੨ ਅੰਤਰਸਚਾਨੇਹੁ।
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆ
੨ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਕੋਸ
੩ ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁ
੪ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈ
੧੦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣ।
ਕੁਚਜੀ ੧ ਸੁਚਜੀ ੨
ਗੁਣਵੰਤੀ ੩ ਅਲਾਵਣ
੧ ਜੈਆਆਵਣੇਲਾਤੂ
੨ ਤੁਮੈਸਤਕੋਇ।
੩ ਜੋਗੀਸੰਗਰਾਸਿਖਣਾ
੧੦ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤ੍ਰਾ।

ਸੂਹੀ
੧ ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤ
੨ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨ
੩ ਆਵਹੁਸਾਜਨਾ
੪ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆ
੧੦ ਛੰਤ ਮਃ੩ ਪਤ੍ਰਾ।
੧ ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾ
੨ ਭਗਤਜਨਾਕੀਸਾ
੩ ਸਬਦਸਚੈਸਚ
੪ ਜਗਦਾਤੇਪ੍ਰਭਜੇਰੈ
੫ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣ
੬ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏ
੭ ਸੋਲਨਾਰਿਨਾਮਨਾਮ
੧੦ ਛੰਤ ਮਃ੪। ਪਤ੍ਰ
੧ ਗੁਰਮੁਖਪੁਰਖਮਿਲ
੨ ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵ
੩ ੪ ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਗੁਣ
੫ ਆਵਹੁਸੰਤਹੁ
੬ ਗੁਰਸੰਤਜਨਾਪਿਆਰਾ
੧੦ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈ
ਛੰਤ ਮਃ੫। ਪਤ੍ਰਾ।
੧ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂੰਕਾਏ
੨ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲ
੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾ
੪ ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋ
੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ
੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਿਤਮ
੭ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰ ੧

ਬਿਲਾਵਲੁ

੮ ਤੈਸਾਗਰੋਤੂੰਜਾਗਰ
੯ ਅਬਕਲਨਗਰਠੋ।
੧੦ ਸੰਤਾਕੈਕਾਰਜਆਪ
੧੧ ਅਰਵੈਲਨੂਆਸਰਣ।
੧੨ ਦਰਸੁਗੀਲਾ।
੧ਓ ਸੁਣੀਤੁਰੀਤਾਕੀਬਾਣੀ।
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਤਤਕਰਾਬਿਲਾਵਲਕਾਸਬਦਕਾ

ਚਉਪਦੇ ਤ੍ਰਿਸਲਤਾਨਕੁਹਾਉਮੀ
੨ ਮਨੋਮੰਦਰਤਨਵੇਸਕਲੰਦਰ
੩ ਆਪੇਸਬਦਆਪ
੪ ਗਰਬਕਰਨੀਮਨਸਾ
ਚਉਪਦੇ ਮਃ ੩ ਪਤਾ।
੧ ਧ੍ਰਿਗਾਧ੍ਰਿਗਖਾਇਆ।
੨ ਅਤੁਲਕਿਉਤੁਲਿਆ
੩ ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕ
੪ ਪੂਰਾਥਾਟਬਨਾਇਆ।
੧ਓ ਚਉਪਦੇ ਮਃ ੪ ਪਤਾ।
੧ ਉਦਮਮਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ
੨ ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧ
੩ ਹਮਗਾਇਤਲੁਭਧਮੋ
੪ ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁ
੫ ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦ੍ਰਵੈਸ
੬ ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮ।
੧ਓ ਮਃ ੫ ਚਉਪਦੇ ਪਤਾ।
੧ ਭੂਲੇਮਾਰਗਜਿਨਹ
੨ ਤਨਮਨਧਨਅਰਪਉ

ਬਿਲਾਵਲੁ।

੩ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥ
੪ ਗੁਰਪੂਰੇਵਡਭਾਗੀ।
੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਦੈ
੬ ਐਸੀਨਿਰਗਹਸਭਕੁ
੭ ਕਵਨਜਾਨੈਪ੍ਰਭ
੮
੯ ਮਾਤਗਰਭਮੈ।
੧੦ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
੧੧ ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰ
੧੨ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਹੁ
੧੩ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭ
੧੪ ਸਤਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁ
੧੫ ਮਮਤਾਮੋਹਿਧ੍ਰੋਹਮਦਾ
੧੬ ਸਗਲਆਨੰਦੁਕੀਆ
੧੭ ਜਿਸਤੂੰਪਰਹੋਦਤ
੧੮ ਮਨਮਹਸੰਚਨਾ।
੧੯ ਗੋਬਿਗਾਇਓਪ੍ਰਭ
੨੦ ਸਤਿਗੁਰਕਰਨੈਆਸਾਧਿਰ
੨੧ ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏ
ਕਾਹੂਸੰਗਨਚਾਲਈ
੨੨ ਸਹਜਸਮਾਧਆਨੰਦ।
੨੩ ਨਿਤਅਨੰਦੁਲਤਗਸਾ
੨੪ ਲੋਗਨਕੀਆਦਨੀਆਏ
੨੫ ਲਾਲਨੈਗਾਤਿਸਕਉ
੨੬ ਰਖਿਆਪਨੀਸਰਣ
੨੭ ਦਾਸਨਕਾਹੂਕੀਜੀਐ।
੨੮ ਸਤਿਪਸੋਸਰਬਪਰੈ
੨੯ ਪਿੰਗਲਪਰਬਤਪਾਰਪਰੇ

ਬਿਲਾਵਲੁ

੩੦ ਆਦਿਬ੍ਰਿਧਪਰਬ੍ਰਾਨੀ ੧੧
੩੧ ਚਰਨਭਰੋਸੇਸੰਤਬੇਰਿਬ
੩੨ ਬਿਨਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾ।
੩੩ ਟਾਲਕਰਿਹੁਤੇਰੇਦਾਸ
੩੪ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰੈ।
੩੫ ਸਾਧਸੰਗਤਬਸਾਵੈ
੩੬ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਤਦਾਸ
੩੭ ਸੰਤਨੀਸੁਖਦੂਗਏ
੩੮ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੂਜਨਾ
੩੯ ਸਾਦੀਤੇਰਿਜਿਨਸਾਚਿਆ
੪੦ ਟੇਕਟਕਰਗੋਬਿੰਦਵੀ
੪੧ ਜਗਤਪਤਿਤੇਭਏਸਾਤ
੪੨ ਸੋਈਮਲੀਨਜਿਨਸੰਨ
੪੩ ਜਲਨੇਦਹੁਦਿਹਜੀਸ ਕਰ
੪੪ ਜਿਹਸਾਗਰਸੋਈਤਰੇ
੪੫ ਬਿਪਨਕਟੇਆਪਪ੍ਰਭ
੪੬ ਭੂਤੇਉਪਜੈਭਗਤਪ੍ਰਭ
੪੭ ਦ੍ਰਿਸਨਬੂਝੀਅਮਤਾ
੪੮ ਗਰਿਭਗੋਤਾਕਾਆਸਾ।
੪੯ ਬਿਪਨਕਟੇਸੋਪ੍ਰਭ
੫੦ ਨਦਨਿਕਦਨਿਨਹਪ
੫੧ ਉਦਮਕਰਤਆਨੰਦਭਇਆ
੫੨ ਜਿਨਤੂੰਬੰਧਕਰਨਹੁਕਿਆ
੫੩ ਖੇਲਤਖੇਲਤਮੋਹਿਫਿਰ
੫੪ ਜੀਆਜੰਤਸੋਪ੍ਰਭਸੰਨ
੫੫ ਸਿਮਰਸਿਮਰਪੂਰਨ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

੮੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰ ॥ ੧੦੬ ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
੫੬ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਨੁ ॥ ੮੩ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ੭ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪੈ
੫੭ ਅਦਰਿਪਾਵਸਭਤੈਆਰਾ ॥ ੮੪ ਕੀਆਹਮਜੀਆ ੧੦੮ ਰਾਖਲੀਏਸਤਿਗੁਰ ॥
੫੮ ਕਰਮਸੰਤੁਕ ੮੫ ਅਠਾਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸਨ ੧੦੯ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁ
੫੯ ਚਰਨਕਮਲ ॥ ੮੬ ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕ ੧੧੦ ਤੁਮਸਮਰਥਾਕ
੬੦ ਮਨਤਨਪ੍ਰਭੁਆਰ ੮੭ ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉ ੧੧੧ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਕਰੈ
੬੧ ਜੀਆਜੁਗਤਾ ॥ ੮੮ ਨਿੰਦਕਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀ ੧੧੨ ਰਾਖਸਦਾਪ੍ਰਭ ॥
੬੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨ ਐਸੋਕਾਹੇਭੂਲਪਰੇ ॥ ੧੧੩ ਆਪੁਨੇਸੇਵਕਕੇ
੬੩ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀ ੮੯ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿ ੧੧੪ ਆਰਧਾਏਕਸਲ
੬੪ ਸਰਬਸਿਧਹਰਿਗਾ ੯੦ ਗੁਰਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਲਈ ੧੧੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨ
੬੫ ਅਰਦਾਸਸੁਣੀਕਰਤਾਰ ੧੧੬ ਆਪੇਮੇਲਲਏ ॥
੬੬ ਮੀਤੁਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾ ॥ ੯੧ ਸਨਸਣਜਪੀਐ ੧੧੭ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ ॥
੬੭ ਗੁਰਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆ ॥ ੯੩ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁ ੧੧੮ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈ ॥
੬੮ ਧਰਤਸੁਹਾਵੀਸਫਲ ੯੪ ਪੀਰਉਪੇਖਤਮੋਰਿਗੋ ੧੧੯ ਮੋਰੀਅਹਿਜੈਦਰਸਨ
੬੯ ਗਰਿਮੀਟਾਇਆ ॥ ੯੫ ਆਰਤੁਪੂਜਾਜੋਗੋ ੧੨੦ ਮਃ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
੭੦ ਮਰਮਰਿਜਨਮੋਲਿਨ ੯੬ ਸੀਅਤਨਾਮਕਰਤ ੧੨੧ ਨਿਕਟਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁ
੭੧ ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈ ॥ ੯੭ ਸਹਜੀਤੇਨਹਾਇਦੇ ੧ ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾ
੭੩ ਆਪੁਨੇਬਾਲਕ ੯੮ ਪੂਰੈਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੩ ॥
੭੪ ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀ ੯੯ ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪ ੧ ਜਗਕਉਆਮੁਖਚੁੰਚ
੭੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਰਪ੍ਰਾਨ ॥ ੧੦੦ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੪
੭੬ ਸੰਗੀਆਤਿਪੂਰਤੁ ੧੦੧ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇ ॥ ੨ ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਤਾ
ਤੁਮਸਰਨ ਨਰਸਨਹੇਖਖੈ ੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲ
੭੭ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰ ੧੦੨ ਤਨਪੀਜੋਬਨਕਲ ੪ ਗੁਰਮਖਅਗਮਅਗੋਚਰ
੭੮ ਰਾਖਲੀਏਆਪਿ ੧੦੩ ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆ ॥ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨ
੭੯ ਤਾਪਲਾਹਿਆਗੁਰ ੧੦੪ ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਰਣਾਇਆ ॥ ੬ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉ
੮੦ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿ ੧੦੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਭਏ ॥ ੭ ਮਨਤਨਪ੍ਰੇਮਅਗਮ
੮੧ ਬਿਨਾਹਰਿਨਾਮਨਆਵੈ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੫ ॥ ॥ਪਤਾ

੧ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ
੨ ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰ
੧ੴ ਥਿਤੀ ਮਃ ੧। ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰ
ਪਤਾ। ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰਾ। ਆਦਿ
੧ੴ ੧ ਤਉ ਵਾਰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ
੧ ਮਧਨ ਵੇਲਨੀਆ।
੨ ਮੈ ਮਨ ਚਾਉ ਘਣਾ
੧ੴ ਛੰਤ ਮਃ ੩। ਪਤ ਮੰਗਲ
੧ ਸਾਜਨੁ ਭਇਆ। ਭਾਗਸੁ
੨ ਲਖਣਾ ਹਰਿ।
੩ ਸਖੀਆ ਮਿਲਿ ਸਖੀ
੪ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ।
੫ ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀ
੬ ਵਡਾ ਬਿਲਾਵਲਕੀ।
੧ੴ ਤੋਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਆਪ
੧ੴ ਬਿਲਾਵਲੁ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਤ ਕਰਾਰੀ
ਰਕਾਸ ਬਦਲਾ ਕੇ ਨਾਦੁ।
ਚਉਪਦੇ। ਮਃ ੪।। ਪਤਾ।
੧ ਜੈ ਮਨ ਨੀਤ ਆਸਰਖਾ
੨ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ।
੩ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦ
੪ ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਹ।
੫ ਹਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ।
੬ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੋ।
੧ੴ ਮਃ ੫। ਚਉਪਦੇ ਪਤਾ।
੧ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸਭ ਭੁਗਤਾ
੨ ਛਕਿਓਅਨ ਬਖਸ ਕੀਨਿ

੩ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨ
੪ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾ
੫ ਜੈ ਆਨੇ ਕੰਜਨੇ ਤੇ ਮਾਨ।
੬ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨ
੭ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ
੮ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ
੯ ਗਰਿ ਅੰਗੀ ਪ੍ਰਜਾ ਗਾਰਮੇ
੧੦ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ
੧੧ ਉਨ ਕੈ ਸੁਖ ਸਮ ਕੀਨ
੧੨ ਕਲੂ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ
੧੩ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
੧੪ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਸੋਦਾ ਗੋਪਾਲ
੧੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਖੀਆ ਨੇ
੧੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਹੁ
੧੭ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥਾ।
੧੮ ਸੰਤ ਕਾਲੀ ਆਪਰ ਤਾਕੇ ਰੋਗ।
੧੯ ਨਾ ਨਿਰੰਜਨ ਨੀਰ ਨਰਾਇਣ।
੨੦ ਜੋ ਕਰਾਖ ਹਰਾਖ ਨੂਹਾਰ
੨੧ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ
੨੨ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ
੧ੴ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੫।।
੧ ਕਰਿ ਨਿਸ ਸਕਾਰ ਪੂਰੈ ਗੁਰ
੧ੴ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਸਤਗੁਰ ਤਤ ਕ੍ਰਿਗਰਮ
ਕਲੀ ਕਾਸਬਦ ਕੇਨਾਦ।
ਮਃ ੪।। ਚਉਪਦੇ। ਪਤਾ।
੧ ਕੋਈ ਪਦ ਕੁਤਾਸ ਹੋ ਸਾਕ੍ਰਿਤ

੧ ਸੁਰ ਬੇਲੈ ਤਤ ਰੁਤੀ ਪਸਰੀ ੧੨
੩ ਜਿਤ ਦਰ ਵਸੈ ਸੁ ਕੈਸਾ
੪ ਸੁਰਤ ਸਾਖੀ ਸੰਤਮਾ
੬ ਛੈਕੂ ਨਾਨਕਾਂ
੭ ਹਮਰੈ ਲਾਜ ਕੈ ਮਨ ਪਾਪ
੮ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈ
੯ ਤਪਨ ਸਿਵ ਨਮੰਗਾਲਾ
੧੦ ਸਾਗਰ ਮੇ ਬੂੰਦ
੧੧ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ
੧੨ ਛਾਡਿ ਨ ਭਜਨ ਮਾਗਤ
੧ੴ ਮਃ ੩। ਸਤਜੁਗ ਸਤ ਕਹੋ
੧ੴ ਸਭ ਕੋਈ ਮਃ ੪।।
੧ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗਵਿਦ
੨ ਸਤਿਗੁਰ ਵਲਇਆ।
੩ ਸਤਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦਰਸਨ
੧ੴ ਮਃ ੫। ਚਉਪਦੇ।
੧ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ
੨ ਪਾਵਹੁ ਚਰਨ ਤਲਉ।।
੩ ਆਵਤ ਹਰਖੁ ਨ ਜਾਵਤ
੪ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਰਤ ਰਹੇ
੫ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ
੬ ਤੁਮਾ ਨਤੂਅ ਬਲਲਾ।
੭ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤਾ ਲਖਵਾਏ
੮ ਉਅੰਕਾਰ ਏਕ ਪਸਾਰੇ ਕੇ।
੯ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ
੧੦ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦਨ ਸਮਾ
੧੧ ਜਪ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ

ਰਾਮਕਲੀ

੧੨ ਤਾਰਪ੍ਰਕਾਰੈਨਰਤੂਆਨੈ
੧੩ ਤਾਗਾਕਰਕੈਲਾਈ
੧੪ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ।
੧੫ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਆਪਨੀ
੧੬ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹ।
੧੭ ਕੋਟਬਿਘਨਨਹੀਆਵੈ
੧੮ ਦੋਸਨਨੀਜੋਕਾਹੂਲੋਗ
੧੯ ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨ
੨੦ ਭੈਰਤਸੰਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮੰਨ ੨੧ ਤੇਰੈਕਾਜਨਗ੍ਰਹਿਮਾਲ
੨੨ ਸੰਗਹਿਤਰਥੇਰਾਰਖ
੨੩ ਕਰਸੰਜੋਗਬਨਾਈ
੨੪ ਜੋਤਿਸਕਰੈਸੋਈ।
੨੫ ਕੋਟਜਾਪਤਾਪਬਿਸਰ।
੨੬ ਬਾਂਹਮਿਤ੍ਰਰਾਗਹਿਕੀ
੨੭ ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਰਾਮਰੰਗ
੨੮ ਗਹੁਕਰਪਕਰੀਨਆਈ
੨੯ ਆਤਮਰਾਮਸਰਬਮੈ
੩੦ ਦੀਨੋਨਾਮਕੀਉਪਵਿਤ।
੩੧ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈ
੩੨ ਰੈਣਦਿਨਸਜਪਾ।
੩੩ ਤੇਰੀਸਰਨਪੂਰਨਗੁਰ
੩੪ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ।
੩੫ ਮਾਨਿਆਨਜਾਨੈਬੋਲ।
੩੬ ਕਿਛਹੂਕਾਜਨਕੀਓਜਾਨ।
੩੭ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ।
੩੮ ਸਗਲਸਿਆਪਨ।
੩੯ ਹਉਮੈਸੋਈਭੁਲਾਮਾਨ।

੪੦ ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰ।
੪੧ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਮਾ
੪੨ ਮਨਮੈਜਾਪਭਗਵੰਤਾ
੪੩ ਬ੍ਰਿਥਾਭਰਵਾਸਾ।
੪੪ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮੁ।
੪੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇ
੪੬ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐ।
੪੭ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹੇ
੪੮ ਇਹੁਲੋਕੇਸੁਖਪਾਇਆ।
੪੯ ਗਊਕਉਚਾਰੈਸਾਰਦੂਲ
੫੦ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭ
੫੧ ਨਨਨਤੇਰਾਨਮਨਤੂੰਹਿ।
੫੨ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਨਾ।
੫੩ ਦੀਪਕਨਤੇਬੈਸੰਤਰਭਾਗੈ।
੫੪ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਥੀਆ।
੫੫ ਐਸਾਪਰਗਾਰਦੇਉ।
੫੬ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣ
੫੭ ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪ੍ਰ
੫੮ ਨਰਹਰਿਨਮਸਕਾਰ।
੫੯ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗ।
੬੦ ਮਃ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਸੋਈਚੰਦਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇ।
੧ ਜਗਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬੰਧ
੨ ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨਬੈਰਾਗੀ
੩ ਸਾਹਾਗਣੀਨਕਰੋਧ
੪ ਹਠਨਿਗ੍ਰਹਕਰ।
੫ ਅੰਤਰਉਤਭੁਜਆਦ

ਰਾਮਕਲੀ।

੭ ਕ੍ਰਿਉਆਇਆਆਤਿਰ
੮ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸਾਧੀਐ
੯ ਅਉਹਠਹਸਤਮੜੀ।
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰ ਮਃ੩
੧ ਭਗਤਖਜਾਨਾਭਗਤਨ।
੨ ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲਭਹੈਸੰਤਹੁ
੩ ਲਾਕੁੰਚੀਲ। ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰ
੪ ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ੫॥ਪੰਤ।
੫ ਕਿਸਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤ
੧੦ ਇਸਮਾਟੀਤੇਜਿਨਕਾਪ੍ਰਭਹਾਦੈ ਰੰਗ
੧ ਦਾਵਾਅਗਨਰਹੇ।ਜੀਆਜੰਤਸਭ।
੨ ਦਰਸਨਭੇਟਤ।ਅਨਤਨਰਭਾ।
੩ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਾ। ਆਨੰਦ
੪ ਆਨੰਦਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏ।
੫ ਜਗਤਾਤਾਸੋਭਾਗਦੁਲਾ।
੬ ਕੰਤਮਃ੧॥ਸਾਜਨਨਾਮੇਰਾਸਾਜਨ।
੭ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਾ।
੮ ਤੁਨਧੁਨਸਬਦਅਨਾਹਦ।
੯ ਪ੍ਰਭਾਬਿਪਤਾਨਿਵਾਰਨ।
੧੦ ਰੁਤੀਮਹਲਾ੫॥ ਪਤ।
੧ ਜਸਨਾਦਹੁਵਡਭਾਗੀਓ।
੧੦ ਓਅੰਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਓਤਪਤ।
੧੦ ਸਿਧਗੋਸਟਸਿਧਸਭਾਕਰ
੧੦ ਵਾਰਬਟਣਾਰੇਖਾਟਆਪਹੀ
੧੦ ਵਾਰਸਤੇਬਲਵੰਡੇਕੀ। ਨਓਕ
੧ ਰਤਾਕਰਕਰਹੀ।ਬਾਣੀ
ਭਗਤਾਕੀ। ਪਤ।

ਨਟਨਾਰਾਇਣ

੧ੳ ਨਟਨਾਰਾਇਣੁਕਾਤਤਕ
ਰਾਸਬਦਾਕੇਨਾਵਾਂਕੇ
ਪਤੇ॥ਮਃ੪॥ ਪਤਾ॥
੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸ
੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾ
੩ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥
੪ ਮੇਰਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਨਾ
੫ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਕਰ
੬ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲ
੭ ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿ॥
੮ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈ॥
੧ੳ ਮਃ੫ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾ
੨ ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ॥
੩ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ॥
੪ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮੇਰਾ॥
੫ ੬ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ॥
੭ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸ
੮ ਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਨਾਮ॥
੯ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਚਰਨ
੧ੳ ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਮਃ੪॥
੧ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਤਨ॥
੨ ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁ
੩ ਰਾਮਹਮਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ॥
੪ ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂ॥
੫ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁ॥
੬ ਮੇਰੇਮਨਤੁਜਨਾਥਰੰਗ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਾਰੂ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ॥ਤਤਕਰਾਮਾ
ਲੀਗਉੜਾਸਬਦਾਕੇਨ
ਾਵਾਂ॥ਮਃ੪॥ਅਨਕਜ
੧ ਤਨਕਰਰਹੇ॥ਜਪਿਆ
੨ ੩ ਰਾਮਨਾਮ ਸਭਸਿਧ
੪ ਸਿਧਾਕਮੁਨਜਨ
੫ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮ
ਮੇਰੇਮਨਭਜਹਰਿਹਰਿ
੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜਸਭਕਿਛੁ
੧ੳ ਮਃ੫ਮੇਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖ
੧ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ॥
੨ ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿ
੩ ੪ ਇਹਿਹਮਾਰੈਸੁਫਲ
੫ ਸਭਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਦੂਰ
੬ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾਂ॥
੭ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਾ॥
੮ ਮਨਤਨਕਸਰਹੈ॥
੧ੳ ਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ॥
੧ੳ ਤਤਕਰਾਮਾਰੂਕਾਸਬਦਾ
ਕੇਨਾਵਾਂਕੇਪੰਨੇ॥ਮਃ੧
੧ ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾ
੨ ਮਿਲਮਾਤਪਿਤਾ॥
੩ ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨਮਸ
੪ ਬਿਮਲਮਝਾਰਬਸਸਿ
੫ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬ
੬ ਮੂਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾ
੭ ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾ

ਮਾਰੂ॥

੮ ਇਹੁਧਨਸਰਬਰਹਿ
੯ ਸੂਰਸਰਸੋਸਲੈ
੧੦ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨ
੧੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਨਾਮਨਿਰ
੧੨ ਅਹਿਨਿਸਜਾਗੈਨੀਦ
੧੩ ਜਿਵੈਸਾਲਪਵੈਸਾ
੧੪ ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐ॥
੧੫ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਿਬਖਸ
੧੬ ਸਾਚਰਤੇਸੰਤੋਖਲਗਾ॥
੧੭ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲਕਰੇ॥
੧ੳ ਮਃ੩॥ਚਉਪਦੇ॥ਪਤਾ॥
੧ ਜਪਿਓਨਾਮਸੁਕਜਨਕ
੨ ਸਿਧਸਮਾਧਜਪਿਓ
੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨ॥
੪ ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮਦਸਾਹਿ॥
੫ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਈ
੬ ੭ ਹਰਿਭਉਲਗਾਬੈਰਾਗੀ
ਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥
੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜੁਪਾਰ॥
੧ੳ ਮਃ੫॥ਗੁਰਪੂਰਾਪਰਤਅਕਾਲ
੨ ਪੰਚਬਰਖਕਉਅਨਾਥਧ੍ਰੂ
੩ ਦ੍ਰਿਤਨਦ੍ਰਿਤਭੁਗਸੈਰ॥
੪ ਕਵਨਥੀਰਉਹੋਜਾਨਮੋਹਿ
੫ ੬ ਅਰਲੋਭਖਾਲਿਆਕਮਾਇਆ ਮਾ
੭ ਜੋਸਮਰਥਸੁਰਬਭਣ॥
੮ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧ॥
੯ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭ
੧੦ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥

੧੧ ਗੁਪਤਾ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ
੧੨ ਬਾਹਰਿ ਧੋਵਨੁ ਨਿਤੇ ਕੂਟ
੧੩ ਜਿਸੈ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ।
੧੪ ਛੂਟਾ ਆਨ ਭਰਮਾ।
੧੫ ਬੋਲਿ ਪਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਤ
੧੬ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ
੧੭ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਉਤਪਾਤਿ।
੧੮ ਸੋਹਨੀ ਸੋਹਲੀ ਦੇਵੈ ਬਾਣੀ
੧੯ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਹਉ ਏਕਾ ਨਿਰੰਜਨ
੨੦ ਕਰਤੇ ਕੇ ਹੁਕਮਿ ਵਾਦੁ,
੨੧ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਅਤਿ ਭਾਰਾ
੨੨ ਪਤਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨਾ।
੨੩ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਇ ਸੀਤਾ।
੨੪ ਛੋਡ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ।
੨੫ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ।
੨੬ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ।
੨੭ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੇਵਕ ਜਾਗੇ
੨੮ ਤਜਿ ਆਪਾ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪ।
੨੯ ਥਿਤ ਪਾਈ ਮਾਤ ਉਦਰ
੩੦ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮਾ।
੩੧ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਧੁਰਹੁ
੩੨ ਦੇਨ ਦਵੀ ਕੈਨ ਨਭਾ।
ਮ: ੫, ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਥੇ ਸੁਨੇ।
੨ ਬਿਖ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ।
੩ ਸਬਦ ਮਰੈ ਮਾਰਮ ਰ
੪ ਸਗਲੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਦੀ

੫ ਗੁਰ ਅਭਾਇਆ ਠਾਨ
੬ ਮਨਮੁਖ ਲਾਹਾ ਘਰ
੭ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ
੮ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਮਣਿ।
੯ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
੧੦ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖ ਹੋਵੈ
ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ: ੩।
੧ ਤਨੁ ਹਿਰਾਰ ਬਰਨੀ
੨ ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਅਨਦੁ ਸਾ
੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ।
ਮ: ੧ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ
੧ ਕਰ ਆਸਾ ਗੁਰ ਰਾਖ
੨ ਸਸਤ੍ਰ ਤੀਖਣ ਕਾਟਨ
੩ ਜਾਨਨਾ ਜਾਨਨ ਆਗ ਨ
੪ ਆਉ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਉ।
੫ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਜੀ
੬ ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਤਿ
੭ ਬ੍ਰਿਥੇ ਹੋਠ ਸਭ ਜੋਤ ਇ ਕੇਠ
੮ ਸੋਹਿਲੇ ਮ: ੧।।
੧ ਸਗਾਸ ਬਸ ਜੋਈ।
੨ ਆਪੇ ਪਰਤੀਪਾਲਾ।
੩ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤ ਅੰਨੀ
੪ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪ
੫ ਸਚੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦ ਮਿਲਾਏ।
੬ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ।
੭ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ।
੮ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ਨਾਹੀ
੯ ਅਸੰਖ ਅਪਾਰ ਨਾਮੇ

੧੦ ਘਰ ਰਹੁ ਮਨ ਮੁਗਧ।
੧੧ ਸਭੁ ਨਾਮ ਗੁਰ ਕਰੇ।
੧੨ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਨ
੧੩ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਨਗਰ
੧੪ ਦਰਸਨ ਆਵਦੇ ਕੇਤੁ ਪਕਾਵਦਾ।
੧੫ ਸਰਬ ਦਰਨ ਰਬਨ।
੧੬ ਆਪੇ ਆਪ ਉਪਾਇਓ।
੧੭ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰ
੧੮ ਜਿਨ ਰੇਖ ਰੂਪ ਹੀਨ
੧੯ ਹਰਿ ਧਨ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ।
੨੦ ਸਚ ਰਸ ਸਬ ਘਰ। ਕੁਦਰਤ ਕਰ
੨੧ ਵੇਖਾਗ। ਸੋਹਿਲੇ ਮ: ੫।। ੫੩
੧ ਹਰਿ ਸਾਹਿਬ ਸੁਸਰ
੨ ਏਕੋ ਏਕ ਵਰਤਾਸ ਸਭੁ
੩ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਭ ਏਕੋ।
੪ ਜੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਉ।
੫ ਸਭੁ ਜਲਾ ਗੀਤ ਹਰਿ ਗੀਤਿ।
੬ ਏਕ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰ।
੭ ਸਦ ਸਦਾ ਤ ਪੁਤਰ ਗਾਇਆ।
੮ ਆਪ ਆਪ ਉਪਾਇ।
੯ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਨ
੧੦ ਸਚੋ ਸੇਵਹੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰ।
੧੧ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ।
੧੨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਹੁ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰ
੧੩ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਇਕ।
੧੪ ਜੀਅ ਜਲ ਲਾਇ ਇਕ ਸਦਾ।
੧੫ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਚਾਰ।

ਮਾਝ॥ ਤੁਖਾਰੀ॥ ਕੇਦਾਰਾ॥

੧੭ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮ
੧੮ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ
੧੯ ਜੁਗਾ ਹੁ ਤੂੰ ਹੀ ਕੀਓ।
੨੦ ਹਰਿ ਜੀ ਦਾਤਾ ਅਤੀਮ।
੨੧ ਜੋਤੁ ਪਵਨ ਸਾਕਰਰਾਹਿ
੨੨ ਕਾਨੂੰ ਆਕੀਰਨ
੨੩ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ।
੨੪ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
੨੫ ੨੬ ਨਰਵਿਭਰਾਤਾ ਲਿਹੁਮ
੧੬ ਮਃ ੪ ।ਸਰਾਅ
੧ ਪਸ ਵਾਰਣ ਹਾਰਾ।
੨ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ।
੩ ਸੋਹਿਲਾ ਮਹਲਾ ੫।
੪ ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀਸ
੫ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਰ ਲਪ
੬ ਕੋਰਆ ਨਿਰਆਨੰਦ।
ਗੁਰ ਕੋ ਪਾਲੋਹਿ ਬਿਦਗੁ
੮ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ।
੧੦ ਜੋਈ ਜੋ ਟੇ ਕਉ।
੧੧ ਸੁਰਤੇ ਖਨ ਭੂਲਗ
੧੨ ਅੰਮਰੇ ਪਰਤੀ ਅਕਾ
੧੩ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥਾ।
੧੪ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੋ ਮੇਸ ਟੂਵਵੀ
੧੫ ਆਪ ਆਲੁ ਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੧੬ ਅਲਹ ਅਗੀਮ ਖੁਦਾਈ
੧੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭਾ।

੧੮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ
੧੯ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮਃ ੩।
੧ ਗੁਰ ਤੇ ਤਿਨਿ ਆਨ ਪਾਇਆ।
੧ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫।
ਤੂੰ ਕਉ ਸਜਣੁ ਅਹਾਤ੍ਰਿਆ।
੧ ਮਾਝ ਭਗਤਾ ਕੀ।
ਤਤੁ ਕਰਾਤੁ ਖਾਰਿ ਕਾਸਬ
ਨਾਕਨਾਦਾ ਬਾਰਾਮਾਹ
੧ ਮਃ ੫। ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੀਆ
੨ ਪੈਲਿ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣ ਕੇਸਾ ਲੋਨ
੩ ਤਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਲੀਮਾ।
੩ ਬੁਲਾਦਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ।
੪ ਇਕੁ ਮਨ ਮੇਰਾ ਆਤੁ।
੫ ਅਤੁ ਪਿਰੀ ਧਿਆਗ।
੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧ।
੭ ਤੂੰ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜਗ।
੮ ਨਾਦ ਪੁਰਖ ਆਕੀਚ
੧੯ ਮਃ ੫। ਪੋਲ ਖੁਮਾਈ
ਲਾਲਨਾ। ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਤਤੁ ਕਰਾ ਕਿਦਾਰ ਕਾਸਬਦੰ
੧ ਕੇਦਾਰਾ ਮਃ ੪। ਮੇਰੇ ਮਨਰ
੨ ਮਨ ਅਹਿਤ ਮੇਰੇ ਮਨਰ
੧੦ ਰਗੁਗ। ਚਉਪਦੇ। ਪਤਾ।
੧ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗ ਜਾਗੀ।
੨ ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ।
੩ ਸਰਨੀ ਆਇਓ।

੪ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ।
੫ ਪ੍ਰਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ।
੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ
੭ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਸੋਅਕਾ
੮ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨ
੯ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ।
੧੦ ਪ੍ਰਭ ਮਧ ਸਭ ਕਿਰਖੇ
੧੧ ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਇਆ।
੧੨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਅਧਾਰ।
੧੩ ਸੰਤਹੁ ਪੂਰਨੇ ਹਮ ਧਮਲੀ
੧੪ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ
੧੬ ਛੰਤ ਮਃ ੫।
੧ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆ
ਕਿਨਾਰਾ ਭਗਤਾ ਕਾ।
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਤਤੁ ਕਰਾ ਭੈਰਉ ਕਾ ਸਬਦ ਕੇਨਾ।
੧ ਮਃ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰ।
੨ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨਾਹੀ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇ
੩ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨ
੪ ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਨ
੫ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ
੬ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ।
੭ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਸਰਬ
੮ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ
੧੦ ਮਃ ੩। ਚਉਪਦੇ।
੧ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਉ
੨ ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਜਟਾ
੩ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਆਪ।
੪ ਮੈ ਕਾਮਣੁ ਮੇਰਾ ਕੰਤ।

ਸੋ ਮਨ ਜੋ ੧੪ ਮਨ ਕੀ ਬੂਝਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਤਾਸ ੬ ਨਾਮੇਉ ਧਰਮ ਭਾਈ ਤਨ। ਰੋਗ ਦਸਨ ਕਾਢ ਤੁ।

ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਗਾਅ ਸੁ। ਦੁਖ ਮਨਮੁ ਮੁਰਗ। ਦੁਖ ਕਿਸ ਦੁਖਮ ਹੈ। ੯ ੧੦ ਸਬ ਦਬੀ ਹਰਿ ਸਜਨ।

ਭੈਰੋ

੧੪ ਕਲਜੁਗਮੈਪ੍ਰੇਤਾ।
੧੫ ਮਨਸਾਂਮਨੈਸਮਾਇਲੈ
੧੬ ਬਾਲਤਣੁਗੁਰਭਗਤਵਛਲ
੧੭ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿ।
੧੮ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁ
੧੯ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇ
੨੦ ਮ:੪। [illegible]ਪਤਾ।
੨ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਕਿਰਪਾ
੩ ਬੋਲਹੁਹਰਿਨਾਮਸਫਲਾ।
੪ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਣੀਸਾਰ
੫ ਸਭਘਟਤੇਰੇਤੂਸਭ
੬ ਹਰਿਕਾਸੰਤਹਰਕੀਮੂਰਤਿ।
੭ ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁ।
੧੦ ਸਤਿਸੰਗਤਸਭਿਗਤਾ।
ਮ:੫ ।ਸਗਲੀ
੧ ਥੀਤਪਾਸਡਾਰਿ।
੨ ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁ
੩ ਵਰਤਨਰਹਨਮੈਹਰਮ
੪ ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਿਜੇ
੫ ਜੇਸਉਲੋਚਲੋਚਖੁਵਾਈ।
੬ ਜੀਆਪਨਕ੍ਰਿਨਮਨ
੭ ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣੁ
੮ ਕੋਟਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ।
੯ ਲੇਪਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾ।
੧੦ ਖੂਬਖੂਬਤੇਰਉਨਾਮ।
੧੧ ਸਾਰਪਦਾਰਥਬਗਾਰ
੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਰਬ

ਭੈਰੋ

੧੩ ਆਪਨੇਦਾਸਕਉ।
੧੪ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲ
੧੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਮਹਿ
੧੬ ਨਿਕਟਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾ
੧੭ ਜਿਸਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁ
੧੮ ਤਉਕਹੀਐਜਉਹੋਵੈ
੧੯ ਜੈਨਖਾਨੇਜੈਸੋਨਿ
੨੦ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉ
੨੧ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਾਹਿ।
੨੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਾਚਿਰ
੨੩ ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿ
੨੪ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁ
੨੫ ਨਾਮਲੈਤਮਨਪਰਗਟ
੨੬ ਨਿਮਸਕਾਰਤਾਕਉ
੨੭ ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿ
੨੮ ਨਿਤਦੁਤਪਾਪਨਆਲਕ
੨੯ ਆਪਨੀਦਇਆਕਰੇ।
੩੦ ਨਾਮਹਮਾਰੈਅੰਤਰ
੩੧ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈ ੧
੩੩ ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾ। ੧੦
੩੪ ਰੈਣਦਿਨਗਾਈਐਜਿਨ ੧
੩੫ ਸੰਤਨਕੀਨਿੰਦਾਜਨਭਿਦ
ਨਾਮਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰਨਾਦ
੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ।
੩੭ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ
੩੮ ਰੋਗਕਦਨਜਾਗਾਵੈ।
੩੯ ਤੇਰੀਟੇਕਕਵਲਮਹਾ

ਭੈਰੋ

੪੦ ਊਥਮੈਨੀਪਰਾਈਨ
੪੧ ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਤਾਧਨ
੪੨ ਗੁਰਮਿਲਤਿਆਗਿਓ
੪੩ ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰ।
੪੪ ਜਿਸਸਿਮਰਤਸਭ।
੪੫ ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮਨਲੇਵੈ
੪੬ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ।
੪੭ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ।
੪੮ ਮਨਤਨਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆ
੪੯ ਨਾਮਲੈਤਕਿਛਬਿਘਨਨਾ
੫੦ ਆਪੇਸਾਸਤ੍ਰਆਪੇ।
੫੧ ਭੁਗਤਾਮਨਆਨੰਦ।
੫੨ ਭੈਕੋਪਾਨੂਆਭਉ।
੫੩ ਪੰਚਮਜਾਬੀਜੋਮਨ।
੫੪ ਨਿਜਕਰਦੇਖਉਕੈਸੰਸਾਰ।
੫੫ ਠਾਇਕਰਜੋਕੂਕਰੀਅਰਦਾਸ।
੫੬ ਸਤਿਗੁਰਆਪਨੇ
੫੭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕਰ
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ:੧।
ਆਤਮੇਮਰਾਮ। ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ:੩।
ਤਿਨਕਰਤੇਇਕਚਲਤ
੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ:੫।
੧ ਜਿਸਨਾਮਰਿਦੈਸ
੨ ਕੋਟਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ
੩ ਸੰਤਮੰਡਲਭਏਸਗਲੀ।

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਬਸੰਤ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤ ਕ
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਸਬਦ ਕੇ
੧੯ ਨਾਵਾ ਚਉਪਦੇ ਮਃ੧
੧ ਮਾਹਾਂ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ
੨ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬ
੩ ਸੋਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕਰ
੪ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋ
੫ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾ
੬ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
੭ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾ
੮ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕ
੯ ਸਾਲਗਿਰਾਮ ਬਿਪ
੧੦ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭ
੧੧ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ
੧੨ ਸਲ ਸਾਗਰ ਗੁਰਮੁਖ
੧੯ ਮਃ੩ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ
੧ ਮੈਲਾ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ
੨ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ
੩ ਸੇਹਿਰ ਕਾ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰ
੪ ਨਾਮ ਰਤੇ ਭਗਤ ਵ
੫ ਫਲ ਭਗਤਾ
੬ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਗਲ
੭ ਪੂਰੈ ਭਾਗ ਸਚ ਕਾਰ
੮ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਮ ਕਾ
੯ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੁਲੀ ਕਰੈ
੧੦ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ
੧੧ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
੧੨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਹਰਿ

ਬਸੰਤ

੧੩ ਬਸੰਤ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤ
੧੪ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
੧੫ ਸਤਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ
੧੬ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤ ਜੋ ਹਰਿ
੧੭
੧੮ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ
੧੯ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ
੧੯ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ [illegible] ਜੀਉ ਉਪਜਹਿ
੧ ਸੁਰਜ ਕਿਰਣ ਜੋਤ
੨ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ
੩ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ
੪ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ
੫ ਮੋਹਿ ਇਕ ਬਿਖਿਨ
੬ ਮਨ ਖਿਨ ਖਿਨ ਭਰਮ
੧੯ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ਭਇਆ
ਮਃ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਤਾ ॥
੧ ਗੁਰ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ
੨ ਹਰਿ ਦਾਨੀ ਆਪਨ ਮਾਲ
੩ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ
੪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮ ਮੋਹ
੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਾ
੬ ਮਿਲੁ ਪਾਨੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ
੭ ਤੁਮ ਵਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ
੮ ਜਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਨ
੯ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖ ਪਵਿਤ
੧੦ ਮਨ ਤਨ ਕਿਛੁ ਤੁਰ
੧੧ ਰਾਮ ਰੰਗ ਸਭ ਗਏ
੧੨ ਸਗਲ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਤ
੧੩ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰ

ਬਸੰਤ

੧੪ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀ ੧੫
੧੫ ਕਿਲਵਿਖ ਬਿਨਸੇ
੧੬ ਰੋਗ ਗਇ ਪ੍ਰਭ
੧੭ ਹੁਕਮ ਕਰ ਕੀਨੇ
੧੮ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ
੧੯ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਹੈ
੨੦ ਮੂਲਨ ਬੂਝੈ ਆਪਨਾ
੨੧ ਦੇਖ ਫੂਲ ਫੂਲ
੧੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧
੧ ਜਗ ਕਉਆ ॥ ਮਨ ਭੂਲੇ ਭਰਮ
੩ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
੪ ਚੰਚਲ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ
੫ ਮਤ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ
੬ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ
੭ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ
੮ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨ ਚਾਰ
੧੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੩
੧ ਕਾਂਇਆ ਨਗਰੀ ਇਕੁ
੧੯ ਮਃ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧ ਸੁਨਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ
੨ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ
੧੯ ਵਾਰ ਬਸੰਤ ਕੀ ਮਃ੫
੧ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ
੧੯ ੧ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ
੧੯ ਤਤ ਕਰਾ ਸਾਠਗਧਾ ਚਉਪਦੇ
੧ ਮਃ੧ ॥ ਆਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ
੨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ
੩ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ

੧੬ ਸਾਰੰਗੁ ਮਃ ੪॥

੧ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਕੀਹਮਧੂਰਿ
੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉ॥
੩ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ
੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥
੫ ਮੇਰਾਮਨਰਾਮਨਾਮ
੬ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉ
੭ ਜਪਮਨਜਗੰਨਾਥਾ॥
੮ ਜਪਮਨਨਰਹਰੇ॥
੯ ਜਪਮਨਮਾਧਉ॥
੧੦ ਜਪਮਨਨਿਰਭਉ॥
੧੧ ਜਪਮਨਗੋਬਿੰਦੁ॥
੧੨ ੧੬ ਜਪਮਨਸ੍ਰੀਰਾਮ॥

੧ ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤ
੨ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ
੩ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋ॥
੪ ਅਬਪੂਛਹਿਕਿਆ
੫ ਮਾਈਧੀਰਰਹੀ॥
੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿ
੭ ਮੇਰੇਮਨਬਾਸਬੋ
੮ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋ
੯ ਓਹਸੁਖਕਾਸਿਉ॥
੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨਰੈਨ॥
੧੧ ਅਵਰਸਭਭੂਲੇ॥
੧੨ ਅਨਦਿਨਰਾਮਕੇਗੁਣ
੧੩ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵ॥
੧੪ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣ
੧੫ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਆ॥
੧੬ ਹੇਮੂੜੇਤੂੰਕਿਉਸਿਮਰਤ
੧੭ ਸ੍ਰੀਗੁਰਜੀਦੇਨਪ੍ਰੀਤਮਾ॥
੧੮ ਊਹਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰ
੧੯ ਮਨਕਾਹੇਲੁਭਾਣੀ
੨੦ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲ॥
੨੧ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇ
੨੩ ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਾ॥
੨੪ ਮੋਹਿਨਪਰਆਵੈਕਰ
੨੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉ॥
੨੬ ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾ
੨੭ ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਦੇਵ
੨੮ ੨੯ ਮੇਰਾਮਨਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਆ
ਅਬਮੇਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉ
੩੦ ਮੇਰੇਮਨਜੀਤਆਏ॥
੩੧ ਹਰਿਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉ॥
੩੨ ਅਬਮੇਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗ॥
੩੩ ਅਬਮੇਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉ
੩੪ ਮੋਹਿਨਸਭਜੀਆਤੇਰੇ
੩੫ ਅਬਮੋਹਿਧਨਪਾਇਓ
੩੬ ਮੇਰੇਮਨਮਿਸਟਲਗੇ
੩੭ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤ॥
੩੮ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁ॥
੩੯ ਚਰਨਾਰਰੀ ਬਿਸਮ
੪੦ ਧਿਆਇਓਅੰਤਰਬਾਹਰਿ॥
੪੧ ਗੁਰਮਿਲਐਸਾਪ੍ਰਭੁ॥
੪੨ ਮੇਰੇਮਨਸਬਦਲਗਾਹ॥
੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਦੀਓ॥
੪੪ ਹੇਮਨਐਆਨਕਾਹਿਕਤ॥
੪੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਆਪ੍ਰੀਤ
੪੬ ਮਨਓਹਿਦਿਨਸੁਪਨੇ
੪੭ ਅਬਮੋਰਾਸਹਸਾ॥
੪੮ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇ
੪੯ ਆਪਨੇਮੀਤਸੁਆਮੀ॥
੫੦ ਓਟਸਤਾਣੀ॥
੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖ
੫੨ ਮੇਰੇਮਨਜਤਕਤ॥
੫੩ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਕਰ
੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਨਹਿ॥
੫੫ ਬਿਨਪ੍ਰਭਰਹਣਨਜ ਕ
੫੬ ਹਰਿਰਸਨਾਜਪਤੀ
੫੭ ਜਾਤਗਹਿਆਆਪਨ
੫੮ ਸ੍ਰੁਕਤੁਮਾਇਓਆਕੋਰ
੫੯ ਆਪੁਨੀਇਤਨੀ॥
੬੦ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਤਰਹੇ
੬੧ ਕਹਾਕਰਉਖਾਟਖਾਟ
੬੨ ਗੁਰਜੀਸੰਗਤੁਹਾਰੈ॥
੬੩ ਹਰਿਦੇਉਸੇਵਕ॥
੬੪ ਤੂੰਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾ॥
੬੫ ਕੈਰਹਬਾਤੂਦਿਆਲ
੬੬ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀ॥
੬੭ ਜਾਕਹਿਰਅਨਾਮ॥
੬੮ ਅਬਜਨਊਪਰਕੋਨਾ॥

੬੯ ਹਰਿਜਨਛਾਡੂਆਸ
੭੦ ਮੋਹਿਗੁਰਮੇਰਾਸਹ
੭੧ ਸ੍ਰਿਮਤਨਾਮਪ੍ਰਾਨ
੭੨ ਆਪਨੇਗੁਰਪੂਛੈ।
੭੩ ਬਿਨਜਾਨੇਕੈਕੰਮਾਂ
੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਨਾ।
੭੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿ
੭੬ ਜੋਹਬੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਨ
੭੭ ਹੈਤੀਜਗੀਕਹਨੈਕੰਠ
੭੮ ਹੈਕੋਹਾਰਿਬਿਨਗਾਹੁ
੭੯ ਆਇਓਪਹੁਨਸਨ
੮੦
੮੧ ਧਨਵੰਤੁਨਾਮਕੇਵੰਦ
੮੨ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਕਉਨਾਮ
੮੩ ਆਏਰਾਮਸਰਣ
੮੪ ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਨਾ।
੮੫ ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸ।
ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦ
੮੬ ਸੰਨਮਤੇਗੁਰਰਤ
੮੭ ਗਾਵਕੇਸਰਨਬਸੇ।
੮੮ ਜੀਵਤਿਤਉਗਨੀਐ
੮੯ ਸਿਮ੍ਰਤਰਾਮਕੈਇਕ
੯੦ ਪ੍ਰਭਤਸੋਈਜੇਪਰ
੯੧ ਜਨਿਨਾਰਿਮੀਤਜਨ
੯੨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨ।
੯੩ ਕਿਤਵਕੁਰਹਿਅਰ
੯੪ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰ।
੯੫ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲ।
੯੬ ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਣ

੯੭ ਮਨਰੇਰਾਮਕੇਸੁਖਸਾ
੯੮ ਬਰਨਜਤਰਾਮਕੇਪ੍ਰਤਾਪਾ।
੯੯ ਆਤਨਨਾਮਖਿਨਾ।
੧੦੦ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮ
੧੦੧ ਰਮਣਰਾਮਕੇਗੁਣ
੧੦੨ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ।
੧੦੩ ਅੰਧੇਖਾਵੈਬਿਖੁਕੇ
੧੦੪ ਟੂਟੀਐਂਢਕਕੀਅਧ
੧੦੫ ਸ੍ਰੀਸਨਾਨਲਤਬਹੁ
੧੦੬ ਰੈਪਾਪੀਤੈਹਿਵਨਕੀ
੧੦੭ ਮਾਈਰੀਚਰਨਹੁਟਟ।
੧੦੮ ਮਾਈਰੀਮਨਮੇਰੋ।
੧੦੯ ਮਾਈਰੀਲਰਨਹਉਆਨ
੧੧੦ ਮਾਈਰੀਮਨਮੇਰਉਬਸਨਾ
੧੧੧ ਹਰਿਕਈਕੁਰਲਤ
੧੧੨ ਪੇਖੀਪਰਮੈਸਰਬਾਉ।
੧੧੩ ਦੁਰਨਸਰਬਧਾਈਐ।
੧੧੪ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰਪ੍ਰਾਨ।
੧੧੫ ਨਿਹਰੀਨਾਮਕੀਸਠ।
੧੧੬ ਮਾਈਰੀਪੇਖਰਹੀ।
੧੧੭ ਮਾਈਰੀਆਨੀਚਰਨ
੧੧੮ ਸੁਨਿਸੇਵਾਕਵਬਹੁਗਾਰ।
੧੧੯ ਤਾਕੈਚਰਨਪਲਪਦਰ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਾ।
ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ।
੧੨੧ ਮਾਈਰੀਕਾਟਜਮਫਾਲ।
ਮਾਈਆਰਬਪੇਮ।
੧੨੨ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨ।
੧੨੩ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤ।
੧੨੪ ਮਾਨੀਤੂਰਾਮਕੇਵੇਰ

੧੨੫ ਤੂਆਸ਼ਰਨਆਸਰੋ।
੧੨੬ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮਖਾ।
੧੨੭ ਰਾਮਭਗਤਅੰਗਸਤ
੧੨੮ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉ।
੧੨੯ ਮਨਬੈਰਾਗੀਰੀ।
੧੩੦ ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ।
੧੩੧ ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨ।
੧੩੨ ਕਰਤੁਕੇਲਬਿਖੈ
ਮ: ੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
੧ ਹਰਿਬਿਨਕਿਉਜੀਵ
੨ ਹਰਿਬਿਨਕਿਉਧੀਰੈ।
ਅਸਟਪਦੀਆਮ: ੧੦॥
੧ ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮ।
੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਨਾਉ।
੩ ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥ।
੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ: ੫॥
੧ ਗੁਸਾਈਪ੍ਰਤਾਪਤੁਹਾਰ
੨ ਅਗਮਅਗਾਧਸੁਨਹੁ।
ਛੰਤਮ: ੧॥ ਪਤ॥
੧ ਸਭੁਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕ
ਵਾਰਸਾਰੰਗਕੀਮ: ੫॥
ਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜਨ।
੧ ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ
੧੦ ਤਤਕਰਾਮਲਾਰਕਾ
ਸਭਨਾਕੇਨਾਹੁਲਪਟੇ।
੧ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾ।
੨ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਆ
੩ ਸਾਚੀਸੁਰਤਨਾਮਨਹੀ।
੪ ਜਿਨਧਨਪਿਰਸਾਦ।
੫ ਪਰਦਾਰਾਬਿਨਪਰ।

੬ ਮਨ ਤੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ।
੭ ਦੁਖ ਵਿਛੁੜਣਾ ਇਕ
੮ ਦੁਖਿ ਮਰਹੁ ਰਾਮ ਕਨਾ
੯ ਬਾਂਗਾ ਕਪੜੁ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ।
੧੯
ਮਃ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਤ੍ਰਾ ।
੧ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਹੋ ।
੨ ਸੋਈ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿਆ ।
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ।
੪ ਗੁਰ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ।
੫ ਜਨ ਕੀ ਪਰਬ ਲਾਮੇ
੬ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰ
੭ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ।
੮ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ।
੯ ਹਉਮੈ ਵਿਖੁ ਮਨ ਮੋਹਿਆ ।
੧੦ ਇਹੁ ਮਨ ਗਿਰਹੀ ।
੧੧ ਕ੍ਰਿਮ ਕ੍ਰਿਮ ਜਨਾ ।
੧੨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਗੁਰ
੧੩ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਸਭ ।
੧੪
ਮਃ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਤ੍ਰਾ ।
੧ ਅਨਦਿਨ ਗਾਵਿਹ ਗੁਣ ਆਤੁ
੨ ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਗੁਦਾਵਰੀ
੩ ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ ਤੁਹਾਰਿ ।
੪ ਜਿਤ ਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ।
੫ ਜਿਨ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸੋ ।
੬ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ।
੭ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
੯ ਗੋਇਜਨ ਬੋਲਤ ਸੂ
ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਬੋਲ ਬੋਲ ।
੧੪
ਮਃ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਤ
੧ ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ
੨ ਖੀਰ ਅਧਾਰ ਬਾਰਕੁ ।
੩ ਸਤਗੁਰ ਬਿਪਜਨ
੪ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰ
੫ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੈ ਓਹ ਬੋਲਾ ।
੬ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਹੋ
੭ ਧਨ ਗਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨ
੮ ਬਿਛੁਰਤ ਕਉਨ ਆਧਾਰਿ
੯ ਗਾਵਹੁ ਭਗਤਨ ਕਉ ਨਕ
੧੦ ਆਗੈ ਮੈ ਬਹੁ ਸੁਪਨਿ
੧੧ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਾਇਆ ।
੧੨ ਦੂਸਟ ਮੇਟਿ ਬਿਖ ਖਾਣੀ
੧੩ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
੧੪ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਗਤ ਵਛਲ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ
੧੬ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਜਨ ਨਾਹਿ ਰਤੇ ।
੧੭ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਇਆ ਦਇਆਲ ।
੧੮ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ
੧੯ ਗੁਰ ਮਨ ਗੋਪਿਆ ਗਾਵਹਿ
੨੦ ਮਨ ਪਾਪ ਕੇ ਮੈਲ ਨੇ ।
੨੧ ਪ੍ਰਿਆ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ
੨੨ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ।
੨੩ ਬਰਸ ਸਰ ਸਮਾਲਿ
੨੪
੨੫ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਲਣਹਾਰਾ
੨੬ ਧਨ ਗਾਰ ਜਤ ਗੋਬਿੰਦ
੨੭ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ।
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ।
ਮਃ੫ ॥ ਜਲ ਵਹੀ ਨੋ ਨਨੀ
੧ ਜਾਗਤ ਜਾਗ ਰਹੇ ਗੁਰ
੨ ਗਾਤ੍ਰ ਕਮਲ ਨਜਨਾਰੀ
੩ ਅਖ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ਜਲ
੪ ਮਰਨ ਮੁਕਤ ਗਤ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ।
੧ ਮਃ੩ ॥ ਕਰਮ ਹੋਵੈ
੧ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ
੨ ਬਾਣੀ ਜਗ ਦੁਰਗਤ
੨ ਗਹਿ ਗਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ।
੩ ੧੪ ਮਃ੫ ॥ ਪਤ ।
੪ ਪ੍ਰਭ ਅਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਃ੧ ॥
੧ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ।
੧ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭੁਗਤ ਕੀ
ਤਤ ਕਰਾਵਨ ਕਾਮ
ਬਸੰਤ ਕੇ ਨਾਦ ਜਾਪ
੧ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਧ ਜਨਾ ।
੨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ।
੩ ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ।
੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ
੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ
੬ ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ।

ਕਾਨੜਾ

੭ ਮਨਜਪਹੁਰਾਮਗੋ
੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ।
੯ ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਰਾਮਾ।
੧੦ ਸਤ ਗੁਰੁਚਾਟਉਪਗ
੧੧ ਜਪ ਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ
੧੨ ਹਰਿ ਜਸਗਾਵਹੁਭਗਵਾਨ
੧ੴ ਮਃ ੫।। ਚਉਪਦੇ।ਘਰੁ।
੧ ਗਾਈਐਗੁਨਗੋਪਾਲ
੨ ਅਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿਸੁਆਮੀ
੩ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉ
੪ ਐਸੋ ਮਾਗਉਗੋਬਿਦ
੫ ਭਗਤ ਭਗਤਹੂਬਨਆਈ
੬ ਤੇਰੋਜਨ ਹਰਿਜਸਸੁਨਤ
੭ ਸੰਤਪੈਆਪਉਧਾਰਨ।
੮ ਬਿਸਰਗਈਸਭਤਾਤਪਰਾਈ।
੯ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਨਾ
੧੦ ਸਾਧ ਚਰਨਸਰਨਚਿਤ।
੧੧ ਹਰਿਚਰਨਹਿਰਦੈ।
੧੨ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਪ੍ਰਭ
੧੩ ਸਾਧ ਸੰਗਨਿਧਹਰਿਨਾ
੧੪ ਸਾਧੂ ਹਰੈਹਰੈਗੁਨਗਾਉ।
੧੫ ਪੇਖ ਪੇਖਬਿਗਾਸਿਉ।
੧੬ ਸਾਜਨ ਸੰਤਆਉਮੇਰੈ
੧੭ ਚਰਨ ਸਰਨਗੋਪਾਲ।
੧੮ ਧਨਿ ਓਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨ।
੧੯ ਬਰਲੇਕਠੋਰਕਪਟ।
੨੦ ਨਾਰਾਇਣਨਰਪਤਨਮਸਕਾਰੈ।

ਕਾਨੜਾ

੨੧ ਨਾਜਾ ਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਾਨਧਨ।
੨੨ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨਕਉਕੇਤੀ
੨੩ ਹਰਿਕੈਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਿਸਰਨ
੨੪ ਆਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ
੨੫ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁਸੁਆਮੀ।
੨੬ ਬਿਖੈ ਦਲੁਸੰਤਨਤੁਮਰੈ
੨੭ ਰੂਪ ਤਥਾਨੀਹਰਿਤ੍ਰਿਪ
੨੮ ਸਿਮਰਤਨਾਮਮਨਹਸਾ
੨੯ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭ
੩੦ ਕਹੁ ਰੇ ਕਤਕਪਟਖਪਟ।
੩੧ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ।
੩੨ ਅਵਲੋਕਉਰਾਮਕੋ
੩੩ ਜਗ ਤਉਧਾਰਨਨਾਮ।
੩੪ ਐਸੀ ਕਵਨਬਿਧੇ।
੩੫ ਰੰਗਾ ਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ।
੩੬ ਤਿਖਬੂਝਗਈਮਿਲ।
੩੭ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨ।
੩੮ ਪ੍ਰਭ ਕਹਨਮਲਨਦਹਨ।
੩੯ ਪਤਤ ਪਾਵਨਭਗਤਬਛਲ
੪੦ ਚਰਨ ਸਰਨਦਈਆ।
੪੧ ਦਾਰਦੂਰੋਅਨਕੂਗਾਰ।
੪੨ ਅਹੰ ਤੋਰੋਮੁਖਜੋਰੋ।
੪੩ ਤਾਤੇਜਪਮਨਾਗਠਿ।
੪੪ ਐਸਾ ਦਾਨਦੇਹੁਜੀਉ
੪੫ ਸੁਨਜਸਭਵਣੈਆਪਨ।
੪੬ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨ
੪੭ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮ
੪੮ ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਸੰਗੇ

੪੯ ਕਰਤਕਰਤਚਰਨਚਰਨ
੧ੴ ਮਃ ੪।। ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮ
੨ ਜਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮ।
੩ ਮਨਗੁਰਮਤਰਸਨਾ।
੪ ਮਨਹਰਿਰੰਗਰਾਤਾ।
੫ ਮਨਗੁਰਮਤਚਲਾ।
੬ ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਰਨ।
੧ੴ ਛੰਤ ਮਃ ੫।
੧ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ
੧ੴ ਵਾਰਕਾਨੜੇਕੀ ਮਃ ੪।
੧ ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋ
੧ ਕਾਨੜਾਭਗਤਾਕਾ।
ਤਤ ਕਰਾਕਬਿਆਦੁਕਾਸ
ਕ੍ਲਾਵੇਨਾਹੁ ਮਃ ੪।। ਚਉਪਦੇ।
੧ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
੨ ਹਰਿਜਨਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ।
੩ ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਜਪਜਗਨਨਾਥੇ।
੪ ਮੇਰੇ ਜਪਹਰਿਗੁਰ
੫ ਸੁਮਰੀਤਿਤ੍ਰਹਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭ
੬ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ।
੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰ।
੧ੴ ਮਃ ੫।। ਚਉਪਦੇ
੧ ਹਮਾਰੈਏਹ
੨ ਪ੍ਰਭਕਿਲੋਜਾਚਕ
੩ ਨਾਮਜਾਲੋਸੋਭਲਾ
੪ ਲਨਕੀਸੋਭਾ।ਮੇਰੇ
੫ ਮਨਹਾਰਿਆਨ।
ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਆਨੰਦਬੇਦ

੬ ਕਵਨਾਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾ।
੭ ਪ੍ਰਭਪਤਿਦੇਇਆਲਾ।
੮ ਮਨਤਨਜਾਪੀਐਤੁਰ।
੯ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀ।
੧੦ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਵਾਲਿ ਆਨੇ
੧੪ ਅਸਟਪਦੀਆ।
੧ ਮਃ੫॥ ਰਾਮਾਰਮਗਮੇਸੁਨ
੨ ਰਾਮਾਗੁਰਪਾਰਸਹੀ
੩ ਰਾਮਾਰਾਮਰਗਮੇਰਆ
੪ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੇਪੁਜ।
੫ ਰਾਮਾਸੈਸਾਧੁਸਰਨ
੬ ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸ।
ਤਤਕਰਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਾ ਸਬਦ ਕੋਨਾਦੁ।
੧ ਨਾਇਤੇਰੈਤਰਣਾਨਾਇ।
੨ ਤੇਰਾਨਾਮਰਤਨਕਰਮਚਾਨਣ
੩ ਜਾਕਾਰਣਬੇਦਬ੍ਰਹਮੈਉਚਰੇ।
੪ ਜਾਕੈਰੂਪਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀ।
੫ ਤਾਕਾਗਿਆਨਕਰਪਰਵਾਨ।
੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰਗਿਆਨ।
੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਿਆ।
੮ ਆਵਤਾਕੀਨਰਾਖਿਆ।
੯ ਅਸਟਦੁਹਾਗੀਬੈਠਨਬਾਪੇ।
੧੦ ਮਨਮਾਇਆਮਨ।
੧੧ ਜਾਗਾਤਾਧਿਗਸਾਹਿਮੁ
੧੨ ਮਸਟਕਰਕੈਮੂਰਖ
੧੩ ਖਾਇਆਮੈਲਿਵਧਾਇਆ
੧੪ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚ

੧੫ ਅੰਤਰਲੇਖਸਬਦ।
੧੬ ਬਾਹਰਿਮੈਰਾਵਣਲਖਪ
੧੭ ਸਾਧਕੀਰੇਣਸਾਧ।
੧੮ ਮਃ੩॥ ਚਉਪਦੇ ਪ੍ਰਭਾ।
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾ।
੨ ਨਿਰਗੁਣਆਰਕੀ।
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਲਾਹਿ।
੪ ਜੈਤੇਰਿਸਰਨਾਈ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਸਦ।
੬ ਆਪੇਭਾਂਤਬਣਾਇ।
੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਆਪ।
੧ ਮਃ੪॥ ਰਸਕਰਸਕਗੁਨਗਾਲ
੨ ਉਠਿਹੈਮੂਰਗੁਰਮੁਖ।
੩ ਇਕਖਿਨਪਲਪ੍ਰਭ
੪ ਅਗਮਦਇਆਲ।
੫ ਮਨਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮ
੬ ਹਰੀਨਾਰਦੇਦੇਨ।
੭ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮ।
੮ ਜਪਿਮਨਨਾਮਹਰਿਨਾਮ
੧੯ ਮਃ੫॥ ਚਉਪਦੇ ਮਨਕੀਆ
੧ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾ। ਗੁਨਗ
੨ ਏਤਮਨਨਾਸਗ
੩ ਅਨੁਖੀਅਣਹਿ।
੪ ਸੀਅਰਤਾਮੁਕਿਲ
੫ ਕਰਕਿਰਪਾਆਨੇ।
੬ ਸੇਵਨਦੇਤਸੇਈ।
ਗੁਰਪੂਰਪੂਰੀਕੀਕਰ

੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮ
੧੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸ
੧੨ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰ
੧੩ ਗੁਰਕਰਤਸਦਾ।
੧੪ ਅਵਰਨਦੂਜਾ।
੧੫ ਰਾਮਨਾਮਰਮਨਾਥ
੧੬ ਨਾਨਕਮਹਲਸਰਨ
੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧॥
੧ ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨਬਉਰਾ
੨ ਮਾਇਆਮੋਹਿ।
੩ ਗੋਤਮਤਪਾਅਹਿਲਿਆ
੪ ਆਖਣਾਸੁਨਣਾ।
੫ ਰਾਮਨਾਮਜਪ।
੬ ਇਕਾਪੁਰਖਬਕਸਨਹੇ।
੧੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੩॥
੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵੇ
੨ ਕੇਈਭਾਇਆਰਾਹ।
੧੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੫॥
੧ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ।
੨ ਮਨਮੋਹਧ।
੩ ਸ੍ਰੀਮਰਤਨੀਦ
੧ ਭਗਤਾਕੀ॥ ਸਲੋਕਸ
੨ ਹੰਸਕ੍ਰਿਤੀ॥ ਗਾਥਾ॥੩
੪ ਫੁਨਹੇ॥ ਚਉਬੋਲੇ।
੧ ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਉਕੇ।
੨ ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੇ
੩ ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ।

੪ ਤਥਾ ਹੋਰਨਾਕੇ ਵਾਰ
੧ ਤੇ ਵਾਪੀਕ ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥
੧ ਕੌਸਤੁਮਲਾ ਰਨਾਮਾ।
੧ ਸਲੋਕ ਮ: ੯॥
੧ ਰਤਨਮਾਲਾ।
੧ ਹਕੀਕਤ ਰਾਹਿ ਮੁਕਾਮ ਕੀ
੧ ਰਾਗੁਮਾਲਾ।

---

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਚਲਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ ਜੋਤ
ਸਮਾਵਣੇ ਕੇ।
ਸੰਬਤ। ੧੫੯੬
ਅਸੂ ਵਦੀ। ੧੦ ਸਾ
੧ ਮਾਣੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ।
ਭਾਦ੍ਰਉ ਸੁਦੀ ੧੫
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ
੨ ਸਮਾਣੇ। ਸੰਬਤ
੧੬੦੯ ਚੇਤ ਸੁਦੀ
ਚਉਥ। ੪। ਸਮਾ
੩ ਣੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ
ਜੀ ਭਾਦ੍ਰਉ ਸੁਦੀ ੧੫
੪ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਸ
ਮਾਣੇ ਸੰਬਤ ੧੬੩੮॥
ਸਮਾਣੇ। ਅਸਤ੍ਰ
ਪਹੀ ਚੇਤ ਸੁਦੀ।

੫ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦਿਨ
੬ ਰਹਿ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਸਮਾਣੇ। ਕੀਰ
ਤਪੁਰ ਹਰਿਰਾਇ
੭ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਕੀਰ
ਤਪੁਰ ਸੰਮਤ।
੧੫੯ ਅਸੂ ਵ
ਦੀ ੧॥ ਬਾਬਾ
ਨਕ ਸੰਬਤ ੧੬੬
ਚੇਤ ਸੁਦੀ ਸੰਬਤ
੧੯੬੩ ਜੇਠ ਅ
ਰਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।
ਸੰਬਤ ੧੭੦੧॥ ੮॥
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ
ਸਮਾਣੇ। ਚੇਤ ਸੁ
ਦੀ ਪੁਗੁਰੂ ਅਰਜ
ਨ ਸਮਾਣੇ। ਸੰਬ
ਬਾਲੀ ਸਮਾਣੇ।
ਕੀਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿਆ
ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਜੀ ਰਾਤ੍ਰ ਗਏ।
ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਜੀ ਸਮਾਣੇ। ਕੀਰ
ਤਪੁਰ ਵਿਹੋਏ ਨਦ
ਦੀ ਨਕੋ ਠੇ ਵਿਚ ਪ
ਰਾਇਨ ਸਾਗਰੋਆ।

ਪਾਤਾਲ ਗਤ ਨਦੀ ਗਾਦ
ਦੇ ਕਨੌਰ ਦਾ ਰਾਦਿਤਾ।
ਗਨ ਕਹਲੂ ਦੇ ਵਿਚ ਅਗੇ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਲ ਗੁਰੂ ਜ
ਕੇ। ੦॥ ੦॥ ੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ
ਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ
ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹ
ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿ
ਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ
ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ
ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿ
ਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ
ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾ
ਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ
ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿ
ਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿਆ
ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀ
ਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ

ਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰ॥ਗੁਰਮੁਖਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁ
ਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨਨਜਾਈ॥ਗੁ
ਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਨਜਾਈ॥੫॥
ਤੀਰਥਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈ
ਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਕਜੇਇਕ
ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾ
ਸੋਮੈਵਿਸਰਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰ
ਡਾਵਿਚਜਾਣੀਐਨਾਲਚਲੈਸਭਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸਕੀਰਤ
ਜਗਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਨਆਵਈਤਾਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰ
ਕੀਟਕਰਦੋਸੀਦੋਸਧਰੇਇ॥ਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣਦੇਇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜੇ
ਤਿਸਗੁਣਕੋਇਕਰੇਇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਧ
ਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਨਸਕੈਕਾਲ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈ
ਸਰਬਰਮਾਇੰਦ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਸਲਾਹਣਮੰਦ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਤਨ
ਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸ॥ਸੁਣੀ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸ॥੯॥ਸੁਣੀਐਸਤਸੰਤੋਖਗਿਆਨ॥ਸੁਣਿਐਅ
ਠਸਠਕਾਇਸਨਾਨ॥ਸੁਣੀਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵੈਮਾਨ॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜ
ਧਿਆਨ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸ॥੧੦॥
ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾ
ਵਹਿਰਾਹ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸ॥
ਸੁਣੀਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿ
ਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਜਾਣੈਮਨਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੇਸੁਰ

ਤਹੋਵੈਮਨਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈ
ਜਮਕੈਸਾਥਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਜਾਣੈਮਨਕੋ
ਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰ
ਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਹੋਇ॥
ਜੇਕੋਮੰਨਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾ
ਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਜਾਣੈਮਨਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨ॥
ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿ
ਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ਧੌਲੁਧਰ
ਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿ
ਆਰੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤ
ਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ॥
ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ॥ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆ
ਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋ
ਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰਖ
ਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਿਰੰਥਮੁਖਿਵੇ
ਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨ
ਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅ
ਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾ
ਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧
੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕ
ਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪ

ਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ॥
ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾ
ਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰ
ਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿ
ਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾ
ਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿ
ਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀ
ਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤਪਲੀ
ਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥
ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈ
ਜਾਹੁ॥ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀ
ਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮ
ਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁ
ਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾ
ਰੁ॥ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ॥ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡ
ਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥
ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇ
ਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕ
ਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤ
ਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾ

ਲਾਪਾਤਾਲਾ ।ਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ ।ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇ ੨
ਕਵਾਤ ।ਸਹਸਅਠਾਰਾਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕਧਾਤੁ ।ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿ
ਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ ।ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ ।੨੨।ਸਾ
ਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਨਪਾਈਐਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹ ।ਪਵੈਸਮੁੰਦਿਨ
ਜਾਣੀਐਸਮੁੰਦਸਾਹਾਸੁਲਤਾਨ ।ਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲਧਨ ।ਕੀੜੀਤੁਲਨ
ਹੋਵਨੀ ।ਜੇਤਿਸਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈ ।੨੩।ਅੰਤਨਾਸਿਫਤੀਕਹਣਨਅੰਤ ।ਅੰਤ
ਨਕਰਣੈਦੇਣਨਅੰਤ ।ਅੰਤਨਵੇਖਣਸੁਣਨਨਅੰਤ ।ਅੰਤਨਜਾਪੈਕਿਆਮ
ਨਮੰਤ ।ਅੰਤਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰ ।ਅੰਤਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰ ।ਅੰਤਕਾਰਣ
ਕੇਤੇਬਿਲਲਾਇ ।ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਇ ।ਏਹੁਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਇ ।ਬਹੁ
ਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ ।ਵਡਾਸਾਹਿਬਊਚਾਥਾਉ ।ਊਚੇਉਪਰਊਚਾਨਾਉ ।
ਏਵਡਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ ।ਤਿਸਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ ।ਜੇਵਡੁਆਪਜਾਣੈਆ
ਪਿਆਪਿ ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ।੨੪।ਬਹੁਤਾਕਰਮਨਲਿਖਿਆਜਾ
ਇ ।ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ ।ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ ।ਕੇਤੇਗਣਤਨ
ਹੀਵੀਚਾਰ ।ਕੇਤੇਖਪਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ ।ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ ।ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾ ਆ
ਹੀਖਾਹਿ ।ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ ।ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ ।ਬੰਦਿਖਲਾਸੀ
ਭਾਣੈਹੋਇ ।ਹੋਰਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ ।ਜੇਕੋਖਾਇਕਆਖਣਿਪਾਇ ।ਓਹੁਜਾਣੈ
ਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਹਿ ।ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ ।ਆਖਹਿਸਭਿਕੇਈਕੇਇ ।ਜਿਸ
ਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਸਲਾਹ ।ਨਾਨਕਪਾਤਸਾਹੀਪਾਤਸਾਹ ।੨੫।ਆਮੁਲ
ਗੁਣਆਮੁਲਵਾਪਾਰ ।ਆਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਆਮੁਲਭੰਡਾਰ ।ਆਮੁਲਆ
ਵਹਿਆਮੁਲਲੈਜਾਇ ।ਆਮੁਲਭਾਇਆਮੁਲਸਮਾਇ ।ਆਮੁਲਧ
ਰਮਆਮੁਲਦੀਬਾਣੁ ।ਆਮੁਲਤੁਲਆਮੁਲਪਰਵਾਣੁ ।ਆਮੁਲਬ
ਖਸੀਸਆਮੁਲਨੀਸਾਣੁ ।ਆਮੁਲਕਰਮਆਮੁਲਫੁਰਮਾਣੁ ।ਆ
ਮੁਲੋਆਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ ।ਆਖਆਖਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ।ਆ

ਖੈਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ। ਆਖੈਪੜੇਕਰੈਵਖਿਆਣ। ਆਖੈਬ੍ਰਮੇਆਖੈਇੰਦ। ਆ
ਖੈਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ। ਆਖੈਈਸਰਆਖੈਸਿਧ। ਆਖੈਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ। ਆਖੈ
ਦਾਨਵਆਖੈਦੇਵ। ਆਖੈਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ। ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾ
ਹਿ। ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ। ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ। ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿ
ਕੇਈਕੇਇ। ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ। ਜੇਕੋਆ
ਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ। ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ। ੨੬। ਸੋਦਰੁ
ਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰ
ਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ।
ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵਹਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇ। ਗਾਵੈ
ਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣੈਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ। ਗਾਵੈਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾ
ਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਇੰਦਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ।
ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰ
ਤੋਖੀਗਾਵਨਿਵੀਰਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾ
ਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਮਨਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ
ਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾ
ਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ। ਗਾਵੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ। ਸੇ
ਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿ
ਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿ
ਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।
ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ
ਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕ
ਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰ

ਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰ
ਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗ
ਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿ
ਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸ
ਭਨਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾ
ਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀ
ਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਜੁ
ਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁ
ਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾ
ਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾ
ਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆ
ਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੋਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲ
ਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵ
ੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈ
ਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁ
ਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਜੋ
ਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋ
ਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀ

ਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗ
ਤਿਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਬੀਚਾਰੁ॥ਸ
ਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈ
ਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥
ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾ
ਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬ੍ਰਹਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇ
ਸ॥ਕੇਤੇਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰ॥ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰ॥
ਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥ॥ਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇ
ਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿ॥ਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀ
ਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੇਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿ
ਆਨਖੰਡਮੈਗਿਆਨਪ੍ਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥ਸਰਮ
ਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗ
ਲਾਕਥੀਆਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤ
ਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰ
ਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿ
ਨਮਹਿਰਾਮਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂ
ਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾ
ਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਈਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚ
ਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰ
ਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁ
ਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾ
ਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥
ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸ

ਮੰਤ

ਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਪ
ਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿ
ਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆ
ਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾ
ਲਿ॥੧॥੧॥ ਸੋਦਰੁਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਸੋਦਰੁਕਿ
ਆਸੋਘਰੁਕਿਆ॥ਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰ
ਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾ
ਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆ
ਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰ
ਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰ
ਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾ
ਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾ
ਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾ
ਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰ
ਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀ
ਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕ
ਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ
ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁ
ਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿ
ਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ
ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿ
ਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ
ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ
ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ
ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋ
ਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ
ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮ
ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ

ਖਿਆਲਿਖਾਸਾਧੰਨਧੰਨਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕਨ ੦੬
ਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੪॥ ॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆ
ਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮੈਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿ
ਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧੋਜੀਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧ
ਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿ
ਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾ
ਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰ
ਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ਰਾਗੁ
ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗ
ਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿ ਜੀ
ਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁ
ਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆ
ਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸ
ਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇ
ਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀ
ਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬ ੦
ਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇ
ਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿ
ਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿ
ਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰ
ਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿ

ਤੇਰੀਭਗਤਭੰਡਾਰਜੀਭਰਿਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾ
ਹਿਨਤੁਧਜੀਹਰਿਅਨਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਕਤੇਰੀਅਨਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂ
ਜਾਜੀਤਪਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬਿਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤ੍ਰਜੀਕਰਕਿਰਿਆਖਟਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨ
ਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁ
ਧਜੇਵਡੁਅਵਰਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗਜੁਗਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲ
ਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੋਹੋਈ॥ਤੁਧ
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧਆਪੇਸਿਰਜਸਭਗੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣ
ਗਾਵਹਿਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥
ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈ
ਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿਤਿਨਨਾਮਰਤਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਲਾਧਾਮਨਮੁਖਗਵਾਇਆ॥
ਤੁਧਆਪਵਿਛੋੜਿਆਆਪਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥
ਤੁਝਬਿਨਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰਾਖੇਲ॥ਵਿਜੋਗਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿ
ਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀ
ਆਖਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾ
ਮਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭਹੋਇ॥ਤੁਧਬਿਨਦੂਜਾਅਵਰ
ਨਕੋਇ॥ਤੂੰਕਰਕਰਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਪਰਗਟਹੋਇ॥੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਿਤਸਰਵਰੜੈਭਈਅਲੇਨਿਵਾਸਾ॥ਪਾਣੀਪਾਵਕਤਿਨਹਿ
ਕੀਆ॥ਪੰਕਜਮੋਹਿਪਗਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕਨ
ਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸ
ਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾ
ਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਭਈਪ੍ਰਾਪਤਮਾਨਖਦੇ

ਹੂਈਆ।।ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਨਕੀਇਹੁਤੇਰੀਬਰੀਆ।।ਅਵਰਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ।।੧
ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ।।ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ।।ਜਨ
ਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ।।ਰਹਾਉ।।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਿਛੁਧਰਮੁਨ
ਕਮਾਇਆ।।ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਣਿਆਹਰਿਰਾਇਆ।।ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
ਕਰੰਮਾ।।ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰੰਮਾ।।੩।।੪।।ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਸੋਹਿ
ਲਾਮਹਲਾ੧।।੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿ
ਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ।।ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ।।ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ।।ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ।।ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ।।ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿ
ਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ।।ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾ
ਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ।।ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ।।ਸਦਣਹਾ
ਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ।।੪।।੧।।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧।।
ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ।।ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ।।ਬ
ਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ।।ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਵਿ
ਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ।।ਸੂਰਜੁਏਕੋ
ਰੁਤਿਅਨੇਕ।।ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ।।੨।।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧।।ਗਗ
ਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ।।ਧੂਪੁਮਲਿਆ
ਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ।।ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ
ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ।।ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸ
ਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ।।ਸਹਸਪ
ਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ।।ਸ
ਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ।।ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ।।ਗੁਰ

ਸਾਖੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ
ਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕ
ਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ਰਾਗਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਨਗਰਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿ
ਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਿਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਤਿਨਅੰ
ਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥
ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁ
ਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀ
ਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥ਰਾਗਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਹੁਬਿਨੰਤੀਸੁਨ
ਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨ
ਸੁਹੇਲਾ॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜ
ਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਇਓ
ਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸ
ਹਿਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨ
ਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੧॥ਮੋਤੀਤਾਮੰਦਰ
ਉਸਰਹਿਰਤਨੀਤਾਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾ
ਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉ
ਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀਤਾਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁ

ਖਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥
੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁ
ਰਾਖੈਭਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁ
ਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾ
ਸਭਵਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥
ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖ
ਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸ
ਣੁਪੀਸਾਪਾਉ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਐਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀ
ਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨਿ
ਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉ
ਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮ
ਸੂਤੋਟਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਵਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵ
ਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇ
ਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹ
ਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੇ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਇਹਨਉਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾ
ਇਕੈਇਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਓ
ਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਿਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬ
ਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨ
ਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰ
ਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿ

ਉਠਿ ਆਰੀਜਾ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥ ਰਸ ਕਸ
ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਤ
ਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ
ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘ
ਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਫਿ
ਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕ
ਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮਲੁ
ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥ ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ
ਚਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ
ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿ
ਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥
ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ
ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ
ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿ
ਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸ
ਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮ
ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ

ਉਤਰਖੀਐਨਾਮਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ਅਗੈਗਇ
ਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵ
ਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥
੪॥੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖ
ਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾ
ਰ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹ
ਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇ
ਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾਹੋ
ਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆ
ਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾ
ਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾ
ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾ
ਜੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆਪ
ਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾ
ਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂ
ਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾ
ਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐ

ਲਗਾਈਆ ਖਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅ
ਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ
ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ
ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾ
ਲ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ
ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ
ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁ
ਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ + ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆ
ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸਮਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉ
ਗੁਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ
ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰ
ਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸੁਣੀ ॥੨॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਸਿਫਤਿ
ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ
ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ
ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ
ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋ
ਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬ
ਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿ

+ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ

ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖੈ ਸੋਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖ
ਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾ
ਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿ
ਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਿਬਰਾ ਸ
ਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ
ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁ
ਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸ
ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ
ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ
ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾ
ਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ
ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰ
ਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦ
ਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ
ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ ਸਭਿ ਰ
ਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ

ਕੂੜ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰ॥੪॥
੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਭਾ
ਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ
ਅਹੰਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਕਾਰੈ ਲਗਿ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾ
ਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠ
ਗਿ॥੨॥ ਮੁਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ
ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਨਿਰੋਧ॥੩॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਸੋ ਨਰ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮ
ਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ॥੪॥੧
੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤਨ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਮਨੂਰ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੈ
ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਸੂਚਾ
ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਬਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ॥
ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ
ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ॥ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ॥
ਨਿਰਮਲ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿ
ਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵਿਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰ॥ ਇਕਿ ਆ
ਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰ॥੧॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ

ਤਿਦੂਰਖਤੂਮੈਅਦੂਰਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਲੇਖੁਤੂਤੁਜਲੇਪਾਹੈਹਾਜਰਿ
ਅਗੁਰ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਵਈਸਾਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿ
ਉਜਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁ
ਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੁ
ਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸ
ਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਆ
ਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ॥
ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘ
ਰਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿ
ਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀ
ਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿ
ਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇ
ਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪੈਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆ ੦
ਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿ
ਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿ
ਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀ

ਔਗੁਣ ਮਿਲਣ ਸੰਕਉ ਤਾਰ ॥ ਆਇਆ ਜਿਤ ਦਰ ਜਾਈਐ ਤਿਤ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰ ਮਾਰ ॥ ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ
ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸ ॥ ਖੜ
ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵ ਰਹੇ ਸਿ
ਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਸੋ ਖੇਲ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਦੁ
ਖ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲ ॥੫॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਤਾ
ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜ ਭੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਨ ਮਾਰ
ਮਿਲ ਭੀ ਫਿਰ ਦੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹ ਮਨ ਮੂਰਖ ਲੋ
ਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨ ॥ ਸਬਦ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤ ਆਵਣ ਜਾਨ ॥
ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡ ਗੁ
ਮਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਵਰ ਸੇਵ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪ ਦਿਨ
ਸੁ ਰਾਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਧਨ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲ ਗਿ
ਆਨ ॥ ਨਿਤ ਅਹਿਨਿਸ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਨਾਮ ॥੨॥ ਕੂਕ
ਰ ਕੂੜ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖ ਘਣੋ ਜਮ ਮਾਰ ਕਰਹਿ
ਖੁਲਹਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੁਖ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਸੁਭਾਨ ॥੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧ ਪਿਟਾ
ਈਐ ਸਚ ਲਿਖਤ ਪਰਵਾਨ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਗੁਰ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇ
ਕ ਤਿਲ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹ
ਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਅਗਨ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥
੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨ ਪਲ ਨਾਮ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰ
ਲੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤ ਸੰਜੋਗ ॥ ਹਿੰਸ
ਹਉਮੈ ਗਤ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਸ ਹਰਿ ਮਨ ਵਸੈ ਤਿਸ ਮੇ
ਲੇ ਗੁਰ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰ ॥ ਤਿ

*ਗ

੨੩

ਸਾਸਿਉਨ੍ਹਨਕੀਜਈਜੇਕਿਸੋਛਲਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵੈਸੁਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾ
ਰ॥੩॥ਛਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਮਰਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰ
ਗਹਿਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਓ
ਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥ਕੀ
ਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥ਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਿ
ਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖ
ਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਪਾਈਐਤਿਉਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥
੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂ
ੜੀਪਾਂਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲੀਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁ
ਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿ
ਰਿਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥
ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹ
ਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿ
ਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁ
ਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥
ਇਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ਜਿੰਨਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਪਾਈ
ਐਦਰਗਹਿਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦਨਿ

ਜਾਣੁ॥੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥
ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁ
ਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮੁਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇ
ਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਰਾਸਿਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਖੋਟੈਵ
ਣਜਿਵਣੰਜਿਐਮਨੁਤਨੁਖੋਟਾਹੋਇ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਦੂਖੁਘਣੋਨਿਤਰੋਇ॥
ਖੋਟੇਪੋਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਖੋਟਿਨਸੀਝਸਿ
ਕੋਇ॥ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਾਈਐ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਤਿਆਭਾਰੁਨਭਰਮੁਤਿਨਾਹਿ॥ਹ
ਰਿਜਪਿਲਾਹਾਅਗਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਘਰੁ॥੨॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਰੁਫੁਲੜਾਨਾਠੀਅੜੇਦਿਨਚਾਰਿ॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਤਜਿ
ਉਢਲਿਢੁਲਿਜੁੰਮਣਹਾਰ॥ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ॥
ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾਇ
ਸੁਤੇਜੀਰਾਣਿ॥ਹੰਭੀਵੰਞਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣਿ॥੨॥ਕੀਨਸੁਣੇਹੀ
ਗੋਰੀਏਆਪਣਕੰਨੀਸੋਇ॥ਲਗੀਆਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਆਹੋਇ॥੩॥
ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਾਣੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ॥ਗੁਣਾਗਵਾਈਗੰਠੜੀਅਵਗੁਣਖਟ
ਸੀਬੰਨਿ॥੪॥੨੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੨॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸ
ਆਪੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲੜਾਆਪੇਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰੰਗਿਰਤਾਮੇਰਾ
ਸਾਹਿਬੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀਆਪੇਪਾਣੀ
ਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗੁਲਾ
ਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾਲੁ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲੁ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁਬੇਨਤੀਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੂਹੈਕਵੀਆਤੂਹੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥
੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋ
ਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉ
ਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸਗ

ਲਕੁਲਿਤੋਤੈਹੋਇਇਨਅੰਤਸਖਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾ
ਕਰੈਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁ
ਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾ
ਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾ
ਰੈ॥੩॥੨੬॥ਸਿਰੀਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੩॥ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੋਕਰਿਸ
ਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਹਿਪਾਣੀ॥ਹੋਇਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿ
ਸਤੁਦੋਜਕੁਮੂੜੇਏਵਜਾਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆ॥ਮਾਲਕੈ
ਮਾਣੈਰੂਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਬਤਨਿਚਿਕ
ੜੋਇਹੁਮਨੁਮੀਡਕੋਕਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀਮੂਲਿਪਾਈ॥ਭਉਰੁਉਸਤਾਦੁਨਿ
ਤਭਾਖਿਆਬੋਲੇਕਿਉਬੂਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾਈ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀ
ਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪਸਿੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿ
ਆਇਆ॥੩॥ਤੀਹਕਰਿਰਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਾਉਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈ
ਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿਤਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੧॥ਘਰੁ੪॥ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰ
ਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਹਾਈਧੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਮਰਣਾਮੁਲਾ
ਮਰਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਤੂਮੁਲਾਤਾਤੂਕਾਜੀਜਾਣਹਿਨਾਮੁ
ਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪੜਿਆਹੋਵਹਿਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀ
ਜਿਨਿਆਪੁਤਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੋ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀ
ਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥
ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰਹਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੨੮॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੪॥ਇਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭ
ਉਕਹਿਸਦਾਬਇਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕ
ਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥

ਰਾਗ

ਤਾ

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਧਾਨੁਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਾਨੁਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਨੁਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੋ ॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ॥

ਕੁਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰੁਖਿਬਿਰਖਿਆਰਾਉ॥ਜੇਹੀਧਾਤੁਤੇਹਾਤਿਨਨਾਉ॥ਫੁ
ਲੁਭਾਉਫਲੁਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ॥ਕਚੀਕੰਧ
ਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ॥ਮਤਿਅਲੂਣੀਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਨਾਨਕਆਣੇਆਵੈਰਾਸਿ॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ॥੨॥੩੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਅਛਲ
ਛਲਾਈਨਹਛਲੈਨਹਘਾਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਿਉ
ਰਹੈਇਸੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਲਪਲੈ॥੧॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਈਐ॥ਸਚੁਬੂਝ
ਣੁਆਣਿਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਹੁਤੇਲੁਦੀਵਾਇਉਜਲੈ॥ਕਰਿਚਾਨਣੁ
ਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੈਬਾਣੀਆ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇ
ਵਕਮਾਣੀਆ॥ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ॥੩॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵ
ਕਮਾਈਐ॥ਤਾਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁਡਾਈ
ਐ॥੪॥੩੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਵਰੁਪਾਵ
ਣਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਉਧਿਆਈਐਨਾਉਮੰਗੀਐਨਾਮੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਤਿਖਜਾਇ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾ
ਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿ
ਨੀਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਰਵਿਰਹਿਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿ
ਮਾਨੁ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਇਆਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆ
ਪਣਾਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਸੇਈਸੁਖੀਏ
ਚਹੁਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਅਖੁਟੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾ

ਦੀਐਗੁਰਕੈਮੋਹਿਪਿਆਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਘਰਹੀਮਹਿਉਦਾਸਾ॥
ਜਿਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸਾ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ
ਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੭॥੪੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਬਹੁਭੇ
ਖਕਰਿਭਰਮਾਈਐਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈ
ਮਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗ੍ਰਿਹਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰ
ਣੀਸੋਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿ
ਆਗਤਿਮੁਕਤਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਜੇਲਖਇਸਤਰੀਆਭੋਗਕਰਹਿਨਵਖੰਡਰਾਜੁਕਮਾਹਿ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੩॥ਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿ
ਜਿਨੀਪਹਿਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਰਿਧਿਸਿਧਿਫਿਰੈਓਨਾਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇ॥੪॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁਲੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥੮॥੪੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਹਰਿਵਸੈਸ
ਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿ
ਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈ
ਜਿਸਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਇਨਾਮਿਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆ
ਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨਉਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤ
ਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁ
ਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭ

ਬਾਣੀ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ॥੩॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤ
ਤੂਕਰਹਿਪੂਕਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉ
ਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋ
ਖਦੁਆਰੁ॥੪॥੩॥੩੬॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੩॥ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸ
ਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿ
ਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸ
ਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖ
ਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹ
ਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣ
ਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮ
ਨਿਧਿਆਇਆਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਕੂ
ੜਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਬਿਨਸਿਜਾਇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈਓਹੁ
ਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਪਗਿਖਿਸਿਐਰਹਣਾਨਹੀਆਗੈਠਉਰੁਨਪਾਇ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿ
ਨਆਵਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਉਬਰੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿ
ਵਲਾਇ॥੪॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰ
ਦਾਸੁਧੁਹੈਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਿਤਪੜਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸਚੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੫॥੪॥
੩੭॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੩॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਸਦਾ
ਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਸਦਾ

ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪ
ਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ
ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾ
ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝ
ਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ
ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ
ਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗ
ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ
ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲ

ਭਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁ
ਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੩॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾ
ਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਖੋਇ॥ਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰ
ਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਹਿਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁ
ਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀਸੋ
ਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਇ॥੩॥ਜਿਨਿ
ਕਿਨੈਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਹਉਮੈਅੰਤਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੇਹੀ
ਲਾਗਿ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤ
ਰਿਸਭਵਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹ
ਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਇਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜ
ਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹੁਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤ
ਜੋਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾ
ਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈ

ਤਿਸਜੇਹਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੪॥੨੦॥੫੩॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮ
ਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਇ
ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੂਨੀਭਉਦਾ
ਫਿਰੈਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾ
ਉ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇ
ਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥
੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅ
ਚੇਤੁਹੈਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥
੧੪॥੫੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉ
ਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥
ਪੋਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾ
ਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁ
ਪਛਾਣਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀਲਗਾਚਲਾਤਿ
ਨਕੈਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂ
ਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥
੩॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹਾਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇ
ਨਾਹੀਭਾਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧੁਰਿਪਾਇਆਸਦਾਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇ॥੪੫॥੫੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਹਰਿਸਚਸਿਉਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥

ਸਲੋ +

੧ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖੁਲਹਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਧਿਆਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰ
ਡੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾ
ਤੁਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜਮੀਹ
ਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆ
ਧਾਰੁ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈ
ਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਿਪਤਿਖੋਇ॥ਹ
ਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀ
ਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗ
ਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਸੰਗਤਿਪਾਈਹ
ਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵ
ਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭ੍ਰਾ
ਂਤਿਲਾਇਜਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥
੪॥੧੧॥੪੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲਗੇਸੇ
ਵਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿ
ਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਨੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਮਨਰੇਸਦਾਭ
ਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥
ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸ

ਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀ
ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁਤਪੁਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸ
ਚਿਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੫॥੧੨॥੪
੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨ
ਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸ
ਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭ
ਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਸਤਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐ
ਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾ
ਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿ
ਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥੪
੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਅਗੈਧਰੇਇ॥
ਸੋਹਾਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਦੀਆਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਸਹਜੇਸਚਿਮਿਲਾ
ਵੜਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਫੇਰੁਪਇਆਕਾਮਣਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉ
ਕਰਤੀਜਗੁਫਿਰੀਨਾਧਨੁਸੰਪੈਨਾਲਿ॥ਅੰਧੀਨਾਮੁਨਚੇਤਈਸਭਬਾਧੀ
ਜਮਕਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥

ਜੋਨਾਮਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥ਮਨਤਨਰਤਾਰੰਗਸਿਉ
ਰਸਨਾਰਸਨਰਸਾਇ॥ਨਾਨਕਰੰਗਨਉਤਰਹਿਜੋਹਰਿਧੁਰਿਛੋਡਿਆਲਾਇ॥
੪॥੧੭॥੪੯॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਕੀ
ਜੈਬਿਨਗੁਰਭਗਤਨਹੋਇ॥ਆਪੈਆਪਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈ
ਸੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਭਗਤਹੀਣਕਾਹੇਜਗਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜ
ਨਮਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਬਖ
ਸਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਸੁਣਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਕੁਟੰਬਮੋਹਿ
ਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਇ
ਆਤਿਸਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸਖਾਮੀਤਪ੍ਰਭਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸ
ਖਾਈ॥੩॥ਆਪਣੈਮਨਚਿਤਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨਗੁਰਆਪਨਜਾਈ॥
ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗਤਵਛਲਹੈਕਰਕਿਰਪਾਮਨਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭ
ਸੁਰਤਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਦੇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੮॥੫੦॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗਮਹਲਾ੩॥ਧਨਜਨਨੀਜਿਨਜਾਇਆਧੰਨਪਿਤਾਪਰਧਾਨ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਸੁਖਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਇਆਗੁਮਾਨ॥ਦਰਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨ
ਖੜੇਪਾਇਨਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦਮਨਿਵਸੈਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰ
ਕਿਰਪਾਘਰਆਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਲਾ
ਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਚਸਮਾਇਆਮਿਲਰਹੈਨਵਿ
ਛੁੜਜਾਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਰਹਿਆਅਵਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥
ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇ
ਸੀਅਵਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਮਨਤਨਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿਵਿ

ਕਾਰ ॥ ਆਪਿ ਲਏ ਸਾਹਿਰ ਕੈ ਰਵਰੈ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁ
ਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸਭ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹ
ਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾ
ਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ
ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸ
ਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ
ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੪॥੨੦॥
੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂ

ਚਤੁਰਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਏਹਾਸੇਵਾ
ਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈ
ਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥
ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾ
ਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉ
ਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹਿ
ਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆ
ਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉਤਿ
ਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜੇਵੇਲਾਵ
ਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸ
ਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀ
ਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇ
ਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋ
ਲਣਾਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾ
ਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉ
ਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿ

ਨ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ
ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਸੰ
ਗਤਿ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ
ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾ
ਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾ
ਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ
ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂ
ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗ
ਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬਿ

ਨਾਵੈਰਤਉਰਨਪਾਇਸੀਜਮਪੁਰਦੂਖਸਹਾਇ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਤਿਸੈ
ਦਾਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲ
ਹਿਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਤਿਨਾਅ
ਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਹੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੂ
ਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰ
ਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦੁਗੁਣਗਾਇ
ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਭਗ
ਤੀਮਨੁਲਾਲੁਥੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਕ
ਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਜਿਹਵਾਰਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਸਿਗੁਣਗ
ਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਰੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਸੰਸਾ
ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਇਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਢਿਲਇ
ਅਨੁਆਪੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮਨਿਵਸਿਆਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ਆਪਿਵਡਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥
੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ਇਕਿਆਪੇਆਪਿ
ਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿਅਨੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥੫੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘਰਿ
ਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ
ਗੁਣੁਕੋਨਾਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅ
ਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸ

ਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭਿਮਿਲਿਆਆਪਣੈਭਾਇ॥੩॥ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇ
ਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰ
ਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਮਾਇ॥੪॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕ
ਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸ
ਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੫॥੨੬॥੫੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੩॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁ
ਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁ
ਝਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇ
ਰੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸ
ਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮ
ਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈ
ਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਸਾਧਨਨਾ
ਵੈਬਾਹਰੀਅਵਗਣਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗੁਣਕਢਾਧੋਇ॥ਆਪੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰਿਵੇਛੋੜਾਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਜਿ
ਦੂਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥੨੭॥੬੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਕੰਤਗਹੇਲੀਏਕਿਆਚਲਹਿਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿ
ਆਮੁਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉ
ਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿ
ਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹ

ਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀ
ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆ
ਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਹਾਵੰਤੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹ
ਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ
ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾ
ਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਤੂੰ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ
ਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸ
ਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੯॥੬੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀ
ਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸ
ਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ

ਗੁਰਤੇਸਮਝਜੋਪਾਏਏਕਮੁਰਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮਰਾਇਕਰੈਧੰਨਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥
੨॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨੈਤਜੈਮਨਿਚੂਕੈਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਾ
ਨੁ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰੇਬਿਖਿਆਮਾਹਿਸਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਉਬੁਲਾਏਤਿਉਬੋਲੀਐਜਾਆਪਿ
ਬੁਲਾਏਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਮਾਲਿਤੂੰਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੦॥੬੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜਗਿ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਲੁਧੋਤੀਹਉਮੈਕਿਵੈਨਉਤ
ਰੈਜੇਸਉਤੀਰਥਨਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੂਣੀਮਲੁਲਾਗੀਆਇ॥
ਪੜਿਆਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਰਣਿ
ਆਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮਨਿਮੈਲੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇਮ
ਏਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥
ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਿਅਗਿਆਨੁਤਜਾਇ॥੨॥
ਹਮਕੀਆਹਮਕਰਹਗੇਹਮਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇ
ਪਿਆਰੁ॥ਮਾਇਆਜੇਵਡੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਈ
ਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੈਸੋਮਿਲੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਏ
ਮਨਭਗਤੀਰਤਿਆਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ॥ਮਨਿਰਤੇਜਿਹਵਾਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸ
ਚੇਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਉ॥੪॥੩੧॥੬੪॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਅ
ਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇ

ਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵਥਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ਸਹਸਸਿਆ
ਣਪਕਰਿਰਹੇਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਹੋਇ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੋਬੀਜੈਖਾਵੈਸੋਇ॥
੩॥ਸਭਨਾਤੇਰੀਆਸਪ੍ਰਭੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਤੁਧਹੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਡੁਬਦੇਕਢਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥
੪॥੧॥੬੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਾਮੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਜੇਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਹਉਤਿਸੁ
ਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐਮੈਨਾਮਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਉਜੀਵਾਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਗਿਆਕਢਿ
ਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥
੨॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਨਭੇਟਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਵਸਿਕਾਲ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈ
ਅਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਰਾਲ॥ਓਨਾਪਾਸਿਦੁਆਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨਅੰਤਰਿ
ਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਵਡਭਾਗੀਨਾਵਹਿਆਇ॥ਉਨ
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੨॥੬੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ਗੁਣਗਾ
ਵਾਗੁਣਵਿਥਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿ
ਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰੁਮਿਲਿਬੇਧਿਆਰੰਗਿਚਲੂਲੈਨਾਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਿਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾਮਕੀ
ਗੁਰੁਤੁਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਰੰਗਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇ
ਪਸਾਉ॥ਗੁਰੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾ
ਮਿਲੈਘਰਿਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਦੁਖੁਭਰਮੁ
ਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੂਰਿਪਈਆਸਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖ
ਲੋਹੁਬੂਡਾਬੇੜੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਹਰਿਨਾਮਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿਚੜਿਆ

ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਦਸੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਮਿਨਤ ਕਰ ਜੋਦੜੀ
ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰ ਮਾਣ ਹੈ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨਾ ਭਾਗ
ਦਰਸਨ ਨਾ ਥੀਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ
ਪਾਇ ॥ ਸਭ ਜਗਜੀਵਨ ਜਗ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥
੪॥੬੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਸ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤ
ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਇ ॥ ਓਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲ ਸਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰ ॥ ਸਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਹੈ ਦੁਖ ਕਢੈ ਹਉਮੈ
ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਰਤਨ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀ
ਐ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਸਭਤ ਹੈ
ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾ
ਇ ॥ ਓਹ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰ ਕ੍ਰੋਧ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰ ਦੇਵਸੀ ਗੁ
ਰਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੋਇ ॥ ਸਭ ਤਨ ਮਨ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿ

ਆਮਨੁਸੋਇ॥੪॥੫॥੬੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ਜਿਨਸੁਰਤੇਫਿਰਿਆਖਰੇਵੈਰੇ
ਨਸਬਾਈਜਾਇ॥ਆਦੂਘਟੈਨਰਨਬੂਝਹਿਨਿਤਮੁਸਾਲਾਗਾਰਕਾਇ॥ਗੁਰਿਮੁ
ਠਾਮਾਇਆਪਾਸਿਰਿਆਮਨਮੁਖਲਗਾਆਧੂਪਰਹਿਪਰਾਣਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈ
ਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹਿਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਣਾਇ॥ਓਨੀਚਲਣੁਸਦਾ
ਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਨਿ
ਕੈਈ ਹਰਿਆਪਿਲਏਗਲਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪੰਥੁਪਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕਨਕੋਪਾਇ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਰੰਗਸਿਉਮਨਿਨਾਮਿਰਹੈਨਾਲਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿ
ਦਰਿਵਜਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾ
ਸਭਕੋਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਪ੍ਰਭੁਮੈਜਾਚਿਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥
੬॥੭੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਕਿਆਤੂਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੀਗਾ
ਰ॥ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣਹਿਰੰਗਅਪਾਰ॥ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਫੁਰਮਾਇ
ਸੀਵਰਤਹਿਹੋਇਅਫਾਰ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾ
ਰ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਕਾਪੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਬ
ਹੁਰੰਗੇਕੀਏਰਥਅਥਾਕ॥ਕਿਸਹੀਚਿਤਿਨਆਵਈਵਿਸਰਿਆਸਭਸਾਕ॥
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਪਾਕ॥ਲੈਦਾਬਦਦੁਆਇਤੂੰਮਾਇ
ਆਕਰਹਿਇਕਤ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਣੁਤੁਝਹਿਅਨਿਤ॥ਅਹੰ
ਕਾਰੁਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾ
ਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਇਕੋਸਜਣੁ
ਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਜਨ
ਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਦਰਿਫੇਰੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭਜਗਮਹਿਚਾ
ਨਣੁਹੋਇ॥੪॥੧॥੭੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗ

+੭+

ਘਣਾਕ੍ਰਿਸਟਦੁਲਖਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰਬਾਦਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ ॥
੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾ
ਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇ
ਆ ॥ ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ ॥ ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿ
ਸੰਗਹੋਇਵਰਤਹਿਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ ॥
ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਿਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ ॥੪॥੨॥੭੨॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਲਕੇਉਠਿਪ
ਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇ
ਬਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆ
ਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੈਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕੁਦਮਕਰੈਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾ
ਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਜੋ
ਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ ॥ ਜਿਥੈਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿ
ਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ ॥ ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਈ
ਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰ
ਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇਆਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇ
ਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਵਾਰੁ ॥ ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇ
ਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡੁਡੁਰੀਪ
ਕੀਵਢਣਹਾਰ ॥ ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ ॥ ਜਾਹੋਆ
ਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈ

ਗਾਇਆ ਨੂ ਜੋਤਿ ਰਲੋਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਲਾਖ ਉਖ ਖਾਇਆ ਨੂ ਉਪਰ ਰਖਾਇਆ ॥ ਕੂੜ ਹੀ ਲੇ ਤਨ
ਆਇ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ਪੁਛਦੀਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨਿ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭੇ
ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ
ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
੨॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾ
ਵਾ ਦੇਵ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾ
ਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ ਇਕਸੈ ਦੀ ਸ
ਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥
ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ
ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥
੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥
੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ
ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ

ਮਨਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸਿ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਸਭ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ
ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰ
ਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ
ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ
ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਇ
ਰੇਣੁਕਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰ
ਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉ
ਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ
ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗ
ਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾ
ਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜ

ਪਾਇਓ ਕਿਸੈ ਸੇਤੀ ਤੀਰਥਿ ਤੁਇਆ ਨੋਹ ਦਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭ
ਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿ
ਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਕਟਿਆ ਗੁਰ [illegible] ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰ
~~[illegible]~~ ॥
ਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿ
ਸ ਸਰਨਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ
ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗ
ਸੀਆ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲ ਸਾਧੂ ਮੁਖ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁ
ਖ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ
ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ਪਛਾਨ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੁਖ ਊਜਲਾ ਜਪ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਬਿਨ
ਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਹੋਏ
ਕਾਮ ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ
ਗਇਆ ਆਪ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਚ ਮਹਲ ਘਰ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦ ਪਛਾਨ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ ਹਲਤ ਪ
ਲਤ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗ

ਹੌਲ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ
ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕ
ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀ
ਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿ
ਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇ
ਲਿਆ ਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁ
ਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਖਾ ਸ
ਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦ
ਰਵਾਰੁ ॥ ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿ
ਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ
ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧ
ਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧
੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾ
ਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ
ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ

ਰਹੁ ਗੁਰ ਰਖਣ ਵਿਆਪੈ ਕੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪ
ਸੂ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ
ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਣਹਾ
ਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਮਇ
ਆ ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇ
ਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸ
ਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿ
ਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ
ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ
ਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰ
ਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਆਪੇ ਮਾ
ਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾ
ਥ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰ
ਪਾਲੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ
ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਹਿ
ਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨ ॥ ਸਚੀ

ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਿਆ ਸਭ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁ
ਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ
ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ
ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ
ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ
ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇ
ਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਘ
ਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ
ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾ
ਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ
ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹ
ਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾ
ਰਿ ॥ ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆ
ਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿ

ਹਰਿਕਰਤੈਜੋਆਪਣਾਸੁਜਾਨੁਵਿਸਰੈਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਭਮੇਵਡੇਜੋਗੁਰਸਾਧ
ਬਿਨਸਲੋਸਭੁਕੂੜੁਹੈਅੰਤਿਹੋਇਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮ
ਲਾਤਿਸੁਸਾਧਬਿਨੁਰਹਿਨਨਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਹਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁਆ
ਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੂਰਾਜਿ
ਸੁਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ
ਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਏਹਾਮਤਿਵਿ
ਸੇਖ ॥ ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖ ॥੪॥
੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
ਤੋਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਆਪਣੀਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁ
ਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾਥਾਉਨਕੋਸੁਝੈਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ
ਜਿਨਮਨੁਲਾਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭ
ਮੈਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁਬਦਾਲਏਤਰਾਇ ॥
੨॥ ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲ
ਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿਆਜਨਮਮ
ਰਨਕਾਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗ
ਹਿਰਗਭੀਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮ
ਦੂਤਨਲਾਗਹਿਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰਨਾਲਿਤੁਲਿਨਲਗਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੫ ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈਮੀ
ਤਸੁਹਿਰਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈ

ਨਾਵੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸ
ਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿ
ਸਿ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ
ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀ
ਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ
ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿ
ਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ
ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਮਨਾ ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚ
ਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣ
ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜ
ਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾ
ਥੀ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ ਜਾ ਉਠਿ
ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਬਾਤ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵ
ਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹੁ
ਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ

ਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਕਲੇਸਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿ
ਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈ
ਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੨੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾ
ਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁ
ਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ
ਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣ
ੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆ ਕਮਾਵੈਏਹਕਰ
ਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰ
ਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮਧੇਸੰਸਾ
ਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰ
ਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨ
ਅਪਮਾਨਮਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥
੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਕੋਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣ
ਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੨੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆ
ਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂੰਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇ
ਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਬਿਖਮੁਤੇਰਾਹੈਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉ
ਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾਪਾ॥
੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀ

ਰਾਖਹੁ ਮਮਤਾ ॥੩॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ
ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ
ਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾ
ਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ
ਆ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ
ਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾ
ਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ
ਏਕੁ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾ
ਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬ
ਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣ
ਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤ
ੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ

ਰਾਗ

ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥

੫॥ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿਸੈਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈ
ਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾਰੇਆਪਣਾਚਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੩॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬ
ਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆਖੀਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ॥ਨ
ਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਤੇਰੇਜੁਗਹੁਜੁਗਹਭੰਡਾਰ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੧॥ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆ
ਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮਨਪਾਈਐਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਹ
ਰਿਜੀਉਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੈਹਿ
ਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ॥ਦੁ
ਇਕਰਜੋੜਿਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਲਾਲਿਰਤੀਸਚਭੈਵਸੀਭਾਇਰ
ਤੀਰੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਂਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪਿਰੁ
ਰੀਸਾਲੂਨਉਤਨੋਸਾਚਉਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿ
ਰਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵ
ਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਾ
ਮੁਉਰਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁ
ਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰ॥ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰ
ਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਕੰ
ਤਿਨਰਾਵੀਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀ
ਬੂਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇ
ਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਗੁਣਆ
ਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ॥

ਸਾਲਾਹੁ ਮਨ ਸਚ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ।੧।ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ।ਜਿ
ਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ।ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲਾ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ।ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ।੨।ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆ
ਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ।ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ।ਨਿਡਰਿ
ਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ।੩।ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇ
ਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ।ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ।ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ
ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ।੪।ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
ਗੁਰ ਵਾਕਿ।ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ।ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸ
ਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ।੫।ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀ
ਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ।ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ।ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ।੬।ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸ
ਚੁ ਰਾਸਿ।ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ।ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ
ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ।੭।ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾ
ਇ।ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ।ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀ
ਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ।੮।੩।ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧।ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾ
ਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ।ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ।
ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ।੧।ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ
ਕਾਲੁ।ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਸ
ਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ।ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ
ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ।ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ।੨।ਸੀਚਾਨੇ
ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ।ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸ
ਾਥਿ।ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ।੩।ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ
ਸਚਾ ਥਾਨੁ।ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ।ਮਨਮੁਖਿ ਸੂ

੩

ਕੇਤੀਆ ਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਨਾਉ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ
ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ
ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕ
ਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ
ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂ
ਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂ
ਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾ
ਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇ ॥
ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ
ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥
ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ
ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ
ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸ
ਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ
ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ ਸ
ਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਐ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ

ਬੁਝੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸ
ਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁ
ਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ
ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ
ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗ
ਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅ
ਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘ
ਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮ
ਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ
ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ
ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾ
ਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦ
ਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾ
ਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ
ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ
ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸ
ਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤ

ਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਸਹਿਜੇਲਏਮਿਲਾ
ਇ॥੩॥ਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੈਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਿਨਪਾਵਨੀਖ
ਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉ
ਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਸੁ
ਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰ
ਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇ
ਜਿਣਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸ
ਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿ
ਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊ
ਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵ
ਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥
ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਕਿਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥
ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿ
ਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈ
ਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨॥ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਚੇ
ਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥
ਆਇਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇ
ਹੁਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ਤਬਲਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ਸਬਦਿਰਪੈਘਰੁਪਾ
ਈਐਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥੪॥ਹਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣੇਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥
ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾ
ਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥੫॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾ
ਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਸਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭ

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ
ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾ
ਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕ
ਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥੮॥
ਸੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾ
ਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭ
ਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ
ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵ
ਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ
ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰ
ਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨ ਖਪੈ ਖਿਨ
ਆਵੈ ਖਿਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥
ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲ
ਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆ
ਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾ
ਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ
ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾ

ਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁਬ੍ਰਹਮੇਨਾਰਦੈਬੇਦਬਿਆਸੈਕੋਇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁਕਹਾਵੈਸੋਇ ॥ ਸੁਫ
ਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਛਾਵਘਣੇਰੀਹੋਇ ॥ ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣਕੀਗੁ
ਰਭੰਡਾਰੈਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਭੰਡਾਰੈਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਾਮਪਿਆਰੁ ॥ ਸ
ਚੋਵਖਰੁਸੰਚੀਐਪੂਰੈਕਰਮਿਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇਟਣੋਸਤਿਗੁਰੁਅ
ਸੁਰਸੰਘਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣੋਨਾਕੰਧੀਨਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲ
ਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਝੁਮਲਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾਬੋਹਿਥਾਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੁ ॥੪॥
ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ ॥ ਜਿਹਬਾਜਲਉਜ
ਲਾਵਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮੁਪਕੜੈ
ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ
ਨੁਬਾਦਿਹੈਭੂਲੋਮਾਰਗਿਆਥਿ ॥ ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੋਕਾ
ਥਿ ॥੬॥ ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਕਿਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੁਟੀਐਗੁਰ
ਮਤਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਾਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ ॥
ਹਉਮੈਮਮਤਾਜਲਿਬਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐ
ਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ ਰੇਮਨਐਸੀਹ
ਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿ
ਗਸੈਅਸਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਹਿਬਿਨੁਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰ ॥ ਜਿਉਅਧਿਕਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ ॥
ਬਿਨੁਜਲਘੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ ॥੨॥ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਹ ॥ ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪ
ਵਈਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਈਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਿਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇਮਨਐ

ਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ
ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ॥੪॥ ਮਨ ਰੇ
ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ
ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ
ਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤ
ਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਤਿਸੁ
ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ
ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ
ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ
ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ
ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ
ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿ
ਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿ
ਥੀਨ + ਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ
ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸ
ਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ

ਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਾਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ
ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ
ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸ
ਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ
ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ
ਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇ
ਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤ
ੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ
ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾ
ਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕ
ਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾ
ਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥
ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂ
ਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ

ਜਿਉ

ਈਹ

ਮਸਲਾਮਨਵਸੈਨਾਇਕੁਲੋਪਤਸਾਖ॥ਹਉਮੈਰੋਗਗਵਾਈਐਸਬਦਸਚੈਸਚ
ਭੁਲਾ॥੮॥ਆਪਣੀਪਾਤਲਹੈਭਵਦਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਵ
ਇਤੁਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਾਵਸਰੋਜਿਵਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇ॥
੮॥੯॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੩॥ਮਨਾਮਨਬੋਧਿਆਅਵਗਣਵਿਕਣੀਵ
ਰਾਰ॥ਸਬਦਸੁਰਤਸਖਉਪਜੈਪ੍ਰਭਰਤਿਉਸਿਖਸਾਰ॥ਜਿਵਭਾਵੈਤਿਵਰ
ਖਤੂਮੇਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਚੀਮਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਜਨਤਨਮਨ
ਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਵੇਮਿਤਰਹੋ
ਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਲਕਟਾਇ॥ਤਨਮਨਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਾਦਿਨਅਗਨਜ
ਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅਰਧ
ਸਰੀਰਕਟਾਈਐਸਿਰਕਰਵਤਧਰਾਇ॥ਤਨਹੈਮੇਜਲਨਾਲੀਐਭੀਮਨ
ਤੇਰੋਗਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਵਜਾਇ॥੩॥
ਕੰਚਨਕੇਕੋਟਦਤਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨ॥ਭੂਮਦਾਨਗਊਆਪਣ
ਭੀਅੰਤਰਗਰਬਗੁਮਾਨ॥ਰਾਮਨਾਮਮਨਬੇਧਿਆਗੁਰਦੀਆਸਚਦਾਨ॥
੪॥ਮਨਹਠਬੁਧੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖ
ਮੋਖਦੁਆਰ॥ਸਚਹੁਓਰੈਸਭਕੋਉਪਰਸਚਆਚਾਰ॥੫॥ਸਭਕੋਊਚਾਆ
ਖੀਐਨੀਚਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾਜੀਐਇਕਚਾਨਣਤਿਹੁਲੋਇ॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚਪਾਈਐਧੁਰਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧਮਿਲੈਸ
ਧੂਜਨਹਿਸੰਤੋਖਵਸੈਮਨਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸ
ਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਤੋਖਿਆਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੭॥ਘਟਘਟਵਾਜੈ
ਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨਸਬਦਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਬੁਝਪਈਗੁਰਮੁਖਮਨਸਮ
ਝਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦਕਮਾਇ॥੮॥੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗ
ਮਹਲਾ੧॥ਚਿਤਿਜਿਨਕੇਸੈਧਉਲਰਪੇਕੋਵੰਕਦੁਆਰ॥ਕਰਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿ
ਆਦੂਜੈਚਿਤਪਿਆਰ॥ਅੰਦਰਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨਢਹਿਢੇਰੀਤਨਛਾਰ॥੧॥ਭ

ਹਿਰਦੈ ਤਿਨ ਧਨੁ ਸਾਚੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾ
ਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੪॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ
ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁ
ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁ
ਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ
ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ
ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿ
ਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਸੁ
ਪਨੈ ਨਿਤ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉ
ਮੈ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੩॥ ਅਗਨਿ
ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀ
ਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅ
ੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ
ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋ
ਟ ਹਜਾਰ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ
ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰ

+ਲਗ

ਜਾਲਾ ॥ ਸਭ ਮੈ ਟੋਹਿ ਡਿਠੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਿਰਧੈ
ਲੀਈਆ ਆਹਾਲਾ ॥੪॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਈਐ
ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮ
ਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ
ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ
ਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ
ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ
ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀ
ਰ ਸਲਾਰ ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ
ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ
ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ
ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ
ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸ
ਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿ
ਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥ ਮਃ ੧ ॥
੧੭ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖਮੈਸ
ਵੈਸਮਾਉ॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੋਚੀਐਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਹ
ਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਥਾਇ॥੨॥ਗੁਰਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਇਆਨਜਾਇ॥ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਭੀਬਿ
ਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ॥੩॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥੪॥ਮਨ
ਹਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਛੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਹੁਜਾਇ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਉਬਰੇ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੬॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੨॥੧
੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈਗੁਰਭਾਇ॥
ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾ
ਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾ
ਣੈਜੇਚਲਹਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਊ
ਡਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਊਡਹਿਦੁਖਘਣੇਨਿਤਦਾਝਹਿਤੈਬਿਲਲਾਹਿ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪਈਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀ
ਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਊਭੇਸੁਕਿ
ਗਏਨਫਲੁਤਿੰਨਾਛਾਉ॥ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਾਘਰੁਨਗਿਰਾਉ॥
ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ॥੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕ
ਮਾਵਣੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਿਭੇਜਹਿ
ਤਹਜਾਉ॥ਹੁਕਮੈਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੫॥ਹੁਕਮੁਨ
ਜਾਣੈਬਪੁੜੇਭੂਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋ

ਵਿਖਿਆਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਨਾਸਚਿਲਗਾਹਿਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਭਗਤਿਸਾਕਰੇ
ਦਰਸਨੈਸਚਿਆਰਾ॥ਆਪੇਸਪਰਦਾਨੁਹੈਸਾਤਿਕੁਲਬਾਉਧਾਰਾ॥੭॥ਸਭਨਾ
ਰਹੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸਚਾਤੈ
ਸਾਹੀਕੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੩॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾਮੁਖਊਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇ॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਸੁ
ਹਾਗਣਿਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓਹੁਮਰੈ
ਨਆਵਹਿਜਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵੀਛੁੜੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹ
ਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਊਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਈਆਨਜਾਇ॥ਪਾਠੁਪੜਹਿਨਬੂਝ
ਹਿਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸਪਾਇਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਚੁ
ਕਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿ
ਰਹਿਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾ
ਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨਲਗੈਸੁਭਾਇ॥ਤੀਨੇਲੋਅਵਿਆ
ਪਤਹੈਅਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧਾਮਾਇਆ
ਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸਨੋਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁ
ਖਿਸੁਖਿਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮੁਨਚੂਕਈਨ
ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਾਇਨ
ਪਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗ
ਤਿਨਹੋਇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਇ॥
ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿਸਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੪॥੨੧॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨ

ਸ੍ਰੀ

ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੈ ਪਿਆਰ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ

॥

ਜੀਵਨ ਬਾਦ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥
ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸ
ਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉ
ਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸ
ਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਭੁਲਿਆ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿ
ਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰ
ਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾ
ਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ
ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅ
ਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥ ੨੩॥ ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾ
ਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅ

ਦੂਜਨਕੋਈ॥੭॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਹਲਿਰਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾ॥ਸਚੈਨਾਮਿਰ
ਚੰਨਿ॥੮॥੧੭॥੨੫॥ਸੀਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮ
ਨਾਸਾਕਭੀਭਜਿਖਲੇ॥ਭਜੇਸਭੋਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਆਵੈ
ਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥
ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾ
ਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸ
ਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚ
ਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿ
ਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨ
ਬੈਸਣੁਸੋਇ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥
ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆ॥ਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅ
ਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿ
ਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਮਖਸਿਮਰਿਤਤਰਿਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁ
ਕਰੇਇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗ
ਣਬਿਸਥਾਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾ
ਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰ
ਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲ
ਰੀਤਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕਸਿ
ਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖੜਿਰ

ਮੁਕਤੁਕੀਤਾ॥੬॥ਕਾਂਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ਮਿਰਤੁਨਆਵ
ਈਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕ
ਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੭॥ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉ
ਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੮॥੧॥੨੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਘਰੁ॥੫॥ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਧਿਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ
॥੧॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥
ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨ
ਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇ
ਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥
ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿ
ਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁ
ਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੨॥੨੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੩॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੂੰਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਭੋਗੀਅੰ
ਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹ
ਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇ
ਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾ
ਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬ
ਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ

ਲੋਚਦੇਸੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬਖਸਾਉਜੀਉ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਸੁ
ਵਿਚਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਇਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀ
ਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰ
ਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀ
ਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮ
ਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥
ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾ
ਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸ
ਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪ
ਾਇਆ॥ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭ
ਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭ
ਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥ਸੁਖਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਅਨੁਆਪਣੀਨਦਰਿਕ
ਰੇਨਿਸਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕਰਮਕਮਾਇਜੀ
ਉ॥੧੩॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆ॥ਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾ
ਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਆਪੇਲਏਰਲਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੂੰਸਭਨਾਮਾ
ਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋ
ਇਆਜਾਕਉਜੋਤਿਧਰੀਕਰਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿਨਿਵਾਜਿਆ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਆਪਣੇਸੇਵਕਕੀਪੈਜਰਖੀਆਦੁਇਕਰਮਸਤ
ਕਿਧਾਰਿਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮਰਹੇਸਿਆਣਪਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਵਰਤਾਇਓਸਭੁਲੋਕੁਕਰੈਜੈਕਾਰੁਜੀਉ॥੧੭॥

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨੪॥੧॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

੬।।ਹਰਿਇਠੈਨਿਤਧਿਆਇਦਾ।।ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ।।ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅ
ਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ।।੭।।ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ।।ਗੋਸਾਈਸੇਵੀ
ਸਚੜਾ।।ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਜੀਉ।।੮।।ਮੈਸੁਖੀ
ਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ।।ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ।।ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿ
ਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ।।੯।।ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ।।ਗੁਰਸਿਖ
ਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ।।ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ।।੧੦।।
ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ।।ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ।।ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋ
ਆਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ।।੧੧।।ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨ
ਰਾਤਿਜੀਉ।।ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ।।ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆ
ਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਜੀਉ।।੧੨।।ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ।।ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰ
ਞਾਣਦਾ।।ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁ।।੧੩।।ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ।।ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ।।ਬਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇ
ਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ।।੧੪।।ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ।।ਹਰਿਲੋਚਾਪੂ
ਰਨਮੇਰੀਆ।।ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ।।੧੫।।ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ।।ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ।।ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿ
ਰਵਿਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ।।੧੬।।ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ।।
ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ।।ਸਭਛਿੰਝਇਕਠੀਹੋਈਆ।।ਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀ
ਉ।।੧੭।।ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਰੀਆ।।ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ।।ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁ
ਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ।।੧੮।।ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ।।ਘਰਿਜਾਸ
ਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ।।ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ
ਜੀਉ।।੧੯।।ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ।।ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ।।ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸਜੀਉ।।੨੦।।ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵ

ਜੌਂ ਗੁਰਬਣੀ ਆਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਦਵਿੜੀ ਹਉ ਬੰਨ੍ਹਿ ਛਿਕਾਨ ਨਵਖੰਡ ਨਾਨਕ ਅਉਧੂ ਸਰਲ ਪਧਾਤਾਲ ॥
ਜੀਉ ॥੨੧॥੩੧॥ਸਦੀ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਿਰੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇ
ਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁ
ੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਹੁਕਮ
ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇ
ਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ
ਕਾਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧ
ਰਗਿਆਨਾ ॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ
ਨ ਚੇਤਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ
ਈ ਮਿਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ
ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚ
ਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿ
ਆ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅ
ਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ

ਕ੍ਰਿਤੁਚਲਾਇਆਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂ
ਜੈਹੇਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਛੂਟੈਗਾਹਰਿਚੇਤਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈ
ਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵ
ਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜ
ਾਣੈਰਸਕਸਮੀਠੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂ
ਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਭਾਇਭ
ਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਦੂਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸਉਲਥੜੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿਣੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚ
ਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇ
ਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀਗਈਸਿਆਣਪਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਹਰਿਚੇਤਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਖੀਣੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਣੈਨਵੈਣੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਰਹੇਪਰਾਕਉਤਾਣਾ॥ਗੁਣ
ਅੰਤਰਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਆਵਣਜਾਣਾ॥ਖੜੁਪਕੀਕੁੜਿਭਜੈਬਿਨਸੈ
ਆਇਚਲੈਕਿਆਮਾਣੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਛਾਣੁ॥
੪॥ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿ॥
ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਣਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅਵਗਣਖੜਸਨਿਬੰਨਿ॥
ਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨ
ਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੂਖ
ਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਪਾਵੈ॥੫॥੨॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੪॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪਾਇਆਉਦ
ਰਮੰਝਾਰਿ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਉਚਰਹਿਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮ

ਸੰਮਾਲਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਰਾਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ॥ਬਾਹਿ
ਰਜਨਮੁਭਇਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਥੀਵਿਆ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁ
ਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈ
ਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰ
ਲੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ॥ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈਖ
ਟਿਖਵਾਏ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣੈਮੂੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਸੁਕਰੈਵੀਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੈਮਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹ
ਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੂੰਖਾਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿ॥ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਨਸੰਮਾਲਿ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਸੰਮਾਲੈਜਿਹੋਵੈ
ਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂਠੀਅੰਤਿਛੋਡਿਚਲਿਆਪਛੁ
ਤਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਮਾਲਿ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਨਾਲਿ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿ
ਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ॥ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋਵਹੁ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁ
ਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖੋਵਹੁ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਓੁਰੈ
ਣਿਭਗਤਾਦੀ॥੪॥੧੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪਾਇਆਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵ
ਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮੁਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮ
ਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀ

ਤਰਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਇਆਆਪੇਇਸਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਆਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਕੈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਲਹਰੀਦੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਪ੍ਰਾਣੀਆਆਗੈਪੰ
ਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ॥ਧਰ
ਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁ
ਸੰਚਹਿਅੰਧਿਆਰਿਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨਾ॥ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁਪ੍ਰਾਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁਜੂਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾ
ਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਾਗੋਧਿਆਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹ
ਰੈਬਿਖੁਸੰਚਹਿਅੰਧਿਆਰਿਆਨਾ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਿਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪ੍ਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾ
ਈ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸਗਲੀ
ਰੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚ
ਉਥੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਦਿਨਨੇੜੈਆਇਆ॥੪॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਬਿੰਦ
ਕਾਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕੜੇਪਾਏਹਾਥ॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕੜਿ
ਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ਜਿਨੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਦਰ
ਗਹਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੋਵੈਸੋਖਾਤਿ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥੪॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੨॥ਛੰਤਾ॥੧੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੁੰਧ
ਇਆਣੀਪੇਈਅੜੈਕਿਉਕਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੈ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪ

ਕਰੇਗੁਰਮੁਖਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਿਆਸਿਖੈ॥ਸਾਹੁਰੜੈਕੰਮਿਆਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਹਰਿਸਦਾ
ਧਿਆਏ॥ਸਹੀਆਵਿਚਿਫਿਰੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਿਬਾਹੁਲੁਡਾਏ॥ਲੇ
ਖਾਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈ
ਅੜੈਗੁਰਮੁਖਦਰਸਨਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਆਹੁਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰ
ਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨਪ੍ਰਚੰਡੁਬ
ਲਾਇਆ॥ਬਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨੁਪਦ
ਰਥਲਾਧਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖਲਾਥਾਆਪੁਆਪੈਗੁਰਮੁਖਖਾਧਾ॥
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਾਸੀਨਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆ॥ਵੀਆਹੁ
ਹੋਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਮੇਰੇਬਾਬੁ
ਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥ਪੇਵਕੜੈਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀਵਿਚਿਸਾਹੁਰੜੈਖ
ਰੀਸੋਹੰਦੀ॥ਸਾਹੁਰੜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੋਹੰਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕੜੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥
ਸਭੁਸਫਲਿਓਜਨਮੁਤਿਨਾਦਾਗੁਰਮੁਖਮਨੁਜਿਣਿਪਾਸਾਢਾਲਿਆ॥ਹਰਿ
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੋਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ॥ਹਰਿਸਤਿਸ
ਤਿਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਸੁਹੰਦੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁ
ਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥ਹਰਿਕਪੜੋਹਰਿਸੋਭਾਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਵਰੈਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ॥ਖੰਡਿਵਰਭੰ
ਡਿਹਰਿਸੋਭਾਹੋਈਇਹੁਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ॥ਹੋਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਰਖਿ
ਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੂੜੁਅਹੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋ॥੪॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾ॥ਪਿਰ
ਮਿਲਿਧਨਵੇਲਵਧੰਦੀ॥ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੋਜੁਗਹਜੁਗੋਸਦਪੀੜੀਗੁਰੂ
ਚਲੰਦੀ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀੜੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਧਿਆਇਆ॥
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹੂਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰ
ਤਸੰਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੋਹੰਦੀ॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿ
ਰਮਿਲਿਧਨਵਧੰਦੀ॥੫॥੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ਛੰਤ॥੧ੴ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾ
ਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵੈਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਥਲਮਹੀ
ਅਲਪੂਰਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਘਟਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮ
ਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਝੂ
ਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਕ
ਰਿਬੋਹਿਥਾਕਰਤੇਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠ
ਪਹਿਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨ
ਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿ
ਤ੍ਰਾਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥
ਹਰਿਦਰੁਸੇਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵੈਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥ਤਿਹਜਨਮਨ
ਮਰਨਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆ
ਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥
੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ
ਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀ
ਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰਤਰਬ
ਹਿਰਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗ
ਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੈਮੀਨਾ॥ਹਰਿ
ਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸਰਬਸੁਖਾਮਨਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏ
ਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾ
ਕੁਰਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਨੁਲੀਨਾ॥
੫॥੧॥੨॥ਸਿਰੀਰਾਗਕੇਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ਡਖਣਾ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਠਮੰਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰ॥ ਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥ ਦੁ
ਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਰਸਾ
ਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿ
ਉਮਰੈ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ ਨਾਨ
ਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੋਹੰਦੜੋ
ਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥ ਖੁਲ੍ਹ੍ਹੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ ਸਿ
ਮਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ ਕਿਉ
ਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ ਮਨਬਾਂਛਤ
ਫਲਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸਰਬਕੈਸਾ
ਥੇਜਪਿਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲ
ਤਾਰੀਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧੂੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਲਧੇਹਭੇ
ਥੋਕੜੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਾਲ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਾਮਭਗਤਹਬਿਸਰਾਮ
ਆਸਾਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਾਨਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਥਿਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਜਾਨਿ
ਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਸੋ
ਸੂਖਆਨੰਦਘਨਪਿਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿਸੀਵਤੇ॥ ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿ
ਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵਤੇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਤਉਕੀਨੇਆਪ
ਣੇਤਿਨਾਕੂੰਮਿਲਿਓਹਿ॥ ਆਪੇਹੀਆਪਿਮੋਹਿਓਹੁਜਸੁਨਾਨਕਆਪਿਸੁਣਿ
ਓਹਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਝਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਹਿਆਜੀਉ॥
ਸੰਤਨਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿਅਗਾਧਕੰਠੇਲਗਿਸੋਹਿਆਜੀਉ॥ ਹਰਿਕੰਠਿਲਗਿਸੋਹਿ
ਆਦੋਖਸਭਿਜੋਹਿਆਭਗਤਿਲਖਣਕਰਿਬਸਭਏ॥ ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇ

ਗੋਬਿੰਦਤੁਠੇਜਨਮਮਰਨਸਭੁਮਿਟਗਏ।ਸਖੀਮੰਗਲਗਾਇਆਇਛਪੁੰਨਾਇਆ
ਬਹੁੜਿਨਮਾਇਆਹੋਇਆ।ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਨਹੀਪੋਹਿਆ।੪।ਡਖਣੇ।ਸਾਂਈਨਾਮੁਅਮੋਲਕੀਮਨਕੋਈਜਾਣਦੋ।ਜਿ
ਨਾਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਦੋ।੧।ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭ
ਧੰਨਲਿਖਤੀਕੁਲਤਾਰਿਆਜੀਉ।ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਸੰਗਨਾਮਹਰਿਰੰਗਤਿਨੀ
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ।ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮਸਵਾਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਕਰੀ।ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੋਦੀਨੇਜੋਨਨਧਾਵੈਨਹਿਮਰੀ।ਸਤਿਗੁ
ਰਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਰਿਆ।ਕਥਨਨਜਾਇਅ
ਕਥਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇਨਾਨਕਵਾਰਿਆ।੫।੧।੩।ਸੀਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੪
ਵਣਜਾਰਾ।੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਉਤਮਹੈਜਿ
ਨਿਸਿਰਿਆਸਭਕੋਇ।ਹਰਿਜੀਉਸਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸੋਇ।
ਸੋਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਤਿਸਬਿਨਅਵਰਨਕੋਇ।ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾ
ਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖਰੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ।
੧।ਮੈਹਰਿਬਿਨਅਵਰਨਕੋਇ।ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਵਡਭਾਗਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਤਜਨਾਵਿਣਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆ।ਵਿਚਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤਨਨਾਉ।ਪਿਤਾਜਾਤਤਾਹੋ
ਈਐਗੁਰਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ।ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਅਹਿਨਿਸਲਾਗਾਭਾਉ।
ਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ।੨।ਮਨਹਰਿਹਰਿਲ
ਗਾਚਾਉ।ਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।
ਜਬਲਗਜੋਬਨਸਾਸਹੈਤਬਲਗਨਾਮਧਿਆਇ।ਚਲਦਿਆਨਾਲਹਰਿਚਲ
ਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ।
ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਗਏਪਛਤਾਇ।ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰ
ਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇ।੩।ਮਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ।
ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਲਘਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਆਪੇਆ

ਪਉਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਵਿਲੋਇ ॥ ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਦੇ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਪਰਗਾਸਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨ
ਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਹਰਿਹਰਿ
ਵੁਠੜਾਹੇ ॥੪॥ ਮਨਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇਇ ॥ ਹਰਿਗੁਰਸਰਨਾਈਭਜਪਉਜਿੰਦੂਸ
ਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭ
ਤਿ ॥ ਗੁਰਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟੀਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ ॥ ਮੈਧਰਨਾਮਅਧਾ
ਰਹੈਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ ॥ ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਿਸਾਹੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਆਰੰਗਿਰਤਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਿ ॥੨॥ ਹਰਿਧਿਆ
ਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਉਤਪਤਿ ॥
੧ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕਭਾ
ਇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਣਜਵਾ
ਪਾਰੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿਅੜਾਹਰਿਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇ
ਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਆਪਿਤੁਠਾਗੁਣ
ਤਾਸਿ ॥ ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾ
ਹਰਿਨਾਮਜਿਨਾਰਹਰਾਸਿ ॥੧ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਗਸਿਰੀਰਾਗਕੀਵਾਰ
ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥
ਰਾਗਾਵਿਚਸ੍ਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਨਿ
ਹਚਲਮਤਿਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸਰੀਰਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵਿਐਸਦਾਸਚਵਾਪਾਰੁ ॥ ਮਃ੩ ॥ ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਹੈਜਬਲਗਸਾਹਿ
ਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ ॥ ਇਹੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇ ॥ ਸਹੁ
ਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆ
ਸੋਈਸਚਾਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ ॥ ਹ
ਰਿਇਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ
ਡਰੁਭਰਮੁਭਉਦੂਰਿ ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਧੁਰਾਖੈਬਾਹਰਿਘ

ਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਗਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਸ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭੈ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ

ਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜ
ਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਦਰੀਆ
ਵਦਾਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹ
ਹੁਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹ
ਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ ॥ ਜੋਕੀਚੈਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਚੇਤੁ ॥ ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉ
ਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਇ ॥
ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂ
ੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿ
ਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ ॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਆਕਾ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾ
ਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁ
ਦੇਵਕਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁਕੁ
ਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾਕਰੇਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖ
ੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰ
ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵ
ਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ ॥ ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿ
ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕੁਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ ॥

ਹਰਿਤੁਧੁਬਾਝਹੁਹੋਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹੁਕਮੁਨਜਾ
ਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿ
ਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸ
ਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾ
ਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿ
ਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਈ
ਸਭਤੁਧੁਆਪੇਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁ
ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥
ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸ
ਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦ
ਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖ
ਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾ
ਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂ
ਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕ
ਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮ
ਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥
ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤ
ਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁ

ਝੁਤੁਧੁਬਾਝੁਕੋਨਹੀਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗੀਐਮਨਦੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਾ॥ਸਭਨਾਤੁਧੈਨੋਸਲਾਹਿ
ਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਾ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦੈਨਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾ
ਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀਉਹੇਤੁਪਿ
ਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾ
ਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿ
ਲਘਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋ
ਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿ
ਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ
ਆਪਿਹੋਆਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮਿਪਿਆ
ਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆ
ਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤ
ਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਸਭੁਆ
ਪੇਆਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀ
ਥੌਹ ਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂਉਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭ
ਪਾਪੀਤਰਿਆ॥ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿਆ॥ਨਾਉਪੂਜੀ
ਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭਹਿਰਿਆ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇ

ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇਵਿਆ ਸਾਬਤੁ ਰੂਪ ਗਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਲੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀ
ਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿ
ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖ
ਸਭਲਹਿਜਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥
ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨ
ਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁ
ਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀ
ਸਦਾਲਿਵਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇਲੈਸੋਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁ
ਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਐਸਾਭਗਉਤੀ
ਉਤਮੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕ
ਹਾਏ॥ਪਾਖੰਡਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰੈਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਏ॥ਬਾ
ਹਰਿਮਲੁਧੋਵੈਅੰਤਰਕੀਜੂਠਕਦੇਨਜਾਇ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਏ॥
ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਪੂਰਬ
ਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥੩॥ਪਉ
ੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕੜਿਨਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇ
ਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ॥
ਜਿਨਕਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿ
ਦਰਗਹਿਪੈਧੇਜਾਹੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿ
ਉਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁ

ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸਾ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਿਲਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤ
ਤਿਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ॥ਹਰਿਤੁਧਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ॥
ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ॥ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿ
ਵਾਏਮਨਮੁਖਮੂੜ੍ਹਸਾਧਿਆ॥ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਇਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾ
ਥਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈ
ਵਡੀਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿ
ਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵ
ਤਾਰ॥ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਪੂਰੈਪੂਰਾਕ
ਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਪਾ
ਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀ
ਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀ
ਤਿਹਰਿਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾ
ਰਦਾ॥ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭ
ਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤ
ਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਜਿਨਿ
ਨਾਮੁਹਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇ॥ਨਾਨਕਸ
ਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿ
ਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ॥ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇ

ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਧਿਆਇ ਲੀਅਨੁ । ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲੀਅਨੁ । ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲੀਅਨੁ । ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰੀਅਨੁ ।੧੮। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ । ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ । ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ । ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ । ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ।੧। ਮਃ ੧ । ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ । ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ।੨। ਪਉੜੀ । ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ । ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ । ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ । ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ । ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ।੨੦। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ । ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ । ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ । ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ।੧। ਮਃ ੩ । ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ । ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ । ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ । ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ।੨। ਪਉੜੀ । ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ । ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ । ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ । ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ । ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ।੨੧।੧।

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ । ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ । ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮ

ਗਾਇਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਾਮੋਹਿਆਮਾਇਆਹੈਮ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ॥
ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀ॥ਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥
ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿਆਨਮ
ਤਿਜਾਗੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਤਉਖਸਮਹਿਮਿਲਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚ
ਨਜੀਕਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇ
ਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆ
ਇਆਜਮਤਣਾ॥ਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕ
ਹੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਲੈਬਾਹੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿ
ਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰ
ਭਇਆ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਆਲਸੀਆ॥੨॥
ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬ
ਬਿਸਰਿਗਇਆ॥ਜਾਂਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆ
ਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਇ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲਿਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁ
ਨਜਾਇ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ॥ਐਜੀ
ਤੂੰਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੨॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ਅਚਰਜਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆ॥ਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨ
ਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾ
ਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾ
ਠੀਗਗਨਸਿੰਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਮਹਿਧਾ
ਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ॥੨॥ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬ

ਜੀਉਪਵਨੁਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥ਤੀਨਿਭਵਨਮੈਏਕੋਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ॥
੩॥ਐਸੇਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋਤਮੁਕਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਿ
ਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤਾ॥੪॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਬੇਣੀਜੀਉਕਾ॥
ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿਆਨ
ਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨਾਗਾ॥
ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੋਡਿ
ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਆਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿ
ਗਾਮੂੜਿਆਮਨਾਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ
ਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਿਸੰਤਾ
ਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁ
ਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਂਧਿਆ॥੨॥ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁ
ਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥ਉਨਮਤਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨ
ਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅ
ਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡ
ਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾ
ਕਾਮੁਪਵਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥
ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿ
ਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚ
ਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥
ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਣਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਉਕਾ॥ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥
ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਜੁਨਾ

ਇਕ ਆਛੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਸਰੀਰ ਅਰਾਧੇ ਮੋ
ਕੋ ਬੀਚਾਰ ਦੇਹੂ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੧॥੧੯ ੴ ਸਤਿਨਾ
ਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ
ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖ
ਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪ
ਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਧ
ੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ
ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ
ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਖਵਾ
ਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁ
ਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵੇ
ਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇ
ਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ
ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉ

ਪਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮ
ਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹ
ਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨ
ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ
ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨ
ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ
ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ
ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ

੦ ਮਨ

ਹਰਿਰਸਪੀਚੈਜੀਉ ॥੧॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਹਰਿ
ਕੀਆਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵਹੁਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾ ॥ ਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਰਸਪੀ
ਚੈਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਸਚਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਲੀਚੈਜੀਉ ॥੩॥
ਹਰਿਸਤਿਸੰਗਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਰੀ
ਚੈਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ
ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿ
ਸਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਈਆਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤ
ਹਤਹਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਲਿ
ਦਿਖਾਲਿਆ ॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋਪ
ਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿ
ਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆ
ਇਆ ॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਤਾਇਆਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੈਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁ
ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਸਤਚਉਪਦੇ
ਮਹਲਾ੪ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ
ਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨ
ਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨ
ਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਸਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ ॥
ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜ
ਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ ॥

ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿ
ਨੁ ਦੇਖੈ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ
ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿ
ਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁ
ਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਏਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਇਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕ
ਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿ
ਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾ
ਲਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ
ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲ
ਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
੪॥੩॥੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾ
ਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ
ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥
ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ

ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਸਗਲੇ ॥
ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋ
ਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇ
ਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰ
ਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾ
ਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰ
ਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾ
ਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ
ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ
ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਂਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸ
ਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁ
ਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਂਤੀ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ
ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀ
ਉ ॥੪॥੧੨॥੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬ
ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਬ
ਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾ
ਵਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ

ਕਰਤ +

੫੪

ਕੀਤੇ ਹਠੀਆ ਰੇ ਮਾਇਆ ਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆ
ਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਣੀ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜ
ਾ ਬਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥
ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾਂ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥
ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹ
ਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿ
ਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊ
ਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ
ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾ
ਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹ
ਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ
ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆ ॥ ਸੁਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘ
ੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ
ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇ
ਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਤੁਧੁ
ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ

ਹੋਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਹਨਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇ ਜਨ ਖੀਆ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗ ਨ ਅਵੇ ਜਣੁ ਆਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਤੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਠਾਲ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਦਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਗਾਵਹਿ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਆਪਣੇ ਸੰਤ ਤੂ ਧਾਰੇ ਧਿਆਏ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ੫੫
ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤੁਧ ਮਨ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧ ਹਮ
ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆ
ਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗ ਮਨ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਕ ਪੀ ਖੀਰ ਅਘਾ
ਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨ ਧਨ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ
ਸੰਗ ਇਹੁ ਮਨ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ
ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਮਨ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਹਰਿ ਸੰਗ ਗਿਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਗ
ਰੂ ਸਚ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸ
ਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰ ਸਾਦ ਚਖ ਸ
ਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮ
ਰ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਿਸ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਮ
ਨ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸ
ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਜਿਸ ਮਨ ਭਾਗੀ
ਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਇਕਸ ਹਥ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸ ਲ
ਗ ਮੁਕਤ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ
ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਧ ਸਿਧ ਰਿਧ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾ
ਣੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗ
ਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨਾ ਗੁ
ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਚ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਗਲ ਉਪਾਏ ॥

ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਹੁਮਹਲੁਗੁਰੂ
ਦਿਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਜਿਸੁਰਿ
ਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥
੪॥੧੬॥੨੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇ
ਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲ
ਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੂਦੀਆ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮ
ਲੁਥੀਆ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥
੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿ
ਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੂਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾ
ਏ॥ਗੁਰਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿ
ਗੁਰਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਓਤਿ
ਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀ
ਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥
ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵ
ਕੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਹਰੁਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਦਾਤਾਠਾਕੁਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨਹਿ॥ਠਾ
ਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁਠਾਕੁਰਕਾਸੋਸੇਵਕਕਾਸੇਵਕੁਠਾਕੁ
ਰਹੀਸੰਗਿਜਾਹਰੁਜੀਉ॥੩॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨ
ਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗਭੀ
ਰਾਗਉਹਰੁਜੀਉ॥੪॥੧੮॥੨੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਹਿ
ਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਬਾਹਰਿਟੋਲੈਸੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨੀ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਸੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦ
ਕਰੇਦਿਨਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ

ਰਿਬ੍ਰਿਛਹੁਤੂੰਆਮਿਲਿਆ॥ਸਾਧਕਿਰਪਾਤੇਸੂਕਾਹਰਿਆ॥ਜੋਮਤਪਾਈਨਾਮਧਿ
ਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਨੇਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗ॥ਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ
ਤਿਉਜੋਤਸੰਗਿਜੋਤਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਬਹੁ
ੜਨਹੋਈਐਜਉਲਾ॥੪॥੧੯॥੨੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਤਿਸਕੁਰਬਾਣੀ
ਜਿਨਤੂੰਸੁਣਿਆ॥ਤਿਸਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਰਸਨਾਭਣਿਆ॥ਵਾਰਵਾਰਜਾ
ਈਤਿਸਵਿਟਹੁਜੋਮਨਤਨਤੁਧਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸਚਰਨਪਖਾਲੀਜੋਤ
ਰੈਮਾਰਗਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸਪੁਰਖਦਇਆਲੈ॥ਮਨਦੇਵਾਤਿਸਆ
ਪਨੇਸਾਜਨਜਿਨਗੁਰਮਿਲਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾਧਾਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧ
ਮਨਭਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧਅਲਿਪਤੁਨਿਰਬਾਣੇ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਉਨਭਉਜ
ਲਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਨਪਰਿਆਮ
ਨਮੇਰਾ॥ਮਾਣਤਾਣਤਜਮੋਹਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮਦਾਨਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸ
ਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥੨੭॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਪੇਡ
ਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮਹੋਆਅਸਥੂਲੀ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਤੂੰਫੇਨਬੁ
ਦਬੁਦਾਤੁਧਬਿਨਅਵਰਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੂਤਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰ
ਗੰਠੀਮੇਰਸਿਰਤੂੰਹੈ॥ਆਦਮਧਅੰਤਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਅਵਰਨਕੋਇਦਿਖਾ
ਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣ
ਰਸੀਆਰੰਗਰਾਤਾ॥ਅਪਣੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਤੁਧਸਮਾ
ਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਾਕਰਸੇਵਕਫੁਨਆਪੇ॥ਤੂੰਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਰੀਨਦਰਨਿਹਾਲੀਐਜੀ
ਉ॥੪॥੨੧॥੨੮॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਸਫਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤਨਾਮ
ਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਕਿਨਹਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਧੰਨਸੁਵੇਲਾਜਿਤ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਸੁਨਣਾਆਏਤੇਪਰਵਾਨਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਨਜਿ

ਜੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਸੇਕਰਭਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ॥ਸੇਚਰਨਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾ
ਸੰਗ ਰਗਿਚਾਲੇਹਉਬਲਿਤਿਨੈਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿ
ਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਡੁਬਦਾਪਾਥਰੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾ
ਣਾ॥੨੨॥੨੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਹੋਇਮਨੂਆਸਤਿਗੁਰ
ਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੰਤਰਸਨਹਰਿ
ਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥
੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥
ਮਿਹਰਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿ
ਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੩੦॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥
ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇ
ਤੁਧੁਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅ
ਸਾੜਾ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾ
ਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀ
ਉ॥੪॥੨੪॥੩੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨੈਅਧਾਰਾ॥
ਭਗਤਜੀਵੈਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਹ
ਰਿਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੁਘਰਤੇਆ

ਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾ ੫੭
ਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵ
ਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅ
ਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਠਾਕੁਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁ
ਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੁਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ
ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸ
ਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇ
ਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇ
ਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ
ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥
੩੬॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸਗ
ਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਿ
ਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕ
ਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ
ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜ
ਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿ
ਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸ

ਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥ਆਇਪਇਆਤੇਰੀਸਰਨਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾ
ਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਜੀਉ॥੪॥
੨੦॥੩੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦਗੋਸਾਈ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈ
ਸਭਨੀਥਾਈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥
੧॥ਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕਮਾਤਾਸੰਮਾਲੇ॥ਦੁਖਭੰਜ
ਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲਅਹਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿ
ਆਈ॥ਜਿਖਿਨਮੈਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥
ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਤਨਹਰੀਆਵਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇਜੀਉ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀ
ਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ॥ਸੇਅਸਥਲਸੋਇਨਚਉਬਾਰੇ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਜਪੀਐਮੇਰੇ
ਗੋਇੰਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀਜਾਣ
ਵਿਸੂਕੀਵਾੜੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕ
ਮਾਏ॥ਦੁਲਭਦੇਹਖੋਈਅਗਿਆਨੀਜੜਅਪੁਣੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥
ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਰਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾੜੀਜੀਉ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਣੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੂਰਿਪਇਆ
ਣੇ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੂਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਤੂਟੈਮੂਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਗੁਣਗਾਵਾਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਖੈਅਨਹਦਬਾ
ਣੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾਣੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਿਕੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸਤੇਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿ

ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥
੪॥੨੧॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ
ਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖ
ਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿ
ਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈ
ਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ
ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇ
ਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ
ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪੈ ਪੈ
ਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ
ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸ

ਹਰਿ ਜਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ
ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨੰਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾ
ਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾ
ਹੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ
ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁਧਿ
ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ
ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ
ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾ ਧ
ਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਚੁ
ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ
ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ
ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥
੩੭॥੪੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਘੜੀ
ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ

ਦੋਖ ਸਭ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭਉ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਵਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥

ਜਿਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤੁ ਨਾਗਾ ਦਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਰਾਖਿਨ ਸੋ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਜੋ ਲਪਟੀਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੁਨ ਤਾਤੇ ਦਰਸਨ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆ
ਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥
੪॥੪੧॥੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਥੈ
ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀ
ਠਾ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਊਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰ
ਮਲ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆ
ਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਬਾ
ਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿ
ਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰ
ਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ

ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਠਾਕੁਰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਮੇਰਾ॥
ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੋ
ਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਛੂਟ
ਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ॥ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾ
ਖਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਸਾਕਤਕੂ
ੜੈਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ॥ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾ
ਹੀ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਵਗੁਣਗੁਣਿਬਖਸਾਵਣਿਆ॥ਪੇਈਅ
ੜੈਪਿਰੁਜਾਤਾਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿ
ਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਅਕਥੁਕਹਾਵੈ॥ਸਾਚੇ
ਠਾਕੁਰਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬਿਨੰਤੀਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸ
ਬਦਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਗਾਸ
ਹੋਆਜੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਤਾਨਾ
ਉਪਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਹਜੇਭ
ਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਸੰਖਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁਮਿਲੈਤਾਵੇਖਾ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਦਰਿਸਚੈਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥
ਦੂਜੈਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਮਗੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵ
ਣਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਤਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰ
ਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ
ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ
ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ
ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ
ਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸ
ਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ
ਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸ
ਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੁਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨ

ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਬਿਧਾਤੇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤੇ॥ਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿ
ਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸਹਾਹੀ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈ
ਮਨਮੁਖਪਾਪਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾਇਭਗਤਿ
ਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਹਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁ
ਨੇੜਿਨਆਵੈਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥
ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥੪॥ਮਾਝਮ
ਹਲਾ੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿ
ਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਹਰਿ
ਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਿ
ਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰਢਾਏ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀ
ਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬ
ਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਮਜੀ
ਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੋਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋਈਜ
ਗਾਏਗੁਰਮਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਭਗਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥

੪॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ

ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਅਨ
ਦਿਨੁਮਾਤੇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਏ
ਕਮਏਕੈਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਚਉਥੀਪਉੜੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਊਚੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜਿ
ਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚੇਜਾਇਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚੇਬਾਝਹੁਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਦੂਜੈਲਾਗਿਜਗੁਖਪਿਖਪਿ
ਮੂਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਏਕੋਜਾਣੈਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰ
ਕਰਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੮॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਵੇਖਹਿਹਦੂਰਿ॥ਸਭਮਹਿ
ਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ
॥੯॥੬॥੭॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਡੀਠੀ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਹਾਰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਵ
ਜਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਨਾਵੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾ
ਸਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥
ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜਾਕਬਹੂੰਸਚੇਨਾਵੈਕੀਭੁਖਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਏਕੋਵੇਖਾਅ
ਵਰੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀ
ਸਹਜੇਸੂਖਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਲਰਿਤਿਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖੁ
ਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਭੈਅੰਦਰਿਭੈਮਾਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੫॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਇ
ਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮ

ਰੈਤੀ

ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਵਖਾਣੈ॥
ਭਰਮੇਭੂਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ਆਖਣਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੭॥੮॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆ
ਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾ
ਰਸਨਾਰੰਗਿਚਲੂਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆ
ਇਆਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧ
ਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ਜੇਹਾਆਇਆਤੇਹਾਜਾ
ਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥
ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚਿਰਾ
ਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹਜੇਸ
ਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸਹਜਿਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇਵਾਚਿ
ਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥
ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਆਪੇਹੁਕਮਮਨਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਸਨੋ
ਨਦਰਿਕਰੈਸੋਇਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨ
ਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥
ਹਰਿਜੀਉਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਲਹਾਵਣਿਆ॥

੧॥ [illegible] ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿ
ਸਤਿਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵਈਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀ
ਕੋਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਹਿ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀ
ਗੁਰਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆ
ਪੇਆਪੁਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸਿਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾ
ਇਆਅੰਦਰਿਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਤਿ
ਗੁਰਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੯॥
੧੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆਪੁਵੰਞਾਏਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸ
ਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉ
ਤੇਰਾਤੂੰਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾ
ਵਖਤਸਭਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇਵਿਐ
ਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖ

ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਾਣੀ ਖੁਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰ
ਓਇ ਪਾਇਨ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰ ਮਰ ਜੰਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸਤਿਸੰਗਤ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾ
ਵਣਿਆ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭ
ਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ
ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ
ਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆ
ਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇ
ਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲ
ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾ
ਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁ
ਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂ
ਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮ
ਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ

ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭ
ਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤ
ਗੁਰਿਮਿਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਆਪਣਾ
ਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾ
ਰੈ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨ
ਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁ
ਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾ
ਵਹਿਸਚੇਸਚਿਕਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥
੧੨॥੧੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿ
ਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇਆਵ
ਣਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸ
ਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸ
ਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੋਵਥੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖ
ਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਇਕਿਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥ਆਏਸੇ
ਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੂੜਾਬਾਹਰੁਭਾ
ਲੇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਜਿਥੈਵਥੁਹੋਵੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁ
ਖਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀਮਹ
ਲਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵ

ਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤ
ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੂਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥
੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ
ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆ
ਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁ
ਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥
ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਖੀਏ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥
ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ
ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਮਨ ਵਸਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮਨ ਵਸਾਵ
ਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮਨ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ
ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੋ ਚਿਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥
ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿ
ਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥

ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਖਰੇਪਰਖਖਜਾਨੇਪਾਏਖੋਟੇਭਰਮਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਕਿਉਕਰਵੇਖਾਕਿਉਸਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਬਦਸਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਵਸਹਿਭਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
ਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥੧੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਸਹਿ
ਜਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਕਰਕਿ
ਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ
ਵਣਿਆ॥ਰਸਨਾਰਸਚਾਖਸਦਾਰਹੈਰੰਗਰਾਤੀਸਹਿਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਿਜਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਧਾਮਾਰੇਇਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥
ਨਦਰਕਰੇਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਨਦਰੀਸਚਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰ
ਨਦਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈਘਨੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਕਛੁਨਹੋਵਹਿਗੁਰ
ਮਖਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਤਤਹੈਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥
ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਤਗੁਰਸੇ
ਵੈਸੋਜਨਸੋਹਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਅੰਤਰਮਨਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤਨਬਾਣੀਰ
ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਜਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖਭੁਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮ
ਨਲੇਵੈਮਰਹਿਬਿਖਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨਸਦਾਵਿਸਟਾਮੈਵਾਸਾਬਿਨਸੇਵਾਜਨਮਗ
ਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਜਿਸਨੋਆਪਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਿਜ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਪੂਰਨਪੂਰਰਹਿਆਸਭਆਪੇਗੁਰਮਤਨਦਰੀਆਵਣਿਆ॥੭॥
ਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜਨਸੋਈ॥ਜਿਨਸਿਰਜੀਤਿਨਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾ
ਲਸਦਾਤੂੰਸਹਿਜੇਸਚਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਸੇਸਚ
ਲਾਗੇਜੋਤੁਧਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚਸੇਵਹਿਸਹਿਜਸੁਭਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਸਚਸਲਾ
ਹੀਸਚੈਮੇਲਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਸਚਸਲਾਹਣਿਆ॥
ਸਚਧਿਆਇਨਸੇਸਚਰਾਤੇਸਚੇਸਚਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਿਦੇਖਾ
ਸਚਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਵਸਾਈ॥ਤਨਸਚਾਰਸਨਾਸਚਰਾਤੀ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸ
ਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੈ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰ
ਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ
ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ
ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ
ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ
ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ

ਰੰਗਿਲਾਗੈਸੇਮਨਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੮॥
੧੮॥੧੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸ
ਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਸਾਲਾਹੀਜਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲਮੈਲੁਗਵਾਵ
ਣਿਆ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲ
ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੇਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮ
ਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਮੋਹਿਗਵਾਏ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵੈਸਾਚੇ
ਨਿਰਮਲਨਾਦਿਵਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਹਨਮਾਇਆ॥ਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲਨਿ
ਰਮਲਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਨਿਰਮਲਸੇਵੇਸੋਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਵਾਜੈਧੁਨਿਅਨਹਦਬਾਣੀਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵ
ਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਤੇਸਭਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ਨਿਰਮਲਮਨੂਆਹਰਿਪਰੋਵੈ॥ਨਿ
ਰਮਲਨਾਮਲਗਾਹਿਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਨਾਮਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸੋਨਿਰਮਲਜੋਸ
ਬਦੇਸੋਹੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਮਨਤਨਮੋਹੈ॥ਸਚਨਾਮਮਲੁਕਦੇਨਲਾਗੈਮੁਖੁਊਜਲਸਚ
ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੈਲਾਚਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ॥ਮੈਲਾਖਾਇ
ਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿਸ
ਬਾਏ॥ਸੇਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਸਾਚੇਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈ
ਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਗੋਬਿੰਦੁਊਜਲੁਊਜਲਹੰਸਾ॥
ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿਅਤਿਊਜਲ
ਨਾਮਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਗੋ
ਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਹੈਦਿਨਰਾਤੀਗੋਬਿੰਦਸਬਦਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮਲੁਜਾਇ॥ਸਦਾਅਨੰ
ਦਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨੂਆਨਾ
ਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ॥ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੇਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾੜੇ॥

ਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਇਸੁਮਨੈਨਚਾਏਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵ
ਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬ
ਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾ
ਜੇਵਜਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿੜੁਬੰਧਿਨਾਚੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿ
ਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾ
ਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਵਹਿਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰ
ਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾ
ਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥
ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾ
ਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾ
ਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇ
ਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰ
ਮਤੀਹਰਿਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਚਾਏ॥
ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸ
ਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸ
ਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾ
ਚਾਠਾਕੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥

+ ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥

॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕ
ਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵ
ਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾ
ਉ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿ
ਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ
ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਮਿਲਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥
॥੨੨॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥
੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਵੈ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥
ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ
ਮੈ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰ
ਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸ
ਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋਈ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦਸਵੈ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪ
ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ
ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁ

ਲਗਾ ਲੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਾਝੁ ਗੁ
ਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿ
ਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥
ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬ
ਣਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂੰ
ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸ
ਬਦੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆ
ਪੇ ਛਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾ
ਪੇ ਆਪੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ
ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿ
ਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿ

ਆ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ
ਮੈ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ
ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰ ਮੈ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਘਰ ਮੈ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਹੈ ਸਦਾ ਬਾਲਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ਸਚੋ ਸਚੁ
ਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਈ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ
ਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਿ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ
ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ
ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਹਿ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵ
ਣਿਆ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਸਚਾ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾ
ਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋ
ਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥
੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਕਰੁ ਲਾਏ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ
ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ

ਰੋਵੈਧਾਹੀ।ਖਰੀਕੁਆਲਿਓਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾਵਣਿਆ।੬।ਪੇਈਅੜੈ
ਪਿਰੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਦੂਰਿਦਿਖਾਇਆ।ਕਾਂਮਣਿਪਿਰੁਰਾਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ
ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਵੈਸੇਜਸੁਹਾਵਣਿਆ।੭।ਆਪੇਦੇਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ।ਆਪਣਾ
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ।੮।੨੮।੨੯।ਮਾਝਮਹਲਾ੩।ਊਤਮਜਨਮੁਸੁਥਾਨਿਹੈਵਾਸਾ।ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ।ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਰਸਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਵਣਿਆ।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਿਰਵੈਵਸਾਵਣਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਲਖ
ਅਭੇਉਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਏ।ਉਪਾਇਨਕਿਤਹੀਪਾਇਆਜਾਏ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੨।ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੂਝੈ।ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਮਾਇਆਕਾਰਣਿਲੂਝੈ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਬੰਧਨਤੂਟੈਗੁਰਸਬਦੀਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕ
ਤਿਕਰਾਵਣਿਆ।੩।ਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ।ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੈਦਹਦਿ
ਸਧਾਵੈ।ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਮਾਹਿਰਾਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ।੪।
ਹਉਹਉਕਰੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ।ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਏ।ਤੁਝਤੇਬਾਹਿ
ਰਕਿਛੂਨਹੋਵੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।੫।ਉਪਜੈਪਚੈਹਰਿਬੂਝੈਨਾਹੀ।
ਅਨਦਿਨੁਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਈ।ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ।੬।ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ।ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਐਸੇਕ
ਰਮਕਮਾਏ।ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ।
੭।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।ਅਨਦਿਨੁਭ
ਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ।੮।ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸੋਹਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ।੮।੨੯।੩੦।ਮਾਝਮਹਲਾ੩।ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕਹਾਵਹਿ।ਦੂ
ਜੈਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ।ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀ
ਆਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।ਗੁ
ਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।

ਦੇਖਣਨੈਹਰਿਰਸਨਹੀਆਇਆ॥ਵ੍ਰਿਨਵਖਾਲੇਸੋਹੇਆਇਆ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰ
ਧਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਗੁ
ਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਾਵਹਿ॥ਸਚੋਸਚਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾਮਿ
ਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨਾਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿ
ਨੁਜਾਗੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਘਟਭੀਤਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪ
ੜਹਿਹਰਿਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲਾਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਮੋਹਬਿਆਪੇਕਿਛੁ
ਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਦੂਖੁ
ਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਾਮੋਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥੨
੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁਪਛਾਣੈਸੋਪੰਡਿਤੁਹੋ
ਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁ
ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥
ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਹਿਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵਹਿ॥ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾਆ
ਪੁਬੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਨਿਰਮਲੁਸੋ
ਈ॥ਸੰਤਚੁਗੈਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੈ
ਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਾ॥ਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈਹਰਿਸਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁ
ਖਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀ
ਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੬॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁ
ਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿ
ਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿਆ॥ਆਪਿਉਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇ

ਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਦੀਸਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆ
ਨਰਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁ
ਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਵਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨ
ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੈਨਾਲੇ॥
ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿਸਿੰਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਫਲਿ
ਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਏ
ਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸ
ਤਗੁਰੁਨਸੇਵੇਸੋਕਾਹੇਆਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀ
ਸੋਈਜਾਣੈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿ
ਨਪੂਰਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆਦਿਪੁ
ਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆ
ਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਗੁਰੁਪਰਸਾਦੁਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੂੰਆਪੇਸ
ਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਭੀਜੈ
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਾਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਤੁਧ

ਸਲਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਜਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਤੂੰਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅ
ਗਮਅਗੋਚਰਮਿਤਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਧਿਆਈਐਸਬਦਕੇਸੇਵਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਰਸਨਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥ਨਾਮਸਲਾਹਿਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਵ
ਣਿਆ॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜੂਐਜਨਮਸਭਬਾਜੀਹਾਰੀ॥
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲਹਿ
ਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੪॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੧॥
ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਝਾਰਖਿਆ॥ਅਗਮੁਅ
ਗੋਚਰੁਸਭਤੇਊਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਕਲਿ
ਮੈਨਾਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਾਚੈਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਫਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇ
ਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾ
ਪੈਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਾ
ਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਿ
ਞਾਪੈ॥ਜਿਨਪੀਆਸੇਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਚਿਅਘਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤਿਸੁਘਰਿ
ਸਹਜਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਸੋਵਡ
ਸਾਹਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੋਦੇਤੈਂਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥
ਪਿਛੋਦੇਤੈਂਜੰਤੁਉਪਾਹਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸੁਆਮੀਲਵੈਨਲਾ
ਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਤੂੰਤੁਠਾਸੋਤੁਧੁਧਿਆਏ॥ਸਾਧਜਨਾਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਏ॥ਆ
ਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥ਤਿਸੁਦਰਗਹਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਵਡਾਅਤਿ
ਊਚੋਊਚਾ॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਅਤਿਮੂਚੋਮੂਚਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੰਞਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਦਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾਕਵਨੁਸੁ
ਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਗਿਆਨੀਕਵਨੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੀਕਵਨੁਬੈ

ਦਾਸੀ॥ਕਵਨੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨਾਬਿਧਿਬਾਧਾਕਿਨਛੂਟਾ॥ਕਿਨਬਿਧਿਆਵ
ਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਕਵਨਕਰਮਕਵਨਨਿਹਕਰਮਾ॥ਕਵਨੁਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥
ਕਵਨੁਸੁਸੁਖੀਆਕਵਨੁਸੁਦੁਖੀਆ॥ਕਵਨੁਸੁਸਨਮੁਖਕਵਨੁਵੇਮੁਖੀਆ॥ਕਿ
ਨਬਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਤਬਿਧਿਬਿਛੁਰੈ ਇਹਬਿਧਿਕਵਨੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਵਨੁ
ਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਕਵਨੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਿਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਚ
ਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏ॥ਕਿਨਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਣੁਜਾਵ
ਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਸਨਮੁਖਿਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਲੀਐਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾ
ਵਤੁਰਹਿਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਿਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈ
ਆਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਾਹਿ
ਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥
ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੂੰਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਹਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਤਨਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਲਾ॥ਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿ
ਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈ
ਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭ
ਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰ
ਧਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪੂਰਨਅਬਿ
ਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭ
ਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥

੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਅਨਤ ਨ ਅੰਤਰੁ ਤੁਧੁ ਧਨ ਕਰਨੈਵਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਆ ਮੀਤ ਧਾਇ ਬਿਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥ ਜਨ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਓ ਆਸਰ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੪॥੩੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੩੯॥

॥੧॥੫॥੩੯॥ ਮਾਝੁ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ

ਜੇਠਰੰਗੀਲਾਤਿਸਧਣੀਜਿਸਕੈਭਾਗਮਥੰਨਿ॥੪॥ਅਸਾੜੁਤਪੰਦਾਤਿਸਲਗੈਹਰਿਨਾਹੁਨਜਿਨਾਪਾ
ਸ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸ॥ਦੁਯੈਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈਸ
ਜਮਕੀਫਾਸ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ॥ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਚ
ਲੀਗਈਨਿਰਾਸ॥ਜਿਨਕੌਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਆਸਾੜੁਸੁਹੰਦਾਤਿਸਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚ
ਰਨਕਮਲਸਿਉਪਿਆਰ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰ॥ਬਿਖਿਆਰੰਗਕੂ
ੜਾਵਿਆਦਿਸਨਿਸਭੇਛਾਰ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵਣਹਾਰ॥ਵ
ਣੁਤਿਣੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾ
ਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥ਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਜੀਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਰਾਮ
ਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰ॥੬॥ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂਜੈਲਗਾਹੇਤੁ॥ਲਖਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆ
ਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਪਕੜਿਚਲਾ
ਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ਹ
ਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆਸੇਤੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ॥ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖ
ਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸ
ਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾ
ਪਾਇ॥ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿੰਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿਕੰਤਿ
ਮਿਲਾਈਆਸੇਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥ਅ
ਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥੮॥ਕਤਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥
ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋ
ਗ॥ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵ
ਹਿਰੋਜ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸ
ਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ॥ਕਤਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰ

ਗਾਬਿਨਸੈ ਸੈ ਸੈਲਾ ॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹ ਸੁਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ੧੩
ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਮੇਲੜੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰ
ਗ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖ
ਕਬਹੂ ਨ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ
ਨਿਤ ਖੜੀਆ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਿਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ
ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆ ॥ ਮੰਘਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆ ॥੧੦॥ +ਨ
ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰ
ਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹ ॥ ਓਟ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹ ॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲ
ਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈ
ਆ ॥ ਪੋਖੁ ਸੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ
ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥
ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ
ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗ
ਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਐ
ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸ
ਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸ
ਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅ
ਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਬਾ ਇਕ
ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ
ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ

ਅਰਾਧਿਆ ਹਰਿਦਰਗਹਿਸਚਖਰੇ।ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਚਰਨਨਿਧਿਹਰਿਭਉਜਲਬਿ
ਖਮਤਰੇ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੇ।ਕੂੜਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੂਰ
ਨਸਚਿਭਰੇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਧਰੇ।ਇਉਮਾਹਦਿਵਸਮੂਰਤਭ
ਲੇਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ।ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ।੧੪।੧।
ਮਾਝਮਹਲਾ੫।ਦਿਨਰੈਣਿ।੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਸੇਵੀਸਤਿਗੁ
ਰਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਸਭਿਦਿਨਰੈਣਿ।ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਣੀਪਵਾਂਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿ
ਠੜੇਵੈਣ।ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਸੈਣ।ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਵਿ
ਛੁੜੇਸੇਸੁਖਿਨਵਸਨਿਭੈਣ।ਹਰਿਪਿਰਬਿਨੁਚੈਨਨਪਾਈਐਖੋਜਿਡਿਠੇਸਭਿਗੈਣ।
ਆਪਕਮਾਣੈਵਿਛੁੜੀਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੇਣ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਹੋਰੁਨਾ
ਹੀਕਰਣਕਰੇਣ।ਹਰਿਤੁਧੁਵਿਣੁਖਾਕੂਰੂਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣ।ਨਾਨਕਕੀਬੇ
ਨੰਤੀਆਹਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਣ।੧।ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਰਿਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖ
ਅਪਾਰੁ।ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆਰਾਧਣਾਸਭਨਾਕਾਆਧਾਰੁ।ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰ
ਤਕੀਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰੁ।ਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਾਕੀਹੋਇਛਾਰੁ।ਦੀਨਾ
ਨਾਥਦਿਆਲਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਾਰੁ।ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਤਿਨਾਮ
ਕਰਤਾਰੁ।ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੋਨਾਹੀਤੋਲਣਹਾਰੁ।ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸਿਰ
ਹੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰੁ।ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੇਵਦੇਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ।੨।ਸੰਤ
ਅਰਾਧਨਿਸਦਸਦਾਸਭਨਾਕਾਬਖਸਿੰਦੁ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਦਿਤੀਜਿੰਦੁ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਰਾਧੀਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁ।ਕੀਮਤਿਕ
ਹਣੁਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸਰੁਬੇਅੰਤੁ।ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਰਾਇਣੋਸੋਕਹੀਐਭਗਵੰ
ਤੁ।ਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੂਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁ।ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਜਪਿਹਰੀਦੋਖ
ਸਭੇਹੀਹੰਤੁ।ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਹਰਿਆਹੋਵੈਜੰਤੁ।੩।ਸਰਬਕਲ
ਭਰਪੂਰਣੋਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਥਾਉ।ਓਟਗਹੀਮਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਉ।
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਜਨਧੂੜੀਸੰਗਿਸਮਾਉ।ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਤੇ
ਰਾਦਿਤਾਪੈਨਾਖਾਉ।ਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਉ।ਦੂ
ਜੀਜਾਇਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੂਕਣਜਾਉ।ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਨ
ਊਚਾਅਗਮਅਮਾਉ।ਸਰਬਕਲਿਆਣਤਿਤੁਦਿਨਿਪਰਸਿਗੁਰਕੇਪਾ

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ

ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾ ਭੋਲੇ ਤਾ ਠੀਕਰਿ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਃ ੧ ॥ [illegible] ਵਾਦੁ ਉਠਿ ਤਿਤਾ ਕੀ
ਗਿਆਨੁ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਬਾਹਿ ਕੈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਸੂਹਾ ਕੂੜੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਸਚ ਧਰਮੀ ਨਾਉ ਹੋਵੈ
ਪਾਪੁ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਹਿ ਸਭੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ
ਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ
ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ
ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁ
ਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰ
ਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁ
ਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ
ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋ
ਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲ
ਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀ
ਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ
ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ
ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ
ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲ
ਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥
ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ

ਪਹਰਾਧੇਵ ਸਦਾ ਬਾਰ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲ
ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥
ਬਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਂਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾ
ਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪੁ
ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਂਇਆ
ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂ
ਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖ
ਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾ
ਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਹਿ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਸ ਦੈ
ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ
ਹੋਰਨਾ ਨੂ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ
ਸਗਲੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵੈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ
ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰੈਬਿਧਿ
ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵਈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ
ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ
ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ
ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹਿ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅ

ਮਲੁਕਰੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਓਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾਕਰ
ਣਾਕਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾਂ॥ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾ
ਆਗੂਹੋਵਾਂ॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੈਰਾਹੁਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ਅਗੈਗਇ
ਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਇਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਤੂੰਘੜੀ
ਮੂਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ਤੂੰਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਪੜਿਆਮੂਰ
ਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਨਾਉਪੜੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥
ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਮਿਹਰਮਸੀ
ਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ॥ਸਰਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲ
ਮਾਣੁ॥ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾ
ਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥ਮ:੧॥ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰਉਸੁਗਾ
ਇ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈਐ
ਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥ਮ:੧॥ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾ
ਪੰਜੇਨਾਇ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀਅ
ਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾ
ਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਰਤਨ
ਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਅਨਿਅੰਦਰਿਰ
ਤਨਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਲਧਿਆਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਕੂੜਿਆਰਾ॥
ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਬਾਝਹੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀ
ਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾ
ਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆ
ਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਮੁਸਲਮਾ

ਤਕਰਾਵਣਿ ਆ ਮੁਸਕਲ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਕਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲ ਅਉਲ ਦੀਨ ਕਰਿ ਮਿ
ਠਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਮਾਲ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲੀਮ ਦੀਨ ਮੋਹਾਣੈ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕ
ਭਰਮ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਆਪ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤ
ਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪ
ਰਹਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕਾਮਣੀ
ਮੋਹ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਤ ਦਾਰ
ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟ
ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦ
ਰਬ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿ
ਲਖ ਘਰ ਬਾਹਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾ
ਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰ ਸਿਨਾਖਤ ਕੁਦਰਤੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਹੋ
ਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ
ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ
ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ
ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚ
ਲ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਦੇ
ਹੈ ਦੁਖ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰ ਰਖੀ
ਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥ ਮਃ ੧ ॥
ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ + ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵ
ਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ
ਆਪ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਵੇ
ਕਾਰ ਭਰਮਿ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ

+ ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ

ਰਗੋ ਇਕੁ ਫਰਾਹੇ ਪਾਇਆ ਲਧੁਸੀ ॥ ਸਚੁ ਧਣੀਆ ਸਚੁ ਭਾਣਾ ਸਭ ਸਮਾਇਐ ॥ ਸਿਵ ਦਿਹੁ ਰਣੀ ਬਾਣੁ ਆਪਗ ਵਣੀਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵਹਿ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧੇ

ਨਾਨਣੁ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਲੇ ਪਲਾਸਾ ॥ ਫਉਨੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਫਲ ਫਲ ਖਾਦੇ ਪਾਲਾ ਸਲੋ
ਗਾ ਮਾਰਣੁ ਪਾਈਐ ਨੂ ਹਿਨ ਹੋਇ ਦੁਖ ਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿ
ਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਗੰਢਹਿ ਨਾ ਤੁਟੈ ਸਾਗ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰ ॥ ਗੋਰੀ ਸ
ਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿ
ਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ
ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲਾ ਹਸਣ ਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ
ਸੰਸਾਰ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵਹਿ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਿਫਤੀ
ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ॥
ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ
ਬਾਹਰਵਾਰ ॥ ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਗੁਰ
ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵ
ਰਣਹਾਰ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ
ਕਿਆ ਕਰੈ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸਿਹਿ ਕਰਤਾਰ ॥੧੩॥ ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮ
ਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ
॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥
ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥
ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥ ਨ
ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹਿ ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਵਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੪॥
ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਿਸੈ ॥ ਹਮਾ ਰਾ ਏਕ ਆਸ ਵਸੈ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿ
ਗਰ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੫॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖਤ ਆਬ ਆ
ਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ
ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ

ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੁਣਦਾ ਕੂੜਿਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹੀ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚਿ ਚਵਾਂਈਐ ॥
ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਈਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥
ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋ
ਈ ॥ ਅੰਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗ
ਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ
ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ [illegible] ਅਭੁਲੁ
ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾ
ਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸ
ਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ
ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀ
ਆ ॥ ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ
ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਸ
ਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹ
ਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ
ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ

ਹੋਰਮੈਸਲਸੁਣਾਈਐ।ਸੂਤੀਪੰਥੈਚੋਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐ।ਇਕਨੈਕਿਤਕਉਤਰਸੇਵਗੁ
ਵਾਈਐ।ਜਿਤੁਘਰਮਲਨਪਾਇਸੁਭੇਨਪਕਾਈਐ।ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਤੋ
ਲਤੁਲਾਈਐ।ਕੋਇਨਆਖੈਘਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ।ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰ
ਬੀਨਾਈਐ।ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ।੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡੁਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾ
ਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ।ਕਰਮਵੰਤੀਸਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ।ਚਉਥੈ
ਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ।ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮ
ਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ।ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾਉ।ਕੰਚਨਕਾਇ
ਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ।ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫਦੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਤਾਉ
ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ।ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈਘਟੈਰਾ
ਸਿ।ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ।ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਖਸਮੈਪਾਸਿ।੧।ਮਃ੨।ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ।ਦਿਨ
ਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ।ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆ
ਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ।ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ।ਜਿਨੀਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ
੨।ਪਉੜੀ।ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ।ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਆਸਚਿਵਿ
ਗਸਿਆ।ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਰਾਂਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਰ
ਹਸਿਆ।ਸਚੈਦੈਦੀਬਾਣਿਕੂੜਿਨਜਾਈਐ।ਝੂਠੋਝੂਠੁਵਖਾਣਿਸੁਮਹਲੁਖੁਆਈ
ਐ।ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾਈਐ।ਸਚੁਸੁਣਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈ
ਐ।੧੮।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰ
ਈ।ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵਾਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ।ਧਰਿਤਰਾਜੂਅੰਬਰੁ
ਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ।ਏਵਡੁਵਧਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਭਸੈਨਥਿਚਲਾਈ।ਏ
ਤਾਤਾਣੁਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਿਕਰੀਭਿਆਖਿਕਰਾਈ।ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀ

ਦੇਕੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥੧੮॥ ਸ ਮ: ੨ ॥ ਆਖਣੁ
ਆਖਣਿ ਨਾ ਰਜਿਆ ਸੁਣਨਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ ਭੁ
ਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈ
ਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈਐ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸ
ਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹ
ਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧
॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲ
ਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ
ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾ
ਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ
ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦ
ਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿ
ਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ
ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇ
ਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪੜਿ
ਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ
ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਾਲਕ ਕਉ
ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਅ

ਤ੍ਰੀਹੁਇਆਤੁਹਿਆਨਾਰੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣੈਹਥੀਆਪਣਾਦੇਆਪੇਕੂੜੁਕਮਾਇ॥ਹੁ
ਕਮਪਾਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖਅੜੈਡੁ
ਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏ
ਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰ
ਖੂਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈ
ਮਿਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰ
ਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣੁ॥ਸਰੁਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ॥ਅਗੈਓਹ
ਅਗੰਮੁਹੈਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀ
ਆ॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸ
ਬਦਿਸਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿ
ਹੁ ਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨॥
ਸਲੋਕ ੩॥ਮਃ੧॥ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥ਮਃ੧॥ਨਿਹ
ਫਲੰਤਸਜਨਮਸਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵ
ਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ॥
ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹ
ਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਾਮ
ਾਰਗੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆ॥ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁ
ਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥
੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ॥ਧੋ
ਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀ

ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪੈ
ਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ
ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇ
ਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ
ਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗ
ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇ
ਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾ
ਣੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਤਾ
ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਵਹਿ ਮਲ
ਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸ
ਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੁਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰ
ਤੁ ਗਵਾਵਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾ
ਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹ
ਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ
ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓ
ਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ
ਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾ
ਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲ
ਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵ

ਦਿਆਗਤਿਹੋਵੈਜੋਸਿਰਿਪਾਈਐਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੈਸੈਤਾਨੀਏਨਾਗਲਨਭਾਣੀ॥
ਵੁਠੈਹੋਇਐਹੋਇਬਿਲਾਵਲੁਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਵੁਠੈਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਸਭਸੈ
ਪੜਦਾਹੋਵੈ॥ਵੁਠੈਘਾਹੁਚਰਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਹੀਵਿਲੋਵੈ॥ਤਿਤੁਘਿਇਹੋਮਜ
ਗਸਦਪੂਜਾਪਇਐਕਾਰਜੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਨਦੀਆਸਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਵਡਿ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੈਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਸਤਚਟੇਸਿਰਿਛਾਈ॥੧॥ਮ:੨॥ਅਗੀ
ਪਾਲਾਕਿਕਰੈਸੂਰਜਕੇਹੀਰਾਤਿ॥ਚੰਦਅਨੇਰਾਕਿਕਰੈਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ॥
ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਆਕਰੈਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪ
ਤਿਰਖੈਸੋਇ॥੨॥੨੫ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁ
ਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਣੁਸ
ਬਦੇਸੋਹਿਆ॥ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇਪਾਇਆ॥ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸ
ਾਣੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੨॥ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇ
ਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥
ਮ:੧॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥
ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਲੂਝੈ॥ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾਰ॥ਆਪੇਜਾਣੈ
ਸਰਬਵੀਚਾਰ॥ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ॥ਲਹੈਭਰਾਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾ
ਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰ
ਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸ
ਾਲਾਹਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਖ
ਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨੭॥ਸੁਧੁ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕ
ਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਦੁਪਦੇ॥ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾ
ਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨ

ਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰ ॥ ਭੈ ਭਉ ਰਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ
ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸ
ਸੀਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵ
ਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥
ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਿਆ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆ
ਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ
ਹੋਇ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ
ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਾ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥
੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਤ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇ
ਖ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਕਹਿਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹੈ+
ਸਰਮ ਸੁਰਤ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ
ਸੰਜੋਗਾ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਤ ਸੰਤਤ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲਾ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧ ਕਾ ਖੇਲਾ ॥ ਨਉ
ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁ
ਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋ
ਲੈ ਪਵਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਵਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਓ
ਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾ
ਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੧॥ਦਖਣੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਿ
ਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀ
ਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀ
ਸੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀ
ਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇ
ਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿ
ਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਿਨਾਮੁਨ
ਰਹਰਿਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮ
ਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥
ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸਾਂਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਅਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ
ਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇ
ਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋ
ਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥
ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਚੀਤੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈ
ਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨ
ਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥
ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋ
ਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾ

ਗ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨ
ਦਸਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮ
ਨਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆ
ਪਿਮੂਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਦਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸ
ਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰ
ਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈ
ਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਰਹਣਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁ
ਰੁਪਾਏ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਰਹਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿਸਰਣ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਂਰਸੁਆ
ਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੂਚਾ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰ
ਮਿਮਿਲੈਜਮਕਾਭਉਮੂਚਾ॥੩॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਘਰੁਮਹਲੁਮੈਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥ਗ
ਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਮੇਟਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਆ
ਗੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਹੂਆ॥ਅਵਰੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੂਆ॥੧॥ਨਾਜਾਨ
ਕੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਾ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਏਵਡੁਦਾਤਾਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ॥ਤੋਟਿਨਹੀਤੁਧੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੂੰਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾ
ਇ॥ਤੂੰਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭਰੋਸੈਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮਹਿਮੈਲੁਨ
ਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਿਅਕਥੁ
ਕਹਾਇਆਅਪਿਉਪੀਆਇਆ॥ਅਨਭੈਵਿਸਰੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਕਿਆਡ
ਰੀਐਡਰੁਡਰਹਿਸਮਾਨਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਰਾਮੁ

ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਰਿਦਾਸਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹੋਆ ਤਿਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲਾ ॥
ਜਿਨ ਸਾਚੁ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਅ ਮਿਲ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ ਜਨਮ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰ ॥
ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜ ਜਨਮ ਨ
ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੰ
ਡਤ ਮੁਖ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੩॥ ਜਿਨ
ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਦੇਖ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ
ਥ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਮੁਚ ਕੂੜ
ਕਮਾਵਹਿ ਕਮਾਵੈ ਬਹੁਤ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰ
ਛਾਰੋ ॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜ ਨ ਆਵੈ
ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ
ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥ ਤੂੰ
ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰ ਤੁਧ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛ ਲੀ
ਆ ਤਾ ਮਨ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ
ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜ ਝੜ ਪਏ ਗਵਾ
ਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛ ਚਾਖਿਆ ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀ
ਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ॥ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧ ਜਾਣੈ
ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੁਣ ਮੂਰਖ ਮੰਨ
ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿ

ਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਚਾਸਤਿਸੋਈਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਲੇ॥੪॥੧੩॥ਗਉੜੀਚੇ
ਤੀਮਹਲਾ੧॥ਅਵਰਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ॥ਕਿਉਰਾਖਉਘਰਬਾਰੁਮਨਾ॥ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀ
ਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਉਚਰੁਮਨਾ॥ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀਸਾਧਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲ
ਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੜੋਲੀਲੂਟਿਆਦੇਹੁਰਾ
ਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ॥
ਕਾਮਣਿਲੋੜੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤ੍ਰਲੁੜੇਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਸਕਾ
ਰਣਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀ
ਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨਕੀ
ਜੈਡੰਡਾਤਾ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰ
ਦਮੂਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥ਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾ
ਤਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀਮ
ਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵ
ਸਿਤਾ॥ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਂਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾ
ਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੩॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਅਉਖ
ਧਮੂਲੁਮੰਤ੍ਰਮਨਏਕੈਜੇਕਰਿਦ੍ਰਿੜੁਚਿਤੁਕੀਜੈਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨ
ਹਾਰਾਲੀਜੈਰੇ॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾਈਰੇ॥ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁ
ਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਿਉਚਾਈਰੇ॥ਰਾਤਿਅ
ਨੇਰੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੂਕਸਿਮੂਸਾਭਾਈਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਰੇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਰੇ॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਰੇ॥੩॥ਸੁਭ
ਰਭਰੇਨਹੋਵਹਿਊਣੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾਈਰੇ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕੁਤਉਮੂੜਾਕਿਛੁ
ਪਾਈਰੇ॥੪॥੪॥੧੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾ

ਵਹੁਹਮਆਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ॥
ਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਕਹਿਣਨਜਾਣੀਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹ
ਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏ॥ਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟ
ਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾ
ਵੈ॥੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਲੈਕਰਿਤਕੜੀਤੋਲਣ
ਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆਤੇਤੇਅਵ
ਗੁਣਹਮਾਰੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਡੁਬਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥੫॥ਜੀਅੜਾ
ਅਗਨਿਬਰਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿ
ਨੁਰਾਤੀ॥੬॥੫॥੧੭॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧॥ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵ
ਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾ
ਨਿਆਖਸਮਕਾਮੂੜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤਨ
ਚਾਹਿਆਜਾਇ॥ਅੰਤਕਉਚਾਹਨਿਜੋਗਏਸੇਆਏਅੰਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆ
ਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਠੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥
ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾ
ਈਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧॥ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਵਸਾਕੰਦ
ਮੂਲਚੁਣਿਖਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਹਉਜਾਉਜੀਉ॥੧॥ਮੈਬਨ
ਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਿਲਹੋਵਾਅੰਬਿਵਸਾ
ਸਹਜਿਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥
੨॥ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਵਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਰਿ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਹਉ
ਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਰਿ॥੩॥ਨਾਗਨਿਹੋਵਾਧਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੨॥੧੯॥ਗਉੜੀਦੀਪਕੀ
ਮਹਲਾ੧॥ੴ॥ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬਿਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵ
ਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥੧॥

ਉਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲ
ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭ੍ਰਮ
ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨਿ ਨਿ
ਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਵਸੀਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚ
ਾਰ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲ
ਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਸਹਜੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ
ਆਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਾਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਿਸ
ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾ
ਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸ

ਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਵਸੈਸੁਖਥਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਉਇਹੁਜਿਹਬਾਦੂਜੈਭਾ
ਇ॥ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਆਲਾਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਹੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥੨॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚੇਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਨਿ
ਰਮਲਧਾਰ॥੩॥ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਡਾਹੋਇ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
ਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸ॥੪॥੩॥੨੩॥ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੩॥ਇਕਿਗਾਵਤਿਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵੈਬਿਰਥਾਜਾ
ਇਆ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵੈਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥੧॥
ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਧਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿ
ਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹਿ॥ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰ
ਸਬਦਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰੁਰਾਖਿਆਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖ
ਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿ
ਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸ
ਚੀਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪ
ਛਾਣੈ॥੨੪॥੨੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਮਨਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈ
ਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲ
ਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥
ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚ
ਹੁਤਜੀਵਿਕਾਰਿ॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾ
ਇ॥ਆਪਣੀਕਲਾਆਪੇਹੀਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣਹਿ॥੪॥੫॥੨੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥
ਬਹੁਚਿੰਤਾਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥ਹਿਰਦੈ

ਰਾਮਰਮਹੁਮੇਰੇਭਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਹਿਰਦੈਜਿ
ਨਰਾਮਪਛਾਤਾ।ਜਗਜੀਵਨਸੇਵਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ।ਹਉਮੈਮਾਰਗੁਰਸਬਦਪ
ਛਾਤਾ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭਕਰਮਬਿਧਾਤਾ।ਸੇਜਨਸਾਚੇਜੋਗੁਰਮਿਲਾਏ।ਧਾਵਤ
ਵਰਜੈਠਾਕਰਹਾਏ।ਨਾਮਨਵਨਿਧਗੁਰਤੇਪਾਏ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵਸੈਮਨ
ਆਏ।੩।ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਆਸੁਖਸਾਂਤਸਰੀਰ।ਅੰਤਰਵਸੈਨਲਾਗੈਜ
ਮਪੀਰ।ਆਪੇਸਾਹਿਬਆਪਵਜੀਰ।ਨਾਨਕਸੇਵਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰ।
੪।੨੬।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩।ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ।ਸੋਕਿਉਵਿ
ਸਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ।ਜਿਤਸੇਵਿਐਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨਾ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿ
ਟਹੁਬਲਜਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿਤੁਧਆਪਭੁਲਾਏ।ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰੈ
ਜੋਦੂਜੈਭਾਏ।ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਜੂਨੀਪਾਏ।੨।ਜਿਨਇਕਮਨਤੁਠਾਸੇਸਤ
ਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ।ਜਿਨਇਕਮਨਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮਨਵਸਾਏ।ਗੁਰਮਤੀਹਰਨ
ਮਸਮਾਏ।੩।ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰਨਸੇਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ।ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰਨਤਿਨਹਉ
ਮੈਮਾਰੀ।ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ।੪।੭।੨੭।ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਗੁਆਰੇਰੀ।ਤੂੰਅਕਥਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ।ਗੁਰਸਬਦਮਾਰਣਮਨਮਾਹਿ
ਸਮਾਹਿ।ਤੇਰੇਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਨਹਪਾਹਿ।ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸਮਾਹਿਸਮਾ
ਣੀ।ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਵਖਾਣੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਹਸਤਿਗੁਰਤਹਸਤ
ਸੰਗਤਬਣਾਈ।ਜਹਸਤਗੁਰਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ।ਜਹਸਤਿਗੁਰ
ਤਹਾਹਉਮੈਸਬਦਜਲਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ।ਗੁਰਮੁ
ਖਅੰਤਰਹਰਿਨਾਮਵਸਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਭਗਤਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ।੩।ਆਪੇ
ਦਾਤਕਰੇਦਾਤਾਰ।ਪੂਰਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਗੈਪਿਆਰ।ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਤਿਨ
ਕਉਜੈਕਾਰ।੪।੮।੨੮।ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩।ਏਕਸਤੇਸਭਰੂਪ

ਜਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭੁ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ਏ
ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਿ
ਜਭ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਦਾਗਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪਿ ਸੁ
ਤੁ ਆਪੇ ਜਗਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨਾਹਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸ
ਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥
੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿ
ਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ
ਕਦੇ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰਹਿ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕ
ਦੇ ਨ ਸੀਝਹਿ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥
੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥ ਭਰਮੇ
ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆ
ਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ
ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ

ਜਪੇਨਾਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥੪॥੧੧॥੩੧॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੂਛਉਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਸੇਧਨ
ਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾਲਥਾਇਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਊਤਮਹੋ
ਇ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪੁਤਿਕੁਟੰਬਿਗ੍ਰਿਹਿਮੋਹਿਆਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰ
ਧਾਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁ
ਰਸਬਦੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ਗ
ਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਪੂਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾ
ਵੈਕੋਈ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮਧਨੁਹਰਿਤੋਟਿਨਹੋਈ॥ਐਥੈਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸੋਭਾਹੋਈ॥
੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖਸੰਸਾਰੇ॥ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤਾਰੇ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਨਿਜ
ਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾ
ਣੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੧੪॥੩੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਰੀਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਸੰਜੋਗ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿ
ਰਸਭੋਗ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਹਾਨਾ
ਮੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਤੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕਾਂਡਬਹੁਕਰਹਿਅਚਾਰ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਫਾਸ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਛੂਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸ॥੪॥੧੫॥੩੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ

੩॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਊਪਰ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ
ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮ
ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੈ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰ
ਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥
੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸੋਈ ਪਰ ਜਾ
ਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦ ਤੂੰ ਹੈ ਹਾਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮ ਕਹਾ
ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤਾ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪ ਜਨਮ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧੭॥੩੭॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਲੈ ਦਰਗਹਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰ ਫਿਰ
ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਸਿਆ ਮਨ ਆਇ ॥ ਅ
ਨਦਿਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਸਬਦ ਮਰੈ ਪਰਤੀ
ਤ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ
ਭਗਤ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੧੮॥੩੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ
ਦਿਨ ਚਾਰ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਣ ਗ
ਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਹਜ ਸ
ਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤ
ਬਿਧ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖ ਹੈ ਆਪੇ ਮਿਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹ ਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਧਾ ਬਿਨਸ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖ ਸਮਾਈਐ ॥
ਸਭ ਆਪੇ ਆਪ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਗਰਬ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰੈ ਫਿਰ ਫਿਰ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥
ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਵਾਸ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ
ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰ ਮਸਤਕ

ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆ
ਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ
ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ
ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਈਆ ॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ
ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ
ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥
ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕ
ਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

ਸੁਖ

੧॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਹੁਹਮਰਾਮਾ॥ਜਨਕੀਸੇਵਾਊਤਮ
ਕਾਮਾ॥ਜੋਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ॥ਜਨਪਗਰੇਣੁਵਡ
ਭਾਗੀਪਾਵੈ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁ
ਰਿਪਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੩॥੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਮਾਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ॥ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜਲਿਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿ
ਪਾਇ॥੧॥ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਦੁਖਜਾਹਿਹਮਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਿਲਿਬਛਰੇਗਊਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਂਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ॥
ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥੨॥ਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲਧਾਰਾ॥ਨਰਪਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਦੇਖਿਆਇਆਪਾਸਾਰਾ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ਨਰਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਾਇਆਧਨੁਖਾਟੇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗਲਾਟੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧ
ਪਗਚਾਟੇ॥੪॥੫॥੪੧॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭ
ਪਾਇ॥ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਅੰਨੁਖਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਘਾਇ॥੧॥ਹ
ਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਪੂਰਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੂਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ਮਿਲੈਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸਭਦੁਖਭਾਗੈ॥ਗੁਰਸਿਖੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗਲਿਲਾਗੈ॥੨॥ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾਇ॥ਹਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇਖੈ
ਮਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਹੋਰੁਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਚਾ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੂਰਾਕਚੁਪਾਚਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾ॥੪॥੫॥੪੨॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ॥ਜਿਤਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਹਰਿਧਣੀ॥ਜਿਨ੍ਹਹਰਿਜਪਿਆਤਿਸਪੀਛੈਛੁਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋ
ਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਬੋਲਤਸਭਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗ
ਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜਤਿਆ
ਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਹ
ਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨੁਬਲਭਦ੍ਰੁਗੁਰਪਗਲਗਿਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਵੈ॥੪॥੫॥੪੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀ

ਤੇਰਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿਆਪੇਰਵਦਾਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ ॥੧॥
ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਆਪੇਸ
ਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਆਪੇ ॥ ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇ ॥ ਹਰਿਆਪੇਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿ
ਜਾਪੇ ॥ ਹਰਿਆਪੇਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਵਣਿ
ਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿਆਪੇਕਰੇਆਪਨਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਹਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁਲਹਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿਆਪੇਨਾਨ
ਕਪਾਵੈਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ॥ ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧ
ਣੀਜੈਸੀਤੂੰਰਾਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਸਿਉਜੇਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਹੋਇਹਰਿਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਮਕੇਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਇਰਾਸਿਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਵਖਰੁ
ਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ ॥ ਹੋਰੁਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰ
ਗੀਦੁਖੁਮਾਇਆ ॥ ਓਇਜੇਹੈਵਣਜਿਹਰਿਲਾਇਆਫਲੁਤੇਹਾਤਿਨਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁਸੋਜਨੁਕਰਹਿਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਰਿ
ਸੇਵਿਆਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ॥
ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ ॥ ਵਡਾਹੋਇਧਨੁਖਾਟਿਦੇਇਕਰਿਭੋਗ
ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਰਾਖਦਾਦੇਆਪਿਹਥਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਮੂਰਖ
ਹਰਿਰਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਝਹਿਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿਘ
ਰਿਆਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ॥
ਹਰਿਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਧਾਰੁਹੈਇਕੀਹਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀਆ
ਸੋਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਤੂੰਸਭਸਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ ॥
ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਆਆਪੇਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਕਿ
ਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇਰਾਜਿਬਹਾਲੇਹਰਿਗੁਲਾਮੁਘਾਸੀਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਢਾਈ ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ
ਮਹਲਾ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈਜੀਉਲਾਇ ॥ ਹਲੁਜੋਤੈਉਦਮੁ
ਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਧੀਖਾਇ ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਇ ॥

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟ
ਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ
ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭ
ਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥
ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਵੇਗਾਰੀ
ਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ
ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵ
ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸ
ਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮੰਨੇ
ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿ
ਤਨੀ ਭੁਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੁਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ
ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾ
ਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ
ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ
ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਆਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹ

ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੫੦॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਕੇ ਹਹਿ ਇਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ

ਹੈਵਡਰਖੇਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹ
ਰਿਕੇਰੀ॥ਗਤਿਤੂੰਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰਹਿਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਗਤਾਈਮ
ਤਕਉਣਾਨਹੁਕਸੀਕਹਿਕਛੁਹੋਸਭਕਰਕੇਕਰਾਇਆ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪਸਿਰਤਾਪ
ਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥ਐਸਾਹਰਿਨਾਮਮਨ
ਚਿਤਿਨਿਤਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਮਨਹੋਇਆਨੰਦੁਬਿਨਸਹਿਦੂਜਾ
ਭਾਉਸੋਸਤਿਗੁਰਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀਐ॥
੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥
ਇਛਪੁੰਨੀਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਗੁਰਧੂਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿ
ਸੁਣਾਵੈਤਿਸਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂਲਨਆਵਈਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਦ੍ਰਿ
ੜੀਐ॥੩॥ਜਿਨਕੋਰਿਦੈਬਿਗਾਸਹੈਭਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਸਗੁਰਮਿਲਉ
ਧਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਹ
ਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪ੍ਰਭਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਤਨਮੁਖਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਰੰਗਭਇ
ਆਅਤਗੂੜਾਹਰਿਰੰਗਭਿੰਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਆਪਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥
ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪ
ਸਭੁਜੋਤਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭ
ਜ ਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟਕੀਓਗੁਰਪੂਰੈਸਿਰਵੇਚਿ
ਓਗੁਰਪੈਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋ
ਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥
੧॥੧੫॥੫੩॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
ਜਗਦੀਸਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰ

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਾ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣਾ ਨਾਲੇ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਾਇ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਆ

ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾਂ ਹੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਾ ॥ ਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਜੇ ॥
੪॥੨॥੨੧॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ
ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੫॥੨੩॥
੬੦॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾ
ਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥ ਰਾ
ਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆ
ਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀ
ਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿ
ਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ
ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੬॥੨੪॥ ੬੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ
ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜ
ਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ
ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥ ਓਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਵੇ

ਮਰੈ ਅਭਾਗੋ ॥੪॥ ਹਮ ਜੰਤ ਬਿਨਉ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਂਗੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਾਜ ਪਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੋ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥ ੴ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪ

ਇਆ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੯॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੩੦॥੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ

ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਧਾਈਆ ਰਾਮ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿ
ਟੜਿਆ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹ
ਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬
੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੑੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ
ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰ
ਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨ
ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰ
ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀ
ਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤ
ਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾ
ਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ
ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਖੁ ਲਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਬਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀ
ਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਉ
ਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਮਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੭੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿ

ਆਸਾ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ॥੩॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਸਭੁ ਨਦ
ਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ
ਕੁਰੰਗਾ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ॥੧॥
ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ॥ ਕਈ
ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ॥ ਤਿਆ
ਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ
ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਵਹੁ ਨਾਮੁ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ॥
ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸੀਘਰ ਕਾਰ
ਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਇ ਸਵਧਾਨੁ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗ
ਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲ
ਾਗੁ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ॥ ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗ
ਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ॥੩॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬ
ਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ
ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ॥ ਸੰ
ਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚ
ਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਕੇ

ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨਾ ॥ ਗਰਭ ਰਖਿਆ ਕਰਿ ਜਤਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਪਨਾ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗਾ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗਾ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਦਾਸ ਆਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਾ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹਿ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਿਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂੰਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥ ਬੰ

ਖਸਮ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕੀਏ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੩॥ ਤੂ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਈ ॥
ਪੂਰਨੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ
ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਹਿ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁ
ਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪ
ਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊ
ਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧ
ਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾ
ਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ
ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾ
ਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆ
ਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ
ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸ
ਗਲੀ ਆਸ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹਿ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪ
ਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬੈਗਾਰੀਕੈਸਿਰਦੀਜੈਦੰਮਾ॥ਓਹੁਖਸਮੈਕੈਗ੍ਰਿਹਿਉਨਦੁਖਸਹੰਮਾ॥ਜਿਉਸੁ
ਪਨੈਹੋਇਬੈਸਤਰਾਜਾ॥ਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੇਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥ਜਿਉਰਾਖਾਖੇਤਊਪਰਪਰਾ
ਏ॥ਖੇਤਖਸਮਕਾਰਾਖਾਉਠਜਾਏ॥ਉਸਖੇਤਕਾਰਣਰਾਖਾਕੜੈ॥ਤਿਸਕੈਪਾਲੈਕਛੂ
ਨਪੜੈ॥ਜਿਸਕਾਰਾਜੁਤਿਸਕਾਸਭੁਸੁਪਨਾ॥ਜਿਨਮਾਇਆਦੀਨੀਤਿਨਲਾਈਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਇ॥ਆਪਬਿਨਾਹੇਆਪਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਾ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਪੇਖੀ॥ਕਲਮਕਾਗਦ
ਸਿਆਣਪਲੇਖੀ॥ਮਹਰਮਲੂਕਹੋਇਡਿਠਾਖਾਨਾ॥ਤਾਤੇਨਾਹੀਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥
੧॥ਸੋਸੁਖਮੋਕਉਸੰਤਬਤਾਵਹੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੈਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੂ
ਪਵਨਹਸਤਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੇਜਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਨਟਨਾਟਕਆਖਾਰੇਗਾ
ਇਆ॥ਤਾਮੈਮਨਸੰਤੋਖਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤਸਭਾਮੰਡਨਦੋਲੀਚੇ॥ਸਗਲੇਮੇ
ਵੇਸੁੰਦਰਬਾਗੀਚੇ॥ਆਖੇੜਬਿਰਤਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨਨਸੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚਹੀ
ਲਾ॥੩॥ਕਰਕਿਰਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਇਹੁਆਨੰਦਲਹਿਆ॥
ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥ਜਾਕੈਹ
ਰਿਧਨਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ਗਉ
ੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਨੈਇਹੁਤਨਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਬਹੁਰਉਆਹੂਲ
ਪਟੇਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਗ੍ਰਿਸਤਕਾਫਾਸਾ॥ਹੋਨਨਪਾਈਐਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥ਕਵਨਸੁ
ਬੁਧਜਿਤੁਰਾਮਗੁਣਗਾਇ॥ਕਵਨਸੁਮਤਜਿਤਤਰਹਿਇਹਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਭਲਾਈਸੋਬੁਰਾਜਾਨੈ॥ਸਾਚਕਹੈਸੋਬਿਖੂਸਮਾਨੈ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਰਹਾਰ॥
ਇਹੁਵਲੇਵਾਸਾਕਤਸੰਸਾਰ॥੨॥ਜੋਹਲਾਹਲਸੋਪੀਵੈਬਉਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਾਮਜਾਨੈਕਰਕਉਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਨਾਹੀਨੇਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਾ
ਫੇਰ॥੩॥ਏਕੈਜਾਲਫਹਾਏਪੰਖੀ॥ਰਸਰਸਭੋਗਕਰੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜਿਸਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਕਾਟੇਤਾਕੇਜਾਲਾ॥੪॥੧੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਧਿਆਈਐ॥

ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬੰਧਨਛੂਟੈ ॥ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੂਟੈ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਸੇਵਾ ॥ ਜ
ਨਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇਵਾ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸ
ਚੁਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਇਆ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀਦਇਆ ॥
੧॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬਨਿਧ
ਾਨਗੁਣਤੁਮਹੀਪਾਸ ॥ ਤੂੰਸਾਹਿਬਸੇਵਕਅਰਦਾਸ ॥੨॥ ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਇ
ਹਰਿਰੰਗ ॥ ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹੁਸਤਿਸੰਗ ॥ ਨਾਮਤੇਰੈਰਹੈਮਨਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁਕਲ
ਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਆਨ
ਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇਰੀਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖ
ਹਿਸਾਦ ॥ ਚਾਖਤਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹਰ
ਸਰਾਤੀਹੋਇਸਤਿਸੁਖਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇਜਿਹਬੇਤੂੰਰਾਮਗੁਨਗਾਉ ॥ ਨਿਮ
ਖਨਿਮਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਉ ॥ ਆਨਨਸੁਨੀਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥੨॥ ਆਠਪਹਰਜਿਹਬੇਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਰਾਧਿ ॥ ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰਸ
ਨਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ ॥ ਇਹਰਸਰਾਤੀਬਹੁ
ਰਿਨਛੋਡੇ ॥ ਆਨਰਸਕਸਲਵੈਨਲਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਸਹਾ
ਈ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਮਨਮੰਦਰਤਨਸਾਜੀਬ
ਾਰਿ ॥ ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰ ॥ ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹ ॥ ਕਵਨ
ਬਪਾਰੀਜਾਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹ ॥੧॥ ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਕਰੇਅਹਾਰੀ ॥ ਮਨਤਨਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨਸੁਜੁਗਤਿ
ਜਿਤਕਰਿਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ ॥ ਕਵਨਿਸੁਜਨਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ ॥
੨॥ ਮਹਲਸਾਹਕਾਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵੈ ॥ ਕਵਨਿਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲ
ਾਵੈ ॥ ਤੂੰਵਡਸਾਹੁਜਾਕੇਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਵਨਿਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜ
ਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲਰਤਨਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ ॥

ਕਰਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸੁਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੈਵਿਸਾਰੀ॥੪॥੧੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਰੈਣਦਿ
ਨਸਿਰਹੈਇਕਰੰਗਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਅਘਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਪ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਹਾਰਹਿਆਗਿਆਕਾਰ॥ਸ
ਦਾਅਲਿਪਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ॥ਦੀਸੈਸਭਮੈਸਭਤੇਰਹਤੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਓਇਧਿ
ਆਨਧਰਤੇ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨੋ॥ਅਗਾਧਬੋਧਕਿਛੁਮਿਤਨਹੀਜਾਨਉ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਧੂਰਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥੮੬॥ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਹੀ
ਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈਰਹਣਾ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੇ
ਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂੰਮੇਰਾਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰਾਖਾਨ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਵਹੀਰਹਣ
ਜੋਤੁਮਕਹਹੁਸੋਈਮੋਹਿਕਰਣਾ॥ਜਹਪੇਖਉਤਹਤੁਮਸੰਗਿਬਸਨਾ॥ਨਿਰਭਉਨਾ
ਮਜਪਉਤੇਰਾਰਸਨਾ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀ[illegible]ਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਾਰ॥ਰੰਗਰਸਾਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾ
ਰ॥ਤੂੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਆ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਕੀਆ॥੩॥ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਤੂਹੀਧਿਆਇਆ॥ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜਿਆ
ਇਕੁਏਕੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥੮੭॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲ
੫॥ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ॥ਬਿਆ
ਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਸੋਭਾ॥ਮੂਲਬਿਆਧੀਬਿਆਪਤਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆ
ਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵੈਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਕਾਮ
ਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਘੋੜੇਅਰਬਸਤ੍ਰਾ॥ਬਿਆਪ
ਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰਰੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁ
ਣਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰਾ॥ਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥
ਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰਹਿਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਿਗਿਰਸਤਿਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥
ਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨਹਰਿਰੰਗਰਾਤ॥

॥੪॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸ ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅਹੰ

ਮਾਨੁਛੁਟੈਨਿਰਵੈਰਾ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਪਹੁਗੁਰਪੈਰਾ॥ਅਬਮਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਂਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੩੩॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜੋਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੩੪॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖਸੁਖਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤਾ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੩੫॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨੈ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨੈ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਾ

ਕਿਵਖਸਨਮੈਟੈਕੋਇ।।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਨਿਰਭਉਹੋਇ।।੨।।ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮ।।
ਅਨਕਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਨੀਪਾਹਿ।।ਕੋਟਕਲੰਕਖਿਨਮੈਮਿਟ
ਜਾਹਿ।।੩।।ਬੇਮੁਹਤਾਜਪੂਰਾਪਤਸਾਹ।।ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹ।।ਗੁਰਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇ
ਹਾਥ।।ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਥ।।੪।।੨੬।।ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫।।ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਨਾਮਮਨਲਾਗਾ।।ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰ
ਭਬਾਣੀ।।ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਪਰਾਣੀ।।੧।।ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਪ੍ਰਭਪਾਏ।।ਘਰਬਾਹ
ਰਸੁਖਸਹਜਸੁਬਾਏ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਉਪਾਇਆ।।ਕਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਆਪਮਿਲਾਇਆ।।ਬਾਹਿਪਕਰਕਰਲੀਨੋਆਪਨਾ।।ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪ
ਜਪਨਾ।।੨।।ਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਅਉਖਧਪੁੰਨਚਾਰ।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ।।ਸ
ਚਾਧਨਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗ।।ਦੁਤਰਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗ।।੩।।ਸੁਖਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰ।।
ਹਰਿਧਨਖਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰ।।ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਤਿਸਗੁਰਦੇਇ।।ਨਾਨਕਬਿਰ
ਥਾਕੋਇਨਹੋਇ।।੪।।੨੭।।ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫।।ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਇਤ
ਤਕਾਲ।।ਬਿਨਸਜਾਇਮਾਇਆਜੰਜਾਲ।।ਰਸਨਾਜਪਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ।।ਸੁਖਪਾ
ਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ।।ਲਿਖੁਲਿਖੁਕਾਗਦਮਸਵਾਣੀ।।ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।।
੧।।ਰਹਾਉ।।ਇਹਕਾਰਜਤੇਰੇਜਾਇਬਿਕਾਰ।।ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਹੀਜਮਮਾਰ।।ਧਰਮਰਾ
ਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ।।ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ।।੨।।ਉਧਰੇਆਪਤਰੇਸੰਸਾਰ।।
ਰਾਮਨਾਮਜਪਏਕੰਕਾਰ।।ਆਪਕਮਾਵਹੁਅਵਰਾਉਪਦੇਸ।।ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇ
ਸ।।੩।।ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨ।।ਸੋਈਪੁਰਖਜਪੈਭਗਵਾਨ।।ਆਠਪਹਰਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।।ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸਬਲਿਜਾਉ।। ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੫।।ਚਉਪਦੇ।।ਦੁਪਦੇ।। ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।
ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਆਪਨਾ।।ਜੋਤਜਛੋਡਨਤਿਸਸਿਉਮਨਰਚਨਾ।।ਕਹਹੁਗੋਸਾਂਈ
ਮਿਲੀਐਕੇਹ।।ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਝੂਠਬਾਤਸਾਸਚਕਰ
ਜਾਤੀ।।ਸਤਹੋਵਨਮਨਲਗਹਿਨਰਾਤੀ।।ਬਾਵੈਮਾਰਗਟੇਢਾਚਲਨਾ।।ਸੀਧਾ
ਛੋਡਅਪੂਠਾਬੁਨਨਾ।।੨।।ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮਪ੍ਰਭਸੋਈ।।ਜਿਸਮੇਲੇਸੋ

ਨਾਨਕੁਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਲਜੁਗਮੈਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗਾ॥ ਜਿਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥੧॥ ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿਹੋਈ॥ ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਈਐਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥੨॥ ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੀਉਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਡਿਠਾਖਜਾਨਾ॥ ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਇਆਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਤਨਲਾਲਜਾਕਾਕਛੂਨਮੋਲਾ॥ ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੂਟਅਤੋਲਾ॥ ਖਾਵਹਿਖਰਚਹਿਰਲਿਮਿਲਿਭਾਈ॥ ਤੋਟਿਨਆਵੈਵਧਦੋਜਾਈ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖਾਇਆ॥ ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲੀਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੂਰਿ॥ ਡਰੁਚੂਕਾਦੇਖਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਹਾਰੈ॥ ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੈ॥੧॥ ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਬਿਸਰੈਜਬਨਾਮਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥੨॥ ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ॥ ਛੋਡਿਮਾਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਾਰਿ॥ ਸੁਖਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥੩੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ॥੧॥ ਜਾਕਉਰਸੁਹਰਿਰਸੁਹੈਆਇਓ॥ ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥ ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਹਚਲੈ॥ ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈਆਵੈਤਲੈ॥ ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈ॥ ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਆਪੈ॥ ਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੂਮਾਹਿ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਹੂੰਨਾਹਿ॥੨॥ ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰਮਾ॥ ਤਾਕੈਕਛੂਨਡਰਜਮਾਹਿ॥੩॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਦੀ

ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ
ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥
ਜਿਸੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਰਸ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋ
ਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥
੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਤੇਰਾ ਅਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥
ਕਵਨ ਗੁਨ ਜੋ ਤੁਝ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ
ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧ ਜਿਤ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪ ਜਿਤ ਤਪੀਆ ਹੋਵ
ਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਨਾਮ ਹਉਮੈ ਮਲ ਖੋਵਉ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ
ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨ ਤਿ
ਸਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਪਨ ਤਨ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ
ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ ਬਨਤਾ ਆਪ
ਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪਨ ਬਾਪਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥
ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰ ਬਖਸ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ
ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਊ
ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆ
ਤਮ ਚੀਨ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਰੇਣ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧ
ਤਿਨ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਲਗੋ ਮਨ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ
ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅਧਾਰ ॥੪॥੩
੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸ ਊਪਰ ਮਨ ਕਰ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥
੩॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਸੋਈ ॥੪॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨ ਸੁਖੁ ਪੂਰਨ ਸੀਤੋਖਾ ਪੂਰਨ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤਾ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਨ ਲੋਕੀਕਾ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ੪॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ॥

ਸਾ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਛੋਟ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜ
ਪੀਐ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕ

੦

ਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸਿੰਚਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ॥ ੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿ
ਧਿ ਨਾਮਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਗੁ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨ
੪॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾ
ਈ ਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ॥ ੨॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹਾ॥ ੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰ
ਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪੭॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰ॥ ੧॥ ਨਾ
ਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਭ

ਭੈ

ਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ
ਧਾਰੈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗਾ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ
ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ॥ ਊਚ ਅਸਥਾਨ
ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ॥ ੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਨਾਨਕ ਮ

ਨਵੇਸਿਆ॥੪॥੫੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰ
ਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖਉ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖਉ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤ
ਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥
ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮ
ਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂ
ਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥
ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੫॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥
ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇ
ਜਮਜਾਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥
੫੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥
੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇ
ਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿ
ਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏ
ਜੈਸੇਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਬਿਹੂਨਾ॥ਆ
ਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ਜਿਉ
ਡਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭਕਾਮ॥ਨਿਹਫਲ
ਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭ
ਜੈਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੫੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਆ
ਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧ

ਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾ
ਰੇ॥ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀਪਰ
ਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਆਗੈਧਰਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤ
ਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਨੁਨਿਵਾਰਹੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਨਨ
ਮਸਕਾਰਹੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾਲੇ॥੩॥ਤਿਸਹਿਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾ॥੪॥੫੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥
ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮਨਆਸਾ॥ਕਰੀਦਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ਢੀਲਨਪਰੀਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾ
ਏ॥੩॥ਇਛਪੁਨੀਪੂਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੫੮॥ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏ
ਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥
ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪ
ਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਵੈ॥੪॥੫੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਓਹੁਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਓਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਓਹੁਮਾਥਾ
ਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ਚਰਨਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮ॥
ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਨ॥੪॥੬੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥
ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰ
ਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਊਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥

ਸਗਲਤਿਆਗਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੬੧॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਜਪਿਮ
ਨਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ਸਾਧਜਨਾਰਾਮੁਰਸਨਾਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਸਿਬਿਨੁਦੂ
ਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਹਰਿਏਕੁ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਸੁਆਮੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥੪॥੬੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਭੈਮੈਰਚਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁ
ਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਭਉਨਬਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਗਹਰਖਮੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੧॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਮੈ
ਵਿਆਪਿਆਮਾਇਆ॥ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖ
ਣਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੬੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤੁਮਰੀ
ਕਿਰਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਿਥਾਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀ
ਕੋਇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਨਵਸੈਤਾਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤੁਮ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੈ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਆਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ॥
੪॥੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ॥
੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਬਿਹੂਨਨਹੀਮੁਖਭਾਗ॥ਭਰਤਬਿਹੂਨਕਹਾਸੁਹਾਗ॥੨॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਿਲਗੈ
ਅਨਸੁਆਉ॥ਤਾਕੀਆਸਨਪੂਜੈਕਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਨੀਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜ
ਪੈਦਿਨਰਾਤਿ॥੪॥੬੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁ
ਮਤੇਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਜਨਓਟ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਉਧਰਹਿਜਨਕੋਟਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥
ਹੁਕਮਮੰਨੈਸੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮਨਿ
ਧਾਨੁ॥੪॥੬੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਾਕੀਰਾ
ਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕਉਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮਾਹਿ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਜਾਹਿ॥ਜਨ

ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਨਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁਨੀਜੈ॥
ਦਾਸਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੬੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਤਿਸ
ਨਾਇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਬਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਿਸੁਜਪਿਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮਾ॥ਜੀਅਤੇਰੈਕੈਆ
ਵਹਿਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥
੨॥ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥ਮਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥੩॥ਬਿਖਮਸਾਗਰ
ਤੇਈਜਨਤਰੇ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੬੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹਿਰਦੈ
ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮੇ
ਰੇਭਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੂਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਭੈਭਰਮਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਹਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੨॥੬੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਕਰਿਜਾਣੁ॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿਪਾ
ਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੭੦॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੫॥ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਰੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬਾਧਾਚੋਰੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਇ
ਣੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥
ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈਵਿਕਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰ
ਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿਨਾਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੭੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਗੁਰ
ਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲਰੰਗਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿ
ਧਾਤਾ॥੧॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਇ॥ਤਾਕਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਆਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਿਰੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹ
ਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥੪॥੭੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਤਸੁ
ਆਮੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਲਾਸੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਾਕਉ

ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਹੁੰਚੈ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਹਤੁ ਸੁਨਤ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਨ
ਗੁਪਾਲ ਗਾਈਐ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ
ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥
੭੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ
ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ
ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂ
ਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥
੪॥੭੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ
ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥
੭੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾ
ਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਬਧੇ ਬਿ
ਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ

ਰੋਗ ਦਰਦ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥੩॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੮੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਸਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਣਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ
ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਕਲਿਆ
ਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕ
ਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟ
ਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋ
ਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜ
ਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇ
ਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥
ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ
ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੈ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾ
ਹਿ ॥੩॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੪॥
ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿ
ਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾ
ਨੁ ॥੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਣਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾ
ਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾ

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੯੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਨ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਸੁਰਤਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤਿ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਨਾਨਕ

ਜਰਿਕੇ

ਹਰਿਕੈਕੀਰਤਨਿਜਨਮਮਰਨਤੇਹੋਵਤਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ॥
ਰਾਮਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਤਬਿਕਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚਏਹੋਉਪ
ਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਤੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥੯੨॥ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੂਰਨਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਰਤਾਪੇਖਿਬਿਗਸੈਜਿਉਨਾਰੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਪੂਤਪੇਖਿਜਿਉ
ਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ॥੨॥ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੇਖਿਧਨਾ॥ਜਨਚ
ਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਰ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰ॥੪॥੯੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਜਨਗੀਧੇ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਛਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਹਫਲ
ਸੰਸਾਰ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪ॥੨॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਗੋਪਾਲ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਿਓਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਥਨੀ
ਸਾਰੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੪॥੯੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿਤਪ੍ਰਿ
ਤਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ॥ਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੧॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁਗੋਬਿ
ਦਕਾਨਾਮ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇ
ਕਿਲਵਿਖਖੋਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦੁ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥
ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੯੫॥ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਏਹੁਮਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਏਕੋਸਿਮਰਿਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੂ
ਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨੁਜਾਨੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲ॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੩॥ਸੋਬੈਸਨੋਹੈਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਰ॥੪॥
੯੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ॥ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੋਵਰਸਾਂਨੇ॥੧॥
ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿਧੁਰਿਲਿਖਿਆ॥ਕਾਹੂਕਾਜਨਆਵਤਬਿ
ਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਜਿਨਿਜਿਨਿਖਾਈ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂੰਨਜਾਈ॥
੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧਿ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਆਰਾਧਿ॥੪॥੯੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ

ਮਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਰਿ ਜੋ ਖਿਲੋਦਾ ਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮੈ ਸਾਂਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਨਾਮੁ ਆਉ ਕਰੈ
ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਜਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥
ਜੋ ਦੇਖਉ ਆਉ ਪਜਵਉ ਤਾਪਾ ॥੨॥ ਤਿਨ ਮਾਰਿਆ ਜਰ ਖੇਨ ਕੋਇ ॥ ਓਹੋ ਪਾਛੈ ਮੰਕੀਸੋ
ਇ ॥੩॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਅਘਾਏ ॥੪॥੯੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸ
ਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ
ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋ
ਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ
ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮ
ਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਨੀ ॥ ਸਾ
ਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ
ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ
ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ
ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆ
ਣ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿ
ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁ
ਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੪॥ ੧੦੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈ
ਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾ
ਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਜਾਕੈਆਪਿਕਰੈਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤੁਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
੪॥੧੦੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੋਪਾਲੁ॥
ਰਾਮਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੪॥੧੦੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਾਂਗੂਲਾਹੇਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥
ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾਂ॥ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿ
ਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੧੦੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈ
ਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥
ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮ
ਹਾਰਸਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸ
ਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੦੭॥ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾ
ਤੇਨਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇ
ਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿ
ਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸ॥੨॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹ
ਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਭ੍ਰਮਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥੧੦੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨਸੀਤਲਭਇਆ॥
ਆ ਮਰਗਿਚਲਤਸਗਲੇਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਇਅਨੰਦ॥ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰ
ਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦ
ਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਨਕੀ
ਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪੇਭ

ਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਲੋੜਾਹਿਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂਢਨਿਕਹਾਕੋਜਾਈ
ਆ॥ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੧੦੯॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨ॥ਜਾਮਨਿਵਸਿ
ਓਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟੈਸਾਧਸਰਨਿਦਇਆਲ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾ
ਮਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ॥੩॥ਅਗਾਧਬੋਧਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮਜਪਤਨਾਮਰਿਦੇ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੧੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨਧੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮ॥ਤਾਤੇਸਿਧਭਏ
ਸਗਲਕਾਂਮ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੫॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਉਬਰੈ
ਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰ॥
ਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾਰ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿ
ਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਨਾਈ॥੪॥
੧੧੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਕੋਬਲਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭ
ਪਤਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧੧੩॥ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖ
ਸਾਗਰ॥ਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਿਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰ
ਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤ
ਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਉਤਰੀਆ॥
੨॥੨॥੧੧੫॥ ਰਾਗਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾ

ਊ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾਪ੍ਰਭਿਗਾਰਹਣਾਸੰਗਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲ
ਹਾਰਜੀਉ॥੧॥ਹਸਤਆਲੰਬਨੋਦੇਹੁਪ੍ਰਭਗਰਤਹੁਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਮਤਥੋਰੀ
ਆਤੁਸਦਾਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਨਸ
ਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉਨੇਆਗਾਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਹਿ॥
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ ਰਾਗੁਗ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥੫॥ਰੋਹਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿ॥
ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਸਚੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁ
ਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵ
ਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆਹੈ॥ਜਿਸੈਪ੍ਰਾਪ
ਤਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿ
ਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਨਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਬਿ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥ਰਾਗੁ
ਨਉਸੁਨਹੁਹਰਿਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮਾਂਗਤਨਾਮਅਧਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪ
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥੧ੴ
ਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਤੇਆ
ਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰ
ਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ ਨਿਤਕਰਉਬਿਨੰਤੀਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਵ
ਭੁਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉ
ਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉਆਗੈਮਨਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲ
ਤਿਆਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਬੈਰਾਗੀ॥ਪੂਰਬਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇ
ਟਿਓਪੁਰਖੁਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂ
ਖ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੁਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀ

ਕੂਇਤ੍ਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਨਮੋਹਕੀਫਾਸਾ॥ਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇ
ਕਰਹੁਨਿਵਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਾ॥ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨ
ਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਾ॥੪॥੩॥੧੨੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮ
ਰਤੁਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੇਵਾਕਰਹੁਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਹੁਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿ
ਦਰਸਨਸਭੁਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕਉਜਾਤਬਹੋਰਾ॥
ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲਸਵੇਰਾ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੋਸਾਂਈ
ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭ
ਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁ
ਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁ
ਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕ
ਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਨਾਨਕਭੇ
ਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੋਸਾਂਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨ
ਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੧੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਐ
ਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾ
ਸਿਬਿਨਤੀਜਉਸੁਨਤੋਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਹ
ਜਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋ
ਠਾਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈ
ਜਾਇਓ॥ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁ
ਰਿਖੋਈਐਸੇਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੧੨੩॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਅਉਧਘਟੈਦਿ
ਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਨੰਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲ
\+ ਕੀਬੇਲਾ॥

ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਸਹੰਸੇ ਮੈ ਤਰਿਓ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਵੈ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ
ਕਉ ਆਇਓ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹੁ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰ
ਗੁਨ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ ਕਰੈ
ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵੈ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ
ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿ
ਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ
ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏ
ਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ
+ਕਰੈ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾ
ਵਨਿਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾ
+ਹੋ ਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾ
ਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁ
ਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰ
ਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ
ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥
ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ
ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨ

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਭਇਆ ॥੩॥ ਜਬ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਿਰਗਰਬ ਭਇਆ ॥ ਆਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਈ ਤਿਨਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੪॥੬॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ

ਆਏਜੋ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਚਰਨ ਮਨ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਵੇਰਨ ਹੋਇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਨ ਜੋਬਨ ਅਰਪਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਸੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਨਵ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਲਾਇਓ ਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪੈ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ

ਹੋਇਆ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਮੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰਾਨ ਅਘੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
ਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿ
ਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਨਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚ
ਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾ
ਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ
ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਜਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚ
ਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨ
ਦ ਰੂਪੁ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗ
ਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥
ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ
ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ

ਕਾਟੇਖਿਨਭੀਤਰਰਸਨਾਨਾਮਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਸੁਖਹਰਿਸਰਨੀਜਲਤੀਅਗਨਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਰਾਖੈਭਵਜਲਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨਕਮਲਆਰਾਧਤਮਨਮੈਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬਿਦਾ
ਰੇ ॥ ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਧਿਆਵਤਸੁਖਸ
ਾਗਰਜੂਏਜਨਮਨਹਾਰੇ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਮਨਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰ
ਕਿਰਪਾਆਪਨੋਨਾਮਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਰੇਤੀ ॥ ਸੁਖਨਾਹੀਰੇਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਜਨਮਇਹੁਰਤਨਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਪਿਇਕਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤਸੰਪਤਬਨਤਾਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਗਏਬਹੁਲੋਗਭੋਗ ॥ ਹੈਵਰ
ਗੈਵਰਰਾਜਰੰਗਾ ॥ ਤਿਆਗਚਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗਾ ॥੨॥ ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋਤਨ
ਧਰਸੰਗਰੂਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਮੋਹਿਆਜਾਨੈਦੂਰਹੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਹਜੂਰਹੈ ॥੪॥੧॥੧
੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ ॥ ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਸੰਸਾਰਬੋ
ਹਿਥਪਾਰਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉ
ਜਿਆਰੀਆ ॥ ਬਿਖਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇਜਪਜਪਹਰਿਗੁਨੀ ॥ ਮਤਵਾ
ਰੋਮਾਇਆਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮਭਉਖੋਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਧਿਆਇਆ ॥
ਘਟਘਟਨਦਰੀਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਦੀਬਾਨਹਮਾਰੋਤੁ
ਹੀਏਕ ॥ ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਕਜੁਗਤਨਹੀਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਚਾਕ
ਰਲੈਲਾਇਆ ॥ ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲਸਾਧੀਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀ
ਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕਨਾਮ ॥ ਸੁਖਸਹਿਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਜੀਅਰੇਓਲ੍ਹਾਨਾਮਕਾ ॥
ਅਵਰਜੋਕਰਨਕਰਾਵਨੋਤਿਨਮੈਭੈਜਾਮਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰਜਤਨਨਹੀਪਾਈਐ ॥
ਵਡੈਭਾਗਹਰਿਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈਤਿਲਨਹੀਮਾਨੀ
ਐ ॥ ਅਹੰਬੁਧਕਰਮਕਮਾਵਨਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਬਹਾਵਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਕਿਰਪਾਕਰੈ ॥
ਨਾਮਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੈ ॥੪॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈ
ਲਖਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋਹੋਨਾਮਸਾਹਿਬਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ ॥ ਤੂੰਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ ॥ ਈਹਾਊਹਾ
ਤੁਮਰਖੇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਈਲਖੈ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕਤਕੀਆਤੂੰਹੀਤਾ
ਣਾ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮ

ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ ॥ ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ ॥

ਨਦਸੈਵਕਰਮਮੋਹਿਭੈਸਾਧੀਐ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਭਨੇ॥ਸਭਊਚਬਿਰਾਜਤਜਨਸੁਨੇ॥੧॥
ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਤ॥ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਤ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਫਿਰੇ॥
ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਮਰੇ॥੨॥ਬਲਬੁਧਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਨ
ਨਾਨਕਗਹੀ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀ
ਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਸਾਸਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਵ
ਸੈ॥ਦੁਖਦਰਦਭਰਮਅੰਨੇਰਨਸੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨਦੂਖਨ
ਵਿਆਪੀਐ॥ਜਾਕਉਗੁਰਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦੇਹਿ॥ਸੋਉਬਾਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਤੇ॥ਨਾਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਤਨਬਸੈਨਾਮਹਰਿ॥੪॥੧੪੫॥ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥ਈਹਾਂਸੁਖਆਨੰਦਘਨਾਆਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗ
ਕਾਮਾ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਰਾਜਜੋਗ॥ਹਰਿਰਸਜਿਨਿਚਾਖਿ
ਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥ਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਨਕਤਹੂ
ਧਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਾਕਉਗੁਰਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੮॥
੧੪੬॥ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗ
ਹੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥
੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥ਕਰਣੈਹਾਰਪਛਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਰੰਗਮਾਨਿਆ॥੩॥ਹਰਿਧਨਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖਨਸੈ॥੪॥
੯॥੧੪੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗਰਬਬਡੋਮੂਲਇਤਨੋ॥ਰਹਨਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾ॥ਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆਬਿਧੇ
ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾ
ਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾ
ਕੁਰਕੋਧਾਨਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮੈਸਾਜਸ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ਗੀਤਚਰਿਤ੍ਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਨ
ਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉ
ਮੈਤੋਰੈ॥ਇਸਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖਭਇਆਜੋ

ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਕ
ਬਿਧ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਿਧ ਮੋਰੈ ॥੪॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੨॥੪॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਬੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸ
ਰਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈ
ਨ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥
ਤਨਿ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਬਿਸਾਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ
ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰਿ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ
ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨੀਰ ਨਵਾਏ ॥੩॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੈ ਸਭ ਸੁਖ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫
੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮ ਸਫਲ ਗੁ
ਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਮਨ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁ
ਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤ ਬੁਧ ਪਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਨਾਮ ਲਏ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਮਨ
ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਨਾਮ ਇਸਟ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇ
ਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ
ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ
॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰੇ ਮਨ ਨ ਹੋਰੈ ਪਰੈ ਪਰੈ
ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ
ਹੇ ॥੨॥ ਅਨਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤ ਭੂਲਿਓ ਗੁਣਨਿਧ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ
ਹੇ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ
ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥ ਕਾ

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ਕਾਹੂ ਸੁਰਤਿ ਮਹਿ ਰਹਹਿ॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰਿ ਕਾਹੂ ਨੀਰਿ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ॥ ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ॥ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥੧॥ ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ॥ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨੇਰੀ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਹੀ ਪੀਓ ਓਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ॥ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ॥੧॥ ਓਹੀ ਭਾਠੀ ਓਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ॥ ਮਨਿ ਓਹੀ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ॥੩॥੫॥੧੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਲਾ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਲਾ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ॥੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ॥ ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਲਾ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ॥

ਤ੍ਰਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਆ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਗਲ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥

ਬਾਣੀਗੁਰੂਕਾਕਮਾਵਨਿਪਰਿਆਜਬਾਣੀਗੁਰਬਚਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕੁਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭ
ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾ॥੩॥ਆਪਨਕਰਤਉਬਆਪਤਜਾਨੋਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇ
ਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮੈਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥
ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰ
ਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥
ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁ
ਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਿ
ਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥
੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈ
ਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾ
ਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬੀਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪ
ਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭ
ਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾ
ਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀ
ਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥
੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉ
ਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨ
ਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਰਬ
ਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੫॥ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰ

ਤੁਟੇ ਸੰਸੇ ਸਾਧੈ ਚਰਨਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਪਾਵਨਿ ਤਿਨਾ ਵਿਸਰਤੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਹਾਥਿ ਆਠੇ ਮੈ ਕਉ ਰਾਆ
ਨੇਤ੍ਰ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਭੂਤ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਸਨਾ ਪਖਾ ਸਿੰਦਾ ਜੀਉ ॥
ਪੇਖ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਪੂਜਾ
ਰਲਾਵਿ ਪਨੇ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਨਾਮ ਜਪੇ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਇਹੁ ਪੰਨ ਜੋ ਠਾਮ ਨਹੁ ਨਾਠਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਜਪ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀ
ਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦ ਬ
ਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣ
ਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥
੪॥੩॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪਿ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜੀਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀ
ਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁ
ਠੀਆ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀਆ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸ
ਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬ
ਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮ[illegible] ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ
ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ [illegible]ਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘ
ਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨਾ ਜੀ [illegible] ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁ

ਲਾਉ ॥ ਸੇਵ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅ
ਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰ
ਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਝ ॥ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ
ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ
ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁ
ਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ + ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਝ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ
ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ
ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ
ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇ
ਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰ
ਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ॥੪॥੧੭੨॥ ਜੋੜ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਉਸ
ਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿ
ਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥
ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹ

(margin: + ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥)

ਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕ੍ਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅ

ਹਿਨਿਸ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਆਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਿਨ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਆਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸੰਗਿ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਉ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੀਆ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ

ਨਾ ਕਥਹੁ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੇ
ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥
ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ
ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥
ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਵਨੁ ॥ ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕ
ਵਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਵਨੁ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁ
ਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ
ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠ
ਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀ
ਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀ
ਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥
ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ
ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿ
ੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਉ
ਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰ
ਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥
ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥
੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋ
ਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂ
ਆਰੀ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿ

ਨਾਮ ਰਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥੪॥ ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਦਾ
ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ
॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸਾ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ
ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰ
ਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾ
ਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋ
ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾ
ਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਕਹੈ ਏਕਸੁ
ਲਾਹੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ
ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ
ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੭॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋ
ਗ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥

ਸੁਖਾਦੁਖਵਰਜਿਤਬਾਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿ
ਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਰੇ॥ਜਰਾਮਰਣ
ਗਤੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੋਗੀਹੋਇ॥ਭੈਰਚਿ
ਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਹੋਇ॥੪॥ਨਰਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ਅਨਾ
ਥੈਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ॥ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਨਗਾਉ॥੫॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜ
ਘਰਿਵਾਸਾ॥ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੂਕੈਆਸਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥੭॥ਜੋਦੀਸੈ
ਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਭੂਖਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥੮॥੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ਦੁਖੁਵਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰ॥
ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿਰਸਸਾਰ॥੨॥ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲ
ਖਅਭੇਵਾ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸਾਚਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰਸ
ਮਝਾਵੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਰਖਵਾਲੇ॥ਬਿਨੁ
ਬੂਝੇਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥੬॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ਕਿਸੁਕਹਿਦੇਖਿਕਰਉ
ਅਨਪੂਜਾ॥੭॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇ॥ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਸਾਚੁਰਿਦੈ
ਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸ॥੯॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਬ੍ਰਹਮੈਗਰ
ਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ
ਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥
ਆ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇ
ਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਹਰਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਭੂਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਾ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਾ॥
ਗਰਬਿਗਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਾ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁਕੀਟਮਹਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾਖ

ਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮਨ
ਸੰਘਾਰੇ॥ ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੁਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ ਬੂਡਾਦੁਰ
ਜੋਧਨਪਤਖੋਈ॥ ਰਾਮਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥ ਜਨਮੇਜੈਗੁ
ਰਸਬਦਨਜਾਨਿਆ॥ ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ ਇਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁ
ਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ ਕੰਸੁਕੇਸੁਚਾਂਡੂਰੁਨਕੋਈ॥ ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਖੋਈ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀ
ਸਨਰਾਖੈਕੋਈ॥੧੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਚੋਆਚੰਦਨਅੰਕਿ
ਚੜਾਵਉ॥ ਪਾਟਪਟੰਬਰਪਹਿਰਿਹਢਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਹਾਂਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ ਕਿਆ
ਪਹਿਰਉਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਂਨੀਕੁੰਡ
ਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ ਲਾਲਨਿਹਾਲੀਫੂਲਗੁਲਾਲਾ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾ
ਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ ਖੋੜਸੀਗਾਰਕਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਬਿ
ਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ ਹੈਵਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ ਲ
ਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿਵਾਜੇ॥੫॥ ਸਿਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਬੁਲਾਵਉ॥ ਤਾਜਕੁਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬਨਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸਚੁਪਾਵਉ॥੬॥ ਖਾ
ਨੁਮਲੂਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥ ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥
੭॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ ਪ
ਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕਵਰੇ॥ ਭਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ ਐਸਾਰਾਮਭਗ
ਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਂਧੋਕਵਲੁਸਗਲਸੰਸਾ
ਰੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤਪਰਜਾਰੈ॥ ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗਪ
ਤੰਗਕੁੰਚਰੁਅਰੁਮੀਨਾ॥ ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀ
ਨਾ॥੩॥ ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥੪॥ ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥ ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੫॥ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ਕਾਮਿਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰ
ਵਸਿਸੇਈ॥੧ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਬਹੂੰਹੋਈ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੋਥੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪ
ਾਠਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਥਾਟਾ॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮਨੁਬਹੁਨਾਟਾ॥੭॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਮਾਹਿਉਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥੮
॥੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਹਠੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਾਵੈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸਮਲਗਾਵੈ॥ਨ
ਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿਸੂਖ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸਹ
ਹਿਜਮਦੂਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਆਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੂ
ਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋਕੂਰਿ॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿ
ਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥
ਮਨੁਦੇਪਾਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉ
ਦਾਹਾਟ॥ਬਿਨੁਬੋਹਿਥਸਾਗਰਨਹੀਵਾਟ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਿ॥੫॥ਤਿਸ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਵਾਟਦਿਖਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇਹੁਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਨਾਮਵਡਾਈਤੁਧੁਭਾਣੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਉਜੀਵਾ
ਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਪਾਇ॥੮
॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ
ਵਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਚੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਪਰ
ਮਪਦੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਆ
ਵਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਾ
ਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਘਰਿਆਵਹਿ॥ਰਾਜਨੁਜਾਣਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਸਚੁ
ਕਰਣੀਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੇਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉਕਰਿ
ਮਰਣਾਕਿਆਪਾਵੈ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾ
ਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈਐ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ

ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੮॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾ-
ਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ
ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾ-
ਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰ-
ਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨ-
ਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾ-
ਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ
ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ
ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ
ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ
ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗ-
ਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂ-
ਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ
ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾ-
ਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ ਖੋਟੇ
ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾ-
ਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ
ਜਾਤਾ ਕਹਹਿ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹਹਿ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕਉੜੇ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੬॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੭॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥੨॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐ

ਐਥੈ ਐਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜ
ਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ
ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ
ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿ
ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ
ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ
ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ
ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾ
ਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ
ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ
ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ
ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ
ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥

ਨਾ

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ।੨। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ । ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ । ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ।੩। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਏ । ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ । ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ।੪। ਜਮੂਆ
ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ । ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ । ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ।੫। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ । ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਜੀਤਾ । ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ।੬। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ।
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ । ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ।੭। ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ । ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ । ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਵਡਿਆਈ ।੮।੫। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ । ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ । ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ । ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ।੧। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ।
ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ।੧। ਰਹਾਉ । ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ । ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ । ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ।੨। ਅੰਧੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ।
ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ । ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ।੩। ਮਾਇ
ਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ । ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ । ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ।੪। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ । ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾ
ਏ । ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ । ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ । ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ।੬। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ । ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ । ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ।੭। ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ । ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਕੋਈ ।੮।੬। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ । ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ । ਨਾਮੋ ਸੇ
ਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ । ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ । ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ।੧। ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ।੧। ਰਹਾਉ । ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ । ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ । ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ । ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ

ਸਦਾਉਦਾਸਾ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਹੋਈ॥ਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈਸੋਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਈ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਈ॥ਜਾਹਿਰ
ਦੈਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਸਥਿਰੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਬੂ
ਝੈਸਚੁਸੋਈ॥੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਝੁਸੇਵੀਤੁਝਤੇਪਤਿਹੋਈ॥ਕਿਰਪਾਕ
ਰਹਿਗਾਵਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸਭਜਗਮਹਿਲੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਮੀਠੀਲਾ
ਗੀ॥੫॥ਅੰਤਰੁਬਿਗਸੈਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਹਜੇਸਚੁਮਿਲਿਆਪਰਸਾ
ਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗੀ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸਾ॥ਜਬਹਿਰ
ਦੈਰਾਮਨਾਮਗੁਣਤਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰਭਜਾਸਾ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਵਿਆ
ਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਇਸੋਈਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪੁਗਵਾਏ॥
ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੮॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੩॥ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਆਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਮਨੁਰੰਗਿਆਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭਕੀਰਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਪਾ
ਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਜਾਸਬਦਿਭਉਖਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਨਿਰਮਲਾਸਭਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥
ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹਰਿਇਨਬਿਧਿਪਾਇਆਜਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰ
ਨਲਗੈ ਪਾਤੇਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੪॥ਧ
ਈ+ ਧ੍ਰਿਗੁਗ੍ਰਿਹੁਕੁਟੰਬੁਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਸੋਈਹਮਾਰਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਹ
ਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਦੂਖਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਧਿਭਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਅਗਨਿਬੁਝਈ॥ਬਿ
ਨਸੇਕ੍ਰੋਧਖਿਮਾਗਹਿਲਈ॥੭॥ਹਰਿਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤ
ਨੁਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਪ੍ਰਭਅਲਖਅਭੇਵੈ॥੮॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੩॥

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੋਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰ ਵੇਲਾ
ਨਾ ਲਹੰਨਾ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਾਰਿ ॥੧੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾ
ਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ
ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿ
ਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ
ਏਕੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥
੧੮॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹਲੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗੁ ਪੂਰੈ
ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆ
ਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰ
ਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹ
ਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ
ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥
੮॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁ

ਖੁਦਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨੨੬॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਨੇ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਧਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਆਪੁਨੀ ਆਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਆਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ

ਦੁਖਡੰਡਅਰਖੇਦਾ ॥ ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬਤੇਇਸਨੋਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ ॥
੫॥ ਜਬਇਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਅਰਥੀ ॥ ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਹਤਿਸਲਾਥੀ ॥ ਜਬਇਸਤੇ
ਇਹੁਹੋਇਓਜਉਲਾ ॥ ਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨਮੰਦਰਤਬਦੀਪਕੁਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤੁਹਾਰਕੀਸੋਝੀਪਰੀ ॥ ਤਉਇਸੁਘ
ਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ ॥੭॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ ॥ ਆਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂ
ਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁਸਲਾਹਣੁਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕੈ
ਹਿਰਦੈਰਵਿਆਸੋਇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿ
ਮਨਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ ॥ ਧਾ
ਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉ
ਮੈਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ ॥ ਜਾ
ਸੁਜਪਤਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਿਸਿਝੈ ॥੩॥ ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿ
ਮਿਟੈਅਪਰਾਧ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਹੋਵਹਿਹਰਿਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ ॥
ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੈਹਰਿ
ਸੰਗਿਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈਕੁੰਠਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ ॥
੫॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਅਗਨਿਨਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤਤੇਰਾਨਿਰਮਲਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸ
ਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਣਿਅਨਹਤਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ ॥
ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਲੁਸੀਧਾਹੋਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਊਪਰਿਕਰੀ ॥ ਜਿਸਕੈਹਿ
ਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿਭੋਜਨੁਚੂਰਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿ
ਉਸੰਗੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਕਰਿਰਾਖੈਵਾਸਿ ॥ ਤਾਕੈਆਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ ॥ ਐਸੀਦ੍ਰਿ
ੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪ੍ਰਭਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈ
ਏਕਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾਸੁਣਨਾਤੇਤਾਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾ

ਧਿਆਨਾ ।੨। ਸਹਿਜੇ ਜਾਗਣ ਸਹਿਜੇ ਸੋਇ । ਸਹਿਜੇ ਹੋਤਾ ਆਇ ਸੁ ਹੋਇ । ਸਹਜ ਬੈਰਾਗ
ਸਹਿਜੇ ਹਸਨਾ । ਸਹਿਜੇ ਚੁਪ ਸਹਿਜੇ ਜਪਨਾ ।੩। ਸਹਜੇ ਭੋਜਨ ਸਹਿਜੇ ਭਾਉ
ਸਹਿਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ । ਸਹਿਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗ । ਸਹਿਜ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਸੰਗ ।੪। ਸਹਿਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਸਹਿਜ ਉਦਾਸੀ । ਸਹਿਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ । ਜ
ਕੈ ਸਹਜ ਮਨ ਭਇਆ ਅਨੰਦ । ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦ ।੫। ਸਹਿਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਓ ਨਾਮਾ । ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨਾ । ਸਹਿਜ ਕਥਾ ਮੇ ਆਤਮ ਰਸਿਆ । ਤਾ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਾਸਿਆ ।੬। ਸਹਿਜੇ ਆਸਨ ਅਸਥਿਰ ਭਾਇਆ । ਸਹਿਜੇ ਅਨਹਦ
ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ । ਸਹਿਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸੁਹਾਇਆ । ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸ
ਮਾਇਆ ।੭। ਸਹਿਜੇ ਜਉ ਮਿਲਿਓ ਕਰਮਾ । ਸਹਿਜੇ ਗੁਰ ਭੇਟਿਓ ਸਚ ਧਰਮਾ । ਜ
ਕੈ ਸਹਜ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ । ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ।੮।੩। ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ । ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ । ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ । ਭੋਜ
ਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ । ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ।੧। ਕਵਨੁ ਅਸਥਾ
ਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ । ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰ
ਪਰ ਮਰਣਾ । ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ । ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ । ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ।੨। ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ । ਰਵਿ
ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰੇ । ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ । ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿ
ਗੇ ਬੇਦਾ ।੩। ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ । ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ । ਧੋਤੀ ਡੰ
ਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ । ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ।੪। ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅ
ਰੁ ਹਿੰਦੂ । ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ । ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ । ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ।੫। ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ । ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ । ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ । ਅਨਭਉ
ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ।੬। ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ । ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿ
ਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ । ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹਤ ਆਖਾਰੇ । ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆ

ਪਾਰਾ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਕਵਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ
ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾ
ਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹਿ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧ
ਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿ
ਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ ਜੋ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ
ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ
ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥
ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ ਜਾ
ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧ
ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ
ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ
ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂ
ਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮ
ਰੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ

ਹੀਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਏਕੈ ਆਪ ਅਨੇਕੈ ਭਾਂ
ਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰ ਨਾਹੀ ਕੋ
ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ ਤਿਉ
ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ
ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾ
ਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂ
ਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ ਬੋਲੈ ਕੂਰ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ
॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭ੍ਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮ
ਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ
ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚ
ਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ
ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿ
ਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ਜੋ
ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਾ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ
ਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਨੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ

ਕੀਤੁ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਰਖੀ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ॥੩॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ
ਜੀਉ॥ ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ
ਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ
ਲਾਥਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥਾ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ
ਆਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ
ਖਾਇ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿ
ਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ॥੩॥ ਨਾਮੁ
ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਲਾਵੈ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ॥ ਚੋ
ਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ॥੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂ
ਠੇ ਪਾਸਾਰਾ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ॥੮॥
੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨਸਤ
ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ
ਦਾਤਾ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ
ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ॥੬॥ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰੀਆ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀ
ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ
ਆ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ

ਰੀਆ॥੨॥ਐਸੇਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇਕਇਕਸਿਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਸਭਗੁਣਕਿਸਹੀਨਾਹਿਹਰਿਪੂਰਭੰਡਾਰੀਆ॥
੪॥ਚਹੁਦਿਸਿਜਪੀਐਨਾਮੁਸੁਖਿਸਵਾਰੀਆ॥ਮੈਆਹੀਓੜਿਤੁਹਾਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੫॥ਗੁਰਿ
ਕਾਢਿਓਭੁਜਾਪਸਾਰਿਮੋਹਕੂਪਾਰੀਆ॥ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੬॥ਮੈਪਾਇ
ਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾਹਲੁਡਾਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਲਧਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰੀਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜਲੁਤਰੀਐਕਹਉਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧੨॥
ਗਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗਰੰਗੋ॥
ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜਹੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਿ
ਤਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਓ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇਓ॥ਸਾਕਤੁਮੂੜੁਲਗੇਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥
ਨਾਮ ਮੋਹਨਨਾਮੁਸਦਾਰਵਿਰਹਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੋਨ
ਮੋ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹੁਅਤੁਲੁਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੋਵਉਸਾਧਜਨੋ॥ਹਿਰਦੈਗਾਵਹੁਨਾਮਨਿਧੋ॥੫॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹਿਤਜੋ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗ
ਤੁਤਰਿਓ॥੮॥੧॥੧੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤਭਰਮਗਏ॥ਮੇਰੈਮ
ਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤੌਤਉਕਿਆਗੁਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰ
ਸਾਗਰੰ ਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਓਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿਸੰਤਨਾਵਤਰਾਇਓ॥
੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਆਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿਵਛ
ਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰੇਕੀਬੇਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਤੁਹਾਰੀਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁਦੁਆਰੈਆ
ਇਓ॥੮॥੨॥੧੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇਭੋਗਾ॥ਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨ
ਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧਬਿਹਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾ
ਨੁਹਉਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਲੀਨਾਮਨਮੈਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉ
ਉਲਝਾਇਓਬਾਧਬੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨ
ਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਗੋਮਨੁਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਕਰਮ
ਕਰਿਇਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧
੫॥੪੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਪੂਰਬੀਛੰਤ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨ

ਥੀਈਨਬਲਕੰਤਹਾਵੈਕਿਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖ
ਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਗਰਬਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈ
ਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਈ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀ
ਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਹੋਵੈਪੂਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ
ਨਾਹੀਵਸੈਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਾਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੇਹਾ॥
ਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖਉਗੀਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਸਾ
ਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਨੇਹੁਨਵੇਲਿਓ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆ
ਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਏਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓ
ਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਜੋੜਿਸਾਧਨਕਰੈਬਿ
ਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥
੪॥੧॥ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀ
ਨਾਹਬਿਨਾਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹ
ਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁ
ਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇ
ਹਉਜਾਰੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀ
ਤਾਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਪਿਰਕੀਭਾਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥
੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਆਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕਿਉਖੂਲੈਗਲਜੇਵੜੀ
ਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੋਹੋਵੈ॥
ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਣਕਿਉਅੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠ
ਨਿਗ੍ਰਹਿਬੇਬਾਣੈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਘਰੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਦੁਬਿਧਾਮਹਲੁਕਿਜਾਣੈ॥੩॥ਤੇਰਾ
ਨਾਮੁਸਚਾਜੀਉਸਬਦੁਸਚਾਵੀਚਾਰੋ॥ਤੇਰਾਮਹਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਰੋ॥
ਨਾਮਕਾਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾਭਗਤਿਲਾਹਾਅਨਦਿਨੋ॥ਤਿਸੁਬਾਝੁਵਖਰੁਕੋਇਨਸੂਝੈਨਾ
ਮੁਲੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੋ॥ਪਰਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੂਰੈਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮ
ਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੩॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸ

ਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ।ਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇਰਹਿਨਸਾਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ।ਜੋਗੁ
ਰੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ।ਹਰਿਸਾਚਾਸੋਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਬਿਨੁਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਵਏ।ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵਏ॥੨॥
ਧਨਰੈਣਿਸੁਹੇਲੜੀਏਜੀਉਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਾਉਕਰੇਜੀਉਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਏ।ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਉ।ਸੁਣਿਸਖੀਸ
ਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਰਉ।ਹਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਾਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇਧਰੀ
ਪਿਆਰੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਿਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੋ॥੩॥ਧਨਏਕਲੜੀਜੀਉ
ਬਿਨੁਨਾਹਿਪਿਆਰੇ।ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ।ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇ
ਕਉਣੁਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ।ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨ
ਪਾਏ।ਗੁਰਸਬਦੈਰਾਤੀਸਹਜਿਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਰੰਗਿ
ਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁਮਿ
ਲਾਏ।ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਜੀਉਕਉਣੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ।ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਇਉ
ਮਿਲੀਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ।ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰਾਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪ
ਾਏ।ਕਾਮਣਿਰੰਗਿਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੈ॥੧॥ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ।ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਈ।
ਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਖਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ।ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ।ਗੁਰਸਬਦੈਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਿਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੨॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪ
ਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ।ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ।ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ।ਧਨਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿ
ਪਿਆਰੇ।ਆਪਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ।ਨਾਨ
ਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ।ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ।ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰ
ਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ।ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾ
ਰੇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿ

੫੫

ਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮਅਧਾਰੇ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਾਝੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆ
ਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾ
ਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਕਾਂਮਣਿਹਰਿਰਸਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆ
ਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਂਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁ
ਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸ
ਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥
੧॥ਕਾਂਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਰੈਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਧਾ
ਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲਿਪਿਰੁਰਾਵੈ
ਕਾਂਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤ
ਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੈਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ
ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥
ਮਨਮੁਖਿਕਾਂਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉ
ਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅ
ਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਣ
ਹਾਰਾਕਾਂਮਣਿਕੰਤਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਮਾਇਆ
ਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤਦਾਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉਗੁਰ
ਖੇਵਟਸਬਦੁਵਿਚਿਪਾਏ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀ
ਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿ
ਖਕਾਟੇਹੋਇਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੧॥
ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਹਿਕਾਂਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ

ਭਾਈ ਰੇ ਧਿਆਰੇ ਜੀਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜੀਉ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਈਏ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥ ਜਾਣਿਹੁ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸ

ਦਾਸੁਹੇਲੇਗੁਰਬਚਨੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਕਰੈਕ੍ਰਿਪਾਸਦਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਕਰਤਾਨਾਮੁਜਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥੫॥॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿ
ਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਪੁਰਖੋਬਿਧਾਤਾਏਕੁਸ੍ਰੀਧਰੁਕਿਉਮਿਲਹਤੇਰੀਓਲੀਆ॥ਕਰ
ਕਰਹਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰਸਨਿਹਾਰੀਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀਵਿਸਰੈਪਲੁਮੂਰ
ਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਜਿਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥੧॥ਇਕਬਿਨਉਕਰ
ਉਜੀਉਸੁਣਿਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਚਲ
ਤਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਮੋਹੀਉਦਾਸਧਨਕਿਉਧੀਰਏ॥ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬ
ਗੁਣਭਰਪੂਰਏ॥ਪਿਰਦੋਸੁਨਾਹੀਸੁਖਹਦਾਤੇਹਉਵਿਛੁੜੀਬੁਰਿਆਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਦਇਆਧਾਰਹੁਘਰਿਆਵਹੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥੨॥ਹਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀ
ਸਭਿਦੇਸਾ॥ਹਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੀਤਪਿਆਰੇਜੋਪ੍ਰਭਦੇਇਸਦੇਸਾ॥ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸ
ਥਾਨਿਗੁਰਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨਮਾਹਿਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਿਆਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਪਾ
ਇਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਰਲੀਆਕਰੈਕਾਮਣਿਮਿਟੇਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਕੰਤੁ
ਮਿਲਿਆਲੋੜਤੇਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਜੀਉਵਜੀਵਧਾਈ॥ਘਰਿਲਾ
ਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸ
ਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਹਰਖੁਉਪਜਿਆਦੂਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ਅ
ਨਹਤਵਾਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਹਜਿਰਹੈਮਿਲਿ ਕੰਤੁ
ਆਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਪਾ
ਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅਪਾਰਦੈਆ
ਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵ
ਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸੁਆਮੀਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲ
ਨਿਰਾਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲੇਖ

ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਤਉ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ
ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ
ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲੋਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ
ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰ
ਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇ
ਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾ
ਰੇ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂ ਰਾਮ
ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁ
ਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ
ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰਣੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁ
ਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥
ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ
ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸ
ਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲ

ਕੰਟਕ ਲੋਭ ਮੋਹ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸੁਫਲ ਜੇਦਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਹ ਪੁੰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਨਿਤ ਨਾਈਆ ਨਾਣਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ

ਆਪੇਅਸਥਿਰੁਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਿਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮ
ਨਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿਏ
ਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇ
ਨਕਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸਗਲਭਾਂਤਿਕਰ
ਕਰਿਹਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਧਾਇਓ॥ਦੁਹੂਭਾਂਤਿਤੇਆਪਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
ਸੁਚਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨ
ਨਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭ੍ਰਮਨ
ਹੀਕਿਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭਕੂਰੁ॥
ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥ਧਨਿਤੇ
ਪ੍ਰੀਤੇ
ਊਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥
ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿ
ਅਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਙਿਆਨ
ਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੋਊ॥ਕਹ
ਤਸੁਨਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸ
ਰਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ਸ
ਲੋਕੁ॥ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈ
ਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹ
ਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝ
ਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥
ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿ

ਆਗਿਆਨ ਕਰੇਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝੇ ਬੂਝੀਅ ਬਹੁਤ
ਗਰਬ ਵਾਸੋ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੋ ॥ ਇਨ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹਿ ਘ
ਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਸਤਿਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ
ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕ
ਮਾਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗ ਜਿ
ਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ
ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿ
ਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅ
ਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ
ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ
ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ
ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ
ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾ
ਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਮੈ ਜਨਮੈ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥
ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹ

ਰਗੀਰ ਅਥਾਹਾ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕੈ ਆਪ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਮੈ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸ ਆਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਤਮ ਰਸ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਸੁਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸੈ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤਿ ਸੋ ਜਨ ਨਾਮੈ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕੈ ਆਵਨ ਫਿਰ ਜੂਨ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਾਸ ਜਪਤ ਮਨ ਹੋਇ ਆਨੰਦ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰੋ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰਾਇ ਹੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਜਨਮ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਲੈ ਮਨਹ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅੰਤਰ ਮਨ ਤਨ ਬਸ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਆ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰ ਛਿਅ ਛਾਡ ਚਲਿਓ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤ ਸੇਤੀ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕਲ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਙੰਙਾ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗ ਮਨ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨ ਬਸੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੂੰਟ ਚਾਰ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤ ਜੂਨ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰ

ਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤੁਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨ
ਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥
ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੋਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਖਾਤਖ
ਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਹਿਸੁਮਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਖਖਾਖੂਨਾਕਿਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸਮਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋ
ਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੇਭ
ਗਤਨਕੋਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨੰਦਸਹਿਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇ
ਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨੰਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾ
ਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰ
ਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾ
ਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅ
ਰੋਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ॥ਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀ
ਕਛੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੇਲਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆ
ਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾ
ਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇ
ਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥ
ਤਉਕੋਊ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਘਘਾਘਾ
ਲਹੁਮਨਹਿਏਹੁਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸ
ਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾ
ਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾ
ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਙਣਿਘ

ਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ। ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾ
ਰ।੧।ਪਉੜੀ। ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ। ਅਨਿਕਜਨਮਜਨਮੈਮਰੈਆਤਮਰਾ
ਮਨਚੀਨਾ। ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ। ਙਣਤੀਙ
ਣੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ। ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ। ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ। ਪ੍ਰਗ
ਟਭਏਨਾਨਕਨਹੀਛਪਿਆ।੨੨। ਸਲੋਕੁ। ਚਿਤਚਿਤਵਉਚਰਣਾਰਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗ
ਸਾਂਤ। ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪੇਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ।੧।ਪਉੜੀ। ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਮ
ਨਲਾਗਾ। ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ। ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ।
ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ। ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਨ
ਨਿਰਮਲਹੂਆ। ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਨਾਨਕਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ।੨੩।
ਸਲੋਕੁ। ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ। ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ।੧।ਪਉੜੀ। ਛਛਾਛੋਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ। ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀ
ਹਾਰੇ। ਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ। ਆਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ। ਛਾਡਿਸਿਆਨ
ਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ। ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ। ਛਾਰਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈ। ਨਾ
ਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ।੨੪। ਸਲੋਕੁ। ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਤਘਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ।
ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ।੧।ਪਉੜੀ। ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ।
ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰਮਸੂਆ। ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ। ਆਗੈਠਾਕੁਰਤਿ
ਲੁਨਹੀਮਾਨੀ। ਜਉਜਾਨਹਿਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ। ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ।
ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ। ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਮੁਰਾਰੀ।੨੫। ਸਲੋਕੁ। ਝਾਲਾ
ਘੇਉਠਿਨਾਮਜਪਿਨਿਸਬਾਸੁਰਅਰਾਧ। ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈ। ਨਾਨਕਕੀਮੇਟਉਪਾਧ।
੧।ਪਉੜੀ। ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ। ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ। ਝੂਰਤਝੂਰਤ
ਸਾਕਤਮੂਆ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ। ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ। ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ। ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ। ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਗੋਸਾਂ
ਈ।੨੬। ਸਲੋਕੁ। ਞਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨਨਪਾਵਹੁਮੀਤ। ਜੀਵਤ
ਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿ।੧।ਪਉੜੀ। ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨ
ਸਜਾਤਏਹਹੇਤ। ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ। ਞੋਪੇਖਉਸੋਬਿਨ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਕੀ ਸੰਗਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਗਲੀ ਤਨਹੁ ਠੋ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਕੁਮਤੇ ਕੀਆ ਜਿਤਾ ਭੁੰਚਾ ॥ ਆਪ ਕੁਮਤੇ ਤਿਹ ਕਰਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਦੇਖੋ ਹਾਥ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦੇਵਹੁ ਕੀਏ ਸੰਜੋਗਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲੇ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਰਿ ਠਹਰਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋ

ਇਆਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸ॥ਮਨੂਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਣਵੇਸ॥
ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋਏਕੈਟੇਕਅਧਾਰ॥ਰੈਣਦਿਣਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥
ਰੇਣਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏਊਕਰਮਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖਨਾਨਕਲਿਖ
ਿਆਪਾਇ॥੩੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ॥ਨਾਨ
ਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੂਕੈਜਮਕੀਜੋਹਿ॥ਪਉੜੀ॥ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੁਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿ
ਦਰਾਇ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸ
ਬਸੈਮਨਿਨਾਇ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧਨੁ
ਚਲੈਗ੍ਰਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤੁਰਹਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ॥ਤਾਤਾਕ
ਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪ॥੩੨॥
ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥ॥ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੂਏਨਾਨਕਮਾ
ਇਆਨਸਾਥ॥ਪਉੜੀ॥ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਊਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾਵ॥ਅਨਿਕਬੰਚਬ
ਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰ॥ਮ
ਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰ॥ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸੰਤਹਕੀ
ਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾ
ਵਨੋਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾ
ਥ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਦਾਸਹਿਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭੁਕਿਛੁਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਦੇਵਨਿਹਾਰਸਦਾਜੀਵਨਿਹਾਰਾ॥ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿ
ਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰੈ
ਜਾਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਰਜੀਆਰੇਏਕਟੇਕਤੂਲਾ
ਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਧਧਾ
ਧਾਵਤੁਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜ
ਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਿਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧ

ਸੰਗਿ॥ਪਉੜੀ॥ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖ
ਜੋਜਪਤੇ॥

ਬਿਖੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਾ ਓਹਿ ਖਪਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿ ੧੩੦
ਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋ
ਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪੰਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟ
ਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥
ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿ
ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰ
ਵਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥
ਬੀਰਾ ਆਪਨਾ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ
ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ
ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅ
ਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ
ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇਰ
ਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ
ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿ

ਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟ
ਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ
ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ
ਰਸ ਮੈ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ
ਪਾਹਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿ
ਧੀਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉ
ਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸ
ਮਰਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆ
ਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝ
ਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ
*ਗੁਰਮੁਖ ਮੈ ਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲ
ਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ
ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥
ਬਿਨ* ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਫਿਰ ਦੂਖ
ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰ
ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ
ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ

ਮੁਖਊਜਲਹੋਤਾ॥੪੬॥ਸਲੋਕ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ॥ੜੜਕਿਮੂ
ਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕਿਰਤਕਮਾਨ॥ੜਾੜਾੜਾੜਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮ
ਅਰਾਧੂ॥ਰੂੜੋਜਿਹਬਸਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ਉਆਕੀੜਾੜਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ੜਾੜਿਕਰਤਸਾਕ
ਤਗਾਵਾਰਾ॥ਜੇਹਹੀਐਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ੜਾੜਾਗੁਰਮੁਖਿੜਾੜਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖਮਾ
ਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ਸਲੋਕ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਹੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆ
ਗ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਬਸੈਤਿਹਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਰ
ਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥
ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੪੮॥ਸਲੋਕ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀ
ਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗ॥
ਪਉੜੀ॥ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂ॥ਜੋਖਿਨਮਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤ
ਪ੍ਰਾਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਭਾਏਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਐ
ਸੋਆਗਨਤਾ॥ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਰਾ॥
੪੯॥ਸਲੋਕ॥ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨ
ਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆ
ਨਾ॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਗਿਤੁ
ਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ॥ਸਾਧ
ਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਹਆਪੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖਨਬਿਆਪੈ॥੫੦॥ਸਲੋਕ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ॥
੧॥ਹੇਰਉਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖ
ਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ॥ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਿਹਆਪ॥ਹਤੇ
ਦੂਖਜਨਮੇਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪ॥ਹਿਤਕਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤ
ਹਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਓਰੈਕਛੂਨਾਹਿਕਿਨਹੂੰਕੀਆ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭ
ਤੇਹੂਆ॥੫੧॥ਸਲੋਕ॥ਲੇਖੈਕਤਹਿਨਛੂਟੀਐਖਿਨਖਿਨਭੂਲਨਹਾਰ॥ਬਖਸ

ਨਹਾਰਬਖਸਲੈਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰ ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮ
ਤਿ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ॥ ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾ
ਇ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇਆ
ਸੰਪੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਲੰਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬਖਸਲੈ
ਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ॥ ਨਾਨਕਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨਨੀਰਿਤਰੇ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇ
ਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ॥ ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਆਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿ
ਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮ॥ ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਠਾਕੁਰਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤਲਾਭਘਰਿਆਏਪਤਿਵੰ
ਤ॥ ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤ॥ ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆ
ਪਿਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਸੋਊਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥੫੪॥ ਸਲੋਕ॥
ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ ਏਕੁਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕ
ਹੋਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾ
ਰੇ॥ ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ॥ ਅਖਰਮੁਕ
ਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾ॥ ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇ
ਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਾਵਤੀ॥ ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾ
ਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸ॥ ਹੇਪੂਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ॥ ਹੇਸੰਗੀ
ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਣਸਭਟੇਕ॥ ਹੇਗੋਬਿਦਹੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ ਹੇ
ਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਹਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ ਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ॥ ਹੇ
ਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀ
ਐਪਰੋਇ॥੫੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥

ਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਸਤਬੁਧਮੂਰਤਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨਅਪਰੰਪਰਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁ
ਗਾਜੁਗਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾ
ਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨ
ਮਸਕਰਾ॥੧॥ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਪੜਣਾ॥੫੫॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮ
ਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕ
ਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਰ॥ਕਿਨਕਾ
ਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾ
ਨਕਉਨਸੰਗਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ
ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਿਛੁ
ਬਿਘਨਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹ
ਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋ
ਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨ
ਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸ
ਨਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿ

ਮਰੈਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਸੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਸੇਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸ
ਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥
੭॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਤਿਨ
ਆਤਮਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰੈਤਿਨਅਨੰਦਘ
ਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮ
ਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੮॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੂਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚ
ਲਆਸਨ॥ਪ੍ਰਭਕਹਿਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾ
ਰ॥ਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਿਕਾਅੰਤਨਪਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੯॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰ
ਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁ
ਕੁੰਟੀਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਿਸਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤਿਨਪਾਇਆ॥੧੦॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓ
ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨ
ਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈ
ਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਕਪੁੰ
ਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨ
ਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸ
ਤਰੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿਹ

ਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਅਕੇਲਾ।ਤਹਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ।ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆ
ਈਐ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ।੧।ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ।ਨਾਮੁਜ
ਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ।ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧ
ਰੈ।ਅਨਿਕਜੂਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ।ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ।ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੂੰਨ
ਧੋਵੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ।ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ।ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿ।੨।ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ।ਜਿ
ਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ।ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਇਨਸਿਞਾਨੂ।
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨੂ।ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਬਹੁਘਾਮ।ਤਹਹਰਿਕੇਨ
ਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ।ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ।ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੈ।
੩।ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ।ਸੰਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀ
ਓਟ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ।ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧ
ਸਾਧਕਮਾਤਿ।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨ।ਮਨਤਨਰੰਗਿਰ
ਤੇਰੰਗਿਏਕੈ।ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ।੪।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ।ਹਰਿਕੈ
ਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨ
ਭੰਗੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨ
ਕਉਭੋਗਜੋਗ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ।ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ।ਨਾਨਕਪੂ
ਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ।੫।ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ।ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ।ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ।ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀ।ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ।
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ।ਆਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ।ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛ
ਪੈ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ।ਨਾਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ।੬।ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋ
ਨਾਮ।ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ।ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ।ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖ
ਲਥਾ।ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਬਸੈ।ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ।ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡ
ਭਾਗੀਪਾਈਐ।ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਜਨ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢੰਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ
ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥
ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ
ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ
3+ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈ
ਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ
ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁ
ਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ
ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ
ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ
ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹਿ ਨਹੀ
ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂ
ਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨੀ
ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ
ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥
ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ
ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ

ਜਨਮਮਹਿਜਸੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇ
ਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆ
ਪੇ॥ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨ
ਸਿਕੋਇ॥੭॥ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥
ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿਆ॥ਸਗਲ
ਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ਸਗਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਥਾਨਤੇਓਹੁਊਤਮਥਾਨੁ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥
ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥
ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖਸੂਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆ
ਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨ
ਬੂਝੈ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤ
ਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁਖਦਾ
ਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿ
ਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ
ਆਪੇ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾ
ਕੀਸੇਵਾਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾ
ਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸੈ
ਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅ
ਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ॥ਜੋ
ਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇ

ਸਕਾਮੁ ਅਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਪ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭ
ਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮੈ ਪਤਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੫॥
ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ
ਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾ
ਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥ
ਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਤਿ ॥੬॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ
ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥ ਜਤਨ
ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥ ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥
ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੭॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ
ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ
ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ ਬਿ
ਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ
ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੮॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ
ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ
ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ
ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤ
ਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮ
ਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅ
ਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅ
ਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ
ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉ

ਸਕਾ ਬਿਸਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਹ ਮਨ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਿਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿ

ਸੰਗ

੩੫

ਪਾਵਹੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਾਵਹੀ ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ

ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ

ਮਤ

ਸਾਧਸੰਗਮੈਲੋਕਾਮੁਝਤੈਣ॥

ਨਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮਾ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੂ
ਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬ
ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਧਰ
ਮਰਾਇਕਰੈਸੇਵਾ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਰਬਥਾਨਗੰਮੀਆ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਫਲ
ਜਨਮਾ॥੫॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁ
ਹੇਲਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨ
ਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗ
ਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗ॥੭॥ ਸਾਧ
ਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨੈ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨੈ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ
ਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ॥ ਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸਿ

ਸਲੋਕੁ

ਬਿਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ॥ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰ
ਦੋਖ॥ ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਸੋਖ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨ॥ ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜ
ਏਕ॥ ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਇਹੈਗੁਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥
ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜੈਸੇਧਰਊਪਰ

ਅਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਮਨਿ ਆਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁ
ਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ
ਨੁ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
(ਗਿਆਨੀ) ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾ
ਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸ
ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾ

ਗਿਆਨੀ

ਰੀ +

ਰੀ

ਖਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਕਉਨਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ॥ ਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਿਮਸਕਾਰ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਕਾਕ
ਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਜੁਗਤਜੀ
ਆਕਾਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾ
ਨਾਥ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਹਾਥ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥
ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਉਰਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਨਾਮ
ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕਰਨਿਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਓਹਅਪ
ਰਸਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ ਮਨਮੈਪ੍ਰੀ
ਤਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਆਰੂਪਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਹੇਤ॥
ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥ ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਬਿਖਿ
ਆਪਰਹਰੈ॥ ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤ॥ ਨਾਨਕ
ਕੋਟਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ॥੧॥ ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸਊਪਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਬਿਸਨਕੀਮਾ
ਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ॥ ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ॥ ਤਿਸਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲ
ਧਰਮ॥ ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ ਕੇਵਲਭਗਤਕੀਰਤਨਸੰਗਰਾਚੈ॥ ਮ
ਨਤਨਅੰਤਰਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲ॥ ਸਭਊਪਰਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ ਆਪਦ੍ਰਿੜੈ
ਅਵਰਹਨਾਮਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਓਹਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਪਾਵੈ॥੨॥ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤ
ਭਗਤਕਾਰੰਗ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗ॥ ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮ॥
ਕਰਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਸਾਧਸੰਗਪਾਪਾਮਲਖੋਵੈ॥ ਤਿਸਭਗਉਤੀਕੀਮਤ
ਊਤਮਹੋਵੈ॥ ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤ॥ ਮਨਤਨਅਰਪੈਬਿਸਨਪ੍ਰੀਤ॥ ਹਰ
ਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋਪੰਡਤਜੋਮ
ਨਪਰਬੋਧੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਆਤਮਮੈਸੋਧੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਾਰਰਸਪੀਵੈ॥ ਤਿਸਪੰਡ
ਤਕੈਉਪਦੇਸਜਗਜੀਵੈ॥ ਹਰਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਸੋਪੰਡਤਫਿਰਜੂਨਨਆ

ਵੈ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਤ ਬੂਝਿ ਮੂਲਾ। ਸੂਖਮ ਮੈ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲਾ। ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਹ
ਉਪਦੇਸ। ਨਾਨਕ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸ।੪। ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕਉ ਗਿਆਨ। ਚ
ਹੁ ਵਰਨਾ ਮੈ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮ। ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨ ਕੋਇ।
ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰ ਉਰ ਧਾਰੈ। ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਗਧ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ। ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉ
ਖਧ ਨਾਮ। ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ। ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮ।
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਰਮ।੫। ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿ
ਵਾਸ। ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸ। ਆਤਮ ਰਾਮ ਤਿਸ ਨਦਰੀ ਆਇਆ। ਦਾਸ ਦ
ਸੰਤਣ ਭਾਉ ਤਿਨ ਪਾਇਆ। ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨ। ਸੋ ਦਾਸ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾ
ਨ। ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ। ਤਿਸ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ। ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤ
ਮ ਉਦਾਸ। ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸ।੬। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ।
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ। ਤੈਸਾ ਹਰਖ ਤੈਸਾ ਉਸ ਸੋਗ। ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਹ ਨਹੀ
ਬਿਓਗ। ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨ ਤੈਸੀ ਉਸ ਮਾਟੀ। ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੈਸੀ ਬਿਖ ਖਾਟੀ। ਤੈਸਾ ਮਾ
ਨ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨ। ਤੈਸਾ ਰੰਕ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨ। ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ। ਨਾਨਕ ਓ
ਹੁ ਪੁਰਖ ਕਹੀਐ + ਮੁਕਤਾ।੭। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰ ਰਾਖਹ + ਜੀਵਨਿ
ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ। ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ। ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗ। ਪਸਰਿਓ ਆ
ਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ। ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ। ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ। ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਨਾਨਕ
ਭਏ ਨਿਹਾਲ।੮।੯। ਸਲੋਕ। ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ। ਨਾਨਕ
ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਕ ਪਰਕਾਰ।੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਬਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉ
ਦਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਹੋਤੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰ
ਹੈ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ। ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ
ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਹਿ।੧। ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਰ ਦੂਖਨ ਕਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾ
ਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾ
ਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂ
ਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੵ ਕਿੰਨ
ਰ ਪਿਸਾਚ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅ
ਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾ
ਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ ਜ
ਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ
ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ
ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ
ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ

ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਆਪਨੈ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਹ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪਿਆਰੈ ॥੮॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾ
ਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ
ਰੰਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿ
ਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥
ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ
ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ
ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜ
ਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ
ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰ
ਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ
ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉ
ਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵ
ਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ
ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ
ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ

ਮਲੋ।

ਬਖਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥ ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕ

ਰਚਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪ ॥ ਸਗਲਾ ਸਗਲ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਵਰਤਿਆ ਆਪ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਿਛੁ ਨ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ਕਰਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਆਪ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਆਪਨੈ ਰੰਗ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਆਪ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥ ॥ ਆਪ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਆਪਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪ ਮਨ ਆਪਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਹਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਤੇਜ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨ ਨੀਚ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਪਰਮੇਸਰ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਦੁਖੀਆ ਅਰ ਦੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਓਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਾਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆ-

ਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਤੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ

ਏਕ

ਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸੂਲਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਤੈਬੀਚਾਰ॥ਸੋਧਨਵੰਤੁਗਨੀਐਸੰਸਾਰ॥ਮਨਤਨਮੁਖਬੋਲੈਹਰਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਜਿਸਕਾਮਨਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤੁ॥ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨਰਹਤੁ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨਕੇਵਲਬਖਿਆਨ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮੈਸੋਈਨਿਰਬਾਨ॥ਏਕਊਪਰਿਜਿਸਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸਮਨਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗੈਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਚਿਤਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਆਪਨੇਕਾਰਜਮੈਆਪਸਮਾਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮਸੋਈਅਸਥੂਲ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਅਨਦ੍ਰਿਸਟ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟ॥ਆਪੇਆਪਸਗਲਮੈਆਪ॥ਅਨਕਜੁਗਤਰਚਥਾਪਿਉਥਾਪ॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਨਧਾਰਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪ॥ਆਪਜਪਾਏਤਾਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੋਸੋਭਾਵੰਤ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰਨ॥ਆਪੇਮੇਲਲਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਜਪਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੈਵਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸਰਾਮ॥ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮਕਰਮਾਨ॥੭॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੰਗਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਣੈਹਾਰਪਛਾਨੈਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਓਹੁਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਆਪਦੀਨੋਮਾਨ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨਏਕੋਜਾਨ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥੧॥

ਸੋਧਤ

ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ।ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ।ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਿਆਕੋਗਰਬੈ।ਜਾਸਭੁਕਿ
ਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ।ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ।ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ।ਜੇਕੋਹੋਇ
ਬਹੈਦਾਤਾਰੁ।ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ।ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ।ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸ
ਦਾਅਰੋਗਾ।੨।ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨੁ।ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ।ਜਿਉਪਾ
ਖਾਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ।ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ।ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ।ਗੁ
ਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ।ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ।ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿ
ਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ।ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ।੩।ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿ
ਲਲਾਈਐ।ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਈਐ।ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ।ਅਵਰਤਿਆ
ਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ।ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ।ਕਉਨਬਸਤੁਆਈ
ਤੇਰੈਸੰਗ।ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ।ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿ
ਜਾਹਿ।੪।ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆ।ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ।ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇ
ਹੁਮਨਮੋਲਿ।ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ।ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ।ਅਵਰਤਿਆਗਿ
ਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲੁ।ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇ।ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ।ਇਹੁਵਾਪਾਰੁ
ਵਿਰਲਾਵਾਪਾਰੈ।ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ।੫।ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ।ਅਰਪਿ
ਸਾਧਕਉਅਪਨਾਜੀਉ।ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ।ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ।
ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ।ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂ
ਰਾਖੈ।ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ।ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ।ਸਰਬਸੂਖ
ਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ।੬।ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ।ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ।ਸਰ
ਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ।ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ।ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕ
ਰਨੈਜੋਗੁ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ।ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ।ਸਭਤੇਊਚ
ਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ।ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ।੭।
ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐ
ਤਿਹੁਲੋਇ।ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ।ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ।ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁ
ਖਿਕਹਤ।ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ।ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿ

ਸਗਲਕਰਜਾਤੁ ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤੁ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭ
ਭਿੰਨ॥ ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ॥
ਮਾਨੁਖਕੀਤੂੰਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ॥ ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ ਆਪੇ
ਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਗੋਬਿੰਦ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸੰਦ॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ॥ ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥੧॥ ਮਨ
ਸਾਪੂਰਨਸਰਣਾਜੋਗੁ॥ ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ॥ ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ॥ ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈ
ਹੋਰੁ॥ ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ॥ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿਤਾਕੈ॥ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜਜੋਗਮਹਿ
ਜੋਗੀ॥ ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ॥ ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ॥ ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅ
ਵਗਾਹਿ॥ ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਆਜਾਨੈਪੂਤੁ॥ ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ॥ ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਫਿ
ਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ॥ ਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ॥੩॥ ਨਾਨਾਰੂ
ਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ॥ ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਏ
ਕੰਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿ
ਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਿਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿ
ਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ਨਾਮਕੇ
ਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਅਗਾਸ
ਪਾਤਾਲ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨ॥ ਨਾਮਕੈਸੰਗਿ
ਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨ
ਗਤਿਪਾਏ॥੫॥ ਰੂਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ ਕਰਤੂਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ ਮੂਲੁਸਤਿ
ਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰ
ਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸ॥ ਸਤਿਤੇਜ
ਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪਰਵੇਸ॥ ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ ਆਪਿਸ

ਤਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸਤ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪਨੀ ਮਿਤ ਗਤ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸੋ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝ ਕਰ
ਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ
ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨ ਬੂਝਿਆ ਤਿਨ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗ ਰਾਚ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕ ਸੋ ਵ
ਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨ ਜਨ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਦ ਸਚ ਜੁਗਾਦ ਸਚ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸ
ਚ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰ
ਸਨ ਸਤ ਸਤ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮ ਸਤ ਸਤ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪ ਸਤਿ ਸਤ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆ
ਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤ ਸਤ ਸਤ ਜਸ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁ
ਝਨਹਾਰ ਕੋ ਸਤ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸਤ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤ ਸਰੂਪ ਰਿਦੈ ਜਿਨ ਮਾਨਿਆ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨ ਮੂਲ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤ ਗਿਆ
ਨ ਤਿਸ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਬਸਤ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰ
ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨ ਪਰਤੀਤ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥
ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਸੰਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕ ਜਿਸ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕ ਸਾਸ ਸਾ
ਸ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪ ਪਤ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਗਤ ਮਿਤ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ
ਮੈ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾ
ਖੈ ਦੇ ਕਰ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤ ॥ ਮਾਰੈ ਨ
ਰਾਖੈ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪ ਨਾਨ

ਕਪ੍ਰਭੁਅਲਖਬਖਾਨੀ॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨਤਨਧ੍ਰਪੀ
ਐ॥ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਮੁ
ਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ॥ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਮਨਤ
ਨਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥੬॥
ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਕੈਚਾ
ਇ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ॥ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਨੈ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਬਖਾਨਉ॥ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬ
ਸਹਿਹਜੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਸ
ਜਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ॥ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨਿ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾ
ਡੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇ
ਸਦਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸ
ਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰ
ਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁ
ਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ
ਵਡਭਾਗੀਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿ
ਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮ
ਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨ
ਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥
ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇ
ਸਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਜਨੁ ਜਨ ਮੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕੈ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹੰਸ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰਦੇਵੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ
ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹਿ ਗਵੇ ॥ ਸੁ
ਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਿਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰ
ਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ
ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰੈ ॥
ਨਾਨਕ+ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ
ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾ
ਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮੈ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰ
ਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਾ ਹਿ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸ
ਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ
ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅ
ਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ
ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨ
ਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲ
ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮੈ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾ
ਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆ

ਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਜਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸਧਨਕਉਚਾਰਕੁੰਟਉਠਧਾਵੈ॥ਸੋਧਨਹਰਿ
ਸੇਵਾਤੇਪਾਵੈ॥ਜਿਸਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ॥ਸੋਸੁਖਸਾਧੂਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਿਸਸੋਭਾਕਉਕਰੈਭਲੀਕ
ਰਨੀ॥ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋਗਨਜਾਇ॥ਰੋਗਮਿਟੈਹਰਿਅਉਖਧ
ਲਾਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨ॥ਜਪਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨ॥੨॥ਮਨਪਰਬੋ
ਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈ
ਬਸੈਹਰਿਸੋਇ॥ਕਲਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਸਦਾਸੁਖਪਾਉ॥ਭਉਬਿਨ
ਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸ॥ਭਗਤਭਾਇਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੩॥ਤਤਬੀਚਾਰਕਹੈਜਨਸਾਚਾ॥ਜਨਮਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ॥ਆ
ਵਾਗਉਨਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ॥ਆਪਤਿਆਗਸਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਕਰਹੁਮਨਲਾਇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾਇ॥੪॥ਸੰਗਿਨਚ
ਲਸਤੇਰੈਧਨਾ॥ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰਬਨਤਾ॥ਇਨਤੇ
ਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰ॥
ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ਝੂਠਾਡੰਫਝੂਠਪਾਸਾਰੀ॥ਜਿਨਦੀਏਤਿਸਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨ
ਨਾਮਬਿਸਾਰਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ॥੫॥ਗੁਰਕੀਮਤਤੂੰਲੇਹਿਇਆਨੇ॥ਭਗਤਬਿਨਬਹੁਡੂ
ਬੇਸਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਕਰਹੁਮਨਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰੋਚੀਤ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ॥ਆਪਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮਜਪਾਵ
ਹੁ॥ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਪਾਵਹੁ॥ਸਾਰਭੂਤਸਤਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਨਾਨਕ
ਗੁਨਗਾਉ॥੬॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲ॥ਬਿਨਸਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖਫੈਲ॥
ਹੋਹਿਅਚਿੰਤਬਸੈਸੁਖਨਾਲ॥ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਹਰਿਨਾਮਸਮਾਲ॥ਛਾਡਸਿਆਨਪਸਗ
ਲੀਮਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿਸਚਧਨਾ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਸੰਚਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰ॥ਈਹਾਸੁਖਦਰਗ
ਹਿਜੈਕਾਰ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਏਕੋਦੇਖ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਲੇਖ॥੭॥ਏਕੋਜਪਏ
ਕੋਸਾਲਾਹਿ॥ਏਕਸਿਮਰਏਕੋਮਨਆਹਿ॥ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ॥ਮਨਤਨਜਾਪਏ
ਕਭਗਵੰਤ॥ਏਕੋਏਕਏਕਹਰਿਆਪ॥ਪੂਰਨਪੂਰਰਹਿਓਪ੍ਰਭਬਿਆਪ॥ਅਨਿਕਬਿਸਥ
ਰਏਕਤੇਭਏ॥ਏਕਅਰਾਧਪਰਾਛਤਗਏ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਏਕਪ੍ਰਭਰਾਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦੀਨਨਾਨਕਏਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰਭੁਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਾਰਇਹੁਕਛੁਨ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥ ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧ
ਕਿਸਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ ਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿ
ਆਪਤ॥ ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ॥ ਆ
ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭੁਕੇਵਲਧਨੀ॥
ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥ ਤਬਨਰਕਸੁਰਗ
ਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾ
ਇ॥ ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ ਤਬਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥ ਆਪਨਚ
ਲਿਤੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸ
ਨ॥ ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ॥ ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਤਬਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ ਜਬਅਬਿਗਤਅਗਾਧੇ॥ ਤਬਕਵਨਛੁਟੈਕਵਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥
ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥
ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ ਜਹਨਿਰੰਜ
ਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥ ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ॥ ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲ
ਜਗਦੀਸ॥ ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ ਜਹਜੋਤਸਰੂਪੀਸੰਗਿਜੋਤਸਮਾਵੈ॥
ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨ
ਹਿਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪ
ਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥ ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥
ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਧਾਰੈ॥ ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ ਜਹਆ
ਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ ਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ ਬਿਸਮ
ਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ ਜਹਅ
ਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ ਆਪਸਕੋ
ਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ ਜਹਏਕੈਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ ਤਹ

ਕ੍ਰਿਤੁ ਨ ਆਕਿਰਤਿ ਬਿਸਲਾਗੈ ਲਿਪਤਾ ॥ ਜਉ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਆਰਾ ॥ ਤਿਹ ਕਉਨ ਕਥੈ ਕਉਨ
ਸੁਨਨੈਹਾਰੋ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪ ਸਬਦਿ ਆਪੇ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥ ਜਿਹ ਆ
ਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ
ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾ
ਰ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਕਰਿ ਦੇਖ
ੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ ਜਿਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪ ॥ ਜਿਹ ਪਸਰੈ
ਪਸਾਰ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪ ॥ ਦੁਹੂੰ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪੇ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪੇ ਕਉਤਕ ਕਰੈ
ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿ
ਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪ ਕਥੈ ਆਪ ਸੁਨ
ਨੈਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਏਕੁ ਆਪੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ
ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ... ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪ
ਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ
ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਾ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕਉ ਨਾਥਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ
ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਉ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਆ
ਜੰਤ੍ਰ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾ
ਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕ
ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨੋ ਸਾਥ ॥ ਗੁ
ਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਰਹਿਓ ਬਿਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿ
ਸ੍ਵਾਸ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ

ਨਾਇ।ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀਜਾਇ।ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ।ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ।
ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ।ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਰ।ਅਨਦਿ
ਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈਰ।ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ।ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ।੪।ਸਾ
ਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦ।ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ।ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾ
ਰੁ।ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ।ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈ
ਸੁਆਉ।ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ।ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ।ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ
ਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ।ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ।੫।ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ।ਰਾ
ਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿ
ਆ।ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ।ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰ
ਹੁਵਾਪਾਰੀ।ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ।ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆ
ਵਹਿਜਾਹਿ।੬।ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ।ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ।ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗ
ਲਭਉਮਿਟੈ।ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ।ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ।ਨਾਮੁਜਪਤ
ਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ।ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ।ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ।ਸਿ
ਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ।ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ।੭।ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ।ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ।ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ।ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰ
ਦਰਹਰਿਰੂਪ।ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ।ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ।ਜਿਸੁਮਨਿਬ
ਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਲੁ।ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ।ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ।
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ।੮।੨੨।ਸਲੋਕੁ।ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆ।
ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ।੧।ਅ
ਸਟਪਦੀ।ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ।ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ।ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕ
ਸੁਘਟਮਾਹਿ।ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ।ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ।ਦੇਹੀਮਹਿ
ਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ।ਕਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾ
ਦ।ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ।੧।ਸੋਅੰਤਰਿਸੋ
ਬਾਹਰਿਅਨੰਤ।ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ।ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇ
ਆਲ।ਸਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ।ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ।ਜੈਸੀਆਗਿ

ਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

ਜੋ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁ

ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉ-
ਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨ-
ਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏ-
ਕ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿ-
ਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸ-
ਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ ਆ-
ਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥
ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂ-
ਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿ-
ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈ-
ਨ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ
ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ-
ਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ ਸੁ-
ਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥
ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆ-
ਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਭ ਕੈ
ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ
ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ
ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾ-
ਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ ॥ ਸਾ
ਧਸਰਨਿਨਾਨਕਤੇਆਏ ॥੭॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ ॥
ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀ
ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ॥ ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ ॥ ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇ
ਕਰਮ ॥ ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥ ਗਉ
ੜੀਥਿਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ ॥ ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰ
ਉਬੀਚਾਰ ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਾਰੁ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ ॥ ਜੋਚਾਹੈਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰ
ਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ ॥ ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਕਰਉਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆ
ਭਾਉਮਿਟਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ ॥ ਰਾਮਰਤਨੁ
ਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤ ॥ ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕ
ਲੇਸ ॥ ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸ ॥ ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿ
ਦਰਗਹਿਪਤਿਵੰਤ ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤ ॥ ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭ
ਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀ
ਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚ ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮ
ਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚ ॥ ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿਕੀ
ਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ ॥ ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੇ
ਤਾਪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਿਬੂਝਹਿਪਰਤਾਪ ॥ ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾ

ਬਹੁ ਮੈ ਵਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘ
ੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੪॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਚਤੁਰਥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਜਪਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟੈ ਅਨਕ ਕਲੇਸਾ ॥ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
ਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੈ ਰੰਗ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸੈ
ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜ
ਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰ
ਗਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ
ਜਾਨਿਆ ਪਰਪੰਚ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚ ॥ ਨਹ ਜਾ
ਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਿਛੁ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨ ਰ
ਚਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਹੁ ਜੂਨ ਭ੍ਰਮਨ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਰਚਨਹਾਰ ਨਹ ਸਿ
ਮਰਿਓ ਮਨ ਨ ਬੀਚਾਰ ਬਿਬੇਕ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰਾਵਾਰ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟਮਿ ਖਟ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥
ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ
ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ
ਤਨ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਖਾਟ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜ
ਸਿਮ ਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ
ਵਾਰ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ
ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰ

ਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰਪਛਾਨ ॥ ਸੋਸਾਜਨਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜਹਰਿਕੀਮਤਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੇ ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਐਤਜੀਐਅਵਰਿਜੰਜਾਲ ॥
ਜਮਕੰਕਰਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵ
ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋ
ਧਰਮੰਤ ॥ ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨ ॥ ਸਭਤੇਊਚਬਸੇਖਗਿਆਨ ॥ ਹਰਿਹਰਿਭ
ਜਨਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿਮਰਿ
ਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ ॥੯॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵਿਤ ॥ ਹਰਿਨਾਮਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦ ॥
ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਉਦਰਕੈਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿਨਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਰਿਜਨਮੈਆਭਾਗੇ ॥੯॥
ਸਲੋਕ ॥ ਦਸਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ ॥ ਮਨਿਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨ
ਕਿਰਪਾਹੋਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖਨਾਮਜਪਿਲੀਨੇ ॥
ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਬੇ
ਅੰਤ ॥ ਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਿਲਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਇਹ
ਸੰਜਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਏਕੋਏਕਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਣੈਸੁਆਦ ॥
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦ ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖ
ਹੁਹਰਿਰਾਮ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮ ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖਸਰਬਜੀਅਦਇਆ ॥ ਇਨ
ਬਿਧਿਬਰਤਸੰਪੂਰਨਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤਮਨਰਾਖੈਇਕਠਾਇ ॥ ਮਨਤਨਸੁਧਜਪਤਹਰਿਨਾ
ਇ ॥ ਸਭਮੈਪੂਰਿਰਹਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਿਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸ
ਗਲਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨਨਾਮਇਸਨਾਨ ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨ ॥
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ ॥ ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭ
ਕਉਸੰਤੋਖੈ ॥ ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਪੋਖੈ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹੁਨਿਹਚਉਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨ
ਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੂਨਿਨਆਈਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਮੈਬਿਆਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਨ
ਕਾਮ ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਿਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰ

ਸਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ
ਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ ਦਿਨਹਿ
ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥
ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆ
ਪਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਸਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰ
ਭ ਆਪਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਧਰਨਿ
ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧੫॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨ
ਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ
ਕਾਮ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿ
ਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਨ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹ
ਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੬॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨ
ਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਨਣਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀ
ਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੋ ਉਪ
ਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮ
ਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਜੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨਵੰਤ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ

ਹੋਇ ਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤ ਕੜੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲੈ ਤਿਵੈ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਸੇਤੁ ਪਸਲ ਸਲਾਹਿਹੇ ਏਤਿਨ ਜੋ ਸਰਵਿ ਕਰਿ ਕੋ ਨ ਨਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਏ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਵਗੁਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣੀ ਪਰਗਟਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਉ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ

ਮੂਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਉਸ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓ
ਹੁ ਗਲਾਂ ਫੇਕੀਆ ਫੇਕੇ ਬੋਲਦਾ ਸੁਣਿਆ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ
ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪ
ਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰ
ਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਗਮਿ ਨਿਗਮਿ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ
ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੈ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ
ਵਸਿ ਛਿਕੈ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹੁ ਫਿਕੈ ॥ ਓਹ
ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ
ਕਢਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰ
ਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਆ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ
ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ
ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦੁਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ
ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ
ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਭਲ ਭਲਾਇ ॥
ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨ
ਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲਿਆ ਜਾਈ ॥ ਸੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪ
ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ
ਪੜੀਐ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋ

ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਸ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ
ਝੂਠੁ ਓਹੁ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿ
ਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ
ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁ
ਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਣੀ
ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾ
ਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰ
ਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀ
ਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕ
ਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਅਗੰਮੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਓਹੁ ਕਦੇ ਬਾਹਿਜ
ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਜਲ ਥਲ ਭਰਿਆ ਤੂ ਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਹੋਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਲਾਇਓਇ ਸੇਵਕੁ ਜੋ
ਰਹਣਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਇਓ ਤੂੰ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਲ ਪਲ ਮੂਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸ
ਲੋਕ ॥ ਅਗਾਹ ਦੇ ਸਤਭਾਉ ਨ ਦੇਇ ਪਹਿਲੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧਾਵਦਾ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਵਡਾ ਗਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ
ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿ
ਓ ਪੀਵਹਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾ
ਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥
ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿ
ਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇ
ਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ

ਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿ
ਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾ
ਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇਕੋੜ੍ਹੇ॥ਓਇ
ਹਾਜਰਿਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ਸ
ਲੋਕੁ॥ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥
ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਲੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ਪ
ਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰ
ਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉ
ਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿ
ਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੈਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁ
ਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥
ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਕੀਤੀ
ਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇ
ਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕ
ਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇ
ਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਿਸ
ਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀ
ਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਂਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸਭਲੋ
ਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿੰਦਕ

ਰਹਿਤਉਤਿਉਤਿਨਿਤਨਿਤਰਹੈਸਦਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਆਤਿਨਪੈਰੀਆਨਸ
ਭੁਪਾਈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜੋਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਗਇਆ॥ਨਿ
ਤਝਹੀਆਪਾਏਝਗੂਸੁਟੈਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ॥ਉਪਾਵਕਰਹਿਮਾਇਆਧਨਕਾ ਨਿਤ
ਰਣਅਗਲਾਧਨਭੀਉਡਿਗਇਆ॥ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੁ
ਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਜੋਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤਕਾਤਿਨਸਿਰਿਲਇਆ॥ਓ
ਸੁਆਗੈਪਾਛੈਢੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ॥ਜੇਸੁਇਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁ
ਪਾਏਤਾਖੇਹੂਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਵਗੁਣ
ਬਖਸਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨਨਾਮਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਿਕਿਲਵਿਖ
ਪਾਪਗਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਤੁਧੁਸਲਾਹਿ
ਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇ
ਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਸਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁ
ਜਿਨਸੇਸੇਵਦੇਤਿਨਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਧੁਰਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੋਈ
ਹੁਣਸਤਿਗੁਰਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤ
ਸੰਗਤਿਢੋਈਨਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਓਨਾਨੋਤਿ
ਸੁਮਾਰਨਿਜਮਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰੂਅੰਗਦਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥
ਗੁਰਤੀਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ॥ਗੁਰਚਉਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆ
ਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਤਾਰੇ॥ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੈਸਤਿਗੁਰਕੀਤਿਸਕਾਰਜਸਭ
ਸਵਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸ
ਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਤਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਗੁਰੂਜਿਸ
ਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਮਾਂਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏ॥ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਪਿ
ਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ॥ਦੇਖਹੁਭਾਈਆਖਾੜਾਹਰਿ ਏਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਆਪਿਰਖ

ਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਦੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾ
ਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕ
ਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁ
ਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾ
ਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾ
ਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣ
ਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨ
ਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥
ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖੀਐ
ਕੋਈਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵਜੈਕੀਤ
ਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆ॥ਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀਪਰਾਈਮੁਹੁਕਢਿਨਸਕੈਓਸ
ਦਾਕਾਲਾਭਇਆ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥
ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਈਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏ॥ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆ
ਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿ
ਦਰਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹੋਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋ
ਈਨਾਹੀ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁ
ਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਜਗਤਿਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪ
ਣਾਸੇਲੈਦੇਢਹਾਫਿਰਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹੀ॥ਓਨਾ
ਦਾਆਖਿਆਕੋਈਨਸੁਣੈਨਿਤਹਉਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨ
ਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁ
ਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਈ॥ਓਹਜਿਉਕੁਸਟੀਗੁਰਕਾਫਿਟਕਿਆਜੋਉਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉ
ਠਾਈ॥ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਈ॥ਧੁਰਿਕਰਤੈਆ
ਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿਸੁਅ

ਪੜਿਕੋਇਨਸਕਾਈ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਜੀਵਾਈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਜਿ
ਹੋਂਦੈਗੁਰੂਬਹਿਆਪਣਾਟਿਕਿਆਤਿਸਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ॥ਤਿਸਕਉਜਗਤੁਸਭੁਨਿਵਿ
ਆਪੈਰੀਂਪਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਸਭਿਨਿਮਸਕਾਰੁਕ
ਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈ
ਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਰਤੈਆਪਿਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋ
ਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰਹਿ
ਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧ
ਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿਭਵਾਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੪॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸੋਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰੁਦ
ਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਕੋਈਨਸੁਣੈਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ॥ਓਨਿ
ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਖੋਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਰਿ
ਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਜੋਇਆ॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ॥ਜੈ
ਸਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੇਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਵਡਭਾਗੀ
ਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰਤਰਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ॥ਗੁਹਜ
ਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਿਰਹੇਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਖੋਤਿ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਾ
ਇਕੁਰਵਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿ॥ਇਕੋਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੋਤਿ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਰੀਹੋਤਿ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਸਭਿਰਸ
ਤਿਨਕੈਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸ
ਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿ
ਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿ
ਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜ

ਨਾਨਕੁਕਉਗੁਰਿਮੇਲਿਜਨਨਿਤਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀ
ਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾ
ਇ॥ਧਨੁਧਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁ
ਜਿਨਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲਉਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁ
ਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥
ਜਾਡਿਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਨਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾ
ਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਗੁਰੁਪੂਰਾਘਰੀਵ
ਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆ
ਪਿਹੋਇਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇ
ਸੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜ
ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾ
ਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈ
ਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਿਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀ
ਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾ
ਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿ
ਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁ
ਮਿਘੋਲੀਆ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ॥ਜੋਸਿ
ਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਾਮੁਤਿਨਕਾਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇ
ਤਿਨਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋ
ਲੀਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁ
ਰਸਿਖਾਗੁਣਵਿਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾ

ਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਡਿਆਈਜਿਨਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾ
ਲੇ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇ
ਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂਰਖਬੇਤਾਲੇ॥ਓਹਆਲੁਪ
ਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲ
ਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸ
ਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀ
ਉਦੇਇ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰ
ਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ॥ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ
ਹੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿ
ਆ॥ਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਲੋਚੈ
ਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇ
ਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿ
ਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀ
ਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾ
ਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮਃ੩॥
ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋ
ਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆ
ਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿ
ਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁ
ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁ
ਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸਾਕਤਜਾਇ
ਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਇ
ਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓ

ਹਥਿਆਰੈ ਪਾਛੈ ਵਹਿ ਮੁਹਿ ਝੜ ਪਾਇਨ ਨਰਕਿ ਨਿਖੇੜਿਆ ਰੇ॥ ਉਨਾ ਲਾਗੁ ਮੋਹੁ ਥੋ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੁਲਾਹਿਨਿ
ਭੁਲਾਰੇ॥ ਜੋ ਸਾਕਤੁ ਨਰ ਖਵਾਲੀਅਹਿ ਲੋਕੀ ਮੁਖ ਕੈ ਬਿਖ ਉਗਲਾਵੇ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਜਿ
ਗਨ ਕਰੀਅਹ ਉਹ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਅੰਤਰ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸ ਵਲ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਮਾਰਿ ਬਿਡਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿ ਸਭ ਉਬਾਰਿਆ॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸੁ ਆਪਿ ਉਪਾ
ਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ॥ ਇਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ॥੨੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚ ਚਵੇ॥ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜਗ
ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚ ਰਵੇ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨ ਸਚ ਲਵੇ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਗਵੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚ ਨਾਮ ਸਚ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ॥੨
੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁ
ਰਖ ਪਰਧਾਨ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨ ਲਗੈ ਸਚ ਧਿਆਨ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਤਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈ ਮਾਨ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਮ ਅਪਾਰ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੇ
ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ
ਹੈ ਸਚ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹੀ ਸਚੁ ਲ
ਧਿਆ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਮਾਰ ਤਿਨ ਸਾਧਿਆ॥ ਸਚ ਸਚ
ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚ ਸੇਵਨਿ ਸਚ ਰਲਾਇਆ॥ ਸਚ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸ ਹੈ ਸਚ ਸਚਾ ਸੇਵ ਫ
ਲਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਮਨਮੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ॥
ਬਿਨ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਇ॥੧॥ ਮ:

੪॥ਗੁਰਸਲਾਹੀਆਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣ
ਤਬਣਾਇ॥ਜਿਹਵਾਸਲਾਹਿਨਰਜਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁ
ਖਹੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਦਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਜਿਨਿਰਾਤਿ
ਦਿਨੋਹਿਬਣਾਈਆ॥ਸੋਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਾ
ਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਿਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੂਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ॥ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਗਵਾਈਆ
॥੨੩॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ॥ਵਿਸਟੁਗੁਰੁਮੈਪਾਇ
ਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋੜਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨ
ਸੁਣੀਐਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਮੈਵਰਤੈ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁ
ਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਂਵਿਚਿਚਲਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰਨੂ
ਮਿਲੈਸੋਹਰਿਮਿਲਹਿਨਾਹੀਕਿਛੁਪਲਤੈ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮ:੪॥ਇਹੁਮਨੂਆਦ੍ਰਿੜੁ
ਕਰਿਰਖੀਆਹਿਗੁਰਮੁਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁ॥ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਅਹਿਬਹਿਦਿਆ
ਉਠਦਿਆਨਿਤ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਚਿੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿ॥ਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਖਸਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾ
ਣਹਿਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ॥ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵਹਿਕਿਉਕਰਿਦਰਗ
ਹਿਸੀਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਵਿਰਲਾਕੋਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਨਾਨਕਲਏਬਹੋੜਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਸੇਵਕੀਤੀਸੁਫਲਹੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮੰ
ਨੁਮੰਨੇ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੇ॥ਉਪਦੇਸੁਜੋਦਿਤਾਸਤ
ਗੁਰੂਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨੀਚੜੀਚਵਗੁਣਿਵੰ
ਨੇ॥ਇਹੁਚਾਲਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੇ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮ:੪॥
ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਨੋਗਏਦਰਗਾਹਿਨਾ
ਹੀਥਾਉ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁ

ਸੀਐਦੁਖਵਿਚਿਦੁਖਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁ
ਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨਦੁਰਮਤਿਅ
ਹੰਕਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆ
ਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਝੜਿਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਕੇਚਿਤਕ
ਠੋਰਹੈਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸ॥ਓਹ
ਵਲੁਛਲੁਕਰਿਝਤਿਕਢਦੇਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸ॥ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁਨਗਡਈਮ
ਨਿਵੇਖਹੁਕੋਇਨਿਰਜਾਸ॥ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰਸਿਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁ
ਰਪਾਸ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ॥ਸੰ
ਤਸਹਾਈਵਰਤੈਸਭੁਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥਾ॥ਤਿੰ
ਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਲੈਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ
ਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਨਮਿਠਾਮ
ਦੁਮਾਣੀ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇ
ਘਾਣੀ॥੨੭॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਸਚਪਰਵਾਣੁ॥ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾ
ਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੋਧੁਰਿਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਰਾਇਣਿਲਾਇਆਨਾਠੂੰਗੜਾ
ਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਾਵਿਸੋਚਖਹਿ॥ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਇਆ
ਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖਹਿ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸਸਰਣਾਗ
ਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥੨੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤੀਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾਰੂ
ਨਾਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਫਿਰਫਿਰਜੂਨੀਪਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂ
ਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈ
ਆਂਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿਬੁਟੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖ
ਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥੨੯॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆ
ਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲਿਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁ
ਤਾਇਕੈਆਣਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿ

ਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਪਾਸਹੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਆਪਣੈ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਅਹਿ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥

ਪ੍ਰਗਟੁ ਪਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕੁ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸਿਖ ਨ ਪੂਛਹਿ ਨ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਨ ਰਮੈ ਭਾਣਾ ਲਖਹਿ ਨ ਹੋ ॥ ਕਲ ਲੋਭ
ਨਵੈ ਨੈ ਗੁਰ ਜੋਨਿ ਓਹਿ ਅਤਿ ਕਾਰ ਸੰਦੇ ॥ ਓਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਣੂ ਗਧੁ ਰਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ
ਤਿਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥
ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ ਸਲੋ
ਕ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ
ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੰਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥
ਚਬੈ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ਕਾਈ
ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਹਿ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰ
ਤੇ ॥ ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਆ ਹਿਰਿ ਲਈਅਨਿ ਧਰ ਤੇ ॥ ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾ ਲਈਅਨ
ਕਰਤੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿ
ਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉ
ਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾ
ਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਆ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦ
ਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ
ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ
ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿ
ਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜੋ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੰਨੇ ਮਨਿਹਿ
ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ
ਵਡ ਵਡਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰ
ਹਡਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਾ ॥੩੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ

ਹਉਮੈ ਨ ਬੂਝਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
ਜਾਣਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ
ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ
ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾ
ਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸਚਾ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗ
ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜ
ਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ
ਜਾਪਨੀ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਲਖੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
ਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪ
ਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠ
ਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਮ: ੫ ॥
ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰ
ਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾ
ਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ
ਤਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏ
ਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤੋਸਾ ਦਿੰਦੁ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ
ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ

੧੪੭

੦ ਹਰਿ

ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਨ ਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੯॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸਮਰਥ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸ
ਭ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਤੇਰਾ ਬਿਰਧ ਹੈ
ਜੁਗ ਜੁਗ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਏਕ ਨਾਮ ਮਨ ਤਨ ਭਾਵੰਦਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਟੂਟਈ ਦਰਿਆਨ ਬਹੁਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਅਲਹ ਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਹੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਰਮੰਤ੍ਰ ਕਖ ਸੰਤਿ ਤਿਹਾ ਜਿਹ ਤੁਆਦੇ ਕਿਤਾ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਦਵਰੀਆਏ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਸ
ਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇ
ਰਹੁ ਜਿਸ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਇਕ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸ
ਲੋਕ ॥ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿ
ਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰ ਗਏ ਮਰ ਭੀ ਸਕੈ ਮੂਲ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਇ
ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰ ਸੂਲ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਿਆ ਘਟ ਘਟ ਹਰਿ ਭਿੰਨਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸ
ਭ ਇਕ ਸਮਾਨ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਨਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਸਭ ਤਿਸ ਦੇ ਜਨਿ
ਆ ॥ ਤੁਸ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਨਾਮ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਨਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਿਨ
ਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਧੰਨ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨ ਸੋਈ ਸੰ
ਤ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲ ॥ ਦੋਜਕ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰ
ਹੈ ਜਾ ਚਿਤ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪ
ਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲ ਚਲੈ ॥ ਘਰ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡ ਥੰ
ਮ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਨ ਹਰਿ
ਤਿਸ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਦੇਹ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਦੇਵਣਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾ
ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਪਾਰ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਸਿਖਹੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨ

ਕਾਮਿ ਕਰਤੈ ਦੇਕਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧੀਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ॥ ਗਾਲੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ॥ ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਇ ਮਿਠਾ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ॥ ਗਾਲੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ

ਖਸੰਦਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਇ ਸਿਮਰਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਸਾਧੋ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਹਰਿ
ਮੰਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿ
ਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪ੍
ਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇ
ਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ
ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਇਕੁ ਸਰੇ
ਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ ਰ
ਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਜੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉ
ਚਰਹਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰ
ਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨ
ਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸ
ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥
ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥
ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਰਾ
ਗੇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁ
ਠਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦ
ਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ
ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ

ਤਨ ਮੰਨ ਤ੍ਰਿਦ ਵਝਾ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰ ਗਹੈ ਪਿਆਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਧਨ ਹੋਵਨ ਅਮੂਲਾ ॥ ਹਰਿ ਛੁਡਨ ਸੇਵਕ ਜੋ
ਨਾ ਪਹੁਤੈ ਜਮ ਕੈ ਸੂਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰ ਜਨਮ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੋਰੀ ਭਰਮ ਵੰਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਈਐ ਤਿ
ਥਾਈ ਮਉਜੂਦ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ
ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿ
ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇ
ਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਤਨ
ਫੁਟਿਸੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿ
ਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ
ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿ
ਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥
ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ
ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ
ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ
ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜ
ਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣ
ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਉ
ਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਾਧ
ਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿ

ਸੁਧੁ

+ਸਿਰਿ

ਧਣਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੇ ਰਹਤੁ ਜਲੇ ਬਿਨੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰਾ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕ
ਰੈ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨ
ਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ
ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਲੋਗਹੁ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਮ ਅਪਤਿ ਆਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਹਮਰੇ
ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਅ
ਪਤਿ ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥ ਤਬ ਜਾਨੈਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਣ
॥ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗ ॥
ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗ ॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤ
ਮ ਰਾਮ ॥ ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡੁ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੌ ਤਰੀ
ਐ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਕਿਨ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਜਿਉ
ਭੈ ਦਾਦਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥
ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਂਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾਂ ਰ
ਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ
ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇ
ਆ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾ
ਤੀ ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ
ਸੂਦ ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾ
ਰੈ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ॥ ਜੌ
ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥ ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇ
ਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾ

ਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਲਸਰੀਰ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਉਰੇਕਬੀਰੁ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਜੋਤ
ਕੀਜਾਤਜਾਤਕੀਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੂਆਫਲਮੋਤੀ॥ਕਵਨੁਸੁਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥
ਭਉਭਜਜਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਤੀਰਥਨਹਮਨਪਤੀਆਇ॥ਚਾਰ
ਅਚਾਰਰਹੇਉਰਝਾਇ॥੨॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਇਏਕਸਮਾਨ॥ਨਿਜਘਰਪਾਰਸਤਜਹੁਗੁਨਆ
ਨ॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਰਾਮਨਿਰੰਜਨਰੋਇ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਰਹੁਏਸੁ॥੪॥੯॥ਗਉ
ੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਜੋਜਨਪਰਮਤਪਰਮਨਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਸਮਾਨਾ॥ਨਾਜਾਨਾਬੈ
ਕੁੰਠਕਹਾਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਕਹਹਤਹਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਪਤੀਆਈ
ਐ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਬਲਗਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ॥ਤਬਲ
ਗਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਬੈਕੁੰਠਹਿਆਹਿ॥
੪॥੧੦॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਸਮਾਈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਇਹੁਜ
ਗਜਾਈ॥ਲਾਜਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘਰੁਮੇਰਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਕਜਤਨਕਰਕਾਂ
ਇਆਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀਬਾਰਅਗਨਸੰਗਜਾਲੀ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨਜਲੇ
ਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪਦੇਖੈਸਭਦੁਨੀਆ॥੪॥੧੧॥ਗ
ਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਅਵਰਮੂਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥ਮੈਨਮਰਉਮਰਬੋ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਅਬਮੋਹਿਮਿਲਿਓਜੀਵਾਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਦੇਹੀਪਰਮਲਮਹਕੰਦਾ॥
ਤਾਸੁਖਬਿਸਰਹਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕੂਆਟਾਏਕਪੰਚਪਨਿਹਾਰੀ॥ਟੂਟੀਲਾਜਭਰੈਮਤਹਾਰੀ॥ਕ
ਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਓਹੁਕੂਆਟਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥੧੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਅਸ
ਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਅਨਕਜਨਮਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਐਸੇਘਰਹਮਬਹੁਤੁਬਸਾਏ॥ਜਬ
ਹਮਰਾਮਗਰਭਹੋਇਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਕਬਹੂਰਾਜਾਛਤ੍ਰਪਤ
ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀ॥ਸਾਕਤਮਰੈਸੰਤਸਭਜੀਵੈ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਰਸਨਾਪੀਵੈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹਾਰਪਰੇਅਬਪੂਰਾਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਐਸੋ
ਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਬੀਰ॥ਦਧਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈਨੀਰ॥ਹਰੀਅੰਗੂਰੀਗਦਹਾਚਰੈ॥ਨਿਤਉ
ਠਹਾਸੈਹੀਗੈਮਰੈ॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅੰਮੁਹਾਜਾਇ॥ਕੁਦਕੁਦਚਰੈਰਸਾਤਲਪਾਇ॥ਕ
ਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਗਟਭਈਖੇਡ॥ਲੇਲੇਕਉਚੂਘੈਨਿਤਭੇਡ॥ਰਾਮਰਮਤਮਤਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਸੋਝੀਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ਜਿਉਜਲਛੋਡਬਾਹ
ਰਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਹੀਨਾ॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਕਵਨਗਤਮੋਰੀ॥ਤਜੀਅ

ਲੇਬਨਾਰਸਮਤਭਈਥੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਜਨਮਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉ
ਠਿਆਇਆ॥ਬਹੁਤੁਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ਮਰਨਭਇਆਮਗਹਰਿਕੀਬਾਸੀ॥ਕਾਸੀਮਗਹ
ਰਿਸਮਬੀਚਾਰੀ॥ਓਛੀਭਗਤਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭੁਕੋਜਾਨੈ॥ਮੂਆ
ਕਬੀਰਰਮਤਸ੍ਰੀਰਾਮੈ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰ
ਗਾ॥ਇਸਤਨਧਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥ਧਰਨਪਰੈਉਰਵਾਰਨਜਾਈ॥ਰਾਤਿਜੋਸੋਵਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮ
॥ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਹਾਥਿਤਡੋਰਮੁਖਖਾਇਓਤੰਬੋਲ॥ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਬਾਧਿਓਚੋਰ॥
ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਾਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੫॥
ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥
੧੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਤਿਪਦੇਚਉਤੁਕੇ॥ਜਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿ
ਸਰਾਮ॥ਬੈਰੀਉਲਟਿਭਏਹੈਮੀਤਾ॥ਸਾਕਤਉਲਟਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿ
ਮਾਨਿਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਜਬਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈ
ਸੁਖਸਹਿਜਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੈਆਪ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੋਤਾਪ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲ
ਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੂਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਆ
ਪਨਡਰਉਨਅਵਰਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਪਿੰਡਮੂਐਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾ॥ਸਬ
ਦਅਤੀਤਿਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾ॥ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੂੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕ
ਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ॥
ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮੇ
ਨ੍ਹਾਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਆਪਤੇਜ
ਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਘ
ਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਤਿਪਦੇ॥ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲ॥
ਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲ॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨ
ਮਾਨਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ॥੧੯॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆ॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾ

ਉਇਮਰਨੇਮਰਨਕਹਸਤਕੋਈ॥ਸਹਿਜੇਮਰੈਅਮਰਹੋਇਸੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਭਇਆਅਨੰਦਾ॥
ਗਇਆਭਰਮਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੩੦॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲਕਤਲਾ
ਵਉ॥ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ॥ਰਾਮਭਗਤਅਨੀਆਲੇਤੀ
ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਵਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਜਾਕੈਮਸਤਕਭਾਗ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗ॥੩॥੩੧॥ਗਉੜੀ॥ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾ
ਕਰਭਾਈ॥ਮੁਕਤਅਨੰਤਪੁਕਾਰਨਜਾਈ॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ॥ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨਨਿ
ਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾਰ॥ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਪਾਰ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧ
ਬੀਚਾਰੀ॥ਕਿਆਬਸਜਉਬਿਖੁਦੇਮਹਤਾਰੀ॥੩॥੩੨॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਬਿਨਸਤਸਤੀ
ਕੈਸੇਹੋਇਨਾਰ॥ਪੰਡਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗਰਸ
ਤਬਲਗਨਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਨਸਤਕਰੈਜੀਅਆਪਨੈ॥ਸੋਰਮਈਐਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ॥
੨॥ਤਨਮਨਧਨਗ੍ਰਿਹਸਉਪਸਰੀਰ॥ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਕਹਤਕਬੀਰ॥੩॥੩੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰ
ਜੀਉਕੀ॥ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰ॥ਬਿਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰ॥ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜ
ਕਤਬੋੜੀ॥ਹਰਿਸਿਉਤੋੜਬਿਖਿਆਸੰਗਜੋੜੀ॥ਸੁਰਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗ॥ਨਿਕਟਨੀਰਪਸ
ਪੀਵਤਨਝਾਗ॥੨॥ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰ॥ਸੋਜਲਨਿਰਮਲਕਥਤਕਬੀਰ॥੩॥੩੪॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਜਿਹਕੁਲਪੂਤਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ॥ਜਿ
ਹਨਰਰਾਮਭਗਤਨਹੀਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੂਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਚਮੁਚਗਰਭਗਏਕੀਨਬ
ਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੂਪਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕ
ਰੂਪਾ॥੩॥੩੫॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਜੋਜਨਲੇਹਖਸਮਕਾਨਾਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸੋ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੇਰੇਮਨਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਘਟਰਾਮਰਹਿਆਭਰ
ਪੂਰ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੂਰ॥੨॥ਜਾਤਜੁਲਾਹਾਮਤਕਾਧੀਰ॥ਸਹਜਸਹਜਗੁਣਰਵੈਕਬੀ
ਰ॥੩॥੩੬॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥ਸੰਚਮਹਾਰਸਤਨਭਇ
ਆਕਾਠੀ॥੧॥ਉਆਕਉਕਹੀਐਸਹਜਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਿਜਕਲਾਲਨਜਉਮਿਲਆਈ॥ਆਨੰਦਮਾਤੇਅਨਦਿਨਜਾਈ॥ਚੀਨਤਚੀਤਨਿਰੰਜਨਲਾਇ
ਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਉਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੩੭॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨ

ਮੂਆ

ਜੀਉ ॥ ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ ॥ ਕਵਨਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨਕਉਮਾਰੈ ॥ ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸ
ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੋਈ ॥ ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਇ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾ
ਨੈਭੇਉ ॥ ਮਨਮਧੁਸੂਦਨਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ ॥੪॥੩੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਓਹਜੋਦੀਸੈਅੰਬਰਿ
ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਓਹਿਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰਕਾਸਿਉਲਾਗਾ ॥ ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾ
ਰਸਭਾਗਾ ॥ ਸੂਰਜਚੰਦਕਰਹਿਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭਮੈਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ ॥ ਕਹੁਕਬੀ
ਰਜਾਨੈਗਾਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀ
ਸਿਮ੍ਰਤਿਭਾਈ ॥ ਸਾਂਕਲਜੇਵਰੀਲੈਹੈਆਈ ॥ ਆਪਨਨਗਰਆਪਤੇਬਾਧਿਆ ॥ ਮੋਹਿਕੈਫਾਧਿ
ਕਾਲਸਰਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀਨਕਟੈਤੂਟਨਜਾਈ ॥ ਸਾਸਰਪਨਿਹੋਇਜਗਕਉਖਾ
ਈ ॥੨॥ ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਜਗਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮਕਹਿਛੂਟਿਆ ॥੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀ
ਰਜੀਉ ॥ ਦੇਹਮੁਹਾਰਲਗਾਮਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਸਗਲਤਜੀਨਗਗਨਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ ਆਪਨੈਬੀ
ਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ ॥ ਸਹਿਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗਧਰਲੀਜੈ ॥ ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝੈਲੇਤਾਰਉ ॥
ਹਿਚਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬਕਮਾਰਉ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ ॥
੩॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹਮੁਖਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ ॥ ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ ॥ ਇਕਦੁਖ
ਕਾਟਹੁਰਾਮਰਾਇਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿਦਹੈਅਰਗਰਭਬਸੇਰਾ ॥ ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਭਾਂਤੀ ॥
ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਡਲੇਮਾਟੀ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਨਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈਤੇਜਮਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥
੪੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਆਪੇਪਾਵਕਆਪੇਪਵਨਾ ॥ ਜਾਰੈਖਸਮਤਾਰਾਖੈਕਵਨਾ ॥ ਰਾਮ
ਜਪਤਤਨਜਰਕੀਨਜਾਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮਚਿਤਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਕੋਜਰਹਿਕਾਹੋ
ਇਹਾਨਿ ॥ ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੋਇਭਾਖ ॥ ਹੋਇਗਾਖਸਮਤਾਲੇ
ਇਗਾਰਾਖ ॥੩॥੪੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਦੁਪਦੇ ॥ ਨਾਮੈਧਿਆਨਚਿਤਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨ
ਬੈਰਾਗਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕੈਸੇਜੀਵਨਹੋਇਹਮਾਰਾ ॥ ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਹੁਅਸਮਾਨ ॥ ਰਾਮਸਮਾਨਨਜਾਨਹੁਆਨ ॥੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਜਿਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾ ॥ ਸੋਸਿਰਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗਾ ॥੧॥
ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁਕਬੀ
ਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ ॥ ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਇਗੇਤੇਰੇ ॥੨॥੪੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀ
ਆਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਖਮਾਂਗਤਦੁਖਆਗੈਆਵੈ

ਜੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਨ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥੪੬॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥੪੭॥

ਗਉੜੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੁਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੩॥੪੮॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੪੯॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੫੦॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਊ
ਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥ ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ
ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਝਗਰਾ ਏ
ਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਿਉ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ
ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸਾ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸਾ ॥
੩॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥ ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ
ਟਾਟੀ ਰਹਿ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹਿ ਬਲੇਡਾ
ਟੂਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥ ਆਂਧੀ ਪਾਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿ
ਹ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥ ਗ
ਉੜੀ ॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ
ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥
ਆਪਨ ਦੇਹ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲ
ਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ
ਨ ਮਾਨਹਿ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥ ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆ
ਪ ਹਹਿ ਕਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰੁ ਨ ਮਾ
ਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏ ਸਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ ਮੋ
ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕ
ਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥ ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨ
ਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅ
ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ
ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ

ਲਪਟਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਬਿਲੋਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਵਸਿਕਰਰਾਖ
ਹੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣਬਜਰਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ਸਕਤਿਅੰਧੇਰਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥
ਤਿਨਿਬਿਨਬਾਣੈਧਨਖੁਚਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਬੂਡੀਪਵਨਿਝੁਲਾ
ਵੈਡੋਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੫੦॥ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ॥ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥
ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿਸਮ
ਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਨਿਰਵੈਦੂਰਿ
ਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਰਵੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨਿ
ਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐ
ਐਸਾਕੋਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝਲਦੇਖੀ॥੩॥੫
੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲੋ
ਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸ
ਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਆਰੀ॥ਤੁਲਨਹੀਚੜੈਜਾਇਨਮੁਕਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾ
ਰੀ॥ਅਰਧਉਰਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸਿਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵ
ਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥
੩॥੪॥੫੨॥ਗਉੜੀ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਗੂਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹ
ਮਾਰਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀ
ਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਘਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾ

ਲਿਵ ਤੇ ਨ ਛੁਟਕਾਈ ॥੩॥੫੫॥੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥
ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਅਜਾਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ਪਾਹੂ ਘਰ
ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜ
ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਆਪਨ
ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਤਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਧੀ ਸਭ ਫਿ
ਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ
ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥
੫੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਰੁੰਡ
ਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ ਪੈ
ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥ ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ
ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕ
ਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਹ ਕ
ਛੁ ਅਹਾ ਤਹ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਅਵਰ ਸੁਖਮਨ ਬੰ
ਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ
ਸਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹੁ ਅ
ਵਗੁਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰ
ਕਾ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਹ ਬਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥
੫੮ ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਦੋਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਰਮਤ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮੈ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰ
ਜਤ ਪੰਥਾ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡ ਮੈ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭ ਜਗ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਪਲ ਪਲਟੀਐ

ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ ਗਗਨ ਪਵਨ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀਐ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ
ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗਰੀ ਬਾਜੀ ॥ ਸੁੰਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗਜ ਨ
ਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅ
ਧਿਕਾਈ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀ
ਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥
ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿ
ਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈ
ਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋ
ਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ
ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ
ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਿਉ ਕਾ
ਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨ
ਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ
ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿ
ਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭ
ਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ
ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ
ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬ
ਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥
ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰ

ਕਟ ਮੁਸਟ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ॥ ਛੂਟਨ ਕਉ ਸਹਸਾ ਪਰਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ
ਘਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਇਆ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜੈ
ਸਾ ਰੰਗ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਪੂਜਨ ਕਉ
ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ॥
ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨ ਕਰ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨ
ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਮਰਾ ਧਨ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦ ਧਰਨੀਧਰ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖ
ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖ ਰਾਜ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸ ਧਨ ਕਾਰਨ ਸਿਵ ਸਨਕ
ਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨ ਮੁਕੰਦ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਨਿਜ ਧ
ਨ ਗਿਆਨ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਦੀਨੀਆ ਤਾਸ ਸੁਮਤਿ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨ ਧਾਵਤ ਭਰ
ਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਘ
ਰ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸ
ਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧ ਨ ਤਿਆਗ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰ ਗਰਹਿ ਪਰਿ
ਓ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਇਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨ ਕਹੀ ਨ ਸਾਚ ਰਹਿਓ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਤ ਕਿਨੈ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ ਜੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜਨਮ
ਮੈ ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ ਇਹ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੋ ਦਇਓ ॥ ਤਿਨ ਹੀ
ਮਾਹਿ ਅਟਕ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰ ਲਇਓ ॥੩॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨ ਤ੍ਰਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰ ਚਹੁ
ਦਿਸ ਠਾਟ ਠਇਓ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਹਿਓ ॥੪॥੫੯
॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ
ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤਨ ਧਨ ਸਭ ਰਸ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਮੈ ਪਵਨ ਸਮਾਇਆ ॥ ਝੂਠ
ਪਰਪੰਚ ਜੋਰ ਚਲਾਇਆ ॥ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮੈ ਬਿਨਸ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥ [illegible] ॥ ਗ
ਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਆ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥ ਜਾ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਇਸ ਬੇੜੇ
ਕੋ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕ ਗਈਆ ਫਿਰ ਆਵਨ ਜਾਨੀ

ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ।ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭਏਕੋਦਾਨੀ।੪।੧੮।ਗਉੜੀ।ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗ
ਮੈਆਇਓ।ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ।੧।ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।
ਗਰਭਜੋਨਿਮੈਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ।ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮੈਰਹਤਾ।੨।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮਿਆਇਓ।ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ।੩।ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ।ਆ
ਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ।੪।੧੯।ਗਉੜੀ।ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿਨਿ
ਵਾਸੁ।ਹੋਨਾਹੈਸੋਹੋਈਐਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸ।੧।ਰਮਈਆਗੁਨਗਾਈਐਜਾਤੇਪਾਈ
ਐਪਰਮਨਿਧਾਨ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਆਬ੍ਰਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨ
ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨ।੨।ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐਬਿਪ
ਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ।ਜਿਉਸੰਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੈਬਿਧਿਨੇਰਚਿਆਸੋਹੋਇ।ਕਹੁਕਬੀਰਅ
ਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਰਿਦੈਮਝਾਰਿ।ਸੇਵਕਉਸੇਵਾਭਲੇਜਿਹਘਟਬਸੈਮੁਰਾਰਿ।੪।੨੦।
ਗਉੜੀ।ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਇਨਹੀਖਿੰਚਿਲੇਇਜਿਨਭਾਰ।ਬਿਰਖਬਸੇਰਾਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋਇਹੁਸੰ
ਸਾਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਵਰਿਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜਉਆਪਾਥਿਰਨਰਹਾਇ।ਜੋਉਪਜੈਸੋ
ਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ।ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗ।
ਕਹੁਕਬੀਰਚਿਤਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗ।੩।੨੧।ਗਉੜੀ।ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈ
ਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ।ਉਰਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ।
੧।ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ।ਬੇਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਹੁਕਬੀ
ਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ।ਏਕੁਆਧਾਰਨਾਮਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾ
ਮਰਵੀਜੈ।੨।੨੨।ਗਉੜੀ।ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਲਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝਬਨਾਰਸਗਾਉ
ਰੇ।ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗਾਵਾਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ।੧।ਤੋਹਿਚਰਨਕਮ
ਲਲਾਗੋਸਾਰਿਗਧਰਸੋਮਿਲੈਜੋਵਡਭਾਗੋ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਮੋ[illegible] [ਹਰਨ]
ਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਰੇ।ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿਗਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਉਰੇ।
੨।੨੩।ਗਉੜੀ।ਬਿਪੁਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ।ਕਹਾਭਇਓਨ
ਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ।੧।ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾ।ਅਵਿਗ

ਤਸਮਾਨ੍ਹੈਆਨਾ॥ਜਤੁਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਇਹੁਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੧੬॥ਗਉੜੀ॥ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁ
ਇਹਾਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥ਡਗਮਗਛਾ
ਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉ
ਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥੧੭॥ਗਉੜੀ॥ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤ
ਬੀਚਾਰ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆ
ਰ॥ਸਾਹਿਬੁਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈ
ਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥੧੮॥ਗਉੜੀ॥ਲ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿਮੈਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈ
ਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮਜੁਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁ
ਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦੁਕਹਾਥੋਰੇ॥੧॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥੧੯॥ਗਉੜੀ॥ਨਿੰਦ
ਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈ
ਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾ
ਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇ
ਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾਹਮਉ
ਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥ਗਉੜੀ॥ਰਾਜਾਰਾਮਤੂੰਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕ
ਭਏਹੈਂਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾ॥ਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨ
ਖਟਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥੨॥੨੧॥ਗਉ
ੜੀ॥ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿ

ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰਨ ਲਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ
ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮੈ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਚੇਤ
ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੋ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬ
ਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਗਉੜੀ ॥
ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬ
ਸੈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੈ ਧਿਆ
ਨਾਨਾ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥ ਏਕ ਸੁਮਤ ਰਤ ਜਾਨ ਮਾ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮ
ਨਾਨਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮ
ਨ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥ ਕਾਟ ਸਕਤ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਨਾਨਾ ॥੪॥
੨੪॥ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਾਵ
ਨ ਅਖਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਏ ਅਖਰ ਖਿਰ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮੈ ਨਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥ ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ ਬੋਲ ਅਬੋ
ਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹ
ਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਮੈ ਰਵ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥ ਅਲਹ ਲਹੰ
ਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟ ਭੇਦ ਮਨ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥
੪॥ ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜ੍ਹੀ
ਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥ ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਲਿਖ ਅਰ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਓਅੰਕ
ਾਰ ਲਖੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਲਖ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਕਾ ਕਿਰਨ ਕਮਲ ਮੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਸ ਬਿ
ਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥ ਅਰ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵ
ਾ ॥ ਖਖਾ ਖੋੜਿ ਇਹਾ ਮਨ ਆਵਾ ॥ ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥ ਖਸਮੈ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕ
ਰ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦ ਲਹੈ ॥੮॥ ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਦੂਜੀ ਬ
ਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥ ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥
੯॥ ਘਘਾ ਘਟ ਘਟ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾ

ਟਜਉਪਾਵਾ ॥ ਸੋਘਟਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ ॥੧੦॥ ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹਿ ॥
ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ ॥੧੧॥ ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ ॥ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈ
ਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ ॥ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥
ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ ॥ ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ ॥ ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨ
ਛਿਨਸਮਝਾਵਾ ॥ ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥ ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾ
ਵੈ ॥ ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ ॥ ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ ॥ ਤਬਜਾਇ
ਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ ॥੧੪॥ ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ ॥ ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪ
ਰਵਾਨਾ ॥ ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ ॥ ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ ॥੧੫॥ ਞੰ
ਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ ॥ ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਆਨੇਰਉਪਾਇਓ
ਤਾਹਿ ॥੧੬॥ ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿਅ
ਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ ॥ ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ ॥੧੭॥ ਠਠਾਇਹੈਦੂ
ਰਿਠਗਨੀਰਾ ॥ ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ ॥ ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ ॥
ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ ॥੧੮॥ ਡਡਾਡਰਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ ॥ ਤਾਡਰਮਹਿ
ਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ ॥ ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ ॥ ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋ
ਇਭਾਗੈ ॥੧੯॥ ਢਢਾਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ ॥ ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ ॥ ਚੜਿ
ਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ ॥ ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ ॥੨੦॥ ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨ
ਰਨੇਹੀਕਰੈ ॥ ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ ॥ ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ ॥ ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇ
ਘਣੈ ॥੨੧॥ ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ ॥ ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮੈਰਹਿਓਸਮਾਈ ॥ ਜਉਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ ॥ ਤਉਤਤੈਤਤੁਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ ॥੨੨॥ ਥਥਾਅਥਾਹ
ਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ ॥ ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ ॥ ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ ॥
ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਮੰਦਰੁਥੰਭੈ ॥੨੩॥ ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥ ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਕੁੰਜੀਜਬਦੀਜੈ ॥ ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ ॥੨੪॥ ਧਧ
ਅਰਧੈਉਰਧਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ ॥ ਅਰਧੈਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵ
ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ ॥੨੫॥ ਨੰਨਾਨਿਸਿਦਿਨਿਨਿਰਖਤਜਾਈ ॥ ਨਿ
ਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ ॥ ਤਬਲੇਨਿਰਖੇਨਿ

ਰਖਿਅਲਾਵਾ।੨੬।ਪਪਾਅਪਰਪਾਰਨਹੀਪਾਵਾ।ਪਰਮਜੋਤਸਿਉਪਰਚੌਲਾਵਾ।ਪਾਂਚਉ
ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਿਕਰਹੀ।ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਊਨਿਰਵਰਹੀ।੨੭।ਫਫਾਬਿਨਫੂਲੇਫਲਹੋਈ।ਤਾਂਫ
ਲਫੰਕਲਖਿਜਉਕੋਈ।ਦੂਣਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ।ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ।੨੮।
ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ।ਬਿੰਦੇਬਿੰਦਨਾਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ।ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗ
ਹੈ।ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਲਹੈ।੨੯।ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ।ਅਬਭਉਭਾਨਭ
ਰੋਸਆਵਾ।ਜੋਬਾਹਰਸੋਭੀਤਰਜਾਨਿਆ।ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਪਹਿਚਾਨਿਆ।੩੦।
ਮਮਾਮੂਲਗਹਿਆਮਨਮਾਨੈ।ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕੋਜਾਨੈ।ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿ
ਲਮਾਵਹਿ।ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚਪਾਵੈ।੩੧।ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧ
ਹੋਇ।ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹਿਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ।੩੨।ਇਹੁਮਨਸਕਤੇ
ਇਹੁਮਨਸੀਉ।ਇਹੁਮਨਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ।ਇਹੁਮਨਲੇਜਉਉਨਮਨਰਹੈ।ਤਉਤੀਨਲੋਕ
ਕੀਬਾਤੈਕਹੈ।੩੩।ਯਯਾਜਉਜਾਨੈਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕਰਬਸਕਾਇਆਗਾਉ।ਰਣਰੂਤ
ਉਭਾਜੈਨਹੀਸੂਰਉਥਾਰੋਨਾਉ।੩੪।ਰਰਾਰਸਨਿਰਸਕਰਜਾਨਿਆ।ਹੋਇਨਿਰਸਸੋਰ
ਸਪਹਿਚਾਨਿਆ।ਏਹਰਸਛਾਡੇਉਹਰਸਆਵਾ।ਉਹਰਸਪੀਵਏਹਰਸਨਹੀਭਾਵਾ।
੩੫।ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨਲਾਵੈ।ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚਪਾਵੈ।ਅਰਜਉਤਹ
ਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ।ਤਉਅਲਹਿਲਹੈਲੈਚਰਨਸਮਾਵੈ।੩੬।ਵਵਾਵਾਰਵਾਰਬਿਸਨਸੰਮਾਰ
ਬਿਸਨਸੰਮਾਰਨਆਵਹਿਹਾਰ।ਬਲਿਬਲਿਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸਗਾਵੈ।ਬਿਸਨਮਿਲੇਸਭ
ਹੀਸਚਪਾਵੈ।੩੭।ਵਾਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ।ਇਹੁਅਰਓਹਜਬਮਿਲੈਤ
ਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ।੩੮।ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਸੋਧਹੁ।ਘਟਪਰਚਾਕੀਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ।
ਘਟਊਪਜੈਜਉਉਪਜੈਭਾਉ।ਪੂਰਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿਭਵਣਰਾਉ।੩੯।ਖਖਾਖੋਜਪਰੈ
ਜਉਕੋਈ।ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਨਹੋਈ।ਖੋਜਬੂਝਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ।ਤਉਭਵਜਲਤਰਤ
ਨਲਾਵੈਬਾਰਾ।੪੦।ਸਸਾਸੋਸਹਸੇਜਸਵਾਰੈ।ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹਨਿਵਾਰੈ।ਅਲ
ਪਸੁਖਛਾਡਪਰਮਸੁਖਪਾਵਾ।ਤਬਇਹੁਤ੍ਰੀਅਓਹੁਕੰਤਕਹਾਵਾ।੪੧।ਹਾਹਾਹੋਤਹੋ
ਇਨਹੀਜਾਨਾ।ਜਬਹੀਹੋਇਤਬੈਮਨਮਾਨਾ।ਹੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ।ਤਬਓਹੀਉ
ਹੁਏਹੁਨਹੋਈ।੪੨।ਲਿੰਉਲਿੰਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗ।ਤਾਕਾਰਣਬਿਆਪੈਬਹੁ

ਸੋਗ॥ਲਖਮੀਬ੍ਰਗਸਿਉਜਉਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸੋਗਮਿਟੈਸਭਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥੪੩॥ਖਖਾਖਿ
ਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ॥ਖਿਰਤਖਪਤਅਜਹੂੰਨਹੀਚੇਤੇ॥ਅਬਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮ
ਨਾਰਹੈ॥ਜਹਾਕਾਬਿਛੁਰਾਤਹਥਿਰਲਹੈ॥ਬਾਵਨਅਖਰਜੋਰੇਆਨਿ॥ਸਕਿਅ
ਨਅਖਰਏਕੁਪਛਾਨੁ॥ਸਤਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਾਕਹੈ॥ਪੰਡਿਤਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰ
ਹੈ॥ਪੰਡਿਤਲੋਗਹਕਉਬਿਉਹਾਰ॥ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤਬੀਚਾਰ॥ਜਾਕੈਜੀ ਰਾਗਗਉ
ਅਜੈਸੀਬੁਧਿਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪੰਦ੍ਰ
ੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਥਿਤੀਤੁਹਸਤਵਾਰ॥ਕਹੁਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥ਸਾਧਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥
ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੧॥ਥਿਤੀ॥ਅਮਾਵਸਿਮੈਆਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਰਾਮਸਮਾਰਹੁ॥ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ॥ਅਨਭਉਸਬਦਤਤੁਨਿਜਸਾਰ॥੧॥
ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗਲਾਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰ॥ਘਟਮੈਖੇਲੈ
ਅਘਟਅਪਾਰ॥ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮੈਰਹਿਆਸਮ
ਾਇ॥੨॥ਦੁਤੀਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੰਗ॥ਨਓਹੁਬ
ਢੈਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕ
ਰਿਲਿਆਵੈ॥ਆਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸ॥
ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ॥ਜਲਥਲਮਾਹੇਆਪੇਆਪ॥ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜ
ਾਪ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਰ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾ
ਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ਜਰਾਮਰਣਦੁਖਫੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਛਠਿਖਟਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮ
ਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂਸਤਿਕਰਿਬਾਚਾਜਾਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮ
ਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਇਦੁਖ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵੈਸੁਖ॥ਅਸ
ਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁ

ਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦਾ ॥ ਉਲਟਾ ਰਹਿਆ ਅਭੰਗੁ ਅਛੇਦਾ ॥੯॥ ਨਉਮਿ ਨਵੈ ਦੁਆਰ
ਕਉ ਸਾਧਾ ॥ ਬਹਿਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਧਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲੁ ਖਾਈ ॥੧੦॥ ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇਆ ਨੰਦਾ ॥ ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ
ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤੁ ਅਨੂਪਾ ॥ ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਇ ਨਹੀ ਧੂਪਾ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ
ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੂਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥
ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ ਬਾਰਸ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਬਾਜੇ ਅਨ
ਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਵ ॥੧੩॥ ਤੇਰਸਿ
ਤੇਰਹਿ ਅਗਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨਾ ॥
ਬਿਆਪਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧੪॥ ਚਉਦਸ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਮੈ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥
ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸਾ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀ
ਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈ ਰਮੈ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਵਾਰ ਸਤ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥
ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਅਖੰਡ
ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਨ ਸਹਜ ਮੈ ਬਾਇ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਝਰੈ ॥
ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀ
ਵਨਹਾਰ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ
ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥
ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਚੜੈ ॥
ਅਨਦਿਨ ਆਪ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈ
ਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮੈ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤ
ਰ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗ ਘਟ ਮੈ ਦੂਜੀ ਆ
ਨਾ ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨਾ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਰੰਗਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀ

ਰਤੁਬਨਿਨਿਰਮਲਅੰਗਾ॥੧੦॥੩॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥੭੪॥ਛਉਪਦੇ॥
ਨੌ॥ਬਾਵਨਅਖਰੀ॥ਥਿਤੀ॥ਵਾਰ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੭੭॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੇਵਾ
ਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਅਲੇਗਨਕਾਬਿ
ਨਾਰੂਪਕੁਬਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ॥ਹ
ਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜ
ਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊਤਰੇ॥੨॥੧॥ਗਉ
ੜੀਚੇਤੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋ
ਚਸੋਚਦਿਨਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥ਰਾਮਗੁਸਈਆਜੀਅ
ਕੇਜੀਵਨਾ॥ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁ
ਸੁਭਾਈ॥ਚਰਣਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਬਾ॥
ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਿਨਬਿਲਾਬਾ॥੩॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥
ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿਠਾਉ॥ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਤਰਸੁਜਵਾ
ਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਂਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮ
ਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰ॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲ
ਨਕੋਅਟਕਾਵੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥
੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹ
ਮਾਰ॥ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋ
ਸਹਜਕਰੈਬਾਪਾਰ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰ॥੨॥ਉਰਵਾਰਪ
ਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲ॥ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤਜੀਅਲੇਸਰ
ਬਜੰਜਾਲ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰ॥ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀ
ਠਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੧॥੪॥ ਗਉੜੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀਪੂਰਬੀ
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਰਾਕਿਛੁਦੇਸਾਬਿਦੇਸਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਮੇਰਾਮਨਾਬਿਖਿਆਬਿਮੋਹਿਆਕਿਛੁਉ
ਰਪਾਰਨਹੀਸੂਝੈ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨਦਰਸਦਿਖਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਲਿਨਭ
ਈਮਤਿਮਾਧਵਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਈ॥
੨॥ਜੋਗੀਸਰਪਾਵਹਿਨਹੀਤੁਅਗੁਣਕਥਨਅਪਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾ
ਰ॥੩॥੧॥੪॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਜੁਗਿ
ਸਤੁਤ੍ਰੇਤਾਜੁਗੀਦੁਆਪੁਰਪੂਜਾਚਾਰ॥ਤੀਨੋਜੁਗਤੀਨੋਦ੍ਰਿੜੈਕਲਿਕੇਵਲਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਪਾ
ਰਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ॥ਮੋਸਉਕੋਊਨਕਹਸਮਝਾਈ॥ਜਾਤੇਆਵਾਗਉਣਬਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿ
ਧਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭਲੋਇ॥ਕਵਨਕਰਮਤੇਛੂਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸਿਧਹੋਇ॥੨॥ਕ
ਰਮਅਕਰਮਬੀਚਾਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਸੰਸਾਸਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨਹਿਰੈਅਭਿਮਾ
ਨ॥੩॥ਬਾਹਰਉਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਟਭੀਤਰਬਿਬਿਧਬਿਕਾਰ॥ਸੁਧਕਵਨਪਰਹੋਇਬੋਸੁ
ਚਕੁੰਚਰਬਿਧਬਿਉਹਾਰ॥੪॥ਰਵਿਪ੍ਰਗਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਸਭਸੰਸਾਰ॥ਪਾਰ
ਸਮਾਨੋਤਾਬੋਛੁਏਕਨਕਹੋਤਨਹੀਬਾਰ॥੫॥ਪਰਮਪਾਰਸਗੁਰਭੇਟੀਐਪੂਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟ॥
ਉਨਮਨਮਨਮਨਹੀਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟ॥੬॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਕਰੀਭ੍ਰਮਬੰ
ਧਨਕਾਟਿਬਿਕਾਰ॥ਸੋਈਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਬਿਚਾਰ॥੭॥ਅਨਕ
ਜਤਨਨਿਗ੍ਰਹਕੀਏਟਾਰੀਨਟਰੈਭ੍ਰਮਫਾਸ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀਊਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸਉਦ
ਾਸ॥੮॥੫॥ਜੁਮਲਾ॥ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾ॥੨੨॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਉ॥ਜੁਮਲਾ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਆਸਾਸੋਦਰਮਹਲਾ੧॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾ
ਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਐਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤਗੁਪਤੁਲਿਖਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖ
ਧਰਮਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾ ਆ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾ
ਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋ

ਰਿਨੀਆਮਨਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਿਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡ
ਲਵਰਭੰਡਾਕਰਕਰਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾ
ਲੇ।ਹੋਰਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀ
ਭਾਤੀਕਰਕਰਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਕਰਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸ
ਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤ
ਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣਰਜਾਈ।੧।੧।ਆਸਾਮਹਲਾ੪।ਸੋਪੁਰਖਸੋਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ
ਹਰਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧ
ਜੀਤੁਧਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ।ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ।ਹਰਿਧਿਆ
ਵਹੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ।ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕ
ਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ।੧।ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕਪੁਰਖ
ਸਮਾਣਾ।ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ।ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤ
ਜੀਹਉਤੁਧਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ।ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖ
ਵਖਾਣਾ।ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ।੨।ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿ
ਧਿਆਵਹਿਤੁਮਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ।ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆ
ਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ।ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉ
ਸਭੁਗਵਾਸੀ।ਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ।ਸੇਧੰਨਸੇਧੰਨਜਿ
ਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਜਾਸੀ।੩।ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾ
ਹਨਿਤੁਧਜੀਹਰਿਤੇਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ।ਤੇਰੇਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧਜੀਹਰਿ
ਅਨਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ।ਤੇਰੀਅਨਕਤੇਰੀਅਨਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰ
ਅਨਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ।ਤੇਰੇਅਨਕਤੇਰੇਅਨਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟਕਰਮਕ
ਰੰਤਾ।ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ।੪।ਤੂੰਆਦਿ
ਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਧਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਤੂੰਜੁਗਜੁਗਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀ
ਤੂੰਨਿਹਚਲਕਰਤਾਸੋਈ।ਤੁਧਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪਕਰਹਿਸੁਹੋਈ।ਤੁਧਆਪਿ

ਸਟ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪਾ ਸਿਰਜ ਸਭੁ ਗੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਣ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲ ਸੁਰਤ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤ ਮਿਲ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖ ਥਕੇ ਕੀਮਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਮੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਆ

ਈਆਨਹੋਈ॥ਜਲਇਸਿਤਿਤੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਕੋਈ॥ਰਾਜਾਹਿਆਉਕਰੈਹਥਹੋਇ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਨਾਨੈਕੋਇ॥
ਤਾਆਖਣੁਸਮਰਥੁਨਾਨਕਨਾਮਾ॥ਕਰਣੀਕੂਤਾਦਰਿਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥
ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੪॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਾਰੂ
ਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਮਾਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏ
ਕੋਹੈਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆ
ਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਜੈਸਾ
ਵਰਤੈਤੈਸੋਕਹੀਐਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤ
ਵਾਰਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਰੂਪੁਕਰੇਬਹੁਭਾਂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਏਹਾਭਗਤਿਏਹੋਤਪਤਾਉ॥ਇਤੁ
ਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੇਤਾਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹ॥ਹੋਰੁਨਚਣਾਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਦੁਇਤਾਲ॥ਪੈਰੀਵਾਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾ
ਭਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੨॥ਭਉਫੇਰੀਹੋਵੈਮਨਚੀਤਿ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨੀ
ਤਾਨੀਤਿ॥ਲੇਟਣਿਲੇਟਿਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹੁ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਾਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੩॥ਸਿਖ
ਸਭਾਦੀਖਿਆਕਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਵੇਰਾਵੇਰ॥ਇਤੁਰੰ
ਗਿਨਾਚਹੁਪੈਰ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਪਉਣੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾ
ਬੰਧੁਕੀਆ॥ਅੰਧੁਲੈਦਹਸਿਰਿਮੂੰਡੁਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾਰਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥੧॥ਕਿਆ
ਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ॥ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿ
ਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੂਕਉਣਕਹੀਐ
ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨॥ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਲ
ਣਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ॥ਆਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥ਰਤਨਉਪਾਇ
ਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਆਏਕੀ
ਏਕੀਵੰਡਿਦੀਆ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਫ
ਲੁਹੂਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ॥ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾਣੈ
ਜੇਕੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ॥ਜੋ

ਤਜੇਤਸਮਾਣੀਤੀਤਿਰਤਾਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਗੇ॥੨॥ ਅਠਬਜੋਤਰੁਪਤੇਰਾਦੇਖਿਸਗਲਭਵਨ
ਤੇਰੀਆਮਾਇਆ॥ ਰੰਗਰੂਪਨਿਰਾਲਮਬੈਠਾਨਦਰਕਰਹਿਵਿਚਿਛਾਇਆ॥੩॥ ਬੀਣਾਸਬਦਿ
ਬਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੁਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕਕਹਤਵਿਚਾ
ਰਾ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾ
ਰ॥ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ॥੧॥ ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥ ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥
ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖਤਾ॥ ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾ
ਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ ਜੈਸਾਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਈਹੋਇ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਜੇਹੀ
ਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰ
ਵਾਰ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ ਜੇਕੋ
ਬੂਝੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥
ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆ॥ ਸਹੁਵੀਆ
ਹਣਿਆਇਆ॥੧॥ ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ ਹਮਰੈਘਰਿਆਇ
ਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆ॥ ਜਾਸ
ਹੁਮਿਲਿਆਤਾਜਾਨਿਆ॥ ਤਿਹੁਲੋਆਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ
॥੨॥ ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆ
ਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
ਕਰੇਸਾਸੁਹਾਗਣਿਹੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ ਸਚਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥ ਮਨਚੂਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ॥ ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥੨॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅ
ਨੰਦ॥ ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦ॥ ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿ
ਦੁ॥੩॥ ਝੂਠਵਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ॥ ਭੇਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਭਿਖੇਹ॥ ਜੋਉਪਜੈਸੋਆਵੈਜਾ

ਗਿਆਨਨੁਗੁਰਮੁਖਿਬਿਨੁਨਾਮਰਜਾਈ॥੪॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੂਪ॥
ਸਦਾਬਿਗਸੈਪਰਮਲਰੂਪ॥ਊਜਲਮੋਤੀਚੂਗਹਿਹੰਸ॥ਸਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈਅੰ
ਸ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਪਾਵੈਭੇਦੁ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ॥ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੨॥ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿਰਵਾਂਤਉ॥ਰਾਜਨਰਾਜਿਸਦਾ
ਬਿਗਸਾਂਤਉ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਬੂਡਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ॥੩॥ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਮੇਵਣਮੈਜਾਣਿਆ॥ਉਲਟਭਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਲਾਗਹਿਪਾਇ॥੪॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੁ
ਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਗੈਧੂਰਿ॥ਲਾਗੀਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਅਰਦਾਸਿ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆਵੈਜਾਵੈ॥ਕਹਣਿਕਥਨਿਵਾਰਾਨਹੀਆਵੈ॥ਕਿਆ
ਦੇਖਾਸੂਝਬੂਝਨਹੀਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥੨॥ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿ
ਆਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇ॥ਸੇਜਨਬਾਚੇਜੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਚਾਖੇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅ
ਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜ
ਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ॥
ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁ
ਵੀਚਾਰੈ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥੪॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਇਕਿਆਵਹਿ
ਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹਹਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾ
ਵਹਿ॥ਸੇਕਰਮਹੀਣਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਵਹਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰ

ਸਿਖਹੁਤਅੰਤਰਭਉਜਲਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਲੰਘਾਈ॥੧ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਉਆਪਿਲਏਮੇ ੧੭੨
ਲਿਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਸਾਕੈਪੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ॥ਜਿਉਜਲਅੰਭੈ
ਪਰਕਵਲਨਿਰਾਲੇ॥੩॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ॥ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮਤਿਸਚੁਲ
ਹੀਐ॥ਅਕਥੁਕਥਉਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੋ॥ [illegible] ॥ਮਿਲਿਗੁਰ
ਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿਪਾਰ॥੩॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਭੇਦ॥ਅਠਸਠਮਜਨੁਹਰਿਰਸਰੇ
ਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੇਧੁਰਿਭਾਗੈ॥੪॥੧੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਆਪੁਨੇਆਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਕ
ਰਤਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤ
ਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀਆਰਾ॥੧ਰਹਾਉ॥
ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿਹਉਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋ
ਲੇਖੈਪਾਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰੁਉਰਧਾਰੇ॥ਭਗਤਿਵ
ਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾ
ਏ॥੪॥੧੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿ
ਰਹੇ॥ਕਿਸੈਪੜਾਵਹਿਪੜਿਗੁਣਿਬੂਝੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰਮਤਿ
ਰਮਤੁਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥੧ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਤਰੰਗਭ
ਗਤਿਹਰਿਰੰਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤਸੰਸਾਰਾ॥
ਰਾਮਭਗਤਿਜਨੁਰਹੈਨਿਰਾਰਾ॥੨॥ਸੂਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆ॥ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀ
ਰਾ॥੩॥ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੂਏ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈ॥ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆ
ਮਾਇਆਛਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੧॥ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾਇ॥ਕੋਈਰਾਜਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਿਸਹੀਮਾਨੁਕਿ
ਸੈਅਪਮਾਨੁ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਧਰੇਧਿਆਨੁ॥ਤੁਝਤੇਵਡਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾ
ਲੀਚੰਗਾਹੋਇ॥੧॥ਮੈਤਾਂਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਤੂੰਦਾਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੧ਰਹਾ
ਉ॥ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਥਾਉ॥ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇ

ਆਕਾ ਬਿਧਾ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਿਧਾ ॥ ਖਾਣੁ ਪੀਵਣੁ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਆਸਾ ॥ ਜੋਖੈ ਤੇਰੈ ਜਾਸਾ ਗਿਰਾ
ਸਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹਿ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾ
ਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥
ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ
ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥
੧॥ ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ
ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਟਲੈ ਪਛੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾ
ਗੇ ॥੨॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀ
ਖੜੀ + ਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥
ਮ + ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋ
ਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ
ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ
ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾ
ਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥
ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਾ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ੧੭੩
੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆ
ਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿ
ਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥
੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰ
ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ
ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥
ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ
ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋ
ਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕ
ਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂ
ਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ
ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਇ ॥੬॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸ
ਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ
ਕਿਛੁ ਲੇਹੀ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾ

ਦੋ ॥੫॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਉ ਪਨੇ ਅਦ੍ਰਿਸਿਆ ਵਿਰਾਗੀ ਤਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾ
ਪਵਿਰਾਸੀ ਤਾ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਖੂੰਧੂਰ ਬਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋ
ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਕਾਇ
ਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥
੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿ
ਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ
ਤਿਖਾ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ
ਪਿਆਸੀ ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ
ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਆਪਨੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਣੀ ॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਆਪਨਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾ
ਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨ
ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ
ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕ
ਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕਉ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿ
ਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹਿ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ
ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨ
ਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰ
ਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵਿਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿ

ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਆ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ

ਤੇਰੈ ਨਾਮ ਰਤੇ ਤਿਨ ਰਸੁ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹ
ਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾ
ਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿ
ਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ
ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ
ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥
੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾ
ਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧ
ਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ
ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥
ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ
ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋ
ਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾ
ਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨ
ਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ
ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ
ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮੈ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੩॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹ
ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ
ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੫॥੩॥੩੭॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ
ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸ
ਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਹਿਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ
ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪ
ਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰ
ਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰ
ਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰ
ਲਾਣੇ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾ
ਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ
ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ
ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ
ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਾ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾ
ਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥

ਭਵਨ

ਬਨੀ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੂਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਬਕਹਿ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ

ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਦੇਇਵੇਖਾਲਿ॥੧ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਿਲਗੇਸੋਨਿਹਫਲਜਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰ
ਧਸਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ॥੨॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ਸੰਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪ
ਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਲਿਨਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ॥੪॥੭॥੪੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾ
ਰਹਿ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੂਤਾ॥ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੂਤਾ॥ਮਰੁਮੁਇਆਸ
ਬਦੇਮਰਿਜਾਇ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾਈ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈ
ਜਾਇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਗਲਿਜਾਇ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋਭਾਇ॥ਨਾ
ਮਬਿਹੂਣੀਦੁਖਿਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋ
ਟਾਖਾਇ॥ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘ
ਰਿਮਨਮੁਖਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੪॥੮॥
੪੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ
ਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁ
ਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥੧ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕ
ਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਆ
ਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੂੜਾਕਰੇ
ਵਾਪਾਰੁ॥ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਖਰੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੇਸੁਲਾਲਾਹੋਇ॥ਊਤਮਜਾਤੀਊਤਮੁਸੋਇ॥ਗੁਰਪਉੜੀਸਭਦੂਊਚਾਹੋਇ॥ਨ
ਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੋਇ॥੪॥੯॥੪੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਖ
ਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ਦੂਜੀਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਮਮਤਾਬਾਧਾਆਵੈਜ
ਾਵੈ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀਗਾਰੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਿਧਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏਝੂਠੁਮੋਹੁ
ਪਾਖੰਡਵਿਕਾਰੁ॥੧ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾ

ਹੈ॥ਸੋਜਨੁਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ਸਾਸੁਹਾਗ
ਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਚਿਪਿਆਰਾ॥ਅਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਵੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੂਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵਹਿਜੇਹਾਕਰਮ
ਕਮਾਇ॥ਸਬਦਿਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧॥੮॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੩॥ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਪੂਰੈਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿ
ਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥
ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਾਗਰੁਪੂ
ਰਾਭੰਡਾਰ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਰ॥੩॥ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥
ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥ਗਿ
ਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇ
ਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੈਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥
ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਜੰਮ
ਣੁਮਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹਿਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁ
ਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀ
ਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਭਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਭਾਣੈਮੰਨਿਹਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿ
ਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਾ
ਨਾਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖੁ॥ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗ
ਤਿਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕ
ਹੀਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀਵਡਿਆਈ॥ਊਤਮਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪਿ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਹਿ

ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥
ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ॥੫॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ
ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ
ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵ
ਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਭ
ਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜ
ਨ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਬੂਝਹਿ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖ
ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੧੩॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ
ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵ

ਹਰਿ

ਇਆ॥ਆਪੇਵਿਛੋੜਿਆਆਪੇਮਿਲਾਇਆ॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁ
ਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆ
ਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾ
ਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕ
ਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੪॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆ
ਕੁੜਮਸਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਲਿਆ
ਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਾਰਾਧੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾ
ਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ॥ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿਪ
ਛੁਤਾਹਿ॥ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਮਨਿਖੋਟੁਕਮਾਹਿ॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾ
ਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥੨॥ਏਹਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆ
ਕਉਲੂਝਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਹਮਰੈਹਰਿਧੜਾਜਿ
ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਸਵਾਰੀ॥੩॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਧੜੇਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਮ
ਰਾਹਰਿਧੜਾਜਿਨਿਏਹੁਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੂਜਾਭਾਉਧੜੇਬਹਿ
ਪਾਵੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰੁਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀ
ਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਹਰਿਧੜਾਧਰਮੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਣਿਆਵੈ॥੫॥
੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀ
ਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਣਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿ
ਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿ

ਆਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇ
ਸਾਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥
੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਇਆ॥
੩॥ਵਡਾਵਡਾਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦਿੜਾਇਆਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜਨਲੋ
ਗਾ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੋਗਾ॥੨॥ਗੁਣਵਿਹੂਣਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ॥
ਵਿਣੁਗੁਣਜਨਮਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਗੁਣਪ੍ਰਗਟਿਕੀਏ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕਢੀਏ॥੪॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਨ
ਮੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗ
ਸਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਧਰਨਹੀਕਾਈਨਾਮੁਰਵਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ॥ਜੋਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਸੋਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥
੨॥ਨਾਮਹੀਣਗਏਮੂੜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥ਆਪੇ
ਥਾਪਿਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲਿਵਧਾਈ॥ਫਲਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਸਾਈ॥
੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀਮਾ
ਰਿਆਜਮਕਾਲੁਕੰਕਰੁਭੁਇਅੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੈਭਗਤਿਰਖਾ
ਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਛੁਬਿਧਿਨਜਾਨੈ॥ਜਿ
ਉਕੁੰਚਰੁਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਨੈ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵੈਵਡਊਚੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਜਪਹਿਸਚਿਸੂਚੇ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲ

ਗਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾ
ਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋ
ਹਿ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ
ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘ
ਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋ
ਥਰ ਬਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥
ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ
ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ
ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ
ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੋ
ਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾ
ਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾ
ਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸ
ਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ
ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥
ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
੩॥ ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤ
ਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ

ਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲਪ
ਵਹੁਫਿਰਦੂਖਨਲਾਗੈਆਈ॥੨॥ਆਪੇਹਰਿਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਹਰਿਆਪੇਬੋਲ
ਬੁਲਾਈ॥ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਪਾਵਹਿਥਾਈ॥੩॥ਨਾਨਕੁਆਖਨਰ
ਜਾਹਰਿਗੁਣਜਿਉਆਖੈਤਿਉਸੁਖਪਾਈ॥ਭਗਤਭੰਡਾਰਦੀਏਹਰਿਆਪੁਨੇਗੁ
ਣਗਾਹਕਵਣਜਲੈਜਾਈ॥੪॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਕਾਫੀ॥ਘਰ॥੮॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਹੁਹਉਮੈਰੋਈਐ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਨਾਮੁਧਿਆਈਐਅਸਥਿਰਹੋਈਐ॥੧॥ਪੂਰਬਲਿਖੇਡੇਹੰਸੇਆਇਆ॥
ਚਲਣੁਅਜਕਿਕਲਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮਤਿਨਜਿਨੀਨਾਮਵਿਸਾ
ਰਿਆ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਜਗਕਿਇਹੁਮਨਹਾਰਿਆ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਸੁਖਹੋਇਜਿਨ
ਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੇਸਚਸਚਸਮਾਇਆ॥੪॥੧੨॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੪॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾਮਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਸਚਸਮਾਇ
ਆ॥੧॥ਜਿਨਾਧੁਰਲਿਖਿਆਲੇਖਪੁਰਹੁਮਕਮਾਇਆ॥ਦਰਸਚੈਸਚਿਆਰ
ਮਹਲਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਨਾਮਨਿਧਾਨਗੁਰਮੁਖਪਾਈਐ॥ਅ
ਨਦਿਨਨਾਮਧਿਆਇਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਅੰਤਰਵਸਤਅਨੇਕਮਨਮੁਖਨ
ਹੀਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬਆਪਖੁਆਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਆਪੇਆ
ਪਆਪਖੁਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸਸਚਾਪਾਈਐ॥੪॥੨॥੧੩॥੬
੫॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰ॥੧੬॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਉਅਨਦਿਨਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਨਕਰਉ॥ਸਤਗੁਰਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮਬਤਾਇਆ
ਹਉਹਰਿਬਿਨਖਿਨਪਲਰਹਿਨਸਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੈਸ੍ਰਵਨਸਿਮਰਨਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਹਉਹਰਿਬਿਨਰਹਿਨਸਕਉਹਉਇਕਖਿਨ॥ਜੈਸੇਹੰਸਸਰਵਰਬਿਨਰ
ਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਹਰਿਜਨਕਿਉਰਹੈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨ॥੧॥ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਲਾਈਦੂਜਾ
ਭਾਉਰਿਦਧਾਰ॥ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਲਾਈਮੋਹਅਪਮਾਨ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਲਾਈਹਰਿ
ਨਿਰਬਾਣਪਦਨਾਨਕਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੪॥ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨਖਿਨਪਲਰਹਿਨ

ਤਿਨੀਨਾ

ਸਰਬੁ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੈਰਾਗੀ ਬਿਰਕਤੁ ਭਏ ਆਹੇ
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਮਲਾ ਅਲਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਾਖੁ ਸਰਨਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੋਸਾਂ
ਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧
੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨਿ ਲਾ
ਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਿਗਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਐਸੇ ਦੇਖਿ ਬਿ
ਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋ
ਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਮਕਹਿ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜ
ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਨੀ
ਮੁਈ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘ
ੜ ਸੁਜਾਨਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉ
ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾ
ਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ
ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁ
ਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰ
ਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪ
ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿ

ਜੈ ਵਿਰਲੇ ਜੰਤ ॥੧॥ ਸੋ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਕਾ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸਰਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਾ ॥ ਤਿਸ ਕਰੀਤ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ ਸਤ
ਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਤੀਸ ਸੁਲ
ਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਨੀ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜਿਠਾਨੀ ॥੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ
ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰਨ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾ
ਇ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕ
ਟ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥
੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋ
ਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥ ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈ
ਸੈ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥
ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰ
ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹੁ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥
ਇਹੁ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮ
ਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ
ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇ
ਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ ਧਰਿ ॥ ਆਨ
ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾ
ਣਿ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਰਾਸਿ
ਬੰਧਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥
ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮੋ
ਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤੁ ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿ
ਹਚਲ ਚੀਤੁ ॥੨॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾ
ਣੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥
ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ ਧੰਨਿ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰ
ਗ ਸੀਗਾਰਉ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹਿ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇ
ਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ
ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਇਆਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁ
ਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥
੨॥ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥
ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥ ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨੁ ਮੂਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦ
ਰਿ ਤੁਮ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਡੂਬੇ
ਭਾਈ ॥ ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ
ਹਲਕਾਏ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਰਮੇ
ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤ
ਰੀ ਘੇਰੇ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੂਝੈ ॥

੩॥ਮੂਰਖਬੁਧਿਅਲਪੁਪ੍ਰਭਜੀਮਾਲਾ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੂਝੈਜੋਦੀਖਿਆ
ਗਾ॥ਆਨੰਦਰੂਪਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਾ॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਦੁਖਰੋਗਭਉ
ਗਤਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅ
ਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓ
ਤਾਪਸਭੁਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵ
ਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾ
ਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ
ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁ
ਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿ
ਰਾਈ॥੪॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰਬ
ਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰ
ਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਅਗਨੀਮਾ
ਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁ
ਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥
੨॥੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀਮੇਰਾ
ਮਨਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾ
ਨਨਹੀਪਾਵਉ॥ [illegible] ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖਤ
ਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮ
ਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈ
ਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿ
ਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅ
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾ
ਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ॥
ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰ

ਗਤਾਬਿਨੁਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆ
ਸਾਮਨਾ॥ਬੂਝਿਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਕਲਪਾਂਮਨਤਨ
ਮੈਲਾ॥੪॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਪੰਚਪਦੇ॥ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀ
ਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾ
ਨਾ॥ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ॥ਗਲੀਗ
ਰਬੈਮੁਖਿਗੋਵਹਿਗਿਆਨੁ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋਈਲੋਭਿਸੁਆਨ॥੨॥ਕਾਪਰਪਹਿਰਹਿ
ਭੋਗਹਿਭੋਗ॥ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰ
ਸੰਗੀਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀ
ਸਿਕਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥
ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥ਸਭਿ
ਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥
ਇਕਤੁਕੇ॥ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰ
ਹਣਾ॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥
ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ
ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਾਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇ
ਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲ॥੫॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕ
ਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥ਮੂਲੁਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇ
ਤਨੇਕਉਤੁਮ੍ਹਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵ
ਰਵਸਤੁਤੁਝਪਹਿਅਮਾਨ॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰ
ਖਿਓਗੁਮਾਨ॥ਏਕਬਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਾਪਾਕ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿ
ਆਰੇ ॥੧॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ
ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥ ਰੈਣਿ ਭਈ
ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥
ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ
ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਕਿਉ
ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥ ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
ਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਹ
ਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਆ ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂ
ਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਖਾਇ ਖਰ
ਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ ਇਸੁ ਧਨ
ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਸ
ਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿ
ਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ

ਜਾਗੈਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਐਨੀਤ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤੁ॥੪॥੧੯॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥ਤੂੰਮੇ
ਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੋ
ਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥
ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਆਉ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵ॥ਨਾਨਕਲਾਇ
ਆਲਾਗਾਸੇਵ॥੪॥੨੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥
ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਵਿ
ਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸ
ਕੀਕਾਣਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਲਉਡੇ
ਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹਾ॥੪॥੨
੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾ
ਤਾ॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥ਤਿਸੁਸਿਉ
ਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅ
ਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲ॥ਚਰਣਕਮਲਸਿ
ਉਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨ॥੪॥੨੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇ
ਪੁਰਿਧਾਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ॥
ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੋਭਜਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ॥
੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ॥੧॥

ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗੁਨਗਾਵਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈ
ਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨਿਸਾਚੈਨਾਇ॥ਅਠਸਠਮਜਨਸੰਤਧੂਰਾਇ॥੨॥
ਸਭਮੈਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਾਸਸਗਲਕਾਛੋ
ਡਿਅਭਿਮਾਨ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨ॥੪॥੨੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਬੁਧਿਪ੍ਰਗ
ਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇ॥ਬੂਡਤ
ਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿਕਸਿਓਮੇਰੇਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਾਹਅਗਨਿਕਾ
ਸਾਗਰ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰ॥੨॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥
ਗੁਰਪੂਰੈਪਰਗਟਮਾਰਗਦਿਖਾਇਆ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਗੁ
ਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੋਰੀ॥੪॥੨੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਰਸਪੀਵਤਸ
ਦਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮਨਿਸਦਾਅਨੰ
ਦ॥ਆਨਰਸਾਮਹਿਵਿਆਪੈਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿਰਸਪੀਵੈਅਲਮਸਤਮਤਵਾਰਾ॥ਆ
ਨਰਸਾਸਭਿਹੋਛੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸਸਾਧੂਹਾ
ਟਸਮਾਇ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹ॥੨॥ਨਾਨਕ
ਚਾਖਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦ॥ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋ
ਹਮਿਟਾਵੈਛੁਟਕੈਆਪਨੀਦੁਰਮਤਿਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮ
ਹੋਵੈਮਨਿਪਿਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹ
ਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆ
ਤਮਸੁਧਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿਸੋਭਾਹਰਿ
ਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮ
ਰੀ॥ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲਪਾਰਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥ਆਸਾਮਹਲ
੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਭਈਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀ
ਆ॥ਅਵਰਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੰਜਾ
ਮਿਲਾਗਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥ਜਪਤਪਸੰ

ਜਪੁਧਰਮਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
ਕਰੰਮਾ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰੰਮਾ॥੨॥੩੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥
੧॥ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਆਸਾ॥ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿ
ਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਨਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੨॥੪੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿ
ਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰਾਮਨਮਾਨਿਆਤਾਪਮੂਆਬਿਖੁਖਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਕਛੂ
ਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਹੋਏਆਪਸਹਾਇ॥
ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਗਾਵੈਨਾਨਕਸਹਸਾਦੁਖਮਿਟਾਇ॥੨॥੪੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਉਖਧਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਇਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੧॥ਤਾਪੁਗਇ
ਆਬਚਨਗੁਰਪੂਰੇ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸਭਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਗਲੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੪੨॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਬਾਛਤਨਾਹੀਸੋਬੇਲਾਆਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥੧॥
ਠੰਢੀਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸ
ਰਨਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਪਰਾਈ॥੨॥੪੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਦਾਸ
ਦਾਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਪਮਨਮੇ
ਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਸਦਾਸੁਖਪਾਵੈਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੪੪॥ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੫॥ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈਫਿਰਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਰਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧ
ਸੰਗਗੁਨਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੪੫॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਹਖੇਲਤਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤਿ
ਸੰਤੋਖਦਇਆਧਰਮਸਚੁਇਹਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨ
ਕੇਚੂਕੇਸਭਭਾਰੇ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨਨਿਰਮਲਗੁਰਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮੈ

ਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਕੀਰੇਣੁਹੋਇਰਹਿਆਮਨੁਆਸਗਲੇਦੀਸੈਮੀਤੁਪਿਆਰੇ॥
ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤੁਸਭਿਜੀਆਸੰਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥ਏਕੋਆਪਿਇ
ਕੈਹੈਸਗਲਾਪਾਸਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਹੋਇਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾ
ਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਨਾਨਕਗਾਵੈਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥
੪॥੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾਅ
ਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈਮਝਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮ
ਅਧਾਰਿ॥ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰਧਨਪ
ਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁ
ਰਕੈਨਾਮਅਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰਮਹਲਾਜੋਦੀਸਹਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬ
ਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਰਿ॥੪॥੩੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਘਰੁ॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗ੍ਰਿ
ਹਿਸੋਭਾਰੂਪਵੰਤੁਜੁਆਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆ
ਨੀ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਹੇਏਕਬਿ
ਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈ
ਐ॥ਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉਹਉਬਾਧਉਛੋਡਉ
ਮੁਖਤੇਏਵਬਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕਦਿਹਾੜੇ॥
ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਕਰਿਆਪਨ
ਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਂਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕ
ਛਾਨੈ॥੩॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਮੀਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਡੂ
ਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿ
ਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੩੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੫॥ ੴ ਸ

ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮੈ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥ ੧੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਸੁ ਪਰਵਾਨ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਸ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਵਰਤਨਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹ ਕਿਸ ਪਹਿ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਇ ਅੰਤਰ ਮਨ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤ ਜੋਗ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇਖ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨ

ਨਿਰਮਲਨਾਵੈਆਪਨਿਵਾਰੈ॥ ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਗਤਰਾਖੈਮਨਮੈਏਕੰਕਾਰੈ॥ ਤੇਰਾਜਨ ੧੮੫
ਨਿਰਤਕਰੈਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਰਬਾਬਪਖਾਵਜਤਾਲਘੂੰਘਰੂਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਥਮੈਮਨਪਰਬੋਧੈਆਪਨਾਪਾਛੈਅਵਰਰੀਝਾਵੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁ
ਖਤੇਸਗਲਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ ਕਰਸੰਗਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਧੂਰਤਨਲਾਵੈ॥ ਮਨਤ
ਨਅਰਪਧਰੈਗੁਰਆਗੈਸਤਪਦਾਰਥਪਾਵੈ॥੩॥ ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾਇਸਰਧਾ
ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਭਾਗੈ॥ ਐਸੀਨਿਰਤਨਰਕਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਜਾਗੈ॥੪॥
੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਧਮਚੰਡਾਲਨੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈਰੇ॥
ਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੂਝੀਖਾਈਰੇ॥੧॥ ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵ
ਰਸਖਾਈਮੂਸਾਦੇਖਡਰਾਈਰੇ॥ ਅਜਕੈਵਸਗੁਰਕੀਨੋਕੇਹਰਕੂਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾ
ਈਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਝੁਥੂਨੀਆਛਪਰਾਥਾਮਿਆਨੀਘਰਿਆਘਰਪਾਇਆਰੇ॥
ਬਿਨਜੜੀਏਲੈਜੜਿਓਜੜਾਵਾਥੇਵਾਅਚਰਜਲਾਇਆ॥੨॥ ਦਾਦੀਦਾਦਨ
ਪਹੁਚਨਹਾਰਾਚੂਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ॥ ਮਾਲਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕਨੈਨਦਿ
ਖਾਲਨਧਾਇਆਰੇ॥੩॥ ਸੋਈਅਜਾਨਕਹੈਮੈਜਾਨਾਜਾਨਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਅਮਿਉਪੀਆਇਆਰਸਕਰਸਕਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥੪॥੫॥੪੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਬੰਧਨਕਾਟਬਿਸਾਰੇਅਉਗੁਨਅਪਨਾਬਿਰਦਸਮਾਰਿਆ॥
ਹੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਾਰਕਜਿਉਪ੍ਰਤਪਾਰਿਆ॥੧॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਰਾਖੇਗੁਰਗੋਪਾਲ॥ ਕਾਢਲੀਏਮਹਾਭਵਜਲਤੇਆਪਨੀਨਦਰਨਿਹਾਲ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਜਮਤੇਛੁਟੀਐਹਲਤਪਲਤਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸਾਸ
ਗਿਰਾਸਜਪਹੁਜਪਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਨਗਾਈਐ॥੨॥ ਭਗਤਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਦੁਖਨਾਠੇ॥ ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੇਹਰਿਧਨ
ਨਿਰਮਲਗਾਠੇ॥੩॥ ਅੰਤਕਾਲਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਮੀਤ
ਹੀਤਧਨਮੇਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੬॥੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਾ
ਤੂੰਸਾਹਿਬਤਾਭਉਕਿਆਹਉਤੁਧਬਿਨਕਿਸਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕਤੂੰਤਾਸਭਕਿਛੁਹੈ
ਮੈਤੁਧਬਿਨਦੂਜਾਨਾਹੀ॥੧॥ ਬਾਬਾਬਿਖਦੇਖਿਆਸੰਸਾਰ॥ ਰਖਿਆਕਰਹੁ

ਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨੈਬਿਰਥਾਸਭੁਮਨਕੀਕਿਸੁਪੈਆਖਸ
ਣਾਈਐ॥ਬਿਨਨਾਵੈਸਭੁਜਗਤੁਬਉਰਾਇਆਨਾਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਆ
ਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਸੁਣਾਈਐਜੁਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸ
ਦਾਸਦਾਮੈਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈਤਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈਇਤਉਤਤੁਝੈਧਿਆਉ॥
ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੭॥੪੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ਜਨਮਜਨਮਚੂਕੇ
ਭੈਭਾਰੇਦੁਰਮਤਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਰੁਥੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਭਇਓਸਾਧਸੰਗਏਹੁ
ਕਾਜੁਤੁਮਆਪਕੀਓ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਤੁਮਾਰੇਸਹਿਜੇਬਿਖਿਆਭਈ
ਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਬਿਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰੁਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪਸੰਤਾਪਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈ
ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਆਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗਸਾਧਸੰਗਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਨਾ
ਨਕਨਾਮਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਆਗੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿ
ਛੁਹੂਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੂਲਚੂਕਆਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ॥
ਕਾਟਿਆਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿ
ਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਿਪ
ਕਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀ
ਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸ
ਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੋਹੇਲਾ॥੪॥੯॥੪੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁ
ਕੋਲਾਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾਚੇਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
੧॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਦਇਆਲਾਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋ
ਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰਾਹਾਥਦੇਇਤੂੰ
ਰਾਖਹਿ॥ਜਿਸੁਜਨਊਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਖੁਨਕੋਊਭਾਖੈ॥੨॥ਓਹਾਸੁਖੁਓਹਾਵ
ਡਿਆਈਜੋਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿਭਾਣੀ॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਸਦਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾ

ਲੀ।੩।ਮਾਤਪਿਤਾਪਿਆਰੇਬਹੁਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ।੪।੧੦।੪੯।ਆਸਾਮਹਲਾ੫।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ।ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮਿਨਆਈਐ।੧।ਮਿਲਉਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੂਖਹਰਉਰੇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਾਕੈਸੰਗਿਤਰਉਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਹਾਉਦਿਆਨਪਾਵਕਸਾਗਰ
ਭਏਹਰਖਸੋਗਮਹਿਬਸਨਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਭਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਰਸਨਾ।੨।ਤਨੁਧਨੁਥਾਪਿਕੀਓਸਭੁਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਂਧਿਆ।ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ।੩।ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਨਹਾਰੈ
ਜੋਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਾਣੇ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਦਾਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੇ।੪।੧੧।
੫੦।ਆਸਾਮਹਲਾ੫।ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਇਓਰੀ।
ਮਹਾਮੋਹਨੀਤੁਧੁਨਵਿਆਪੈਤੇਰਾਆਲਸੁਕਹਾਗਇਓਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਗਾਖਰੋਸੰਜਮਿਕਉਨਛੁਟਿਓਰੀ।ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ
ਸਗਲੋਭਵਨੁਲੁਟਿਓਰੀ।੧।ਦਾਵਾਅਗਨਿਬਹੁਤੁਤ੍ਰਿਣਜਾਲੇਕੋਈਹਰਿਆਬੂਟੁਰਹਿਓ
ਰੀ।ਐਸੋਸਮਰਥੁਵਰਨਿਨਸਾਕਉਤਾਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹਿਓਰੀ।੨।ਕਾਜਰਕੋ
ਠਮਹਿਭਈਨਕਾਰੀਨਿਰਮਲਬਰਨੁਬਨਿਓਰੀ।ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਹਿਰਦੈਬਸਿਓਅ
ਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਓਰੀ।੩।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨਅਪੁਨੈਚਰਣਿ
ਲਗਾਈ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਈ।੪।੧੨।੫੧।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭।੧।੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਲਾਲ
ਚੋਲਨਾਤੈਤਨਿਸੋਹਿਆ।ਸੁਰਿਜਨਭਾਨੀਤਾਂਮਨੁਮੋਹਿਆ।੧।ਕਵਨਬਨੀ
ਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ।ਕਵਨਰੰਗਿਤੂੰਭਈਗੁਲਾਲੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁ
ਮਹਿਸੁਹਾਗੁ।ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ।੨।ਤੂੰਸਤਵੰਤੀਤੂੰਪਰਧਾ
ਨਿ।ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹੀਸੁਰਗਿਆਨਿ।੩।ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਂਰੰਗਿਗੁਲਾਲ।
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲ।੪।ਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹਹਮਰੀਘਾਲ।ਪ੍ਰਭ
ਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਰਨਹਾਰ।੧।ਰਹਾਉਦੂਜਾ।੧।੫੨।ਆਸਾਮਹਲਾ੫।ਦੂਖੁਘਨੋ
ਜਬਹੋਤੇਦੂਰਿ।ਅਬਮਸਲਤਿਮੋਹਿਮਿਲੀਹਦੂਰਿ।੧।ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸਹੇਰੀ।
ਭਰਮੁਗਇਆਗੁਰਿਪਿਰਸੰਗਿਮੇਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ।

ਕਾਨਕਢਨੇਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੨॥ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਊਚੇਜਾ ਆਨੰਦਬਿਨੋਦੀਖਸਮ
ਹਮਾਰਾ ਅਸੰਤਕਬਾਰਮੈ ਫਿਰਪਰਪਾਇਆ॥ਬਿਰਹਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਾ
ਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਾਚਨਾਮਮੇਰਾਮਨਲਾਗਾ॥ਲੋ
ਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਸੂਤਸਗਲਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪ
ਤਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮੈਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅ
ਸੰਗਿਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਆਵਤਹੈਬਹੁਤਭੀਹਾਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀ
ਇਹੁਮਨਰਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੨੩॥੫੪॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫॥ਪਾਵਤਰਲੀਆਜੋਬਨਬਲੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਰਲੀਆ॥੧॥
ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਗਰਬਲੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਲੈਕੁੰਚਰੀਆ॥ਸਿਰਕਨਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਬਿਨਾਲੇਧਰਨਗਡ
ਲੀਆ॥੨॥ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਬਿਨਾਸਭਸੁਆਦਫਿਕ
ਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰ
ਖਦਇਆਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਇਕਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕ
ਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਤਹਾਮਹਿਫਰਿਆ॥੧॥ਐਸਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਗਿਆ
ਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦਨਿਰਬਾਨੀ॥ਆਸਪਾਸਬਿਖੂਆਕੇਕੁੰਟਾਬੀਚਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੈਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਚਨਹਾਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਕਰਤਹੈਪਾਤਪਤਡਾ
ਲੀ॥੨॥ਸਗਲਬਨਸਪਤਆਣਜੜਾਈ॥ਸਗਲੀਫੂਲੀਨਿਹਫਲਨਕਾ
ਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਨਾਮਜਿਨਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਮਾ
ਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਬਨਾਈ॥ਜੋਗਬ
ਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤਨਗਾਈ॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲੈ॥ਭ੍ਰਮਕੇਪੜਦੇਸਤਿਗੁਰ
ਖੋਲੈ॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮਬੂਝਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾ
ਣੇ॥ਜਿਨਤੂੰਜਾਤਾਸੋਗ੍ਰਿਹਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣ॥ਨਾਮਰਤਾਸੋਈਨਿਰਬਾਣ॥
ਜਾਕਉਮਿਲਿਓਨਾਮਨਿਧਾਨਾ॥ਭਨਤਨਾਨਕਤਾਕਾਪੂਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੬॥
੫੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੀਰਥਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰਤੇ॥ਪੰਡਿਤਪੂਛਉਤ
ਮਾਇਆਰਾਤੇ॥ਸੋਅਸਥਾਨਬਤਾਵਹੁਮੀਤਾ॥ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਨੀਤਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਫਿਰਅਉਤਾਰ॥

+ਬ

ਰਸ

੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਤ ਮੈ ਲਿਤਿਆਗਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰ ਮਕਰਤ ਜੀਆ ਵੇਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪੂਰਬ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀ ਤਿਨ ਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੦॥ ਪੰਨਾ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਦ ਚੇਰੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨਉ ਖਾਈ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ਤੁਮਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੬੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੬੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ

ਨਾਨਕ ਮੀਠ ਲਗਾਰੋ ॥੪॥੧॥੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮੈ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਿ
ਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥
੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥
੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰ
ਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥
ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮ
ਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ
ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ
ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥
੬੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰ
ਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋ
ਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰੁ
ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥
ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ
ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿ
ਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾ

ਗੀ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਆਸਮਨਧਾਰੀ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਸਾਧਾ॥ਨਾਮਪ੍ਰਭੂ
ਕਾਮਨੈਅਰਾਧਾ॥੩॥ਕਛੂਨਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਥੋਰੀ॥ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭ
ਤੋਰੀ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹੁਮਾਲਾ॥
ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾ
ਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਹ
ਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈ
ਨਾਇ॥ਹਰਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾ
ਸੇਵਕੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀ
ਜੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨ
ਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੇਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕਉਚਿੰ
ਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨ
ਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥
ਤਾਂਦੂਖੁਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨ
ਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਖੁਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ॥ਫਲੁਪਾ
ਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸੋਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨਉਹਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਨਾ
ਮਾ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਿਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗਤਸਿ
ਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿ
ਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇ
ਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੨॥
੭੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤੂਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁ
ਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੂਮੇਰਾਕਰਤਾਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ॥ਸਰਣਿਗਹੀਪ੍ਰਭਗੁਨੀ
ਗਹੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂਆਧਾਰੁ॥ਤੁਝਹਿਪੇਖਿਬਿਗਸੈ

ਕਉਲਾਰਾ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂੰ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜ
ਪਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ
ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪ
ਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥
੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ
ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲ
ਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿ
ਓ ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਦੋਸੁ ਨ
ਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਿ
ਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥
ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸ
ਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿ
ਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾ
ਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
ਜਲਤਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥
ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪ
ਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਸ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜ

ਉਮੈਆਪਨਾਸਤਿਗੁਰਧਿਆਇਆ॥ਤਉਮੇਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਗਈ
ਗਣਤਿਬਿਨਾਸਿਓਸਹੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਆ
ਪਨਾਸਾਹਿਬਚੀਤਾ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਾਂ
ਪੂਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾ
ਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ॥ਗਿ
ਰਤਕੂਪਮਹਿਖਾਹਿਮਿਠਾਈ॥੧॥ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਕਰੰਗਮਾਇ
ਆਕੇਚਿਤਵਤਿਕਬਹੂਨਾਸਿਮਰੈਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿ
ਹਚਲਗ੍ਰਿਹੁਬਾਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਫਾਸਿਸਕਤਸਰੁਸਾਧਿਆ॥੨॥ਬਾਲੂਕ
ਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਸੋਥਾਨੁਮੂੜਿਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਜਪਿਓਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੫॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲਾ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁਮਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁ
ਮਸਭੁਕਉਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਉਮੁਖਿਨਹੀਜੋਰੈ॥੧॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨ
ਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਹੋਈ
ਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀਪਪੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀਰੋਲਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿ
ਤੇਰਾਮਾਨਮਹਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕੁਜਗਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾ
ਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓਹੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਣੈਆਪਿ॥੪॥੩
੧॥੮੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨਾਉਹੁਮਰਤਾਨਹਮਡਰਿਆ॥ਨਾਉਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮ
ਕੜਿਆ॥ਨਾਉਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ॥ਨਾਉਸੁਦੂਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ॥ਅਵਰੁਨਕੋਉ
ਮਾਰਨਵਾਰਾ॥ਜੀਅਉਹਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਸੁਬੰਧਨ
ਹਮਕਉਬਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਧੰਧਾਨਹਮਕਉਧੰਧੇ॥ਨਾਉਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ॥ਓ
ਸੁਆਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥੨॥ਨਾਉਸੁਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁਲੇਪੁਨਹ
ਮਕਉਪੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਮਜਚਨਾ॥੩॥
ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ॥ਆਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭ੍ਰਮ
ਭੰਗਾ॥ਹਮਓਇਮਿਲਿਹੋਏਇਕਰੰਗਾ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥

ਅਨਕਭਾਂਤਕਰਸੇਵਾਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨਆਗੈਧਰੀਐ ॥ ਪਾਣੀਪਖਾਕਰਉਤਜਅਭਮਾ
ਨਾ ॥ ਅਨਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਮਿਲਉਮੇ
ਰੀਮਾਈ ॥ ਦਾਸਨਦਾਸਕੀਪਨਹਾਰ ॥ ਉਨਕੀਰੇਣਬਸੈਜੀਅਨਾਲ ॥ ਮਾਥੈਭਾਗਤਪਾਵਉ
ਸੰਗ ॥ ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਰੰਗ ॥ ਜਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਰਪ
ਉਸਭਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬਮੋਹਤਜਹੋਵਉਰੇਨ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਦੇਖਉਪ੍ਰਭਨੈਨ ॥੩॥ ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋ
ਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਸਦਾਸੁਖਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਦੁਖਲਗੈਨਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਹਉਮੈਮਲਖੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਾਨਿਰਮਲਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘ
ਟਘਟਅਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਰਿਦੈਨਿ
ਰਮਲਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਦਾਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਮਿਟੀਸਭਚਿੰਤ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਇਹੁਭਵਜਲਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਸਗਲਉਧਾਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਚਲੈਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥ ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸਕ੍ਰਿਪਾਲਤਿਸਸਾ
ਧਸੰਗਘੂਲੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣ ॥ ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਭੂਪਤਹੋਇਕੈਰਾਜਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਕਰਅਨਰਥਵਿਹਾਝੀ
ਮਾਇਆ ॥ ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਉਸਤੇਡਾਰਅਵਰਕਉਦੀਨੀ ॥੧॥ ਕਾਚਗ
ਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ ॥ ਗਰਬਗਰਬਉਆਹੂਮਹਿਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉਹੋਇ
ਓਭਇਆਨਿਹੰਗਾ ॥ ਚੀਤਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰਜੋੜੇਕੀਆਸੰ
ਬਾਹਾ ॥ ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਹੋਇਗਇਓਸੁਆਹਾ ॥੨॥ ਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਰਰਾਨੀ ॥
ਹਸਤੀਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨਭਾਨੀ ॥ ਵਡਪਰਵਾਰਪੂਤਅਰਧੀਆ ॥ ਮੋਹਪਚੇਪਚਅੰ
ਧਾਮੂਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹੀਬਿਨਾਹਾ ॥ ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ ॥ ਸੋਈ
ਮੁਕਤਾਤਿਸਰਾਜਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸਖਸਮਦਇਆਲ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਕਰੀਘਨੇਰੀ ॥ ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇ
ਰੀ ॥ ਗਲਚੰਮੜੀਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ ॥ ਲਾਗਛੁਟਉਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ ॥੧॥ ਜ
ਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਗਵਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਸੀਸਿੰਞਾਣਮਨਕੇਮੈਨੇ॥ਬਾਦੁਪਾਰਗ੍ਰਹਿਬੁਨਬਨੇਜੋਹੈ॥ਅਨਤਨਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖੂਟੀਨੀਠੀ॥ਅਗਰਕੇਸੁਕੈਧੂਨੈਰਬਾਧਉ॥ਫੋਰਹਿਨਾਗੀਬਾਪਅਰਮਾਉ॥ਮੇਲੀ
ਆਪਨੇਉਨਲੇਬਾਧੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਬਿਮੇਰੇਮਨਕੁਇਆਆ
ਨੰਦਾ॥ਧੂਰਿਕੂਕਾਟੇਸਭਫੰਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁ
ਖੀਵਸਾਇਆ॥੪॥੩੬॥੮੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਜਾਨੈ॥
ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ॥ਏਕੁਨਾਮਸੰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ॥
੧॥ਸੰਤਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨਿਜਾ
ਕੈਕੇਵਲਨਾਮ॥ਅਨਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥
ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦੂਰਿਕਰਨ
ਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ॥ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥੩॥ਤਾ
ਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਤਾਕੀਸੇਵ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਕ
ਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਮੋਹਿਸੰਤਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰ
ਸਾਧਕਾਸੰਗੁ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆ
ਨੰਦਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮ॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥੩॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵ
ਉ॥ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ॥ਨਾਨਕਆਇ
ਪਇਆਸਰਨਾਇ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਆਠਪਹਰਉਦਕਇ
ਸਨਾਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਰਥਾਕਾਹੂਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁ
ਰਿਤਿਸੁਲਾਗਹਪਾਈ॥੧॥ਸਾਲਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਹੁਕੁੰਟ॥ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠ॥ਜਾਕਾਚਵਰੁਸ
ਭਊਪਰਿਝੂਲੈ॥ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ॥ਅਭ
ਗਸਭਾਸੰਗਿਹੈਸਾਧਾ॥ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬੇ
ਅੰਤ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਲਹਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਓਹੁਆਇਓਸਰਨਾ॥ਹਾਥਿ

ਚਰਿ ਉਹ ਚਿਸਾਲ ਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਦਾਨਾ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦ੍ਰੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਸੁਖਸਹਜਿਮੇਰਾਗਾਵਨਸੁਹਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਪ੍ਰਭ
ਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੪੪॥੯੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਆਖੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਸਟਕਰੂਰਾ॥ਬੋਲੈਕ
ਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਾ॥ਸਦਾਭੂਖੀਪਿਰੁਜਾਨੈਦੂਰਾ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪ
ਈ॥ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀ
ਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇ
ਸੋਹਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ॥ਸੇਉ
ਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਬਾਧਾ॥ਹਉਮੈਪਚੈਮ
ਨਮੁਖਮੂਰਾਖਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਹਮਰਾਖਾ॥੪॥੪੫॥੧੦੦॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ਈਹਾਊਹਾਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਸੰ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਇਆ॥ਸਰ
ਬਸੂਖਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਰਜਾਇ॥ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ॥ਸੋਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤਝੂ
ਰਿ॥੨॥ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਹਿ॥ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਜਾਇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਉਏਕਾ॥ਗਤਿਪਾਈਐਪੂਰੇਗੁਰਟੇਕਾ॥੪॥੪੬॥
੧੦੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ਕਲਮਲਦੋਖਸਗ
ਲਪਰਹਰਿਆ॥ਸੋਈਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਜਨਾਕੇਪੂਜੇਪੈਰ॥ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨਤੇਬੈਰ॥੨॥ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਝਗ
ਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਦੂਤਸਭਿਵਸਗਤਿਆਇਆ॥੩॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੪੭॥੧੦੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂ
ਗਾਵਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਅਵਰ
ਕਾਹੂਪਹਿਬਹੁੜਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜ
ਪੀਐ॥ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕਾਦਾਨੁਨਿਖੂਟੈਨਾਹੀ॥ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈ

ਮਨਹੁ ਸਾਈਂ ਮਰਾਲੋਇ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਤਤੁ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਪੂਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ
ਝੂਰਣਾ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਦੂਖ ਨ
ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੁਖੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ॥ ਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ
ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥
ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥
ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਣਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾ
ਲਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੧੦੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉ
ਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾ
ਸੁ॥ ੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦੁ ਥੀਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ॥ ੨॥ ਵਧੀ
ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗ
ਰੂ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊ
ਪਰਿ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੫੦॥ ੧੦੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾ
ਥ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ॥ ਜੀਅ ਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵ
ਕ ਕੀ ਸੇਵ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੩॥ ੫੧॥
੧੦੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈ ਬੈਖਰੀਦੁ ਕੀ ਦਾਸਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ
ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥
ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ॥੩॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰੁ ਹੋਰੁ ਛ
ਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ
ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥
ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥
ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾ
ਇ ਲਈ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਿ
ਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ਕ
ਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆ
ਲ ਪ੍ਰਭ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹ
ਜੂਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨ੍ਹਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ
ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆ
ਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤ

ਨਾਅਰਪੁਥਗ॥ਆਠਪਹਰਸਲਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂੰ॥ਜੀਂਵਾਤੇਰੀਦਾਤਕਿਰਪਾਕਰੈਮੂੰ॥
੧ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੰਮਕਮਾਇਜਿਤਮੁਖਉਜਲਾ॥ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ॥
ਜੋਨਢਹੰਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁਰਾਸਿਕਰਿ॥ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥ਤਿਨਾਪਿ
ਆਰਾਰਾਮਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਵਖਾਣਿਆ॥੪॥
੫॥੧੦੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਿਨਾਨਾਵਿਸਰੈਨਾਮਸੇਕਿਨੇਹਾ॥ਭੇਦਨਜਾਣਹੁਮੂ
ਲਸਾਂਈਜੇਹਿਆ॥ਮਨਤਨਹੋਇਨਿਹਾਲਜਿਸਸੰਗਭੇਟਿਆ॥ਸੁਖਪਾਇਆਜ
ਨਪ੍ਰਸਾਦਦੁਖਸਭਮੇਟਿਆ॥੧ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿੰਨਖੇ॥ਜਿਨਮ
ਨਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤਸੇ॥ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪਿਸੋਈਮਾਨੀਐ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਪ
ਰਵਾਣਸਭਠਾਈਜਾਣੀਐ॥੩॥ਦਿਨਸਰੈਣਅਰਾਧਸੰਮਾਲੇਸਾਸਸਾਸ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਲੋਚਾਪੂਰਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਪੂਰਰਹਿਆ
ਸਰਬਠਾਇਹਮਾਰਾਖਸਮਸੋਇ॥ਏਕਸਾਹਿਬਸਿਰਛਤੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨਅਵਰਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥
੧ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਆਪਿਆਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਰੀਐ॥ਜਿਸਮਨਵੁਠਾਆਪਿਤਿਸ
ਨਵਿਸਾਰੀਐ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ॥ਭਗਤਾਕਾਸਹਾਈ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ॥ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮਕਦੇਨਝੂਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆ
ਸਲੋਚਾਪੂਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮਵਿਸਾਰਿਗਾ
ਫਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਉਵੰਞਨਿਵਹਦਿਆ॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰ
ਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀਐ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ॥੧ਰਹਾਉ॥ਭੋ
ਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਣਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿਆ॥
੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨਛਾਰਸਰਪਰ
ਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮਸੰਸਾਰਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੂਟਨਹਰਿਕੀਸਰ
ਣਲੇਖਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗਕਾ
ਹੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕਨਾਮਅਧਾਰਭਉਜਲਤਰਬੀਐ॥੧॥ਮੈਗਰੀਬਸਚਟੇਕ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੋਮੇਰਾਮਨਧੀਰੇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਮਾ
ਲਜੰਜਾਲਕਾਜਨਕਿਤੈਗਨੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਅਧਾਰਨਿਹਚਲਏਹੁਧਨੋ॥੨॥

ਜੋਤੋਮਾਇਆਰੰਗਿਤਤੁਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ ॥੩॥
ਸਚੀਗਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸਭਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀ
ਅਰੇ ॥ ਧੁ॥੫॥੧੧੧॥ ੴ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਿਜਸਮਾ
ਈਐ ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾ
ਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖ
ਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਿਮਾਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ
॥੩॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿਆ
ਗੁਰੁਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲ
ਹਾਹਰਿਕਥਾਕਹਾਣੀਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹਿਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੁਕਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ ॥ ਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠਾਵਿਣ
ਸਣਾ ॥੨॥ ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿ
ਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ ॥ ਨਾਨ
ਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਹੁਮੀ
ਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਿਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ
॥੧॥ ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ ॥ ਸਚਾਹ
ਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ ॥
ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪ
ਤਿਕਮਲੀ ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀ
ਵਣਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਪਾਇਪਰਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆ

ਪਨੇਸਭਦੁਖਮਰਿਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੀਦਾਤਿਜਾਪੂਰਨਵਡਿਆਈ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾ
ਈਐਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਨੇਮੁਨਿਬਾਹਿਓਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥
ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ॥ਵਣਜਾਰੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥
੪॥੧੩॥੧੧੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭੂਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਓਹੁ
ਸੁਹੇਲਾਸਦਾਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰੁਮੇ
ਰਾਭਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂ
ਜਾਨਾਹੀਅਉਰੁਕੋਜਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤ
ਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾ
ਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾ
ਪੀਵੈ॥ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂ
ਢੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿ
ਸੈਕੈਊਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉ
ਮਾਣਕਹੀਰਾ॥ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂੰਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗ
ਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥
ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁ
ਖਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀ
ਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥
ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣ
ਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾਣੁਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀ
ਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹੁਸਤਕੀਸੇਜਬਿਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋ
ੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾਈਰੂਪਿਅ
ਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਤ੍ਰੀਗੁਣਨੋਜਲਤੁਤਉਤੂਟਉਜਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਕਰਮਕਾਟੇਗੁਰਆਪਨੈ
ਪਾਏਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥ਹਉਬਿਖੁਖਾਈਦੇਖੀਆਤੇਗਰਬੁਤੂਟੋ॥ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨਾਤੇ
ਓਹਮਤੇਛੂਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਜਾਨਤਤਬਹੀਤੇਬੰਧਾ॥ਗੁਰਕਾਟੀਅਗਿਆ
ਨਤਾਤਬਛੁਟਕੇਫਿਧਾ॥੨॥ਜਬਲਗੁਹੁਕਮਨਬੂਝਤਾਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿਲ
ਹੁਕਮਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨਦੋਖੀਓਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੋਨਾਨਕਖਸਮੈਬੰਦਾ॥੪॥੧੧॥੧੧੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸੁਖਸ
ਹਜਆਨੰਦਘਣਾਹਰਿਕੀਰਤਨਿਗਾਉ॥ਗ੍ਰਹਨਿਵਾਰੇਸਤਗੁਰੂਦੇਆਪਨਾਨਾਉ॥
੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਸਦਸਦਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਜਿ
ਸੁਮਿਲਸਚੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗੁਨਅਪਸਗੁਨਤਿਸਕਉਲਗਹਿਜਿਸੁਚੀ
ਤਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਨੇੜਨਆਵਈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੨॥ਪੁੰਨਦਾਨਜਪਤਪਜੇ
ਤੇਸਭਉਤਮਨਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਜੋਜਪੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੩॥ਭੈਬਿਨਸੇ
ਭ੍ਰਮਮੋਹਗਏਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ॥ਨਾਨਕਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਫਿਰਦੂਖੁਨਥੀਆ॥
੪॥੧੮॥੧੨੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉਆਗੈਭਾਵਉਕਿਨਭਾਵਉ॥ਏਕ
ਦਾਤਾਰਸਗਲਹੈਜਾਚਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥ਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਏਕੋਠਾ
ਕੁਰਕਉਸਮਸਰਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਉਬੈਠਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨ
ਖੋਜਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਤਿਨਕਉ
ਮਹਲਦੁਲਭਾਵਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਬੋਧਕੀਮਤਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾ
ਕੀਸਰਨਸਤਪੁਰਖਕੀਸਤਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਵਉ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਕਾਟਿਓਬੰਧਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਇਓ
ਤਉਫਿਰਜਨਮਨਆਇਓ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅੰਤਰਗਾਵ
ਉਬਾਹਰਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾ
ਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਹਿ

ਏਹੁ ਆਸ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖਨ ਗਾਵਉ ਸੁਖ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥
ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਸਾ
ਸ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸ
ਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥੧੦॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੋ ਦਾਹਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ
ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹ
ਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ
ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥ ਭੀਤਿ ਊਪਰਿ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆ
ਹਾ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥ ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈ
ਦਾ ਸਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ ॥ ਅੰਧਕਾਰ
ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ
ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥ ਆਢ
ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥
ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ
ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾ
ਇਆ ॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤ
ਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ

ਰਸੁ ਨਠਛੂ ਆਇਆ ॥ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ
ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥
੩॥੧੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇ
ਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ
ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥ ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀ
ਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥ ਜਉ
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾ
ਈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾ
ਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ
ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾ
ਵਹਿ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ
ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥
ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ
ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰ
ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਲੂਕਿ
ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੈ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ
ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪ
ਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹਿ
ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ
ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕ

ਟੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਸੇਵ
ਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ
ਨਾਨਕ ਪਰਸਨ ਆਵੈ ॥੨॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੧ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ ਅਨ
ਕ ਜੂਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਹਮਾਰੇ
ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜ
ਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵ
ਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ
ਰੇ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾ
ਮ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲ
੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰ
ਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ
ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥ ਬਿਖਾਰੀ
ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ

ਦਰੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਿਸਨਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥ਖਿਨ
ਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਮਹਰਿਕੰਠਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤ
ਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਵਖਾਨੀ॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚ
ਰਨਖਟਾਨੀ॥ਹਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੩
੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੧੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾ
ਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕ
ਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲ
ਲੰਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜ
ਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਏਕੁਟੇਕਅ
ਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭ
ਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰ
ਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈ
ਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚ
ਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕ
ਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩॥੧੩੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ
ਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ॥ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗ॥
੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵ
ਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿ
ਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਰਹਰਿਜਾਪਿ॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀ
ਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਨਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀ
ਵੈਨਾਨਕਨਾਉ॥੪॥੭॥੧੩੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇ
ਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਨਾਮਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾ
ਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਨਾਮਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁ
ਨੇਕਉਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾ
ਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈਹਰਿਨਾਮਸ
ਦਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥੧੩੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਾ
ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿ
ਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਘਦਹੋਤੇਸ
ਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਇਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਇ॥੨॥
ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਣੀਐਕਲਿਜੁਗੁਊਤਮੋਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁ
ਅਹਿਕਰੁਪਾਏਕੋਇਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤ
ਤੇਰੇਜਾਚਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਹ
ਹਰਿਦਰਸੁ॥ ੪॥੫॥੧੪੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੧੩॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਂਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਭਵੰ
ਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲਉਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪ੍ਰਗਟਹਰ
ਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰੀ॥੪॥
੧॥੧੪੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸੁਹਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਕਕਾਮਨਗਜਮੋ
ਤੀਅਨਿਲਾਲਨਿਨਹਨਾਹਨਹੀ॥੧॥ਠਾਜਨਭਾਗਨਹੁਕਮਨਸਾਦਨਕਿਛ
ਕਿਛਨਾਚਹੀ॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖੋਸੁਖੁਪਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਪਤ
ਹਰੀਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੩॥੨॥੧੪੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ॥

ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਕੁਟੰਬਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤੇਮਿਥਿਆਗਹਨਗਹੇ॥ ਮਿਥਿਆਮਨੋਰਥਸੁ
ਪਨਆਨੰਦਉਲਾਸਮਨਮੁਖਸਤਕਹੇ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥਸੰਗੇਤਿਲਮਰ
ਮਨਲਹੇ॥੩॥ ਕਰਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਨਆਹੇ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰਦੀਖਿਆਇਹਸੋਈਇਲਾ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਉਤਹਿਪਪਟਪਪਟਥਟਪਪਟਤੂਹੀਤੂਹੀ
ਤੂਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਧਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਨਾ॥੨॥ ਸੰਤਨਪਰ
ਸਨਬਲਿਹਾਰੈਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖਸੋਹਿਨਾ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨ
ਾਮਅਪਾਰਅਮੋਲਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚੀਤਿਚਿਤਵਉਜੈਸੇਪਾਨਤੰਬੋਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ ਸੰਗਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਹਅਗਾਹਿ
ਅਤੋਲਾ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਬਾਪਮੋਰੋਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲਾ॥੨॥ ਅਲਖਲ
ਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿਕਾਚੋਲਾ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫॥ ਆਪਨੀਭਗਤਨਿਭਾਹਿ॥ ਠਾਕੁਰਆਇਓਆਹਿ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ
ਮਪਦਾਰਥਹੋਇਸਕਾਰਥਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥ ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾ
ਰਾਖਹੁਸੰਤਸਭਾਨਾਮਾਧਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾਵਉਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਹਿ॥੨॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਹਾਵੇ॥ ਹਰਿਸੰਤਨਪ
ਾਵੇ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਕਰਸਕਗਨ
ਗਾਵੈ॥ ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾਆਨਨਭਾਵੈ॥ ਦਇਆਤੁਮਾਰੀਕਿਆ
ਜੰਤਵਿਚਾਰੀਨਾਨਕਬਲਬਲਜਾਵੈ॥੨॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਏਕੁਸਿਮਰਮਨਮਾਹੀ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸਬਿ
ਨਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐਸਰਬਫਲਪਾਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥
੧॥ ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਘਟਘਟਮਾਹੀ॥੨॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਾਵੈ
ਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ॥ ਰਾਜਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈਬਾਧਿਓਨਲਿਨਲ
ਨੀਭ੍ਰਮਸੂਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਸੋਜਨਨਿਹਚਲਥੀਆ
॥੨॥੯॥੧੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਪਦੇ॥੧੪॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੇਵਲਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ ਆਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਸਿਉਮਿਲਰਹੋ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਜਨਮਨਆਵੈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨਦੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਆ

ਪਨੀਹਾਈਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੫੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਰੇਤੁਮਬਿਨੁਧੀ
ਰਜੁਕੋਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਨ
ਬਿਨੁਸੁਖੁਨਾਹੀ॥੧॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਥਾਕੇਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਤਸਖਪ੍ਰਭਮਨ
ਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੧੫॥ਪੜਤਾਲ॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਕੇ
ਸਜਮਉਠਾਇਓਤਦਹੀਘਰਜਾਵੈ॥੧॥ਲੋਭਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇਹਿਰ
ਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨਭੰਗਨਾਕੈਮਾਨਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ਬੇਦਸਾ
ਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰੈਸੁਣੈਨਾਹੀਡੋਰਾ॥ਨਿਪਟਬਾਜੀਹਾਰਮੂਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਨਭੋਰ
ਡਾਨਸਗਲਗੈਰਵਜਹਭਰਿਆਦੀਬਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ॥ਜਿਹਕਾਰਜਰ
ਹੈਓਲਾਸੋਇਕਾਰਜੁਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸਾਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉ
ਏਕਕੀਰਤਨਗਾਇਆ॥ਮਾਨਤਾਨਤਜਿਸਿਆਨਪਸਰਨਨਾਨਕਆਇਆ॥੪॥
੧॥੧੫੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਬਾਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਿਅ
ਪਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੂਰਵਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾ
ਏਅਬਰਾਤਾਗੋਬਿੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇਵਪ੍ਰੀਤਨਾਥਰੰਗਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆ
ਨਮਨਦ੍ਰਿੜਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏਸਹਜਾਏਮਨਨਿਧਾਨਪਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮਨੈ
ਕੀਕਾਮਕਰਾ॥ਚਿਰਚਿਰਚਿਰਭਇਆਮਨਬਹੁਤਪਿਆਸਲਾਗੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨੋ
ਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਬਤਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਨਆਏਗਲਲਾਏ॥੨॥੨॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਉਨੁਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭ੍ਰਮਹੀਤੋਹੋ
ਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਛੋਰੈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਮਰੰ
ਗਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਜੀਤਮਿਟਾਵ
ਉਨਿਧਨਾਮਨਾਨਕਮੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿ
ਆਗ॥ਮਨਸਿਮਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਹਰਿਭਗਤਸਫਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ
ਜਮਾਨਮੋਹਬਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾ
ਗ॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਚਰਨਸਿਮਰ
ਜਾਗ॥ਕਰਭਗਤਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰ
ਖਸੋਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲਰੀਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨ

ਦੁਖਿ ਨਹੂ ਭਾਈਐ ਕਿਸਿ ਨਹੂ ਰਸ ਭੋਗੀਨੀ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਈਐ ਕਿਸਿ ਨਹੂ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂ
ਜਾ ਖਿਨਹੂ ਭਰਮਾਈਐ ਕਿਸਿ ਨਹੂ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਲਾਈਐ ॥੨॥
੫॥੧੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ
ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕ
ਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸ
ਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥ ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿ
ਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ
ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ
ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਨੋ
ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ
ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪਿ ਸਹਜਿ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀਆਂ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ
ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਵੀ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੧੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿ
ਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਿ
ਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ
ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥
੪॥੧੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ
ਐ ਹਾਂ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਵਡਭਾਗੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋ

ਇਹੈਹਾਂ॥ਦਾਸਹਰਿਕੇਨਹੋਵੈਹਾਂ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਨਲਖਨਕੋਈਹਾਂ॥ਭਗਤੁਸਰਨਪਰਹਾਂ॥ਜਨਮਨਕੂਕੇ
ਮਰਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰਸੋਭੁਇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਪੁਲਈਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨਮੀਤ
ਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮਿਨਿਨਾਈਐਹਾਂ॥ਤਿਸਬਿਨਨਾਹਿਕੋਈਹਾਂ॥ਮਨਅਰਾਧਸੋਈਹਾਂ॥ਤਿਸਬਿ
ਨਕਿਉਸਰਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨਜਾਉਹਾਂ॥ਨਾਨਕਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੧੬॥
॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਕਰਨਕਾਰਣਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਮੂਹਾਂ॥ਤੂੰਕਰਹਿਸੋਹਾਂ॥ਸ
ਹਜਿਸੁਖਸੋਈਥੀਰਜਨਮਨਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਦਰਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਮੰਤਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੂਟਹਿਆਪੁਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟਹਿਤਾਪਹਾਂ॥
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਐਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਇਹੁਸੁਖਕਾਐਹਾਂ॥
ਹਰਿਕਰਹਿਸੋਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਈਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਈਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿ
ਸਰਾਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਈਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਂ॥ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹਿਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਾਇਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੪॥੬॥੧੬੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਇਕਤੁਕਾ॥ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥
ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਲਏਹਾਂ॥ਹਰਿਤਜਿਅ
ਨਲਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮਮਰਭਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਿਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿ
ਸਹਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਇਹਾਂ॥੨॥੭॥੧੬੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੯॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥
ਲੋਭਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂੰਦਿਸਧਾਵਤਿਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖ
ਕੈਹੇਤਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਿਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰੇਦੁਆਰੇਸੁਆਨਜਿਉ
ਡੋਲਤਨਹਿਸੁਧਰਾਮਭਜਨਕੀ॥ਮਾਨਸਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਵਤਿਲਾਜਨਲੋ
ਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਿਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥
੧॥ਚਉਪਦੇਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ:੧॥ ੧੩॥ਮ:੩॥੧੫॥ਮ:੪॥੧੬
੩॥੫॥ਜੁਮਲਾ੨੩੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ॥੨॥ ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ॥ਬਕੈਨਬੋਲੈ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾ

ਐਹਾਂ

ਵੈ॥ਐਸਾਗਿਆਨਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਭਰਪੂਰਧਾਰਰਹਿਓਸਭਠਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਤਬ੍ਰਤਨੇਮਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਕਰੋਧੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾ
ਸਸਮਾਧਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚਮਨਕਾਰਨਤਤੁ
ਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇ
ਸੋਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਬਿਭੂਤਚੜਾਵੈ॥ਦ
ਰਸਨਆਪਸਹਿਜਘਰਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨ
ਮਹਾਰਸਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਪੂਜਾਥਾਨਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਚ
ਸਮਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥
ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮੈਜੋਤਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥
ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥ਅੰਤਰਬਾਹਰਿਅਵਰਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਈ
ਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਮੇਰਾਆਧਾ
ਰੁ॥੮॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਸਭਜਪਸਭਤਪਸਭਚਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰ
ਮੈਰਾਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥
ਸਾਚਧਣੀਜਗੁਆਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੁ
ਮੋਹਿਬਾਧਾਬਹੁਤੀਆਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰ
ਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਾਹੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁਤ੍ਰਿਆਜਿਤੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥
ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮਵਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਹਉਮੈਕਹੈਕਹਾਏ॥ਅੰਤਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁ
ਕਦੇਨਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਸਦਹਿਰਦੈਧਿਆ
ਏ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੋ
ਆਵੈਜਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਰੂੜੋਕਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅ
ਕਥਕਥਉਨਹਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੂਖਰਜਾਈ॥ਸਭਦੁਖਮੇਟੇਸਾਚੈਨ
ਾਈ॥੬॥ਕਰਵਾਜਾਪਗਬਿਨਤਾਲਾ॥ਜੇਸਬਦੁਬੁਝੈਤਾਸਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਸਾਚੁ
ਸਭੇਸੁਖਨਾਲਾ॥ਨਦਰਕਰੇਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝੈਆਪਗਵਾਵੈ

+ਬਿਨ

ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਇਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਿ ਹਾਰਾ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਣੁ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ॥ ਬਾਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੈ ਬਖਸੇ ਆਪਿ॥੪॥ ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਈਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪਿ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ

ਤੂਜਾਤਾ।ਸਬਦਬੀਚਾਰਮਿਲਨਨਹੀਭ੍ਰਾਤਾ।੭।ਸੂਤਕਅਗਨਭਖੈਜਗਖਾਇ।ਸੂਤਕਜ ੨੦
ਲਥਲਸਭਹੀਥਾਇ।ਨਾਨਕਸੂਤਕਜਨਮਮਰੀਜੈ।ਗੁਰਪਸਾਦੀਹਰਿਰਸਪੀਜੈ।੮।
੪।ਆਸਾਮਹਲਾ੧।ਆਪਵੀਚਾਰੇਪਰਖੈਹੀਰਾ।ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਤਾਰੈਗੁਰਪੂਰਾ।ਗੁਰਮਾਨੈ
ਮਨਤੇਮਨਧੀਰਾ।੧।ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ।ਸਾਚੀਨਦਰਏਕਲਿਵਤਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੂੰ
ਜੀਨਾਮਨਿਰੰਜਨਸਾਰ।ਨਿਰਮਲਸਾਚਰਤਾਪੈਕਾਰ।ਸਿਫਤਸਹਿਜਘਰਗੁਰਕਰਤਾਰ।੨।ਆ ੦
ਸਾਮਨਸਾਸਬਦਜਲਾਏ।ਰਾਮਨਰਾਇਣਕਹੈਕਹਾਏ।ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲਘਰਪਾਏ।
੩।ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਅਨੂਪ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪ।ਮੈਸੋਧਨਪਲੈਸਾਚਅਖੂ
ਟ।੪।ਪੰਚਤੀਨਨਵਚਾਰਸਮਾਵੈ।ਧਰਣਗਗਨਕਲਧਾਰਰਹਾਵੈ।ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉ
ਲਟਪਰਾਵੈ।੫।ਮੂਰਖਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ।ਜਿਹਵਾਰਸਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ।ਬਿਖਕਾ
ਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ।੬।ਊਤਮਸੰਗਤਊਤਮਹੋਵੈ।ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ।
ਬਿਨਗੁਰਸੇਵੇਸਹਿਜਨਹੋਵੈ।੭।ਹੀਰਾਨਾਮਜਵੇਹਰਲਾਲ।ਮਨਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲ।
ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਨਿਹਾਲ।੮।੫।ਆਸਾਮਹਲਾ੧।ਗੁਰਮੁਖਗਿਆਨਧਿਆਨਮ
ਨਮਾਨ।ਗੁਰਮੁਖਮਹਲੀਮਹਲਪਛਾਨ।ਗੁਰਮੁਖਸੁਰਤਸਬਦਨੀਸਾਨ।੧।ਐਸੋ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਵੀਚਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਸਾਚਾਨਾਮਮੁਰਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਹਿਨਿਸਨਿਰਮਲਥ ੦
ਾਨਸੁਥਾਨ।ਤੀਨਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨ।ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮਪਛਾਨ।੨।ਸਾਚਾਹਰ
ਖਨਾਹੀਤਿਸਸੋਗ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਮਹਾਰਸਭੋਗ।ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭਲੋਗ।
੩।ਸਗਲੀਜੋਤਤੇਰਾਸਭਕੋਈ।ਆਪੇਜੋੜਵਿਛੋੜੇਸੋਈ।ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੋਹੋਈ।੪।
ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਸਮਾਵੈ।ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸਭਾਵੈ।ਗੁਰਬਿਨਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ।੫।ਬਾ
ਲਕਬਿਰਧਨਸੁਰਤਪਰਾਨ।ਭਰਜੋਬਨਬੂਡੈਅਭਮਾਨ।ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸ
ਨਿਦਾਨ।੬।ਜਿਸਕਾਅਨਧਨਸਹਿਜਨਜਾਨਾ।ਭਰਮਭੁਲਾਨਾਫਿਰਪਛਤਾਨਾ।
ਗਲਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ।੭।ਬੂਡਤਜਗਦੇਖਿਆਤਉਡਰਭਾਗੇ।ਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਸੇ
ਵਡਭਾਗੇ।ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ।੮।੬।ਆਸਾਮਹਲਾ੧।ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀ
ਤਅਨੀਤੇ।ਰਾਗਸੁਣਾਵਹਿਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ।ਬਿਨਨਾਵੈਮਨਝੂਠਅਨੀਤੇ।ਕਹਾਚਲਹੁ
ਮਨਰਹਹੁਘਰੇ।ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਨਾਮਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਿਜਹਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਮਨਮੋਹਸਰੀਰਾ।ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਸੁਪੀਰਾ।ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਕਿਉਮਨਧੀਰ ੦

ਤ॥ਅੰਤਰਨਾਦੁਸੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੨॥ਨਿਰੰਕਾਰਮੈਆਕਾਰਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾ
ਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੂਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੩॥ਜਹਾਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾ
ਵਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੫॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈਮਾ
ਰੈਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੬॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥
ਕਰਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾ
ਤਾ॥੯॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾ
ਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਇਹੁ
ਮਨੁਨਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅਵਰਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇਬਖਸੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰੇਸਚੁਪੇਲੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥
ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਤੇਜਨਮਾ॥ਸਾਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁਮਨੁਮੂੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਮਨੁਰੂ
ੜਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅਸਥਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਤਿ
ਆਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੈ॥ਦਰਿਘਰਿ
ਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਰਾਖੈ॥੫॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮਿ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿ॥ਮਾਰੇਪੰਚਿਅਪੁਨੈਵਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੈਗ੍ਰਾਸਿਇਕਤੁਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਗ
ਸੁਆਦਅਨਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭਗਤੀਜਾਗੇ॥ਅਨਹਦਸੁਣਿਮਾਨਿਆ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਘਰਿਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਭਾਉਧੁਨਿਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥੮॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤੁਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੯॥
੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਗਿ
ਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥

ੴ੮

੨੦

ਸੁਖਦੁਖਦੋਨੋਸਮਕਰਨਾ ਮਨਹਛੋਡਿਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਂ
ਮਨੀਹੇਤਗਵਾਰਾ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਨਾਮਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮਜਪਾਇ॥ਦੂਤਨ
ਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾ
ਖਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗਮਿਟੇਦੁਖਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੩॥
ਅਉਰਨਅਉਖਧਤੰਤਨਮੰਤ੍ਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਹੰਤਾ॥ਤੂੰਆਪਿਭੁਲਾ
ਵਹਿਨਾਮਵਿਸਾਰ॥ਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰ॥੪॥ਰੋਗਭਰਮਭੇਦਮਨਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁ
ਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖੈ॥ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮਕਿਲੇਖੈ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜਰਹੇਬਿਸ
ਮਾਦ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧ॥ਭਰਪੁਰਧਾਰਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰ
ਅਵਰਕੋਨਾਹੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤਮੁਖਨਾਮ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮ॥ਬੰਧਨ
ਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨ॥ਨਾਜਮਦੂਤਦੂਖਤਿਸਲਾਗੈ॥
ਜੋਜਨਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਵਛਲਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏ
ਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਇਕਤੁਕੀ॥ਗੁਰਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰਜਾਨੈ॥ਦੂਖਮਿਟੈ
ਸਚਸਬਦਪਛਾਨੈ॥ਰਾਮਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰਨਾਰ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰ
ਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਬੀਆ॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉ
ਮੈਡੰਨਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾ
ਰੀ॥੫॥ਬੰਧਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨਜਾਇ॥ਬਿਨਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧ
ਨਬੇਦਬਾਦਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਰਾਖੇਬੰਧਨਪਾਈ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੩॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਿਨਸਿਰਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰ॥
ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਹੁਣਿਬ
ਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰ॥੧॥ਆਦੇਸਬਾਬਾਆਦੇਸ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਇਆਕਰ
ਕਰਦੇਖਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿ
ਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸ॥੨॥
ਇਕਲਖਲਹਨਿਬੈਠੀਆਲਖਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜ
ੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨਜੋਬਨਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏ

ਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗਿਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆ
ਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿ
ਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾ
ਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾ
ਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿ
ਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕਹਾਂਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੋ
ੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆ
ਰਸੀਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾ
ਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਂਸੁਘਰਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰ
ਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਂਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋ
ਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀ
ਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰ
ਤਾਖਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥
ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆ
ਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥
ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿੜਾਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਨਾ
ਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿ
ਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੬॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈ
ਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਫੀਘਰੁ॥੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥
੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਐਜੇਰ
ਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥
ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮ੍ਹਕਉਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾਪਿਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮ੍ਹਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹ

ਨਾਮੁਦੁਈਕਰਜੀਤੁਮਲੋਕਮਸਾਣੁ ॥੪॥ ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਜਗਾਏਸੋਈ ॥ ਜੇਪਿਰੁਬੁ
ਝੈਆਪਣਾਤਾਨੈਣਨਰੋਈ ॥੫॥ ਜੇਕਰਨਾਲੇਚਲਿਆਕਿਛੁਸੀਪੈਨਾਲੇ ॥ ਤਾਧਿਨਮਿਲ
ਹੈਲੇਖਕੈਕੁਝਨੁਕਾਰੋ ॥੬॥ ਜਦਹੁਕਰਹੁਮਖਸੁਕਰੇਸੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ ਅਵਗਣ
ਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ ॥ ਧਰਮਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ ॥
ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ ॥੮॥ ਕਰਮਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੇਨਾਮਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲ
ਦੀਆਈ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਕੋਈਨਹੀਮੈਡਾ ॥ ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ ॥੧॥ ਦਰਬੀ
ਭੇਮੈਨੀਮਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ ॥ ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ ॥ ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ
॥੨॥ ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਹੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰ
ਤਰ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਜੋਤਸੀਨਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮ
ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀ
ਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ ॥੫॥ ਇਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਨਛੂਟਈਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁਦਾ
ਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ ॥੭॥ ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾ
ਣੈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਮਨ
ਸਾਮਨੈਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ ॥
ਤੂਦਾਤਉਹਮਜਾਚਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁ
ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐ
ਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ ॥੨॥ ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁ
ਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥ ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਸ
ਚਨਭੀਜਈਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾਵੈ ॥੪॥ ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ ॥ ਸਾ
ਚਉਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੀ ॥੫॥ ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਧ੍ਰਿਗੁ

ਵਣਣੀ ਕਾ ਜਲੁ ਮੈਲੈ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰ ਸੁਖਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਮਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਭਵੀ
ਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਆਪ
ਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮੁਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੨॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾਹਾ
ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਜੰਦਾਰੁ ਦਬਾਣੀਐ ॥੩॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਲਿਖਿ
ਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵੰਞਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥
ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥
ਗੁਨਹ ਬਖਸਣਹਾਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੪॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੫॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਆ ਜੰ
ਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵ
ਲਾ ॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪ
ਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾ
ਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ
ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀ
ਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾ
ਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ
ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ

ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਹਿ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਓਲ੍ਹਗੀਆ ਓਲ੍ਹਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲਹਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ

(margin) ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥

ਲੋਅਗਾ ਨਾਉ ਲਾਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾ
ਈ ॥ ਤਿਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੬॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇ
ਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੮॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ
ਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇ
ਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇ
ਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ
ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥
੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥
੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥
ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥
੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਣਾ
ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰ
ਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪ
ਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖਿ
ਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥ ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂ
ਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ
ਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥
ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ

ਰਾ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟਿਆਜਾਪੂਰਨਅਮਰਗੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਵਿਸਰੈਪੂਰਾਗੁਰਰਤ
ਰੋ॥੮॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੮ਕਾ॥
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਸਿਮ੍ਰਿਤਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸਰੀਚਰਨਸਮਾ
ਣੀ॥ਸਾਖਾਤੀਨਮੂਲਮਤਿਰਾਵੈਤੂੰਤਾਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥ਤਾਕੇਚਰਨਜਪੈਜਨਨਾਨ
ਕਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮਾਰੇਰਿਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਜਾਈਲਖਣੇਕਿਆਕਰਆਖਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਗੁਣਾਤੇਰੇ
ਜੁਗਅੰਤਰਚਾਰੇਤੇਰੀਖਾਣੀ॥ਕਰਮਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕ
ਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸਭੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਕ
ਰੈਤੂੰਆਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਲੇਤੁਜੇਤੀਆਵਣ
ਜਾਣੀ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਹੋਰਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇਆਣੀ॥੫॥ਚਾ
ਰੇਵੇਦਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਸੁਰ
ਗਿਅਵਤਾਰੀ॥੬॥ਜੁਗਹਿਜੁਗਹਿਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਭੀ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਂਕਾਕਿਆਕਰਆਖਵੀਚਾਰੀ॥੭॥ਤੂੰਸਾਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁ
ਸਾਚਾਦੇਹਤਾਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾਵਹਿਆਪਣਾਸਹਿਜੇਨਾਮਿਵਖਾਣੀ
॥੮॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਹਮਗਾਵਰਮਤਾਦਿਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮ
ਨਿਰੰਜਨਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦਿਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਮਨਮੇ
ਰੇਤਤੁਗਿਆਨ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨ
ਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀਆ
॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤ
ਪਾਂਸਿਰਤਪੁਸਾਰਾ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸੈਸਭਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਦਰਿਸਾਚੈ
ਦੀਸੈਸਚਿਆਰਾ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿ
ਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉ
ਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਆਰੇ॥੬॥ਸੇਵ
ਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਮੇਉ
ਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹੈਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਰਖੈਉਰਧਾਰ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਤਰਾਜੂ ਮੇਖੁ ਨ ਆਰ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ
ਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ
ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ
ਬੁਝਹਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏ
ਹੁ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ
ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਸਭ ਫਿਰਹਿ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ ਹ
ਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀ
ਐ ਭਾਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ
ਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭ
ਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰ ॥
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਪਸਰਿਰਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਊਤਮ
ਹੋਈ॥ਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈ
ਜਾਂਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਕਟੀਅਹਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਆ
ਪੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਧਾਨਮਨਿਵਸਿਆਵ
ਡਿਆਈਪਾਏ॥੮॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੂੰਆਪੇ
ਆਇਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏ
ਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕਰਿਵਡੀਵਡਿਆ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈ
ਨਜਾਈ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਿਕੀਤਿਨਬੂਝਨਪਾਈ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨ
ਕਛੁਕਹਣਾਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਆ
ਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ॥੪॥
ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਆਪਿਭੁਲਾਈਕਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਲੋ
ਭਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤਿਆਨਿਬੂਝਨਿਬੀਚਾਰਾ॥ਭਗਤਭੀ
ਤਿਨਾਨੋਬਖਸਿਆਨਿਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆਨੋਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁ
ਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਇਕਿਸਾਹਿਦੇਨਭੁਲਨਿਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋਈ॥੭॥ਘਰਮ
ਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵਨੀਨਾਮਿ
ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੮॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈਬਾਹਰਿ
ਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਲੈਹਿਪਾਇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਦਰੁਖੋਲੈ
ਦਿਬਦਿਸਟਿਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਹਿਜੀਉਕਰਹਿ
ਬਸੇਰਾ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਵ
ਥੁਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਵੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰਿਭਾਲੇਕਿਆਲਹੈਵਥੁਘਰਅੰਤਰਿਭਾਈ॥ਭਰਮੇਭੁ ਸੁ
ਲਾਸਭੁਜਗੁਫਿਰੈਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੫॥ਘਰੁਛੋਡੇਆਪਣਾ

ਪਰਥਪਰਸੁਠਾਜਾਈ ਲੋਰੈਵਾਗੂਪਫਿਰਨੀਐਬਿਨਨਾਵੈਦੁਖਰੋਵਾਖਾਣੀ॥੬॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾ
ਆਪਣਾਸੇਸੁਖੀਏਭਾਈ॥ਅੰਤਰਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੭॥ਆ
ਪੇਦਾਨਕਰੇਕਿਸਆਖੀਐਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਤੂੰਦਰਸਚੈ
ਸੋਭਾਪਾਈ॥੮॥੩॥੧੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਆਪਪਛਾਣਿਆਸਾਦਮੀ
ਠਾਭਾਈ॥ਹਰਿਰਸਚਾਖਿਆਮੁਕਤਭਏਜਿਨਾਸਾਚੋਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਰਮਲਮਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਬਦੈਸਭਅੰਧੀਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਘਟਚਾਨਣਅੰਤਿਨਾਮਸਖਾ
ਈ॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਵਰਤਦਾਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਨਾਮਮੁਖਨਾਮਹੈਨਾਮੇਸ
ਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮਸੁਣੀਐਨਾਮਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮਸਲਾਹਿਸ
ਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲਪਾਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਚਾਨਣਨਾਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇ
ਸੁਖਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਪਤਗਵਾ
ਈ॥ਜਮਪੁਰਬਾਧੇਮਾਰੀਐਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥੬॥ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇ
ਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਨੋ
ਦੇਵੈਤਿਸਮਿਲਹਿਗੁਰਮਤੀਨਾਮਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛਨਾਵੈਕੈਵਸਹੈ
ਪੂਰੈਭਾਗਕੋਪਾਈ॥੮॥੪॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲਨਪਾ
ਇਨੀਨਜਾਣਨਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਨਿਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥
ਇਹਮਨੂਆਕਿਉਕਰਵਸਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਆ
ਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗਣੀਆਆਪਸਵਾਰੀਓਨਲਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ॥ਸਤ
ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਸੀਗਾਰ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰਆਪ
ਣਾਸਚੀਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਮੋਹੀਆਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇ॥੩॥
ਗਿਆਨਅਪਾਰਸੀਗਾਰਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮ
ਪਿਆਰ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਰੰਗਰਖਿਓਨਸਚੈਅਲਖਅਪਾਰ॥ਸਤ
ਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ॥੫॥ਸੁਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਗੁ
ਣਕਾਗਲਹਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲਤਨਲਾਵਣੀਅੰਤਰਰਤਨਵੀਚਾਰ॥੬॥
ਭਗਤਰਤੇਸੇਊਤਮਜਤਪਤਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਬਿਸ

ਤਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭੁ ਫਿਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਉਰ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਭੁਜ ਭੁਲਾਏ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ

ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਿ
ਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਦੁਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥
੪ ॥ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ
ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੬॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ
ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਿ ਵਸਾਇ ॥੭॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨ ਰਸੁ ਆ
ਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸ
ਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ
ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਹਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜੰਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭ
ਗਤੀ ਦੇਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆ
ਪਣਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰ

ਰੈਵਿਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਦ੍ਰਿਪਾ
ਇਆਸੁਹਾਗਣੀਕੇਦੇਵਲੇਇਕਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੋਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਇਅਨੁਮੇ
ਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੮॥੧੨॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥
ਸਦਸੁਣਦਾਸਦਦੇਖਦਾਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਰਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈ
ਨਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਏਮਨਤੇਰਾਕੋਨਹੀਕਰਿਦੇਖੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਸਰ
ਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿਬੁਝੀਐਸਚਿਰਹ
ਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਸੋਭਾਨਾਮਕੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨਹੋਇ॥ਇਹੁਮਾਇਆਕੀਸੋਭਾਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਜਾ
ਦੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਏਮਰਿਜਾਇ॥ਹਰਿਰ
ਸਸਾਦੁਨਆਇਓਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੬॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅ
ਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚਿਰਹਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾ
ਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰਧਾਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੮॥ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਦੇਨਵਿਸਰੈਸੇਦਰਿ
ਸਚੇਜਾਣੁ॥੯॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸਬਦੌਹੀਭਗਤਜਾਪਦੇਤਿਨਕੀਬਾਣੀ
ਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਨਾਮੁਮੰਨਿਆਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਾਕਾਜਨਮੁਹੈਤਿਨਮਾਨੈਸਭੁਕੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿ
ਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲਜ
ਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਇਆਭਰੇਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਆਵਹਿਇ
ਸੁਰਾਸੀਕੇਵਾਪਾਰੀਏਜਿਨਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਤਿਸ

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ। ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ
ਖੁਆਇਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ।੬। ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਸਰੀਰਿ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ।੭। ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ
ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ। ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ।੮। ਭਗ
ਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ। ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭ
ਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ।੯। ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ। ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾ[illegible]ਰਿ।੧੦।।੧੫।। ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੩।। ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ
ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ। ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ। ਅ
ਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ।੧ ਰਹਾਉ। ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ
ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ।੨। ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾ
ਰ। ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ।੩। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ
ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ। ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ।੪। ਦੋਹਾ
ਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ
ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ।੫। ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾ
ਰੀਆ ਅਪਨੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ।੬। ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਗੁਬਾਰੁ। ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ।੭। ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ।੮।।
੧੩।।੩੧।। ਆਸ ਮਹਲਾ ੫।। ਅਸਟਪਦੀਆ।। ਘਰੁ ੨।।
੧ ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ। ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ।੧। ਇਨ
ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ।੧। ਰਹਾਉ।
ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ। ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ।੨। ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ। ਸਉਦਾ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ।੩। ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸ
ਭਿ ਹਾਟ। ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ।੪। ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ
ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ।੫। ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ। ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆ

ਰੁ।੫।।ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਸਿਖਵਣਜਾਰੇ।ਪੂੰਜੀਨਾਮਲੇਖਾਸਚਿਸਮਾਰੇ।੭।ਸੋਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿ
ਸੁਸਤਗੁਰਸੇਵਾ।ਅਬਿਚਲਨਗਰੀਨਾਨਕਦੇਵੈ।੮।।੧।।੨੮।।ਆਸਾਘਰੁ੧੭ਮਹਲਾ੫।।੧ੳ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਤੇਨਿਰਮ
ਲਸਾਚੀਰੀਤਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ।ਕਰਹੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ।੧।ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਓਮਿਲਿਆਸ
ਧਕੈਸੰਗਿ।ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮੈਰੰਗਿ।ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿ
ਨਸਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ।ਹਰਿਭਗਤਰਤੇਤੇਰੈਨਾਮਸਿਉਸੁਖਭੁੰਚਹਿਸਭਠਾਇ।ਸਭੁਜਗੁ
ਚਲਤਉਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕਉਨਾਉ।ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ।
੪।ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਕੋਊਹੋਵਤਿਸਾਥ।ਏਕੁਨਿਬਾਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ।
ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹਿ।ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉ
ਨੇਹੁ।ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜ
ਰਾਸਿ।੭।ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਆਨੰਦ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟਹਿਪ੍ਰ
ਭੁਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦ।੮।੨।।੧ ਆਸਾਮਹਲਾ੫।।ਬਿਰਹੜੇਘਰੁਛੰਤਾਕੀਜਾਤਿਘਰ
੪।। ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਆਰੇਦਰ
ਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ।੧।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਨਾਜਾਇ।੨।ਇਹੁ
ਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮਦੇਹੁਮਿਲਾਇ।੩।ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤ
ਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ।੪।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਹਿ।
ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ।੬।ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪਿ
ਆਰੇਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ।ਅੰਚਲਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਪਾਰਿਪਰਾ
ਇ।੮।੧।ਆਸਾਮਹਲਾ੫।ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ।
ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ।ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਵਿਛੁੜੇਪਿਆ
ਰੇਜਨਮਿਮਰੈਬਿਖੁਖਾਇ।ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ।ਜੋ
ਦਰਸਨਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ।੫।ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ।੬।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ।
੭।ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।੮।੨।੪।।ਆ

ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪੈ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸ
ਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰੇ ਖਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਿਨੁ ਰੈ
ਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੮॥
੩॥੧॥੩॥੫॥੪੩॥ ਮ: ੧ ॥੨੩॥ ਮ: ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥
ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾ
ਹੇ ਭੂਲਹਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵੈ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਵੜੀ ਆਦਿ
ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇ
ਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥
ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥ ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿ
ਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥ ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥
੫॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿ
ਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਨ
ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨ
ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ
ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਇ
ਆ ॥ ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿ
ਆ ॥੧੦॥ ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥

ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਰਹਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁ
ਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥
੧੨॥ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁ
ਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿ
ਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ
॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥
ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁ
ਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੋਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁ
ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥
੧੭॥ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾ
ਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੯॥
ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾ
ਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰ
ੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥
ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭ
ਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੨॥ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾ
ਡੀਠਾਨਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥
੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁ
ਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀ
ਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲਗਾ॥ ੦

੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲੈ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰੇ
ਨ ਚੇਤਾਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥ ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧ
ਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ
ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥ ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸ
ਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥
੨੯॥ ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧਿ
ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਇਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥ ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ
ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹ
ਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥ ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇ
ਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅ
ਮਰੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾ
ਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥ ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੪॥ ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ
ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇ
ਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਇਓ ਅੰਙੈ ਸ
ਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕ
ਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿ
ਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ
ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੂ
ਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਮੁ ਧਰਾਇਆ ਪਾਧਾ ਅ

ਵਰਾਵਾ ਭਾਰ ਤੁਧ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤ ਹਿਰ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵੈਗਾ ॥ ਏ
ਕ ਸਬਦ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੂਨੀ ਆਵੈਗਾ ॥੪॥ ਤੁਧ ਸਿਰ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜ ਪੰਡਤ ਅ
ਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲ ਚਾਟੜਿਆ ॥
ਸਸੈ ਸੰਜਮ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕ ਦਾਨ ਤੁਧ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ
ਏਤ ਧਾਨ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮਮੈ ਮਤ ਹਿਰ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗ
ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾ
ਰਹਿ ਵਿਣ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਹੋਇਆ ॥ ਘ
ਘੈ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨ ਨ ਤੁਧ ਲਇਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰ
ਪੰਚ ਤੂੰ ਪਲਚ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹ ਸਿਰ ਤੇਰੈ ਲੇਖ ਪਇਆ ॥੧੦॥
ਭਭੈ ਭਵਜਲ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ
ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸਦੇਉ ਤੁਧ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏ
ਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥
ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜ ਰਖ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀ
ਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਤ ਕਰ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ
ਸਭ ਬਖਸ ਲਇਆ ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਤੇ
ਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਵਿਣ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮ ਚਿਤ ਕਰ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ
ਕੈ ਰਵ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮ ਤਿਨੀ ਬੂਝ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਛੰਤ ਘਰ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਰਲੀਆਰਾਮਾ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਧਨ
ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵ
ਰੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਏ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗੁਣ ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨ
ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰ
ਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ
ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ
ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾ
ਮ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ
ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭ
ਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨ
ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾ
ਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤਿ
ਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ
ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ
ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੋ
ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ

ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬ
ਨੋਦੇਖਿਰਹੀਤ੍ਰਿਣੁਦੇਖਿਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆਤੂੰਥਿਰੁਥੀਆਤੁਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕ
ਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਮੇਰਾ
ਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇਰਾ
ਮ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋ
ਸੀਅਵਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈ
ਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੋ
ਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰ
ਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਹਰਿਤਿ
ਆਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰਗਮਨਾਲੇਰਾਮ॥ਅ
ਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਠਾਕਿਰਹਾਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੂਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਅੰਜਨੋਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿ
ਰਾਤਾਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹ
ਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ॥ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਚੂਕੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪ
ਤੀਣੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੩॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੨॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸ
ਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀ
ਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘੜੀਮਹਿਖੋਵੈ॥ਹੰਸਸਿਹੰਸਾਬਗਸਿ
ਬਗਾਘਟਘਟਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿ

ਰਜਨਹਾਰ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿ
ਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿ
ਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ
ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ
ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇ
ਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਰਾ ਨ
ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾ
ਹਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥ ੫॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਘਰ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿ
ਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ
ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁ
ਝੈ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ ਭਵਰਾ
ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ
ਰਾਮ ॥ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ
ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿ
ਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪ
ਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ

੫+

ਰਾਮਾ।ਮਹਲੀਵਿਛੁੜੀਭਰਮੇਨਾਨਹੁਨੀਜਾਲਬੰਧਫਪਾਇਆ।ਸੰਸਾਰਮਾਇਆਮੋਹਿਮੀਠਾ
ਅੰਤਿਭਰਮਚੁਕਾਇਆ।ਭਗਤਿਕਰਹਿਤਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ।
ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਚਲਹੁਤੇਰੇਮਨਾਜੀਆਤੂੰਆਪਣੇਘਰੇਸੀਆ।੩।ਨਦੀਆਵਾਹਿਵਿਛੁੰਨਿ
ਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮਾ।ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮਾ।ਕੋਈਸਹ
ਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਚੇਤਿਆ।ਬਿਨੁਨਾਵਹਰਿਕੇਭਰਮਭੂਲੇਪਚਹਿ
ਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ।ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ।ਸਚੁਕ
ਹੈਨਾਨਕਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ।੪।੧।੫।ਆਸਾਮਹਲਾ੩।ਛੰਤ।
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਹਮਘਰਸਾਜਨਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਪਰਮਬ੍ਰਹਮਸੁ
ਹਾਇਆਰਾਮਾ।ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ।ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾ
ਇਆਹਰਿਮਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀ।ਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵਾਰੀਸ
ਦਾਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ।ਆਪੁਗਵਾਇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਤਾਹਰਿਰਸੁਮਨਿਵਸਾਇਆ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮਸਬਾਇਆ।੧।ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁ
ਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮਾ।ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਏਰਾਮਾ।ਬਿਰਥ
ਾਜਨਮਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਣੀਅਉਗਣਵੰਤੀਝੂਰੇ।ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾ
ਸੁਖਪਾਇਆਤਾਪਿਰਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ।ਪਿਰਦੇਖਿਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈ
ਸਬਦਿਸੁਭਾਏ।ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਏ।
ਪਿਰਸੰਗਿਕਾਮਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮਾ।ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀਸਹ
ਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮਾ।ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰ
ਸੁਚਾਖਿਆ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗਿਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ।ਪੜਿਪੜਿ
ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤਿਜਗੁਬਉਰਾਨਾ
ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ।੩।ਸਾਧਨਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇ
ਰਾਮਾ।ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮਾ।ਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇ
ਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ।ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵ
ਗਣਨਸੇ।ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ।ਨਾਨਕ

ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜੁਸਾਰੇ॥੪॥੧॥੯॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੩॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁ
ਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥ਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥
ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾ
ਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਲਾਵਹਿ॥ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨ੍ਹ੍ਹਸਦ
ਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਏ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾ
ਸੋਈਸਰਬਸੁਖਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥
੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁ
ਥੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿ
ਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸ
ਮਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥
੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀ
ਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਂਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇ
ਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰ
ਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾ
ਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰੇ

ਜੋਰੁਕਿਛੁਜਾਣਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਇ।ਅੰਤਰਿਆਰੀਆਨਹੁਉਪਰਿਪਏਸਨਮੁਖ
ਨਮਨਲਖੋਹੀ।ਹੋਇਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰਆਗੈਮਤੁਕਿਛੁਆਪਣਾਆਪੁਲਖਾਵਹੇ।
ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤੁਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਕਰਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ।ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹੇ
ਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ।੭।ਧੰਨਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿ
ਆਇਆ।ਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖਪਾਇਆ।ਸੋਸਹੁਚਿਤਿ
ਆਇਆਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਅਵਗੁਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟ
ਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾਰੇ।ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆ
ਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ।ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧੰਨਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ।੮।ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ।
ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ।ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ
ਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ।ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ।
ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾ
ਰੇਜਾਤੁਧੁਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।੯।ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।ਤੂੰਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ।ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕ
ਉਤੁਧੁਮਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹੇ।ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ।ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ।ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੀਸਚੀਵਡਿਆਈ।੧੦॥੭॥੫॥੨॥੭॥ ੧ੳ ਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੪।ਘਰੁ੧।ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਰਾਮ।ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੁਖੁਗਵਾਇਆ।ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁ
ਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ।ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇ
ਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ।ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ।੧।ਮਨਮੁਖ

ਇਆਦੁਰ

ਮਨਮੁਖਮੂਏਮੇਰੀਕਰਮਾਇਆਰਾਮਾ॥ਖਿਨਆਵੈਖਿਨਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤਲਾਇਆਲੂ
ਗੰਧਮੜੈਚਿਤਲਾਗਾ॥ਜਿਉਰੰਗਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨਪੂਰਬਖਿਨਪਛਮਛਾਏਜਿਉ
ਚਕਕੁਮਿਆਰਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖਖਾਵਹਿਦੁਖਸੰਚਹਿਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿ
ਖਮਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਨਾਈ॥੩॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰਨੀਕਾਅਗਮਅ
ਥਾਹਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭਪਰਹਰਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨ
ਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀਆਵੈਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮਲੈਜਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮਨਤਨਅਰਪ
ਗੁਰਆਗੈਜਿਸਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੨॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰਭਰਿਆ
ਰਾਮਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨੀਹਥਚੜਿਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨ
ਹਥਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕਰਤਨਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਤੋਲਕਪਾਇਆਤੇ
ਰੀਭਗਤਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦਸਰੀਰਵਿਰੋਲਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤਅਨੂਪਦਿਖਾ
ਈ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦਨਭਾਈ॥੪॥੧॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥
ਝਿਮਝਿਮੇਝਿਮਝਿਮਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਨਦਰੀਰਾਮਪਿਆ
ਰਾਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਵਡਿਆਈ॥ਕਲਜੁਗਰਾ
ਮਨਾਮਹੈਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਪਾਰਲਘਾਈ॥ਹਲਤਪਲਤਰਾਮਨਾਮਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖ
ਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਦਇਆਕਰਦੇਵਹਿਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰੀ॥੨॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮ
ਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆਮੈਹਿ
ਰਦੈਰਾਮਰਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਰਵਿਆਰਾਮਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਨਾ
ਈਆਏ॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬਦੀਨਿਕਸੀਜਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਜੀਆਦਾਨਗੁ
ਰਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਚਿਤਲਾਏ॥ਆਪਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਨ
ਏ॥੩॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀਸਿਧਕਾਰਜਸਭਸੁਹਾਏਰਾਮਾ॥ਰੋਮੇਰੋਮਰੋਮਰੋਮੇਮੈਗੁ
ਰਮੁਖਨਾਮਧਿਆਏਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮਧਿਆਇਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਆਏਤਿਸਰੂਪਨਰੇਖਿ
ਆਕਾਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ਮਨਤਨਸੀ
ਤਲਸੀਗਾਰਸਭਹੋਆਗੁਰਮਤਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹ
ਮਦਾਸਨਦਾਸਨਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਖਮੂੜਅਭਾ
+ਮਨ

ਗੀ ਰਾਮ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾ
ਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹ
ਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ
ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਇ
ਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਿਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਜਾ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ
ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ॥੭॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿ
ਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ
ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥ ਛਕਾ ੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ
ਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊ
ਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕੰਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤ
ਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ

ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ
ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ
ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥
੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀ
ਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹ
ਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ
ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ
ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰ
ਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ
ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿ
ਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨਦ

ਆਲਗੁਰਸਾਧਮਿਲਾਇਆਮਿਲਸਤਗੁਰਮਲਲਹਿਜਾਇਜੀਉ।ਜੁਗਦੁਆਪੁਰਆ
ਇਆਭਰਮਭੁਲਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਂਨ੍ਹਉਪਾਇਜੀਉ।੩।ਕਲਜੁਗਹਰਕੀਆਪਗਤ੍ਰੈ
ਖਿਸਕੀਆਪਗਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ।ਗੁਰਸਬਦਕਮਾਇਆਅਉਖਧਹਰਿਪਾ
ਇਆਹਰਿਕੀਰਤਹਰਿਸਾਂਤਪਾਇਜੀਉ।ਹਰਿਕੀਰਤਰੁਤਆਈਹਰਿਨਾਮਵਡਾਈਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮਖੇਤਜਮਾਇਆ।ਕਲਜੁਗਬੀਜਬੀਜੈਬਿਨਨਾਵੈਸਭਲਾਹਾਮੂਲਗਵਾਇਆ।
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮਲਖਾਇਜੀਉ।ਕਲਜੁਗਹਰਿਕੀਆ
ਪਗਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ।੪।੪।੧੧।ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੪।ਹਰਿਕੀਰਤਮਨਭਾਈਪਰਮਗਤਪਾਈਹਰਿਮਨਤਨਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ।
ਹਰਿਹਰਿਰਸਪਾਇਆਗੁਰਮਤਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਮਸਤਕਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉ।
ਧੁਰਮਸਤਕਭਾਗਹਰਿਨਾਮਸੁਹਾਗਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ।ਮਸਤਕਮਣੀ
ਪ੍ਰੀਤਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸੋਹਾਇਆ।ਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਸਤਿ
ਗੁਰਮਨੂਆਮਾਨਜੀਉ।ਹਰਿਕੀਰਤਮਨਭਾਈਪਰਮਗਤਪਾਈਹਰਿਮਨਤਨਮੀਠ
ਲਗਾਨਜੀਉ।੧।ਹਰਿਹਰਿਜਸਗਾਇਆਪਰਮਪਦਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪ
ਰਧਾਨਜੀਉ।ਤਿਨ੍ਹਹਮਚਰਨਸਰੇਵਹਖਿਨਖਿਨਪਗਧੋਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
ਗਾਨਜੀਉ।ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰੇ।ਗੁ
ਰਮਤਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਾਰਉਰਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਕੰਠਧਾਰੇ।ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਸ
ਮਤਕਰਦੇਖੈਸਭਆਤਮਰਾਮਪਛਾਨਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਜਸਗਾਇਆਪਰਮਪਦਪਾ
ਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ।੨।ਸਤਿਸੰਗਤਮਨਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿ
ਚਸੰਗਤਹਰਿਰਸਹੋਇਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾ
ਅਵਰਨਕੋਇਜੀਉ।ਅਵਰਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਇਜਿਨਪੀਆਸੋਬਿਧਜਾਣੈ।ਧਨਧਨ
ਗੁਰਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਸੰਗਤਨਾਮਪਛਾਣੈ।ਨਾਮੋਸੇਵਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨਨਾ
ਮੈਅਵਰਨਕੋਇਜੀਉ।ਸਤਿਸੰਗਤਮਨਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਸੰਗਤਹ
ਰਿਰਸਹੋਇਜੀਉ।੩।ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਲੇਵਹੁਸਬ
ਦਸੁਭਾਇਜੀਉ।ਮੋਹਚੀਕੜਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਹਿਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇਜੀ
ਉ।ਪ੍ਰਭਬਾਹਿਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਪਾਈਗੁਰਚਰਨੀਮਨਲਾਗਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਿ

ਆਅਗਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀ
ਠਾਲਾਇਆਜੀਉ।ਹਰਿਕੀਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇ
ਜੀਉ।੪।੫।੧੨।ਆਸਾਮਹਲਾ੪।ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭ
ਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ।ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨ੍ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਹਰਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾ
ਉਜੀਉ।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਿਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈ।ਜੀਵਣਿਮਰਣਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹ
ਰਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ।ਮਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਨਾਹਰਿਹਰਿਮ
ਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ।ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾ
ਇਆਮਤਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ।ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾ
ਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ।ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈ
ਜਾਇਜੀਉ।ਮਨਮੁਖਿਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾਇਜੀਉ।
ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਪ੍ਰਭੁਜਨਉਬਰੇਸਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ।ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇ
ਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤੁਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ।੨।ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿ
ਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ।ਹਰਿਸੋਭਾਪਾ
ਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਧੇਜਾਨਿਜੀਉ।ਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਧੇਹਰਿਨਾਮ
ਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਦੋਵੈਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਆ।ਹਰਿਜਨਰਲਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ।ਧੁਰਿ
ਮਰਣੁਲਿਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ।
੩।ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ।
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ।ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰਣੁਨਹੋਈ।ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮ
ਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉ।ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸ
ਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਆ।੪।੬।੧੩।ਆਸਾਮਹਲਾ੪।ਵਡਾ
ਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ।ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀ

ਜੀਵ੫

ਜਾਈਆ ਮਿਤ ਵਣਤ੍ਰ ਆਈ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ੨੧੯
ਅਪਰੰਪਰ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ੫
ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ
ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਸੀ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪ
ਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾ
ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ ੴ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ॥
ਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ
ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜ
ਰੀਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜ
ਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ
ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ

ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇ
ਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਈਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਰਣਾਗ
ਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਈਆ॥੪॥੧॥੧੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿ
ਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜ੍ਹਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕ
ਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥
ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰ
ਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿ
ਨੈਨਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰੁਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਉਮੂਰਖੁਕਾ
ਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਜਿਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆਚੂਕੇਧਕ
ਧਕੇ॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੨॥੧੬॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੪॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿਖਦੇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ਸਚੁਸਾ
ਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀਸਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿਆਵਿਚਿ
ਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰਾ॥ਜੋਪਾਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕਰੈਵੇਚਾਰਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਹਮਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰੇ
ਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰਅਪਾਰੋਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਨਾਮਸਲਾਹਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਏਹਾਆਸਆ
ਧਾਰੋ॥ਹਮਮੂਰਖਕਿਛੂਨਜਾਣਹਕਿਵਪਾਵਹਪਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸਹੈਹਰਿਦਾ
ਸਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਏਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਹਮਭੁਲਿਵਿਗਾੜਹਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੂੰ
ਪਿਤਾਹੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਾਂਢਿਆਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥
੧੦॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲ

ਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨਘਟਬਲਿਆ॥ਹਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪ
ਦਾਰਥੋਫਿਰਬਹੁੜਿਨਚਲਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਅਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆ॥
੧॥ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਿਨਾਮਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਇਹੁਮਾਨਸਜਨਮਦੁਲੰ
ਭੁਹੈਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿਆਖਾਏ॥
ਮਨਮੁਖਾਨੋਫਿਰਜਨਮਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥੨॥੫॥ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਤੁਧੁਉਪਾਏਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਕਿਛੁਹਾਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏ॥ਜਿਨਤੂੰਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁਧੁਮਿ
ਲਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੧॥ਕੋਈਗਾਵੈ
ਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟਵਿਕਾ
ਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਰੋਗਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਹਿਰਦੈਸੁਧੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥੨॥੪॥੧੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਜਿਨ
ਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਸੇਜਨਸੁਘੜਸਿਆਣੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੇਬਾਹਰਹੁਭੁਲਚੁਕਬੋਲਦੇ
ਭੀਖਰੇਹਰਿਭਾਣੇ॥ਹਰਿਸੰਤਾਨੋਹੋਰਥਾਉਨਾਹੀਹਰਿਮਾਨਨਿਮਾਣੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਦੀ
ਬਾਣੁਹੈਹਰਿਤਾਣਸਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹਿਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਸੋਥਾਨਸੁਹਾਵਾਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਸੋਥਾਨਭਾਲਿਆਲੈਧੂੜਮੁਖਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਥਾਇਪਈਜਿਨਹਰਿ
ਨਾਮਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖ
ਮਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਭੁਖਜਾਇ
ਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁਖਸਭਗਈਤਿਨਾਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਪੁੰਨਬੀਜਿਆਫਿਰਤੋਟਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਵਾਧਾਈਆਜਿਨ
ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਡਿਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੋਈਕਰਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲਗੈਗੁਰਸਿ
ਖਾਮਨਮਿਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਤੁਠਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਹਰਿਹਰਿਮਨਵੁਠਾ॥੪॥੫॥੧੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਜਿਨ
ਭੇਟਿਆਮੇਰਾਸਤਗੁਰੂਤਿਨਹਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭੁ
ਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮਧਿਆਵਹੀ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮਨੇੜਨਆਵੈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਨਿਤਜਪਹਿਹਰਿਨਾਮਹਰਿਨਾਮਤਰਾਵੈ॥੧॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁ
ਖਨਾਮਧਿਆਇਆਤਿਨਾਫਿਰਬਿਘਨਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮ
ਨਾਇਆਤਿਨਪੂਜਹਿਸਭੁਕੋਈ॥ਜਿਨੀਸਤਗੁਰਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਸਦਾਸੁਖਹੋ

ਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਸਿਖ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਪਿਆਰਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਸਟ ਸਭ ਝਖਿ ਮਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ
ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ॥
ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੩॥੨੦॥ ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੫॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ॥ ਹਰਿ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲੇ ਹਰੇ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਭਾਉ ਕਰੇ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨ ਜਾ
ਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮ ਸਾਸ ਹਿਰੇ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਨੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੇ॥ ਮਨ
ਸੀਤਲ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵਹਿ ਕਿਵੈ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਪਵੈ ਨ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਲਧੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ॥੩॥
ਚੜਿ ਚੇਤ ਬਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ॥ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ
ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ
ਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਈਆ॥
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਖੇਲਸਾ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰੇ
ਦੇਖਸਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ॥੬॥੧॥੧੪॥
੨੧॥ ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦੋਅਨੰਦੁਘਣਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮ॥ਚਾਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਾਮ॥
ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨੈਵੂਠਾਸਤਗੁਰੁਤੂਠਾਸਹਿਜੁਭਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਆਇਆਮੰਗਲੁਗਾ
ਇਆਪੰਚਦੁਸਟਓਇਭਾਗਿਗਇਆ॥ਸੀਤਲਆਘਾਣੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬ
ਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਡੀਠਾ॥੧॥ਸੋਹਿਅੜੇਸੋਹਿਅ
ੜੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਆਰੇਰਾਮ॥ਪਾਹੁਨੜੇਪਾਹੁਨੜੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰ
ਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾਞੀਆਪੇਮਾਞੀਆਪਸੁਆਮੀਆਪੇਦੇਵਾ॥ਅ
ਪਨਾਕਾਰਜੁਆਪਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮੈਬੈਠਾਸੋਹਹਿ
ਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧੇਨਵਨਿਧਮੇਰੈਘਰਮੈਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁ
ਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸੁਖਾਈਸਹਿਜਸੁਭਾਈਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਗਣਤਮਿਟਾਈਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥ਗੋਬਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਵਾਜੇ
ਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਪਾਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅ
ੜੇਸਰਸਿਅੜੇਮੇਰੇਭਾਈਸਭੁਮੀਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾੜਾਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗੜਾ॥ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁ
ਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਜੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕੀ
ਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅ
ਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀਰਾਮ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹਿਜਵ
ਖਾਣੀਰਾਮ॥ਸਹਿਜਵਖਾਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਨਕਮਲਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕੁਅ
ਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹਿਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸੰਤਾ
ਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਪਾਈਰਾਮ॥ਵ
ਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੇ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁ
ਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆ
ਰੇਰਾਮ॥ਵਾਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾ
ਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾ

ਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇ
ਰੇ ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਹੀ
ਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨਿ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥
ਘਰੁ ॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ
ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ
ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਗੁਣਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾ
ਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪੂਰਨੋ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜ
ਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ
ਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭਹੂੰ ਤੇ
ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰਹ
ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ
ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਿਲੇ
ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਸੂਰਾ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਦਿ
ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾ

ਦਨਸਾਧੂਪੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਮਨੋਰਥੋਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥ਆ
ਸਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੩॥੧੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕ॥ਜਾਕਉਭ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤ
ਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਛੰਤ॥ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥ਅਬਉਰਝਿਓਅਲਿਕਮਲੇਹਬਾਸਨਾਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨ
ਹਿਟਰੈ॥ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀਗਾਰਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ॥ਜਹ
ਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਬਿੰਦਹਰਿਕੇਮਨਹਰਿਸਿਉ
ਨੇਹੁਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਧੀਰੇ
ਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਆਸਖਿਨੁਖਿਨੁਬੂੰਦਚਵੈਬਰਸੁਸੁਹਾਵੇ
ਮੇਹੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਰਾਰੀ॥ਮਾਨੁਨਕੀ
ਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇਮਿਲੁਨਾਹਵਿਛੁੰਨੇ
ਧਨਦੇਦੀਸਾਚੁਸਨੇਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਠਾਕੁਰਕੇਹਰਿਸਿਉਕੀਜੈਨੇ
ਹਾ॥ਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥੨॥ਚਕਵੀਸੂਰਸਨੇਹੁਚਿਤਵੈਆਸਘਣੀਕਦਿਦਿਨੀ
ਅਰੁਦੇਖੀਐ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਪਰੀਤਿਚਵੈਸੁਹਾਵੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੀਐ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਮਾਨੁਨਕੀਜੈਇਕਰਾਤੀਕੇਹਭਿਪਾਹੁਣਿਆ॥ਅਬਕਿਆਰੰਗੁਲਾਇ
ਓਮੋਹੁਰਚਾਇਓਨਾਗੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥ਥਿਰੁਸਾਧੂਸਰਣੀਪੜੀ
ਐਚਰਣੀਅਬਟੂਟਸਿਮੋਹੁਜੁਕਿਤੀਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇ
ਮਨਹਰਿਲਾਇਪਰੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ॥੩॥ਨਿਸਿਕੁਰੰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਣਿਸ੍ਰ
ਵਣੀਹੀਉਡਿਵੈਮਨਐਸੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥ਜੈਸੀਤਰੁਣਿਭਤਾਰਉਰਝੀਪਿਰਹਿਸਿ
ਵੈਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀਜੈ॥ਮਨੁਲਾਲਹਿਦੀਜੈਭੋਗਕਰੀਜੈਹਭਿਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਣੇ॥
ਪਿਰੁਅਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮਿਲਿਓਮਿਤ੍ਰਚਿਰਾਣੇ॥ਗੁ
ਰੁਥੀਆਸਾਖੀਤਾਡਿਠਮੁਆਖੀਪਿਰਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲ

ਮੋਹਿਰਹੇਮਨਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ॥ਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ॥੪॥੧॥੫॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ
੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਬਹੁਅਵਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਭੇਟੇਸਾਧਜਬ
ਹਰਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇ
ਕੋਟਿਅਰਾਧਹਿਗਿਆਨੀਜਾਪਜਪੈ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਕਿਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦ
ਨਾ॥ਕਰਿਗਵਨੁਬਸੁਧਾਤੀਰਥਹਮਜਨੁਮਿਲਨਕਉਨਿਰੰਜਨਾ॥ਮਾਨੁਖਬਨੁਤਿਨੁ
ਪਸੂਪੰਖੀਸਗਲਤੁਝਹਿਅਰਾਧਤੇ॥ਦਇਆਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਮਿਲੁਸਾਧ
ਸੰਗਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਰ॥ਚਾਹਹਿਤੁਝੈ
ਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਰੁਚਅਪਾਰ॥ਅਪਾਰਅਗਮਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਸਗਲਪੂਰਕ
ਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਕਿੰਨਰਗੁਣਭਨੀ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰ
ਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨਾਨਕਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਿਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ॥ਗੁ
ਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਸੂਰਧਿ
ਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿ
ਆਵਏ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਹਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਭਗਤਿਵਛਲਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੩॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਾਤੇਤਭਨੀ॥
ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇਗਨੀ॥ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾ
ਕੁਰਸਗਲਮੰਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹ
ਰਾ॥ਵਸਿਭਗਤਥੀਆਮਿਲੇਜੀਅਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਨੀ॥ਇਹੁਦਾਨੁਮਾ
ਨੁਨਾਨਕੁਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਹਧਰਿਚਰਨੀ॥੪॥੩॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਦ
ਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖ
ਹੋਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥
ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ॥ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿ
ਮਰਤਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿ

ਪਾਲਣਹਾਰ ਦਇਆਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਣਾਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਅੰਪੈ ਚਰਨ
ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸਾਈਆ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
ਭ੍ਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰੀਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸੈ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥
ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰ
ਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰਨ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ
ਤਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਅੰ
ਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ
ਬਿਰਦ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕ ਤਹ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨ
ਇਆ ॥੪॥੩॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਿਰ ਸੰਤਨ ਸੁਹਾਗ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਨਵਤਨ
ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤ
ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨ ਜਾਣੈ ਥਿਰ ਸੰਤਨ ਸੁ
ਹਾਗ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦ ਘਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸ
ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰ ਬਣਾ ॥ ਮਾਣ ਮਹਤ ਕਲਿਆਣ ਹਰਿ ਜਸ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭ ਕਿਛੂ ॥ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ
ਥਿਰ ਸੁਹਾਗ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭ
ਤਾਰ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀ

ਸਉਚਰਨਪਖਾਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਨਾਈਐ॥ਸਰਨਿ
ਗਹਿਜੈਸਾਨਲਿਨਿਬਹੈਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਕਰਉਦਾਸੀਕਰਜੋੜਿਦਿ
ਨਰੈਨਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਇਉਸਖੀਮਿਤ੍ਰਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾ
ਗੀਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸੋਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆਸਜਿਨ
ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥
ਭਰਮਮੋਹਿਵਿਕਾਰਦੂਜਾਸਗਲਾਇਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਿਜਸੁਭਾਇਵੁ
ਠਾਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਸਲੋਕ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿਲੈਗੁਪਾ
ਲੁ॥੧॥ਛੰਤ॥ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋੜਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਨਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ॥
ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅ
ਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮ
ਰਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਣੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁ
ਲੀਕੁਲਹੀਣੁਬਿਆਪਤਮੋਹਿਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿ
ਨਆਵਹੇ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵਹੇ॥ਖਿਸੈ
ਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰ
ਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਜੋਨ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿ
ਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਅਪਾਰਬਹੁਪਰਦੇਸਧਾਇਓ॥ਅਬਧਾਰੀ
ਓਟਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਨਾਇਓ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਤੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆ
ਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਿਜਅਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾ
ਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪ੍ਰਕਾਰੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰ
ਵਨਬਾਣੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇ
ਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨ॥ਬੇਅੰ
ਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨ॥੪॥੫॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ੨੨

ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਵਾਰ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਲਹੀ ॥ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ
ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਬਿਖੈ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ॥ ਗਤੁ
ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜਨਮ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾ
ਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ
ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ
ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ
ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾ
ਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ
ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥
੧॥ ਛੰਤ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ
ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥
ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾ
ਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛ

ਸੁਖ

ਪਾਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭੁਗਣਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲ
ਆਨੰਦਰਸਬਣਿਆ॥੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨ
ਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆ
ਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿ
ਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹ
ਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾ
ਰੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਉਠਿਵੰਞੁਵ
ਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਆਕਿਤੁਕੂੜਿਲੋਭਾਇਆ॥
ਕੂੜੇਲੁਭਾਇਆਧੋਹੁਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜ
ਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁੜੈਜਿਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਾਥੋਹੁਮਿਰਗਜਿ
ਵੈਪੇਖਿਰੈਣਿ॥ਸੁਖਹੁਦੂਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੋ॥ਪਾਪਾਕਮਾਣੇਛਡਹਿਨਾਹੀਲੈ
ਚਲੇਘਤਿਗਲਾਵਿਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਮੂਠਾਕੂੜੁਸੇਜਾਰਾਵਿਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿ
ਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆਸਮਾਇਣੋ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹ
ਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਇਣੋ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਓਡਾਰੀਆ॥ਹਸਤੀਗਰ
ਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀਆ॥ਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿ
ਨਆਇਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਣਾ
ਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਈਤਉਤਹਿਖੁਆਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਮੂਠਾਮਨਮੁਖੋਅਹੰਕਾਰੀਆ॥
੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥
ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਆਪਿਹੋ
ਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਨਾਨ
ਕਨਰਕਿਨਜਾਹਿਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥

ਢੂਢਤਮੇਰੇਆਲਸਸਾਹਰਿਪਾਸਾਸੁਖਿਸੁਤੰਤੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੁਤੰਤੀ॥ਸੰਗਿਸੁ
ਤੰਤੀਕਿਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸਰੈਣੀਗਾਵੀਐ॥ਸਾਸਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਈਐ॥ਬਿਰਹਾਦਰਜਾਏਰਸੁਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਮੰਤੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਦੂਖਹੁਕਿਲਵਿਖਹੂਕਰਤਾਘਰ
ਆਇਆ॥ਦੂਤਦੁਸਟਨਕਠੇਆਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭੁਗਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦ
ਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਅਚਰਜਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣਿ
ਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖ
ਸਹਜਿਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇਣਾ॥
ਜੈਧਰਮਕਰੇਤੁਤੁਭਏਪਲਾਇਣਾ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਗੁਰਮਿਲ
ਏਗੋਬਿੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਆਸ
ਪੁਜਾਇਣਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋ
ਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ਸੰਸਾ
ਰਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀ
ਤਾਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜਮਿਨਉਪਾੜਾ॥੪॥੩॥
੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦਿਨਰਾਤਿਕਮਾਇਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾਥੇ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੜੋ
ਸੋਵੇਖੀਸਾਥੇ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾਰਾਕਾਹੇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨ
ਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੇ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਾਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ਸ
ਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਹੇਮਨਹੁ
ਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਕੁਲਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇ
ਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੜੇਜਨਮੇ

ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਨਾਥ
ਰਸਰਣਾਇਆ ॥ ਜਲਥਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚ
ਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖਿ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਆਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਰੰ
ਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿ
ਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ
ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੮ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ
ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ
ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ
ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ
ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਮਾਤ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ
ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ
ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨ
ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
ਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥ ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ
ਖੋਤ ॥ ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥
ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ
ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿ
ਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥ ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥
ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
ਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ

ਲੋੜਹੁ ਸਰਨਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲਹੁ ਕਰਹੀ ਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿ
ਆਨ ਹੇ ॥ ਮਨੁ ਲੁਭਧ ਧਰੇ ਪਾ ਲਗਿਆਨ ਹੇ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨੁ ਪੂ
ਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾ
ਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥੫॥
ਮ:੧ ॥ ਰਾ ਮ:੩ ॥੧੪॥ ਮ:੫ ॥੧੪॥ ਮ:੫ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੩੫॥ ੧ਓ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾ
ਜੈ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮ:੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ ਮ:੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ
ਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥ ਮ:੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈ
ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ
ਸੁਆਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥
ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ:
੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸ
ਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੈ ਤੁਧੁ ਆਖੈ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ
ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ ਜੋ
ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ਮ:੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ
ਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥

ਮਃ੨॥ਇਹੁਜਗਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਵਾਸ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾ
ਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਨਿਵਾਸ॥ਏਵਭੀ
ਆਖਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਕਰੇ
ਪਰਗਾਸ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਨਾਵੈਧਰਮਬਹਾਲਿਆ॥
ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਨਿਬੜੈਚੁਣਵਖਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਕੂੜਿ
ਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਗਏਹਾਰਗਏਸੇਠਗ
ਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਨਾਵੈਧਰਮਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਵਿਸਮਾ
ਦਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦਜੀਅਵਿਸਮਾਦਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦਰੂਪ
ਵਿਸਮਾਦਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦਪਵਨਵਿਸਮਾਦਪਾਣੀ॥
ਵਿਸਮਾਦਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮ
ਾਦਸਾਦਲਗਹਿਪ੍ਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦਸੰਜੋਗਵਿਸਮਾਦਵਿਜੋਗ॥ਵਿਸਮਾਦਭੁਖ
ਵਿਸਮਾਦਭੋਗ॥ਵਿਸਮਾਦਸਿਫਤਵਿਸਮਾਦਸਲਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦਉਝੜਵਿ
ਸਮਾਦਰਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦਦੂਰ॥ਵਿਸਮਾਦਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰ॥
ਵੇਖਵਿਡਾਣਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣਪੂਰੈਭਾਗ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁਦਰ
ਤਦਿਸੈਕੁਦਰਤਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਭਉਸੁਖਸਾਰ॥ਕੁਦਰਤਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀ
ਕੁਦਰਤਸਰਬਆਕਾਰ॥ਕੁਦਰਤਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਸਰਬਵੀਚਾਰ॥
ਕੁਦਰਤਖਾਣਾ[illegible]ਪੀਣਾਪੈਨਣਕੁਦਰਤਸਰਬਪਿਆਰ॥ਕੁਦਰਤਜਾ
ਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਬਦੀਆ
ਕੁਦਰਤਮਾਨਅਭਿਮਾਨ॥ਕੁਦਰਤਪਵਨਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਕੁਦਰਤਧਰਤੀਖਾ
ਕ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਤੂੰਕਾਦਰਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦ
ਰਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਕੈਹੋਇਭਸਮੜ
ਭਉਰਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰਗਲਸੰਗਲਘਤਚਲਾਇਆ॥
ਆਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਦੀਪ
ਉਦੀਈਹੁਣਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਅੰਧੈਜਨਮਗਵਾਇ

ਆਪਿਵਿਸਰਿਆਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦ ੨੩੪
ਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿ
ਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ਭੈ
ਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾ
ਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿ
ਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆ
ਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾ
ਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆ
ਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈ
ਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਦ
ਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮ
ਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨ
ਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥
ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੧॥ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਵਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬ
ਜੰਜਾਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ਵਾਇਨਿ ਮਃ੧
ਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇ
ਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾ
ਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ੍ਹ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰ
ਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏ

ਪਾਣੀ ਕਉ ਉਹੁ ਚਰਖਾ ਨ ਕੀ ਚਕਾ ॥ ਥਲ ਵਿਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਈਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹੁਕਾਰੁ ॥ ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

੧ਮਃ੧॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਰ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖ

ਇਆ।ਹਉਵਿਚਿਗਇਆ।ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ।ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰੁ।
ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ।ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ।ਹਉਵਿਚਿਭਰੀ
ਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ।ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ।ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆ +ਵਿ
ਣਾ।ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ।ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ।ਹਉ
ਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ।ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ।ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕ
ਥਿਲੂਝੈ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ।ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ।੧।ਮਃ੨।ਹਉ
ਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾ
ਹਿ।ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ।ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰ
ਤਿਫਿਰਾਹਿ।ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪ
ਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ।ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ।
੨।ਪਉੜੀ।ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨ੍ਹੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ।ਓਨ੍ਹੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨ
ਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ।ਓਨ੍ਹੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾ
ਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ।ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ।ਵਡਿ
ਆਈਵਡਾਪਾਇਆ।੭।ਸਲੋਕੁਮਃ੧।ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂ
ਖੇਤਾਂਹ।ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ।ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀ
ਸੇਤਜਾਂਹ।ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹ।ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇ
ਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ।ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ।ਸੋ
ਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ।ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀ
ਬਾਣੁਅਭਗੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ।੧।ਮਃ
੧।ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ।ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰ
ਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ।ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ।ਲਖਸੁ
ਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ।ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰ
ਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ।ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀ

ਸਾਨ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ
ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀ
ਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾ
ਥ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ
ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹ
ਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ
ਵਿਆ ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨ
ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥ ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥ ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅ
ਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾ
ਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿ
ਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦ
ਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇ
ਦੇ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆ
ਇਦੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂ
ੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇ
ਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂ
ੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂ
ੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉ

ਤਰੈਤਨਕਰੇਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਚਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਮਨਰਹਸੀ
ਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਕਾਇਆ
ਸਾਧਕੈਵਿਚਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆ
ਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਕਰੇਇ॥ਸਚਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀਰਥਕਰੇ
ਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕ
ਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦਾਨਮਹਿ
ਡਾਤਲੀਖਾਕਜੇਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਲਾਈਐ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚਛਡੀਐਹੋਇਇਕਮਨ
ਅਲਖਧਿਆਈਐ॥ਫਲਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬ
ਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਤਿਨਾਦੀਪਾਈਐ॥ਮਤਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਸਚਕਾਲਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਪਤਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉ
ਗਵੈਦਾਲ॥ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਾਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰ
ੈਰੰਗਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਖੁੰਬਚੜਾਈਐਸਰਮਪਾਹੁਤਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈ
ਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਬੁਪਾਪਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਇਆਸਿਕਦਾਰੁ॥ਕਾਂ
ਮਨੇਬਸਦਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਇਭ
ਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋ
ਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਤਹਿਕਮਤਹੁਜਤਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮਕਰਹਿਗ
ਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਨਜਾਣਹਿਛਡਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁ
ਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋ
ਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਵਦੀਸੁਵਜਗਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮ
ਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਅਗੈਜਾਤਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇ
ਖੈਪਤਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧੁਰਕਰਮਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾ
ਤਿਨੀਖਸਮਧਿਆਇਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤਉਪਾਇ
ਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਲੈਹਿਇਕਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆ
ਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪਬੁਝਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਸਚਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਦੁਖਦਾ

ਗੁਸੁਖਰੰਗਭਇਆਅਜਾਸੁਖੁਤਾਮਨਹੋਈ।ਤੁੰਕਰਤਾਵਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕ੍ਰਤੀਨਹੋਈ।ਬਲ
ਹਾਰੀਕੁਦਰਤਵਸਿਆ।ਤੇਰਾਅੰਤਨਜਾਈਲਖਿਆ੧ਰਹਾਉ।ਜਾਤਮੈਜੋਤਜੋਤਮੈਜਾਤ
ਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਰਹਿਆ।ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਸੁਆਲਿਉਜਿਨਕੀਤੀਸੋਪਾ
ਰਪਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੋਕਰਰਹਿਆ।੨।ਆਮ:੧।ਜੋ
ਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰ।ਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ।ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰ
ਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ।ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ।ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸਹਹਿ
ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ।੩।ਮ:੧।ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ।ਆਤਮਾ
ਬਾਸੁਦੇਵਸਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ।ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸਹਹਿਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ।੪।ਮ:
੧।ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲਰਹੈਜਲਬਿਨਕੁੰਭਨਹੋਇ।ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨਰਹੈਗੁਰਬਿਨ
ਗਿਆਨਨ।੫।ਪਉੜੀ।ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰਤਾਓਮੀਸਾਧਨਮਾਰੀਐ।ਜੇ
ਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ।ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤਦਰ
ਗਹਿਗਇਆਹਾਰੀਐ।ਪੜਿਆਅਤੇਓਮੀਆਵਿਚਾਰਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ।ਮੁਹ
ਚਲੈਸੋਅਗੈਮਾਰੀਐ।੧੨।ਸਲੋਕਾ।ਨਾਨਕਮੇਰਸਰੀਰਕਾਇਕਰਥਇਕਰਥਵਾ
ਹ।ਜੁਗਜੁਗਫੇਰਵਟਾਈਐਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹ।ਸਤਜੁਗਰਥਸੰਤੋਖਕਾਧ
ਰਮਅਗੈਰਥਵਾਹ।ਤ੍ਰੇਤੈਰਥਜਤੈਕਾਜੋਰਅਗੈਰਥਵਾਹ।ਦੁਆਪੁਰਰਥਤ
ਪੈਕਾਸਤਅਗਹਿਰਥਵਾਹ।ਕਲਜੁਗਰਥਹੈਅਗਨਕਾਕੂੜਅਗੈਰਥਵਾਹ।
੧।ਮ:੧।ਸਾਮਕਹਿਸੇਤੰਬਰਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਚਰਹੇ।ਸਭਕੋਸਚਿਸ
ਮਾਵੈ।ਰਿਗਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰ।ਰਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮੈਸੂਰ।ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛ
ਤਜਾਇ।ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰਪਾਇ।ਜੁਜਮੈਜੋਰਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸ
ਨਜਾਦਵਭਇਆ।ਪਾਰਜਾਤਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮੈਰੰਗਕੀ
ਆ।ਕਲਿਮੈਬੇਦਅਥਰਵਣਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹਭਇਆ।ਨੀਲਬਸਤ੍ਰ
ਲੇਕਪੜੇਪਹਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲਕੀਆ।ਚਾਰੇਬੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ।
ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵਿਚਾਰ।ਭਾਇਭਗਤਕਰਨੀਚਸਦਾਏ।ਤਉਨਾਨਕ
ਮੋਖੰਤਰਪਾਏ।ਪਉੜੀ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤਮਿਲਿਆਖ

+ਰ

ਸਮਸੰਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾ
ਲਿਆ॥ਖਸਮਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈ
ਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਿੰਮਲ
ਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿ
ਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣ
ਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋ
ਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥
ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪੜਿਪੁਸ
ਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾ
ਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀ
ਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਪੜੁ
ਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ਛਡਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀ
ਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿ
ਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ਮਃ੧॥
ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾ
ਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾ
ਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾ
ਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ॥ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗ
ਇਆ॥੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ਲ
ਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋ
ਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈ
ਜੋਰੁ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤ

ਗਨਤੂਟਸਿਪੂਤ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ ॥
ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ ॥ ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ ॥
ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ ॥ ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ ॥ ਸ
ਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿ
ਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ
ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਹ
ਪੈਧਾਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਗਊਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤ
ਰਣੁਨਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿ
ਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ ॥
ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ ॥ ਤਿਨਘਰਿ
ਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ ॥ ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਬੋ
ਲਿਕਰਹਿਅਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥
ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿ
ਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾ
ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ ॥ ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ
ਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ ॥ ਤ
ਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ ॥
ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦ
ਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵ
ਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾ
ਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਜੇ
ਮੁਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ ॥ ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀ
ਚੋਰਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹੁਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਅਗੈ

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਲਿਖਿ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਨਕਾ ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ
ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪ
ਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾ
ਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥
ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿ
ਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋ
ਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂ
ਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ ਮਨ
ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ
ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮ:੧ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮ
ਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰ
ਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆ
ਈਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ
ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ
ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪ
ੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ
ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾ
ਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉ

ਕਰੈਦੂਜਾਨਾਵੇਸਸਖਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਜਿਵੈਵੇਖਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀ
ਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵਿਆਹੁ॥ ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ॥ ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀ
ਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨ॥ ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁ
ਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ ਜਿਤੁਮੁਖਿ
ਸਦਾਸਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ॥ ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾ
ਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ॥
ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ॥ ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀ
ਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ ਫਿਕਾਦਰਗਹਸੁਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ ਫਿਕਾ
ਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀ
ਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ ਜਿਨਪਟੁਅੰ
ਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥
ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ॥ ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾ
ਹ॥ ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ॥ ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏ
ਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ॥ ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆ
ਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀ
ਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ ਜਿਸਕੇਜੀਅ
ਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁ
ਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ ਮਃ੨॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾ
ਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ ਆਸਕੁ
ਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ੨॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁ
ਘੁਥਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾ
ਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ ਜਿਉ

ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤਾਂ ਵੇਲੋ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾ
ਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖ
ਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰ
ਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥
੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ
ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂ
ਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ
ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦ
ਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿ
ਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠ
ਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸੇਵਕੁ
ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾ
ਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ ਇਕਨੀ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇ
ਕ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜੀਅ
ਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ
ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥ
ਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜ
ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ

ਦੁਨੀਨਾਦੀਜਾਇ॥ਸੋਕੋਕੈਜੋਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨੮॥੬॥ਸਲੋਕਵਾਰਾਨਤਾ॥ਚਉਪਦੇ॥੨੩੧॥ਅਸ
ਟਪਦੀਆ॥੬੩॥ਛੰਤਾ॥ਵਾਰ॥ਇਕ॥ਜੁਮਲਾ॥੩੯੧॥ ਆਸਾਬਾਣੀਭਗ
ਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾ
ਗਿਹਮਬਿਨਵਤਾਪੂਛਤਕਹਜੀਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹਹੁਮੋਹਿ
ਸਮਝਾਇਆ॥੧॥ਦੇਵਕਰਹੁਦਇਆਮੋਹਿਮਾਰਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਜਨਮ
ਮਰਨਦੁਖਫੇੜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਨਹੀਫਾਰੈਅਰੁ
ਮਨਸੁੰਨਿਨਲੂਕੇ॥ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਬਿਧਿਅਭਿਉਨਚੂਕੇ॥੨॥ਕ
ਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੈਭਾਵਅਭਾਵਬਿਹੂਣਾ॥ਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤ
ਉਸਦਾਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ॥੩॥ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁੰਭੁਬਿਗਰਾ
ਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਂ॥੪॥੧॥ਆ
ਸਾ॥ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗ॥ਗਲੀਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆਲੋ
ਟੇਹਥਿਨਿਬਗ॥ਓਇਹਰਿਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਾਨਾਰਸਿਕੇਠਗ॥੧॥ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉ
ਭਾਵਹਿ॥ਡਾਲਾਸਿਉਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਸਨਮਾਂਜਿਚਰਾਵਹਿਊਪਰਿਕਾਠੀਧੋ
ਇਜਲਾਵਹਿ॥ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇਚੂਲੇਸਾਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ਓਇਪਾਪੀਸਦਾਫਿਰੈ
ਅਪਰਾਧੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਕਹਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਫਿਰੈਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਡੁਬਾਵਹਿ॥
੩॥ਜਿਤਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ਬਾਪਿਦਿਲਾਸਾਮੇਰੋਕੀਨਾ॥ਸੇ
ਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ॥ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਕਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀ॥ਆਗੈ
ਗਇਆਨਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੁਈਮੇਰੀਮਾਈਹਉਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਪਹਿਰਉਨਹੀਦ
ਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ॥ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਿਹਉਜਾਇਆ॥ਪੰਚਾਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁਚੁ
ਕਾਇਆ॥ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਾਤਲਿਦੀਨੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮੇਰਾਮਨਤਨਭੀਨੇ॥੨॥ਪਿ
ਤਾਹਮਾਰੋਵਡਗੋਸਾਈ॥ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿਹਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾ
ਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਜਗਤਪਿਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਉਪੂਤੁਤੇਰਾਤੂੰਬਾਪੁਮੇਰਾ॥
ਏਕੈਠਾਹਰਦੁਹਾਬਸੇਰਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਿਏਕੋਬੂਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਸਭੁ
ਕਿਛੁਸੂਝਿਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾ॥ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਕੁਰਕਟ॥ਇਕਤੁਪਤਰਿ
ਭਰਿਪਾਨੀ॥ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੋਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚਿਨਕਟਦੇਰਾਨੀ॥ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਤੂ

ਕਿਨੈ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥
ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆ
ਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ
ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥
੪॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ
ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ
ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਕ ਜਾਨੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆ
ਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨੈ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛ
ਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮੈ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮ
ਰਨਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ
ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝ
ਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆ
ਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੈ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨਿ
ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕ
ਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ
ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆ
ਰਾ ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤ
ਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬ
ਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ ਦਇਆ
ਫਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ
ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ
ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਾ

ਜੀਤੈਕਵਨਿਕਤੇਬਬਖਾਨੀ।ਪੜ੍ਹਤਗੁਨ੍ਹਤਐਸੇਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਨਜਾਨੀ।੧ਰਹਾ
ਉ।ਸਕਤਸਨੇਹੁਕਰਸੁੰਨਤਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ।ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕਕਰੈ
ਗਾ।ਆਪਨਹੀਕਟਜਾਈ।੨।ਸੁੰਨਤਕੀਏਤੁਰਕਜੇਹੋਇਗਾ।ਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ।
ਅਰਧਸਰੀਰਨਾਰਨਛੋਡੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀਐ।ਛਾਡਕਤੇਬਰਾਮਭਜਬਉਰੇਜੁਲ
ਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ।ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਹਾਰੇ।੪।੮।ਆਸਾ।
ਜਬਲਗੁਤੇਲਦੀਵੈਮੁਖਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ।ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੁੰਨ
ਮੰਦਰਹੋਈ।ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈਕੋਈ।ਤੂੰਰਾਮਨਾਮਜਪਸੋਈ।੧ਰਹਾਉ।

੦

ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ।ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾ
ਢਹੁਹੋਈ।੨।ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ।ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿ
ਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸਇਕੇਲਾਜਾਈ।ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ।
ਇਸਬੰਦੇਸਿਰਜੁਲਮਹੋਤਹੈਜਮਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈਂ।੪।੯।ਆਸਾ।ਸਨਕ
ਸਨੰਦਨਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ।ਬੇਦਪੜੇਪੜਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮਗਵਾਇਆ।੧।ਹ
ਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ।ਸਹਜਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤਨਜਾਈ।੧
ਰਹਾਉ।ਤਨਕਰਮਟਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ।ਇਸਮਟਕੀਮਹਿਸਬਦਸੰਜੋਈ।
੨।ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ।੩।
ਕਹਤਕਬੀਰਨਦਰਕਰੇਜੇਮੀਰਾ।ਰਾਮਨਾਮਲਗਉਤਰੇਤੀਰਾ।੪।੧੦।ਆਸਾ
ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲਨਿਖੂਟਾ।ਮੰਦਲਨਬਾਜੈਨਟਪੈਸੂਤਾ।ਬੁਝਗਈਅਗਨਨਨਿ
ਕਸਿਓਧੂਆ।ਰਵਰਹਿਆਏਕਅਵਰਨਹੀਦੂਆ।੧ਰਹਾਉ।ਟੂਟੀਤੰਤਨਬ
ਜੈਰਬਾਬੋ।ਭੂਲਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨੋਕਾਜ।ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨਕਹਾਵਨ।
ਸਮਝਪਰੀਤਉਬਿਸਾਰਿਓਗਾਵਨ।੩।ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਚੂਰੇ।ਤਿਨਤੇਨਾ
ਹਿਪਰਮਪਦਦੂਰੇ।੪।੧੧।ਆਸਾ।ਸੁਤਅਪਰਾਧਕਰਤਹੈਜੇਤੇ।ਜਨਨੀ
ਚੀਤਨਰਾਖਸਤੇਤੇ।ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਕਤੇਰਾ।ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਅਵਗੁ

ਰਹਾਉ

ਨਮੇਰਾ।ਜੇਅਤਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਧਾਇਆ।ਤਉਭੀਚੀਤਨਰਾਖਸਮਾਇਆ।
ਚਿੰਤਾਭਵਨਮਨਪਰਿਓਹਮਾਰਾ।ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ।ਦੇਹਿਬਿਮ

ਲਮਤਸਕਾਸਗੀਰਾ॥ਸਹਿਜਸਹਿਜਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੪॥੧੨॥ਆਸਾ॥ਹਜਹਮਾਰੀ
ਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਬਸੈਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮਮੇਰੈਮਨਭਾਵਤਾਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰੈਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਬੈਠੀਬੀ
ਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਬਾਰਾਮ॥ਸਹੰਸਨਾਮਲੈਲੈਕਰੇਸਲਾਮ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਨਉਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੧੩॥
ਆਸਾ॥ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈ
ਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਪਾਤੀਬਿਸਨਡਾਲੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਦੇਵਪਰਤਖਤੋਰਹਿ
ਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਵ॥੨॥ਪਾਖਣਗਢਕੈਮੂਰਤਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਸਾਚੀਹੈਤਉ
ਗੜ੍ਹਨਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤਪਹਤਅਰਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆ
ਇਸਮੂਰਤਕੇਮੁਖਛਾਰ॥੪॥ਮਾਲਨਭੂਲੀਜਗਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧੪॥ਆਸਾ॥ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨ
ਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਪਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧ
ਭਇਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮਗਇਓ॥ਸਾਇਰਸੋਖਭੁਜੰਬਲਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂ
ਕੇਸਰਵਰਪਾਲਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਹਥਵਾਰਕਰੈ॥ਆਇਓਚੋਰਤੁਰੰਤਹਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖ
ਤਮੁਗਧਫਿਰੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਬਾਬਚਨ
ਸੁਧਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਹਰਿ ਲਾਹਾ
ਹਰਿਨਾਮਲੀਓ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨਪਾਇਆਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਚਲਿਓ॥
੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਨਧਨਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੁਪਾ
ਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋਡਚਲਿਓ॥੫॥੧੫॥ਆਸਾ॥ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬ
ਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰ
ਖਵਾਦਨਕੀਜੈਰੇਮਨ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਕਰਲੀਜੈਰੇਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮਾਰੈਏਕਜੁਮਾ
ਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁਬਿਧਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੂਮੈਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਧਲਗਾਈ॥
੨॥ਸੂਮੈਧਨਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧਕਹੈਧਨਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡਮੂੰਡਮੈਲਾਗੈਖਿ

ਨਾਮੈਕਰੈਨਬੇਰਾ॥ਹਰਿਜਨਊਤਮਭਗਤਸਦਾਵੈ॥ਆਗਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋ
ਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੪॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥
ਚਿਰਗਟਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ॥੫॥੧॥੧੬॥ਆਸਾ॥ਹਮਮਸ
ਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਲਹਿਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀ
ਫੁਰਮਾਵੈ॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਰੋਜਾਧਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ॥
ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬੀਚਾਰੈਕਲਮ ॰
ਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨਪਛਾਨੈ॥ਖਸਮਪਛਾਨਿਤ
ਰਸਕਰਿਜੀਅਮੈਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕੋਜਾਨਹਿਤਬਹੋਵੈਭਿਸਤ
ਸਰੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮੈਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਿਸਤਤੇ
ਚੂਕਾਦੋਜਕਸਿਉਮਨਮਾਨਾ॥੫॥੧੭॥ਆਸਾ॥ਗਗਨਨਗਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈ
ਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸਲੇਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬ ॰
ਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹਾਗਏਦੇਹੀਕੈਸੰਗਿਰਹਤੇ॥ਸੁਰਤਮਾਹਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕਹ
ਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਾਵਨਿਹਾਰੋਕਹਾਗਇਓਜਿਨਿਇਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ॥ਸਾਖੀਸੁਰਤਸਬ
ਦਨਹੀਉਪਜੈਖਿੰਚਤੇਜਸਭਲੀਨਾ॥ਸ੍ਰਵਨਨਿਬਿਕਲਭਏਸੰਗਿਤੇਰੇਇੰਦ੍ਰੀਕਾਬਲਥ ॰
ਾਕਾ॥ਚਰਨਰਹੇਕਰਢਰਕਿਪਰੇਹੈਮੁਖਹੁਨਨਿਕਸੈਬਾਤਾ॥ਥਾਕੇਪੰਚਦੂਤਸਭਤਸਕਰ
ਆਪੋਆਪਣੇਭ੍ਰਮਤੇ॥ਥਾਕਾਮਨਕੁੰਚਰਉਰਥਾਕੇਤੇਜਸੂਤਧਰਿਰਮਤੇ॥ਮਿਰਤਕਭ
ਜੀਨ+ ਏਦਸੈਬੰਧਛੂਟੇਮਿਤ੍ਰਭਾਈਸਭਛੋਰੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਾਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਜੀਵਤਬੰਧਨ
ਤੋਰੇ॥੫॥੧੮॥ਆਸਾ॥ਇਕਤੁਕਾ॥ਸਰਪਨੀਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬਲੀਆ॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨ
ਮਹਾਦੇਉਛਲੀਆ॥ਮਾਰੁਮਾਰੁਸਰਪਨੀਨਿਰਮਲਜਲਿਪੈਠੀ॥ਜਿਨਿਤ੍ਰਿਭਵਣਡਸੀ
ਅਲੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਡੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਪਨੀਸ੍ਰਪਨੀਕਿਆਕਹਹੁਭਾਈ॥ਜਿਨਸਾ
ਚੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਸਰਪਨੀਖਾਈ॥ਸਰਪਨੀਤੇਆਨਛੂਛਨਹੀਅਵਰਾ॥ਸਰਪਨੀ
ਜੀਤੀਕਹਾਕਰੈਜਮਰਾਈ॥ਇਹੁਸ੍ਰਪਨੀਤਾਕੀਕੀਤੀਹੋਈ॥ਬਲੁਅਬਲੁਕਿਆਇਸ
ਤੇਹੋਈ॥ਇਹੁਬਸਤੀਤਉਬਸਤਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਿਤਰੇਕਬੀਰਾ॥੫॥
੧੯॥ਆਸਾ॥ਕਹਾਸੁਆਨਕਉਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨਾਏ॥ਕਹਾਸਾਕਤਪਹਿਹਰਿਗੁਨਗ ॰
+ਰਾਮ ਾਏ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਮਿਰਹੀਐ॥ਸਾਕਤਾਸਿਉਭੂਲਨਹੀਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਊਆਕਹਾਕਪੂਰਚਰਾਏ॥ਕਹਾਬਿਸੀਅਰਕਉਦੂਧੁਪੀਆਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬਿਬੇਕਬੁਧਿ
ਹੋਈ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸੋਈ॥ਸਾਕਤੁਸੁਆਨੁਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੈਲੈਨੀਮੁਸਿੰਚਾਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਉਆਕੋ
ਸਹਿਜੁਨਜਾਈ॥੫॥੨੦॥ਆਸਾ॥ਲੰਕਾਸਾਕੋਟੁਸਮੁੰਦੁਸੀਖਾਈ॥ਤਿਹਰਾਵਨਘ
ਰਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਾਇਹੁਜਗਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਲਖੁਪੂਤਸਵਾਲਖੁਨਾਤੀ॥ਤਿਹਰਾਵਨਘਰਿਦੀਵਾਨਬਾਤੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰ
ਜੁਜਾਕੈਤਪਤਰਸੋਈ॥ਬੈਸੰਤਰੁਜਾਕੈਕਪਰੇਧੋਈ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੈਨਾਮਿਬਸਾਈ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਰਹੈਨਕਤਹੂੰਜਾਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈ॥੫॥੨੧॥ਆਸਾ॥ਪਹਿਲਾਪੂਤੁਪਿਛੈਰੀਮਾਈ॥ਗੁਰੁਲਾਗੋਚੇਲੇਕੀਪਾਈ॥੧॥
ਏਕੁਅਚੰਭਉਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈ॥ਦੇਖਤਸਿੰਘੁਚਰਾਵਤਗਾਈ॥ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਤਰ
ਵਰਿਬਿਆਈ॥ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਲੈਗਈਬਿਲਾਈ॥ਤਲੈਰੇਬੈਸਾਊਪਰਿਸੂਲਾ॥ਤਿਸ
ਕੈਪੇਡਿਲਗੇਫਲਫੂਲਾ॥ਘੋਰੈਚਰਿਭੈਸਚਰਾਵਨਿਜਾਈ॥ਬਾਹਰਿਬੈਲੁਗੋਨਿਘਰਿਆਈ॥
੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸਪਦਬੂਝੈ॥ਰਾਮਰਮਤਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥੫॥੨੨॥ਆ
ਸਾ॥ਤਿਪਦੇ॥ਬਿੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡੁਰਹਾਇਆ॥ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਉਦ
ਰਿਰਾਖਿਆਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੇਕਉਲੋਭਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥
ਪੂਰਬਜਨਮਿਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜੁਨਾਹੀਬੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਕਤੇਬਿਰਧਿਭਇਆਹੋਨਾਸੋਹੋ
ਇਆ॥ਜਾਜਮੁਆਇਝੋਟਪਕਰੈਤਬਹਿਕਾਹੇਰੋਇਆ॥ਜੀਵਨੈਕੀਆਸਾਕਰੈਜਮੁਨਿਹਾਰੈਸਾ
ਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥੩॥੨੩॥ਆਸਾ॥ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁ
ਨਰਪਿਕਰਿਹਉਪਾਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ਰਾਮਰਾਇਸਿਉਭਾਵਰਿਲੈਹਉਆਤਮਤਿਹਰੰਗਿਰਾਤੀ॥
ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਲਹਨੀਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਮੇਰੇਗ੍ਰਿਹਆਏਰਾਜਾਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਬੇਦੀਰਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਉਚਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਇਸੋਦੂ
ਲਹੁਪਾਇਓਅਸਬਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉ
ਜਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੋਹਿਬਿਆਹਿਚਲੇਹੈਪੁਰਖਏਕੁਭਗਵਾਨਾ॥੩॥੨੪॥ਆ
ਸਾ॥ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਉਰੇ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦ
ਗਹੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਹਿਜਰਉਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮਤਿਬਉਰੀਮੈਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ
ਕਿਨਬਿਧਿਰਹਨਿਰਹਉਰੇ॥ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਨਹੀਪੇਖਉਇਹੁਦੁਖੁਕਾਸਉਕਹਉਰੇ॥

ਰਹਾਉ॥ਬਾਪਸਾਵਕਾਕਰੈਲਰਾਈਮਾਇਆਸਦਮਤਵਾਰੀ॥ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਹੋਤੀਤਬ
ਹਉਨਾਹਿਪਿਆਰੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਕੋਝਗਰਾਝਗਰਤਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਝੂਠੀ
ਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥੩॥੨੫॥ਆਸਾ॥
ਹਮਘਰਿਸੂਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਾਨਾਕੰਠਿਜਨੇਊਤੁਮਾਰੇ॥ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜਹੁਗਾਇਤ੍ਰੀਗੋਬਿੰ
ਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥ਮੇਰੀਜਿਹਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਨਾਰਾਇਨੁਹਿਰਦੈਬਸੈਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਮ
ਦੁਆਰਜਬਪੂਛਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਗੋਰੂਤੁਮਗੁ
ਆਰਗੁਸਾਈਆਜਨਮਜਨਮਰਖਵਾਰੇ॥ਕਬਹੂਨਪਾਰਉਤਾਰਿਚਰਾਇਹੁਕੈਸੇਖ
ਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੂੰਬਾਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਾਜੁਲਾਹਾਬੂਝਹੁਮੋਰਗਿਆਨਾ॥ਤੁਮਤਉਜਾ
ਚੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹਰਿਸਉਮੋਰਧਿਆਨਾ॥੩॥੪॥੨੬॥ਆਸਾ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਐਸਾ
ਸੁਪਨੇਜੈਸਾ॥ਜੀਵਨੁਸੁਪਨਸਮਾਨੰ॥ਸਾਚੁਕਰਿਹਮਗਾਠਿਦੀਨੀਛੋਡਿਪਰਮਨਿਧਾਨੰ॥
ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਿਹਿਤੁਕੀਨ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈ
ਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਝੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ॥ਕਾਲਫਾਸਨੁਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਨਿ
ਲਾਗਿ॥੨॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਬਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਨਸੋਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀ
ਵਨਿਐਸਾਦੁਤੀਆਨਾਹੀਕੋਇ॥੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾ॥ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ
ਅਬਫੁਨਿਰੂਪਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥ਅਬ
ਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾ
ਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਪੁਰਾਨਾਗਇਆ
ਭਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ਆਸਾ॥ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈਅ
ਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ॥
੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮੈਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉ
ਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀ
ਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁ
ਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ਆਸਾ॥
ਕੀਓਸਿੰਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥ਹਰਿ

ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥

ਮੇਰੋਪਿਰਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ।ਰਾਮਬਡੋਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ।੧ਰਹਾਉ।ਧਨਿਪਿਰਏ
ਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ।ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨਿਦੁਹੇਰਾ।੨।ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਆਭਾਵੈ।ਕ
ਹਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਨਆਵੈ।੩॥੮॥੩੦॥ਆਸਾ।ਦੁਪਦੇ।ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿ
ਪਵਨਿਮਨਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ
ਮੈਪਾਈ।ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ।ਹੰਸਹੋਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ।ਕਹਿਕਬੀ
ਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮੈਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਇਓਜਬਗੁ
ਰਗਮਦੀਓਦਿਖਾਈ।੨॥੧॥੩੧॥ਆਸਾਮਹਲਾਕਬੀਰਜੀਉ।ਪਹਲਕਰੂਪਕੁਜਾਤਿ
ਕੁਲਖਣੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ।ਅਬਕੀਬਾਰਸਰੂਪਸੁਲਖਣੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ। ਸੁਜਾਨ
ਭਲੀਸਰੀਜੀਉਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ।ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ।ਕ
ਹਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈ।ਬਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ।ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅ
ਬਮੇਰੈਜੇਠੀਅਉਰਧਰਿਓ।੨॥੨॥੩੨॥ਆਸਾ।ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾ
ਉ।ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ।੧।ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ।ਬਿ
ਟਵਹਿਰਾਮਰਮਊਆਲਾਵਾ।੧ਰਹਾਉ।ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ।ਇਨਮੁੰ
ਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ।੨॥੩॥੩੩॥ਆਸਾ।ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟ
ਜਿਨਕਾਢੈ।ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ।ਘੂੰਘਟਕਾਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ।ਉ ਰਹਾਉ।
ਨਕੀਗੈਲਤੋਹਿਜਿਨਲਾਗੈ।ਘੂੰਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਵਡਿਆਈ।ਦਿਨਦਸਪਾਂ
ਚਬਹੂਭਲੀਆਈ।੨।ਘੂੰਘਟਤੇਰੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ।ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦੈਅਰ
ਨਾਚੈ।ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ।ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮਬਤੀਤੈ।ਕਰਵਤ ੪॥੩੪॥
ਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ।ਲਾਗਗਲੇਸੁਨਬਿਨਤੀਮੇਰੀ।ਹਉਵਾਰੀਮੁਖਫੇਰਿਪਿ
ਆਰੇ।ਕਰਵਟਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ।੧ਰਹਾਉ।ਜਉਤਨਚੀਰਹਿਤਉਅੰਗ
ਨਮੋਰਉ।ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਨਤੋਰਉ।ਹਮਤੁਮਬੀਚਭਇਓਨਹੀਕੋਈ।ਤੁਮ
ਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮਸੋਈ।ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ।ਅਬਤੁਮਰੀਪ੍ਰਤੀਤਨ
ਹੋਈ।੪॥੨॥੩੫॥ਆਸਾ।ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮਨਜਾਨਾ।ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤ
ਨਾਇਓਤਾਨਾ।ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ।ਤਬਹਮਇਤਨਾਕੁਪਸਰਿਓਤਾਨਾ।
੧ਰਹਾਉ।ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਹਬਨਾਈ।ਚੰਦੁਸੂਰਜਦੁਇਸਾਥਚਲਾਈ

ਪਾਈਬਾਤਜੋਰਿਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਨੀਮਨਮਾਨਾ॥ਜੁਲਾਹੇਘਰਆਪਨਾਚੀਨ੍ਹਿਆਘਟਹੀ
ਰਾਮਪਛਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਕਾਰਗਹਤੋਰੀ॥ਸੂਤੈਸੂਤਮਿਲਾਏਕੋਰੀ॥੪॥੩੦॥
ਆਸਾ॥ਅੰਤਰਮੈਲਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈਤਿਸੁਬੈਕੁੰਠਨਜਾਨਾ॥ਲੋਕਪਤੀਣੇਕਛੂਨਹੋਵੈਨਾ
ਹੀਰਾਮਇਆਨਾ॥੧॥ਪੂਜਹੁਰਾਮਏਕਹੀਦੇਵਾ॥ਸਾਚਾਨਾਵਣਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਲਕੈਮਜਨਿਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਤਨਿਤਮੇਂਡੁਕਨਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਮੇਂਡੁਕਤੈਸੇਓਇਨਰ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵਹਿ॥੨॥ਮਨਹੁਕਠੋਰਮਰੈਬਾਨਾਰਸਿਨਰਕਨਬਾਂਚਿਆਜਾਈ॥
ਹਰਿਕਾਸੰਤਮਰੈਹਾੜੰਬੈਤਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਈ॥੩॥ਦਿਨਸੁਨਰੈਨਿਬੇਦਨਹੀਸਾ
ਸਤ੍ਰਤਹਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਰਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਬਾਵਰਿਆਸੰਸਾ
ਰਾ॥੪॥੩੧॥ ਆਸਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤਦੇਖ
ਉਤਤਸੋਈ॥ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿਮੋਹਿਤਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸਭੁਗੋ
ਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤੁਏਕੁਮਣਿਸਤਸਹੰਸਜੈਸੇ
ਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਫੇਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿੰਨਨ
ਹੋਈ॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਬਿਚਰਤਆਨਨਹੋਈ॥੨॥ਮਿਥਿਆ
ਭਰਮੁਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਸਤਿਪਦਾਰਥੁਜਾਨਿਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇ
ਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਵਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਕੇਵਲਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਆਨੀ
ਲੇਕੁੰਭਭਰਾਈਲੇਊਦਕਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਇਆਲੀਸਲਖਜੀ
ਜਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੧॥ਜਤ੍ਰਜਾਉਤਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹਾਅ
ਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਫੂਲਪਰੋਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਕੀ
ਹਉਪੂਜਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੈਭਵਰਹਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥ਆਨੀ
ਲੇਦੂਧੁਰੀਧਾਈਲੇਖੀਰੰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਦੂਧੁਬਿਟਾ
ਰਿਓਬਛਰੈਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ਈਭੈਬੀਠਲੁਊਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲ
ਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁਨਾਹੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਿਰਹਿਓਤੂੰਸਰਬ

ਮਈ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ਮਨੁਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟਉਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੧॥ਕ
ਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਾਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨਰਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗ
ਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥
ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ਨਾ
ਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ਆਸਾ॥ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾ
ਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆ
ਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਓਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪॥ਆਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਜਿਚੀਨਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਹਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿੰਤਮਨ
ਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈਕੋਬਨਾ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਦੇਖਿ
ਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈਲਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥
ਸੰਤਹਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫॥ ਆਸਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾ
ਸਜੀਉਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰ
ਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥੧॥ਮਾ
ਧੋਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭ
ਉਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰ
ਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁ॥ਰਵਿਦਾਸਦਾ ਨਚਲੈਉਪਾਇ ਗੁਰ
ਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗਿਆਨ॥ਭਗਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿ
ਦਾਨ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾ
ਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆ
ਚਰਨਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁ॥ਸੰਤਚਓਲ੍ਹਗਓਲ੍ਹਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰ
ਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥
ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾ॥ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿਤੁਮ
ਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮ੍ਹਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀ

ਅਲੁਹਮਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧੋਜੈਸੇਮਧਪਮਖੀਰਾ ॥੨॥ਜਾ
ਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮਹਮਾਰਾ ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਦਾਸ
ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ਆਸਾ ॥ਕਹਾਭਇਓਜੋਤਨਭਇਓਛਿਨਛਿਨ ॥ਪ੍ਰੇਮਜਾਇਤਉਡ
ਰਪੈਤੇਰੋਜਨਾ ॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨਾ ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮ
ਈਆਧਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸੰਪਤਬਿਪਤਪਟਲਮਾਇਆਧਨਾ ॥ਤਾਮੈਮਗਨਨਹੋਤਤੇਰੋ
ਜਨਾ ॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨਾ ॥ਕਹਿਰਵਦਾਸਛੂਟਬੋਕਵਨਗੁਨਾ ॥੩॥੪॥ਆ
ਸਾ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਤਰੇ ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾਗਰ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਰ ॥ਨਿਮਤਨਾਮਦੇ
ਵਦੂਧਪੀਆਇਆ ॥ਤਉਜਗਜਨਮਸੰਕਟਨਹੀਆਇਆ ॥ਜਨਰਵਦਾਸਰਾਮ
ਰੰਗਿਰਾਤਾ ॥ਇਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਰਕਨਹੀਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ਆਸਾ ॥ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰ
ਕੈਸੇਨਚਤਹੈ ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਦਉਰਿਓਫਿਰਤਹੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਬਕਛੁ
ਪਾਵੈਤਾਗਰਬਕਰਤਹੈ ॥ਮਾਇਆਗਈਤਬਰੋਵਨਲਗਤਹੈ ॥੧॥ਮਨਬਚਕ੍ਰ
ਮਰਸਕਸਹਿਲੁਭਾਨਾ ॥ਬਿਨਸਿਗਇਆਜਾਇਕਹੂੰਸਮਾਨਾ ॥ਕਹਿਰਵਦਾਸਬ
ਜੀਗਰਭਾਈ ॥ਬਾਜੀਗਰਸਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਬਨਆਈ ॥੩॥੬॥ਆਸਾਬਾਣੀਭ
ਗਤਧੰਨੇਜੀਉਕੀ ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜ
ਨਮਬਿਲਾਨੇਤਨਮਨਧਨਨਹੀਧੀਰੇ ॥ਲਾਲਚਬਿਖਕਾਮਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨ
ਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਹੀਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਬਿਖਫਲਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾ
ਨਿਆ ॥ਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਤਾਨਿਆ ॥ਜੁਗਤਜਾਨਨ
ਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀ ॥ਜਲਤਜਾਲਜਮਫੰਧਪਰੇ ॥ਬਿਖਫਲਸੰਚਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮ
ਪੁਰਖਪ੍ਰਭਮਨਬਿਸਰੇ ॥ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸਗੁਰਹਿਧਨਦੀਆਧਿਆਨਮਾਨਮ
ਨਏਕਮਏ ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਾਨੀਸੁਖਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਅਘਾਨੇਮੁਕਤਭਏ ॥੩॥
ਜੋਤਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀਪ੍ਰਭਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ਧੰਨੈਧਨਪਾਇਆਧਰ
ਣੀਧਰਮਿਲਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ਆਸਾ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦਸੰਗਨਾਮਦੇਵਮਨਲੀਨਾ ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਤਿਆਗਕੈਪ੍ਰੀਤਚਰਨਕਬੀਰਾ ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਗ

ਜਾਤ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹੀਰਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦ
ਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੩॥ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮੈਗਨਿਆ॥੪॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤ
ਖਿਗੁਸਾਈਆਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੫॥੨॥ਆਸਾ॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਇਆਲਦਮੋ
ਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮੈਪਿੰਡੁਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥ਦੇਇਅਹਾਰੁਅਗਨਿਮੈਰਾ
ਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਕੁੰਮੀਜਲਮੈਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾ
ਹੀ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤਿ ਰੋਗਨਾਹੀ॥
ਹੋਇਰਹਿਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁ ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ॥੩॥੩॥ਆਸਾਸੇ
ਖਫਰੀਦਜੀਉ॥ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿਨਸੇਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿ
ਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਤੇਭੁਇ
ਭਾਰੁਥੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ॥ਤਿਨਧੰਨੁ
ਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸਫਲੁਸੇ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਬੇਅੰਤਤੂ॥
ਜਿਨਾਪਛਾਤਾਸਚੁਚੁੰਮਾਪੈਰਮੂੰ॥੩॥ਤੇਰੀਪਨਹਖੁਦਾਇਤੂਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫ
ਰੀਦੈਖੈਰੁਦੀਜੈਬੰਦਗੀ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਬੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੁਪਿਆਰੇਅਲਹਲਗੇ॥
ਇਹੁਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕਨਿਮਾਣੀਗੋਰਘਰੇ॥੧॥ਆਜੁਮਿਲਾਵਾਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੂੰਜੜੀ
ਆ॥ਮਨਹੁਮਚਿੰਦੜੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਾਣਾਮਰਿਜਾਈਐਘੁਮਿਨਆਈਐ॥
ਝੂਠੀਦੁਨੀਆਲਗਿਨਆਪੁਵਞਾਈਐ॥੨॥ਬੋਲੀਐਸਚੁਧਰਮੁਝੂਠੁਨਬੋ
ਲੀਐ॥ਜੋਗੁਰੁਦਸੈਵਾਟਮੁਰੀਦਾਜੋਲੀਐ॥੩॥ਛੈਲਲੰਘੰਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨੁਧੀਰਿ
ਆ॥ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਲਵਤਿਚੀਰਿਆ॥੪॥ਸੇਖਹੈਯਾਤੀਜਗਿਨਕੋਈਥਿਰੁਰ
ਹਿਆ॥ਜਿਸੁਆਸਣਿਹਮਬੈਠੇਕੇਤੇਬੈਸਿਗਇਆ॥੫॥ਕਤਿਕਕੂੰਜਾਂਚੇਤਿਡਉ
ਸਾਵਣਿਬਿਜੁਲੀਆਂ॥ਸੀਆਲੇਸੋਹੰਦੀਆਪਿਰਗਲਿਬਾਹੜੀਆਂ॥੬॥ਚਲੇਚਲਣਹਾ
ਰਵਿਚਾਰਾਲੇਇਮਨੋ॥ਗੰਢੇਦਿਆਂਛਿਅਮਾਹਤੁੜੰਦਿਆਹਿਕੁਖਿਨੋ॥੭॥ਜਿਮੀਪੁਛੈ
ਅਸਮਾਨਫਰੀਦਾਖੇਵਟਕਿੰਨਿਗਏ॥ਜਾਲਣਗੋਰਾਂਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅਸਹੇ॥

੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਸਾ ਰਾਗੁ ਜੁਮਲਾ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਰਵਿਦਾ
ਸ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੇ ॥੨॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਜੁਮਲਾ ੫੩॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂ
ਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ
ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥
ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ
ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥
ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥
੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾ
ਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿ
ਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ
ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨ
ਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੂਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ
ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ
ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋ
ਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ
ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉ
ਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਾਤਿ ਬਨਿ ਆਇ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ
ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓ
ਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ

ਕਰੈਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਇ॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂ
ਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਨਕੋਈਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇਵਾ
ਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੈਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀਜੀਉ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਾਬਨੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹ
ਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮੈਭੂਖਲਾਗੈਹਰਿਨਾ
ਮਿਮੇਰਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਮੇਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਰਾਸਿਕੂ
ੜੀਹੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁਮੇਰੈਸਾਥਿਚਾਲੈਜਹਾਹਉਜਾ
ਉਤਹਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੇਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਭਾ
ਣਾਹੋਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਆਪਣਾਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇ॥
ਬੈਰਾਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥ਸੇਮੁਕਤਜਿਨਮਨੁਜਿਣੈਫਿ
ਰਧਾਤੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੈਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸ
ਮਾਇ॥੪॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਗੋਬਿੰਦਜਿਸੁਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰੈਸਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਕਪਟੁਬਸੈਬ
ਹਿਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰ
ਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮ
ਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਹੋਈ॥੪॥
੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗ
ਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਅ
ਚੇਤਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤਾਪੂਜਕਰਾਏ॥

ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਰੈ ਸੇਵ ਲਾਏ ਜੀ ਸਿਖਿਆ ਆਦੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ

ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪ੍ਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣ
ਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨ
ਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁ
ਧੰਨੁਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ॥੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਸ
ਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਓਹੈ॥
੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੋਕਉਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭ
ਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓਹੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੋਹੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈ
ਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਊਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵ
ਡੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ॥੪॥੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿ
ਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖ
ਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਿਮਾਰੇ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀ
ਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇ
ਹੁਉਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੩॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਾਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁ
ਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀਦਰਗਹਿਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿ

ਲੋਚ

ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਨ ਸਜਨ ਮਪੁਨ ਕੂਰ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਨੀਵੈ ਧ੍ਰਿਗ
ਧ੍ਰਿਗ ਅਵਰ ਕਥਾ ਨਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਖ ਫਿਕਾ ਫੀਕ ਫੀਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥
ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ਤਿਸ ਦਰਗਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇਨਿ ॥੪॥੪॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ
ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਹ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀ
ਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ
ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ
ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹ
ਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੂਏ
ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕ
ਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖ
ਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧੯

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ ਸਭਨਾਕਉਸਨਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿ
ਦੀਏ॥ ਹਮਰਾਜੋਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰ॥ ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈ
ਸਰੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤ
ਉਦਾਸਰਹਾਈ॥੨॥ ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ॥੩॥ ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੰਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ ਸੋਹਮਕਰਹਜੁ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥੪॥ ਜਿਨਕੀਭਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਈ॥੫॥੨॥੧੬॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉ
ਪਰਿਆ॥ ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀ
ਧਰਿਆ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ ਊਡੇਊ
ਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾ ਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ ਉਨਕਵਨਖਲਾਵੈਕਵਨਚੁ
ਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ ਸਭਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨ
ਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾ
ਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇ
ਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇ
ਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ॥ ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰ
ਧਿਆਰੀ॥੩॥ ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥
ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨ

ਤੇਹਰਿਹਰਿਤੇਸਾਧਸੰਗਤਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨਚਲਤੇ
ਹਰਿਧਨਬੈਸੇਹਰਿਧਨਜਾਗਤਸੂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨਇਸਨਾਨਹਰਿਧਨਗਿ
ਆਨਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿ
ਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਨਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨਿਲਾਹਿਓਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇ
ਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਹਾਥਿਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ॥੩॥ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈ
ਹਲਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥ਲਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨਹਰਿ
ਰੰਗਿਰੰਗੇ॥੪॥੨॥੩॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨ
ਸੈਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥
੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀ
ਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾ
ਪੜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀ
ਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਿਅਨੰਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕ
ਬਹਿਨਬਿਆਪੈਮਨਚਿੰਤਾ॥ਭਵਰੁਤੁਮਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਨਾਹੋ
ਹੁਕਉਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉ
ਲਾ॥੪॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈਜ
ਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਆਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥ਸਿਆਨਪਕਾਹੂਕਾ
ਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਹੋਇਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਸ
ਕਮਾਵਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸ
ਸਭਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿਸਿਧਾਸ॥੨॥ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆ
ਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋਡਿਓਸੋਈਫਿਰਿਫਿਰਿਖਾਤ॥੩॥ਸਹਿਜ
ਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਜਮਫਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇ
ਟਿਆਪਰਵਾਣੁਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸ॥੪॥੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ+ਮਮਤਾਇਹ
ਬਿਆਧਿਤੇਹਾਟੇ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀ

+ਬਿਖ

ਨੇ ਸੋ ਭੁਲਾ ਮਾਨਿਓ ਐਸੀ ਭੁਲਾਤ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪੈ ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੁ ਆਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਆਨ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਭੁ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ਹ੍ਹ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਬੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ

ਤੁ

ਖਾਇਆਲਾਕੀਮਤੁਕਛਨਜਾਣੀ॥੨॥੧॥੯॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ੨॥
ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਆਪਨੇਸਗਲਕਰਤਨਿਮਸਕਾਰੋ॥ਜਾਤਿਬਰਨਕੋਊਪੂਛੈ
ਨਾਹੀਬਾਛੈਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ
ਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧॥੧੦॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਿਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁ
ਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਕੈਹਾਂਗਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐ
ਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਿਕਥਨਤੇਰਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿ
ਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਜਤਕਤਾ॥੨॥੨॥੧
੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਤਅਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਣਪਜਨਕਉਕਛੂਨਆਇਓ॥
ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਤਹਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿ
ਵਛਲਿਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਿਤਪਾਲਬਾਲਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕੋਲਾਡਲਡਾਇਓ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਨਗਾਇਓ॥ਸਰਨਪਰਿਓਨਾਨ
ਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨਸੁਖਪਾਇਓ॥੨॥੩॥੧੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦਿਨਰਾਤੀ
ਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥ਸੰਤਸੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆ
ਗੀਐਮਾਨਹਠੀਲਾ॥ਮੋਹਿਨਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰੰਗੀਲਾ॥ਬਾਸਰਹਿਓਹੀਅਰੇਕੈਸੰਗੇਪੇ
ਖਿਮੋਹਿਓਮਨਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਸਿਮਰਤਿਮਨਿਹਰਿਆਹੋਵੈਉਤਰੈਮਨ
ਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੪॥੧੩॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਆਪਨਹੀ॥ਤੀ
ਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭ
ਮਹੀ॥ਅਵਰਿਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿ
ਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਾ॥ਸਗਲਭਵਨਲਪਟਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧੂਤੇਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀ
ਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੫॥੧੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁ
ਰੁਆਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇ
ਆ॥ਠਾਕੁਰਹੋਇਆਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੋਇਐਉਬ

ਰੇਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ॥੨॥੬॥੧੫॥ਗੂ
ਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰ
ਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥
ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮ੍ਹਾਰਾਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬ
ਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮ੍ਹਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮ੍ਹਾਰਾਜੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁ
ਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੭॥੧੬॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਆਲ
ਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ਮਨਕਉਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਵੈ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾ
ਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀ
ਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥
੨॥੮॥੧੭॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕ
ਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨੀਚਹੁਜੋਤਿਧਰੀ॥ਧਿਆਈਐਅਪਨੋਸਦਾ
ਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਟੇ ਮੇਰੇਸਤ
ਕਪੂਰੇਗੁਰਮਨਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾ
ਖਹੁਧਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੯॥੧੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾ
ਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾਨਾ
ਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੂੰਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਸ
ਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰਆਸਬਿਡਾਣੀਲਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੯॥ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਰ॥ਕੇਸਸੰਗਿ
ਦਾਸਪਗਝਾਰਉਇਹੈਮਨੋਰਥਮੋਰ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਬੀਆਨਹੋਰ॥ਚਿਤਿ
ਚਿਤਵਉਹਰਿਰਸਨਅਰਾਧਉਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਸਰਬ
ਕੇਠਾਕੁਰਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋਰਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਰੋਉਧਰਸਿਆਖੀਫੋ
ਰ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦ੍ਰਲੋਕਆਈਇੰਦ੍ਰਲੋ

ਕਰਤੇਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਜੋਹਿਨਸਾਕੈਮਲਮਲਧੋਵਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਆਇਪਰਿ
ਓਸਰਨਾ॥ਗੁਹਜਪਾਵਕੁਬਹੁਤੁਪਰਜਾਰੈਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰਜਖਕਿੰਨਰਨਰਰਹੀਕੰਠਿਉਰਝਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਗੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈ
ਜਾਕੈਕੋਟਿਐਸੀਦਾਸਾਇ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਪੁਨਾਸਾਮੀਦੇਹੋਦੇਜਗਕੀ
ਰਤੁਦਰਗਹਿਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਾਸਹੋਇਖਿਨਮੈਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀ
ਰਹੀਐ॥ਜਾਤੇਪ੍ਰਾਨਨਾਬਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ
ਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਪ੍ਰ
ਭਪਾਈਐ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸਹਿਪੈਜਰਖਾਈਐ॥੨॥੧੩॥
੨੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬਿਸੰਭਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਾਕੀ
ਸੇਵਾਨਿਹਫਲਨਹੋਵਤਖਿਨਮੈਕਰਹਿਉਧਾਰਾ॥ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾ
ਚੁ॥ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਤਾਹੂਕਉਤੂੰਜਾਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਤੁ
ਮਾਰੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹੋਇਸਹਾਈਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੰਸਾਰਾ॥
੨॥੧੪॥੨੩॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਆਪ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਦੀਓਗੁਰਿਅਵਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓ
ਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਮਿਟੀਬਿਆਧਿਸਰਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿਗੁਣਸ
ਦਾਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਅਬਿਚਲ
ਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ॥ਧੰਧਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਉਧਹਿਗੁਣਨਿ
ਧਿਨਾਮੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਧਾਇ
ਓ॥ਬਿਸਰਤਪ੍ਰਭਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਾਮੋਹਨੀਖਾਇਓ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਗਨਹੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਓ॥ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਹ
ਰਿਸਰਣਾਇਓ॥੨॥੧੬॥੨੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੰਤ॥ਛੋ
ਡਿਆਨਬਿਉਹਾਰਮਿਥਿਆਭਜੁਸਦਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਰੁਭ
ਗਤਾਈਤਆਗੈਟੇਕ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਿਦੀਆਗੁਰਗਿਆਨੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥

ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਸਰਣਿਤਾਕੀਗਹੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੂਨਾਨਕਹਰਿ
ਨਿਧਿਲਹੀ॥੨॥੨੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੪॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ
ਸਾਧਸਰਣੀਆਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੂਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚਰਨਕਮ
ਲਅਰਾਧਿ॥ਸਰਬਸੂਖਕਲਿਆਣਪਾਵਹਿਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਈਤਊਤਜੀਅਨਾਲਿਸੰਗੀਸਰਬਰਵਿਆਸੋਇ
ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਾਵਮਿਥਿਆਕਛੁਨਆਵੈਕਾਮਿ॥ਸਰਣਿਸਾਧੂਨਿਰਮਲਾਗਤਿਹੋਇਪ੍ਰਭ
ਕੈਨਾਮਿ॥੩॥ਅਗਮਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਊਚਾਸਰਣਿਸਾਧੂਜੋਗੁ॥ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੪॥੧॥੨੭॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਇਮਨਕੀ
ਭੂਖ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਥਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰਿਇਹੁਮਨੁਆਠਪਹਰਅਰਾਧਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅ
ਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀ
ਸਰਣਿਤਾਕੀਆਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੩॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਦਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨਕ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਗ
ਈਸੰਕਾਤੂਟਿ॥ਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਬਿਨਾਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੂਟਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਮਿਲਿਸਾਧਬਚਨਗੋਬਿੰਦਧਿਆਏਮਹਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਅਨੇ
ਕਕਰਣੀਸਫਲਸਿਮਰਤਨਾਮ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖੇਭਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਹੂੰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਮਰਥ॥ਗੁਣਅਨਿਕਰਸਨਾਕਿਆਬਖ
ਨੈਅਗਨਤਸਦਾਅਕਥ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਲਕਿਰ
ਪਾਕਰਣ॥ਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮਰਣਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣ॥੪॥੩॥
੨੯॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਘਰੋਗੁ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਅਉਖਧੁਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਛੀਐਜਨਧੂਰਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇ
ਲਹਹਿਪਾਤਿਕਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਆਸਾਕੂਕਰੀਬਿ

ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣਾ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤੇ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤੇ ॥੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟਿਆ ॥੫॥੪॥੩੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗਾ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਇ ਬਿਓਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੫॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਥਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥

+ ਅਟਿਕੁਸਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧॥ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਾਤੇਤਾਕੇਅੰਤਨਪਰਹਿਸੁਮਾਰ॥ਜੈਸੀਭੂਖਹੋਵਹਿਅਭ
ਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥੁਸਚੁਦੇਵਣਹਾਰ॥੧॥ਐਜੀਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਚੁਅਧਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇ
ਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥ਜਲੁਥਲੁਧਰਣਿਗਗਨੁਤਹਨਾਹੀਆਪੇਆਪੁਕੀਆਕਰਤਾਰ॥੨॥ਨਾਤਦਿਮਾ
ਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੂਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿਲੋਚਨਅਭਅੰਤਰਿਏਕਾ
ਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰ॥੩॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰ॥
ਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤੂੰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਦੇਤੋਟਿ
ਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਊਂਧੈਭਾਂਡੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰੈਨਿਹਾਰ॥੫॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿ
ਜਾਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਵਹਿਮਨਅੰਤਰਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਰ॥ ਆਪਨਾ
੬॥ਬਡੈਭਾਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਭੇਦੁਨਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਰਾਰ॥ਤਾਕਉਕਾਲੁਨਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੂਝਹਿਅੰਤ
ਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥੭॥ਅਬਤਬਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਪਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਚਾਤ੍ਰਿਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧॥ਐ
ਜੀਜਨਮਿਮਰੈਆਵੈਫੁਨਿਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤੇਨਾਮੇਗ
ਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾਚੇਐਸੀਨਾਮ
ਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਜੀਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭਿਖਿਆਕਉਕੇਤੇਉਦਰੁਭਰਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪ੍ਰਾਨੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ॥੨॥ਐਜੀਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢੇ
ਜਨਮਿਜਨਮਿਵੈਰਾਈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਸੇਬਾਚੇਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਜੋਹਿਨਸਾਕੈਦੂਤੁਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਬਿਗਤਨਾਥਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਈ॥੪॥ਐਜੀਉਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਨਾਮੁਜਪਿਰਾਖਹੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਕਰਸੀਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਮੈਅਵਰਨਦੂਜਾਭਾ
ਈ॥ਅਬਤਬਏਕੋਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਜੀਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇ
ਕਉਤੁਝਹੀਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥
੭॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰਨਰਹਸੀਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠਿਬਣਾਈ॥੮॥੩॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧॥ਐਜੀਨਹਮਉਤਮ

ਨੀਲ ਨਾਮਧੁ ਮਹਰਿ ਸਰਨਾਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸ
ਰਜਿਤ ਰੋਗਾ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
ਨਿਰਮੂਲ ਨ ਜਮ ਕਾਣ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥
੩॥ ਐਸੀ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ
ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਐਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾ
ਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਐਸੀ ਸਰਨ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖ
ਸਿ ਮਿਲਾਵਹਿ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲ ਨਾਥ ਸਿਰ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐਸੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਚੁਕਾਈ ॥
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਇਸਨਾਨੀ
ਮਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨਾਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵ
ਡ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਬ
ਦ ਸਲਾਹੀ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰਾਧਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ
ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰ ਤਾਰਨ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਕਰ ਕਰਣੀ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨ (੧ ਰਹਾਉ)
ਕਲਿਆਨ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗ
ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤ ਭਰ
ਮ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗ ਜਨਮ ਬਿਆਧ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤ
ਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਤੰ ਦੁਖ ਅਧਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜ ਸਰਨ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨ ਮਨ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥
ਸੋ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਜਿਤੁ ਸਾਚ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰ ਭ
ਉਜਲ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਇਹ ਸਰੀਰ ਤਉ ਸ
ਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸ ਮਨੰ ॥ ਮਨ ਮਾਰ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ
ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਣੰ ॥੮॥੧॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਾਖੈਸੋਮੁਕ
ਤਿਹੋਵੈਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚ
ਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਤੇਜਮਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆ
ਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪਿਲਾਏ॥ਆਪੇਗਾਵੈਆਪਿਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾ
ਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਹੋਈ॥ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੂ
ਤਾਨਾਚੈਟਾਪੈਅਵਰੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਪਰਵਿਰਤਿਪਖਕਰ ਮੀਨਾ
ਨੈਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮਤਿਬੁ
ਧਿਬੀਚਾਰੀ॥੪॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੈਜਿਨਲਾਗੀਲਿਵਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭੀਨਾਚੈਨਾਚੈਖਾਣੀਚਾਰੀ॥੫॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੇਈਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਿਵਲ
ਾਏ॥ਸੇਭਗਤੁਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀਜਿਨਹਰਿਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਗੈਬਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਸੋਈ॥
॥੭॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਬਹੁਤੁਲੋਕਨਾਚੈਕੋਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾ
ਰਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੮॥ਇਕੁਦਮੁਸਾਚਾਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਬਿ
ਰਥਾਜਾਇ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਇ॥ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਸੁਖੁਪਾਵਹਿਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੯॥੧॥੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ॥੪॥ ੧ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥ਸਰਣਾਗ
ਤਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏ
ਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤ
ਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿ
ਨਕੇਰਾਆਪਿਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤ
ਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵਹਿਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿ

ਨਕਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲਪਧੋਵੈਉਹਮਲਭਖਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉ
ਰਵਾਰਨਪਾਰੀ॥੬॥ਇਹੁਪਰਪੰਚਖੇਲਕੀਆਤੁਧਕਰਤੈਹਰਿਕਰਤੈਸਭਕਲਧਾ
ਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂਤਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਰਸਨਰਸ
ਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿਰਸਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨਅਵਰਨਮਾਗਉ
ਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੭॥੪॥ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਸ
ਟਪਦੀਆ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਜਨਮੈਰਾਜਾਤੂੰਕਹੀਐ
ਭੂਮਨਮੈਤੂੰਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮੈਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਰਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਵਡੋ
ਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਖੀਆਨਿਮੈਤੂੰਸੁਖੀਆਕਹੀਐਦਾਤਨਾਸਿਰਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮੈਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀ
ਐਰਸੀਅਨਮੈਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨਮੈਤੂੰਸੂਰਾਕਹੀਐਭੋਗਨਮੈਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਿਹ
ਸਤਮੈਤੂੰਬਡਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਗਨਮੈਜੋਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮੈਤੂੰਕਰਤਾਕਹੀਐ
ਆਚਾਰਨਮੈਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨਮੈਤੂੰਸਾਚਾਵਾਪਾਰਨਿਮਾਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦ
ਰਬਾਰਮੈਤੇਰਉਦਰਬਾਰਾਸਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ॥ਲਖਿਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨ
ਜਾਈਗਨਨਸਕਉਸੀਕਾ॥੫॥ਨਾਮਨਮੈਤੇਰਉਪ੍ਰਭਨਾਮਾਗਿਆਨਮੈ
ਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਮੈਤੇਰੀਪ੍ਰਭਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਸਿਧਨ
ਮੈਤੇਰੀਪ੍ਰਭਸਿਧਾਕਰਮਨਮਹਿਕਰਮਾ॥ਆਗਿਆਮੈਤੇਰੀਪ੍ਰਭਆਗਿਆ
ਹੁਕਮਨਾਸਿਰਹੁਕਮਾ॥੭॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਬੋਲਹਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਕ
ਵਨਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਜਸਗਾਇਓਜੋਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ
॥੮॥੧॥੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਥ
ਨਰਹਰਿਦੀਨਬੰਧਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵਾ॥ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿ
ਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵਾ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆ
ਲਕੇਸਵਤਾਰਜਗਭਉਸਿੰਧ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਰਾਰਮਨਮਕ
ਰੰਦਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਧਰਨੀਧਰਪਤਰਾਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਜਲਤਅਨਕਤਰੰਗ
ਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤਾ॥ਛੇਦਅਹੰਬੁਧਕਰੁਣਾਮੈਚਿੰਤਮੇਟਪੁਰਖਅਨੰਤਾ॥

ਸ੍ਰਿਸਟਸਮਰਥਪਲਮੁਹਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨਿਸਹਿਜਸਮਾਧਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨ
ਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧਾ॥੪॥ਮੋਹਿਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ॥ਰਖੁਧਰਮੁਭਰਮ
ਬਿਦਾਰਮਨਤੇਉਧਰਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨ
ਚੀਰ॥ਖਲਮੁਗਧਮੂੜਕਟਾਖ੍ਯ੍ਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਧੀਰ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗ
ਦੀਸਜਪਮਨਧਾਰਰਿਦਪਰਤੀਤ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰ
ਸਹਰੀਤ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨਸ੍ਰਵਨਹਰਿਜਸਰਸਨਨਾਮਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗ
ਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਤਉਧਰ॥੮॥੧॥੨॥੯॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ਸਿ
ਕੰਦਰਬ੍ਰਹਮਕੀਵਾਰਧੁਨੀ॥ਸਲੋਕ॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਇਹੁਜਗੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਜੀਵਣਪ
ਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਹਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮ
ਨਵਸੈਗੁਰਮੁਖਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਅੰਦਰਸਹਸਾਦੁਖਹੈਆਪੈਸਿਰਧੰਧੈ
ਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗੈਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰ॥ਨਾਮਨਚੇਤਹਿਸਬਦ
ਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਾਕਾਅਚਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾ
ਇਆਨਾਨਕਜਮਮਾਰਕਰਹਿਖੁਆਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਣਾਆਪਉਪਾਇਨਤਦ
ਹੋਰਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਆਪਕਰੈਜੋਕਰੈਸੋਹੋਈ॥ਤਦਹੁਅਕਾਸਨਪਤਾਲਹੈਨਤ੍ਰੈ
ਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਨਿਰੰਕਾਰਹੈਨਓਪਤਹੋਈ॥ਜਿਉਤਿਸਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੈਤਿਸਬਿਨਅ
ਵਰਨਕੋਈ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਾਹਿਬਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸਾਹਿਸਬਦਕਮਾਇ॥ਓਹਅਉ
ਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਅਵਰਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੇਮਰਜਾਇ॥ਨਿਹਫਲਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜੋਖਸ
ਮਨਜਾਣੈਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਹਸਜਾ
ਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਸਚਾਨਾਮਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਬੁਝਪਰਵਾਨ
ਹੋਇਤਾਫਲਪਾਵੈਸਚ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰਹਿਹੁਕਮੈਮੂਲਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕ
ਚਨਿਕਚ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲਰਚਾਇਆ॥ਹੁ
ਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਸਾਜੀਅਨਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਹੂਸਭਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਸੁਣਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੂ

ਲਰਚਾਇਓਨੁਤਿਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਗੁਰਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾ
ਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਉਤਾਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹ
ਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੧॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾ
ਨਿਕਸਿਆਕਿਉਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮ
ਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨ੍ਹਾਹੋ
ਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈ
ਭਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈਐ
ਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆ
ਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸਾਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਹਥਹੁ
ਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ
ਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿ
ਸਹਿਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲ
ਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨ
ਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂਰਾਪਾਇਸੀ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿ
ਖਿਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਾਹੋਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ

ਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤਹਿ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਲਾਤਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਵਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨ ਉਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਪਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਵਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ

ਹਰਿਨਾਉ॥ਪਉੜੀ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਹਿਵਡਾਰੋਗੁਪਾਇਆਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀ
ਤੀਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ਆਪਨਾਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਚਹੁਉਤਰੈਸੁਖਵਸੈਮਨਆਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਹਿਰਦੈਲਿਵਲ
ਈ॥੯॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਆਪਣਾਤਿਨਪੂਜੈਸਭੁਕੋਇ॥ਸਭ
ਨਾਉਪਾਵਣਾਸਿਰਉਪਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸੀਤਲਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸੁ
ਖਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮਵਡਾਈਹੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀ
ਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨਾ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਸੰਤੋਖਸਭ
ਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਪਵਿਤਾ॥ਅੰਦਰਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾ॥ਤ
ਹਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਆਨੰਦਰਸੁਅਗਿਆਨਾਗਵਿਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁ
ਣਪਰਗਟੁਕੀਤਾ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕਹੈਇਕੋਹਰਿਮਿਤਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿ
ਦੇਸੁਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਐਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛੈਸਚੁਸੰਜਮੁ
ਕਮਾਵਹਿਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਏ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸਨੋਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਮ:੩॥ਅੰ
ਦਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਏ॥ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁ
ਨਾਭੀਜਈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖਿਆ
ਮੋਹਿਸੁਆਏ॥ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈਜੰਮੈਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸ
ਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆ
ਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋ
ਅੰਤਿਛਡਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪ
ਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿ
ਨੀਪਾਇਆਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾਉ
ਧਾਰਿ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਾਂਦੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਸਿਉਰੰਗਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਗਿ
ਆਨਪਰਾਪਤਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਚੁਕਾਇਆ।ਜਿਸਨੋਕਰਮਹੋਵੈਧੁਰ
ਪੂਰਾਤਿਨਗੁਰਮੁਖਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆ।੧।ਮਃ੩।ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬ
ਦਨਲਾਗਹੁਪਿਆਰ।ਸਹਿਜੇਹਰਿਨਾਮਨਧਿਆਇਓਕਿਤਆਇਆਸੰਸਾਰ।ਫਿਰ
ਫਿਰਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਰ।ਕੂੜੈਲਾਲਚਲਗਿਆਨਉਰਵਾ
ਰਨਪਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉਬਰੇਜੋਆਪਮੇਲੇਕਰਤਾਰ।੨।ਪਉੜੀ।ਭਗਤਸ
ਚੈਦਰਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਰਹਾਏ।ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏ।ਹਰਿਰੰ
ਗਰਹੈਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸਪਿਆਏ।ਸਫਲਜਨਮਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਜ
ਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ।ਬਾਝਗੁਰੂਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ।
੧੧।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਕਲਜੁਗਨਾਮਨਿਧਾਨਹਰਿਭਗਤੀਖਟਿਆ।ਹਰਿਉਤਮ
ਪਦਪਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਰਿਨਾਮਵਸਾਇਆ।ਅਨਦਿਨਨਾਮਧਿਆਇਆ।
ਵਿਚਹਗ੍ਰਿਹਗੁਰਬਚਨਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹਿਜਲਾਇਆ।ਆਪਤਰਿਆਕੁ
ਲਜਗਤਤਰਾਇਆਧੰਨਜਣੇਦੀਮਾਇਆ।ਐਸਾਸਤਗੁਰਸੋਈਪਾਏਜਿ
ਸਧੁਰਮਸਤਕਹਰਿਲਿਖਪਾਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ
ਵਿਟਹੁਜਿਨਭਰਮਭੁਲਾਮਾਰਗਪਾਇਆ।੧।ਮਃ੩।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਵੇ
ਖਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਦੀਪਕਪਤੰਗਪਚਾਇਆ।ਪੰਡਿਤਭੁਲਭੁਲਮਾਇਆਵੇਖੈਦੇਖਾ
ਕਿਨੈਕਿਹੁਆਨਚੜਾਇਆ।ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨਿਤਬਿਖਿਆਨਾਵਹੁਦਯਖੁਆ
ਇਆ।ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨਾਅਹੰਕਾਰਬਹੁਗਰਬਵਧਾਇਆ।
ਛਾਦਨਭੋਜਨਨਲੈਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਠਜਨਮਗਵਾਇਆ।ਏਤੜਿਆ
ਵਿਚਹੁਸੋਜਨਸਮਧਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਨਾਮਧਿਆਇਆ।ਜਨਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆ
ਖਸੁਣਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਕਰਾਇਆ।੨।ਪਉੜੀ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਪ੍ਰੇਤਹੈ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ।ਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰਹੈਏਸਉਪਰਜਮਡੰਡਕਰਾਰਾ।
ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਪਾਈਅਨਜਿਨਦੂਜਾਭਉਪਿਆਰਾ।ਜਮਪੁਰਬਧੇਮਾਰੀ
ਅਨਿਕੋਇਨਸੁਣੈਪੁਕਾਰਾ।ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਨਿ
ਸਤਾਰਾ।੧੨।ਸਃ੩।ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ।ਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈ

ਮਨ

ਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਦੂਜਾਪਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹੁਵਿਚਹੁ
ਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਹੁਮਨੁਕੇਤੜਿਆਜੁਗਭਰਮਿ
ਆਅਸਥਿਰੁਰਹੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਭਾਣਾਤਾਭਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁ
ਖੇਲੁਉਪਾਇ॥ਜਾਹਰਿਬਖਸੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੰਨਿਆਨਾਕਿਛੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅ
ਪਾਰੁਹੈਮਿਲਣਾਸੰਜੋਗੀ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇਰਸਭੋਗੀ॥
ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿ
ਕਰੇਸੁਹੋਗੀ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾਇਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਆਈ॥ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇ
ਈਜਨਸੋਹਣੇਤਿਨ੍ਹਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆ
ਗੜ੍ਹਭੀਤਰਿਕੂੜੁਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁ
ਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨ੍ਹਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਜਿ
ਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੧੪॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੈਣਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆ
ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲਹਿਬੋਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰ
ਤਿਆਸੋਭਾਪਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰ

ਫੈਲਾਲਾ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਆਹਰਿ ਪਾਇਆ ਆਸਾਹਿ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਭਾਲਾ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸੰਮਾਲਾ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨ ਅਤੁਲੋ ਕ੍ਰੀਆ ਨਿਤ ਲੋਕੋ ਰਾਤਾ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਲੀ ਮੋਹਿਆ ਵਹਾਵਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਨ ਜਾਇ ਜੀਅ ਮੁਖ ਦੁਖ
ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਚਾਖਿਓ ਫਿਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖਿਆ
ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸਚੁ ਗਹਰ ਗੰ
ਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀ
ਐ ਜੇ ਸਭ ਮੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰ ਸਲਾਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖ ਖਾਇ ॥ ਉਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁ
ਖੇ ਦੁਖ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੈ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਮਿ
ਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤ ਬਣੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾ
ਣੈ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰ ਸਦਾ ਵ
ਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਉ
ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੈ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚ
ਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰੈ ਹਉ ਤਨ ਮਨ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲ
ਥਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨ ਚਿਤ ਕਰੈ ਤਿਸ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨੇੜ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸ
ਹਜ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗੈ ਨਾ ਸਵੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ

ਸਭਾਖਿਆਸੇਪੂੰਨਪਰਾਨੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਮੂਏਅਜਾਣੀ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮ:
ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮਹੈਗੁਰਮੁਖਪਾਵੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਜਾਆਪਦਇਆਕਰਦੇਇ॥
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮਲਏਇ॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਸਾਂਤਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆ
ਨਜਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀ
ਤਲਬਨਹੋਵਈਨਓਹਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਸਮਾਹ
ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਤਿਸਨੁਆਖੀਐਜੋਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰ॥ਦਰਖੜਾਸੇਵ
ਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰ॥ਢਾਢੀਦਰਘਰਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੀਐਉਰਧਾਰ॥ਢਾਢੀ
ਕਾਮਹਲਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਰਿਜਪਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੂਜਰੀਜਾਤਗਵਾਰਹੈਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਬੀਚਾਰਅਨਦਿਨਹਰਿਜਪਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐਤਿਸਭ
ਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰ॥ਸਾਹੁਕਮਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰ॥
ਓਹਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰ॥ਭੈਪਈਐਮਲਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈ
ਸਰੀਰ॥ਅੰਤਰਪਰਗਾਸਮਤਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਭੈਵਿਚਬੈਸੈਭੈਰ
ਹੈਭੈਵਿਚਕਮਾਵਹਿਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈ
ਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਜੋਤੀਜੋਤਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸ
ਨੋਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਜਾਉ॥
ਨਾਨਕਏਕਛੋਡਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਬਾਜਲਜਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਸਅਉਤਾਰਉ
ਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀਆ॥ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ਈ
ਸਰਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨਹੀਨਲੀਆ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਅਲਖਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਪ੍ਰਗਟੀਆ॥ਤਿਥੈਸੋਗਵਿਜੋਗਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰਜਗਥੀਆ॥
੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਏਹਸਭੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰ॥ਜਿਨ

ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਹੋਇਆਪਰਵਨਾ ॥ ਨਾਨਕਜੋਬਉਗਣਾਇਵਨਾਸੋਮੂਰਖਗਾਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆਨੁਕੁੰਡਾਜਿਹਖਿੰਚੇਤਿਹਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾ
ਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾ
ਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁ
ਖੁਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤੁਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥
ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਾਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਣਪਾਹੁਣਿਆ
ਉ ॥ ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾਬਹੁੜਿਬਰਸਹਿਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾਸੋਜੋਭਾਵਦਾਸਜਣੁਸੋਜਿਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂਸਚਾ
ਸਾਂਈ ॥ ਤੂਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਧੁਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਜੋਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਹੁਨਾ
ਨਕਲਗਿਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿ
ਨਿਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਕੋਨਹੀਬਾਝਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੂਰਾਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਹੀਹ
ਰਿਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਹੀਖੇਵਾਟੁ ॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇ
ਦਸੇਘਾਟੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੁ ॥੨੨॥ ਵਾਰ
ਗੂਜਰੀਕੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਲੋਕਾਮਹਲਾ੫ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਰਾਧਣਾਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਣੀਸੁਨ
ਣਾਹਰਿਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਿਪਾਈਐਠਾਉ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਹਿ
ਜਿਸਨੋਏਹਵਥੁਦੇਇ ॥ ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇਰ
ਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤਨਿੰ
ਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ ॥ ਜਿ
ਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁ

ਆਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭੁ ਸੈਦੇ ਇਕ
ਤਾਰ ਕੇ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁ
ਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ
ਤੁਠੈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ
ਮੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਠੈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਠੈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹਣਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਐ ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ
ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥
ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕੰਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉ
ਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮ
ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਚੰਗੀ
ਆਈਆ ਆਲਸੁ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਵੈ ਸੇਰ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾ
ਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਆ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢ
ਕਿਆ ਮਨ ਮੈ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿ
ਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਸਾ ਘਰ ਘ
ਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰ ਪ
ਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ
ਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨ
ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿ
ਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁ
ਝਿ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ

ਉਧਾਰਣਾ॥ਜਿਸਨੋਹੋਵੈਵਲਸੋਕਿਵੇਨਹਾਰਣਾ॥ਸਦਾਆਭੁਗਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸਨੋਸਦਨਮਸ
ਕਾਰਣਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਜਲਾਇ॥ਜੀਵ
ਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭ
ਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਜੋਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ॥
ਤਿਸਕਾਦਰਸਨਦੇਖਜਗਤਨਿਹਾਲਹੋਇ॥ਜਨਕੈਸੰਗਨਿਹਾਲਪਾਪਾਮੈਲਧੋਇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸਘਟ
ਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਕਿਨੈਹਿਵਿਰਲੇਹਰਿਧਨਖਾਟ
ਐ॥੫॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਮਨਮੈਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮਕਰਉਉਠਨੀਤ॥ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਕੋਆਹਰਉਦੇਹਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮ:੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਧਾਰਪ੍ਰਭਰਖਿਆਮ
ਨਤਨਰਤਾਮੂਲ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੂਲ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪੈਅਰਦਾਸਕਰ॥ਛੋਡਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨਤਨਅ
ਰਪਧਰ॥ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਜਾਇਜਰ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਭਵਜਲਬਿਖਮਤਰ॥
ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰਹੁਡਰ॥ਖਿਨਮੈਕਰੇਨਿਹਾਲਊਣੇਸਭਰਭਰ॥ਮਨ
ਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖਧਿਆਈਐਸਦਾਹਰਿ॥ਸੋਲਗਾਹਰਿਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮਧੁਰ॥੬॥
ਸਲੋਕਮ:੫॥ਲਗੜੀਆਸੁਥਾਨਜੋੜਨਹਾਰੈਜੋੜੀਆ॥ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈ
ਆਨਡੁਬਣਦੇਨਨਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਮ:੫॥ਬਨਭੀਹਾਵਲੋਹਿਕਸਾਥੀਲਧਮਦੁਖਹ
ਰਤਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਬਲਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਣਕਾਮਾ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਪਾਈਅਨਸਭਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਰਤਿਆ॥ਨਹੋਵੀਪਛੁਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪਤਿ
ਆ॥ਪਹੁਚਨਸਕੈਹਿਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿਤਾਰ
ਮਨ॥ਗੁਰਪੈਸਿਫਤਭੰਡਾਰਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਨਿਹਾਲਬਹੁੜਨ
ਧਾਈਐ॥ਰਖੈਆਪਦਇਆਲਕਰਦਾਸਾਆਪਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜੀਵਾ
ਸੁਣਸੁਣੇ॥੭॥ਸਲੋਕਮ:੫॥ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈਸਹਦਿਤਾਢਕਣਕੋਪਤਮੇਰੀ॥ਦਾ
ਨਾਬੀਨਾਸਾਂਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥੧॥ਮ:੫॥ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਹਭੁਕਿਛੁ

ਲਧਮੁ ਬਿਖਮ ਮਨਾਇ ਠਿਮ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਰਖੈ ਸਿਰ ਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਣ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਈਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ
ਤੇਰੀ ਛਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁ
ਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ
ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ
ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਇ ਛਪਿ ॥
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲੁ ਤਾ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ
ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਸੇਤੀ
ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥
ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇ
ਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿ
ਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ
ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥
ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿ
ਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋ
ਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ
ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ

ਆਇਜਾਇਕੈਅਫਲੁਸਭੁਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆਤੁਧੁ
ਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥
ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲੇਹਿ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ਸਲੋ
ਕਮਃ੫॥ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਞੀਆ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਾ॥ਮਃ੫॥ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨ
ਛਿਜਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁ
ਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰਣਾ
ਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿ
ਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥
ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਾਪੜਿਆਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾ
ਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀ
ਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀ
ਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀ
ਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿ॥ਵਡੀਹੂੰਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥
ਸਲੋਕ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾ
ਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਰਾਮੁਰਮਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿ
ਆਪਰਵਾਣੁਦਰਗਹਿਪਵੈਥਾਇ॥ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੂਖੁਜਾਇ॥ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਲਓਨਾਮਿਹਰਪਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਵ
ਡਰੋਗੁਨਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਭਗਤਾਇਹੁਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ ਭਰਮ ਕੋਟ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਕੀ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਕੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥ ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ

ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮਾਲਿਆ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨ

ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਬਿਨ ਪਤਿ ਜੈਸੇ ਸੂਏ ਪਰ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਦਾਤਾਰ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ
ਆ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥
ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਵਣ
ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਕ ਇਕ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧ ॥ ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਰਾਗ ਕਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥੫॥ ਅ
ਸਟਪਦੀਆ ॥ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ਪੰਨੇ ॥

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ॥ ਘਰ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰ
ਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁ
ਕਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੋਈਐ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕ ਟੂਟੇ ਸਿਕਾ ਪਾਕ ਪੇ ਕੋਦਉ ਭੁ
ਸ ਖਈਐ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੂ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਐ ॥ ਜਨ ਭ
ਗਤਨ ਕੋ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਿਆ ਕੀਆ ਆਪਨ ਪਈਐ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ
ਭ੍ਰਮ ਬੂਡੋ ਅਨਕ ਜੂਨ ਭ੍ਰਮਈਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹ ਅ
ਉਸਰ ਕਤ ਪਈਐ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲ ਕ ਕਪ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨ ਰੈਨ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ
ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰ ॥੩॥ ਮੁਸ ਮੁਸ
ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭ ਤ
ਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗ ਤਾਗਾ
ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਏਕ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰ ॥੧॥ ਜੌ ਰਾਜ ਦੇਹਿ ਤ
ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪ
ਦ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ
ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿ
ਸ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੨॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥ
ਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇ
ਖਿਆ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲ ਰੀ ਬਾਈ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾ
ਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ॥
ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੋ ਜਰਿਆ॥੩॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਰਵਿਦਾਸ
ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੂਧੁ ਤ
ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ
ਲੈ ਚਰਾਵਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ॥ ਬਿ
ਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ॥
੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ
ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ॥੫॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪ
ਦੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ
ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ॥
੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇ
ਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮਾਇਆ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਕਾਹੇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਹੇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਹੇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ
ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਏ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾ
ਇ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ॥੪॥੧॥
ਗੂਜਰੀ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ॥ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵ
ਲਿ ਅਉਤਰੈ॥ ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿ
ਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ॥ ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜ
ਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ॥ ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ
ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ॥੪॥ ਅੰਤਿ
ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁ
ਕਤੇ ਪੀਤੰਬਰ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ॥੫॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪॥

ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪ
ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇ
ਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮ
ਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਯ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ
॥੨॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ
ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇ
ਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥
ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥ ਜਮਲਾ ॥੮॥ ੴ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇ
ਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ
ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾ
ਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ
ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥
ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ
ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥
ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮ
ਨਾਵਹੁ ਆਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਲਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪੈ
ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ
ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ

ਰਾ॥ਜੋਆਵੈਤੁਮਸਰਨਿਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਤਿਸੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤੁਮਾਰੀ
ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਲਾਜਮੁਰਾਰੀ॥੨॥੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉ
ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਸਾਧਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਜੂਠਾਰੀ॥ਹਮਰੈਜੀਅਹੋ
ਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੋਤਹੈਹਮਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ਹਮਰੀਮੁਦ੍ਰਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁਸਟਾਰੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨॥੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘ
ਰਿਪੂਤੁਜਮਤੁਹੈਤਿਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈ
ਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਸਟੀ॥ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾ
ਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਕਟੀ॥
੨॥੬॥ਛਕਾ॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੨॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵ
ਘਟਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇ
ਤੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਈਐ॥ਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਰ
ਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਫੂਲਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕ
ਬਹਸਨੋਕਬਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਿਧੋਈਐ॥ਕੋ
ਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੋਈਐ॥੨॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈ
ਡਰਤ॥ਮੇਰਤੇਰਤਜਉਅਭਿਮਾਨਾਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕ
ਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰ
ਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥੧॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨਪਜਰਤ॥

ਨਾਨਕ

ਨਿਰਗੁਨਕਰੂਪਕੁਲਹੀਣਹਉਅਨਦਰੂਪਸੁਆਮੀਭਰਤਾ॥੨॥੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੂੰ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਧਾਰੈਬਰਨਅਬਰਨਾਸਭਹੂੰ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸਮਾਇਓਇਹਬਿਧਿਜਾਨੀਤਬਹੂੰ॥ਜਹਾਜਹਾਇਹਦੇਹੀਧਾਰੀ
ਰਹਨੁਨਪਾਇਓਕਬਹੂੰ॥ਸੁਖੁਪਾਇਓਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨਾਸੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਏਪ੍ਰਭਜਬਹੂੰ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਬਲਬਹੂੰ॥੨॥੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਜਿਉ
ਆਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚਨੀਚਅਤਿਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਗਰੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਅਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਥੇਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਘਟਾਵਉ॥ਜਿਉਆਪਨੋਸੁਆਮੀਸੁਖੁਮਾ
ਨੈਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਰੇਣਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬ
ਸੂਖਬਡਿਆਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰ
ਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਅਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖ
ਪਾਇਓਚਿੰਤਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂਠਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾ
ਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਭ
ਰਮੁਅੰਧੇਰਾਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿ
ਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਪ੍ਰਾਨ
ਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾ
ਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਮਹਾਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖ
ਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਚ
ਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ਸੁਖਦਾਈ
ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆ
ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀਨੋਆਪਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਹੋਣੀ॥੧॥ਕਰਮਧ
ਰਮਕਿਛੁਉਪਜਿਨਆਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮ
ਨਾਨਕਲਾਗੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀ॥੨॥੯॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਜਪਲ

ਸਾਗਰਤਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਿਜਆਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਫਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓ
ਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ਤਿਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਸੇਵਡ
ਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁੰਦਰਿਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸ
ਾਹਾ॥੨॥੧੦॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਕਹਅਹੰਕਾਰਿਅਫਾਰਾ॥ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਣਜਿਨਿਧਾਰਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਲਪਟਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਗੁੰ
ਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸਮਰਥਾਕਿਆ
ਨਾਨਕਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ॥ਸਿਮਰਿ
ਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸਵੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰੁਦੇਹਦੁਲਭਸਾ
ਧੂਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ਘਰੀਨਮੁਹਤੁਨਚਸਾਬਿਲੰਬਹੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਨਿਤਹੇਰੈ॥੧॥
ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾਢਹੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆ
ਨੰਦਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਛਕਾ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅ
ਰਾਧਿਓ॥ਸੁਖਸਹਿਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਫਧਓ॥ਭਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਮ
ਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧਿਓ॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਿਟਿਓਮੋਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਾਧਿਓ॥ਬ
ਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗੰਮਅਗਾਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫਲਆਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕਉਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੂਰੁਸੋਬੇਤਾਜੋਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਨਾ
ਮੁਉਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨ
ਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥
॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ॥ਇਤਨੀਨਾਬੂਝੈਕਬਹੂਚ
ਲਨਾਬਿਕਲਭਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਰਸਿਰਚਿਆਬਿਖਿ
ਆਏਕਉਪਾਇਓ॥ਲੋਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਿਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿ
ਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਕਰੀਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆ
ਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰ
ਚਰਨਾ॥ਕਲਿਮਲਡਾਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇਹਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾ

ਬਹੁਰਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥ਜੂਠਨਮਰਤਪਰਸੀਓਸੰਤਨਕੀਇਹਾਧਿਆਨਓਹਧਰਨਾ॥ਭ
ਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਠਾਕੁਰਨਾਨਕਕਉਧਾਰਿਓਸਾਧੂਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ
ਹਲਾ੫॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧ
ਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭ
ਅੰਚਲੁਗਹੀਐ॥ਆਂਚਨਲਾਗੈਅਗਨਸਾਗਰਤੇਸਰਨਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀ
ਐ॥੧॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਨ
ਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਾਹੀਐ॥੨॥੧੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕ
ਲੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥
ਨਾਮਨਿਧਾਨਗਾਵਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨਾਦਾਸਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਨਿਰਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ
ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੧੮॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨ
ਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਾਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤ
ਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਾਹਿਇਹੁਸੁਖਧਾਰਉ॥੧॥ਗੁਨਗਾਵਹਠਾਕੁਰਅਬਿਨ
ਸੀਕਲਮਲਸਗਲੇਝਾਰਉ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਨਪਾਵਉਕੰਠਲਾਇ
ਉਰਿਧਾਰਉ॥੨॥੧੯॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸ
ਤੁਮਾਰਾ॥ਸੁੰਦਰਧਿਆਨਧਾਰੁਦਿਨਰੈਣੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਅਵਿਲੋਕਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਤਤਾਬੀਚਾਰਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿਪੂਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨਿਹਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾ
ਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਧੂਰਬਾਛਹਿਨਿਤਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਵਨਹਾਰਾ॥੨॥੨੦॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰਾਜਨਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾ
ਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਧਜਾਕਉਉਪਜੀਛੋਡਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤ
ਹਰਿਹਰਿਸੋਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤਾ॥ਅਠਸਠਤੀਰਥ
ਮਜਨਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨ
ਸਉਤਕੀਓਬਿਧਾਤਾ॥ਸਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ

ਛੁਟਕੈ॥੩॥੨੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐ॥ਅਨ
ਕਪ੍ਰਕਾਰਫਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਰੋਗਸੋਗਤਨ
ਬਾਧਿਓਬਹੁਜੂਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਰੂ
ਆਈਐ॥੧॥ਕਰੈਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰ
ਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਠਾ
ਕੁਰਹੋਇਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੋਪਾ
ਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥੁਦੇ
ਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਵਰਨਾਰੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾ
ਜੈਕਾਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਾਰੋ॥੨॥੨੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪੈਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ਭ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਾਅੰਦੇਸਾਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀ
ਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਆ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏ
ਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸੁਫਲਦਰਸਨਸਹਿਗਇਆ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਨਿਰਗੁਣਕਉਦਾਤਾਚਰਨਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅ
ਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ॥ਸਰਨਿਆਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾਖਰਾਖਮੁਰਾ
ਰੇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤਿਉਰਾਰੇ॥੧॥ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੋ॥ਉਨਸਿਮਰਿਮੇਰਾਮਨੁਸਧਾਰੇ॥
ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਮੈਰਾਖਉਏਕੁਆਸਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੩॥੨੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇ
ਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਕਾਲਿਲਾਗ
ਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਬਾਸੁਰਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਏਕੁਅਧਾਰ
ਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾਅਨੰਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁ
ਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਉਮਨੋਹਰਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿ
ਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁਆਰੈਅਨਹ
ਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸਦਥਾਏ॥੨॥੨੭॥ਦੇਵਗੰ
+ਨ੍ਹ

ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰ
ਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ
ਪਰੀਐ ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ
ਆਛੈ ॥ ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸ
ਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬ
ਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ
ਹਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿ
ਆਏ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ
ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ
ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥ ਮਾਨ
ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤ
ਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਆਨ ਨ ਸਮਸ
ਰਿ ਕਊਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹਿ ਨਹੀ ਆ
ਗਹੂਚਾ ॥ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ
ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰ
ਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥
ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ
ਕਵਨ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥
ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ

ਸਾਗਰਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੇਸੋਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੬॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨਾ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਤ
ਹਉਤੁਮ੍ਭ੍ਰਮਹੁਨਭਾਈ॥ਰਵਿਰਹਿਆਰੇਰਵਿਆਸਰਬਥਾਨਾ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰੁਕਾਸਟਮਝਾ
ਰਿ॥ਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆਰ॥ਮਿਲਿਸੰ
ਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਏਹੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥੨॥੧॥੩੪॥ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮੈ
ਕਹਨਕਹਾਤਿ॥ਗਣਗੰਧਰਬਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ॥ਚ
ਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨਰਾਤਿ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਠਾਕੁਰਅਗਾਧਿ॥ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇ
ਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੩੫॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮ
ਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਤਤਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਮ੍ਰਥਅਥਾਹਬਡਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇ
ਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿਆਸਰਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੨॥੩॥੩੬॥ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੂਠੈਕੀ
ਰੇਝੂਠੁਪਰੀਤਿ॥ਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਨਛੁਟਸੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾਲੂਖੀਰੇ॥ਦੂਰਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਇਓਹੈਜਿਸੁ
ਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਰਾਮੁਖੁਸਾਕ
ਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੂੰਡੁਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀ
ਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਬਿਠੁਲੇਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾਵਨਸੰਤ
ਨਤੋਰੈਚਰਨਉਵਾਕੈਪਾਉ॥ਜਾਸਨਬਾਸਨਸਹਜਕੇਲਕਰੁਣਾਮੈਏਕਅਨੰਤਅਨੂ
ਪੈਠਾਉ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵਨਸਰਬਨਾਥਅਨੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇ
ਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਉ॥੨॥੧॥੩੮॥ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀਮਹਲਾ੯॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਯਹਮਨਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀ
ਖਸਿਖਾਇਰਹਿਓਆਪਨੀਸੀਕਰਮਤਿਤੇਨਾਹਿਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਮਾਇਆਕੈ
ਭਇਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜਸਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਰਪਰਪੰਚਜਗਤਕਉਡਹਕੈਆਪਨੋਉਦਰਭ

ਰੈ॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਹੋਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸ
ਰੈ॥੨॥੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯॥ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਉਹਾਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ
ਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁਫੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤ
ਪੁਕਾਰਿ॥ਆਧਘਰੀਕੋਊਨਹੀਰਾਖੈਘਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜ
ਗਰਚਨਾਯਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧ
ਾਰ॥੨॥੨॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯॥ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿ
ਉਸਭਜਗਲਾਗਿਓਕਿਆਦਾਰਾਕਿਆਮੀਤ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤਹੈਹਿਤਸਿ
ਉਬਾਧਿਓਚੀਤ॥ਅੰਤਕਾਲਸੰਗੀਨਹਕੋਊਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਿ॥ਮਨਮੂਰਖਅਜ
ਹੂਨਹੀਸਮਝਤਸਿਖਦੈਹਾਰਿਓਨੀਤ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇ
ਗੀਤ॥੨॥੩॥ਮਃ੪॥੩੦॥ਮਃ੫॥੩॥ਮਃ੯॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੪੭॥ੴ
ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨॥ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆ॥ਭੁ
ਇਅੰਗਨਿਬਸਰੀਆ॥ਅਨਕਉਪਰੀਆ॥ਤਉਮੈਹਰਿਹਰਿਕਰੀਆ॥ਤਉਸੁਖਸ
ਹਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਨਮੋਹਰੀਆ॥ਅਨਕਉਮੇਰੀਆ॥ਵਿਚਿਘੂਮਨ
ਘਿਰੀਆ॥੨॥ਸਗਲਬਟਰੀਆ॥ਬਿਰਖਇਕਤਰੀਆ॥ਬਹੁਬੰਧਹਿਪਰੀਆ॥
੩॥ਥਿਰੁਸਾਧਸਫਰੀਆ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਰੀਆ॥੪॥੧॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੯॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹਕੋਊ
ਜਾਨੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਗਸਿਆਨੇ॥ਛਿਨਮਹਿਰਾਉਰੰਕਕ
ਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਕਰਡਾਰੈ॥ਰੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਤਾਕੋਬਿਉਹਾਰੈ॥੧॥ਅ
ਪਨੀਮਾਇਆਆਪਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਾਰੂਪਧਰਹਿਬਹੁਰੰਗੀਸ
ਭਤੇਰਹਹਿਨਿਆਰਾ॥ਅਗਨਤਅਪਾਰਅਲਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥
ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰਨਿਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੩॥੧॥ ਰਾਗੁ
ਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾ
ਮ॥ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਝਕੋਲੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਮਨੁਠਹਿਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆ

ੜਾਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਵੁਠੜਾਮੇਰੀਜਿੰਦ
ੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਮ
ਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗ
ਲਿਮਿਲਿਆਸਹਿਜਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀ
ਏਅਨਹਤਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾ
ਸੁਣਾਵੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਵੈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈਰਾਮ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾ
ਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾ
ਸੇਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥
੧॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁ
ਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁ
ਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਧੁਰਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਸਮਾਏਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿਦੁਧਖੀ
ਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇ
ਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾ
ਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥
ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬੰਧਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇ
ਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾ
ਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰ
ਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਜੋਂਰਿਪੁਰਖਤਿਆਲਾਹੇਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁ

ਰਮਿਰਲਿਆਇਆਰਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣੀਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਰਾਮ॥੪॥੩॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨ
ਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਗੁਰਜੋਮਿਲੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸਭੁਦੁਖਗਵਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਉਤਮਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਆਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਟੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭੁਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨ
ਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇ॥੪॥੪॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸਤਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨ
ਇਕਮਨਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ
॥੧॥ਸਾਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਕੇਰੇਰਾਮ॥ਤੇਸ੍ਰਵ
ਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸੋਸੀ
ਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗਾਹਿਗੁਰਪੈਰਾ

ਮਾ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ
ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਪਤਾਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ
ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦ
ਰਗਹਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ
ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ
ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹ
ਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ
ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾ
ਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ
ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇ
ਵੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਮ
ਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥ ਬਿ
ਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ
ਈਐ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾ

ਕੇ

ਜੌ

ਹੋਰ

ਮਾ॥ਅਨਮੁਖਾਨੇੜਿਨਦੂਰਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੧॥ਸੋਭਗਤੁਸੋਸੇਵਕੁਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਭਾਵੈਰਾਮਾ॥ਸੋਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਹਿਨਿਸਿਸ
ਚਿਸਮਾਵੈਰਾਮਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਤੇਨਦਰਿਨਿਸਾਣੈਰਾਮਾ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਰਸਨਾਜਪਗੋਬਿੰ
ਦੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਵੈਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਵੈਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਹਰਿ
ਧਨੁਨਿਧਿਪਾਵੈਰਾਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਰਾਮਾ॥੩॥
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈ
ਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤਮਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ਛੰ
ਤਘਰੁ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਕਾਏਕੁਅ
ਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜੋਕਰੇਸੁਧਰਮਨਿਆਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿਰੰਗਿਅਖਾੜਾਪਾ
ਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਵਣੁਜਾਣੁਸਬਾਏਰਾਮਾ॥ਆਵਣੁਤਜਾਣਾਤਿਨਹਿਕੀਆ
ਜਿਨਿਮੇਦਨਿਸਿਰਜੀਆ॥ਇਕਨਾਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਏਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿ
ਰਦਿਆ॥ਅੰਤੁਤੇਰਾਤੂਹੈਜਾਣਹਿਤੂਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤ
ਹੁਹਰਿਵਰਤੈਧਰਮਨਿਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਰਾਮਾ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾ
ਧੇਰਾਮਾ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਸਾਧਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਗਹਿਸੋਭਾਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਜਿ
ਨਕਉਬਿਧਾਤੈਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਤਿਨ੍ਹਾਰੈਣਿਦਿਨੁਲਿਵਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁ
ਟਾਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸਾਧਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਾ॥
੨॥ ਕਰਜੋੜਿਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੂਜੇਹਾਰਾਮਾ॥ਬ
ਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾਖੋਜੀਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪੇਹਾਰਾਮਾ॥ਮਨੁਤਨੁਧ
ਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਕਿਆਕੋਪੂਜਚੜਾਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀ
ਸੋਪ੍ਰਭਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਭਾਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਜਨ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇ

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਨੂਪ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥
ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਿਤੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਠਾਏ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਨੂਪ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੋਪਾਲ
ਦਿਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈ
ਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਲਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨ
ਮਿਲੈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮਾ ॥ ਚਲ ਚਿਤ
ਬਿਤੁ ਅਨਿਤੁ ਪ੍ਰਿਆ ਬਿਨੁ ਕਵਨਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰ
ਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੋ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪੈਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੋ ॥੨॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਗੁਣਿ ਨਿਮ
ਣੀ ਅਨਾਥ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪ
ਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਪੈਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨ ਰੈ
ਣ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨ
ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈ
ਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗ ਬਣਾਇਆ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਹੀ
ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗੰਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥ ਮੁਗਧ ਮੂ
ਰਖ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਣ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾ
ਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀ
ਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮਾ ॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋ ਤਿਨ ਸੰਗੋ ਜਿਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧੁ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤਾ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੫॥੩॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਹਉ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥

+ਪੁਰਖ

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਤਾ ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰੋ-
ਵਰਿ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋ-
ਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰ-
ਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥
੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿ-
ਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ
ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗ-
ਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਆਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾ-
ਣੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ
ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇ-
ਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ
ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਣ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ
ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀ-
ਐ ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ-
ਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਉ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ
ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨ-
ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾ-
ਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਗ ਫਲਾ

ਸੁਣਿਗਾਵਣਿਨੇਹਾਰੇਰਾਮਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੰਤਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਰਾਮਾ।ਹਰਿਨਾਮਜਪੰਤਸੋਹੰਤਪ੍ਰਾਨੀਤਾਂਕੀ
ਮਹਮਾਕਿਤਗਣੀ।ਹਰਿਬਿਸਰਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੰਤਦਰਸਨਸਦਮਨਾ।ਸੁਭਦਿਵਸ
ਆਏਗਹਿਕੰਠਲਾਏਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਫਲਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਮਿਲੇ
ਅਤਿਪਿਆਰੇ।੪।੩।੬।ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫।ਛੰਤ।ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਦੁਹੇ
ਲੀਰਾਮਾ।ਪਾਪਕਮਾਵਦਿਆਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮਾ।ਕੋਏਨਬੇਲੀਹੋਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋ
ਤਾਵਹੇ।ਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਕਦਹੁਸੇਦਿਹਆਵਹੇ।ਤਰਵਰਵਿਛੁੰਨੇਨਹਪਾ
ਤਜੁੜਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨਇਕੇਲੀ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨਨਾਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤ
ਦੁਹੇਲੀ।੧।ਤੂੰਵਲਵੰਚਲੂਕਕਰਹਿਸਭਜਾਣੈਜਾਣੀਰਾਮਾ।ਲੇਖਾਧਰਮਭਇਆਤਿਲਪੀ
ੜੇਘਾਣੀਰਾਮਾ।ਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦੁਖਸਹੁਪ੍ਰਾਨੀਅਨਕਜੋਨਭ੍ਰਮਾਇਆ।ਮਹਾਮੋਹ
ਨੀਸੰਗਿਰਾਤਾਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ।ਇਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਝਹੁਆਨਕਾਜਸਿਆ
ਣੀ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਰਮਮੋਹਿਲੁਭਾਣੀ।੨।ਬੀਚਨਕੋਇਕਰੇਅਕ੍ਰਿਤ
ਘਣਵਿਛੁੜਪਇਆ।ਆਏਖਰੇਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਪਕੜਲਇਆ।ਪਕੜੇਚਲਾਇ
ਆਅਪਣਾਕਮਾਇਆਮਹਾਮੋਹਨੀਰਾਤਿਆ।ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਨਜਪਿਆ
ਤਪਤਥੰਮਗਲਲਾਤਿਆ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਮੂਠਾਖੋਇਗਿਆਨਪਛੁਤਾਪਿਆ।
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੰਜੋਗਭੂਲਾਹਰਿਜਾਪਰਸਨਨਜਾਪਿਆ।੩।ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰ
ਖਨਹਾਰਾਰਾਮਾ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰਾਰਾਮਾ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਨਸੁ
ਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ।ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਰੁਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਸ
ਰਨਤੇਰੀਕਟਮਹਾਬੇੜੀਇਕਨਾਮਦੇਹਅਧਾਰਾ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰਦੇਇਰਾਖਹੁਗੋ
ਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ।੪।ਸੋਦਿਨਸਫਲਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਆਰਾਮਾ।ਸਭਸੁਖਪ੍ਰਗ
ਟਿਆਦੁਖਦੂਰਪਰਾਇਆਰਾਮਾ।ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੋਪਾਲਨਿ
ਤਗਾਈਐਰਾਮਾ।ਭਜੇਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁੜਜੋਨਨਧਾਈਐ।ਗਹਿਕੰਠਲਾਏਸ
ਹਜਸੁਭਾਏਆਦਅੰਕੁਰਆਇਆ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਕਤਹੂਨ
ਧਾਇਆ।੫।੪।੭।ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫।ਛੰਤ।ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
ਰਾਮਾ।ਕੋਟਅਪਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮਾ।ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕਲਕਲੇਸ
ਹਭੰਜਨਾ।ਸਰਨਤੇਰੀਰਖਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾ।ਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਸਭ

ਕੈਪ੍ਰਭਨੇੜਹੂਤੇਨੇੜੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਜਨਿਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਕੇਪੇੜੈ ॥੪॥੩॥ ਤੂਸਮਰਥੁਸਦਾਹ
ਮੂਲੇਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆਮਗਨਕਢਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਕ
ਦੋਖਕਮਾਵਨੇ ॥ ਅਲਿਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਆਪਨਾਪਾਵਨੇ ॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤ
ਪਾਵਨੇਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ ॥੧॥
ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮ ॥ ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾਮ ॥
ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪਸੂ
ਨੀਚੁਇਆਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਸਮ
ਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਹੁਮੋਰੀ ॥੨॥ ਜਾਤੇਵਿਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮ ॥
ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਰਾਮ ॥ ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈ
ਪਰਗਟਭਏ ॥ ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈਆਪਣੇਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏ ॥ ਛੋਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋ
ਏਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ ॥
੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮ ॥
ਤੂਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਬਿਨਾ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਣੇਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਸੋਭਾ
ਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥
ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿ
ਲਲਾਹੀਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸੁਖੁਨਹੀ ॥ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਹਭਾਵਹਿਤਹਜਾਹੀ ॥ ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘ
ਟਿਘਟਿਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੀ ॥੨॥ ਨਰਪ
ਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰਵੀਛੁੜਣਾਮੋਹਿਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ ॥ ਹਰਿਚੰ
ਦਉਰੀਦੇਖਿਭੂਲਾਕਹਾਅਸਥਿਰੁਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਹਿ
ਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉਹਉਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾਣੇ ॥੩॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾ
ਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮ ॥ ਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਹ
ਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜਲੇ ॥ ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈ

ਉਚਰੈ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਤ ਨ ਭਿੰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ
ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ ਛੰਤਾ ਕਾ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੯ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਕੁਲ ਮਹਲਾ ॥
ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਿਫਤਿ ਖਜਾ
ਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ
ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭ
ਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾ
ਇਆ ॥ ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸ
ਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰ
ਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ
ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁ
ਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿ
ਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾ
ਸਿ ॥ ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈ
ਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰ
ਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕ

ਆਇ ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹੋ ਹੋਵਹਿ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ
ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿ
ਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ
ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥
ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ
ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ
ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ
ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ
ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਾਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ
ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ
ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆ
ਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕ
ਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ
ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗ
ਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਤਰਿਆ ਲੋੜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸ
ਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿ
ਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਬਿਗ
ਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝ

ਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਿਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਧਰਮ ਅਪਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦ ਪੂਛਿਆ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੈ ਦੇਉ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਲੇਵਹਿ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਥੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨ+ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨੧॥ ਸਲੋ

ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ
ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮ
ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾ
ਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰੇ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ
ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਕ
ਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫ
ਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ
ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰ
ਜਨੁ ॥ ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ
ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧ
ਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ
ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ
ਆਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ

ਆਪੇ ਇਕਥੈ ਆਪੇ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ॥ ਇਕ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ ਲੇਇਅਨੁ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਜਾਣੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਐ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡਉ ਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕ

ਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਦਾ ਨਾਮਾ ॥ ਆਪਿ
ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤ
ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆ
ਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ
ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ
ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥
ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾ
ਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸ
ਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ
ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥
ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲ
ਾਹਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਉ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਬੀਰ

ਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗਮੁਆਮਰਭੀਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਨਮਰਨਾਹੋਇ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਗੇਕੈਸਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਜੇਕਰਸਾਹਿਬਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈ
ਤਾਸਹਿਲਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਮਰਣੈਤੇਜਗਤਡਰੈਜੀਵਿਆਲੋੜੈਸਭਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਜੀਵਤਮਰੈਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਜੀਵਣਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਾਆਪਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਆਪਣਾਨਾਮਹਰਿਆਪਜਪਾਵੈ॥
ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦੇਵੈਆਪਣਾਸੇਵਕਆਪਹਰਿਭਾਵੈ॥ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀ
ਆਪਪੈਜਰਾਖੈਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਹਰਿਕਾਕੀਆ
ਹਰਜਨਸੇਵਕਨੇੜਨਜਾਵੈ॥ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸੋਸਭਨਾਕਾਪਿਆਰਾਹੋਰਕੇਤੀ
ਝਖਝਖਆਵਹਿਜਾਵੈ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਾਜਗਫਿਰੈਰਾਮ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਤਵਡਾਅਤੋਲਨਤੁਲਿਆਜਾਇ॥
ਕੀਮਤਕਹਣਨਜਾਈਐਕਿਤੈਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਭੇਦਿਆਇਨਬਿ
ਧਵਸਿਆਮਨਆਇ॥ਨਾਨਕਆਪਅਮੇਉਹੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆ
ਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਰਹਿਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਇਹੁਧਨ
ਨਾਮਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਨਹੋਵਈਲਾਹਾਸਦਾਹੀਹੋਇ॥ਇਸੁਖ
ਧੈਖਰਚਿਐਤੋਟਨਆਵਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੇਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਨਹੋਵਈਹਾਣਤਕਦੇ
ਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਸਭ
ਅੰਤਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਜੁਗਛਤੀਹ
ਗੁਬਾਰਕਰਵਰਤਿਆਸੁੰਨਾਹਰਾ॥ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤ੍ਰਆਪੇਹਰਨਰਹਰਾ॥
ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਆਪਸਭਬਾਹਰਾ॥ਆਪਣੀਮਿਤਆਪੇਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗ
ਉਰਾ॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਜਗਤਮੂਆਮਰਦੋਮਰਦਾਜਾਇ॥ਜਿਚਰਵਿ
ਚਦੰਮਹੈਤਿਚਰਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗਅਗੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤਨਹੋਇ
ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਾਵਹਿਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਧੁਰਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮਪਇਆਵਿਣਸਤਗੁਰਚੇਤਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਅੰਤਰਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮਾਲ
ਦਾਦੰਮਨਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਇਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸਨੋਦੇਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇ

ਣਾਬੂਝਣਾਆਪੇਆਪੇਜੋਗੀਪਰਧਾਨਾ॥ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨਾ॥
ਆਪੇਮੋਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨਾ॥ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਹੀਭਾਨਾ॥
ਉਸਤਤਿਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਕਲੀਅੰਦਰਿ
ਨਾਨਕਾਜਿੰਨਾਂਦਾਅਉਤਾਰੁ॥ਪੁਤੁਜਿਨੂਰਾਧੀਅਜਿਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਹਿੰਦੂਮੂਲੇਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ॥ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੂਜਕਰਾਂਹੀ॥ਅੰਧੇ
ਗੁੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਪਾਥਰੁਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਓਹਿਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮ
ਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕਿਹੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ॥ਭਗਤ
ਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਖਾਹਿ॥ਸਭਿ
ਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣੁਸਚੁਲਾਹੁ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅ
ਗਮਅਗਾਹੁ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇ
ਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਹੁਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਐਸਾਕੋਵਿਰਲਾਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇ
ਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂਖਮੁਭਾਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਹੋਇਰ
ਹੈਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਨਰੇਨਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾਰੁ
ਨਸੁਝਈਤੂਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨੧॥ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲ॥੪੩॥ਬਿਹਾਗੜੇਕਾਸਮ
ਸਾਨਉਪੰਨੇ॥੩॥ਛੰਤਾਵਾਰ॥੧॥ਤਿਨਵਾਕਮਹਲਾ॥੧ੴ ਸਤਿਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੧॥ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈਮਛੀਨੀਰੁਨਹੋ
ਇ॥ਜੋਰਤੇਸਹਿਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤਉ
ਸਾਹਿਬਕੇਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਸਫਲਿਓਰੁਖੜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥
ਜਿਨਪੀਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਭਏਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੨॥ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਆਵਹੀਵਸ
ਹਭੀਨਾਲਿ॥ਤਿਖਾਤਿਹਾਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥੩॥ਨਾਨਕੁਤੇਰਾਬਾਣੀ
ਆਤੂਸਾਹਿਬੁਮੈਰਾਸਿ॥ਮਨਤੇਧੋਖਾਤਾਲਹੈਜਾਸਿਫਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥

੨੧+

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾ ਆਖਾ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਸਚਾਸੋਇ॥ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਦਰੀਮਰਿਜੀਵੀ
ਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹ
ਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ॥ਅਨਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾ
ਇ॥੨॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪਾਈਐਨਾਮੁਵ
ਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਗੁਬਾਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨ
ਹੋਈ॥ਸਬਦਿਲਗੇਤਿਨਬੁਝਿਆਦੂਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਾਕਾਨਿਧਾਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਤਾਂ
ਕੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਦੇਘਟਿਗਏਤਿਨਾ
ਹਥਿਕਿਹੁਨਆਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਆਸਾ
ਮਨਸਾਇਹੁਸਰੀਰਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾਏ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੁਕ
ਰਾਏ॥੪॥੪॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭ
ਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤੂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੋਹਾਗਣੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿ
ਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕਰੂਪੀਦੂਖੁਪਾਵਹਿਆਗੈਜਾਇ॥੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿ
ਤਗੁਣਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅਉਗਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖੁਲਾਗੈਬਿਲਲ
ਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਭਤਾਰੁਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਕਕੀ
ਅਨੁਨਾਮੇਲਾਇਅਨੁਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦਮੀਠਾਲਾ
ਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸਾਇ
ਆ॥੧॥ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬੇਦਬਾਣੀਪ੍ਰਗਾਸੀਮਾਇਆਮੋਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮਹਾਂਦੇਉਗਿ
ਆਨੀਵਰਤਹਿਘਰਿਆਪਣੈਤਾਮਸਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂ
ਧਾਕਿਤੁਲਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜੁਗਅੰਤਰਿਚੂਕੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚੈਨਾਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪਾਇ
ਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਵਰਤਹਿਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨ
ਕਇਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਭਨਾਦੀਵਾਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੬॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ

੩॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤੁਗਿਆਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸਾਚੈਲਾਗੈਧਿਆਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੇਰੇਨਾਮਸੰ
ਮਾਲ॥ਸਦਾਨਿਬਹੈਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਤਪਤਸਚਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖ
ਅੰਤਰਸਖਾਈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਜਿਸਨੋਆਪਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰਆਪਵਡਾਈਦੇਵੈ
ਸੋਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਸਬਦਸਚਕਰਣੀਸਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਨਕਪਰਵਾਰੈਸਧਾਰ॥੪॥
੬॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਲਾਗੀਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਹ
ਰਿਨਾਮਧਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖਸਾਚੈਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਣੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸ
ਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਸੰਤੋਖਿਆਦੂ
ਜਾਭਾਇਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਹਸਰੀਰਸੁਖਹੋਵਹਿਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮਪਰਮਲਹਿਰਦੈ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਸਤਕਜਿਸਵਡਭਾਗ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹਜਬੈਰਾ
ਗ॥੪॥੭॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਬਦਸਚ
ਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮਨਿਧਾਨਤੂਪਾਇ॥ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਵਿਚਹੁਮੈਲਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਵਸਹਿਮਨਆਇ॥੨॥ਭਰਮੇਭੂ
ਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰ॥ਮਰਿਜਨਮੈਜਮਕਰੇਖੁਆਰ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿ
ਨਾਮਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥
ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧਹੈਦੁਇਨਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨ
ਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿ
ਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਇਹੁਸਰੀਰਹੈਹਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵ
ਡਾਗੁਬਾਰਹੈਹਉਮੈਵਿਚਬੁਝਨਸਕੈਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਮਿਲਿਆਹਉਮੈ
ਗਈਤਾਵਸਿਆਮਨਆਇ॥ਸਚਕਮਾਵੈਸਚਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੯॥ਵਡ
ਹੰਸਮਹਲਾ੪॥ਘਰ॥੧॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕਰ॥ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਰਾਵੈਸੁਖ
ਸਾਗਰ॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਨਪ੍ਰੇਮਮਨਆਸਾ॥ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਹਉਵ
ਰਵਾਰਆਪਨੇਗੁਰਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿ
ਉਕਰਮਿਲੈਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਪੂਰੇ॥੨॥ਜਿਨਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪਾਇਆ॥ਸੇ
ਗੁਣਮੈਨਾਹਿਹਉਕਿਉਕਰਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਈਆ॥੩॥ਹਉਕਰਕਰਥਾਕਉਪਾਵ
ਘਨੇਰੇ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰਾਹਰਿ

ਪ੍ਰਭਸੰਦੜਾਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭਛੋਡਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰੀਪਿਰਕਉਮਿਲਹੁਇ
ਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰੁਭਾਵੈਸਾਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਵਿਚਿ
ਦੋਸਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾਵਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਪਿਆਰੇਹਉਪਿਰਚਿਤਿਨਆਵਾ॥੨॥ਜਿਨਿ
ਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸਾਭਲੀਸੁਹਾਗਣਿ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਣਿ॥੩॥
ਨਿਤਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਮੈਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗਲਿਲਾਵੈ॥੪॥ਤੂਪਿਰੁਗੁਣ
ਵੰਤਾਹਉਅਉਗੁਣਿਆਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਬਖਸਿਨਾਨਕਵੀਚਾਰਾ॥੫॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮ
ਹਲਾ੪ਘਰੁ੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇ॥
ਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨੁਮੁ
ਗਧੁਸਮਝਾਵਾ॥ਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀ
ਪਿਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਵਾ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀ
ਰਜੁਪਾਵਾ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇਰਾਅਵਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਧਨੁਧਨੁਧਨੁਸੁਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅੜਾਸਚੁਸਵਰਾ॥੨॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਸੋਹਾ
ਗਸੁਹਾਗਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਾਚੈ
ਮੈਛੋਡਿਅੜਾਮੇਰਾਤੇਰਾ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਇਤੁਮਾਰਗਿਭੈਣੇਮਿ
ਲੀਐ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਐ॥੩॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾ
ਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁਆਪਣਾਦੇਵਾ॥ਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆ
ਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾ॥ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਧਨੁਧਨੁ
ਧਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿ
ਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਕਰਿਸਾਂਝੀ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥
ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥
ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿ
ਆਰਾਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁਸ
ਤਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੇਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰ
ਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧॥ ੴ ਸਤਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ।ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ।ਇਕੁ
ਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ।ਸੁਹੇਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾ।ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖ
ਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧੈ।ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਹੀਸਾਧੈ।ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ।ਲਾਖ
ਭੋਗੀਸਰਭੋਗੈਭੋਗਾ।੨।ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਣੈਥੋਰਾ।ਹੈਕੋਈਸਾਜਣੁਪਰਦਾਤੋਰਾ।ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋ
ਇਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਤਾਕਉਦੇਵਉਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ।੩।ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ।ਦੁਖਭ੍ਰਮੁ
ਹਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ।ਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ।
੪।੧।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫।ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚ
ਰਣਾ।੧।ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ।ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾ
ਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ।੨।ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾ
ਸੀ।ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ।੩।ਤੁਮਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ।ਨਾਨਕਸਾ
ਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ।੪।੨।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫।ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ।ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ।੧।ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ।ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ।੧।
ਰਹਾਉ।ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ।ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ।੨।ਸਦਾਸਦਾਜਾਈ
ਬਲਿਹਾਰੀ।ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ।੩।ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛੂਨਜਾਤਾ।ਨਾਨਕਸਾ
ਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ।੪।੩।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫।ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ।ਦਾਨੁਦੇਇਸਾ
ਧੂਕੀਧੂਰਾ।੧।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਤੇਰੀਓਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ।ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ।੨।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
ਧਿਆਏ।ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ।੩।ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ।ਸਰਨਿਪ
ਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ।੪।੪।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫।ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਸ
ਭਮਹਿਰਵਿਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ।੧।ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾ
ਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ।ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਧੂਰੇ।੨।ਚਰਨ
ਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ।ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਹਾਰੇ।੩।ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ।
ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ।੪।੫।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜੈ।ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਕਬਹੂਛੀਜੈ।੧।ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੂ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਲਾਲਾ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿ
ਹਾਲਾ।ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ।੩।

ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਵੂਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾ॥੪॥੯॥ਵਡ
ਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥
ਜਹਚਿਤਿਆਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈਹਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜੀ
ਅਤੂਸਦਹੀਸਾਥੀ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਢੁਦੇਹਾਥੀ॥੨॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਤੁਮਹੀਕੀ
ਆ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੩॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਾ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾ
ਨਕੁਕਰਜੋਰਾ॥੪॥੧੦॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ਤੂਜਾਣਾਇਹਿਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾ
ਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚਰਜੁਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆ
ਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੨॥ੴਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇ(ਹਉ)ਕਿਉਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉ
ਖੇਲਖਿਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀ
ਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁ
ਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਬੇਦ
ਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾ
ਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿ
ਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣ
ਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਹੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥
ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰ
ਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਆਏ॥ਜਾਸਹਿਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾ
ਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ॥ਧਨਿਧਨਿਤੇਸੁਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਸਦਧੋਵੈਪਾਇ॥
ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀਤਾਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੇ॥ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁ
ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥੫॥੧॥੯॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੪॥੯॥ਮਃ੫॥੨॥ਮਃ੯॥ਸਤਿ

ਸੁਮਲਾ॥੨੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀ
ਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥
੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਚਾਨਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਰਤੀਮਨਤਨਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁ
ਖੋਇ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿ
ਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿ
ਲੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੪॥ਆਵੈਸਚੈਜਾਵੈਸਚੈਫਿਰਿਜੂਨਿਮੂਲਿਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸ
ਚੈਸਚਿਆਰਹੈਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥
ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁ [illegible] ਸ
ਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨ
ਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥
੧॥੮॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦੁਲਭੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥
ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮ
ਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਊਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਪਾਥਰੁਡੁਬਦ
ਾਕਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਅਕ
ਹੁਪਰਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥੫॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖਟਿਆਆ
ਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਬਿਖੁਲਗੇਅਹਿ
ਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥
੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਹੈਵਿਰਲੈਹਿਰਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਇਆ॥੮॥੨॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧॥ਛੰਤ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਇਆਕੂੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਹੇਨਾਈਐ॥ਨਾਤਾਸੋਪਰਵਾਣੁ
ਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ਜਬਸਾਚੁਅੰਦਰਿਹੋਇਸਾਚਾਤਾਮਿਸਾਚਾਪਾਈਐ॥ਲਿਖੇਬਾਝੁ
ਸੁਰਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਸੁਰ

ਤੁਸਬਦਿਲਿਖਾਈਆ॥ਕਾਂਇਆਕੁਦਰਤਿਗੁਰਬਾਣੇਨਾਈਆ॥੧॥ਤੂੰਮੈਕਹੀਆਕਹਿਨਜਾਤੂੰਵਡਾ
ਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮਮੇਰੈਮਨਭਾਇਆ॥ਨਾਮਮੀਠਾਮਨਹਿਲਾਗਾਦੂਖਿਡੇਰਾਢਾਇ
ਆ॥ਸੁਖਮਨਮੈਆਇਵੁਠਾਜਾਂਤੈਹੁਕਮਮਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੁਧਅਰਦਾਸਮੇਰੀਜਿਨਿਆਪ
ਉਪਾਇਆ॥ਤੂੰਮੈਕਹੀਆਕਹਨਜਾਤੂਹਿਕਹਾਇਆ॥੩॥ਵਾਰੀਖਸਮਕਢਾਇਓਕਿਰਤ
ਕਮਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖਿਝਗੜਾਪਾਵਣਾ॥ਨਹਿਪਾਇਝਗੜਾਸੁਆਮਿਸੇਤੀਆਪ
ਆਪਵਞਾਵਣਾ॥ਜਿਸਨਾਲਸੰਗਤਕਰਸਰੀਕੀਜਾਇਕਿਆਰੂਆਵਣਾ॥ਜੋਦੇਇਸਹਿ
ਣਾਮਨਹਕਹਣਾਆਖਨਾਹੀਵਾਵਣਾ॥ਵਾਰੀਖਸਮਕਢਾਈਕਿਰਤਕਮਾਵਣਾ॥੩॥ਸਭਉ
ਪਾਈਅਨੁਆਪਆਪੇਨਦਰਕਰੇ॥ਕਉੜਾਕੋਇਨਮਾਗਹਿਮੀਠਾਸਭਮਾਗੈ॥ਸਭੁਕੋਮੀ
ਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੇ॥ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਰਣੀਨਾਮਤੁਲਨਸਮਸਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮਮਿਲਿਆਕਰਮਹੋਇਧੁਰਕਦੇ॥ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਆਪੇਨਦਰਕ
ਰੇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧॥ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਰਾਨਾਮਵਖਾਣਾ॥ਸਭਉਪਾਈਐਆ
ਪਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਤੂਹੈਉਪਾਇਧੰਧੈਲਾਈਐ॥ਇਕਤੁਝਹੀ
ਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਐ॥ਲੋਭਮੋਹਤੁਝਕੀਆਮੀਠਾਏਤਭਰਮਭੁਲਾਣਾ॥ਸਦਾ
ਦਇਆਕਰਹੁਅਪਣੀਤਾਮਨਾਮਵਖਾਣਾ॥੧॥ਨਾਮਤੇਰਾਹੈਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਭਾਣਾ॥
ਦੂਖਗਇਆਸੁਖਆਇਸਮਾਣਾ॥ਗਾਵਨਿਸੁਰਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ਗਾਵਹਿਸੁਰ
ਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾਜੇਤੇਰੈਮਨਭਾਵਹੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾ
ਵਹੇ॥ਇਕਿਮੂੜਮੁਗਧਨਚੇਤਹਿਮੂਲੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਮਤੇਰਾਸਦਾਸਚਾ
ਸੋਮੈਮਨਭਾਣਾ॥੨॥ਤੇਰਾਵਖਤਸੁਹਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਭਾਉਕਰ
ਲਾਗਾਸਾਉਪਰਾਣੀ॥ਸਾਉਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਹੀਲਾਗਾਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆ॥ਨਾਮਤੇਰੈ
ਜੋਰਾਤੇਨਿਤਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਇਕਕਰਮਧਰਮਨਹੋਇਸੰਜਮਜਾਮਨਏਕਸਿਆ
ਣੀ॥ਵਖਤਸੁਹਾਵਾਸਦਾਤੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਚੇਨਾਵੈ॥
ਰਾਜਤੇਰਾਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ਰਾਜੋਤੇਰਾਸਦਨਿਹਚਲਏਹੁਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ਚਾਕਰ
ਤੇਤੇਰਾਸੋਹੋਵੈਜੋਇਸਹਜਸਮਾਵਹੇ॥ਦੁਸਮਨਦੂਖਨਲਾਗੈਪਾਪਨੇੜਨਆਵ
ਹੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਹੋਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾਵੈ॥੪॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ਕੀਰ
ਤਕਰਹਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ਜਪਹਿਤਾਸਾਚਾਏਕਮੁਰਾਰੇ॥ਸਾਚਾਮੁਰਾਰੇਤਾਮ

ਜਾਪੈਜਾਮਮਨਦੇਸਾਦੇ॥ ਭ੍ਰਮਭੁਲਾਵਾਤੁਧੁਜਿਕੀਆਜਾਮਾਇਹੁਭੁਕਾਦੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਉ
ਕਿਰਪਾਲੇਦਾਹੁਜੀਅਹੁਉਬਰੇ॥ ਜੁਗਹਜੁਗੀਤਰਭਗਤਭੁਆਰੇ॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਅਲਖ
ਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਬੇਨਤੀਹਉਆਖਿਨਜਾਣਾ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਚੁਪਛਾਣਾ॥
ਸਾਚੋਪਛਾਣਾਤਾਮਤੇਰਾਜਾਮਆਪਿਬੁਝਾਵਏ॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਕੀਏਸਹਸਾਇਹੁ
ਚੁਕਾਵਏ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾਇਸਹਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਹੈਅ
ਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥੫॥ ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਬ
ੜੇਵਾਲਾ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੋਇਨੇਕੀਢਾਲਾ॥ ਸੋਵੰਨਢਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁ
ਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਇਖੜੀਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ ਹੰਸਹੰਸ
ਬਗਾਬਗਾਲਹੈਮਨਕੀਜਾਲਾ॥ ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥੬॥ ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹ
ਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥ ਕੁਹਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ ਤਰਲਾਜੁਆ
ਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਏ॥ ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰਹਿਠਿਮਿਠਿਮਆਪਿਆ
ਪਸੰਧੂਰੀਏ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿਰਹਿਮਾਤੀਉਦਕਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾ
ਸੁਹਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੭॥੨॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩ਛੰ
ਤ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਪਣੇਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰੇ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੈਭਾਇਪਿਆ
ਰੀਕੰਤਿਸਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਰਚਾਇਆ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਆਤਾਪਿਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਨਸਬਦਿਸੁਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਮਿਲਾਈਪਿਰਆਪੇਸਾਚੈਸਾਹਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਨਿਰ
ਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁਦੇਖਹੁਹਦੂਰੇਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਵੇਖੁਹਜੂਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਧਨ
ਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬਦੇਰ
ਹੈਹਦੂਰੇ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਇਪੂਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਜਿ
ਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ ਸਦਾਰੰਗਰਾ

ਤੀਸਹਿਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਂਮਣਿਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾ
ਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਸਹਿਜੇਰਾਤੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉ
ਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨੁ
ਬਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਵਰੁਸੋਹਾਗੋਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥
ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਜੇਸਹਿਜੇਕੀਜੈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਲੀਜੈਹਰਿਵੀਜੈ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਂਮਣਿਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾ ੦
ਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਸਹਿਜੇਰਾਤੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਮੁਈਏਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋ
ਬਨੁਬਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਿਪਿਆਰੀ॥ਹਰਿਵਰੁਸੋਹਾਗੋਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚੈਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਂਮਣਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹ
ਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਜੇਸਹਿਜੇਕੀਜੈਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਲਾ
ਹਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਹਰਿਰਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
ਮਾਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਵਗੁਣਵਿਕਣੈਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਸਚੁਸਬਦੁਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕੀਜੈ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਰੀਰਿਜਮਾਏਰਾਮ॥ਆਪਣੈਘਰਿਅੰਤਰਿ
ਰਸੁਭੁੰਚੁਤੂੰਲਾਹਾਲੈਇਪਰਥਾਏਰਾਮ॥ਲਾਹਾਲੈਇਪਰਥਾਏਹਰਿਮਨਿਵਸਾਏਧੰ
ਨੁਖੇਤੀਵਾਪਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਮਨਿਵਸਾਏਬੂਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖ
ਖੇਤੀਵਣਜੁਕਰਿਥਾਕੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿ+ਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿ ਮਨ
ਸੁਭਾਏ॥੨॥ਹਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨਮਣੀਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੋ॥ਮੁਖਿਮਸਤ
ਕਿਭਾਗੋਸਚੈਬੈਰਾਗੋਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਬਦੇਹ
ਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਲਾਗਿਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੋਹਾਗੋ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿ
ਮਿਲੈਭਉਭੰਜਨੁਹਰਿਰਾਵੈਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਸਭੁਹੁਕਮੁਹੈਹੁਕਮੇਮਨੰ

ਤੈਆਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹੁਕਮੁਬੂਝੀਐਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਹੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸ
ਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਭਉਭੰ
ਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਅਗੰਮਅਗੋਚਰੁਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੇਰਿਆਤੂ
ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਉ॥ਆਪਣੈਘਰਿਤੂਸੁਖਿਵਸਹਿਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਜੀਉ॥ਕਾਲੁ
ਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚਿਰਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਆਵ
ਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਵਿਗੁਤੀਮਨਮੁਖਿਮੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁ
ਣਿਮਨਮੇਰੇਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਬਾਹਰਿਵਸਤੁਨ
ਭਾਲਿ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਭੁੰਚਿਤੂਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਮਨਮੇਰੇ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿ
ਨਾਹੀ
ਨੁਨਾਵੈਕੋਛੂਟੈਸਭਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਹੈਤੂਬਾਹਰਿਵਸ
ਤੁਨਭਾਲਿ॥੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਇਕਿਸਚਿਲਗੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸ
ਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਰਾਨਾਮੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੈਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇਦੂਜੈਪਤਿਗ
ਵਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਣੇਸਚਿਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਣਸਜ
ਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੩॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇ
ਜਨਵਡਭਾਗੀਰਾਮ॥ਜੋਮਨੁਮਾਰਹਿਆਪਣਾਸੇਪੁਰਖਬੈਰਾਗੀਰਾਮ॥ਸੇਪੁਰਖਬੈ
ਰਾਗੀਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥ਨਿਹਚਲਮਤਿਅਤਿਗੂ
ੜੀਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ॥ਇਕਿਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਪਿਆਰੀਮਨਮੁਖਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੇਵਹਿਗੁਰੁਆਪਣਾਸੇ
ਪੂਰੇਵਡਭਾਗੇ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਸਤਗੁ
ਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਲਾਭੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਈਰਾਮ॥
ਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਲਾਹਾਭਗਤਿਸੈਸਾਰੇ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸੁ
ਖੁਨਹੋਈਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਸਦਾਲਾਭੁਹੈਜਿ

ਸਚੋ ਹਿਤ ਵਪਾਰ ਲਾਏ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ

ਮਨ ਰੋਗੀ ਐ ਦੂਜੈ ਰੋਗਿ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਦੂਜੈ ਰੋਗਿ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ
ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ
ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸ
ਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਸ
ਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ
ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾ
ਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਾ ॥
ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾ
ਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜੁਗ
ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊ
ਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ
ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਂਈ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਆ
ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਵੇਖਿ
ਸਰਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਨਾਮਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਪਾਈ।ਹਉਮੈਰੋਗਗਇਆਦੁਖਲਾਥਾਹਰਿਸਹ
ਜਸਮਾਧਲਗਾਈ।ਹਰਿਨਾਮਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖਸਤਗੁਰਦੇਵਪਰਸੈ।੨।ਸ
ਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਸਰਸੇ।ਕੋਈਆਣਕੋਈਆਣਮਿਲਾਵੈਹਿਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਰਾਰਾਮ।ਹਉਮਨਤਨਦੇਵਾਤਿਸਕਾਟਸਰੀਰਾਰਾਮ।ਹਉਮਨਤਨਕਾਟਕਾਟਸ
ਦੇਈਜੋਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏਰਾਮ।ਮੇਰੈਮਨਬੈਰਾਗਭਇਆਬੈਰਾਗੀਮਿ
ਲਗੁਰਦਰਸਨਸੁਖਪਾਏਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦੇਹਸਤਗੁਰਚਰਨ
ਹਮਧੂਰਾਰਾਮ।ਕੋਈਆਣਕੋਈਆਣਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਰਾਮ।੩।ਗੁ
ਰਜੇਵਡਗੁਰਜੇਵਡਮੈਅਵਰਨਕੋਈਰਾਮ।ਹਰਿਦਾਨੋਹਰਿਦਾਨਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖਨਿ
ਰੰਜਨਸੋਈਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਿਨੀਅਰਾਧਿਤਿਨਕਾਦੁਖਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗਾ।ਸੇਵਕ
ਭਾਇਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨਲਾਗਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਮਿਲਾ
ਏਮਿਲਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖਹੋਈ।ਗੁਰਜੇਵਡਗੁਰਜੇਵਡਮੈਦਾਤਾਅਵਰਨਕੋਈਰ
ਮਾ।੪।੧।ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੪।ਹਉਗੁਰਬਿਨਹਉਗੁਰਬਿਨਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮ।ਜ
ਗਜੀਵਨਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਸਮਾਣੀਰਾਮ।ਸਤਗੁਰਮੇਲਹਰਿਨਾਮਸਮਾਣੀਜ
ਪਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆ।ਜਿਸਕਾਰਣਹਉਢੂੰਢਢੂਢੇਦੀਸੋਸਜਨਘਰਪਾਇਆ।
ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮਪਛਾਣੀ।ਹਉਗੁਰਬਿਨਹਉਗੁਰਬਿਨਖ
ਰੀਨਿਮਾਣੀ।੧।ਜਿਨਾਸਤਗੁਰਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਮਿਲਾਏਰਾ
ਮ।ਤਿਨਚਰਨਤਿਨਚਰਨਸਰੇਵਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਸਰੇਵ
ਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਇਆ।ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂ
ਰਹਰਿਰਾਇਆ।ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਹਰਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨਰਾਮਗੁਣਗਾਏ।
ਜਿਨਸਤਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਮਿਲਾਏ।੨।ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿ
ਖਮੀਤਪਿਆਰੇਰਾਮ।ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮਅਧਾਰੇਰਾਮ।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸਬਿਨਘੜੀਨਹੀਜੀਵਾਰਾਮ।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ।ਆਪੇਸਰਧਾਲਾਏਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆ
ਪਸਵਾਰੇ।ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ।੩।ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇ

ਮੇਲੈਲੈਕਰੇਜੋਹੋਇਇਹਾਮਾ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਹੋਵੈਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲ
ਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰ
ਨਕੋਈ।ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਸੋਈ।੪।੨।ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੪।ਹਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਹਮਭਾਇਆਰਾਮਾ।ਤਿਮਰਅਗਿਆ
ਨਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ।ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਾਸੋ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ
ਹਰਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਰਾਸੋ।ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਅ
ਰਾਮਾ।ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਹਮਭਾਇਆਰਾਮਾ।੧।ਮੇ
ਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨਰਹਣਨਜਾਈਰਾਮਾ।ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿ
ਨਾਮੋਦੇਵਹੁਮੇਰਾਅੰਤਸਖਾਈਰਾਮਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰਾਅੰਤਸਖਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕੋਈਬੇਲੀਨਾਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਛਡਾਇਅ
ਧਨਧਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਜਿਤੁਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆ।ਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਰਾਸਤਗੁਰਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨਰਹਣਨਜਾਈ।੨।ਜਿਨੀਦਰਸਨਜਿਨੀਦ
ਰਸਨਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆਰਾਮਾ।ਤਿਨਨਿਹਫਲਤਿਨਨਿਹਫਲਜਨਮਸਭੁ
ਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮਾ।ਨਿਹਫਲੁਜਨਮਤਿਨਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੂਇਮ
ਰਝੂਰੇ।ਘਰਿਹੋਦੈਰਤਨਪਦਾਰਥਭੂਖੇਭਾਗਹੀਣਹਰਿਦੂਰੇ।ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸ
ਨਕਰੀਉਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਧਿਆਇਆ।ਜਿਨੀਦਰਸਨਜਿਨੀਦਰਸਨਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆ।੩।ਹਮਚਾਤ੍ਰਕਹਮਚਾਤ੍ਰਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਬੇਨੰਤੀਰਾਮਾ।
ਗੁਰਮਿਲਗੁਰਮਿਲਮੇਰਾਪਿਆਰਾਹਮਸਤਗੁਰਕਰੈਭਗਤੀਰਾਮਾ।ਹਰਿਹਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਕਰਹਿਭਗਤੀਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ।ਮੈਗੁਰਬਿਨਮੈਗੁਰਬਿਨਅਵਰਨ
ਬੇਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨ
ਮਹਰਿਸਤੀ।ਹਮਚਾਤ੍ਰਕਹਮਚਾਤ੍ਰਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਬਿਨੰਤੀ।੪।੩।ਵਡਹੰਸ
ਮਹਲਾ੪।ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਾ।ਹਮਪੂ
ਛਹਮਪੂਛਹਸਤਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾ।ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਪੂਛਹਜਿਨ
ਨਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ।ਪਾਇਕਰੈਨਿਕਰੈਬਿਨੰਤੀਗੁਰਸਤਗੁਰਪੰਥਬਤਾਇ

ਆ॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਹਰਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾ ਤੁ੨੩
ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ ਸੁਣ
ਸਭਿਬਿਨਸੈਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਥਿਅੜੇਜ
ਗਤਾਪਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸ
ਤਗੁਰਿਗਿਆਨਖੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਲਾਥੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਭਿਬਿਨ
ਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆਰਾਮ॥
ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਹਰਿਰੋਗਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿ
ਸਭੁਰੋਗਗਵਾਇਆਅਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜ[illegible]ਸਮਾ
ਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮਜਿਨਧਿਆ ਇ
ਇਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰੈ ਹੋਰਿ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਧਾਰਿਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇਰਾਮ॥
ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾ
ਰੇਹਰਿਦਇਆਲਸਰਣਾਇਆ॥ਤੂਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤ
ਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥
ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੪॥ਘੋੜੀਆ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੇਹਤੇ
ਜਣਜੀਰਾਮਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਧੰਨਮਾਣਸਜਨਮਪੁੰਨਪਾਈਆਰਾਮ॥ਮਾਣਸ
ਜਨਮਵਡਪੁੰਨਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਰੰਗਚਲੂਲਾਪਾਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹੁਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾਮਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇ
ਹਪਾਵਉਜੀਨਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮ॥ਚੜਿਲੰਘਾਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇ
ਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁ
ਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰ
ਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਦੇਹਕੰਨੀ

ਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇ-
ਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ
ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇ-
ਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇ-
ਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਹਿ ਸਾ ਧਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ
ਜੁੜੰਦਾ ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲੰਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾ-
ਜੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦੇ-
ਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮਾ ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ
ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮਾ ॥
ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇ-
ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾ-
ਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਮੈ-
ਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ-
ਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾ-
ਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸ
ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾ-
ਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇ-
ਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਿਲਗੁਰਲਧਾਜੀਰਾਮਪਿਆਰਾਰਾਮਾ ॥ ਇਹੁਤਨਮਨਦਿ
ਤੜਾਜੀਵਾਰੋਵਾਰਾਰਾਮਾ ॥ ਤਨਮਨਦਿਤਾਭਵਜਲਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਣਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿ
ਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀ ॥ ਸੋਘਰਲਧਾਸਹਜਿਸਮੰਧਾਹ
ਰਿਕਾਨਾਮਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਮਾਣੇਰਲੀਆਗੁਰਪੂਰੇਕਉਨਮਸਕਾਰਾ ॥
੧॥ ਸੁਣਿਸਜਣਜੀਮੈਡੜੇਮੀਤਾਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਹ
ਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਸੰਗਿਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣਾਸਾਚਾਮਾਣਾਪ੍ਰਭਿਹਰਿਧਨਸਹਜੇਦੀ
ਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸਜਨਬਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨਸਭਨੀਹੈਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉਭਾਣਾਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਏਰਾਮਾ ॥ ਮਨਥੀਆਠੰਢਾਸਭਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏਰਾਮਾ ॥ ਮਨਥੀਆਠੰਢਾਚੂਕੀਡੰ
ਝਾਪਾਇਆਬਹੁਤਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਭੁੰਚਣਲਾਗੇਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾ
ਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸੰਗਿ
ਸੇਵਕਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ ॥੩॥ ਪੂਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮਾ ॥ ਮੋ
ਹਿਨਿਰਗੁਣਜੀਸਭਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਜੀਸਭਗੁਣਤੇਰੇਮੇਰਾਗੁਣ
ਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬਖਸਲੀਆਖਿਨਮਾਂਹੀ ॥ ਨਉਨਿਧਪਾਈਵਜੀਵ
ਧਾਈਵਜੇਅਨਹਤਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਵਰਘਰਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਥੇਸਗਲ
ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆਸੁਣੇਦੋਕੂੜਿਵੰਞਨਿਪਵ
ਨਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕਸੁਣੀਅਰਤੇਪਰਵਾਣਜੋਸੁਣੇਦੇਸਚਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਤਿ
ਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਜਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਣਿਆਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸਹਜਸੁਹੇਲੇਗੁਣਹਿਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾ
ਰਣਆਏ ॥ ਭੈਸਾਗਰਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚਰਣਾਕੇਤੇਪਾਰਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਕ
ਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸਘੋਲਘੁਮਾਈਜਿਨ
ਪ੍ਰਭਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ ॥
ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਬਾਣੇਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਣੇਰਾਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰਿਮਾਨੇਸੇਪਰਧ
ਨੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆ

ਜਾਤੋ ਸੋਈ ਸਜਨ ਮੀਤੁ ਮੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਆਪੁ ਵੇਤਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਤਾਤਿ ਨ ਕੋਇ ਸਕਾਕੁ
ਰਖਵਾਲੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ਜੈ ਘਟਿ
ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅ
ਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ॥ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ
ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹਿ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰ
ਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾ
ਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਿਰਾ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ
ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾ
ਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ
ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਰਾਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮ
ਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾ
ਤਾ ॥ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ
ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹ
ਰਤਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ
ਸਜਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ
ਨ ਮਰਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਊਚਾ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ
ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ
ਮ: ੪ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ੩ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੬ ॥
॥੪॥ ਮ: ੪ ॥੫॥ ੫ ॥ ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥ ੧੬
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ
ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ

ਇਆਰੁਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ ਕੰਨਾਂਇਆਹੈਸਖੀਆਵਿਛੁੰਨਾਜਾਣਿਨਪੁਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ ਜੇਹਾਲਿਖਿ
ਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰ
ਧੈਲਾਇਆ॥ ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ ਏਥੈਧੰਧਾ
ਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾ
ਰਬੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ ਆਗੈਹੁਕਮੁਨ
ਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕੀਆਵਿਹਾਣਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪ
ਇਆਣਾ॥੨॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸਾਚੜਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਂ
ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥
ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮਰਥਸੋਥੀਐ
ਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੩॥ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ ਵਾ
ਲੇਵੇਕਾਰਣਿਬਾਬਾਰੋਈਐਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋ॥ ਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੋਗਾ
ਫਲੁਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨੁਏ
ਵੈਖੋਵੈ॥ ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜਿਕਰਹੁਅਹੰਕਾਰੋ॥ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾ
ਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲ
ਹੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾਂ॥ ਰੋਵਹਬਿਰਹਾਤਨਕਾਆਪਣਾਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲਿਆਹਾ
ਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲਿਆਪੰਥੁਨਿਹਾਲਿਆਅਸਾਭਿਓਥੈਜਾਣਾ॥ ਜਿਸਕਾਕੀਆ
ਤਿਨਹੀਲੀਆਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥ ਜੋਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੋਆਗੈਆਇਆ
ਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹਾ॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾਂ॥੧॥ ਮਰਣੁਨ
ਮੰਦਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਸੇਵਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮਰਥੁਆਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਆਗੈਹੋ
ਇ॥ ਪੰਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿਸ
ਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾ
ਣੈ॥ ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥ ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈ
ਜੋਹੋਇਮਰਨਿਪਰਵਾਣੋ॥ ਸੂਰੇਸੇਈਆਖੀਅਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਣੋ॥ ਦਰਗਹ
ਮਾਣੁਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ ਕਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹਿਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹਿ

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਉਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਣਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਬਾਬਾ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧

ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜੀਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ

ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਵਾ।ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨਾਰਾਚੀ।ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਤਾਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਪਿੜਕਾਚੀ।ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈਕਿਆਕੋਕਹੈਵਖਾਣੋ।
ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਤਾਇਆਜਾਲੋਸੋਸਾਹਿਬੁਪਰਵਾਣੋ।।ਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਅਧ
ਪੰਧੈਹੈਸੰਸਾਰੋਵਾ।ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀਚਾਰੋਵਾ।ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀ
ਆਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਬਹੈਜੀਆਨਾਲੇ।ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੈਕਾਰਨਭਾਲੇ।ਆ
ਪਿਨਿਰਾਲਮੁਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਿਹਾਰੋ।ਅਜੁਕਲਿਕਰਦਿਆਕਾਲੁਬਿਆ
ਪੈਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ।੪।ਜਮਮਾਰਗਿਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝੜੁਅੰਧਗੁਬਾਰੋਵਾ।ਨਾਜ
ਲੁਲੇਫਤੁਲਾਈਆਨਾਭੋਜਨਪਰਕਾਰੋਵਾ।ਭੋਜਨਭਾਉਨਠੰਢਾਪਾਣੀਨਾਕਾਪੜੁਸੀਗਾ
ਰੋ।ਗਲਿਸੰਗਲੁਸਿਰਿਮਾਰੇਊਭੌਨਦੀਸੈਘਰਬਾਰੋਵਾ।ਇਬਕੇਰਾਹੇਜੰਮਣਿਨਾਹੀਪਛੁਤਾ
ਣੇਸਿਰਿਭਾਰੋਵਾ।ਬਿਨੁਸਾਚੇਕੋਈਬੇਲੀਨਾਹੀਸਾਚਾਏਹੁਬੀਚਾਰੋ।੫।ਬਾਬਾਰੋਵਹਿਰਵਹਿਸੋ
ਜਾਣੀਅਹਿਮਿਲਿਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾ।ਰੋਵੈਮਾਇਆਮੁਠੜੀਧੰਧੜਾਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ।ਧੰ
ਧਾਰੋਵੈਮੈਲੁਨਧੋਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ।ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਭੂਲਾਝੂਠਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾ
ਰੋ।ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣਹਾਰਾਆਪੇਕਰਮਕਮਾਏ।ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਨਾਨਕਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਏ।੬।੪।ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧।ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਇਹੁਜਗੁਝੂ
ਠੁਪਸਾਰੋਵਾ।ਸਚਾਘਰੁਸਚੜੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਆਰੋਵਾ।ਕੂੜਿਲਬਿਜਾਂਥਾਇ
ਨਪਾਸੀਅਗੈਲਹੈਨਠਾਉ।ਅੰਤਰਿਆਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਐਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ।
ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਵਡਾਵੇਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਬਾਏ।ਲਬਿਧੰਧੈਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇ
ਆਕਾਲੁਖੜਾਰੂਆਏ।੧।ਬਾਬਾਆਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿਲਹਮਿਲਿਮਿਲਿਦੇਹਆਸੀ
ਸਾਹੇ।ਬਾਬਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਹਆਸੀਸਾਹੇ।ਆਸੀਸਾਦੇ
ਵਹੁਭਗਤਿਕਰੇਵਹੁਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲਉ।ਇਕਿਭੂਲੇਨਾਵਹੁਥੇਹਹੁਥਾਵ
ਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ।ਜਮਮਾਰਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸਬਦਿਸਮਾਣਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚੈ
ਵੇਸੋ।ਸਾਜਨਸੈਣਮਿਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਫਾਸੇ।੨।ਬਾਬਾਨਾਂਗੜਾਆਇਆਹੈ
ਜਗਮੈਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ।ਲਿਖਿਅੜਾਸਾਹਾਨਟਲੈਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ।
ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ।ਕਾਮਣਿਆ
ਰੀਕਾਮਣਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗਲਿਤਾਗਾ।ਹੋਛੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਹੋਛਾਗੁੜੁਸਾਮਖੀ
ਖਾਇਆ।ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਨਾਂਗੋਬੰਧਿਚਲਾਇਆ।੩।ਬਾਬਾ

ਬਾਰੇਵੰਞੁਜੋਕਿਸੈਰੋਵਣੁਜਾਣੀਅਨਾਬੰਧਪਠਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹੁਕਮਾ
ਰਣੁਆਇਆਹੈ॥ਹਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸਭਾਇਆਰੰਨੇਰੋਵਣਹਾਰੇ॥ਪੁਤਭਾਈਭ
ਤੀਜੇਰੋਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਭੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੋਈਮਰੈਨਮੁਇਆਨਾ
ਲੇ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਸਿਜਾਣਾਰੋਵਹਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੫॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ
੩॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਛੁਕ
ਰਣੈਜੋਗੁ॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਕਬਹੂੰਨਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੋ॥ਨਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁਅਨ
ਦਿਨੁਰਸਭੋਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਬੋਲੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰਹਿਨੀਤਆਪਣਾਹਰਿਕੰਤੁਸਮਾਲੇਹਨਕਦੇਲਗੈਵਿ
ਜੋਗੋ॥ਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਨਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਕਾਮਣਿਇਛਪੁੰਨੀਅੰ
ਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥ਸਬਦਰੰਗਿਰਾਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰ
ਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਾ
ਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚੜਾਮਿ
ਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਧਨਰਾਤੀ॥ਕ
ਦੇਨਰੰਡਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਵੇਖਹਦੂ
ਰਿਰੰਗੁਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾ
ਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲੈਜੇਲਾਗੈਸਤਗੁਰਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸਤਗੁਰਸਦਾ
ਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾ
ਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿ
ਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲੇਸਤ
ਗੁਰਲਾਗਹਿਸਾਚੈਪਾਏ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵ
ਹੁਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵਹਿਕੰਤਿਵਿਸਾਰੇ॥ਰੋਵੈ
ਕੰਤਸੰਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸ
ਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨਿਆਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥
ਸੁਣਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁ

ਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇਨੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾ
ਰਾਵਧੈਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਮੂਠੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀਝੂਠੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥
ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦਾਹੀਸਾਚਾ
ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਧਨਇਆਣੀਆਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਦੁਖੁਪਾਏਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾ
ਇਦੂਜੈ॥ਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈਮਾਇਆਜਗੁਲਾਗਾਲਬਿਲੋਭਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾ
ਸਦਾਹੀਸਾਚਾਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿ
ਰੁਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਮਾ
ਲੇਸਦਾਹੈਨਾਲੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਰੇ॥ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਿਨਆਇਆ
ਜਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਹਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸ
ਮਾਲੇ॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨਾਲੇ॥੪॥੩॥ਵਡਹੰਸੁਮ
ਹਲਾ੩॥ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈਸਚੜਾਪਿਰੁਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਸਹੀ
ਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਾਲੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁਉਰਿਧਾਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨ
ਹੋਇਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਰੋਵਹਿਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈ
ਪਿਰੁਸਚੜਾਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਸਭਦੂਊਚਾਹੈਕਿਵਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੇ॥ਸਦਾਉਰਧਾਰੇਨੇਹੁਨਾ
ਲਿਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਚਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਪਗੁ
ਖਿਸੈ॥ਪਿਰਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਸਚਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਸ
ਭਦੂਊਚਾਕਿਉਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿਆਹੋਰਭੂਲੀਅਵਗੁਣ
ਆਰੇ॥ਮੈਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੜੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਰੰ
ਗਿਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾ
ਤੀਗਇਆਦੁਖੁਦੁਸਮਨੁਸਬਾਇਆ॥ਅਪਨੇਗੁਰਕਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਮਨੁਭੀ

ਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਸੋਪਿਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆਹੋਰਭੂਲੀਅਵਗੁਣਆਰੇ॥੩॥ਸਚੜੈਆਪਿ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥ਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪੇਮੇਲੇਆਪੇਦੇਇਪਿ
ਆਰੋ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋਸਹਜਿਵਾਪਾਰੋਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਰੇ॥ਧਨੁਜੁਗਮਹਿਆਇਆ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਨਾਨਕਨ
ਾਮਪਿਆਰੋ॥ਸਚੜੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਿਆਰੋ॥੪॥੩॥ਵਡ
ਹੰਸਮਹਲਾ੩॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇ
ਹੋਰੁਮਰਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਹੋਰਿਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਵੈਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਵੈਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥ਐਥੈਕਮਾਵੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਹੈਪਤਿਖੋਈ॥ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅੰ
ਧਿਆਰੁਮਹਾਗੁਬਾਰੁਨਾਤਿਥੈਭੈਣਨਭਾਈ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁ
ਪਹੁਚੈਆਈ॥੧॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਆਹਿਜਾਸਤਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਮਾਇ
ਆਵਿਚਹੁਕਟੀਐਸਚੜੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਪ੍ਰੀ
ਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਹੁਪਾਇ॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਤਾਥੀਆਹਿਜਾਸਤ
ਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਸੋਸਚਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਕਿਆਮੁਹਿਦੇਸਨਿਆਗੈਜਾਇ॥ਕਿਆਦੇਸਨਿਮੁਹਿਜਾਏ
ਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੀਆਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੇਪਿਰਕੈਸਹਜਿਅੰਕਿ
ਸਮਾਇ॥ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੂਝਈਕਿਸੁਆਗੈਕਹੀਐਜਾਇ॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸ
ਲਾਹੀਐਹਉਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਇ॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਤਿਨਿਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਇ॥
ਤਿਨਿਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਾਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਸਤਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾ
ਇ॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਧਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥੪॥੫॥ਮਃ੩॥੧੧॥ਮਃ੩॥
ਤਿਨਕਾਮੁਮਲਾ॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ਲਲਾਂਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁ
ਨਿਗਾਵਣੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸ
ਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਾਸਚਿਰਹਹਿਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮ
ਲਾਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿ
ਨੁਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁ

ਬਹੁਤਾਜਲੁਨਮਨਦੇਈਆਂਗਾ॥੨॥ਮਃ੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਤਰੰਦਿਆਬਗਾਭੀਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬ
ਮੁਏਬਪਬਪੜੇਸਿਰਤਲਉਪਰਪਾਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਆਪਆਪਹੈਆਪਕਾਰਨ
ਕੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਨਿਰੰਕਾਰਹੈਕੋਇਅਵਰਨਬੀਆ॥ਤੂੰਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹੈਤੂੰ
ਕਰਹਿਸੋਥੀਆ॥ਤੂੰਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਾਜੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾ

ਆਖਹੁਸਭ

ਹੁਜਿਨਦਾਨਹਰਿਨਾਮਮੁਖਦੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਭੈਵਿਚਸਭੁਅਕਾਰਹੈਨਿਰਭਉ
ਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨਦੁਖ
ਤਿਸਨੋਨੇੜਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਮਨਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕਸਜਨਚਲੇਇਕਚ
ਲਗਏਰਹਦੇਭੀਫੁਨਜਾਹਿ॥ਜਿਨੀਸਤਗੁਰਨਸੇਵਿਓਸੇਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਚਰਤੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਸਮਿਲੀਐਸਤਗੁਰਸਜ
ਣੈਜਿਸਅੰਤਰਹਰਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ਤਿਸਮਿਲੀਐਸਤਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾ
ਰੀ॥ਸੋਸਤਗੁਰਪੂਰਾਧੰਨਧੰਨਹੈਜਿਨਹਰਿਉਪਦੇਸਦੇਹਸਭਸ੍ਰਿਸਟਸਵਾਰੀ॥ਨਿਤਜ

ਅ

ਪਿਹੁਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਭਉਜਲਬਿਖਤਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰਵਿਟੜਹੁਹਉ
ਸਦਵਾਰੀ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਸਾਰ॥ਐਥੈਮ
ਲੈਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚਪਹਨਣਸਚ
ਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਚੀਸੰਗਤਸਚਮਿਲਹਿਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰ॥ਸਚੈਸਬਦਹਰਖਸ
ਦਾਦਰਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈਜਿਸਨੋਨਦਰਕਰੈਕਰਤਾਰ॥
ਮਃ੩॥ਹੋਰਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਧ੍ਰਿਗਜੀਵਣਧ੍ਰਿਗਵਾਸ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛੋਡਬਿਖਲਾਗੇਬਿ
ਖਖਟਣਾਬਿਖਰਾਸ॥ਬਿਖਖਾਣਾਬਿਖਪਹਨਣਾਬਿਖਕੇਮੁਖਗਿਰਾਸ॥ਐਥੈਦੁਖੋਦੁ
ਖਕਮਾਵਣਾਮੁਇਆਨਰਕਨਿਵਾਸ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਮੈਲੇਸਬਦਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿ
ਣਾਸ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛੋਡਿਆਮਨਹਠਕੰਮਨਆਵੈਰਾਸ॥ਜਮਪੁਰਬਧੇਮਾਰੀਐ
ਕੋਨਸੁਣੈਅਰਦਾਸ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਨਾਮਨਿਵਾਸ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਗੁਰਸੇਵਹੁਸਾਧਜਨੋਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸੋਸਤਗੁਰਪੂਜ
ਹੁਦਿਨਸਰਾਤਜਿਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਜਪਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹੁਇਕਨਿ
ਮਖਨਿਮਖਜਿਨਹਰਿਕਾਹਰਿਪੰਥਬਤਾਇਆ॥ਤਿਸਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਹੁ

ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਸਭ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ

ਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ
ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰ
ਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬ
ਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿ
ਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿ
ਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ ਧਨੁ
ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ
ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾ
ਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ
ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸ
ਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ
ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਮਰਜੀਵੜਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਣਿ ਸਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕ
ਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਗਾਸ

ਬਖੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਆ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਆ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਾਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੋ ਜੀਤੀ ਅਨਿ ਸਿਠ ਫਤਹ ਬਾਹਰਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾ

ਵਿਣੁਭਾਗਾਏਹੁਨਆਖੀਐਭਉਨਮਰੈਫਿਰਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਨਕਵਢੀਅਹਿਫਿਰਹਿਸੋ
ਭਾਮੂਲਨਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਿਆਸਾਕਤਨਆਵਈਜੇਚਰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਨਾਮਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਨੋਕਰਿਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋ
ਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰੁਪੂਜਣਆਵਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥਾਹਰਿਨਾ
ਮਕਾਵਡਭਾਗੀਗੁਰਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝਕਰਾਵਹਿ॥ਤਿਸਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਿਦਿਆਉ
ਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਦੀਵਥੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕੰਚ
ਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੋਨਾਮਸਚਿਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਉ +ਭਰਮ
ਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਗੁ
ਰਸਿਖਧੰਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਮਿਤ੍ਰੁਨਹੀਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ॥ਜਿ
ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਦੇਤਿਨੀਚੜੀਚਵਗੁਣਿਵੰਨੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਨਕੁਨਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੋ
ਉਬਰਹਿਨਾਹਿਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਦੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾ
ਹਿ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆ
ਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿਲਹਾਈ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਓਸਨੋ
ਸੁਖੁਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇੜਾਆਵਉਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੇਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿ
ਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾ
ਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾ
ਣਿ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋ
ਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆ
ਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆ
ਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ
ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ
ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ
ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸ
ਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ
ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ
ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ
ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉ
ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮ

ਨਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਦਰਗਹ ਸਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਰਉ-
ਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਗੁਰ ਆਪਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ-
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ
ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਗੁਰੁ ਜਾ-
ਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾ-
ਸਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆ-
ਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰ-
ਕਾਰਾ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ
ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹ-
ਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ
ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮ
ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕ-
ਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆ-
ਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ
ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾ-
ਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ
ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸ-
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥ-
ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸ-

ਭ੍ਰਮੋਹੁਹੈਨਾਮਨਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨਨਿਰਮਲਹੋਵੈਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਜਾਇ।
ਨਾਮਰਤਨਘਰਿਪਰਗਟਹੋਇਆਨਾਨਕੁਸਾਹਿਜਿਸੁਭਾਇ।੧।ਮਃ੩।ਸਬਦੈਸਾਦਨਆਇ
ਓਨਾਮਨਲਗੋਪਿਆਰ।ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰ।ਨਾਨਕਕਿਰਤਪ
ਇਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰ।੨।ਪਉੜੀ।ਧੰਨਧੰਨਸਤਪੁਰਖਸਤਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿ
ਤੁਮਿਲੀਐਹਮਸਾਂਤਆਈ।ਧੰਨਧੰਨਸਤਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲੀਐਹਮ
ਹਰਿਭਗਤਪਾਈ।ਧੰਨਧੰਨਹਰਿਭਗਤਸਤਗੁਰਹਮਾਰਾਜਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਮਹਰਿਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਈ।ਧੰਨਧੰਨਹਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਨਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਹਮਕੋਸਮ
ਦ੍ਰਿਸਟਦਿਖਾਈ।ਧੰਨਧੰਨਸਤਿਗੁਰੂਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮਸਿਉਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਬਨ
ਆਈ।੧੯।ਸਲੋਕਮਃ੩।ਪਰਮੁੰਧਵਿਦੇਸਪਿਰਨਿਤਝੂਰੇਸੰਮਾਲੇ।ਮਿਲਦਿਆਢਿ
ਲਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅਤਰਾਸਕਰੇਇ।੧।ਮਃ੩।ਨਾਨਕਗਾਲੀਕੂੜੀਆਬਾਝਪ੍ਰੀਤਕਰੇਇ।
ਤਿਚਰਜਾਣੈਭਲਾਕਰਜਿਚਰਲੇਵੈਦੇਇ।੨।ਪਉੜੀ।ਜਿਨਉਪਾਏਜੀਆਤਿਨਹਰਿਰਖਿਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਚਾਨਾਉਭੋਜਨਚਖਿਆ।ਤ੍ਰਿਪਤਰਹੇਅਘਾਇਮਿਟੀਭਭਾਖਿਆ।ਸਭਅੰਦਰਇ
ਕਵਰਤਾਹਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਖਿਆ।ਜਨਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਪ੍ਰਭਕੀਪਾਖਿਆ।੨੦।ਸ
ਲੋਕਮਃ੩।ਸਤਗੁਰਨੋਸਭਕੋਦੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤਸੰਸਾਰ।ਡਿਠੈਮੁਕਤਨਹੋਵਈਜਿਚਰਸ
ਬਦਨਕਰੇਵੀਚਾਰ।ਹਉਮੈਮੈਲਨਚੁਕਈਨਾਮਨਲਗੈਪਿਆਰ।ਇਕਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾ
ਇਅਨਦੁਬਧਾਤਜਵਿਕਾਰ।ਨਾਨਕਇਕਦਰਸਨਦੇਖਮਰਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਹੇਤਪਿਆਰ।
੧।ਮਃ੩।ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਆਪਣਾਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ।ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤਦੁਖਲਾਗਾਜ
ਲਤਾਕਰੇਪੁਕਾਰ।ਜਿਨਕਾਰਣਗੁਰੂਵਿਸਾਰਿਆਸੇਨਉਪਕਰੇਅੰਤੀਵਾਰ।ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਸੁਖਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ।੨।ਪਉੜੀ।ਤੂੰਆਪੇਆਪਆਪਆਪਸਭਕ
ਰਤਾਕੋਈਦੂਜਾਹੋਇਸੁਅਵਰੋਕਹੀਐ।ਹਰਿਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਬੁਲਾਵੈਹਰਿਆ
ਪੇਜਲਥਲਰਵਰਹੀਐ।ਹਰਿਆਪੇਮਾਰੈਹਰਿਆਪੇਛੋਡੈਮਨਹਰਿਸਰਣੀਪੜਰਹੀ
ਐ।ਹਰਿਬਿਨਕੋਈਮਾਰਜੀਵਾਲਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਿਚਿੰਦਨਿਸਲਹੋਇਰਹੀਐ।ਉ
ਠਦਿਆਬਹਿਦਿਆਸੁਤਿਆਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
ਹਰਿਲਹੀਐ।੨੧।ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਾ।੪੩।ਵਡਹੰਸਕਾਜੁਮਲਾ।ਚਉਪਦੇ।੨੪।
ਅਸਟਪਦੀਆ।੩।ਛੰਤ।੧੦।ਅਲਾਹਣੀਆ।੮।ਵਾਰਇਕ।੧।ਜੁਮਲਾ।੪੬।

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ।।ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧।।ਘਰੁ੧।।ਚਉਪਦੇ।।ਸਭਨਾਮਰਣਾਆਇਆਵੇਛੁੜਨਾ
ਸਭਨਾਹ।ਪੁਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਆਗੈਮਿਲਣੁਕਿਨਾਹ।ਜਿਨਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁ
ਵੀਸਰੈਵਡੜੀਵੇਦਨਤਿਨਾਹ।।੧।।ਭੀਸਾਲਾਹਿਹੁਸਾਚਾਸੋਇ।ਜਾਕੀਨਦਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹਣਾਹੈਭੀਹੋਸੀਸੋਇ।ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਤੂੰਮਾਣਸ
ਦਾਤਿਨਹੋਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਰੰਨਕਿਰੁੰਨੈਹੋਇ।।੨।।ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੇਤੀਗਈਵ
ਜਾਇ।ਜੋਅਸਮਾਨਿਨਮਾਵਨੀਤਿਨਨਕਿਨਥਾਪਾਇ।ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੂਲੀਆਕਾਹੇਮਿ
ਠਾਖਾਹਿ।।੩।।ਨਾਨਕਅਉਗੁਣਜੇਤੜੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰਜੀਰ।ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਕਟੀਅਨਿ
ਸੇਭਾਈਸੇਵੀਰ।ਅਗੈਗਏਨਮੰਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਢਹੁਵੇਪੀਰ।।੪।।੧।।ਸੋਰਠਮਹਲਾ
੧।।ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ।ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰ
ਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ।ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠਦੇਖੁ।।੧।।ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨ
ਹੋਇ।ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰ
ਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ।ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ।ਵਣਜਾਰਿ
ਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਹਸੁ।।੨।।ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ।
ਖਰਚੁਬੰਨੁਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕਲੁ।ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿ
ਮਹਲੁ।।੩।।ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ।ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾ
ਕੋਆਖੈਧੰਨੁ।ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ।।੪।।੨।।ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧।।
ਚਉਤੁਕੇ।।ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾਨੀਕਾਸਸੁਰੈਚਤੁਰੁਜਵਾਈ।ਬਾਲਕੰਨਿਆਕੌਬਾਪੁਪਿ
ਆਰਾਭਾਈਕੌਅਤਿਭਾਈ।ਹੁਕਮੁਭਇਆਬਾਹਰੁਘਰੁਛੋਡਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾ
ਈ।ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਧੂੜਿਧੁਮਾਈ।।੧।।ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁ
ਸਖਾਈ।ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਗ
ਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਈ।ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿ
ਸਿਮਾਰਗਿਜੋਹੈਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ।ਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿ
ਨਆਈ।ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ।।੨।।ਸਾਧਸਭਾਮੈ
ਸਹਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ।ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰ
ਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ।ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਾਹੀ।
ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਠਉਰਨਪਾਵਹਿਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ।।੩।।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀ

ਵੇਖਾਵਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ।ਜਿਨਿਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਸਲਾਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ।ਨਿਰਭ
ਉਨਿਰੰਕਾਰਿਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ।ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾਮ
ਵਡਿਆਈ।੪।।੩।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧।ਦੁਤੁਕੇ।ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚ
ਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ।ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ।੧।ਮੇਰੇਸ
ਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ।ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ
੧।ਰਹਾਉ।ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾ।ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰ
ਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ।੨।ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜੰਤਾ।ਏਕੁਪੁਰਬ
ਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂੰਸਭਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ।੩।ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਮੂ
ਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ।
੪।।੪।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧।ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ।ਕਰਤਾਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ।ਮਾ
ਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੂੰਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂੰਗ
ਉਰਾਹਮਹਉਰੇ।ਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ।ਤੁਮਸਾਚੇ
ਹਮਤੁਮਹੀਰਾਤੇਸਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇ।ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕ
ਾਚੇ।੩।ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ।੪।।੫।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧।ਅਲਖਅ
ਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ।ਜਾਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭ
ਉਨਭਰਮਾ।੧।ਸਾਚੇਸਚਿਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ।ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਵਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿ
ਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕ
ਾਮੁਨਨਾਰੀ।ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪਰਪਰੰਪਰਸਗਲੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ।ਘਟਿਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ।ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿ
ਰਭਉਤਾੜੀਲਾਈ।੩।ਜੰਤੁਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਗਤਿਜੁਗਤਿਸਬਾਈ।
ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ।੪।ਸੂਚੈਭਾਂਡੈਸਾਚੁਸ
ਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ।ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾ
ਰੀ।੫।।੬।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧।ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿ
ਆਸ।ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸ।ਮਨ

ਸੀ +

ਅਜਾਤਿ

ਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰ
ਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਤੀਰਥਹੋਇ॥ਅਠਸਠਤੀਰਥਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੋਇ॥੨॥ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਾਹਰਾਤਪਨਾਹਿਸਤੁਸੰਤੋਖ॥ਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈ
ਅੰਤਰਦੋਖ॥੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈਐਸਤਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾ
ਤਾਗੁਰਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧॥ਤੂੰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾ
ਦਾਨਮਤਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰਨਰਹਾਈਹਰਿ
ਦੀਜੈਨਾਮਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਘਟਰਵਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਜੀਉ॥ਜਲਥਲ
ਮਹੀਅਲਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦਦੇਖਨਿਹਾਰੀਜੀਉ॥ਮ੍ਰਿਤਪਇਆਲਅਕਾਸਦੇਖਿ
ਓਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਦੇਖ
ਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥
ਸਤਗੁਰਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਗੁਰਬੰਧ
ਨਤੋੜਨਿਰਾਰੇਬਹੁੜਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਿਆ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧॥ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਕਾਰਣਤੁਮ
ਜਗਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋਡਹੁਵੇਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫ
ਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਥਿਰੁਰਹੁਮਤਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂੰਢਤਬਹੁਤੁਦੁਖ
ਪਾਵਹਿਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਗੁਣਾਕਉਧਾ
ਵਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿਫਿਰਫਿ
ਰਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਮੈਲੁਲੋਭਬਹੁਝੂਠੇਬਾਹਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮ
ਲਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਹੀਜੀਉ॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾ
ਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀ
ਉਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੯॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧॥ਪੰਚਪਦਾ॥ਆਪਨ ਤੈ
ਘਰੁਮੂਸਤਰਾਖਨਸਾਕੈਕੀਪਰਘਰੁਜੋਹਨਲਾਗਾ॥ਘਰਦਰਰਾਖੈਜੇਰਸਚਾਖੈ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਅਨਰ ਨੂੰ
ਸਲੋਭਾਨੇਫਿਰਪਛੁਤਾਵੈਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉਹਰਖੁਜਾਤਕਉ
ਰੋਵਹਿਇਹੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾਗਾ॥ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖ

ਅਨਰਾਗਾ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ
ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ
ਸੋਈ ਜੀਉ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ
ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ॥੨॥ ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ॥੩॥
ਅਪਿਉ ਪੀਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾ
ਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ॥੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ॥
ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥
ਘਰੁ॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ॥ ਤਾ
ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚ
ਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ॥ ਤਾ
ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਿਆਰ
॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ
ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ
ਸਾਰੀ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥
ਘਰੁ ੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿ
ਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾ
ਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉ
ਰ ਧਾਰੀ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਮੁਗਧ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਮ

ਪਾਏਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਗਤਿਮਤਿ
ਪਾਈਏਹਾਰਾਸਿਹਮਾਰੀ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉ
ਦੀਆਨਾਉਹਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋਈ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਈ॥
ਨਾਮਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਹੋਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਦਾਫਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁ
ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੂਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂ
ਝਹਿਕੋਇਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥੨॥
ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਵੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾਹਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸ
ਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾ
ਏਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਭਗਤਾਕਾਕਾਰਜੁਹਰਿਅਨੰਦੁਹੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੰਗੀਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀ
ਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪਣਿਆਦਾਸਾਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਰਾਖਹੁਪੈਜਹਮਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਭਉਭਾਗਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਭੁਸਾਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰਸੇਵਿਐਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾ
ਣੀਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਗੰਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖ
ੜਾਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰ
ਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥
ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨੋਸਦਾਸਾਲਾਹੀਪਿਆਰੇਜਿਚਰੁਘਟਅੰਦਰਿਹੈਸਾਸਾ॥
ਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਜਾਣਉਬਰਸਪਚਾਸਾ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਸਦਾ
ਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਆਪੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧ

ਸ

ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਇਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥

ਸਤੁਗਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊ
ਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਈਐ॥੪॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਚੌਤੁਕੇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਸਚੀ
ਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭ
ਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੂਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਡੂਬਿਮੁ
ਏਵਿਣੁਪਾਣੀ॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈ
ਹਰਿਨਾਮੋਦੇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰੇਗੁਰਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾ ਤੇ
ਰਾ॥ਹਿਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿ
ਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀ
ਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇ
ਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮ
ਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰ
ਮਲੁਬਾਣੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸ
ਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪਸੰਜਮਸਤੁ
ਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਚੈਸੋ
ਭਾਪਾਈ॥੪॥੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਦੁਤੁਕੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈ
ਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਂਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟੈਮਨਮੁ
ਖਕਰਮਕਰੈਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮਮਨਿਰਾਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ॥ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈਹੇਤਅਪਾਰ॥੩॥ਆਇਆ
ਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁ
ਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ਪਪਘ॥੧॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛ
ਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵ
ਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੇਭਾਈਨਾਇ

ਵਿਸਰਿਓਨੁ ਮਰਣਾਇ॥ ਆਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਜਾਗਾਏ
ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉ
ਰਿ ਧਾਰਿ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ
ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾ
ਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾ
ਦੁ ਨ ਆਇਆ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿ
ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁ
ਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥੩॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ॥੪॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥
੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ
ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ॥੪॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹਾ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆ-

ਖੰਡੁ ਆਪੇ

*ਆਪ

ਪੇ ਗੀਤ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਗੁਰ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਾਮੁ
ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥
੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੂ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿ
ਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਨਾ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ
ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ
ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗ
ਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ
ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਪਿ
ਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵ
ਜੈ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿ
ਆ ਮਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆ
ਵਣ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਆ
ਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁ
ਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ਹਾ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਨੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਾਇਨੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਲਿਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ
ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ ਕੁਵਲੀਆ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪੀੜ
ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥ ਕ
ਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸ ਮਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆ
ਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆ
ਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾ
ਹਾ ॥ ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦੁ
ਤੁਕੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸ
ਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜ
ਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵ
ਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ ਪੁਰ
ਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸ
ਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ
ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਹਉ ਅੰ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ
ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿ
ਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮਿ ਮ
ਰੈ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ
ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇ

ਹਢਾਵਹਿਆਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸਸੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾ
ਰੁਸਭੁਆਵਣਜਾਣਾ॥ਮਨਮੂਰਖਚੇਤਿਇਆਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲ
ਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਸਮਾਣਾ॥੨॥ਜਿਸਕੀਵਥੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅ
ਨੂਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈ
ਜਾਣਹਿਜਿਉਗੂੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੂਕੈਨਾਹੀਜੇਕੋਰਖਹਿਲੁਕਾਈ॥੪॥
ਸਭੁਜਗਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਦਾਤਿਕਰਹਿਸੁਪਾਏਜਨ
ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੧॥ਤਿਤੁਕੇ॥੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ਜੋਜੋਦੀ
ਸਹਿਵਡਾਵਡੇਰਾਸੋਸੋਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵਖੰਡਨੁਸਭਸੁਖਨਵ
ਨਿਧਦੇਖੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਣਸੁਬਪੁੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆ
ਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀ
ਭੁਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆ
ਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿ
ਸਨੋਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੀਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾ
ਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੫॥ਤਿਤੁਕੇ॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰ॥ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸਹਿਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏ
ਛਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਨਾ
ਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨ
ਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮ
ਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋ
ਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਕਕਰਮਕਰਥਾਕਿਆਭਾਈ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹਹਿ

ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਲੇ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਣੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਚ ਨਾਮੁ ਬਾਣੀ
ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ
ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥
੧ ॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ
ਈ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆ
ਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ
ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅ
ਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ
ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸ
ਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋ
ਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿ
ਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥ ਤੂਟਿ
ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿ
ਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥
੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ
ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕ
ਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅ
ਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ
ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾ
ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾ
ਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨ

ਸੀਤਲ ਭਏ ਹੁਲਾਸੈ ਸਗਲੀ ਥਾਨ੍ਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਆ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੁ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਬਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕਉ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲ

ਵਿਖਾਧਿਖੁਕਾਟੇਨਿਮਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ਹਰਿਜਸਪੀਵਹੁਪੁਰਖ
ਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਸੁਣਤ੍ਰਿਪਤਮਹਾਮਨਪਾਵੈਸਾਚੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕ
ਤਭਗਤਜੁਗਤਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਦਾਨੁਦੇਵੈ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐ
ਸੋਈ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨ
ਜਨਮਪਾਇਐਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰ
ਹਸਦਾਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਕਰਇਸਨਾਨਸਿਮਰਪ੍ਰਭ
ਅਪਨਾਤਨਮਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਕੋਟਬਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋ
ਗਾ॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਾਵਹੁਪੜਹੁਸੁਣਹੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰਪੂਰੈ
ਤੂਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬਅਮਿਤਵਡਾਈਭਗਤਵਛਲਦਇਆ
ਲਾ॥ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆਦਬਿਰਦਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਮਭੋਜਨਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਪਾਵਹੁ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪਸਭਨਾਠਾਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦਨਿਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਬਣਆਈ॥ਪ੍ਰ
ਗਟਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ
੫॥ਘਰ੨॥ਚਉਪਦੇ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸ
ਕੇਹਮਬਾਰਕਤੂਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁਣਮੀਤਾਜੀਉਹਮਾਰਾਬਲਬਲਜਾਸੀਹਰਿ
ਦਰਸਨਦੇਹਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਣਮੀਤਾਧੂਰੀਕਉਬਲਜਾਈ॥ਇਹੁਮਨਤੇਰਾਭਾਈ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਮਲਧੋਵਾਇਹੁਮਨਤੈਕੂਦੇਸਾ॥ਸੁਣਮੀਤਾਹ
ਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਹੁਉਪਦੇਸਾ॥੨॥ਮਾਨਨਕੀਜੈਸਰਣ
ਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ਸੁਣਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡਸਭਤਨਅਰਪੀਜੈਇਉ
ਦਰਸਨਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਸਾਦਸੰਤਨਕੈਹਰਿਨਾਮਾਹੈ
ਮੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਡੀਠਾ॥੪॥
੧॥੧੨॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਆਕਾ
ਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਸਮਾਲੈਇਕਗੁਣਨਹੀਮੂਰਖਜਾਤਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਅਰਾਧਨਜਾਨਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਉਪਰਿਓਰਾਮ

ਦਾਸਾ।੧ ਰਹਾਉ।ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ।ਪੇਖਤਸੁਨ
ਤਸਦਾਹੈਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ।੨।ਹਰਿਬਿਅੰਤੁਹਉਮਿਤਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆ
ਜਾਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ।ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੋਰੇ।
ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ।੩।ਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਸੁਨਿਆਪੇਖਿ
ਆਫਿਰਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਆਰੇ।੪।੨।੧੩।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫।ਜਿਨਾਬਾਤਕੋ
ਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਟੇਸਭਗਇਆ।ਸਹਜਸੈਨਅਰਸੁਖਮਨਨਾਰੀਊਧਕਮ
ਲਬਿਗਸਇਆ।੧।ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ।ਜਿਹਠਾਕੁਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧ
ਬੋਧਸੋਰਿਦੈਗੁਰਦਇਆ।੧ ਰਹਾਉ।ਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤਸੰਤਾਵਤਤੇਭਇ
ਆਨਭਇਆ।ਕਰਹਿਬੇਨੰਤੀਰਾਖਠਾਕੁਰਤੇਹਮਤੇਰੀਸਰਨਇਆ।੨।ਜਹਭੰ
ਡਾਰਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਇਆ।ਏਕੁਰਤਨਮੋਕਉਗੁਰਦੀਨ
ਮੇਰਾਮਨਤਨਸੀਤਲਥੀਆ।੩।ਏਕਬੂੰਦਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਦੀਨੋਤਾਅਟਲਅਮਰ
ਨਮੂਆ।ਭਗਤਭੰਡਾਰਗੁਰਨਾਨਕਕਉਸਉਪੇਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਨਲਇਆ।੪।੩।੧੪।ਸੋ
ਰਠਿਮਹਲਾ੫।ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਅਘਾਈ।ਗੁਣਅ
ਮੋਲਜਿਸੁਰਿਦੈਨਬਸਿਆਤੇਨਰਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ।੧।ਹਰਿਅਰਾਧਆਰੋਗ
ਅਨਦਾਈ।ਜਿਸਨੋਬਿਸਰਹਿਮੇਰਾਰਾਮਸਨੇਹੀਤਿਸਲਾਖਬੇਦਨਜਣਆਈ।੧
ਰਹਾਉ।ਜਿਹਜਨਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਰਣੇ।ਜਿਹਨਰਬਿਸਰਿਆਪੁ
ਰਖਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਣੇ।੨।ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਪ੍ਰਭੂਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅ
ਨੰਦਰਸਕਰਿਆ।ਜਿਹਪ੍ਰਭੁਬਿਸਾਰਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ।੩।
ਜਿਤੁਕਉਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਹਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿ
ਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨਾਰਾ।੪।੪।੧੫।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫।ਰਾਜਨਮੈਰਾਜਾਤੂੰਕਹੀ
ਮੈਮਾਨਨਮੈਅਭਮਾਨੀ।ਲੋਭਨਮੈਲੋਭੀਲੁਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੰਗਰਚੇਗਿਆਨੀ।
ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ।ਪੇਖਿਨਿਕਟਕਰਸੇਵਾਸਤਗੁਰਕੀਹਰਿਕੀਰਤਨਹੀ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ।੧ ਰਹਾਉ।ਅਮਲਾਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ।
ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਕਹੈਲੀਨਾਪ੍ਰਭਸੰਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ।੨।ਬਿਦਿਆਮੈਬਿਦੁਅੰਸੀ
ਰਚਿਆਨੈਨਦੇਖਸੁਖਪਾਵੈ।ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਲੁਭਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣ

ਗਾਵੈ॥੩॥ਜੈਸੀਭੁਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨ
ਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜਲਕਰਤੇ
ਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾ
ਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐਸਾ॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸ
ਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇ
ਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮ
ਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਤਾਨ
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ਸੋ
ਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾ
ਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੌਤੂਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈ
ਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈਕਰਣਹਾਰੁਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾ
ਗਨਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤ
ਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋਗੂੜੋਗਹਿਰਗੰਭੀਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿਲਾ
ਇਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿਰਬਾ
ਣੀ॥੪॥੭॥੧੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਨ
ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨ
ਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਟਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੂੰ
ਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸ
ਗਲੋਲੇਖਾ॥੩॥ਮਹਾਅਨੰਦਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਜੇਤੀਸ
ਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਡਿਜਾਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥੧॥ਪਿਆਰੇਤੂਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਪਦੇਸਾਤਉਤੁਮਹੀਸੰਗਿਪਰਾਤਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾਤਾਮਹਿਸੁਖੁਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹੋਹੁਰੇਨਤੂਸਗ
ਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨੰਦਮੰਗਲਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਘਾਲਨਭਾਨੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੈ

ਤੂੰਕੀਕਰਮਨਸੇਵਦਾ॥ਕਰਸੇਵਾਹੋਮਾਇਓਹੁਮਨੁਆ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ਗੋਬਿੰਦਅਮੋਲ
ਗੁਣੀਆਲਭਆਪਧਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਾਮਵਰਨਨਮੋਰਾਲੇਦਾਆਮਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਅਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੨੦॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਆ
ਨਮਿਲਾਇਆ॥ਪਸੂਪ੍ਰੇਤਮੁਗਧਭਏਸ੍ਰੋਤੇਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਦੇ
ਖਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਸੋਗਕਾਢਾਹਿਓਡੇਰਾਅਨੰਦ
ਮੰਗਲਬਿਸਰਾਮਾ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਾਸੁ
ਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਮਿਟਗਏਆਵਣਜਾਣੇ॥ਨਿਰਭਉਭੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਿਆਅ
ਪੁਨੇਸਤਗੁਰਕੈਮਨਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਦੂਖਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਂਕੇਪੂਰਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ਸੋਰਠਮਹ
ਲਾ੫॥ਰਤਨਛਾਡਕਉਡੀਸੰਗਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸਰਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪ੍ਰਾਨੀ॥ਬਿਨਸੈਕਾਚੀਦੇਹ
ਅਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਛੁਨਵਡਾਈ॥ਰਾ
ਮਭਜਨਬਿਨੁਕਾਮਨਆਵਤਿਸੰਗਨਕਾਹੂਜਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇਅਵਰਦਾਜੀ
ਅਕੋਕਾਮਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮਨਹੀਚੀਨਾ॥੩॥ਸਾ
ਦਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰਸਮਾਤੋਅਸੰਖਖਤੇਕਰਫੇਰੇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਹੁ
ਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿਨਾ
ਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ਮਹਾਂਬਿਖਮਅਗਨਕੋਸਾਗਰਸਾਧੂਸੰਗਉਧਾਰੇ॥੧॥
ਪੂਰੈਗੁਰਮੇਟਿਆਭਰਮਅੰਧੇਰਾ॥ਭਜਪ੍ਰੇਮਭਗਤਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਨਿਧਾਨਰਸਪੀਆਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤਪੂਰਰਹਿਓਪਰਮੇਸਰਕਤ
ਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤਬੇਤਾਜਿਸਮਨਵਸੈਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾ
ਮਰਤਨਜਿਨਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆਤਾਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ॥੩॥ਕਲਕਲੇਸਮਿਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾ
ਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਬਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੨॥੨
੩॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਸ
ਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰਹੋਆਆਪਸ
ਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਅਚਰਜਭਈਵਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਰਨਪ

ਏਸਗਲੇਕੈਲਾਥੇਸੁਆਮੀਕਉਰਾਹਿਅਨੇਰਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਆਰਾਧਨਨਾਮਹਰਿਆਇਆਆਪਨੈਥਾ
ਇ॥੨॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਉਸਤਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਿਆਰੀ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਜਾਉਗੁਰਅ
ਪਨੇਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੩॥ਗੋਸਟਿਗਿਆਨਨਾਮਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇ
ਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੪੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲੁ
ਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੂਮੇਰੋਸਾਹਿਬੁਦਾਤਾ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮਨਿਧ
ਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅ
ਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿ
ਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇ
ਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥੪੨॥ਸੋਰ
ਠਿਮਹਲਾ੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸੁਆਦਲੋ
ਭਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇਅਨਿਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨ
ਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬ
ਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾ
ਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੪੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਜਪਿਅਨ
ਦੁਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਤੇਰਾਜੋਸਿਮਰੈਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿਘਨ
ਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆਦਿਅੰ
ਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਆਬੇਲੀ॥੪॥੧੬॥੪੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਪੰਚਪਦਾ॥ਬਿਨ
ਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਇਹਾਬਤਾਵਹੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਹ

ਊਆਂਗਰਬਨਿਵਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਨਿਆਹੋਆਸਗਲਉਰਿਨਾਰੀ॥੨॥
ਪੇਖਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਸੰਗੇਚੂਕੈਭੀਤਭ੍ਰਮਾਰੀ॥੩॥ ਅਉਖਧਨਾਮਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਈਐਗੁਰੂਦੁਆਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸਗੁਰਮਿਲਰੋਗਬਿ
ਦਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੨੮॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ॥੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਗਲਬਨਸਪਤਮੈਬੈਸੰਤਰਸਗਲਦੂਧਮੈਘੀਆ॥ ਊਚਨੀਚਮੈਜੋ
ਤਸਮਾਨੀਘਟਘਟਮਾਧਉਜੀਆ॥੧॥ ਸੰਤਹੁਘਟਘਟਰਹਿਓਸਮਾਇਓ॥ ਪੂਰਨਪੂ
ਰਰਹਿਓਸਰਬਮੈਜਲਥਲਰਮਈਆਆਹਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਜ
ਸੁਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਭਰਮਚੁਕਾਇਓ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਸਭਮੈਰਹਿਆਸਮਾ
ਇਓ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅਨੰਦਾਬਿਨਸੈਜਨ
ਮਮਰਨਭੈਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਨਵਨਿਧਪਾਵਹਿਬਹੁੜਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੀ॥ ਜਾਕਉ
ਨਾਮਲੈਤਤੂੰਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਸਾਸਧਿਆਵਹੁਠਾਕੁਰਕੋਮਨਤਨਜੀਅਰੇਮੁਖੀ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਾਂਤਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਨਅੰਤਰਧੁਖੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੂਦਿ
ਖਾਇਓਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣਰੁਖੀ॥੨॥੩॥੩੦॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂ
ਠਨਿੰਦਾਇਨਤੇਆਪਛਡਾਵਹੁ॥ ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਕਉਡਾਰੋਅਪਨਨਿਕਟਬੁਲਾਵਹੁ
॥੧॥ ਆਪਨੀਬਿਧਆਪਜਨਾਵਹੁ॥ ਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਰਨਾ
ਹੀਕਬਹੂੰਹੀਏਤੇਇਹੁਬਿਧਮਨਮੈਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕ
ਤਹਨਧਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੩੧॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾ
ਲਨਜਾਈ॥ ਤਿਸਪ੍ਰਭਤਿਆਗਅਵਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਨਾਮਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਰਸੰਮਾਲੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗਲਲਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਬਿਸਰ
ਤਜਗਤਜੀਵਨਕੈਸੇਪਾਵਹਿ॥੨॥੫॥੩੨॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾ
ਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲਖੋਈ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਭਗਤਾਂਨਕਉਬਰਤਨਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਜਪਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਜਾਕੀਸਰਨਪਇਆਸੁਖਪਾਈਐਬਹੁੜਦੂਖਨਹੋ
ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗਪਾਪਤਤਿਸੁਭੇਟਤਦੁਰਮਤਖੋਈ॥੨॥੬॥੩੩॥
ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨਸਾਧਾਰੈ॥ ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋ

ਤੂ ਨਿਧਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਐਸੋ ਗਾਵੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖ
ਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕ
ਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੧੩॥
੪੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸ
ਲੈਹਿ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇ
ਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੩੫॥ ਸੋਰਠ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭ
ਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ
ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪ
ਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ
ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੩੬॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ
ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁ
ਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣੀ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿ
ਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ
ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋ
ਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀ
ਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋ
ਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ
ਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥
ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

ਖਨਹਾਰੇਰਾਖਿਓਬਾਰਕਸਤਗੁਰਤਾਪਉਤਾਰਿਆ॥ਉਬਰੇਸਤਗੁਰਕੀਸਰਨਾਈ॥ਜਾਕੀ
ਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੈਸੁਖਬਾਹਰਿਫੁਨਸੁਖਾਪ੍ਰਭਆਪਨੇਭਏਦਇਆ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨਨਲਾਗੈਕੋਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥੪੦
॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਸਾਧੂਸੰਗਭਇਆਮਨਉਦਮਨਾਮਰਤਨੁਜਸਗਾਈ॥ਮਿ
ਟਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਅਨੰਤਾਸਾਗਰਤਰਿਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇਚਰਨਵ
ਸਾਈ॥ਸੁਖਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿ
ਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਬਿਨਾ
ਸੀਆਪਨਾਪ੍ਰਭਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਗਏਕ
ਲੇਸਰੋਗਸਭਨਾਸੇਪ੍ਰਭਆਪਨੇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀ
ਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਰਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਭਾਈਮੇਰੇ
ਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਂਗਹੁਸੋਈਸੋਈਪਾਵਹੁਆਪਨੇ
ਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧
੪॥੪੨॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਆਪਨਾਸਗਲਾ
ਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥੧॥
ਮੇਰਾਗੁਰਪੂਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿ
ਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏ
ਦਇਆਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜਗਭੀਤਰਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧
੫॥੪੩॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਆਪਣਾਬਿ
ਰਦਪਛਾਣ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਆਪਨੇਕਰਸਦਾਸਦਾਰੰਗਮਾਣ॥੧॥ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬਸਦਾਮਿਹਰਵਾਣ॥ਬੰਧਪਾਇਆਮੇਰੇਸਤਗੁਰਪੂਰੈਹੋਈਸਗਲ
ਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡਜਿਨਸਾਜਿਆਦਿਤਾਪਹਨਣ
ਖਾਣ॥ਆਪਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣ॥੨॥੧੬॥੪੪॥
ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਦੁਰਤਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਆਪੇਸਭਸੰਸਾਰਉਬਾ
ਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਪਨਾਬਿਰਦਸਮਾਰਿਆ॥੧॥ਹੋ
ਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਰੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨਤਨ

ਅੰ

ਭਏਸੁਖਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾ॥
ਬਖਸਿਲਏਸਭਸਚੈਸਾਹਿਬਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ਸੋਰ
ਠਮਹਲਾ੫॥ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾਰੇ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਜਨਿਸਿਮਰਿਆਨਾਮਅਧ
ਰ॥ਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਅ
ਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗੁਰਰਾਖਿਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਨ
ਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਚੁਸਬਦੁਸਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥
ਭਏਕਿਰਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਤਾਪੁਗਵਾਇਆ
ਭਾਈਠਾਢਿਪਈਸੰਸਾਰ॥ਆਪਨੇਜੀਅਜੰਤਆਪਰਾਖੇਜਮਹਿਕੀਓਹਟਤਾਰ॥
ਹਰਿਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟਣਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਜਨਉਬਰੇਭਾਈਜਿਨਰਚਿਆਸਭੁ
ਕੋਇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੋਭਾਈਸਚੈਸਚੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈ
ਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਹੁਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖੁਮਿਟਿਆਸਭਪਰਵਾਰੀ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਮੰਗਲਰਸਰੂਪਾਹਰਿਕਾਨਾਮਅਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੀਪਰਮੇਸਰਉਧਰਿ
ਆਸਭੁਸੰਸਾਰੋ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਰਖਵ
ਲਾਹੋਆ॥ਧਾਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਨਵਾਨਿਰੋ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪੁਗਇਆਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾ
ਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਪ੍ਰਭਦੋਵੈਸਵਾਰੇਹਮਰਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਅਟਲਬਚਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਫਲਕਰਮਸਤਕਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ਸੋਰਠਮ
ਹਲਾ੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਿਸਕੇਕੀਏਸੋਈਸੰਤਸਹਾਈ॥ਆਪਨੇਸੇਵਕਕੀ

ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸ
ਰਬ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅ
ਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ
ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਆਇਆ
ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਿ ਆਪਨੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ
ਕਤ ਜਾਈ ॥ ਤਹ ਸਾਚੁ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥
ਤਿਸੁ ਪੈ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥
ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਆਪੁਨਾ ਗੁਰੁ ਹੋਇਓ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦ ਸੂ
ਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਗੁ
ਰ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮ
ਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾ
ਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰ
ਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ
ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥
ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

੧॥ਜਪਿਆਨੰਦਰਹਹੁਗੁਰਚਰਨਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਤਹਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰਿਦੈਮੁਰਾ
ਰੀ॥ਪ੍ਰਭਅਬਚਲਨਹੀਬਿਸਾਰੀ॥ਬਲੁਧਨੁਤਕੀਆਤੇਰਾ॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੋਆਸੀਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿ
ਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਰਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇ
ਮਸਭਥੀਆ॥੩॥ਹੋਏਪ੍ਰਭੂਸਹਾਈ॥ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰ
ਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿ
ਓਮਨਭਾਵੰਦਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਂਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥
ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਹਤਬੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਕੀਓਟਸਤਾਣੀ॥ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾ
ਣੀ॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਟਿ
ਆਜਮਕਾਫਾਸਾ॥ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਭਜਨਮਮਰਨਦੁਖਲਾਥੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਠਾਢਿਪਾ
ਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ॥ਸਰਨਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ॥
੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੈਮਨੁਹੋਆਸ
ਦਾਸੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ॥ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ॥ਅਪਨੀ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਹਮਰਾ
ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾ
ਖੀ॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਚੁਸਾਖੀ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥੬॥੫੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਵਿਚਿਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਖਲੋਆ॥ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ॥ਮਜਨੁਗੁਰਆਂਦਾਰਾਸੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿ
ਖਨਾਸੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ॥ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈ
ਜੀਕਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥
ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤਸਰੋਵਰਨਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਰੈਨਆਵੈਜਾ
ਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ॥ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇ
ਭਗਵਾਨੈ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥੭॥੫੭॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਿਚ

ਕੁਲ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਨੈ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਣਵਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆ
ਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ
ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ
ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ
ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜ
ਮਕੰਕਰ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ
ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸ
ਭ ਹੋਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ
ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ
ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨ
ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥ ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰ
ਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ
ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥ ਹਉ ਹਉ

ਤ੍ਰਿਤ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਰੋ ਸੂਦ ਤਰੇ ਸਾਨਿ ਕਢਾਇਓ ॥ ਕੁੰਭੀਰੀ ਕੇ ਪੁਤ ਪਾਲਣ ਦੇਵਨ ਪੇਖੈ ਨਦਾਇਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਿਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ਸਗਲ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਾਠੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥

੬੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭੁ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭੁ ਖੇਮ ਸਕਲ ਸਭੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭੁ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤਾ ਸੰਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੇ ਪਾਈ ॥੧ ਰਹਾਉ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੈ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇ
ਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਆਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥
੧॥ ਆਪਨੇ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਚੜੈ
ਸਵਾਈ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨੇ ਕਰ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਿ
ਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮ ਲਜਾ
ਇ ਕਰ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟ ਕਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ
॥ ਅਨੰਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਆਪਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਿਤ ਹਤੁ ਤੇ ਸਾਥਿ ਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ
ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰ
ਕਿਰਪਾ ਆਪ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਗੁਰ ਆਪ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਸਰਸੇ
ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਈ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਂਗਉ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣਿ
ਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵੈ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥
੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ

ਰਹਾਉ

ਨਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੪॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰ
ਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ
ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ
ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਤਾ ॥ ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ
ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰ
ਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥

ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ॥ਆਨੰਦਕਰਹੁਨਰਨਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤ
ਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹ
ਾਉ॥ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵ
ਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਐਥੈਓਥੈਰਖ
ਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਆਪਨੇਆਪਰਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸ
ਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ
ਪੂਰਨੁਸਭਨੀਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ॥ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ॥ਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸ
ਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀ
ਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਬਿਰ
ਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗ
ਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜ
ਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਲਾਥੀ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭ
ਏਸਾਥੀ॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪੇਆਪਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸਰਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫॥ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛਾਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਨਟਿਕੈ
ਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜੋਸਿਮ
ਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥
ਇਹੁਪੂਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ॥ਬ
ਖਸਆਪਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਤਆਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸ
ਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾ
ਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹੁਭਾਈ॥ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦ

ਤੂਠੇ ॥ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨ ਬਸੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾ

ਇਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੮੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆ

ਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮ

ਰਨਿ ਦਰਗਹਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲ

ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕ

ਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੮੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇ

ਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ

ਬਣਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ

ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ

ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸ

ਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿ

ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ

ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਸੰ

ਤਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋ

ਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਬ

ਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅ

ਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ

ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥

ਦੁਸਮਨਾਮਾਰਿਬਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭਕਾਲੇਬਾਦਵਸਾਏ॥
ਸੁਖਸਹਜਿਫਿਰਿਘਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥
੮੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸ
ਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਈ॥
੨॥੨੫॥੮੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁ
ਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓ
ਟਗੁਸਾਂਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇ
ਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂ
ਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖ
ਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਗੁਰਪੂ
ਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨ
ਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅ
ਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬ
ਰਾ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁ
ਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥੁਦੇਇਜਨੁਰਾਖਿਓਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸੁਚਾਖਿਓ॥ਅਪਨੇਗੁਰਊ
ਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁ
ਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾ
ਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾ
ਰੇ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀ
ਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕਜਨਮੇ

ਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਵਸਕਰਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਦਰਬਾਰੇ ੨੯੮
ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਓਪ੍ਰਭਆਪਨੇਭਵਨਿਧਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠਆ
ਦਰਸਭਥਾਈਊਨਨਕਤਹੂਬਾਤਾ॥ਭਗਤਸਿਰਪਾਉਦੀਆਜਨਆਪਨੇਪ੍ਰਤਾਪਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਪ੍ਰੀਤ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਰਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਸਾਧਸੰਗਤਸਿਮਰਮਾਧੋਹੋਇਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਕਾਲਬਿਆਲਜਿਉਪਰਿਓਡੋਲੈ
ਮੁਖਪਸਾਰੇਮੀਤ॥ਆਜਕਾਲਫੁਨਤੋਹਿਗ੍ਰਸਹੈਸਮਝਰਾਖੋਚੀਤ॥ਕਹੈਨਾਨਕਰਾ
ਮਭਜਲੈਜਾਤਅਉਸਰਬੀਤ॥੨॥੧॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰ
ਹੀ॥ਨਾਹਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਗਹੀ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਧਨਪੂਰ
ਨਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਆਏਹਜਾਨੋਭਜਨਰਾਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿ
ਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰ
ਤਕਾਹਿਨਹੀ॥੨॥੨॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿੰ
ਦਾਰਸਰਚਿਓਰਾਮਭਗਤਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਪੰਥਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਿਨਧਨਜੋ
ਰਨਕੋਧਾਇਆ॥ਅੰਤਸੰਗਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪਬੰਧਾਇਆ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓ
ਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜ
ਤਉਦਿਆਨਾ॥ਬਹੁਤਜਨਮਭਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸ
ਦੇਹਪਾਇਪਦਹਰਿਭਜਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਪ੍ਰਭ
ਕੀਸਰਨਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਟਲਭਇਓਧ੍ਰੂਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਅਰਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹ
ਬਿਧਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸਰਾਇਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਗਜ
ਗ੍ਰਾਹਤੇਛੂਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੂਟਾ॥ਅਜਾਮਲਪਾ
ਪੀਜਗਜਾਨੇਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥
੩॥੪॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭਗਤਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋ
ਤ੍ਰਾਸਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨਕਰਮਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮਕਉਨਫੁਨਕਰਈ॥ਕਉ

ਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰਨਭਉਸਾਗਰਕੌਤਰਣੀ॥੧॥ਕਲਿਮੈਏਕੁਨਾਮੁਨਿਧਨਿਜਿਹਜ
ਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਿਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਿਨਇਹੁਬਿਧਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਸੁਖਦੁਖਰ
ਹਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮੈਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕ
ਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥੩॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁ
ਸਾਈ॥ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਿਮੋਮਨੁਰਹਿਓਉਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰਮਖੋਇਓਨਹਅਸਥਿਰੁਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓ
ਨਿਸਬਾਸੁਰਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੂੰਨਹੀਕੀਨਾਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭ
ਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾਹਿਕੋਊਗੁਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੯॥ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਬਿਖਿਅਨਕਉਧਾਵਤਕਿ
ਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਕੇਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਐ
ਬਸਾਵੈ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ਮਦਿਮਾ
ਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਸੂਝਤਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰ
ਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥੨॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲ
ਬਿਨਾਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੩॥੭॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੯॥ਰੇਨਰਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗਤੁਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਾ
ਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰ॥ਬਾਰੂਭੀਤਿਬਨਾਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥
ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਸੁਖਮਾਇਆਕੇਉਰਝਿਓਕਹਾਗਵਾਰ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿਕਛੁਬਿ
ਗਰਿਓਨਾਹਿਨਭਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤੁਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿ
ਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ਇਹੁਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋਈ॥
ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾ
ਮੀਤਪੂਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨਰ
ਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹਉਕਹਾਇਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁ
ਲਗਾਇਓ॥ਦੀਨਾਨਾਥਸਕਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕਉਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁ
ਆਨਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦ
ਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਗਹਿਓ

ਰਹਾਉ॥

ਸੁਗੁਰਉਪਦੇਸਾ॥ਕਹਾਂਭਇਓਜਉਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਓਭਗਵੇਕੀਨੋਭੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚ
ਛਾਡਕੈਝੂਠੈਲਾਗਿਓਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਇਓ॥ਕਰਪਰਪੰਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿ
ਓਪਸਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥ
ਬਿਕਾਨਾ॥ਉਰਝਰਹਿਓਬਿਖਿਆਨਿਸੰਗਬਉਰਾਨਾਮਰਤਨਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥
ਰਹਿਓਅਚੇਤਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ
ਬਿਰਧਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਜੋਨਰਦੁਖਮੈਦੁ
ਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹਅਰਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨ
ਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਜਾਕੈਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿ
ਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿ
ਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਤਿਹਘਟਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿ
ਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੯॥ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਲੇਹੁ
ਮਨਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਭਜਗਫਾਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਬਹੁਤਮਿਲਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂੰਦਿਸਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਪਰੈਸਭ
ਹੀਸੰਗਛਾਡਤਕੋਊਨਾਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਬਹੁਤਹਿਤਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹ
ਤਸੰਗਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਭਾਗੀ॥੨॥
ਇਹਬਿਧਕੋਬਿਉਹਾਰਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨ
ਕਬਿਨਹਰਿਜੀਉਕੋਊਕਾਂਮਨਹੀਆਇਓ॥੩॥੧੨॥ਸੋਰਠਕੇਚਉਪਦੇਤਥਾ
ਦੁਪਦੇ॥੧੨॥ਮ:੧॥੧੨॥ਮ:੩॥੯॥ਮ:੪॥੯੪॥ਮ:੫॥ਮ:੯॥੧੨॥
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੩੯॥ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧॥ਘਰ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆਚਉ
ਤੁਕੀ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੁਬਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨਅਵ
ਰਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਨਪਰਘਰਜਾਵਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾ
ਮਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਘਰਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਿਜਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ਤੂਆ

ਪੇਖਣਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥੧॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤੌ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ
ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰ
ਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਪ
ਵਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ
ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿਖਿਆ
ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ
ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚ
ਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਮ
ਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆ
ਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥
੫॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕ
ਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ
ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥
੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇ

੩੦

ਆ ਜਗ ਮੋਹਿਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਸੁਣ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਿਤ ਕਰਮ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰ ਮੈਲਾ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧ ਨ ਬੂਝਿਆ ਕਰੀ ਭਾਈ ਉਰਝਾ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨ ਨਾਮੈ ਭਰਮ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਈ ॥ ਸਾਚ ਸਹਜ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਬਿਨ ਗੁਰ ਮਗ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸ ਅੰਤਰ ਲੋਭ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜ ਬੋਲ ਬਿਖ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਤ ॥ ਜਲ ਮਥੀਐ ਜਲ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗ ਏਹਾ ਵਥ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਅਲਖ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਘਟ ਘਟ ਦੇਉ ਅਲਖ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਗਾਂਠ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਉ ਮਨ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚ ਲੇਖ ॥ ਮਜਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖ ॥ ਅੰਕਸ ਜਿਨ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖ ॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨ ਹਾਟ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ॥ ਧਨ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ ॥੮॥੨॥

ਗੁਰ

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ॥ ਵਿਣ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਲਾਹਨ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦ ਰਤੇ ਰੰਗ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸ ਲੈ ਤਤ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਹੁਕਮ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣ ॥੩॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਉਦਰ ਮਝਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥

॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦਉ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆ
ਰੇ ਮਨਮੁਖ ਲਹਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥
ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਅਵਗਣਿ
ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥
ਆਖਣੁ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ
ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੀਐ ਸੰਤੋਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲ
ਤਾ ਲਿਖਣੁ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲਿਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਸਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲੋ
ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਹੋਇ ॥
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ
ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥
ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆ
ਕਾਸੀ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਚੂਕ
ਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿ
ਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾ
ਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਇ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥
੬ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾ
ਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ
ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾ
ਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬ
ਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾ
ਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥ ਸੋਰਠ

ੴ

ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾ

ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਗੁਰ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ
ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ
ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਜੋ ਸ
ਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲ
ਈ ਬਖਸਾਇ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ
ਐ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ
ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੰ
ਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥
ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ
ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸ
ਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀ
ਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਤਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀ
ਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਐ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿ

ਸੰਤਸਭਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਗਿਆਨਤਾਭਾਈਕਮ
ਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਮੇਰਤੇਰਛੋ
ਡੀਐਭਾਈਹੋਈਐਸਭਕੀਧੂਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁ
ਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਝੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾਈਸ
ਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇ
ਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥
ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਉਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾ
ਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਤੀ
ਤਿਨਆਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾ
ਵੇਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐ
ਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾ
ਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿਲਾਇ
ਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈਕੀਤੋਨੁ
ਅੰਗੁਅਪਾਰੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸ
ਰਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੯॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤਗਰਭਦੁ
ਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆ
ਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਣਾਪਿਆਰੇਤਿ
ਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥
ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਰੁਪਿਆਰੇਤੂੰ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁ
ਖੁਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭੇਟਿਆ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀ
ਸਰਣਾਇ॥੨॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿ
ਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤ

ਰੈਨਾਹੀਵਿਜੋਗਾ।ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗਾ।੩।ਮਾਇਆ
ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਨਆਵਹਿਮੂਲਿ।ਜਿਨਤੂਵਿਸਰਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤ
ਨਹੋਏਧੂੜਿ।ਬਿਲਲਾਟਕਰੇਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ।ਜੋਗੁਰਮੇਲ
ਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ।੪।ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕ
ਾਪਾਰਿਵਸਾਇ।ਜਿਸੁਮਿਲੀਐਹਰਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ।ਮ
ਨਮੁਖਢੋਈਨਾਮਿਲੈਪਿਆਰੇਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਜੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿ
ਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੂਰੀਪਾਇ।੫।ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀ
ਨਾਲਿ।ਜੋਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ।ਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਤੀ
ਆਪਿਆਰੇਕੂੜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ।੬।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਅਨਦਿਨੁਕੀ
ਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਭਰੇ।ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆਰੇਭਵ
ਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇਇ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇਇ।੭।ਸੰਮ੍ਰ
ਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲਦੇਉਪਿਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ।ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿ
ਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸ
ਚੁਨੀਸਾਣੁ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ।੮।੨।
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫।ਅਸਟਪਦੀਆ। ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ।
ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ।੧।ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿ
ਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ।ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈ
ਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ।
ਤਟਤੀਰਥਸਭਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ।੨।ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾ
ਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵਤਧਰਾਏ।ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾ
ਏ।੩।ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ।ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁ
ਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ।੪।ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਾ
ਰਤੁਰਹਤਾ।ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ।੫।ਜੋਗ

ਸਿਧਆਸਨਬਹੁਉਗਾਸੀਹੋਇਤੀਰਥਕਰਹਿਆਵਤੀਆਰਆਫਿਰਫਿਰਜੋਨਮੋਹਾਂਸਿਉਸੰਗ
ਨਿਰਹਿਆ ॥੬॥ ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰੀਆਹੁਕਮਅਫਾਰਾ ॥ ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰ
ਦਨਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈ ਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰ
ਮਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸਭਇਓਪ੍ਰਾਪਤਿਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ ॥੮॥ ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾ
ਤਾ ॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉਦੂ
ਜਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂਕਾਜੁਮਲਾ ॥ ੪ ਮ: ੧ ॥ ੩ ਮ: ੩ ॥ ੩ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ
੧੦ ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ ॥ ਦੰਦੀਮੈਲੁਨ
ਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ
ਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਇਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ ॥
ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ ॥ ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ ॥੧॥
ਮ: ੪ ॥ ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪ
ਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋ
ਲੇ ॥ ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲ
ਗੋਲੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁ
ਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭ
ਇ ॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ ॥ ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਫਲਿਓ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈ
ਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ ॥ ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇ
ਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾ
ਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂ
ਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾ
ਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮਿਫੁਰਮਾਈਐ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਮੋਹਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿ
ਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾ
ਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ
ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨ
ਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ
ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ
ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ
ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾ
ਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ
॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ
ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ
ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ
ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ
ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ
ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂ

ਰੈ ਦੁਖ ਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕਉਲੁ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁੜਕਿ ਦੋਹਾਗਣਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ ਜਾਇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮ

ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਗਾਹ ਪਹਿਰਾਇਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖ ਸਭ ਉਠਿ ਗਈਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ॥ ਭਾਲੇ
ਵਿਚਿ ਰਹੈ ਵਸਤੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਰਖੀਐ ਸਚਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਵਣੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਬਖਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀ
ਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ
ਮ: ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਦੀ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉ
ਮੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ
ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ
ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ
ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰ
ਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਕਾ
ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸ
ਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ
ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥

੧੦॥ਸੋਰਠਮਃ੩॥ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣਿ॥ਏਹੜ
ਤੇਹੜਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾ
ਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣੁ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਣਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣ
ਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿਕਰਿ॥ਹਰਿਪਾ
ਟੁਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਕਰਿ॥ਕੋਈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁ
ਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਇਸੁਭਉਕਰੈਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨ
ਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿਆਸੁਧਿਨਕਾਈ
ਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬ
ਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਇ॥ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈਨਾਧਨੁਪ
ਲੈਪਾਇ॥ਪੜਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰਨਚੁ
ਕਈਨਾਸੰਸਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਹਰਿਸਜਣਮੇਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿ
ਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤ
ਹਰਿਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩॥ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈਵਿ
ਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੈਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹ
ਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆ
ਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਮ

ਨਾਨਕ ਸਹਜੁ ਨ ਹੀ ਲਿਓ ਆਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਆਖਿ ਖਾਣਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗੋ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਵਡੇ ਆਇਆ ਜੋ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਦੇ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਚਖਹਿ ਸਾਦੁ ਸਾਦੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾ
ਵਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਖਿ ਕੈ ਊ
ਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
ਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਸ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥
ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ
ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਹਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾ
ਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕ ਦਝਹਿ ਇ
ਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ
ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿ
ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ
ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਾਧ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ

ਵਡਭਾਗੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਹਰਿਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ੩੦੬
੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮ
ਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰ
ਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ
ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆ
ਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ
ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਸੋ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਆਪਣੇ ਸੁਆਇ ॥ ਸ ਪਾਵੈ
ਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭ
ਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ
ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜੰਿਆ ॥੧੮॥ ਤੇ
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨ
ਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨ

ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਾ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ
ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ
ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈ
ਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅ
ਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾ
ਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ
ਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁ
ੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤ
ਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ
ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ
ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮ
ਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗਹਿ

ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਇਕ ਪਲਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਊਪਰਿ ਸ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਮਲ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ
ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੈਲ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰ ਜੂਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ
ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ
ਲਿਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨ ਭਗਤ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮੁਖ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ
ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਜ
ਪ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਨ ਵਿਸ
ਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗ
ਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁਣ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾ
ਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚ ਮਨ ਸਬਦ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦ ਰਤੇ ਹਉਮੈ
ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰ ॥ ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰ ਪਾਇਆ ਨਾਰ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖ ਲਾ
ਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤ ਪਿਆ
ਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਨ ਕਰਉ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥ ਓਹ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ
ਮਨ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇ
ਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਫਿਰ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਮਿਟ
ਗਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨ ਰਵ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮ

ਇ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੀ ਤਿਨ ਕੌ ਜੋ ਚਲਨ ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ।੧।ਮਃ ੩। ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਸੁਧ ਨ ਹੋਵਈ
ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰ। ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰ। ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁ
ਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚ ਕੁਨਾਰ।੨।ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰ ਹਰਿ
ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ। ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ। ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ
ਸੁਰਾਤ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ। ਜਿਨਾ ਸਤਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇ
ਖਾ ਨੈਣੀ। ਹਉ ਵਾਰੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਨ ਮਿਲਿਆ ਸੈਣੀ।੨੪
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪। ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤ। ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸ ਹੈ
ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸ ਜੰਤ। ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹ। ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੈ ਸੁਨ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹਿ। ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ।
ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰ ਕਰਾਈ। ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮ ਧਿਆਇਦਾ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਇਕ ਸਮਾਨ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਭਗਵਾਨ।੧।ਮਃ ੪।
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨ ਸਾਚੈ ਤਿਸ ਬਿਨ ਰਹਣ ਨ ਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਨ ਰਸਾਈ।੨।ਪਉੜੀ। ਰੈਣ ਦਿਨਸ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ। ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਰਬਤ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ। ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ
ਸੰਗ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵਣਾ।੨੫। ਸਲੋਕ
ਅ੫+ ਮਃ ੩। ਅੰਤਰ ਅਗਿਆਨ ਭਈ ਮਤ ਮਧਮ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਾਹੀ। ਅੰਤਰ ਕਪਟ ਸਭ
ਕਪਟ ਕਰ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆ ੦
ਇ ਫਿਰਾਹੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਸਮਾਹੀ।੧।ਮਃ ੪। ਮਨਮੁਖ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰ ਨਾਹੀ। ਅਨਦਿਨ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨ
ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਹਿ। ਅੰਤਰ ਲੋਭ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ। ਓ
ਇ ਆਪ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮ ਮਰੈ ਮਰ ਜਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਬਖਸ ਲਏ ਪ੍ਰਭ ਸਾ
ਚਾ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤ ਲਾਇ।੨।ਪਉੜੀ। ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਇਆ। ਸੇਈ
ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਭੋਜਨ ਖਾਇਆ। ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਧੂਰ ਮਸਤਕ ਲਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ।੨੬। ਸਲੋਕ
ਮਃ ੪। ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਤਰ ਸਾਂਤ ਹੈ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਸਮਾਇ। ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮ ਪੜਹਿ ਨਾਮ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀ

ਐਨਾਮਤੁਪਜੈਨ੍ਹਿਸਨਾਬੁਖਸਭੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੋਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਜਿਮਾਰਿਆਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ ॥ ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁ
ਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ ॥ ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੋਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਇਆ ॥ ਕਿ
ਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਧੁਰਿਓਸਦਾਕਿਰਤੁਏਹੋਜੇਹਾਪਇਆ ॥ ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈ
ਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੈਕਿਸੈਨਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇ
ਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ ॥ ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕ
ਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ
ਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਨੇ
ਕਰਿਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਤਾਂਕੀਰਜਾ
ਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂਡੇ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿ
ਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਦੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇਹ ॥ ਜਹਾਦਾਣੇ
ਤਹਾਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇਗਲਾਥਾਟਿਆਪਿਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ
ਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥
ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾ
ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤੁ
ਭਾਇ ॥ ਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ ॥ ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿ
ਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿਉਆਪਿਹੈਆ
ਪੇਸਾਰਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਜੁਗੁਜੁਗੁਸੋਭਾਹੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤੂਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਿਰਜੀ
ਆਆਪੇਸਭੁਗੋਈ ॥ ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਅਰਾਧਿਆਸਭਿਆਖਹੁਧੰਨਧੰਨਧੰ
ਨਗੁਰਸੋਈ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲ ॥੫੮॥ ਸੋਰਠਵਾਰਮਹਲਾ ॥ ਸਭਿਪਉ ॥ ਅਸ
ਟਪਦੀਆ ॥੧੦॥ ਵਾਰਾ ॥੧॥ ਸਤਿਨਕਾਰਮਹਲ ॥੫੦॥
ਕੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥

ਰਾਗਸੋਰਠਬਾਣੀਭਗਤਾ
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੁਤਪੂਜਪੂਜ

ਹਿੰਦੂਮੂਏਤੁਰਕਮੂਏਸਿਰਨਾਈ॥ਓਹਲੇਜਾਰੇਓਹਲੇਗਾਡੇਤੇਰੀਗਤਿਦੁਹੂੰਨਪਾਈ॥੧॥ਮਨ
ਰੇਸੰਸਾਰਅੰਧਗਹੇਰਾ॥ਚਹੁਦਿਸਪਸਰਿਓਹੈਜਮਜੇਵਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਿਤਪੜੇਪੜਿਕਬ
ਤਾਮੂਏਕਪੜਕੇਦਾਰੈਜਾਈ॥ਜਟਾਧਾਰਧਾਰਜੋਗੀਮੂਏਤੇਰੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ॥੨॥ਦਰ
ਬਸੰਚਸੰਚਰਾਜੇਮੂਏਗਡਲੇਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਪੰਡਿਤਮੂਏਰੂਪਦੇਖਦੇਖਨਾਰੀ॥
੩॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਸਭੈਬਿਗੂਤੇਦੇਖਹੁਨਿਰਖਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਕਿਨਗਤਿਪਾ
ਈਕਹਿਉਪਦੇਸਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਭਸਮਤਨਰਹੈਕਿਰ
ਮਦਲਖਾਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਨੀਰਪਰਤੁਹੈਇਆਤਨਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥੧॥ਕਾਹੇਭਈ
ਆਫਿਰਤੌਫੂਲਿਆਫੂਲਿਆ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਰਹਤਾਸੋਦਿਨਕੈਸੇਭੂਲਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸਠੋਰਰਸਜੋਰਜੋਰਧਨਕੀਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਲੇਹੁਲੇ
ਹੁਕਰੀਐਭੂਤਰਹਨਕਿਉਦੀਆ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਲਉਬਰੀਨਾਰਸੰਗਭਈਆਆਗੈਸਜ
ਨਸੁਹੇਲਾ॥ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੋਕਕੁਟੰਬਭਇਓਆਗੈਹੰਸਇਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਕਾਲਗ੍ਰਸਕੂਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਆਪਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨ
ਲਨੀਭ੍ਰਮਸੂਆ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਣਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸ
ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸਭਲੋਕਸਿਆਨੇਉਠਿਪੰਡਿਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾ
ਜਾ॥ਭਜਿਓਨਰਘਪਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗਤਪਕੀਨਾਕੰਦਮੂਲ
ਚੁਨਖਾਇਆ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤ
ਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਆਈਕਾਛਕੂਛਤਨਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭਹੋਇਬੈਠਾਉਨਹਰਿ
ਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲਸਭੈਜਗਊਪਰਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਘਰ੩॥ਦੁਇ
ਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨਅਉਰਨਦੇਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰਗਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗ
ਲਕਹਨਨਜਾਈ॥ਹਮਰਾਭਰਮਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤਲਾਗਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬਜਾਈ॥ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂ
ਗਸਕੇਲਾ॥ਆਪਨੈਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮਨਜਾਈ॥ਸ
ਭਕਥਕਥਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਆਪਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭਤਨਮਨਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀ

ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥
ਸਮੁੰਦੁਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥
੧॥ ਚੇਰੀਤੂੰਰਾਮਨਕਰਸਿਭਤਾਰਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਤੇਰੇਗਲਹਿਤਉਕੁਪ
ਗਬੇਰੀ॥ ਤੂੰਘਰਘਰਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ ਤੂੰਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ ਤੂੰਜਮਿਬਪੁਰੀਹੈਹੇ
ਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਆਚੇਰੀਹਾਥਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ ਜਿ
ਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥ ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਰੇਖਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ ਮੇਰੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੫॥ ਸੋਰ
ਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ ਸਦਜੀਵਨੁਭ
ਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ ਮੂਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ ਅਬਕਿਆਕਥੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥
ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਸਿਕੁੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਨੈਨ
ਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਠਾਹਰਨਗਰੁਬਸਾਇਆ॥
੨॥ ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ ਸੋਦੀਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ ਛੋਡਿਆਜਾਇਨ
ਮੂਕਾ॥ ਅਉਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥ ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥
ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਭੇਟਤਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਕਿਆ
ਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ॥ ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਸੁਨੀਐ॥ ਪੜੇਸੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥
ਜਉਸਹਜਿਨਮਿਲਿਓਸੋਈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾ
ਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁਚਹੀਐ॥ ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰ
ਲਹੀਐ॥ ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਪਾਈ॥ ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ ਕਹੁਕ
ਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥ ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁਨ
ਪਤੀਜੈ॥ ਨਪਤੀਜੈਤਉਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਗਿ
ਆਨੀ॥ ਝੂਠੇਕਹਾਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥ ਕਾਂਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾਂ॥ ਜਉ
ਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮਲਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨ੍ਹਾਈ॥ ਕਉ
ਰਾਪਨੁਤਊਨਜਾਈ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥

੮॥੧੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਰਠਾ॥ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ਸੁਤਦਾ
ਰਾਪਹਿਆਨਿਲੁਟਾਵੈ॥ਮਨਮੇਰੇਭੂਲੇਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਅੰਤਿਨਿਬੇਰਾਤੇਰੇਜੀਅਪਹਿਲੀਜੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੈਜਰਾਜਨਾਵੈ॥ਤਬਤੇਰੀਓਕਕੋਈਪਾਨੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਹ
ਤੁਕਬੀਰੁਕੋਈਨਹੀਤੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸਵੇਰਾ॥੩॥੧੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਸੰਤਹੁਮ
ਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ॥ਕਿਛੁਜੋਗੁਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਈ
ਮੋਰੀ॥ਜਿਤੁਮਿਰਗਪੜਤਹੈਚੋਰੀ॥ਮੂੰਦਿਲੀਏਦਰਵਾਜੇ॥ਬਾਜੀਅਲੇਅਨਹਦਬਾਜੇ॥
੧॥ਕੁੰਭਕਮਲੁਜਲਿਭਰਿਆ॥ਜਲੁਮੇਟਿਆਊਭਾਕਰਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਜਾਨਿ
ਆ॥ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ॥ਯਹ
ਮਾਲਾਅਪਨੀਲੀਜੈ॥ਹਉਮਾਂਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ॥ਮੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕਾਦੇਨਾ॥ਮਾਧੋਕੈਸੀ
ਬਨੈਤੁਮਸੰਗੇ॥ਆਪਿਨਦੇਹੁਤਲੇਵਉਮੰਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਸੇਰਮਾਂਗਉਚੂਨਾ॥
ਪਾਉਘੀਉਸੰਗਿਲੂਨਾ॥ਅਧਸੇਰੁਮਾਂਗਉਦਾਲੇ॥ਮੋਕਉਦੋਨਉਵਖਤਜਿਵਾਲੇ॥ਖਾ
ਟਮਾਂਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿਰਹਾਨਾਅਵਰਤੁਲਾਈ॥ਊਪਰਕਉਮਾਂਗਉਖੀਂਧਾ॥ਤੇਰੀਭ
ਗਤਿਕਰੈਜਨੁਥੀਧਾ॥ਮੈਨਾਹੀਕੀਤਾਲਬੋ॥ਇਕੁਨਾਉਤੇਰਾਮੈਫਬੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨ
ਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿਜਾਨਿਆ॥੪॥੧੨॥ਸੋਰਠਿਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ਘ
ਰੁ॥੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥ਤਉਜਨਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥
੧॥ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੋਰੇਦੇਵਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਲੇਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਝਿਲਿਮਿਲਿਕਾ
ਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੰਤਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਮੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨੀ॥
ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਰੀ॥ਚਮਕਾਰਬੀਜੁਲਤਹੀ॥ਨੇਰੈਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਿਜਆਤਮੈਰ
ਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜਹਅਨਹਤਸੂਰਉਜਿਆਰਾ॥ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਜਨੁਨਾਮਾਸਹਜਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥ਘਰ
੪॥ਪਾੜਪੜੋਸਣਿਪੂਛਿਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛਾਨਿਛਵਾਈਹੋ॥ਤੋਪਹਿਦੁਗਣੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉ
ਮੋਕਉਬੇਢੀਦੇਹੁਬਤਾਈਹੋ॥ਰੀਬਾਈਬੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ਦੇਖੁਬੇਢੀਰਹਿਓਸਮਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਾਰੈਬੇਢੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਬੇਢੀਪ੍ਰੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜਉਕੋਊ
ਛਾਨਿਛਵਾਵੈਹੋ॥ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭਹੁਤੇਤੋਰੈਤਉਆਪਨਬੇਢੀਆਵੈਹੋ॥
੨॥ਐਸੋਬੇਢੀਬਰਨਿਨਸਾਕਉਸਭਅੰਤਰਸਭਠਾਂਈਹੋ॥ਗੂੰਗੈਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਰਸਨਾਚਾਖਿਆਪੂਛੇਕਹਨੁਨਜਾਈਹੋ॥੩॥ਬੇਢੀਕੇਗੁਨਸੁਨਿਰੀਬਾਈਜਲਧਿਬਾਧਿਧ੍ਰੂਥਾਪਿਓਹੋ॥ਨਾ
ਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਬਹੋਰੀਲੰਕਭਭੀਖਣਆਪਿਓਹੋ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ਅਣਮੜਿਆਮੰਦਲੁਬਾ
ਜੈ॥ਬਿਨੁਸਾਵਣਘਨਹਰੁਗਾਜੈ॥ਬਾਦਲਬਿਨੁਬਰਖਾਹੋਈ॥ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ॥੧॥ਮੋ
ਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਮਿਲਿਐਦੇਹਸੁਦੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਪਾਰਸਕੰਚਨੁ
ਹੋਇਆ॥ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪਰੋਇਆ॥ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਗੁਰਪੂਛੇਮ
ਨੁਪਤੀਆਗਾ॥੨॥ਜਲਭੀਤਰਿਕੁੰਭਸਮਾਨਿਆ॥ਸਭਰਾਮੁਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰ
ਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਰ
ਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਬਹਮ
ਹੋਤੇਤਬਤੂਨਾਹੀ॥ਅਬਤੂਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇਓਦਧਿਜਲ
ਕੇਵਲਜਲਮਾਂਹੀ॥ਮਾਧਵੇਕਿਆਕਹੀਐਭ੍ਰਮੁਐਸਾ॥ਜੈਸਾਮਾਨੀਐਹੋਇਨਤੈਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਏਕੁਸਿੰਘਾਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਇਆਭਿਖਾਰੀ॥ਅਛਤਰਾਜਬਿਛੁਰ
ਤਦੁਖੁਪਾਇਆਸੋਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੨॥ਰਾਜਭੁਇਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਜੈਸੇਹਹਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁ
ਜਨਾਇਆ॥ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਭੂਲਿਪਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਆਇਆ॥੩॥ਸਰਬੇ
ਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟਭੋੁਗਵੈਸੋਈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਹਾਥਪੈਨੇਰੈਸਹਜੇਹੋਇ
ਸੁਹੋਈ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥ਜਉਹਮਬਾਂਧੇਮੋਹਫਾਸਹਮਪ੍ਰੇਮਬਧਨਿਤੁਮਬਾਧੇ॥ਅਪ
ਨੇਛੂਟਨਕੋਜਤਨੁਕਰਹੁਹਮਛੂਟੇਤੁਮਆਰਾਧੇ॥੧॥ਮਾਧਵੇਜਾਨਤਹਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥ਅ
ਬਕਹਾਕਰਹੁਗੇਐਸੀ॥ਮੀਨੁਪਕਰਿਫਾਂਕਿਓਅਰੁਕਾਟਿਓਰਾਂਧਿਕੀਓਬਹੁਬਾਨੀ॥ਖੰਡਖੰਡ
ਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤਊਨਬਿਸਰਿਓਪਾਨੀ॥ਆਪਨਬਾਪੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਰ
ਜਾ॥ਮੋਹਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਭਗਤਿਇਕਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿਹਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅ
ਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਅਬਿ
ਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ ਅਨਰਸ
ਨਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਰਸਬਿਸਰਿਜਾਹੀ॥ਜਾਤਅਜਾਨਭਏ.
ਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮ
ਾਰਥਪਰਵੇਸਨਾਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ

ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀਂ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥

ਮੰਦਰ

ਸੋਰਠਿ ॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰ

ਮਲਾਇਓ ਸੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੨॥੧॥
ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰ
ਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿ
ਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ
ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸੋਰਠਿ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥
ਕਬੀਰ ਜੀਉ ੧੧ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ੩ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ੭ ਜੁਮਲਾ ੨੫ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ
ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਤ ਨਵਾ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਚਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਆਦ
ਮੀ ਹਾ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ
ਪਰਾਣਾ ॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥
੨॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਿਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ
ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਿਣਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕ
ਮਾਣਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀ
ਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵ
ਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ

ਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈ
ਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥
ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥
ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣ
ਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੧॥੩॥ਧ
ਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਆ
ਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥
੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥
ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡਰੈ॥੪॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸ
ਚੀਬਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾ
ਰੁ॥੫॥੨॥੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁ
ਬੇਕਾਰ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁ
ਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹ
ਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸ
ਭਜਾਇ॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚ
ਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾ
ਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੩॥੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬ
ਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋ
ਇ॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀ
ਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪ

ਬੀਨਾਆਪਪਛਾਣੈ॥ਜੇਵਡੁਆਖੀਐਆਪੇਖਾਣੀ॥ਜੇਤੀਸੁਰਤਿਤੇਤੀਹਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਜੇਸਉਕੁ
ਨੀਆਕੁਨਕੁਬਾਨਾ॥ਭਾਵੈਸਕੁਆਖਹੁਸਿਮਾਰਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅੰਧੀਪਰਵਾਨਾ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾ
ਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੧॥ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇ
ਲੇਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦਰਗਹਿਘੜੀਐਤੀਨੇਲੇਖਾ॥ਖੋਟਾਕਾਮਨਆਵੈਵੇਖਾ॥ਨਾਨਕਜੇ
ਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਕਾਜੀਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਨਾਵੈ
ਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਨਜਾਣੈਅੰਧਾ॥ਤੀਨੇਉਜਾੜੇਕਾਬੰਧਾ॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਪਛਾ
ਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਧੋ
ਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁਖੋਵੈ॥ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹ
ਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫॥੭॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਢਬੁ॥ਥਾਨਸਟਜਗਭ੍ਰਿਸਟਹੋਇ
ਡੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰ
ਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ॥ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂ
ਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥੨॥ਖਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿ
ਸਟਸਭਇਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅਸਟਸਾਜਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅ
ਭਿਆਸੁ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੧॥੬॥੮॥ਧਨਾਸਿਰੀ
ਮਹਲਾ੧॥ਆਰਤੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀ
ਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨ
ਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਾਹਤਾਸਬਦ
ਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹੈਤੋਹਿਕਉ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕ
ਤੁਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ
॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਕੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋ
ਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇ
ਵਾਸਾ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਉਪਦੇ॥ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਆਪੁਨੇ

ਸਤੁਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ
ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾ
ਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸ
ਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵ
ਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ
ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾ
ਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ
ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ
ਵਾਏ ॥ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ
ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾ

ਈ॥ਰਾਮਨਾਮਿਰਾਤੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਭਗਤਿਕਰੇਜਨਵਡਿਆਈਪਾਏ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਸਹਜਿ
ਸਮਾਏ॥੨॥ਸਾਚੇਕਾਗਾਹਕੁਵਿਰਲਾਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੁ॥ਸਾਚੀਰਾਸਿ
ਸਾਚਾਵਾਪਾਰ॥ਸੋਧੰਨੁਪੁਰਖੁਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕਿਸਚਿਲਾਏ॥
ਊਤਮਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾ
ਰਾ॥੪॥੪॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੩॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਹਿਰਦੈਸਾ
ਚੁਸਚਾਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਸਮਾਲਹੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਮੈਲੁਗਵਾਏ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜੁ
ਕੁਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈ
ਤਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਸਾਚਾਮਹਲੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਨਸਬਦੁਬੂਝੈਨਜਾਣੈ
ਬਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚ
ਹੁਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾ
ਵਾਹੋਈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾਭਾਵਾ॥੪॥੫॥ਧਨਾ
ਸਿਰੀਮਹਲਾ੩॥ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਹਰਿਦੇ
ਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰ
ਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰ
ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥
ਜੋਧੁਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕ
ਲਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੬॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ
੩॥ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲਹਿਅੰਧਗਾਵਾਰ॥ਬਿਖਿ
ਆਕੈਧਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਸਾਥਿਜਾਇਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਸਾਚਾਧਨੁਗੁਰ
ਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਧਨੁਫੁਨਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਸਭਿਮਰਹਿ
ਗਵਾਰ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਪੂਰੈਭਾਗਿ॥ਸਾਚਿਰ
ਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈਰਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹ

ਸੁਧੁ

ਰਿਨਾਮਸਮਾਣੀ॥ ਇਸੁਧਨਕਾਰਣਿਤਰਸੈਸਭੁਲੋਇ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾਚੁ
ਹੈਸੋਇ॥ ਊਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖੈ
ਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਨਾਵੈਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸੇਜਨਧੰ
ਨੁਜਿਨਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਰੁ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥
ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਣਾਏ॥ ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹ
ਮਮੂਰਖਮੂਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ ਆਪੇ
ਬਖਸੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਬਿਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਹੰਕਾਰਿਡੂਬੈਨਪਾਵੈ
ਮਾਨੁ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸੋਈ॥੩॥ ਆਪੇਸਾਜੇ
ਕਰਤਾਸੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਸੁਸਚਿਲਾਏਸੋਈਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥ ਹੋਹੁਦਇਆਲਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨਕਉ
ਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਭ
ਨਾਕਾਏਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਫੇਰਪਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥
ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕਭਰਮਪਟ
ਖੂਲ੍ਹੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ ਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥ ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀ
ਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ ਹਮਪਾਪੀਪਾਥ
ਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁ
ਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉ
ਤਾਰੀ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ ਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅ
ਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ ਜਨਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨ
ਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿ
ਓਤਿਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ ਅਪਨੀਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾ

ਗੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿਭਗਤਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜੀਉਪਤਿਉਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬ
ਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਭਗਾਤੀ॥੪॥੫॥ਧ
+ਜੁਗਕਾ ਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ਕਲਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
ਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥ਹਰਿਜੀਉਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜੋਲਿ
ਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿ
ਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓ
ਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇਆਪਿ
ਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥੬॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ਦੁਪਦੇ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਉਰਧਾਰਿਬੀਚ
ਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੋ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰ
ਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੋ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮਕਾਸਟਲੋਸਟ
॥ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਵਛਿਆ
ਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸ
ਦਧਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੋ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ਗੁਨਕ
ਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਭਾ
ਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋ
ਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇਊਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥
ਬਹੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥ਧਨਾ
ਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁ
ਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕ

ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭ ਆਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਤਿਸਾਹਾ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ

ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦਾਤੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਵਰਨ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪ ਨ ਲਖੀ
ਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਅਗ
ਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨ
ਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ਮ
ਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਕਿ
ਓ ਓਹੁ ਪਰਵਸਿ ਭਇਓ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕੈ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥
ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਆਪ
ਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਨਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇ
ਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ
ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮ
ਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈ
ਨਾਕੋ+
ਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ
ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲ
ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜ
ਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀ
ਤਰਿ ਬਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗ
ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾ
ਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੨॥

ਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ ਡਿਗਾਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਨੈ ਹੰਨੈ ਜਨ ਅਰਕੁ ਮਨਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਕਪਟ ਕਰਹਿ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਮਾਤੇ ਲੋਭਨ ਕਹਨ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਮੈ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮੈ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ

ਸਰਬ

ਕੀਪੂਜਾਐਸੀਤ੍ਰਿਨੂੰਬਿਪ੍ਰੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਭੂਲੋਅਵਰਾਹੀਹੀਤਾ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਬਨਹਰਪਾ
ਤਰਚਿਓਇਹੈਤੁਹਾਰੋਬੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਲੇਪਹੋਤਦੇਹਕਉਸੁਖੁਗਰਧਭਭਸਮਸੰਗੀ
ਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਾਹਿਰੁਚਿਆਵਤਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪ੍ਰੀਤਾ॥੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇ
ਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਅਕਾਰਥਜਨਮਪਦਾਰਥਕਾਚਬਾਦਰੈਜੀਤਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇਤ੍ਰਦੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਾ
ਨਕਏਕਪ੍ਰੀਤਾ॥੪॥੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਗੁਣਗੋ
ਵਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੈਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਕਰ
ਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੋਹੁਮਾਨੁਛੂਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅਨਦਰੂਪੁਰਵਿਓਸ
ਭਮਧੇਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮ੍ਹਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਾਵ
ਨਗੋਸਾਈ॥ਕੋਟਿਸੂਖਆਨੰਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਭ
ਗਤਿਸਾਪੂਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਈ॥੪॥੧੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੈਗੁਣਭਵਣ
ਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ਜਗਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਓ
ਟਗਹੀਤਉਛੂਟਨ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੈਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੋਹੈਉਹਡੀਠੀ॥ਐਸੀਠਗਉਰੀਪਾ
ਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੂਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇ
ਲਿਓਦੂਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਧੁਘਾਟੁਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਰਿਲਰਿਮੂਆ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹ
ਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੂੜੀਭਾਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾਭਗ
ਤਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੫॥੧੧॥ਧਨਾ
ਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮ
ਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾ
ਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇ
ਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿ
ਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨ
ਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥੩॥੧੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪੂਜਾਵਰਤਤਿ

ਲਵਹਿ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੇਨਾ ॥ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਆਮੀ ਬੋਲੈ ਮੀਠੈ ਬੈਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨਾ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨਾ ॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸੁ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ

ਸਰਨਪਰੇਹਉਤੁਜੀਂਦਾਤੇਸਮਰਥਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਉਅਰਾਧੀਨਾਨਕਸ
ਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੨੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਾਹਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ॥ਹਮਤੇਕਿਛੂਨਹੋਇਮੇਰੇਸ੍ਵਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮਦੇਹੁ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਅਗਨਿਕੁਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਭਰਮਮੋਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧਿਆਰ॥ਊਚਨੀਚਸੂ
ਖਦੂਖ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੧॥ਮਨਿਬਾਸਨਾਰਚਿਬਿਖਿਹਬਿਆਧਿ॥ਪੰਚਦੂਤ
ਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧ॥ਜੀਅਜਹਾਨਪ੍ਰਾਨਧਨਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਨਸਦਾਹਰਿਨੇਰਾ॥੨॥੧॥੨
੯॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪ॥ਤਰ
ਣਤਾਰਨਹਰਿਨਿਧਦੂਖਨਸਕੈਬਿਆਪ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਭਜਹੁਗੋਪਾਲ॥ਆਨਸੰਜ
ਮਕਿਛੂਨਸੂਝੈਇਹਜਤਨਕਾਟਕਲਿਕਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨ
ਤਿਸਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਹਰਿਜਪਜਾਪਿਸਿਮਰਹੁਸੁਆਮੀਸੋ
ਇ॥੨॥ਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਮੁਕਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨ
ਸੈਅੰਧਿਆਰ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰਜਨਕਾਰਾਸਿਪੂੰਜੀਏਕ॥ਤਾਣ
ਮਾਣਦੀਬਾਣਸਾਚਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕ॥੪॥੨॥੩੦॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਸਾਧੂਜਨਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਆਨਸਗਲਬਿਧਿਕਾਂਮਿਨ
ਆਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆ॥੧॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਧਾਰੀਓਟਗੋਪਾਲ॥ਸ
ਰਨਿਪਰਿਓਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥ਸੁਰਗਮਿਰਤਪਇਆ
ਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਮਾਇ॥ਜੀਅਉਧਾਰਨਸਭਕੁਲਤਾਰਨਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਰੰਜਨਗਾਈਐਪਾਈਐਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਦੇਇਸੁਆਮੀਬਿਰਲੇਕਾਹੂਜਾਨਾ॥੩॥੩॥੩੧॥ਧਨਾਸਰੀਮ
ਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੨॥ਚਉਪਦੇ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕ
ਰਹਿਪਰਾਲ॥ਕਾਮਿਨਆਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਉਹੀਤ॥ਜੋਬੈ
ਰਾਈਸੇਈਮੀਤ॥੧॥ਐਸੇਭਰਮਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥਖੋਇਗਵਾ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮੁਨਹੀਭਾਵੈਡੀਠਾ॥ਝੂਠਧੋਹਸਿਉਰਚਿਓਮੀਠਾ॥ਦਾ
ਤਿਪਿਆਰੀਵਿਸਰਿਆਦਾਤਾਰਾ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਵਸਤੁ
ਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਆਵਣ
+ਨ

ਜਾਣੈ ਪਾਪ ਕਰੇਂਦੜ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਨੋ ਕਮ ਬਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥

ਜੀ ॥ ੩॥੨॥੨੬॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੋਗ ਭੇਖ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਹੈ ਨੂੰਰਸ੍ਰਿਹਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਆਸਰ ਬਕ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਮਾਧਿ ਆਈ ॥੧॥ ਸੀਤ ਉਸ੍ਨ ਨਹੀ ਬਿਹੁਰਰ ਸੋ ਸੰਗੀ
ਗਨੀਐ ਅਬਿਨਾਸਿ ਜਾਈ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਗਾਸੋ ਅਲਾਪ ਸੁਖ ਭਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਲੇ ਅਪੇ ਆਉ ਦੇਹ ਕਿਛੁ ਨ ਨਹੋਣੀ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮਰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥ ਅ
ਛਲਿਆ ਛਲ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪਾ ॥ ਜਪ ਜਪ ਕਰੈ ਆਨੰਦ ਕਨ ਅਲਰ
ਜੈਆ ਨੂਪਾ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ
ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ
ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ
ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ
ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥
ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂਮੰ
ਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸ
ਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥
ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ
ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਉ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ
ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥
ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥
੨੯॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥
ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ
ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ

ਬਾਪਿ ਬਿਹਾਰਿ ਜਪਨ ਨਿਮਖ ਨ ਆਪਿਓ ਅਰਥ ਬਿਨੁ ਬੇਖ ਬਿਖੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਲਲਨਾ ॥ ਕਾਂਢੇ ਠੇਕਰ
ਰੇ ਭੂਲਾ ਤਿਨ ਠਗਉਰੀ ਸਾਧੂ ਧਲਾ ॥ ਤੈਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜੰਮ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਾਨਾ ॥ ਧਾ
ਏਕ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀ ਆਇ ਛਹਿਓ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਾਨਾ ॥
੨॥੨॥੩੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ
ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿ
ਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਧਨਾ
ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ
ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤ
ਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ
ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥
੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ
ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹ
ਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
ਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ
ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ
ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ
ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥
ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥
ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆ
ਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨ ਕੈ ਚਰਨ ਬਸੈ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ
ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵਹਿ
ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾ
ਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ
ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾ
ਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾ
ਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘ
ਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ
ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿ
ਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ
ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹ
ਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥
ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਾਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ
ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨ
ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਾਇ ਲੀ

ਜਨ +

ਉਮਗਾਬੁਲੀਤੇਆਪਨੇਚਰਨਮਹਿਰਾਤਾ॥ਏਕਨਾਮਕੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ॥
੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨੀਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਆਪਨੇਭਗਤਨਿਕੀਰਾਖਿਪਤਾ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇ
ਪ੍ਰਭਆਪਨੇਸੁਖਪਾਇਓਦਿਨਰਾਤਾ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪਰਹਰਿ
ਨਾਲੋਭੁਨਨਿੰਦਾਵਿਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਾਮਿਥਿਆਮੀਠੀਏਹ
ਏਕਮਨਾਹੀਪਿਆਰੀ॥੧॥ਜਾਵਤੁਕੀਅਵਰਧਾਵੈਬਿਰਥਾਰੀ॥ਜੈਸੇਬਾਜੀਗਰਕੇਭਾਰਮੂਸਾ
ਦੂਰਗਾਵਾਦੇਤਕਾਮਨਈਗਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹੁ
ਬਿਪਨਕਾਟਹੁਬਾਰੀਮੈਭ੍ਰਤਮੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਓਟਸਾਧਜਨਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੀਤਲਮਨਤਨਛਾਤੀ॥ਰੂਪਰੰ
ਗਸੂਖਧਨਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗ
ਰੰਗੀਰਾਮਆਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਾਖ
ਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕੀਭਾਤੀ॥ਮੇਲਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥
੪੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਤੁਝਤੇਨਿਵਰੈਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪਤੁਮਾਰਾ॥ਜੋ
ਜੋਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਹਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ਮੁਰਾ
ਰਿਸਹਾਇਹੋਇਦਾਸਕਉਕਰਗਹਿਉਧਾਰਹੁਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨੀਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੈ
ਖਸਮਾਨਾਕਰਆਪ॥ਨਾਨਕਆਨੰਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪ॥੨॥੧੩॥
੪੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਆਪਨਾਸਿਰਊਪਰਕਰਧਾਰਿਓ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵਲੋਕਨਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋ
ਬਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਆਪਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜੋਮੁਖਤੇਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾ
ਸਚਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਨਦੇਈਆ
ਪਨਾਬਿਰਧਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਆਪਨੇਕਉਸਾਸਸਾਸਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਹਰਿਸਿਉ
ਲਾਗਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤਾ॥ਆਦਅੰਤਪ੍ਰਭਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨਹਮਾਰਾਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਹੁਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆ
ਨੰਦਕਰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿ
ਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨਰਾਗਿਓ

ਅਮਿਆਸਰੋਵਰੁਪੀਆਗਾ॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁ
ਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨਾਰਾਇਣੁਸਗਲ
ਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭੁਅਨਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥
੪੭॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਇਕਾਮਾ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮੈ
ਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਂ
ਮਾ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਿਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜ
ਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸਰਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁ
ਰਬਾਨਾ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨਾ॥ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰ
ਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵ
ਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧੵੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣਾ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮ
ਨਛਾਪਣਾ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭਥੋਕ॥ਮਾ
ਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਪੁਰਾਨਾਬੇਦਪੁਕਾਰੈਘੋਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕ॥੧॥
ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਨਭੈ
ਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੋਕ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁ
ਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਅ
ਪਨਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੂਖ
ਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮਾ॥ਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕ
ਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਸਾਰ॥ਨਿੰਦਕਟਿਕਨਨਪਾਵਨਿਮੂਲੇਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜ
ਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਰਾ॥ਕਰਨਹਾਰਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਾ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ਧ
ਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੯॥ਪੜਤਾਲ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਾ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਤਾਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖ
ਤਨਿਛਾਦਿਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾ
ਗਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥੨॥੫੩॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁ
ਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਮੁਆਜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਜੋਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਹੈ॥ਆਸ
ਪਿਆਸਰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚ
ਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥
੫੪॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬੰਦਨਾਹ
ਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਪਾਲਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਿ
ਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤ
ਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਰੰਗੇ॥ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਫੇੜੇ॥੩॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧॥੫੫॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀ
ਵਨਾ॥ਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓਢਾਏ॥ਅਨਦਿਨ
ਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥ਮਨ
ਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੬॥
ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮੈਤ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਹੋਇਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਨਾਇਆ॥ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੫੭॥
ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਧਨਤੇਪਿਆਰਾ॥ਹਉਮੈਬੰਧੁਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹੁ॥
ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਏਹੁ॥੨॥੪॥੫੮॥ਧਨਾਸਿਰੀਮਹਲਾ੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ॥੧॥

੧॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਇਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇ ਉਪਦਿਆ ਕਾਤਬਾਂ ਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਦੋ ਸ ਮਃ ੧॥ ਦੋ ਸ ਮਃ ੩॥ ਸ ਮਃ ੪॥ ੫ ਦੋ ਸ ਮਃ ੫॥ ੫੫॥ ਮਃ ੯॥ ੪॥ ਜੁਮਲਾ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋ ਗੁਰ ਹੋਲਿ ਦ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ
ਅਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਕ ਜਤ
ਨ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥
ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰ
ਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥ ਸਾਚੇ
ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂ
ਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪ
ਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅ
ਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨ
ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋ
ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸ ॥
ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਸੁ
ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਆ
ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕ
ਰ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਉ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁ
ਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾ
ਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ

ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਪੜੈ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰੈ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥
ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰ
ਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ ਸਗਲ ਆਸ੍ਰਮ
ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕ
ਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨ
ਲਗਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇ
ਟੈ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥
੮॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥
ਮ:੧ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੩ ॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਗੁ
ਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥ ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚ
ਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁਣ
ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾ
ਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ
ਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ
ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥ ਆ
ਰਾਧੇ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦ
ਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅ
ਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥

ਕੂੜੁ ਕੂੜੈ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਣੁ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘ

੩੨੩

ਸ੍ਰ+

ਰਜਾਇ ਬਹਿ ਸਲਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ
ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾ
ਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ
ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ
ਕਰੇਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠ
ਵਚਨ ਕਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ ਅਵ
ਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਧਨ ਸੋ
ਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾ
ਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾ
ਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ
ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ
ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾ
ਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰ
ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸ
ਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰ
ਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ

ਆਵੈ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ॥੫॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਸੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿ ਆਧਰੁ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰ ਤਾ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥

੩੨੯

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਤ ਬਸੁਆਮੀ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾ
ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ਸਬਦੇ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੮੦ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮਹ ਛੰਤੁ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮ
ਲਾ ॥ ੮੭ ॥

ਧਨਾਸਿਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ
ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁ
ਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵ
ਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥
ਧਨਾਸਿਰੀ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿ
ਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ
ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪ
ਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ
ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥੨॥
ਧਨਾਸਿਰੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ
ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ
ਭੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ
ਆਈਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ
ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥
ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਿਰੀ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾ
ਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁ

ਤੇਰੇਹਰੇਗ੍ਰਹਸੰਪਤਸੁਖਦਾਈ ॥ਇਨਮੋਕਿਛਨਾਹਿਤੇਰੋਕਾਲਅਵਧਆਈ ॥੧॥ਅਜਾਮਲਗ
ਜਗਨਕਾਪਤਤਕਰਮਕੀਨੇ ॥ਤੇਊਉਤਰਪਾਰਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ ॥ਸੂਕਰਕੂਕਰਜੂਨਭਰਮੇਤ
ਊਲਾਜਨਆਈ ॥ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖਖਾਈ ॥੩॥ਤਜਭਰਮਕਰਮਬਿਧ
ਨਖੇਧਰਾਮਨਾਮਲੇਹੀ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਜਨਕਬੀਰਰਾਮਕਰਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥੧॥ਧਨਾਸ
ਰੀ ॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਗਹਰੀਕਰਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊ
ਪਰਮੰਡਪਛਾਏ ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਕਾਈਜਿਨਤ੍ਰਿਣਧਰਮੂੰਡਬਲਾਏ ॥ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾ
ਮਸਨੇਹੀ ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬਕਰਤਹਹੁਬਿਨਸਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈ
ਰਊਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ ॥ਸਰ
ਬਸੋਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਕਾਈ ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭ
ਈਪਰਾਈ ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰੀਜਨਆਪਨੇਊਪਰਨਾਮਦੇਉਹਰਗੁਨਗਾਏ ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਿਰੀ ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨ
ਮੋਹਿਬਸਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ ॥ਸਤਰਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਬਿਖਕੋਮਾਰਕਢਾਵਉ ॥
੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਨਆਵਨੁਪਾਵਉ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕੋਸਮਝਾਵਉ ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਠਾਰਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਮਿਨਤਲਗਪਾਵਉ ॥ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇਸੇ
ਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ਇਸਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟੈਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵਉ ॥
ਮਾਇਆਨਾਮਗਰਭਜੂਨਕਾਤਿਹਤਜਦਰਸਨਪਾਵਉ ॥੩॥ਇਤਕਰਭਗਤਕਰਹਿਜੋਜਨ
ਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਵਬਾਹਰਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰ
ਜੀਉਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਰੀ ॥ਮਾਰਵਾੜਜੈਸੇਨੀਰਬਾਲਹਾਬੇਲਬਾਲਹਾਕਰਹ
ਲਾ ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਨਾਦਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ ॥ਤੇਰਾਨਾਮਰੂੜੋਰੂਪਰੂ
ੜੋਅਤਰੰਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾ
ਸਜੈਸੇਭਵਰਲਾ ॥ਜਿਉਕੋਕਲਕਉਅੰਬਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ ॥੨॥ਚਕ
ਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸਲਾ ॥ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉਕੰਤਬਾਲਹਾਤਿਉ
ਮੇਰੈਮਨਰਾਮਈਆ ॥੩॥ਬਾਰਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ ॥

ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ
ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥
੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ
ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥
ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ॥ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥ ਕੇਸਵਾ ਬ
ਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥ ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ
ਦੁਆਰਾ ॥ ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ਮੈ ਜੀ ਨਾਮਾ ਹਉ ਜੀ ॥ ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ॥ ਸਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿਰਣੀ ਪਰਤੀਆ ਕਉ ਬੇਰ ਉਠੇ ॥ ਤਾਸ ਪਦੀ ਪ੍ਰਗਾਧ ਏ
ਨਸਾ ਕਉ ਇਹ ਬ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਉ ਪੈਣੋ ॥੧॥ ਬਾਪ ਰਾਹ ਰਲੀਆ ਬਲ ਜਾਸਿਉ ॥ ਜੇ ਤਉ ਰੁਕੁਬ
ਨੀਆ ਲੇਟਾ ਸਿਉ ॥ ਮੇਰੀ ਤੁਧ ਰਨੈ ਦਿਨ ਜੈ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਸ੍ਹਾਈ ਧ੍ਰਿਤੀ ਮੈ
ਨੀ ਬਾਦੁ ਰੂਪੁ ਪਾਇਆ ਨਿਤੇ ॥ ਤਾਸ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਗਾਧ ਏਨਸਾ ਕਉ ਪਰ ਏ ਦਿਨੁ ਹੈ ਜਾ ਕੋ ॥੨॥
ਹਰਣ ਅਕਾਸਿ ਜਿਨ ਪੂਰਵਣੀ ਰਾਖੀ ਬਿਰਾਹ ਰੂਪੁ ਪਾਇਆ ਨੀਤੇ ॥ ਤਾਸ ਪਦੀ ਪ੍ਰਗਾਧ ਏਨਸ
ਕਉ ਏ ਦਿਨੁ ਜਾ ਕੋ ਕੰਤੋ ॥ ਅਧਰੇ ਸੈ ਧਾ ਅਧਰੇ ਆ ਨਸ ਨਿਕਾਸਿਉ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਕੋ ਤ
ਸਧੰਨੀ ਪ੍ਰਗਾਧ ਏਨਸਾ ਕਉ ਨਖ ਏ ਦਿਨੁ ਹੈ ਜਾ ਕੋ ॥੪॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਭਿਨੁ ਠਾਕੁਰ
ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰੋ ਜਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਤਿਮ ਬਨ ਕਨਵਾਰੀ ॥
੫॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆ
ਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ੴ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
ਤੁਮ
ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮ
ਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ

ਆਪੈਇਹੁਜਨਮਤੁਮਾਰੇਲੇਖੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨਦੇਖੈ॥
੨॥੧॥ਧਨਾਸਿਰੀ॥ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸਪੂਰਿਰਾ
ਖਉ॥ਮਨਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੈਧਰਉਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥
੧॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਬਿਨਭਾਉਨਊਪਜੈਭਾਉਬਿਨਭਗਤਨਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਇਕਬਿਨਤੀਹ
ਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥੨॥ਧਨਾਸਿਰੀ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨਮੁ
ਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰ
ਸਾਨਾਮੁਤੇਰੋਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁ
ਝਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥
ਨਾਮਤੇਰਹਿਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾ
ਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝਹਿਕਿਆਅਰਪ
ਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵਰਤਨਿਹੈ
ਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥੪
੩॥ਧਨਾਸਿਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਹੇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਮਸ
ਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲਿਓਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀ
ਟਸਿਰੀ॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸੁਆਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕ
ਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿ
ਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇ
ਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿ
ਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀ
ਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀਉ ੧ਓ ਸ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰ
ਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲ

ਬਾਤੀ॥ਤੂੰਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥ਰਾਮਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾ
ਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਰੀ॥ਕਾ
ਇਅਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇ
ਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁਖੰਡਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਿ
ਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਈਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾ
ਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥ਧੰਨਾਜੀਉ॥
ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਂਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾ॥ਅ
ਨਾਜੁਮਾਂਗਉਸਤਸੀਕਾ॥੧॥ਗਊਭੈਸਮਾਂਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰਗੇਰੀ॥
ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥੨॥੪॥੫॥ਕਬੀਰਜੀਉ॥੫॥ਨਾਮਦੇ
ਵਜੀਉ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇ॥੧॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉ॥੧॥ਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀਉ॥ਪੀਪਾਜੀਉ॥੧
ਧੰਨਾਜੀਉ॥ਜੁਮਲਾ॥੧੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭ
ਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ਚ
ਉਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਓਗੁਰਿਹਾਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥਾ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾ
ਮਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਨਸੇ
ਵੇਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਾਥਾ॥੨॥ਜਿਨਸਾਧੂਚਰਣਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿ
ਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿ
ਜਗੰਨਾਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲੰਥਾ॥
੪॥੧॥ਜੈਤਸਿਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀ
ਕਾ ਕਾਖਾ॥ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰੁਸਾਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿਕਾਨੋਲਾਖਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਗੁ
ਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੀਰੁਪਰ
ਖਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ॥ਤੇਊਝ

ਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਮੂਏਗਾਵਾਰੀਆਇਆਭੁਇਅੰਗਿਬਿਖੁਲਾਖਾਂ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਹੁਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
ਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਹਮਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰਿਓਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ ॥
੩॥ ਜਿਹਬਾਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀਪਾਖਾਣੁਡੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂ
ਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਊਤਮ
ਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਆ
ਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਿਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿ
ਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁਰ
ਨਾ ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਸਤਗੁਰਸਾ
ਜਨਪੁਰਖਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਫਲਲਾਗਿਬਾ ॥ ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰ
ਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਕਾਢਿਬਾ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ ॥ ਕੀਏ
ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਡ
ਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਬਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁ
ਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ ॥੨॥ ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇਬਾ ॥ ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੂਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮਤਿਨ
ਜਾਇਬਾ ॥ ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਂਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸ
ਰੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨ
ਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮ
ਹਰਿਮਾਂਝਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨ

ਸਾਂਝਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਗੁਰ ਆਪਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੩॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ
ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ
ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪ
ਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ
ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਿ
ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋ
ਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥
੪॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦ
ਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰ
ਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰ
ਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਘੂਮਰ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥
ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ

ਹਰਿ ਉਮਾਹਾਂ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾ
ਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥
੩॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਨਨਾ
ਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥
੪॥੩॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗ ਜਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾ
ੜੀ ਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋ
ਅ ਦੀਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ
ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਖੀਆ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਿ
ਲੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਰਿ ਮਧਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ
ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾ
ਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵ
ਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ

ਮਕੋ ਮਿਲੈ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਿ ਹਿਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸ੍ਵ
ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ
॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆ
ਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹ
ਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥
ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸ
ਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ
ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ
ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰ
ਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ
ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ ਥਾ
ਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾ
ਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ
ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੇ
ਰੀ ਲਾਗਿਆ ॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿਆ ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ

੫॥ ਅਬ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਧਰਾ॥ ਦ੍ਰਿੜਿ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ॥ ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰ
ਣ ਕਰਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ॥੧॥ ਨਵ ਰੂਪੁ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੂਨਿਧਿ ਪਾਰਪਰਾ॥
ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਸਹਾਈ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲਾ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾ
ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ
ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁ
ਭਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈ
ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮੈ ਦੀਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਆਨੂਪ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਧੂਪ॥੧॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮਰੈ ਪ੍ਰ
ਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮਾਰੀ ਲੂਕ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ
ਕੂਪ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ
ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ
ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ॥ ਇਹ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀ
ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋ
ਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂ
ਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ
ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇ
ਂਹ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ
ਭਾਰੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ॥ ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁ
ਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ

ਟੋਪਸਨ

ਮਾ॥੧੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਆਏਅਨਕਜਨਮਭ੍ਰਮਸਰਣੀ॥ਉਧਰਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾ
ਵਹੁਆਪਣੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਛਕਰਮਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲ
ਕਰਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਅੰਚਲਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥ਸੁਖਸੰਪਤਮਾਇਆ
ਰਸਮੀਠੇਇਹਨਹੀਮਨਮੈਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਨਾਨਕਦਾਸਪਾਵਤਹਰਿਨਾ
ਮਰੰਗਆਭਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਨਆਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਬਿਘ
ਨਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲਗੋਬਿਦਧਾਮ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਕੈਭਉਕਿਛਨਾਹੀਆਦ
ਰਦੇਵਤਜਾਮ॥ਤਜਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਹਿਰਦੈਗਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਮੂਹਬਿਸਰਾਮ॥੨॥੧੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਭੂਲਿਓਮਨਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਲਗਤ
ਤਿਹਤਿਹਆਪਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾ
ਇਓ॥ਸੰਗਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਬਨਖੋਜਨਕੋਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨਰਾਮਘਟ
ਹੀਕੇਭੀਤਰਤਾਕੋਗਿਆਨਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨਬਿਰਥਾਜਨ
ਮਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੁਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨਮਿਥਿਆਮਾਨੋਸਗਰੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾ
ਇਓਨਾਹਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਪਛਾਨਹੁਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾ
ਵਨਨਾਮਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬਹੂਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨ
ਰਾਖਹੁਬਿਰਦਤੁਮਾਰਾ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਲੇਹੁਪਤਮੇਰੀ॥ਜਮ
ਕੋਤ੍ਰਾਸਭਇਓਉਰਅੰਤਰਸਰਨਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤ
ਤਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕਉਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹ
ਚਿੰਤਾਤਨਜਾਰਾ॥ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਕੇਕਾਰਣਦਹਦਿਸਕੋਉਠਧਾਇਆ॥ਘਟ
+ਬਸੈ ਹੀਭੀਤਰਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰਮਨਪਾਇਆ॥ਨਾਹਿਨਗੁਨਨਾਹਿਨਕਛ
ਜਪਤਪਕਵਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਾਰਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਅਭੈਦਾਨਪ੍ਰ

ਬੂਡੀਐ॥੩॥ਕਰਿਪਰਤੇਬਾਲੁਪਰੇਤਿਨਕਾਜਮੁਮਲਾ॥੧੧॥੪॥ਅੰ:੧੩॥ਅੰ੯੫॥੩॥ਅੰ:
ਜਮੁਮਲਾ੨੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤੁ॥ਘਰੁ੧॥ਸਲੋਕੁ॥
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿ
ਨੁਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਸੁਣਿਯਾਰਹਮ
ਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥
ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗ
ਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿ
ਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅ
ਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕਡੂੰਹਿਕਚਾੜੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥
ਹਿਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹ
ਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥
ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆ
ਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲ
ਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ਬਾਂਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀ
ਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹ
ਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰ
ਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗਲੁ
ਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆ
ਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤੁ॥ਘਰੁ੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾ
ਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰ
ਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੋਹ

ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧੂਲੀਐ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂੰ ਤੇ
ਨੇਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਿਰ
ਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾ
ਉ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਜਿ ਮਾ
ਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗੈ ਆ
ਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥ ਸ
ਲੋਕ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਛੰਤ ॥ ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆ
ਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥
ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ
ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ
ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥ ਛੰਤ ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁ
ਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸ
ਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ
ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹ
ਾਵਏ ॥ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ
ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਨ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾ

ਵਹੀ

ਫਿਰੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਜੂਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਣ ਜਨਮੈ ਆਵਣੀ ॥ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਭੋਗ ਭੋਗੈ ਕੀਆ ਆਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ ਭਾਵਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮਹ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਨ ਨ ਪਾਵਏ ॥੩॥ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਸਹੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨਉ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸ

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਨਕ ਨਹੀ ਫਿਰਨੋ ॥੧॥ ਹਭੇ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਤਿਸ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹ ॥ ਸੋ
ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰ ਰਚਿਆ ਦੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ
ਤਨ ਧਨ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਸੁ
ਤ ਬਨਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨ ਮਨ ਹਰਿਆ
ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਰੋਗਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾ
ਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤ
ਤਹ ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇ
ਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਬਿਸਰਤ ਤਨ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਖਿ
ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬ ਸੰਚਿਆ ਸੋ
ਕਾਰਜ ਕੇਤ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਾਰ
ਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉ
ਚਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਨ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ
ਦਿਤੀਅਸੁ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭ ਨਾਸ ਹੋਇ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ
ਚਰਨ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖ ਲੇਹ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ
ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿ
ਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚ ਅਡੰਬਰ ਹਭ ਕਿਹ ਮੰਝ ਮੁਹਬਤ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਈ ਜੈ ਵਿਸ
ਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ
ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ
ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤ ਬਿਧ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨ ਸਾਂਈ ਮੁਖ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਆ ਮੁਹੁ ਉਜਲਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸ ਯਾਤ੍ਰੀ ਰੂਪ
ਨੀਤਿ ਸਭ ਬਾਛਨਾ ॥ ਜੋਤਨ ਪਾਤਨ ਆਕਰ ਹੁਤਿ ਆਨ ਬੂਝਿਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨਾ ਉਠਨ ਧ
ਨ ਬੂਝੀਐ ਜਿਨਿ ਦੇਹ ਸਾਕਤ ਨਾ ਸੁਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਜਣ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਾ ਭਿੰਨਾ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਮਨਸੁ ਧੁਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ
ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮ
ਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਸੁੰਦਰ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਸਰਤ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ
ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪ ਭੁ
ਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿ
ਸਰੰਤ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਣਹ ॥੧॥ ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ
ਚਿਤਿ ਨਾ ਆਵਹਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖ ਸਚੁ ਕਰ ਜਾਨਿਆ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰ ਲਾਗਾ ਜਮ ਡੰਡ ਤ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿ
ਨ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ
ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥
ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲ ਨਾਨਕ ਸਾਥ ਨ
ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨ ਰੰ
ਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭ
ਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ
ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲ
ਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭ ਫੀਕਿਆ

ਕਰਿਨੈਣਨੈਣੀਡੀਠਾ॥ਅਗੀਆਨਭਰਮਮਨਹੁਖੰਡਿਆਗੁਰਭੇਟਿਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿਆ
ਹਰਿਰੰਗਿਮਜੀਠਾ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨਧਨਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਝੂਠਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕ॥ਤ੍ਰਿਆਗਤ
ਜਲੰਨਹਜੀਅਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਤਚਾਤ੍ਰਕਮੇਘਮੰਡਲਹ॥ਬਾਣਬਿਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰ
ਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ॥ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ਮੁਖੁਡੇਖਾਊਪ
ਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਊਚਿਤੁ॥ਜੀਵਨਸੰਗਮੁਤਿਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਂਮਿਤੁ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ॥ਬੂੰਦਬਿਹੂਣਾਚਾਤ੍ਰਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਵੈ॥ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ਭਵਰੁਲੋਭੀਕੁਸਮਬਾਸਕਾਮਿਲਿਆ
ਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਅਘਾਵੈ॥੧੨॥ਸਲੋਕ॥ਚਿਤਵੰਤਿਚ
ਰਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਨਹ॥ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸਪੂਰ
ਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ਸੀਤੜਾਮਨਮੰਝਾਹਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਿਰਾ॥ਨਾਨਕਆਸੜੀ
ਨਿਬਾਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੂਰੀਐ॥
ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਹੂਝੂਰੀਐ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਹਿਵਿਸੂਰੀਐ॥
ਹੋਇਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰੁਚਰਨਾਧੂਰੀਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ॥੧੩॥ਸਲੋ
ਕ॥ਰਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ॥੧॥ਹਭਿਕੂੜਾਵੇਕੰਮਇਕਸੁਸਾਈਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨ
ਕਸੇਈਧੰਨਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀਸਚਸਿਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਰਿਕਥਾ॥
ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿਸੇਹਥਾ॥ਚਰਨਪੁਨੀ
ਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪਥਾ॥ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕ॥ਭਾਵੀ
ਉਦੋਤਕਰਣੰਹਰਿਰਮਣੰਸੰਜੋਗਪੂਰਨਹ॥ਗੋਪਾਲਦਰਸਭੇਟੰਸਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂ
ਰਤਹ॥੧॥ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁ
ਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉਪਾਈ॥ਸੋਮੂਰਤੁ
ਭਲਾਸੰਜੋਗਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਂਈ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛਪੁ
ਜਾਈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬ

ਲਜਾਣੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁੰਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮ

ਨਾ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮ ਵਖਰ ਧਨ ਸਉਪਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਦਾਨ ਆਪੇ ਆਪਨ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰ
ਗਹਿ ਦਾਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ॥੪੦॥੧॥ ਅੰ:੪॥੧੧॥ ਮੰ:੫॥੩
ਮੰ:੯॥ ਛੰਤ ਮੰ:੫॥ ੩ ਕੁਲ ਜੋੜ ॥੩੧॥ ਜੋੜ ॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ
ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲ ਪਲ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰ ਪਾਰਿਓ ॥ ਜਤ ਦੇਖਉ
ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜਉ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾ
ਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਮੀ ॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲ ਬਧ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥
ਬਡੋ ਨਿਲਾਜ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨ ਰਘੁਨਾ
ਥ ਸਰਨ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੀਰਤਨੀ ਰਤਨ ਸਬਦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ
ਸਿਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀ ਸਰਨ
ਲਾਗ ॥ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨ
ਪਛਾਨ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਾਨ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ
ਬਾਤ ਬਿਨਸ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰ ਗਇਓ ਕਾਲ ਤੈਸੇ ਜਾਤ ਆਜ ਹੈ ॥੨॥੧॥
ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮ ਭਜ ਰਾਮ ਭਜ ਜਨਮ ਸਿਰਾਤ ਹੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ
ਸਮਝਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਹਿ ਲਾਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਹਿ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕ
ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸ ਹੀਏ ਧਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕ
ਾਰ ਅਉਸਰ ਬਿਹਾਤ ਹੈ ॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ
ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੋ ਤਉ ਨਹਿ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨ

ਮਤਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨੁਸਿਮਰਨੁਨਹਨਿਮਖਕੀਨੁ॥ਦਾਰਾ
ਸੁਖਭਇਓਦੀਨੁਪਗਹੁਪਰੀਬੇੜੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੈਜਿਉਜਗਪ
ਸਾਰੁ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ਜੈਜੈਵੰਤੀਮਹਲਾ
੯॥ਬੀਤਜੈਹੈਬੀਤਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਸਮਝਤਨਹ
ਰੇਅਜਾਨ॥ਕਾਲੁਤਉਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜਾਇਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰ
ਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹਸੋਤਉਤੇਰਉਹੋਇਹੈਖੇਹ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿਮੂਰਖਨਿਲਾਜ
ਰੇ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਬਖਾ
ਨਿਜਗਤਮੈਬਿਰਾਜਰੇ॥੨॥੪॥ਥਾਸੂਮਹਲਾ੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲ
ਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਲਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ
ਇਆਹਰਿਪਾਧਰਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਪਾਇਆਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਚੰਗੇ
ਰਾ॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਜਿਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਰਾ॥ਤਿਹਮਨ
ਮੁਖਮੁੰਨਆਰੀਆਨਿਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸ
ਤਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆਨਗੁਰੂਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆ
ਪੂਰਬਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥੪॥੧॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿਕੈ
ਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥
ਐਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖ
ਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕ

ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਨਮਾਨੀ॥੨॥੬॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿ
ਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰ
ਜਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਨਕਉਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾਰੀ॥੧॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਗੁਨਤਿਨਹੀਗਾਏ
ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਧੰਨਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੭॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ਚਉਪਦੇ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਧਾਇਓਰੇ
ਮਨਦਹਦਿਸਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾ
ਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾ
ਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀ
ਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਇਓ॥੨॥ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਨਗਾ
ਇਓ॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬ
ਹੂਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਦਵਾਰੋਮਤ
ਮਾਇਓ॥੪॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭਾ
ਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੫॥੧॥੮॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਨੁਖੁ
ਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓਢਾ
ਇਆ॥੧॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰ
ਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਿ
ਨਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਆ॥ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀ
ਨਿਆਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਅਉਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥
੪॥੨॥੯॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤਾ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਉ
ਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸਤਕਿ
ਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁ

ਮਾਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਹੁ ਕੀਆ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ॥੨॥
ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ
ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੇਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਦੁਪਦੇ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖ
ਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ
ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ
ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋ
ਗਾ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ
ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗਾ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥
ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ
ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰ
ਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ
ਬਾਰੀ ॥੨॥੯॥੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ
ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿ
ਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮਪ੍ਰਭੁਭਏਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਣਿਸਿਰੁਕਾਟਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਚ
ਕਾਪੰਥਾਥਾਟਿਓ॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਧਨੁਖਾਟਿਓ॥੧॥ਭਸਮਾ
ਭੂਤਹੋਆਖਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ਆਗਮਨਿਗਮੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸ
ਭੁਦੇਖੈਲੋਕੁਸਬਾਇਆ॥੧॥੨॥੧੧॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖਭ
ਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਢਾਕਨਕਉਇਕੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਬੋਹਿਥ
ਕੇਛੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ॥ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆਰਾਧੇਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ॥੧॥ਗ
ਲੀਸੈਲਉਠਾਇਆਚਾਹੈਓਇਊਹਾਹੀਹੈਧਰੇ॥ਜੋਰੁਸਕਤਿਨਾਨਕਕਿਛੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਸ
ਰਣਿਪਰੇ॥੨॥੧੨॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆਇਓ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾ
ਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾ
ਸੁਖਰਾਸਿ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈ
ਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕ॥ਬਾਲਬੁਧਿਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥
੨॥੧੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁ
ਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਸੇਫਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮ੍ਹਾਲੇਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤ
ਾਪ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਹਰਿਹੋਏਮਾਈਬਾਪ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦ
ਇਆਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਾਪ॥੨॥੧੪॥ਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ੫॥ਸ੍ਵਾਮੀਸਰਣਿਪਰਿਓਦਰਬਾਰੇ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝਬਿਨ
ਕਉਨੁਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮਾਇਆਰਚਿਬੰਧਿਹਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿ
ਜਨਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ॥੨॥੧੫॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ਚਉਪਦੇ॥ਹਾਂਹਾਂਲਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ॥ਤੇਰੋਨਹੀਸੁ
ਜਾਨੀਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ॥ਜੋਪਰਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ॥
ਨਾਮਸੰਗੀਸੋਮਨਿਨਬਸਾਇਓ॥ਛੋਡਿਜਾਇਵਾਹੂਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੧॥ਸੋਸੰਚਿਓਜਿ
ਤੁਭੂਖਤਿਸਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੋਸਾਨਹੀਪਾਇਓ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਕੂਪਿਪ
ਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕੋਤਰਿਆ॥੪॥੧੬॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਹਮਾਰੈਏ

ਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਪਾਇਓ ॥
ਗੁਰ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰਿ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ
ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇ
ਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾ
ਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿ
ਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ
ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸ
ਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ
ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ
ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨਾ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰ
ਗ ਭੀਨਾ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ
ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨਾ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਾ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ
ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਆਪਨੇ ਕਉ ਸਖਾ ਮੈ ਕੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ

ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵੈ ਸਮ
ਰਥ ਕਾਨਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ
ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦ
ਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ
ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਾ ਕਉ ਬਿਮਲ ਜਾ
ਸ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨ
ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
ਨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ
ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ
ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲ
ਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ
ਰਹਾਉ ॥
ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾ
ਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰ
ਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ
ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰ
ਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ
ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸ

ਹਿਜਆਨਿਕਹੋਵਹਿਇਨਰਾਤੀਆਂਕਉਭੁਲਉਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜ
ਕੋਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਨਮਮ
ਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁੜਿਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨ
ਹਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖੁ॥ ਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾ
ਜਸੁਖੁਭੁਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈਸਭਦੁਖੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾ
ਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖ॥ ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੂਰਨੁਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀ
ਭੁਖ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿਰੁਖੁ॥ ਨਾਨਕ
ਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾ
ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿਕ
ਛੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਰਾਗੁਟੋ
ਡੀਮਹਲਾ੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥
ਉਰਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਝੂਠੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨ
ਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂਨਹਿਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ ਮ
ਗਨਿਰਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਿਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗ
ਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਜੋੜੁ ਸਲੋਕੁ ॥੩੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਟੋਡੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀ॥ ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈਦੂਰਿ॥ ਜਲਕੀਮਛੁ
ਲੀਚਰੈਖਜੂਰਿ॥੧॥ ਕਾਂਇਰੇਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਪੰਡਿਤੁਹੋਇਕੈਬੇਦੁਬਖਾਨੈ॥ ਮੂਰਖੁਨਾਮਦੇਉਰਾਮਹਿਜਾਨੈ॥੨॥ ਟੋਡੀ॥ ਕਉਨਕੋਕਲੰਕੁਰ
ਹਿਓਰਾਮਨਾਮੁਲੇਤਹੀ॥ ਪਤਿਤਪਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵਜ
ਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਜਾਈ॥ ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭ
ਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰਠਿਗਏ॥੨॥੩॥ ਟੋਡੀ॥ ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੁੰਭਾਰਕੇਘਰਹਾਂਡੀਆਛੈ॥ ਰਾਜਾਕੇਘਰਸਾਂਡੀਗੋਇ॥ ਬਾਮਨਕੇਘਰਰਾਂਡੀਆਛੈ॥ ਰਾਂਡੀ
ਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋਇ॥੧॥ ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਹੀਂਗੁਆਛੈਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਂਗੁਗੋਇ॥ ਦੇਵਲਮਧੇ

ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹ

ਤਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕੇਕਰੈਨਮਸਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥
੨॥੫॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿ
ਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥
ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕ
ਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾ
ਇ॥੨॥੬॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗ
ਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮਦਿਵਾਇਓ॥ਸਰ
ਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥ੴ
ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾ
ਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀ
ਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥
ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰਪਦ
ਰਬਿਰਾਦਰਾਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀ
ਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮ
ਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁ
ਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੨॥ਭਉਤੇ
ਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥
ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆ
ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਣਾ॥ਚੰਦ
ਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾ
ਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆ
ਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਆਰੇ
ਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥
ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈ

ਨਜੋਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੈਨਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਇਆਰੰਙਣਿਜੇਥੀ
ਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥੨॥
ਜਿਨਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰ
ਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇ
ਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨ
ੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ॥ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥ਭੈ
ਕੀਆਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਉਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀ
ਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾ
ਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲ
ਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਂ
ਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋ
ਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀ
ਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤਨੁਮਨੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸੋ
ਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁ
ਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਆਪਣੇਕੰਤਪਿ
ਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਈ॥ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾ
ਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਬਿਚਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥੪॥ਤਿਲੰਗਮਹ
ਲਾ੧॥ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞ
ਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿ
ਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥
ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾ
ਣੀਆਏਹਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾ
ਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿ
ਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾ
ਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋ
ਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾ

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥ ਸਾਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਸਰਿ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣਹਿ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣਹਿ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ

ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ
ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ
ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ
ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ
ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾ
ਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀ
ਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥
ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨ
ਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸ੍ਤਗੀ
ਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿ
ਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤਾ ਫਿ
ਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧ
ਵੀ ਏਹ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ
ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ
ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਬ
ਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾ
ਵੈ ॥੮॥ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ

ਫਲੁਪਛੁਨੈ॥੧੦॥੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਸੁਣਾਈਆ॥ ਬਲਿਹਾ

ਰੀਗੁਰਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁ ਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆ ੩੫੦

ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁ

ਮਿਜਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸ

ਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸ

ਤਾਰਾ॥੪॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁ

ਰਬਾਨਾ॥੫॥ ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫ

ਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇ

ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੭॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ॥ ਓਇਆਪਿ

ਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰੁਧੰਨੁਗੁਰੁਧੰਨੋ॥ ਗੁ

ਰਿਹਰਿਮਾਰਗੁਦਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ॥੯॥ ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਸੇਵਦੇਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ ਜਨੁਨਾਨ

ਕੁਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ ਹ

ਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥

ਹਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ॥੧੨॥ ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾ

ਈਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈਉਰਿ

ਧਾਰੇ॥ ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁ

ਖਿਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣੈ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਆਖੀਐਤੁਸਿ ਕੋ

ਕਰੇਪਸਾਓ॥ ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤੜਾਨਾਓ॥੧੬॥ ਸੋਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈ

ਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ ਹਉਵੇਖਿਵੇਖਿਗੁਰੂਵਿਗਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥ ਗੁਰਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਬੋਲਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀ॥ ਜਿਨਸੁਣਿਸਿਖਾਗੁਰੁਮੰਨਿਆਤਿਨਾਭੁਖਸਭਜਾਵੀ॥੧੮॥ ਹਰਿ

ਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਈਐ॥੧੯॥

ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਸੇਸਾਹਵਡਦਾਣੇ॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਵਾਰਿਆਗੁਰ

ਬਚਨਿਸਮਾਣੇ॥੨੦॥ ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੂਸਾਹਿਬੋਤੂਹੈਮੇਰਾਮੀਰਾ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੀਬੰਦਗੀਤੂਗੁਣੀਗਹੀ

ਰਾ॥੨੧॥ ਆਪੇਹਰਿਇਕਰੰਗੁਹੈਆਪੇਬਹੁਰੰਗੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਗਲਚੰਗੀ॥

੨੨॥੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯ ਕਾਫੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚੇਤਨਾਹੈਤ

ਤਉਚੇਤਲੇਨਿਸਦਿਨਿਮੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਬਿਹਾਤੁਹੈਫੂਟੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕ
ਾਹਿਨਗਾਵਹੀਮੂਰਖਅਗਿਆਨਾ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਕੈਨਹੀਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਅਜਹੂਕਿ
ਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹੀਜੋਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥੧॥ਤਿ
ਲੰਗਮਹਲਾ੯॥ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗਲੇਹੁਕਹਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥ਜੋਤਨੁਉਪਜਿਆ
ਸੰਗਹੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਹੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ॥ਜੀਉ
ਛੂਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰੁਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਫਨਸਮਾਨਉ॥੨॥੨॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯॥ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇ
ਲੈਜੋਸੰਗੀਹੈਤੇਰੋ॥ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਾਤੁਹੈਕਹਿਓਮਾਨਲੈਮੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਰਥਧ
ਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਭਭਇਓਪਰਾਇਓ॥੧॥ਜਾਨ
ਬੂਝਕੈਬਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਚਿਓਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥੨॥
ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗਹੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥
੩॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੫॥ਮ:੯॥ਜੁਮਲਾ੧੭॥ਰਾਗਬਾਣੀਤਿਲੰਗਕਬੀ
ਰਜੀਉ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬੇਦਕਤੇਬਇਫਤਰਾਭਾਈਦਿਲਕਾਫਿਕਰੁਨ
ਜਾਇ॥ਟੁਕੁਦਮੁਕਰਾਰੀਜਉਕਰਹੁਹਾਜਰਹਜੂਰਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਖੋਜੁਦਿਲਹਰਰੋਜਨਾਫਿ
ਰੁਪਰੇਸਾਨੀਮਾਹਿ॥ਇਹਜੁਦੁਨੀਆਸਿਹਰੁਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰੋਗੁਪ
ੜਿਪੜਿਖੁਸੀਹੋਇਬੇਖਬਰਬਾਦੁਬਕਾਹਿ॥ਹਕੁਸਚੁਖਾਲਕੁਖਲਕਮਿਆਨੇਸਿਆਮਮੂਰਤਿਨਾ
ਹਿ॥੨॥ਅਸਮਾਨਮਿਆਨੇਲਹੰਗਦਰੀਆਗੁਸਲਕਰਦਨਬੂਦ॥ਕਰਿਫਕਰੁਦਾਇਮਲਾ
ਇਚਸਮੇਜਹਤਹਾਮਉਜੂਦੁ॥੩॥ਅਲਹਪਾਕੰਪਾਕਹੈਸਕਕਰਉਜੇਦੂਸਰਹੋਇ॥ਕਬੀਰਕ
ਰਮੁਕਰੀਮਕਾਉਹੁਕਰੈਜਾਨੈਸੋਇ॥੪॥੧॥ਤਿਲੰਗਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇ
ਰਾਨਾਮੁਖੁੰਦਕਾਰਾ॥ਮੈਗਰੀਬਮੈਮਸਕੀਨਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੀਮਾਂਰਹ
ੀਮਾਂਅਲਹਤੂੰਗਨੀ॥ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿਦਰਿਪੇਸਿਤੂੰਮਨੀ॥੧॥ਦਰੀਆਉਤੂੰਦਿਹੰਦਤੂੰਬਿਸੀ
ਆਰਤੂੰਧਨੀ॥ਦੇਹਿਲੇਹਿਏਕੁਤੂੰਦਿਗਰਕੋਨਹੀ॥ਤੂੰਦਾਨਾਂਤੂੰਬੀਨਾਂਮੈਬੀਚਾਰੁਕਿਆਕਰੀ॥ਨਾ
ਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬਖਸੰਦਤੂੰਹਰੀ॥੩॥੧॥ਹਲੇਯਾਰਾਂਹਲੇਯਾਰਾਂਖੁਸਿਖਬਰੀ॥ਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਂਉਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਂਉ॥ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਾਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਜ
ਾਆਮਦਕੁਜਾਰਫਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ਦ੍ਵਾਰਿਕਾਨਗਰੀਰਾਸਿਬੁਗੋਈ॥ਖੂਬੁਤੇਰੀਪਗਰੀਆ

ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਆਰਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲਾ ॥ ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਵਲੇ ਬਰਨਾ ॥੩॥ ਅਸਪਤ ਗਜਪਤ ਨਰਪਤ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥ ਕੂਹੇ ਕਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਮਲ ਸਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥੩॥ ਸਿੰਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ

ਵੇਲਾ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰ
ਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪ
ਰ ਤਾਰਸੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਦੀ
ਖਿਆ ॥ ਚਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵੈ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥
ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ ਘਲੇ ਆ
ਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ
ਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵ
ਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਏਤੁ ਦੁ
ਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅ
ਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥
ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇ
ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ
ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ
ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅ
ਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘ
ਰੁ ੭ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ
ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗ
ਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ
ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ
ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ
ਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ
ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵ

ਤੂਆਮਰਰਹਿਆਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈ
ਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥
ਕਵਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕਵਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆ
ਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇ
ਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇ
ਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥
੩॥ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾ
ਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥੨॥੯॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੧॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਗੁਰਕੇ॥ਸਭਿਇਛਾ
ਮਨਿਤਨਿਪੂਰੀਆਸਭੁਚੂਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੇ॥ਗੁਰਿ
ਤੁਠੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿਆਹਰਿਪੀਆਰਸੁਗਟਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਊਤਮਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਰੀਗੁਨਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮਧੋਵਹਪ
ਗਜਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸਕੇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾ
ਇਆਸਭਲਾਥੀਤਿਸਤਿਸਕੇ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਵੇਚਿਓਸਿਰੁਗੁ
ਰਕੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੇ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਦਾਲਦਦਲਘਾ॥ਭਉਜਨਮਮਰਣਾਮੇਟਿ
ਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਵਿਸੁਖਿਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਅਤਿਪਿਰ
ਘਾ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਗੈਸਿਰੁਵੇਚਿਲੀਓਮੁਲਿਮਹਘਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕੜਿਖੜੇਸਭਿਕਲਘਾ॥ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿ
ਡੰਡੁਲਗਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਫਲਘਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾਰੇਸ
ਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖੁਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚਪੂਰਿਜਨੁਤੁਮ
ਘਾ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਨਿਮਘਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਘਾ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿ
ਨਾਮਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰੰਗੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਰੰਗੁਚਾੜਿਆਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨ

ਹੋਵੈ ਭੁਖ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰ
ਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ
ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭੁ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥ ਹਮ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ
॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜਈ ਜੇ ਲੋਚਹਿ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾਂ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੧ੴ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ
ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂ
ਲਾ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾ
ਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩
॥੭॥੧੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨੀਚ

ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ
ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਭੂਖ ਸਭ ਲ
ਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ ਪਤਿਤ ਜਾ
ਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ
ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥
ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਿ
ਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋ
ਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆ
ਇ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿ
ਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥
੨॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦ
ਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਚ
ਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥
੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ
ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿ
ਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭ
ਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ
ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ
ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ
ਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕ

ਧੰਨ

ਗਇਆਅਤੇਖਲਤਸਾਕਤਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਕਾਸਰੂਪੁਹਰਿਆਪਿਹੈ
ਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਕੋਇਸੁਣਾਏਧਨੁਲਖਲਖਾਈ॥ਇਸਹਰਿਧੰਨਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਨਾ
ਨਕਉਗੁਰਮੇਲਿਪਾਈ॥੮॥੩॥੧੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋ
ਇਸੋਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸ
ਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਿਵਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੋ
ਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰਗੰਧਸਰੇਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥
੨॥ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੋਬਿਨੁ
ਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉਤਰਿਜਾਇਗਾਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਸਭੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਜੇਹਾਤੂੰਕਰਾਇਹਿ
ਤੇਹਾਹਉਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾਤੂਸਾਹਿਬਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥
ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੂੰਠਾਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਰ
ਸੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾ
ਣੁਦੀਬਾਣੁਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਮੈਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉ
ਬੇਨੰਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਝਹੀਪਾਸਿ॥੨॥ਵਿਚੇਧਰਤੀਵਿਚੇਪਾਣੀਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗ
ਨਿਧਰੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿੰਘੁਇਕਤੈਥਾਇਰਾਖੇਮਨਹਰਿਜਪਿਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਕੀਜੈ॥੩॥
ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁਦੇਵਾਏ॥ਜਿਉਧਰਤੀਚਰਣਤਲੇ
ਤੇਊਪਰਿਆਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਣਿਸਭੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੨॥ਸੂ
ਹੀਮਹਲਾ੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਣਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾ
ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਜੇਹਾਕੋਕਰੇਤੇਹਾਕੋਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾ
ਣਹਿ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਮੋਹੁਮਾ
ਇਆਸਰੀਰੁਹਰਿਕੀਆਵਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁ
ਖੁਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਟਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਧੁਸਭ

ਨਾਮੁ ਰਲਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਹੀ ਕੋ ਭੇਖਾ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥੨੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋ

ਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈ
ਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾ
ਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ
ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛ
ਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁ
ਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾ
ਵੈ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿ
ਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧ
ਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਮਕਿਓ ਹੀਓ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥
ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥
ਆ
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ
ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ ਪੀਓ
ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ
ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥

ਹੋਇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਭਾਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾੜੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ॥ ਸੋ ਪਾਹਿ

ਨ ਲੇਉ ਸਕਉ ਰੁ ਬਤਾ ॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਨ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੂਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰ

ਸਭ੍ਰਮਹਾਰੋ।ਉਰਗਾਹੀਅਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰੇ।ਨਾਨਕਸਿਮ
ਰਹਿਦਿਨਰੈਨਾਰੇ।੩।।੯।।੧੫।।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫।।ਵਨਿਬਾਜਮਾਇਆਆਵਨ੍ਹੈਆਈ।ਜਾਕ
ਉਬਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ।ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੋਵਤਨਹੀਜਾਨੈ।।ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮੈਲਪਟਾਨੈ।।
੧ ਰਹਾਉ।।ਮਹਾਮੋਹਨਿਮੋਹਿਓਗਾਵਾਰਾ।ਪੇਖਤਪੇਖਤਊਠਿਸਿਧਾਰਾ।੨।।ਊਚਤੇਊਚਤਾਕਾ
ਦਰਬਾਰਾ।ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ।੩।।ਦੂਸਰਹੋਆਨਾਕੋਹੋਈ।ਜਪਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏ
ਕੋਸੋਈ।੪।।੧੦।।੧੬।।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫।।ਸਿਮਰਸਿਮਰਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾ।ਚਰਨਕ
ਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ।ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ।੧
ਰਹਾਉ।ਸੁਣਸੁਣਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਧਿਆਵਾ।ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾ।ਪੇਖਪੇ
ਖਲੀਲਾਮਨਆਨੰਦਾ।ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ।੧ ਰਹਾਉ।ਜਾਕੈਕਛੁਭਉਨ
ਬਿਆਪੈ।ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ।੪।।੧੧।।੧੭।।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫।।ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਰਿਦੈਧਿਆਨਧਾਰੀ।ਰਸਨਾਜਾਪਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ।ਸਫਲਮੂਰਤਦਰਸਨਬਲਹਾਰੀ
ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ।।੧ ਰਹਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੀ।ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਥਾਸੁਨਕਰਨਅਧਾਰੀ।੨।।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਨਿਵਾਰੀ।ਦ੍ਰਿੜਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨ
ਸੁਚਾਰੀ।੩।।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤਬੀਚਾਰੀ।ਰਾਮਨਾਮਜਪਪਾਰਉਤਾਰੀ।੪।।੧੨।।
੧੮।।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫।।ਲੋਭਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ।ਕਰਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ।੧।।ਪ
ਤਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਤੁਮਾਰੇ।ਰਾਖਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਆਰੇ।੧ ਰਹਾਉ।ਤੂੰਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨਖਅਭਿਮਾਨੀ।੨।।ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮ
ਇਆ।ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ।੩।।ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇ
ਆ।ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਸਰਨਾਇਆ।੪।।੧੩।।੧੯।।ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫।।ਪੇਖ
ਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾ।ਸੁਣੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ।ਨਿਕਟਿਵਸਤਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀ
ਪਾਪਕਮਾਹੀ।੧।।ਸੋਕਿਛੁਕਰਹਿਜਿਤਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ।
੧ ਰਹਾਉ।ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ।ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ।ਰਾਖਹਿਪੋਚਾਰਮਾ
ਟੀਕਾਭਾਂਡਾ।ਅਤਕੁਚੀਲਲੈਅਨਰਾਗਾ।੩।।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਬਾਧਾ।ਮਹਾਂਗਰ
ਤੇਓਹਿਪਰਤਜਾਤਾ।੪।।ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਸੁਨੀਜੈ।ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀ

ਸੰਮੇਲੇ

ਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥
ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਬਿ
ਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾ
ਨੈ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ
ਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਸਗਲ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ
ਤੇ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ॥੨॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਅ
ਪਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪ
ਨਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰ
ਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ॥ ਪੂਰਨ ਕਰ
ਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ॥੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਵਿਸ
ਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰ
ਧਪ ਭਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੂਖ ਸ
ਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇ
ਧਤ ਨਾਹਿ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾ
ਰੈ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ॥੧॥ ਚਲੁ ਸ
ਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾ
ਛਾਹਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ

ਸ੍ਰਮ ਮਾਨੋ ਕਿਵਡਾ ਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਉ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਨ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥
੨੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥
ਸੁਣ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝ ਸੁਖ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਭੁੰਚ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝ
ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਨ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਕ ਬੀਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨ ਆਪਨਾ ॥ ਉਰਝ ਪਰਿਓ ਜਾਲ ਜਗ ਸੁਪਨਾ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨ ਮੈ ਦੂਰ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪ
ਤ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰ ਭਈ ਜਪ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਧਾਰ ਲੀਨੋ ਲੜ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੨੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁ
ਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨ ॥ ਆਪਨੀ ਕੁਦਰਤ ਆਪੇ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚ
ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤ ਜਿ
ਤ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਤਿਤ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ
ਬੁਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈ
ਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭ ਅਬਨਾਸੀ ਰੈਣ ਦਿਨ ਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਹ ਸੇਵ
ਜਿਤ ਤੋਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲਾ ॥ ਪੇਖ ਪੇਖ ਜੀਵਾ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤ ਬਨ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਲਿਖਤ ਧੁਰ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥
ਜਾਲ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥
੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੇ ॥
੧॥ ਸੁਣ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ
ਵਨ ਰੂਪ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਬਸਹਿ ਤਿਸ ਨੇਰਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮ

ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਧੂਰਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸ

...ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਦੈ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਜੀਆ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਨ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮੈ ਪਾਵਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਜੁ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਵਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ

ਕੌਲੈ ਖੋ ਅੰਤਿ ਲਾਗਿ ਮਨ ਮਿਠ ਕੂੜ ਖਪਾਵੀ ਕੂਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ॥ ਸਰਗੁਨ
ਧਰੀਆ ॥ ਅਨਕ ਕੋਠਰੀਆ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥ ਨਿਜ ਮੰ
ਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥ ਤਹਾ ਆਨੰਦ ਕਰੀਆ ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥ ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ॥ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ॥ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥ ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥ ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥ ਹਰਿ
ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੪
੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥ ਸਗਲੋ ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥ ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸ
ਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ
ਣ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੩॥੪੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਭ
ਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੀ ਡਰਾ
ਇਆ ॥ ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥ ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥
੩॥ ਗਹੀ ਓਟਿ ਸਾਧਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥
੪੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੬ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤ
ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ
ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂ
ਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਸਭੇ ਇਛਾ
ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰ
ਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੭ ॥ ੧ੳ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਈ ਭਗ
ਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆ
ਰਾ ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮ
ਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਗੋਸਾਈ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਠਉਰ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਿਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਇਨ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮਰਾਇ

ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਣੀਐ ਸੁ ਬਚੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵੈ ਲਾਏ ॥੩॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਿਛੁ ਨਾਸੀ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਨਤੇਰਾਜੀਵਾਮਨਤਨਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣਜਾਈਉਸਵੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਾਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕਿਰਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੮॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਤੁਧੁਚਿ
ਤਿਆਏਮਹਾਂਅਨੰਦਾਜਿਸੁਵਿਸਰੈਸੁਮਰਿਜਾਏ॥ਦਇਆਲਹੋਵਹਿਜਿਸੁਊਪਰਿਕਰਤੇਸੋਤੁਧੁਸ
ਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਗੈਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਧੂਰਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾ
ਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧੁਪਹਿਸ
ਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥ਦੁਇਕਰ
ਜੋੜਿਮਾਂਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਸਾਸਨਾਨਕੁਅਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁ
ਣਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫੯॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥
ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੇ
ਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆ
ਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥
੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਅਰਾਧੇ॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਤੇਰੈਭਰਵਾ
ਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨਕਛੁਕਰਮਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥
ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸ
ਭੁਕਿਛੁਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾ
ਗਹਕਿਆਏਹੁਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜੀਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ
ਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆ
ਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਤਿਨਕੇਪੂਰਨਜਿਸਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਨਾਨਾਮਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧ
ਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੬੧॥ਚਉਪਦਿਆਂਤਬਾਦਿਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥
ਮ:੪॥੫੮॥ਮ:੫॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੮੩॥ਨਿ॥ਮ:੧॥੧੫॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਅਸਟਪਦੀਆ॥੧॥ਮ:

ਘਰੁ॥੭॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਿਸਅਵਗਣਮੈਗੁਣਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿ
ਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਿ
ਜਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ
ਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥
ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥ਭਣ
ਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤਾਹੀਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੧॥ਘਰੁ॥੯॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆ
ਦਿਨਚਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਐਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇ
ਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀ
ਉ॥ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭ
ਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਇਜੀਉ॥
ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋ
ਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾ
ਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆਮਨੁਕਰਹਿਨਿਤਨਿਤਮੰਗਹਿਸੁਖਜੀਉ॥
ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤ
ਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰ
ਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਚੇਕੀਲਿਵਉਬਰੈਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ
ਜੀਉ॥੫॥ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤੜਾਖਾਕੁਰਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ਬਹੁਰੰਗਦੇਖਿਭੁਲਾਇ
ਆਭੁਲਿਭੁਲਿਆਵੈਜਾਇਜੀਉ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲਗਿਆਨਵਿਹੂਣਿਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਭਾਲਿਜੀਉ॥
ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਨਾਲਿਜੀਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੈਰਤਿਆਸਭ
ਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿਜੀਉ॥੭॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁਜੀਉ
ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਨਿ

ਪਿਰੁ ਹੋਆ ਅਧਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸ
ਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵ
ਸੈ ॥ ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁ
ਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥
ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥
ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥
ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾ
ਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਦਿਹੁ ਦੀਵੇ ਅੰਧ ਘੋਰੁ
ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ
ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗ
ਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ
ਤੂ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ

ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਲੇਆ ॥੪॥੩॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ
ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹਾਟ
ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ
ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ
ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥ ਆ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥ ਵਾਹੁ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀ
ਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰ
ਹੰਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ
ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥

ਮੂੰਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਪਵੰਨਿ।੬।ਏਹੁਮਨੁਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸਾਹੋਵੈਤੇਹੇਕਰਮਕਮਾ
ਇ।ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਣਾਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ।੭।ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਬੋਲਣਾਹੋਵੈਕਿਤੈ
ਪਰਥਾਇ।ਓਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੂਰਹਹਿਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।੮।ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰਹਿਅ
ਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ।ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਓਨਾਮਿਲਿਰਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ।੯।ਦੇਸੀਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ।ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਰੁਸਚਾਆਪਿਧਣੀ।੧੦।ਸੋਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ।੧੧।ਮਨੁ
ਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਇ।ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿ
ਜਲਾਇ।੧੨।ਸੋਸਹੁਸਚਾਵੀਸਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ।ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈ

੧੩+

ਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ।ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹਾਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ।ਮਿਲਿਆਹੋ
ਇਨਵੀਛੁੜੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ।੧੪।ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰਿ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ।੧੫।ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇ
ਚਿਤਿਕਠੋਰ।ਸਪੈਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ।੧੬।ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀ
ਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ।ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ।੧੭।ਸਚੇ
ਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ।ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਹਿਪਚੰਨਿ।੧੮।
ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ।ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰ।
੧੯।ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ।ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸ
ਚੈਸਚਿਆਰੁ।੨੦।ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਹਉਮੈਮੇਰਾਵਡ
ਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ।ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ।ਤਨੁਮਨੁ
ਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਇ।ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂੰਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲੰ
ਨਿ।ਜਿਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ।੨੪।ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਣਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ।
ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਝਕਰੰਨਿ।੨੫।ਗੁਣਕੀਸਾਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀ
ਭਗਤਿਕਰੇਨਿ।ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਾਨਾਮੁਲਏਨਿ।੨੬।ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ

ਪਾਪਕਰਕਰ

ਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ।
੨੭।ਮਨਕਾਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮਾਲਿ।ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ
ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗ
ਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ
ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿ
ਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ
ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥
੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲ
ਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਿਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ
ਛਾਣੁ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥
ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮ
ਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੩॥੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰ
ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲੈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ਜੇ
ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿ
ਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ
ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸ

ਕੁਦਰਤੀਨਿਰਮਤਪਾਈ ॥੮॥ ਜੇਪਾਸਿਬਹਾਲੇਤਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਜੇਮਾਰਿਕਢੇਹਿਭੀਧਿਆਈ ॥੯॥
ਜੇਲੋਕਸਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨਿੰਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾਈ ॥ ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਹੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁ
ਆਖਉਤੁਧੁਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਊਪਰਿਪੈਪੈਰੀਸੰਤਮਨਾ
ਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿਵਾਨਾਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈਤਾਈ ॥੧੨॥ ਝਖੜੁ
ਝਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਹੋਵੈਬਹੁਖਾਰਾਗੁਰ
ਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾ
ਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ ॥੧੫॥ ਸੇਵ
ਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਗੁਰਸਿਖਸੁਖੁਪਾਈ ॥੧੬॥ ਤੂਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ ॥
੧੬॥ ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੋਤੂਹੈਹੋਵਹਿਤੁਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ ॥ ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿਤੇਰੇਜਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ ॥੧੭॥ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਹੋਰਨਿਹਫਲਸਭਚਤੁਰਾਈ ॥
੧੮॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ ॥੧੯॥ ਇਕੁਦਾਨੁ
ਮੰਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਾਈ ॥੨੦॥ ਜੇਗੁਰੁਝਿੜਕੇਤਾਮੀਠਾਲਾਗੈ
ਜੇਬਖਸੇਤਾਗੁਰਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਸੋਥਾਇਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨ
ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਪਾਲਾਕਕਰੁਵਰਫਵਰਸੈਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ ॥ ਸਭੁਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਆਪਣਾਵਿਚਿਅਖੀਪੈਰਧਰਾਈ ॥੨੨॥ ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾ
ਰਣਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ ॥੨੩॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀਦਇਆ
ਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ ॥੨੪॥ ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ ॥੨੫॥
ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ ॥੨੬॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਅਸ
ਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੪ ॥ ਘਰੁ ॥੧੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ ॥ ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਾਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥
ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਉਸਤਗੁਰੁਵੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਆ

ਨ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੨॥ ਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮੇਲੈ ਤਾਂ ਤਨ ਮਨ ਦੇਵਾ ॥ ਜੇ ਪੂਰਬ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜਿ ਪੀਐਵਾ ॥੩॥ ਸੁਤਿਆ ਗੁਰ ਸਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾਂ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਬਿਨ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨ ਸੰਤ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਨਾਮ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਵਾ ਮਨ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਓਹ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੩॥੧੧॥

ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ ਬਸੈ ਕਰੋਧ ਸਰੀਰ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮਹਲ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਬਸਿ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨ ਮੀਨਾ ॥੬॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਇਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪ

ਤੇ ਪੂਰਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ
ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂ
ਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿ
ਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਹ
ਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋ
ਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨਿ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗ
ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟ
ਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥
ਆਇ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਾਣ
ਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ
ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਦ
ਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥
ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥
ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ
ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਤਮਾ

ਜੀਅਜੰਤਤਾਆਪਜੀਓ॥ਗੁਣਸਾਂਝੀਤਿਨਸੰਗਬਸੈਆਪਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪਜੀਓ॥ਠਗਰਤੇਪਰ
ਮੇਸਰੋ॥ਬਿਨਸੈਸੋਗਜਤਾਪਜੀਓ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂਹੈਏਕਅਨੇਕਕੀਓ॥ਤੂੰਸਮ
ਰਥੁਤੂੰਸਰਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਬੇਕਕੀਓ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਓ॥੮॥
੧॥੨॥੧੪॥ ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ॥੧੩॥ਕਾਫੀ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਂਈਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀਆ॥ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾ
ਝੂਰਿਮਰਉਸੇਵਾਢੀਆ॥ਹਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾ॥ਏ
ਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ਜਾ
ਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥ਜੇਤੂੰਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥
ਏਹਾਪਾਈਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰ
ਸਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋ
ੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੂੰਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥
੫॥ਸਹੀਆਤਉਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦ
ਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੇਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿਉਵਿ
ਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥੧੫॥ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲੀਹੋਛੀਆ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋ
ਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋ
ਧਤਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿ
ਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆ
ਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋ
ਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤ

ਤੇਆਪਣਾਨਾਮਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨਰਾਤਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ॥੮॥੩॥ਪਾ॥ਮਃ੧॥ਮਃ੩॥੪॥
ਮਃ੪॥੩॥ਮਃ੫॥੫॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੬॥ਜੋੜ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥
ਕੁਚਜੀ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸ
ਹੁਰਾਵਣਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸ
ਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸਧਰੇਉਜੀ
ਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਨਅੰਬੜਾਹ
ਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂ
ਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਾਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸ
ਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਆਸਤਿਸਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਜੀਉ॥ਅੰਬਰਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆ
ਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਅਗੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁ
ਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸ॥ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਆਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸਜੀਉ॥
ਤੁਧਸਭਗੁਣਮੈਸਭਅਵਗੁਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਜੀਉ॥ਸਭਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀ
ਮੈਡੋਹਾਗਣਕਾਈਰਾਤੁਜੀਉ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਸੁਚਜੀ॥ਜਾਤੂਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂਸਾਹਿ
ਬੁਮੇਰੀਰਾਸਜੀਉ॥ਤੁਧਅੰਦਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਵਡਾ
ਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਜੀਉ॥ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਸਰੁਵਹੈਕਮਲਫੁਲੈਆਕਾਸਜੀਉ॥
ਭਾਣੈਭਉਜਲਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰ
ਤਾਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਜਾਣਮੁਈਆਸਜੀਉ॥ਤੂੰ
ਸਹੁਅਗਮੁਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਜੀਉ॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕ
ਹੇਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੁਖਪਿਆਸਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਜੀਉ॥੨॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਗੁਣਵੰਤੀ॥ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸ
ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈ
ਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀ

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤ ਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ
ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇ ਦੂਜਾ
ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋ
ਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰ
ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀ
ਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾ
੧੯ ॥ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਭਰ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿ
ਤ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮ ਭੁਲਾ
ਣੀ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜ
ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲ
ਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ
ਕੀ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨ
ਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸੇ ॥
ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ
ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਕਰੈ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥
ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋ
ਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਚੇਤੇ ॥੩॥ ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ
ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆ

॥ਸਤਿਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਛੰਤੁ॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏ
ਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾ
ਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿ
ਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁ
ਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆ
ਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾ
ਜਨੁਆਇਆ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨ
ਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਜੰਤਭੇਖਤੂਸਫਲਿਓਦਾਤਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਵਣਹਾ
ਰੋ॥ਤੂਜਾਨਾਈਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਿ
ਨਿਮੋਹਿਆਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਨਾ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥
ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਕ
ਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆ
ਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੨॥
ਸੂਹੀਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ਘਰੁ॥੩॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਵਹੁਸਾਜਨਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਘਰਿ
ਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਰਾਮ॥ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭ
ਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨ
ਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬ
ਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀ
ਸਰਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀਰਾਮ॥ਗੁਣਸੰ
ਗਿਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰ

ਛਾਇਆ ਆਪੁ ਗੈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤਜਹੁ ਕੁਰ ਮਾਰ ਦੁਸੀ ਪੰਚਾਇਣ ਅਨਲ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੋ ॥੨॥ ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥ ਲੀਅੜਾ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੀਐ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈਐ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਸੁਖਸਹਿਜਆਵੈਸਾਲਾਹੇਵੈਸਾਰਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ।ਇਸਨਾਨਦਾਨਸੁਾਠਿਆਨਾਮਨਿ
ਨਾਆਪਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ।ਪ੍ਰਰਮੋਹਿਵਿਕਾਰਭੂਡੇਕੂੜਕਪਟਨਰਹਈ।ਮੇ
ਰਾਮਨਰਤਾਗੁਰਨਰੰਗੈਮਨਭਾਵੈਸੋਈ।ਸਾਹਿਬੁਜੇਸਲਾਹੀਐਜਿਨਕਾਰਨਕੀ
ਆ।ਮੇਲਲਈਅਨਮੇਲਿਆਕਿਨੁਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ।ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ
ਇਹੁਮਨਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲਕਰਾਇਆ।ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਿਜਪਛਾਤਾਜਾਮ
ਨਸਾਚੇਲਾਇਆ।ਤਿਸਨਾਲਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰ
ਇਆ।ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤਉਪਾਇਆ।ਆਇਗਇਆ
ਕੀਨਿਆਇਭਿਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ।ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ।
ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟਉਸਾਰਿਆ।ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਅ
ਪਸਿਰੰਗਾਜਿਨਿਸਰਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ।ਹਮਅਵਗੁਣਿਆਰੇਤੂੰਸੁਣਿਪਿਆਰੇ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚਸੋਈ।ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਪਤਿਹੋਈ।੩।ਅੰਜਨੁਤੈਸਾ
ਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ।ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਜਣਾਵੈ।ਆਪ
ਜਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆਲੈਵੈ।ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀ
ਮਤਿਕਵਣਅਭੇਵੈ।ਤੰਤਮੰਤੁਪਾਖੰਡਨਜਾਣਾਰਾਮਰਿਦੈਮਨਮਾਨਿਆ।ਅੰਜਨ
ਨਾਮਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚਜਾਨਿਆ।੪।ਸਾਜਨਹੋਵੈਆਪਣੇਕਿਉਪਰਘਰ
ਜਾਹੀ।ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ।ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧ
ਰਮਸਬਾਇਆ।ਅਠਸਠਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮਸਾਚਾਭਾਇਆ।ਆਪੇਸਾਜੇ
ਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਆਪਭਾਣਾਭਾਇਆ।ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇ
ਆ।੫।ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰਜਾਣੈ।ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਆਕਿਉ
ਰਾਹੁਪਛਾਣੈ।ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧੀਮਤਿਅੰਧਲੀ।ਵਿਣੁਨਾਵਹਰਿਕੇ
ਕਛੁਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡਉਧੰਧਲੀ।ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿ
ਵਸੈ।ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ।੬।ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇ
ਥੀਐਸਭੁਦੇਸਪਰਾਇਆ।ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ।ਦੂਖੀ
ਭਰਿਆਇਆਜਗਤਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣਹਿਬਿਧਿਮੇਰਿਆ।੭।ਆਵਣਜਾਵਣੇ

ਖਰੇ ਨਗਰਾਵਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ਨਾਮਿ ਵਿਹੂਣੇ ਬਿਨਸੇ ਨਰ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ ਅਲਖ
ਰਵੈ ਸੀਜਸ ਥੀਐ ਸਭ ਦੇਸ ਪਰਾਇਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥
ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰ
ਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾ
ਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੫॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ
ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਾਨ
ਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥ ਹੀਣ
ਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥
੬॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪ
ਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ
ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥
ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹਮਾਰਾ ॥
ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ਘਣੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਆਏ ਵੁਠੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘ
ਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਭਗਤ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ

ਆਰਾਮਾ ।ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੇਰੇਮਨਿਭਾਇਆਜਿਨਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀ ।ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰੈ
ਦਿਨਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਵਖਾਣੀ ।ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ ।
ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਿਸਾਚੈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ ॥੧॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭਗਤ
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ ।ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਗੁਣਅਵਗੁਣਪਛਾਣੇ ।
ਰਾਮਾ ।ਗੁਣਅਵਗੁਣਪਛਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਭੈਭਗਤਿਮੀਠੀਲਾਗੀ ।ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਘਰਹੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ ।ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾ
ਨਾਲੇ ।ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਹਰਿਕੈਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭਗ
ਤਿਕਰਹਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈਰਾਮਾ ।ਹਉਮੈਮਾਇਆਰੋਗਿਵਿਆਪੇ
ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ ।ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੂਜੈਭਾਇਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁ
ਰਤਤੁਨਜਾਨਿਆ ।ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਭੁਜਗੁਭਰਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨਿਆ ।
ਕੋਟਮਧੇਕਿਨੈਪਛਾਣਿਆਹਰਿਨਾਮੁਸਚਾਸੋਈ ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੂਜੈਭਾ
ਇਪਤਿਖੋਈ ॥੩॥ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮਾ ।ਭ
ਗਤਿਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ ।ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇ
ਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ ।ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਹਰਿ
ਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ ।ਹਰਿਜਨਊਚੇਸਦਹੀਊਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ ।
ਨਾਨਕਆਪਿਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਜੁਗਸੋਭਾਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੩॥ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿਥੈਸਚੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋਰਾਮਾ ।ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲ
ਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮਾ ।ਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿ
ਭਵਜਲੁਤਰਣੁਨਹੋਈ ।ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ ।
ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ ।ਨਾਨਕਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈਸਚਿਨਿਸਤਾਰ
ਹੋਈ ॥੧॥ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਬੁਝਾਇਆਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮਾ ।ਸਚਾਭੋਜਨੁਭ
ਉਸਚਾਹੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ ।ਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵ
ਾਸਾ ।ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਮਿਪਰਗਾਸਾ ।ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇ
ਸਚੇਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ ।ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਨਾਵੀਛੁ

ਜਨੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੨॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣ
ਸਾਰੇਸੁਣਤਨਸਾਲਾਹਾਇਦਸਾਲਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁ
ਕਰੈਸੋਹੋਈ॥ਜਿਥੈਦੇਖਾਤਿਤੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸਚੈਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾ
ਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਸਾਚੇਭ
ਗਤੁਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੈਨਾਮਿਆਪੁਪ
ਛਾਣੈਰਾਮ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਸਚੁਜਾਣੈਸਚੇਸਚਿਹੋਈ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਸੋਭਾ
ਸਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤ
ਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੪॥੩॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭ
ਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਈਰਾਮ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਧਨ
ਪਿਰਮਿਲਾਵਾਹੋਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆ
ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੈਮਨਿਮਾਨਿਆਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨ
ਹੋਈਰਾਮ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕ
ਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥
੨॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਤੀਹੈਕਾ
ਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸਚੁਵਰਤੈਸ
ਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਕਾਮਣਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾ
ਏ॥੩॥ਸਾਧਨਬਾਲੀਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨ
ਣੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਇਆਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥
ਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੋਈਅੰਤਿਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਆਪਿਮਿਲਾ

ਈਕਰਤੈਨਾਮਨਵੈਨਿਧਿਪਾਏ॥੪॥੩॥੪॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੋਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵ
ਜਾਏਰਾਮ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਗੁਰਆਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆ
ਘਟਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥
ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏਮਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਨਿਸਤਰੇਘ
ਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁ
ਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਮਨੂਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਸਮ੍ਹਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿ
ਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆ॥ਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ
ਸੁਰੰਗਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀ
ਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੋਈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿ
ਲਾਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖਹੋਈਰਾਮ॥੪॥੪॥੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਜੇਲੋ
ੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏਤਾਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀ
ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨ
ਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁ

ਵੈ ਆਪਣਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪਿਰ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮਾ ॥
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਆਪ
ਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਪਿਰ
ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ
ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾ
ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ
ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ
ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨ
ਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋਹਿ
ਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁ
ਖਾਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ

ਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਵਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸ
ਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ
ਏਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰੁ
ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣੈ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰ
ਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ
ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ
ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸ
ਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ
ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇਆ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨ

ਕਰਹੁਸਭਭਾਏ ॥੩॥ ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਪੰਡਿਤਪਾ
ਧੇਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿ
ਆਏ ॥ ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ ॥ ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅ
ਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇ
ਨਜਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲ
ਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਸਤਗੁਰੁਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਲਾਵਪਹਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
ਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮੁਹਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾ
ਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲ
ਰਾਮਜੀਉ ॥ ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇ
ਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤ
ਕਿਭਾਗੁਜੀਉ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿਚ
ਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁ
ਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ ॥ ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀ
ਵਧਾਈ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੨ ਛੰਤ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਰਸਨਰਸਾਏ ॥ ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਸੁਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ

ਨਾਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜਮਪੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ
ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਗੁ
ਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥ ਜੀ
ਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ
ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ ਹਉ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝੁ
ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ
ਚਿਤਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਿ ਦਬਿਆ ਫਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਮੈ
ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀਆ ॥ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭ
ਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ ਵ
ਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥ ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ
ਕਰੇਦਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮ
ਤੀ ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥ ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀਐ
ਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾ
ਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥ ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ

ਈਆ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾ
ਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਦੇਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਮੇਲਣੀ ॥੪॥੩॥੬॥੫॥੭॥੧੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾ
ਨਾ ॥ ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲਹੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹੈ ਮੂਲੋ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਮਜੀਠਾ ॥ ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁ
ਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇ
ਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇ
ਸੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥
ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬ
ਗੁਮਾਨੋ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜ
ਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆ
ਨੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵ
ਰੇ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗ
ਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵ
ਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸਫ
ਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ

ਮਹਤੁਸਭੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਆਆਲਸੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏ
ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਬਿ
ਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇ
ਕੁਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇ
ਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆ
ਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨ
ਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿਧਿਆਏ॥੪॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥
ਘਰੁ੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰ
ਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇ
ਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵ
ਡਭਾਗੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾ
ਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾ॥ਮਨੁਤ
ੰਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰ
ਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿ
ਆ॥ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣ
ਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖਅਪਾਰਪੂਰ
ਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿ
ਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰੁਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗ
ਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿ
ਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁ
ਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧੩॥ਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ

ਰਾਮਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਬਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧ
ਧਿਆਈ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਜੇਹੀ
ਘਣ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮਾ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ
ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮਾ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪ ਸੁਜਾਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਾ ਚਰਣਹ ਸਰਣੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨ
ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ ਤੁਝੁ ਊ
ਪਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮਾ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾ
ਮਾ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇ
ਆ ਫੰਦੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁ
ਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮਾ ਹਉ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਰਾਮਾ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ
ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨ
ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮਾ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭ
ਸਰਨ ਰਪੂਰੇ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨ
ਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮਾ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ
ਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ
ਆਏ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਪਰਮ ਪਦੁ

ਇਆਆਪਿਸਮਾਇਆਹਰਿਪੂਰਣਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਇਆਵਡਭਾਗੀ
ਰਿਦੈਵਸਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨ
ਾਮਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀ
ਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾ
ਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰ
ਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾ
ਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੫॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਬਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁ
ਹਰਿਆਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇ
ਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀ
ਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰੇ
ਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕ
ਰੋੜਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਸਾਗਰਨਾ
ਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮ
ਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸ
ਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥
੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਹਾਵਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚ
ਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾ
ਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥
੪॥੩॥੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣ

ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਫਲ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ
ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ॥ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ॥੧॥ ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ ਰਾਮ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾ
ਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿਆ॥ ਘ
ਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾ
ਗਾ॥੨॥ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ
ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫ
ਲਿਆ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥
੩॥ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛ
ਪਾਈਆ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ॥ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ
ਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾ
ਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਰਾਮ॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ
ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੋ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ॥ ਕਰਿ ਅ
ਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿ
ਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾ
ਮ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿ
ਆ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੈ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥ ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੂਨੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਐ ॥੪॥੬॥੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੈ ਤੋਟਿ ਨ

ਆਣਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾ
ਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇ
ੜੈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ
ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿ
ਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਨ
ਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅ
ਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇ
ਛ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ਰਾਮ ॥੪॥੭॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ
ਜੀਉ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿ
ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸ
ਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਉ
ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਹਉ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰ
ਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵ
ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਨਿਮ
ਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾ
ਰੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ
ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰ

ਪਾਇਆ॥ਸਭੁਅਪੁਣਾਤੁਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸ ੩੬੬
ਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭੁਪੂਰਣਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁ
ਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਣਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪ
ਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧੧॥ਛੰਤਾਜੁਮਲਾਮਃ੧॥੫॥ਮ੍ਰ
੩॥੬॥ਮਃ੪॥੭॥ਮਃ੫॥੧੧॥ਜੁਮਲਾ॥੨੯॥ ੴ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ਵਾਰਸਲੋ
ਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗ
ਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈ
ਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋ
ਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿ
ਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋ
ਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸ
ਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚਾਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾ
ਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਬ
ਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੇਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾ
ਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿ
ਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈ
ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਬਿਧਿ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿ
ਲੈਸੋਈਸਚਿਆਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮ

ਦੂਜਾਭਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇ॥ਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈ
ਜਿਉਰੰਗਿਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈ॥ਮਨਿਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਆਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਾਰੰਗੁ
ਵਿਕਾਰਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈ॥ਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰ
ਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿ॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁ
ਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀ॥ਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈ॥ਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀ॥ਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਈ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀ
ਜੋਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁ॥ਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈ॥ਮਨਮੁਖਿਕ
ਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੂਹਾਵੇਸੁ
ਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇ॥ਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਤਿਸੁ
ਪੂਜਕਰਹਿਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਓਹਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਰਲੈ॥ਜਿਸੁਰਾਵਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀ॥ਜਿਸੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀ॥ਬਿ
ਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀ
ਸਭਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਹੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁ॥ਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰ
ਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁ॥ਮੋਹੁਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆ
ਨੁ॥ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਵੇਸੁਛਡਿਤੂੰ॥ਤਾਪਿਰਲਗੀਪਿਆ
ਰੁ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓ॥ਮਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਈਗਾਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੂਹਾ
ਵੇਸੁਗਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾਲੁਹੋਇਆ॥ਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸ
ਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਮਨਿ॥ਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆ॥ਪਿ
ਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮੁੰਧੇਸੂਹਾਪਰਹਰਹੁ॥ਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀਗਾਰੁ॥ਆਵਣ
ਜਾਣਾਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀ॥ਜਿਸੁਘਰਿਸਹਜਿਭਤਾਰੁ॥

ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀਐਰਾਵੈਰਾਵਣਿਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੋਹਿਕੁਟੰਬਿਦੋਇਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧਰਤਾ॥ਹਉ
ਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇ
ਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤੀਆਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀ
ਅਨਿਜੋਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭੀਸੋਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥
ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੰਨਿ॥੨॥ਮਃ੩॥ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਆਗਿ
ਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅ
ਗਿਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉ
ਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਨਾਮੁ
ਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥
ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾ
ਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ਮਃ੨॥
ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥
੨॥ਮਃ੨॥ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥
੩॥ਮਃ੨॥ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨ
ਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉ
ਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁ
ਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੭॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੨॥ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁ
ਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ॥੧॥ਮਃ੨॥ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉ
ਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮ
ਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਹਿਲਾਂਕੰਤੁਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾ
ਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਨੁਹੈਜਾ

ਕੀਆਤੁਧੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਬੋਲਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸ
ਉਪੈਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧ਮਃ੩॥ਕਾਜਲਫੂਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੈਧਨਕੀਆਸੀਗਾ
ਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ॥੩॥ਮਃ੩॥ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹ
ਨਿਇਕਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਊਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗਿਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾ
ਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭਉ
ਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਵਾਹੁਖਸਮਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰ
ਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀ
ਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਏਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ਮਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰ
ਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਉਜਲਮੋਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥੨॥
ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥
ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇਆਫਿਰਿਪਵੈਨਫੀਰੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜ
ਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈਤਿਤੁਨਿਵੰਧੈਤਾਲਿ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾ
ਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰ
ਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆ
ਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੧॥ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾ
ਣਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰ॥ਇਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚ
ੜੀਅਸੁਹੋਰ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋ
ਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇ
ਹੀਆਪਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਇਹੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਹਾਇ
ਆ॥ਨਾਵੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਲਿ

ਖੁਆਇਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ॥ਖੁਲੇ
ਹਾਟਹੋਇਆਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲਣਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾ ੩੬੯
ਹਾਪਰਵਾਣੁ॥ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਧਾਈ॥ਸਚਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਾਤੀਹੋਵਨਿਕਾ
ਲੀਆਸੁਪੇਦਾਸੇਵੰਨ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਵੰਨ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇ
ਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆ
ਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ॥ਇਹੁਮਾਨਸਜ
ਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁ
ਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆਕੁਟਣੀਆਦੀਬਾ
ਣੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ॥ਗਦਹੁ
ਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੂਸਿਉਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੂੜਾਕਪੜੁਕਛੀ
ਐਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ॥ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿੰਙੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਣ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨ
ਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇ
ਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈ
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥
ਮਃ੧॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ਮਃ੧॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪॥
ਪਉੜੀ॥ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁ
ਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ਜਗ
ਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾ
ਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਉਓਲਾਮੇ
ਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀ

ਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਐਵਧਾਇਆਪੇਟਾ ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਆਬਿਨਾਸਭੁਦੁਸਮਨਹੇਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਗੁ
ਦੁਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਸਲਾਹਿਸਰਬਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰਵਰਪਾਵ
ਹਿਮਹਲਨਾਮਿਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂੰਆਪ
ਸਦੁਗਾਹਿਆਪਿਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾ
ਜਾਇ ॥ ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ ॥ ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ ॥ ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅ
ਗਿਆਨਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ ॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭ
ਹੋਇਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨ
ਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ

ਸੰਲਾ

ਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ ॥ ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿ
ਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ ॥ ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਕਾ
ਇਆਕੂਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ ॥ ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾਲ ॥
੧॥ ਮਃ੨ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿ
ਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨ
ਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨਸਚੈਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ ॥ ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ ॥੧੮॥ ਸ
ਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉ
ਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ੨ ॥ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿ
ਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿਰ
ਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿ
ਮਾਣੀਇਕੁਤੂ ॥ ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ ॥੧॥ ਜਾਂਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓ
ਦੁਖਿਭੀਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹ

ਉਕਿਆ ਸਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਅਗੰਮ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥
ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੮੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੬॥
ਕੁਚਜੀ ਸੁਚਜੀ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥੩॥ ਛੰਤ ॥੨੦॥ ਵਾਰ ਇਕ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ਸੂਹੀ ਬਾ
ਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾ
ਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਾਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥
ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨੋ
ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥ ਰੈਣਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ
ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥
ਆਏ ਕਠਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ
ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗ
ਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ
ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ
ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰ
ਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾ
ਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵ
ਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥

ਜਿਸੁ ਕੋ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨਹਿ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥ ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂ

ਇਆ॥੪॥੩॥੯॥੧॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀ॥੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਪਤਪਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥
ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪ
ਛਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ
ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇ
ਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾ
ਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁ
ਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਲਲਤ॥ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸ
ਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕ
ਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀਨ
ਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅ
ਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ਜੁਮਲਾ॥੧੯॥ ੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁ
ਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੧॥ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ਤੂਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆ
ਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈ
ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ਭਗ
ਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਮੰਦ
ਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਆ
ਵਾ॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪ
ਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖਮਤਿਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ

ਸਰਬ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਹ

ਵੈਰੀ ਸਭ ਸਤ ਕਰਾਲੇ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜਾ
ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆ
ਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ
ਆਪੇ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਜਬ
ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥ ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿ
ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀ
ਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾ
ਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ
ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹ
ਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆ
ਪੇ ਲਾਏ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮੰਗਲੁ ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੋਭਾ
ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ
ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾ

ਰਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਨਦਰਿ ਸਚੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗਜੀ ਸੇਵਹੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਾਗਹੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਨੈ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬ
ਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋ

ਸੋਤ

ਟ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥੪॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥੪॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਦਮੁ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ
ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜੇ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਆਪਨਾ ॥ ਜਿ
ਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਹਰਨਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ
ਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥
ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀ
ਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨ ਦਾਸਨਾ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ
ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰ
ਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ
ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖੇ ਵਡ ਕਰੰਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਬਹੁ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ
ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਭਵ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾ
ਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕ
ਰਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਮ ਜਿ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਕਰਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਾਗਹੀਣ ਹੁਹ ਜਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨਮ ਮੂਏ ਫਿਰਿ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ
ਤੁਮ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਇ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ ਗਈ ਹਰਿ ਕੁੰਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ
ਪਰਾਈ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ
ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ
ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ
ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥
ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ
ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁ
ਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ
ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋ
ਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬ
ਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਤ

ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਦੁਖ ਬਿਸਰਣੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸੁਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਰੀ ਸੁਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਪਗਿ ਪਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ [illegible] ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥

ਹਰਿ ਗੁਣ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿ

ਮਰਤ ਨ ਸੋ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਹੋਵਤ
ਤਨ ਛਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ
ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇ
ਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫ
ਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾ
ਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰ
ਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊ
ਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘ
ਨੇਰੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰ
ਸੁ ਪੀਓ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾ
ਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀ
ਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥
ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ
ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥
ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥
੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ

ਮਾਨਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇਓ ॥੪॥੩॥੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ਘਰੁ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ
ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥ ਆ
ਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ
ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆ
ਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ
ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤ ਆਪ ਹੀ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ
ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥
੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥
ਮੋਹਿ + ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ
ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ
ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁ
ਮ੍ਹ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥
ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਰਵਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ
ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਨਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਭਜੁ
ਗੁਰਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਿਲੋਕਾਚਾਰ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਉਧਾਰ॥ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰੀ
ਆ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਰਿਦੇਮਹਿਚੀਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਆਸੀਨਾ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਮੁਖੁਊਜਲੁਕੀਨਾ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਰੁਗਹਿਲੀਨਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਪ੍ਰਗਟੀ
ਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਹਾਰਸੁਲੀਨਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭ
ਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਸੰਗਿਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੂਧਿਆਵਤ॥ਜਲਨਬੁਝੀ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮੈਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥
ਮਤਿਪਤਿਧਨੁਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਇਕਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸ
ਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੮॥੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ੫॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣਹਿਬਿਹੂਨਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨਾ॥ਮੇਰਾਮਨ
ਤਨੁਹਰਿਗੋਪਾਲਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲ
ਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਅਬਉਤਰੇਪਾਰੇ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਬੇਦਿਲੇਖਿਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਨੈਨਹੁਪੇਖਿਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੇਨਾਰਾਇਣ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਭਿਦੁਖ
ਪਲਾਇਣ॥੪॥੯॥੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਕਵਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿ
ਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥ਊਚਮਹਲਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥
ਤੂਅਪਰੰਪਰਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ਏਕਸਿਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਆਪਨੀਪੂਜਾ॥ਆਪ
ਹੁਕਛੂਨਹੋਵਤਭਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸੋਨਾਮੁਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿ
ਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਰਸਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਭਜੁਗੋਬਿਦਸਭਛੋਡਿਜੰਜਾਲ॥
ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਮੂੜੇਤਬਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪ
ਨਾਕਰਿਥਾਪਿਆ॥ਕਰਨਹਾਰੁਇਕਨਿਮਖਨਜਾਪਿਆ॥ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜਿ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਤ ਗੁ
ਣਾ ਕੋ ਨਾਹਿ ਨਿਰਗੁਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸੰਞਾਮ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥
ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰ
ਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆ
ਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਿੰ
ਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕਵਨ ਸੰ
ਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿ
ਰਹਾਉ ॥ ਤ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿ
ਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨ
ਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥
੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ ਅਨੰਦੁ
ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿ ਧ੍ਰੋਹਿ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗ
ਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮਿ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਲਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਾ ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਆਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰ
ਆਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥
ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫ

ਲਖਾਏ ਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਰਿਆ ॥੩॥੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰ
ਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੇ
ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰ
ਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥
੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤ
ਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵ
ਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥
੨॥੩॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰ
ਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ
ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥
੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰ
ਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਭ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ
ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗ੍ਰਿਹੀ ਜੋ
ਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨ
ਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸ
ਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰ
ਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥
ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘ

ਦੀਏ ਜੀਉ ਤੰਨ ਮਾਗਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਵਾਰੀਆ ਪ੍ਰਿਆ ਨਿਮਖ ਸੁਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗਾਰੂ ਰਤ ਤੇ ਛੁ
ਟਹਿ ਦੋਖ ਅਰ ਰਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥ ਸਰਣਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਆਇ
ਆ ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ
ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਆਪਨੀ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ
ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਣ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁ
ਮ ਨਿਰਗੁਣ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏਹ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦ
ਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ
ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੮॥
੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ
ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ
ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੯॥੩੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ
ਬੂਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ
ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥
ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਏ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ
ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟਹਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬ
ਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀ
ਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥

ਜੋਜੋਕੀਨੋਆਪਨੋਤਿਨਅਵਰੁਨਦੀਤਾ॥ਸਿੰਧਾਵਿਲਾਈਹੋਇਗਈਓਨਿਨੂਨਮੇਰਦੇਖੀਤਾ॥ਸ੍ਰਬਕਰਤੇਤਨ
ਮਾਇਆਦੂਤੋਤੇਠਾਨੀਧਨੀਤਾ॥੩॥ਕਵਨੁਨਿਵਨਨਹੀਕਹਿਸਕਉਬਿਅੰਤਰਾਨੀਤਾ॥ਕਰਕਿਰਪਾਮੋਹਿਨਾਮ
ਦੇਹੁਨਾਨਕਦਰਸਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਅਹੰਬੁਧਪਰਬਾਦਨੀਤਲੋਭਰਸ
ਨਾਸਾਦ॥ਲਪਟਕਪਟਗ੍ਰਿਹਿਬੇਧੀਆਮਿਥਿਆਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ਐਸੀਪੇਖੀਨੇਤ੍ਰਮੈਪੂਰੇਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਜਮਿਲਖਧਨਜੋਬਨਾਨਾਮੈਬਿਨਬਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਧੂਪਸੁਗੰਧਤਾਕਾਪਰ
ਭੋਗਾਦਿ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਹੋਇਦੁਰਗਾਦਿ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਮਾਨੁਖਭਇਆਖਿਨਭੰਗਨਦੇ
ਹਆਦਿ॥ਇਹਅਉਸਰਤੇਚੂਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸ
ਮਾਦਿ॥ਸੂਖਸਹਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਾਕੈਪੂਰਨਨਾਦ॥੪॥੮॥੩੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਚਰ
ਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰਜੇਤਾ॥ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮੈਗੁਰਦਸੇਭੇਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹੇਤਾ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰ
ਆਗੈਭਗੇਜਬਸਾਧਸੰਗੇਤਾ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਘਣੋਲਾਭੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਸੇਤਾ॥੨॥ਨਿਹਚਲਆਸਣਮਿਟੀ
ਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇਤਾ॥ਭਰਮਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਨੇਤਾ॥੩॥ਗੁਣਗੰਭੀਰਗੁਣਨਾ
ਇਕਾਗੁਣਕਹੀਐਕੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥੪॥੯॥੩੯॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਬਿਨਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਭ੍ਰਮਮਿਟੇ
ਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨਮਨਅਪਨੋਜੀਅ
ਰਾਫਿਰਫਿਰਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁ
ਮਨਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮੈਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮ
ਇਆਅਰੁਨਿਕਟਪੇਖਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀ
ਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਟਹਲਕਰਉਤੇ
ਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲ॥ਮਸਤਕਆਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਣਸੁਨਉਰਸਾਲ॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇ
ਰਾਮਨਜੀਉਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲ॥ਨਿਸਬਾਸਰਮਨਅਨੰਦਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਲ॥੨॥ਉਕਤਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਹੀਨਾਹੀ
ਕਿਛੁਘਾਲ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾ
ਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ੫॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪਤੁਮਾਰਾਦੇਖਕੈਜਮਦੂਤਛਡਜਾ
ਇ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨਕੂੜ॥ਜੀਵਨਸੁਖਸਭਸਾਧਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰਤ

੩੨੬

ਲੋ+

ਤੋਂ

+ਪੂਰ

ਤ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਣਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ
ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ
ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾ-
ਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸ-
ਨਾ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ ਛੋਡਉ ਤਿਆ-
ਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੁ
ਸਮਾਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿ-
ਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ
ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ
ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ-
ਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰ-
ਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀ-
ਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਨਹ ਵੀਸਰਹਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ ਸ-
ਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਆਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥
੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾ-
ਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰ-
ਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾ-
ਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ
ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇ

ਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨ ਸਾਜਿਆ ਕਰ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਕ ਛਿ
ਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਾ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਜ ਰਚੇ
ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸ ਸਾਸ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹੁ ॥ ਛੋਡ
ਪਰਪੰਚ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਅਨਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹਾ ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ
ਤਿਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤ ਲੇਹੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗ ਬਰਨੇਹਿ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰ
ਾ ਨਾਨਕ ਕਰ ਲੇਹੁ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆ
ਸਾ ॥ ਸਭ ਊਪਰ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਕਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਰਖੈ ਆਪ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਮੰਮਾਰੈ ॥੨॥ ਕਰਣਹਾਰ ਜੋ ਕਰ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜ ਜਨ ਹੁਕਮ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨ
ਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਤ
ਪਤ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ ਓਹ ਹਮਾਰੇ ਸਾ
ਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾ
ਇਆ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਬਸਿਆ ਮਨ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧ
ਾਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ
ਮਲੀਨ ਦੀਨ ਹੀਨ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਦੁਖ ਤਦੇ
ਜਦ ਵਿਸਰਹਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ ਆਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚੇ ਤੇ
ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ
ਚਲਨੈ ਦਿਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗ ਚਾਲ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨ ਰੈਣ ਨਾਨਕ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥
੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰ ਜਾਉ ਲਖ
ਬੇਰੀਆ ਦਰਸ ਪੇਖ ਜੀਵਾਉ ॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੋਹਨੀ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਬੀਜਨ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ
ਸਾਂਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥ ਜਬ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ ਮਿਲ ਹਰਿ
ਗਾਵਉ ॥ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਧੂਰ ਮੁਖ ਲਾਵਉ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮ ਇਹੁ
ਕਰਮ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਨ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਸਭੁ ਰੋਗਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਨੀ ਆਪੇ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਥਾਇ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ

ਬਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਡੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁ

ਪਨਾ ਭੂਲਾ ਬ੍ਰਮਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨਿ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ
ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥੧॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੨॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਬ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ
ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹ
ਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਸ
ਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਭੈ
ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬
੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟ
ਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾ
ਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੪॥੩੪॥੬੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸ
ਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾ
ਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪ
ਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ
ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ
ਜਨ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ

ਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੀਨੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾ
ਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਪ੍ਰਭਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਰਾਮਰਾ
ਜੁਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਾਗੈ॥੨॥੩॥੬੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਮ
ਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਮੁਭਾਗੈ॥ਤੰ
ਤੁਮੰਤੁਨਹਜੋਹੀਐਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋਹੁਬਿਨਸੇਅਨਰਾਗੈ॥
ਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਰਾਮਰੰਗਿਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥੨॥੪॥੬੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੂਕੈਜੋਕਹੈਸੋਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥
੧॥ਦੂਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਧੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀ
ਸਾਚਾਮਨਿਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੭੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਠਾ
ਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸਰਾਮਪਾਏਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਬਹੁੜਿਨਧਾਉ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇ
ਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ॥ਆਨੰਦਸੂਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤ
ਨੁਰਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛਤਫਲਪਾਉ॥੨॥੬॥
੭੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਦੋਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਆਸਰਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨਨਾਮ
ਸਿਮਰਤਰਹਉਜਬਲਗੁਘਟਿਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੂਹੈਤੂਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੭੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਸਰਬ
ਸਿਧਿਹਰਿਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾਮਨਾਵਹਿ॥ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸਮਿਲਾਵਹਿ॥ਸੂਖ
ਸਹਜਕਲਿਆਣਰਸਪੂਰੈਗੁਰਿਕੀਨ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮਚੀ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਪ੍ਰਭੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਨਾਨਕਭਗਤਆਨੰਦਮੈਪੇਖਿ
ਪ੍ਰਭਕੀਧੀਰਾ॥੨॥੮॥੭੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਹੋਏ
ਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਰੁ॥ਤੁਝਹਿਨਜੋਹੈਕੋਮੀਤਜਨਤੂ
ਗੁਰਕਾਦਾਸ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂਰਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁ
ਹੈਬੀਆਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬਿਨੰਤੀਆਮੈਤੇਰਾਜੋਰੁ॥੨॥੯॥੭੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ

ਮੀਤੁਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੇਗੋਬਿੰਦ॥ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕਹੋਇਗਏਤੁਮਹੋਇਨਿਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
ਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਮੈਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗ
ਨਤਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲ॥ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆ
ਤੂਟੇਜਮਜਾਲ॥੧॥ਦੂਖਭੂਖਸੰਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਰਸਪੂਰ
ਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗ
ਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾ
ਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆਨਿਤਰਾਮ॥੧॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰ
ਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਿਬਿਸਰਾਮ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮੈਫਿਰਤੇਪਹਿਆਨ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਿਘਟਿਸਭਜਾਨ॥
੨॥੧੨॥੭੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖਸਾਂ
ਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਬਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆ
ਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵ
ਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿ
ਨਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸ॥ਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨ
ਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁ
ਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਅਉ
ਖਧੁਦੀਆਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰਿਸਭਬਿਆਧਿਮਿਟਾਈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਅਪ
ਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਾਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵ॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਭਏਪੂ
ਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਰੋਗਮਿਟਾਇਜੀਵਾ
ਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ॥
ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦਿਤੀਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥

ਭਾਰ

ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ
ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵ
ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁ
ਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾ
ਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ਨ
ਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗ
ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰੀ
ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹ
ਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥ ਇਨ
ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਿਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰ
ਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ ਚਰਨ ਸਰ
ਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੯੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀ
ਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾ
ਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਸਰਨਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ਸਾਗ
ਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੯੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰ
ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥

ਸਚੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਅਹਰਵਾਨਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੪੫॥੮੬॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੨॥

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗਿ ਕਰਣਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ।।੨।।੫।।੮੯।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।।
ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪੀਐ ਹੀ। ਅਚਰਜ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮ
ਨ ਲਾਈਐ ਹੀ।।੧।। ਕਿਤ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤ ਸੰਜਮ ਪਾਈਐ। ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਜੋ ਮਾਨੁਖ ਮਾ
ਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨ ਜਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਸਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ
।।੨।।੬।।੯੦।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਸੰਤ ਸਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ। ਧੰਧ ਬੰਧ ਅਰ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾ
ਜ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰ ਘਨੋ ਆਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮ ਹਰੀ। ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸ ਬਰਨ ਨ ਸਾ
ਕਉ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟ ਧਰੀ।।੧।। ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ। ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਰਹਿਓ ਕਿਰ
ਪਾ ਨਿਧ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ।।੨।।੭।।੯੧।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ।
ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਮ ਹੀ ਪਛਾਨਹੁ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮੈ
ਹੋਤਾ। ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗ ਸੁਨਤਾ।।੧।। ਐਸੋ ਜਾਨ ਭਏ ਮਨ ਆਨੰਦ ਆਨ ਨ ਬੀ
ਓ ਕਰਤਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਰੰਗ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ।।੨।।੮।।੯੨।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।।
ਨਿੰਦਕ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰ ਪਰੀਐ। ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤ ਗਿਰੀਐ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਜਉ
ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰ ਤਉ ਨਿੰਦਕ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖ ਦੁਖ ਭਰੀਐ। ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ
ਮਰੀਐ।। ਨਿੰਦਕ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦ ਉਠਰੀਐ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾ
ਖਾ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ।।੨।।੯।।੯੪।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਭੂਲ ਪ
ਰੇ। ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੂਕਰ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹਰੇ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗ
ਹੇਤ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗ ਖਰੇ। ਹੋਵਨ ਕਉਰਾ ਅਨਹੋਵਨ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ।।੧।। ਅੰਧ ਕੂ
ਪ ਮੈ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧ ਪਰੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਕਾਢੈ ਬਾਹ ਫਰੇ।।੨।।੧੦।।੯੫।।
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨਾ। ਭਏ ਆਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁ
ਰ ਦੀਨਾ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ। ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਆਪਨ ਕ
ਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਿਛ ਖੀਨਾ। ਬਲ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲੀਨਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ
ਭਰੋਸੈ ਕਾਢਿ ਨ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਛੀਨਾ।।੨।।੧੧।।੯੬।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖ ਲਈ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਮੈ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲ ਗਈ।।੧।। ਰਹਾਉ।। ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪ। ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬਿਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਉ ਬਡ ਪਰਤਾਪ। ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਸੁਖ ਪਾ
ਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਤਾਂ ਕੀ ਸਰਨ ਪਰਿਓ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰ ਕੋ ਨਾਹੀ।।੨।।੧੨।।੯੭।।
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫।। ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ। ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰ
ਨ ਕਾਮ।। ਆਪ ਤਿਆਗ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਕਾਢਿਆ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨਿ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰ
ਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨਾ ॥੨॥੩॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨੰਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋ
ਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਿਓ ਪੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੂੰਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਿ ਵਾਲੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮਨ
ਤਨ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲਾ ॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦ
ਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾ
ਲਾ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿ
ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾ
ਪਾਕੁ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿ
ਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਭ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨਾ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥ ਆਪ ਆਪ ਵਰਤਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ਆਪਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਉ ਵਡ ਪਰਤਾ
ਪਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਈ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪਾ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ
ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ
ਨਵਖੰਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪਾ ॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸ
ਰਨਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ
ਆਲਾਪਾ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਇਕਲਿਆਣ॥੧ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਵਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਣਿਆਕੋਮਾਣੁ॥ਭ੍ਰਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧ
ਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਾਣੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਖੇਗੁਰਿਸੂਰੇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਇਸਗਲੇਪੂਰੇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਸਹਜਿਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਧੂਰੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਪਾਈਜਨ
ਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓ
ਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ॥੨॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ॥ਕਬਹੁ
ਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਹਰਿਜੀਆਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰ
ਹਿਓਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਤੁਝੈਚਿਤਾਰੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਜੀਆਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੈ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥੩॥੪॥੧੦੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤੁਗਇਆ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ॥੧ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁ
ਖਦੰਤਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਿਪਰੀਦਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮਅਘੋਰ
ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਨਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਢਿਲਇ
ਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇਝਖਮਾ
ਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤ
ਾਰ॥ਸਾਂਤਿਸੁਖਅਰੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਹਾਰ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸੁਆ
ਮੀਮੇਰਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥੧ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਨਕੇਜੀਆਤਿਨਕੀਏਸੁਖਾਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈਭੰਜ
ਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣ॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭ
ਏਕਿਰਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥੧ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁ
ਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅ
ਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥

ਮੁਖਿ ਲਾਲਨ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸ
ਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ
ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆ
[ਦਾਨ] ਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੨॥੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜੈ
ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ
ਤੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨ
ਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੧੦॥੧੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨ
ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇ
ਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਮਨੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ ਕਰੁਣਾ
ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐ
ਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ
ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰ
ਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ
ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੋ
[ਬੈਠਨੁ] ਧਿਆਨੁ ਤੁਮਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊ
ਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ ਰੇਨੁ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜ
ਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੀ ਘਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੭॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੨॥੮॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ਹ੍ਹ ਕੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੯॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਅਤੁਲ ਵਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੧੦॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੇ ॥ ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੇ ॥ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੧੧॥੧੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥ ਉ

ਪਾਈਐ ਕਾਹੂ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਨ ਜਾਇ ਛਿਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁੰ
ਨੀ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆ
ਵੈ ਹਾਵੈ ॥ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ
ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥ ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾ
ਤ ਕਹਉ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥
ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾ
ਵੈ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ
ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਰੀ
ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥ ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ
ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥ ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲ
ਟੀਐ ॥ ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੯ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਜਾਮਲੁ
ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮੈ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥
ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾ
ਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭ
ਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
ਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ
ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥
ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮੈ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ
ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁ
ਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥੩॥ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ
ਦੁਪਦੇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੧੨੯ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੪੯ ॥ ਰਾਗ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੬॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥

੧॥ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆ
ਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹੁ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥
੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾ
ਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥
ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾ
ਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈ
ਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ
ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘ
ਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋ
ਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿ
ਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੋਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈ
ਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰ
ਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾ

੩੯੫

ਨਾਉ ਲੈਨ ਦੁਖ ਗਵਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੇਵਕ ਜਨ ਨੋ ਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕੁ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ

ਮਾਧੋ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਗ੍ਰਿਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ
ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥ ਧੀਆ
ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੂਆ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵ
ਨੁ ਕਰਈਆ ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥
ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ
ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ
ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰ
ਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥
ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈ
ਆ ॥੪॥੮॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ
ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹ
ਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇ
ਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ
ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈ
ਆ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ
ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ
ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ
ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗੰਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰ

ਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪਿਉਪਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨ
ਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮ
ਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਸੁਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥
ਕੋਈਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈ ਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਸ
ਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢਿਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿ
ਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾ
ਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿ
ਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥
ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਬਾਹਿਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੭॥੬॥੩॥੧॥੬॥੭॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫॥ਘਰੁ॥੨॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਉਪਮਾਜਾਤਨ
ਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਣਿਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰ॥
ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਸ
ਨਾਕਹਨ॥ਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨ॥ਚੜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨॥ਮਨਿ
ਡੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦਿ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹਡੋਲੀਐਇਤਊਤ॥ਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿ
ਹਰਿਚੀਤ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁ
ਨਿਮੋਹੇਅਨਹਦਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੋਪਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਸਿਦਇਆਲ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲ
ਹਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖੜੀਕਾਰ॥
ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥਾਕਿਪਰਿਓ
ਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂਰਿ॥੮॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰ
ਭਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗ॥ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗ॥
ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਲੜਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆ
ਮੀਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲ॥ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰੁਬਿਖਿਆਕੂਪ॥ਤਮਅ

ਕੋ
ਹਉਤਿਸ ਵਿਟਹੁ

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਿ ਤੁਧੁ ਪ੍ਰਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਉਰ ॥
ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੀ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹਾ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥
ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਖਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰ
ਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ
ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕਾ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਾਥ ॥੩॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
ਹੋਰ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕ
ਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨ ॥ ਜਿਉ ਦੁਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿ
ਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੬॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲ ਕਾਮੈ ਬੰ
ਧ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੭॥
ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਾਹਤ ਮੇਹ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਰੰਗ ॥
ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸੁਣਿ ਲਿਖਿ ਦੇਹਿ ॥ ਸੁ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ
ਲੇਹਿ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰ ॥੧੦॥੨॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੧॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ॥੧੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਤਿ ॥
ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋ
ਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥
ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲ
ਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲ
ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀ
ਆ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥ ਧਰਤਿ [illegible]ਸ ਕੀਏ ਬੈਸਨ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ
ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰ[illegible] ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ ਜੋਤੀ [illegible]ਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥ ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇ
ਦਾ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀ

ਜਸਆਵੈਨਰਉਖੇਦਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਮਤਾਕੈਲਾਸਾ॥॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬਿਤਾਲਾ॥ਆਪਅ
ਗੋਚਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਭ੍ਰਮਭੂਖੇਇਕਮੋਹਿਪਿਆਸੇ॥ਇਕਰਸਚਾਖਸਬਦਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥
ਇਕਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਮਰਧੂਰ॥ਇਕਦਰਘਰਸਾਚੈਦੇਖਹਦੂਰ॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਨਾਉ॥ਕਬਹੂਨਸੂ
ਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਭ੍ਰਮਤਾਮੁਕਤਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮਛ
ਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਮੇਲੈਭਗਤਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦਨਿਰਾ
ਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਪਾਵੈ॥ਕਰਕਰਵੇਸਖਪੈਜਲਜਾ
ਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਸਾਚਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸਪਤਮੀਸਤਸੰਤੋਖਸਰੀਰ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀ
ਰ॥ਮਜਨਸੀਲਸਚਰਿਦੈਵੀਚਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਪਾਵੈਸਭਪਾਰ॥ਮਨਸਾਚਾਮੁਖਸਾਚਉਭਾ
ਇ॥ਸਚਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਬੁਧਸਾਧੈ॥ਸਚਨਿਹਕੇਵਲਕਰਮਅ
ਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਿਹੀਨਿਰੰਜਨਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਕਾਲਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰਡਾ॥ਘਟਘਟਨਾਥਮਹਾਬਲ
ਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸਆਦਰਖਵਾਲਾ॥ਆਦਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਗ॥
ਓਹਅਪਰੰਪਰਕਰਣੈਜੋਗ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨ॥ਅਨਦਿਨਮਜਨਸਚਾਗੁਣਗਿਆ
ਨ॥ਸਚਮੈਲਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮਨਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗਏਵੈਜਾਣ
ਹੁ॥ਅਸਥਿਰਚੀਤਸਾਚਰੰਗਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੋਹ
ਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲਪਾਵੈਬ੍ਰਤਆਤਮਚੀਨੈ॥ਪਾਖੰਡਰਾਚਤਤਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਾਹਾਰਨਿਹਕੇਵ
ਲ॥ਸੂਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਗੈਮਲ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥
ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲਜਾਇ॥ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਲਪਟੈਲਪਟਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਛੁਟੈਸਾਚਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਮੁਦ੍ਰਾਮਨਅਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਜਾਗੈਕਬਹੂਨਸੂ
ਤਾ॥ਜਾਗਤਜਾਗਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸਕਾਲਨਖਾਈ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨਕਰਜਾਣੈ॥ਬਾਹਰਜਾਤੋਭੀਤਰਆ
ਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾਜਾਪਜਪੈਮੁਖਨਾਮਾ॥ਤੀਨਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥
ਸਭਸੁਚਸੰਜਮਆਪਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਤਰਵਰਸਮੁੰਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਲਸਿਖਰਲਿ
ਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰਬੂਡਮਰੈਪਤਖੋਇ॥ਡਰਮਹਿਘਰਘਰਮਹਿਡਰਜਾ

ਹੈ ਤਖਤੁ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਮਨ ਭਾਣਾ ਹੈ ॥੧੭॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥
ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ਪਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥ ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਆ
ਸਾ ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥ ੧ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾ
ਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਏ ॥੪॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿ
ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਕ੍ਰਿਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ
ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸ
ਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਹੀ

ਬੋਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੧੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨੦॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ

+ਆ

ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੀਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲਿ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਆਉ
ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਭਾ
ਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀ
ਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀਏ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ
ਚਲਹੁ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
ਮਨਿ+ ਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿ
ਸਰਹਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਬਾ
ਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਲਖ
ਅਪਾਰ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾ
ਈਐ ॥ ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿ
ਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰੀਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾ
ਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ
ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨਾ ਸੁਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ
ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਮੁਖਿ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀਏ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ
ਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ
ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀ
ਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ
ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ

ਪ੍ਰਗਟੁ ਨਕੇਵੈ ਕਿ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ
ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੁਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇ
ਲਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਵੇਲਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਭਾਗੁ ਮੰਦਾ ਮੈਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾ
ਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡ
ਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅ
ਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾ
ਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭ
ਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀ
ਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ
ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ
ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰ
ਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ

ਮਨਾਇਆਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਪੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਹਰਿਜਸੁਲਾਹਾ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥੨॥ਸਾਹਾਅਟਲੁਗਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾ
ਮ॥ਸੁਖਹਸਮੂਹਭਇਆਗਇਆਵਿਜੋਗੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸੰਤਆਇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਬਣੇਅਚਰਜ
ਜਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਹੋਏਸਹਜਿਢੋਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋ
ਤੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸਭੋਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩॥ਭਵ
ਨੁਸੁਹਾਵੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੜਾਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮ॥ਗੁਰਚ
ਰਣਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤਧੂਰੀਹਰਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿ
ਛੁੰਨਿਆ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁ
ਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਰਾ
ਮ॥ਅਨਹਦਬਾਜਿਤ੍ਰਾਤਿਸੁਧੁਨਿਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਦਿਨਸੁਰੈਣਿਉ
ਸੂਖ+ ਮਾਹਾ॥ਤਹਿਰੋਗਸੋਗਨਦੂਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗ
ਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਿਵੰਞਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਸ
ਗ+ ਹੇਲੜੀਓਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੋਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਹੋਰਾਮ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾ
ਵਹੋਤਿਸਹਿਭਾਵਹੋਇਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰ
ਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਿਅਪੁਨੇਕਤਹਿਨਧਾਵਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿ
ਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਪਦਵੀਪਾਵਹਾ॥੨॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾ
ਮ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਫਾਸੀ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥
ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰ
ਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਆਮੋਲੀਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜ
ਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐ
ਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਆਪਿਕਰਤ
ਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਛੰਤ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੰ
ਗਲਾ॥ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀ
ਮੋਹ+ ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਲ
ਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ॥ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁੜਿ
ਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾ

ਨਾਮੁਮੈਅਧਾਰੋਹੀਨਾ॥ ਤੁਮਜੈਸੇਬਹੁਪਰਕਾਰਸੰਗਿਮੋਹਿਹੀਨਾ॥ ਸੋਹੀਨਾਅਨਾਥਨਿਤਹੇਠਲਾਅਨਕਬਹੁਵਿਖਿਆ ੩੯੦
ਵਰਾ॥ ਹੋਇਦੀਨਮੀਠੀਮਨਿਹਲਾਗਾਹਿਨਾਮਲੈਨਨਾਆਵਹਏ॥ ਗੁਰਬਿਨਹਤੀਰਹਬੂਨਪੂਜਾਬਾਦਧਾ ਏ
ਟਾਹਿਜੋਹਿਨੀ॥ ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਉਮੈਨਾਮਅਧਾਰੋਹੀਨਾ॥੨॥ ਸਾਹਿਅਨਾਥਾਪਿਆਨ
ਥਾਨੈਉਣਾਨਹਉਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁਉ॥ ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕੈਹਿਮੁਖਹੂ॥ ਨਹਚਤੁਰਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਗੁਨਹੀਨਾ॥ ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਹਿਨੈਨਬੰਕੇਜਹਭਾਵੈਤਹਰਖਤੁਹੀ॥ ਜੈਜੈ
ਜੈਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨੈਨਲਖੀਆ॥ ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁ
ਤਿਉਮੋਹਿਰਖੀਆ॥ ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਝਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ॥ ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ॥
ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥ ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਭਮੈਮਿਲੁਹਮਾਰੀ
ਹੋਇਗਤੇ॥ ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨੁਚਰੈ॥ ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰ
ਗਿਮੇਲੀਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਰੈ॥੪॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਹਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿਆਇਆਪ੍ਰਿਉਮੇਰਾ॥ ਸੋਹੇ
ਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਘਣਾ॥
ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨਭਣਾ॥ ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਾ
ਦੁਖੁਹਰਾ॥ ਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥੫॥੧੩॥ ਰਾਗੁਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤਮੰਗਲ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧ
ਪੀਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟੀਐਨਾਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐ
ਜਬਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੋਰਾਮ॥ ਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਞਾਈਐਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗੋਰਾਮ॥ ਛੋਡਿਸਿਆ
ਨਪਚਤੁਰਾਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੋਰਾਮ॥ ਨਾਨਕਪਉਸਰਨਾਈਰਾਮਰਾਇਥਿਰੁਹੋਇ
ਸੁਹਾਗੋਰਾਮ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਕਤਲਾਗੀਐਜਿਸਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮ॥ ਲਾਜਨਆਵੈਅਗਿਆ
ਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈਐਰਾਮ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਿਭਾਇਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਉਚਰਹਿਬਲਿਗ
ਈਏਦੁਹਚਾਰਣਿਰਸਨਾਰਾਮ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਵਛਲੁਨਹੀਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਗ੍ਰਸਨਾਰਾਮ॥ ਭ੍ਰ
ਮਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣਹੀਕੋਟਿਜੋਨੀਬਸਨਾਰਾਮ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜੋਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭ
ਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸ
ਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਹਰਿ
ਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਣਿਰਾਮ॥੪॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਖੋਜ
ਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ ਗੁਨਗੋਵਿਦਸਦਾਗਾਈਐਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥

ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸੇਵੀਐਫਲਪਾਈਐਮੰਗੀਰਾਮਾ ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੀਰਾਮਾ ॥੧॥ਇਕੁਤਿ
ਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮਾ ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲਾਵੜਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਚੀਨਾਰਾਮਾ ॥ਬਾਹਪ
ਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮਾ
॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮਾ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀ
ਰਾਮਾ ॥ਗੁਣਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਇਛਾਪੁੰਨੀਰਾਮਾ ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀ
ਰਾਮਾ ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨੜੇਆਪਣੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮਾ ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿ
ਸਾਜਨਜੀਕੇਰਾਮਾ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾਮਾ ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾ
ਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਾਮਹਲਾਛੰਤਕਾ ॥ਥਿਤੀਵਾਰ ॥੧॥
ਛੰਤ ॥ਮਃ੧ ॥ਅਸਟਮਃ੪ ॥੩॥ਮਃ੫ ॥੫॥ਤਿਨਕਾਮੇਲਾ ॥੧੩॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵ
ਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਹਰਿ
ਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂ
ਰਾਭਾਗੁ ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ
ਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀਜੀਐਜਬਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ ॥ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐ
ਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥
ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇ
ਆ ॥ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਅੰ
ਤਿਲਏਛਡਾਇਆ ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥੧॥ਸਲੋਕਮ
ਹਲਾ੩ ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇ ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀ
ਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ਜੰ
ਮਣੁਮਰਣਾਕਟਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਹੁਪਿਆਰਿਹੋਇਕਸੁਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ ॥ਜਮਣਮਰਣਾਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲਹਿਸ
ਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹਰਿ ॥

ਸਭਕੋਵਸਿਹਰਿਕੈਵਸਭਗਤਾਕੈਆਨੰਦੁਘਣਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੈਮੇਲੀਸਰਬਤਸੁਵਨਿਨਿਸਲਜਨਟੰਗਧ
ਣਾ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮਆਪਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਕਰਣਾ॥ਤੁਧਅਪੜਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝਖਝਖ
ਪਵਹਿਝੜਣਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਸਤਗੁਰਭਾਇ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿ
ਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗਗਵਾਇ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਇ॥ਇਸਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ
॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਹਉਮੈਰੋਗਕਮਾਵਣਾਅਤਦੀ
ਰਘਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਠਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਫਿਰਜੂਨੀਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਜਨਮਸਫਲਹੈਜਿ
ਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਕਰੇਤਾਨਾਮਧਨਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭਵ
ਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਵਿਚਹਰਿਗੁਰਮੁਖਧਿਆਈਐ॥ਜਿਵਸਤਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾ
ਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਹਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰਾਹ
ਰਿਉਪਦੇਸਦੇਇਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸਪੂਰਬਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੩॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਗੁਰਕਾਦਰਸਨਸਫਲਹੈਜੇਹਾ
ਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸਪੀਸੰਤੋਖ
ਹੋਆਸਚਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥
ਸਚੋਦਹਦਿਸਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਤਰਸਚਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛ
ਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗ
ਤਿਜਿਸਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਰਹੇਨਾਮਵਡਿਆਈ
ਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਤਗੁਰਵਿਚਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਵਧਾਈ॥ਸੇਵ
ਕਸਿਖਸਭਵੇਖਵੇਖਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦਰਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਨਸਕਨਿਓਨਾ
ਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰ
ਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਸਭਝਖਝਖਮਰੈਲੁਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਧ੍ਰਿਗਏ
ਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖਪਲਰਤਿਆਗਿਆਨਾਮ
ਵਿਸਾਰਿਦੁਖਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਮਰੈਫਿਰਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਨਹੋ
ਵਨੀਅੰਤਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸਕਰਮਹੋਵੈਤਿਸਸਤਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮਰ

ਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਿਜਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿ
ਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਈਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਅਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿ
ਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾ
ਮਾਰਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਂਈ॥
ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਫਿਟਕੀਅਨਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿ
ਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚਿਅਰਾਧਿਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓ
ਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁ
ਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਵਲਿਹੈ॥ਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉ
ਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨ
ਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕਰਿ
ਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿ
ਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਤਰਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿ
ਰੰਗੁਹੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁ
ਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜ
ਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤ
ਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਬੀਚਾ
ਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁ
ਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਨੋਭਗਤਿਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹਾ॥ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਜ

ਗਾਵਣ ਦਾ ਓਰਤਣ ਨ ਦੇਖਨਾ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੋ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਦਾਸ ਲਾਏ ਦੇ ਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਭੁਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਹਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ

ਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾ
ਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥
੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ॥ ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿ
ਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿ
ਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਿ
ਸਟ ਥਾਨੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ॥ ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇ
ਖਿ ਕੈ ਸਭ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ॥
ਮਃ ੩॥ ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ॥
੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹ
ਣ ਕਹੰਨਿ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾ
ਣੰਨਿ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨਿ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰ
ਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ
ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ
ਤਿਸੁ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਸਿਉ ਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ॥ ਸੋਈ ਵ
ਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਈ
ਗਣੀਆ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਵਾਰੇ ਪਾ

ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਦਿ ਸਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿ
ਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸ
ਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗ
ਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾ
ਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥ ਸੁਧੁ ॥
ਚਉਪਦੇ ॥੫੯॥੧੮੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥ ਛੰਤ ॥੯॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥੨॥ ਵਾਰ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਹਲਾ ਜੋੜ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ
ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ
ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰ
ਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ
ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁ
ਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ
ਜਾਨਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆ
ਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ
ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤਾ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ
ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁ
ਜੋਲ

ਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨਹੀਜਾਈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਈ॥
੧॥ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀਕਾ
॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁਮੋਹਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥
੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ਤਾਨਾਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕੁਲਕਉਨੈਰਾਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੂਤੇਤਬ
ਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾਤਸੂਤਇ
ਨਿਮੁੰਡੀਆਨੇਖੋਏਇਹੁਮੁੰਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਹਰਿਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿ
ਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥
੪॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿਵਾ
ਜਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਜਨੁਹੋਇਸੋਇਕਤਡੋਲੈਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾਜਾ॥ਹਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕੋ
ਬੋਲਿਨਸਕੈਅੰਦਾਜਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੰਸੇ ੦
ਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਤੇਬਿਗਰੀ॥ਸੀ
ਲੁਧਰਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੰਚੀਇਹੁਕਾ
ਇਆਇਹੁਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਹਮਕੀਏਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰਿਅਵ
ਅਸ ਰਲਗਰੀ॥ਸੰਧਿਕਤੋਹਿਸਾਧਨਹੀਕਹੀਅਉਸਰਨਿਪਰੇਤੁਮਰੀਪਗਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹੁਬਿ
ਨਤੀਸੁਨੀਅਹੁਮਤਘਾਲਹੁਜਮਕੀਖਬਰੀ॥੬॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾ
ਰ॥ਤੁਝਬਿਨੁਸੁਰਤਿਕਰੈਕੋਮੇਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਖੋਲ੍ਹਿਕਿਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਧਨ
ਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀਸ੍ਰਵਨਨਿਸੁਨੀਅਤੁਸੁਜਸੁਤੁਮਾਰ॥ਮਾਗਉਕਾਹਿਰੰਕਸਭਦੇਖ
ਉਤੁਮਹੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਾਮਾਬਿਪਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਅਪਾਰ॥ਕ
ਹਤੁਕਬੀਰਤੁਮਸਮਰਥਦਾਤੇਚਾਰਿਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਰ॥੭॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰ
ਅੰ ਥਾਆਧਾਰੀ॥ਭ੍ਰਮਕੈਭਾਇਭਵੈਭੇਖਧਾਰੀ॥ਆਸਨੁਪਵਨਦੂਰਿਕਰਿਬਵਰੇ॥ਛੋਡਿਕਪਟੁਨਿ
ਤਹਰਿਭਜੁਬਵਰੇ॥ਜਿਹਤੂਜਾਚਹਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਨਭੋਗੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਸਉਜਗਿਜੋਗੀ॥੨॥੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈ
ਜਨਕਉਜਨਕਹਾਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁ

ਧ੍ਰਿਗਾਮਤਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਕੋਨਰਾਖਹੁਬਾਧੇਆਪਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕ
ਆਲੇਦੂਲੇਦੀਪਰਧਲਿਨਹਰਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੂਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥
੪॥੮॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲਅਨੂਪ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾ
ਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹ
ਦੀਸੈਜਾਤ॥ਜਹਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀ
ਸੁਖਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਉਮਨਮੰਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਜ
ਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਸੀਤੇਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਂਸੀਜਾਈ॥ਕਾਂਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿ
ਮੈਪੇਖਿਆਘਟਹੂਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪੁਆਪ
ਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥੧੧॥ਬਿ
ਲਾਵਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵ॥ਮਾਨੌਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਾ
ਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਇਹਮਤਿਜਉਸਭਮੈਪੇਖੈਕੁਟਿਲਗਾਠਿਜ
ਬਖੋਲੈਦੇਵ॥ਬਾਰੰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤ
ਹੀਸੁਖਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਝੋਲੈਦੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓ
ਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥

ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਿਕੀਨਾ॥ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖ
ਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮਦੇਇਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ॥ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕ
ਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀ
ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲ
ਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥
੩॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਜਿਹਕੁਲਿਸਾਧੁਬੈਸਨਉਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸੁਰੁਬਿਮਲ
ਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖ੍ਯਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾਲਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥
ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁ
ਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥

ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰ ਅਉਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ
ਜਨਮੇ ਜਗ ਓਇ ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਤਵ
ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ
ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿ-
ਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥੧॥ ੧੯॥ ੧੯

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅ-
ਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿ-
ਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ-
ਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾ-
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
ਇਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕ-
ਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ
ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥
ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆ-
ਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ
ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ
ਆਸਾ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ
ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤ-
ਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ
ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿ-

੩੮੫

ਰਖਾਅਵਗਣਪੈਕਰੀਐਅਵਰੁਪਰਿਕਹੀਐਅਵਰੁਪੈਕਹਿਮਨਲਾਗਾਮਾਸਾ॥ ਜੋਸੀਸਾਰੈਕੈ
ਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਤਿਸੈਮਨਮੇਰੇਹਰਿਤੇਸਭੁਆਪਨੇਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁ
ਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋਇਨਢੁਕਾਸਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਆਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨਰਾਤੀ
ਜੋਤੁਧੁਉਪਕਰੈਦੂਖਸੁਖਾਸਾ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸ
ਰਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ ਹਰਿਜਪੁਮੰਤੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛਡਾਏਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਚਿਤਾਸਾ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਨਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥
੪॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਆਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮ
ਨੁਆਪਨਾ॥ ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭੁਤਪਨਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮ
ਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵ
ਸਦਾਤੂਆਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲ
ਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਨਮ
ਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ ਸਬਦੁਪਛਾਨਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥੩॥ ਜਿਸ
ਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿ
ਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧ
ਰੀਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਨ॥ ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾ
ਨ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਬਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿ
ਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਨ॥ ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁ
ਹਰਿਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਤੂਮਾਨ॥੨॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆ
ਵੈਸੋਪਰਧਾਨ॥ ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਨ॥੩॥ ਓਹੁ
ਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈ
ਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਨ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਸਾਹ
ਰਿਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰੀਐ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜੀਐ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਈਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁ
ਕੜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪਣੀਜੋਤਿਧਰੀਐ॥ ਹ

ਇਕੋਬੋਲੈਇਕਬ੍ਰਹਮਲਾਇਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਈਐ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਕਹੁਤਿਸੁਪਾ
ਸਹੁਮਨਕਿਆਲੁਕਾਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇਰੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ॥
੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿ
ਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਾਈਐ॥੪॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਰਿ
ਦਰਸਨਕੋਮੇਰਾਮਨਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥
ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾ
ਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮ
ਤਿਧੀਰ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥੬॥ਰਾਗੁਗੋਂ
ਡੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ੧॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਭੁਕਰਤਾ
ਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰ
ਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕ
ਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥
ਗੋਂਡੁਮਹਲਾ੫॥ਫਕਿਓਮੀਨਕਪੁਰਕੀਨਿਆਈਤਉਰੂਪਰਿਕਕਿਸਤਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰੇਸਾਮੇਲ
ਕੈਲੇਤਉਉਪਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥ਆਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁ
ਨਪਾਵਹਿਕਾਹਿਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬ
ਲੇ॥ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿ
ਬਿਨਸਿਓਉਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂਹੋਆਪੰਚਵਸਿਵੈਰੀਕੈਛੁਟੈਪਰਸਰਨਾਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਾਮਿਲੁਨਾਨ
ਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਗੋਂਡੁਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁ
ਕਿਛੁਭੋਜਨਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵ॥ਗੁਰਤੇ
ਸੁਝੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰ॥ਜਾ
ਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲ
ਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭੰਡਾਰ॥ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਆ

ਧਾਰ॥੩॥ਸਤਪੁਰਖੁਜਾਕਉਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਉ॥ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ॥੪॥੧॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਇ
ਸੁਮਨਕਾਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟ॥੧॥ਰਾਸਿਦੀਨੀਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥
ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੋਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤ॥
ਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੇ॥ਨਾਮੇਸ
ਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ॥ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੂਆਗੀਧ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰ
ਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨਜਾਵਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿ
ਵਾਸੁ॥੪॥੨॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥
ਗਰਭਘੋਰਮੈਰਾਖਨਹਾਰ॥ਤਿਸਠਾਕੁਰਕੋਸਦਾਨਿਮਸਕਾਰ॥ਐਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘ
ਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕੁਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨ॥ਕੀਟਹਸਤਸਗਲਪੂਰਾਨ॥
ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਧਰੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ਆਪੇਆ
ਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰ॥੩॥ਨਾਮਰੰ
ਗਿਭਗਤਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨਿ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਹੋਇਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸ॥੧॥ਸੇਸੰ
ਤਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤ॥ਕੇਵਲਨਾਮਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਹਰਿਹਰਿਮਨਵਸੈ॥
ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਭਰਮਭਉਨਸੈ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨਿਨਿਰਮਲਸਾਰ॥ਜਾਕੀਰੇਨੁਬਾਂਛੈਸੰਸਾਰ॥੨॥
ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ॥
ਦਿਨਰੈਣਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਏ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੪॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੫॥ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰੁਮਨੁਮਾਨ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈ
ਧਾਰਉ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਿਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇ
ਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿ
ਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾ
ਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਿਨਿਕੀਆ

ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੂੜ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥

ਗੌਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥

ਗੌਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥

ਗੌਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥

ਗੌਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ॥

ਉਪਮਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂ
ਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ
ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੬੯॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ
ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗ
ਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ
ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੭੦॥
੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀ
ਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁ
ਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕ
ਉ ਜਾਨੁ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋ
ਪਾਲ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲ
ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੭੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇ
ਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ
ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੧੨॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੈ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀ

ਤਾ॥੪॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨੀਰਨਰਾਇਣ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾ
ਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸਭਮਾਹਿਨਿਵਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰ
ਕਿਨਜਾਹਿ॥ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਹਿਥਸੰਸਾ
ਰ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਣ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਡਾਇਣ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦ
ਬਖਸਿੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੇਸੂਖਅਨੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੋਪ੍ਰਗਟਪਰਤਾਪ॥ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੋਮਾ
ਈਬਾਪ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਸਾਧਸੰਗਿਨਰਾਇਣ॥ਬਾਰੰਬਾਰਨਰਾਇਣਗਾਇਣ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰ
ਗੁਰਮਿਲਿਲਹੀ॥ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥੧੭॥੧੯॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾ
ਖਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਹੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ
ਮੋਹਿਨਪੋਹੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਹੁ॥
ਦੂਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪੋਹਤਨਾਹਿ॥ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੈਸੋਜਾਇ॥ਗਰੀਬਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰ
ਣਿਪਇਓਹਰਿਰਾਇ॥ਸੋਦਾਸੁਰਖਿਆਆਪਣੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੇਕੋਬਹੁਤੁਕਰੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਖਿਨ
ਮਹਿਰੁਲਤਾਖਾਕੂਨਾਲਿ॥੩॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੁ॥ਅਪਣੇਦਾਸਰਖੇ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫॥ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾ
ਅਨੂਪ॥ਪ੍ਰਾਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੂਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੂਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੂਖੁਨਹੀ
ਜਮਜਾਲਾ॥ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਉਸਨੁਨਹੀ
ਇਸੁਸੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇ
ਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰਹੋਤਾਆਇਆ॥ਪਾਪਪੁੰ
ਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾ
ਮਾਇਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥
ਤਾਂਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤ
ਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰ
ਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਹੋਇਦਇਆਲ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਕਰਹਿਰਵਾਲ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾ
ਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ਭਾਇਭ
ਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁ

ਨਿਤਗੋਬਿੰਦਰਵਹੁਸਭਦਾਮਾ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ॥੪॥੨੦॥੨੨॥ਰਾਗੁਗੋਂ
ਡਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੫॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥
ਸਫਲਮੂਰਤਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥
ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਗੁਪਾਲ॥ਆਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾ
ਉਪਤੀਆਏ॥ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋ
ਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦ॥ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤ॥ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲ
ਭਏ॥ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰ
ਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥
ਜੋਕਰੈਸੋਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਏਕੋਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥
੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖਸਤਗੁ
ਰੂਧਿਆਏ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਏ॥੬॥ਸੁਨਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨ
ਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਵੈ॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿ
ਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥੨੯॥ਉਨੱਤੀਜੋੜੁ॥ ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ਕਬੀਰ
ਜੀਉਘਰੁ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥
ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿ
ਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬ
ਹੁਨਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ਗੋਂਡ॥ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥ਆਪਨੇਕਰ
ਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥
ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥
੨॥ਗੋਂਡ॥ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾ
ਪੁਰਖੋਤਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰ

ਮਹਿਕਿਨਹੀਪਾਈਨਰੇ॥੩॥ਹਰਿਮੈਤਨਹੈਤਨਮੈਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਸੋਇਰੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮ
ਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਘਰੁ॥੨॥ਭੁਜਾਬਾਧਿਭਿ
ਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਧਿਮੂੰਡਪਰਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਹਾਵਤੁਤੁ
ਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥
੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂ
ਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂੰਨਪਤੀਨਾ॥ਕ
ਹੁਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮੈਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥੧॥੪॥ਗਉੜੀ॥ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇ
ਹੁਦੇਵਾ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਵਾ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਅਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥ਇਆਮੰ
ਦਰਮੈਕਵਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗ੍ਰਿਹੀਨਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾ
ਜਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾ
ਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵਹਿ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵਹਿ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸਾ॥
ਜਸਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸਾ॥੪॥੨॥੫॥ਗਉੜੀ॥ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾ
ਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਨਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚੜਿਬੋਕਾਲ॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰ
ਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾ
ਤਾ॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁ
ਇਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂੰਡਪਲੋਸਿਕਮਰਬਧਿਪੋਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥
ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ॥ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਰਿ॥ਇਨ
ਮੁੰਡੀਅਨਭਜਿਸਰਨਿਕਬੀਰ॥੪॥੩॥੬॥ਗਉੜੀ॥ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ॥ਉਸੁਰਖਵਾਰਾਅ
ਉਰੋਹੋਵੈ॥ਰਖਵਾਰੇਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਆਗੈਨਰਕੁਈਹਾਭੋਗਬਿਲਾਸ॥ਏਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗਤ
ਪਿਆਰੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗਨਿਗਲਿਸੋਹੈਹਾਰੁ॥ਸੰਤਕਉਬਿ
ਖੁਬਿਗਸੈਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਸੀਗਾਰੁਬਹੈਪਖਿਆਰੀ॥ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਫਿਰੈਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ਸੰਤਭਾ

ਗਉਣ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰਗੁ ਤੂਟੇ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬ
ਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥
੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹੀ ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁ
ਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤਾ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ
ਕੀ ਪੂਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ
ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ ਸੁਹਾ
ਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥ ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਨ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ
ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ ਸੁਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਕੁੰਭ
ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ
ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥ ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥ ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰ
ਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪ
ਰੇ ਧੋਈ ॥ ਘੋਰ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥
ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥
ਗਉੜੀ ॥ ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ ਮਨ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕੂਟ
ਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚਨੁ
ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮ
ਨ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਬਾਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾ
ਨੈ ॥ ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੈ ॥੩॥ ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧੰਨੁ ਅ
ਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ
ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾ
ਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ ਓਹ ਸੁਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ

ਨਿ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਐਸੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਿਨ ਆਨਿ ਕਰਮ ਨ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ
ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪ
ਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮੈ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲ
ਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥ ਸਗ
ਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮ
ਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ
ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨ
ਤ ਨ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ
ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾ
ਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥
ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਉਖਧੁ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾ
ਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ
ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁ
ਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇ
ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾ
ਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ
ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕ
ਰੀ ॥ ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾ
ਖਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸ
ਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ
ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥ ਗੋਂਡ ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥ ਖਰ ਬਾਹਨੁ
ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ ਮਹਾਂ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥

ਨਰਸੇਨਾਰਹੋਇਅਵਤਰੈ॥੨॥ ਤੂੰਜੋਕਹੀਅਤਹੈਆਪਭਵਾਨੀ॥ ਮੁਕਤਕੀਬੇਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥ ਗੁਰ
ਮਤਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਇਉਕਹਗੀਤਾ॥੫॥੨॥੬॥ ਗੋਂਡਬਿਲਾਵਲ॥ ਆਜੁਨਾਮੇਬੀਠੁ
ਲਦੇਖਿਆਮੂਰਖਕਉਸਮਝਾਵਉਰੇ॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤਖਾਤੀਥੀ॥ ਲੈਕਰਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋ
ਰੀਲਾਂਗਤਲਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਮਹਾਂਦੇਵਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥
ਮੋਦੀਕੇਘਰਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦਸੋਭੀਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥
ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥ ਹਿੰਦੂਅੰਧਾਤੁਰਕੂਕਾਣਾ॥ ਦੁਹਾਂਤੇਗਿਆਨੀਸਿ
ਆਣਾ॥ ਹਿੰਦੂਪੂਜਹਿਦੇਹੁਰਾਮੁਸਲਮਾਨਮਸੀਤ॥ ਨਾਮੇਸੋਈਸੇਵਿਆਜਿਹਦੇਹੁਰਾਨਮਸੀਤ॥
੪॥੩॥ ਰਾਗਗੋਂਡਬਾਣੀਰਵਦਾਸਜੀਉਕੀ ॥ਘਰੁ੨॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ॥ ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨਹੋਇਅਉਹਾਰ॥ ਸੋਈਮੁਕੰ
ਦਮੁਕਤਕਾਦਾਤਾ॥ ਸੋਈਮੁਕੰਦਹਮਰਾਪਿਤਮਾਤਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ ਤਾਂਕੇਸੇਵਕਸ
ਦਾਅਨੰਦੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨੰ॥ ਜਪਮੁਕੰਦਮਸਤਕਨੀਸਾਨੰ॥ ਸੇਵਮੁਕੰਦ
ਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ ਸੋਈਮੁਕੰਦਦੁਰਬਲਧਨਲਾਧੀ॥੨॥ ਏਕਮੁਕੰਦਕਰਹਿਉਪਕਾਰ॥ ਹਮਰਾਕਹਾ
ਕਰਹਿਸੰਸਾਰ॥ ਮੇਟੀਜਾਤਹੂਏਦਰਬਾਰ॥ ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਗਤਾਰ॥੩॥ ਉਪਜਿਓਗਿਆ
ਨਹੂਆਪਰਗਾਸ॥ ਕਰਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ॥ ਕਹੁਰਵਦਾਸਅਬਤ੍ਰਿਸਨਾਥਕੀ॥ ਜਪਮੁਕੰਦ
ਸੇਵਾਤਾਹੂਕੀ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਤੀਰਥਨ੍ਹਾਵੈ॥ ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥
ਜੇਓਹੁਕੂਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕਕੈਸੇਤਰੈ॥ ਸਰਪਰਜਾਨ
ਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਰਖੇਤ੍ਰ॥ ਅਰਪੈਨਾਰਸੀਗਾਰਸਮੇਤ॥ ਸਗ
ਲੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਗਾਵੈ॥ ਭੂਮ
ਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਪਾਵੈ॥ ਆਪਨਾਬਿਗਾਰਬਿਰਾਨਾਸਾਂਢੈ॥ ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੩॥ ਨਿੰਦਾ
ਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਪਾਹਾਰ॥ ਨਿੰਦਕਸੋਧਸਾਧਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਕਹੁਰਵਦਾਸਪਾ
ਪੀਨਰਕਸਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥੧੧॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥੭॥ ਰਵਦਾਸਜੀਉ॥
੨॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੦॥ ਜੋੜ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਅਜੂਨੀਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੧॥ ਚਉ
ਪਦੇ॥ ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕ੍ਰਿਤਾ॥ ਕੋਈਪੜੈਪੁਰਾਨਾ॥ ਕੋਈਨਾਮਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈ
ਧਿਆਨਾ॥ ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾ॥ ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਨਜਾਨਾਹਰੇਤੇਰੀਕ
ਵਨਗਤੇ॥ ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ॥੧॥ਰ

ਹਾਉ॥ਕਬਹੂੰਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈਕਬਹੂਜਾਇਪਇਆਲੇ॥ਲੋਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੇ॥੨॥ਮਰਣੁ
ਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹਿਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲੰਤੀਆਈ॥੩॥ਨਾਕਿ
ਸੀਕਾਮੀਤੁਨਾਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂਦੇਵਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾ
ਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਮਾਇਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਭੀ
ਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰਹਿਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ॥੨॥
ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਆਪੇਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਨੈਣੀਲਾਗਸਿਬਾਣੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦ
ਸਾਪ੍ਰਤਾਪੈਗਾਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦ
ਰੁਕਵਨੁਲਹੈ॥ਜਿਸੁਦਰਕਾਰਣਿਫਿਰਾਉਦਾਸੀਸੋਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥
ਜੀਵਤਿਆਨਹਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇ॥ਮਾ
ਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀਘਰੁਬਾਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿੰਤੇਨਾਮਾਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ
ਤੁਮਸਰਿਨਾਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬਆ
ਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ॥ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨਕਏਕੁਮਿਲੈ॥੪॥ਇਨਬਿਧਿਸਾ
ਗਰੁਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀ
ਮੇਰੀਸਿੰਙੀਬਾਜੈਲੋਕੁਸੁਣੇ॥ਪਤੁਝੋਲੀਮੰਗਣਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪੜੇ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥
ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਣਿਬੰਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੂ
ਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕਉਧਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥੨॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਰੁਜੋਗੀਜੰਗਮ
ਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੇਤਿਨਮਿਲਾਤਾਕੀਰਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇਇ॥੩॥ਕਾਗਦੁਲੂਣੁਰਹੈਘ੍ਰਿਤਸੰ
ਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ਐਸੇਭਗਤਮਿਲਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੇ॥੪॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੧॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕੁਬੋਲੈ॥ਵਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਹਡੋਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਲੇ॥ਆਪਿਤਰੇ
ਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਿਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥ਹੋਵੈਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ਧਿਆਨਰੂਪਿਹੋਇਆਸਣੁਪਾ
ਵੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਨੇਲੇ ਕੂੰ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਿਖ ਆਕਾਰੁ ਕੁਲਨ ਖਾਈ ॥ ਕਿਆ ਕਰਮ ਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਆਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ
ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੁਰਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਗੁਰਿ
ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਾਦਨੁ
ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀ
ਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥
ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁ
ਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
੩॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਧਰ
ਮੁ ਪੈਰ ਹਹਿ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ
ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ
ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਧਾਏ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਸਭ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥੧੨॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿ

ਵਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਾ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਈ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖੋ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮ

ਪਲੁਗਾਈਐ॥ਬਡਭਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜੋਇਕਰੰਗਭਾਖਿਖਉਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਾਈਐ॥੪॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪॥ਸਤਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਾਰਗੁਪੰ
ਥੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾ
ਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮ
ਰਹਿਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈਅ
ਵਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘ
ਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੪॥ਸਤਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਪੂ
ਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿ
ਭਾਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰ
ਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪਸਾਰੇ॥ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉ
ਉਰਧਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿ
ਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਰੇ॥੪॥੬॥੧੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾ
ਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਦੂਖੁਨ
ਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁ
ਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏਹੋਆਵਣੁਜਾਣਾ॥
ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਆਵੈਮੋਹਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹ
ਲੁਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫॥ਪਵਹੁਚਰਨਤਲਿਊਪਰਿਆਵਹੁਐਸੀਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਆਪਸਤੇਊਪਰਿਸਭੁਜਾਣਹੁ
ਤਉਦਰਗਹਿਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥ਸੰਤਹੁਐਸੀਕਥਹੁਕਹਾਣੀ॥ਸੁਰਪਵਿਤ੍ਰਨਰਦੇਵਪਵਿਤ੍ਰਾਖਿਨੁਬੋ
ਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬਾਣੀ॥ਪਰਪੰਚੁਛੋਡਿਸਹਜਘਰਿਬੈਸਹੁਝੂਠਾਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਤ

ਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈਓਹੁਨਿਸਿਬਿਪਤਿਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਨਠਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮਚੀਨੈਭਾਈ ॥ ਨਿ
ਕਟਕਰਿਜਾਨਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹਾਜਰੁਕਿਸੁਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾ
ਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਲਿਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥
੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਆਵਤੁਹਰਖੁਨਜਾਵਤੁਦੂਖਾਨਹਬਿਆਪੈਮਨਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾਅਨੰ
ਦੁਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿਓਗਨੀ ॥ ਇਹਬਿਧਿਹੈਮਨੁਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹਿਸੋਗੁਰੋ
ਗੁਲੋਗੁਨਬਿਆਪੈਤਹਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗਪਵਿਤ੍ਰਾਪਇਆਲਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਿਰਤਪਵਿਤ੍ਰਾਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁਖੁਭੁੰਚੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ
ਸਿਵਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਵਨਾਤਹਅਕਾਰੁਨਹੀਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਅ
ਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗਮਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਗਨੀ ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਤੁਮਗੁਰਿਖੋਈਐਅੰਭੈਅੰਭੁਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਰਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀਸਾਧਿਕਸਿਧਨਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨਕੋਠੜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੈਖਜਾਨੈ ॥੧॥
ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋ
ਗਾਕਿਆਕੋਕਹੈਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨਕਹਣਕਉਸੋਝੀਨਾਹੀਜੋਪੇਖੈਤਿਸੁਬਣਿਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈਜਾਣੈ
ਕਰਣੈਹਾਰਾਕੀਤਾਕਿਆਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੂਰਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
ਐਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਿਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਾਪੂਰੀਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾ
ਧੇ ॥ ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਲੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕਰਾ
ਜਭੋਗਰਸਮਾਣੀਨਾਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿਨਆਵਸਿਦੂਜੀਬਾਤਾਸਿਰਊਪ
ਰਿਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨਹੋਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾ
ਈਊਨਨਕਾਈਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈ
ਸਾਤੂਹੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲਸੁਆਮੀਨਾਨਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ ॥
੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ ॥ ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋ
ਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈਏਕੈਤੂਰਾਇਆ ॥ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਸਾਗਰੁਹਮਹੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰ
ਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ ॥ ਹ

ਮਖੇਲੈਸਭੁਲਾਲੁਲੂਹਾਣੈਤੂਮਸਲਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥
ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰ ੪੦੫
ਕਰਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰ
ਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾ
ਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਜਗਤੁਸਬਾਈਆਊਪਰਿਗਗਨਚੰਦੋਆ॥ਪਵ
ਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤੁਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਈ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾਕੀਨਾ॥ਕਿਰਤੁਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥
੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੋਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾ
ਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵੈਸਭਹੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥ਏਕਿਨਚਾਵਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬਹੁ
ਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾ
ਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋ
ਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆ
ਉ॥ਪੰਚਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥
ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸਬਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁ
ਤਿਆਗਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥ਜੇਕੋਅ
ਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀ
ਰਤਨੁਏਕੁ॥੪॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁ
ਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਹੀਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈ
ਤੀਰਥਿਕੋਈਹਜਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈ
ਓਢੈਨੀਲਕੋਈਸੁਪੇਦ॥ਕੋਈਕਹੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰਗਿੰਦੂ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥
ਪਵਨੈਮੈਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮੈਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾਟੀਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨ
ਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕ॥੧॥ਕਵਨੁਮੂਆਰੇਕਵਨੁਮੂਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰ
ਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਰੋਵਨਹਾਰੁਭਿਊਠਿ
ਸਿਧਾਈ॥ਭਰਮਮੋਹਕੇਬਾਂਧੇਬੰਧ॥ਸੁਪਨੁਭਇਆਭਖਲਾਏਅੰਧ॥੨॥ਇਹੁਤਉਰਚਨੁਰਚਿ

ਆਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਜਾਵਤੁ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਕੋ ਮਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗਾ ॥੩॥
ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮ
ਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮ
ਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾਂ ਕਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ
ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖਹਿ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਰਾ
ਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ
ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆ
ਨੂਪ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਵਾਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮੈ ਕਿਛੁ ਭਇਆ
ਦੁਤੇੜਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋ
ਇ ਮਣੀਆ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿੰਨਿ ਭਿੰਨਿ ਭਿੰਨਿ ਭਿੰਨਿ ਤਣੀਆ ॥ ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ
ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਜਾਵੈ ॥
ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ
ਥਿਗਲੀ ॥ ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥
੧॥ ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾ
ਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਂਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ
ਆਵੈ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂ
ਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾ
ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤ੍ਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜ
ਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ
ਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿ
ਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ
ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ ਖੋ
ਲਿ ਕਿਵਾਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ

ਨੁਣਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਇਓ ਆਪਨੀ ਸੇਵ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥
ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰ
ਗਟਿਓ ਆਪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ
ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਆਪਨੀ
ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈ
ਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਬੀਸ ਬਿ
ਸਵੇ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹੁਕਮਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਰਬ
ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ
ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੫॥
੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ
ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਆਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ
ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ
ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਜਾ
ਕਉ ਦਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨ ॥ ਭ
ਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸ
ਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੪॥੭॥੧੮॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪਹਿ ਬੰਧ

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਮਿਟਿਆ ਧੰਧਾ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ
ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾ
ਧੂ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਰਾ
ਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ
ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ
ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ
ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ
॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ ਕਹਨੁ ਨ
ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇ
ਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰ
ਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾ
ਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰ
ਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾ
ਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ
ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ
ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇ
ਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ
ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ
ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ
ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥

੧॥ਛਾਰੁਬਿਰਾਨੀਤਉਤੂਮੂਠਾ॥ਈਹਾਬਸਨਾਤਾਤੇਕੇਮੂਠਾ॥ਆਇਆਕੈਮਾਤੇਤਹਉਠਿਚਲਨਾ॥ਰਾਮਰਹਿਓਤੂੰਮੈ
ਗਾਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸਥਾਬਾਰਕਅੰਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾਦੁਰਗੰਧ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਅਵਸਥਾ
ਸਿੰਚਹਿਮਾਇ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਮਬਿ
ਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ॥ਪਸੂਪ੍ਰੇਤਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੂਝਹਿਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਾਰਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁਟਕਹਿਬੰਧ॥ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁ
ਨਾਨਕਜਗਅੰਧ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿ
ਓਇਆਨਾਰਾਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਉਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁ
ਝੂਠੁਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾਰੈਗ
ਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਾਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਗਲ॥ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥
ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹਿਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
੪॥੧੩॥੨੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪ
ਤੀਆਨਾ॥ਡੋਲਨਤੇਚੂਕਾਠਹਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁ
ਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਿਮੈਮਾਨੀ॥ਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਾਖਹਿਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨ॥ਜੋਜ
ਪਾਏਸੋਈਨਾਮ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਸੰਗਿਪਗਧਰੈ॥ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁਉਚਰੈ॥
ਸਗਲਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥੩॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿ
ਆਬਿਆਪਿ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪ॥ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁ
ਰਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰ
ਗਿਆਨ॥ਅਨਿਕਰੰਗਰੂਪਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਿਜਸਮਾਧਿਧੁ
ਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮ॥੨॥ਸਗਲਸੂ
ਖਆਨੰਦਅਰੋਗ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਨਾਨਕਕਉ
ਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਨਕਾਕਾਮ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥
ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨ

੪੦੯

ਰਾਮ

ਮਹਾ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭਉਜਲ ਪਾਰਿ ਪਰਣਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਉ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਉ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰ
ਤਰਾਈ ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿ
ਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ
ਨ ਮੇਲ ॥ ਅਹੰਬੁਧ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰ
ਡਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥
ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠਾ ਸੁਖ ਘਰ ਮੈ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲ ਬਿਗਸਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਦਾਨ ॥ ਤਿਸ ਜਨ ਹੋਇ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਮਨ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥ ਜਿਹਬਾ ਬਕਤ ਪਾਈ
ਗਤਿ ਮਿਤ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਨ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਹੁ ਕਰ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿ
ਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ ਸੁਣ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨ ॥ ਤਬ ਆਪਸ
ਊਪਰ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਮੁਖ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਰ
ਠਗਾਵੈ ॥ ਇਕਤ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥
ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ ਇਸ ਸੰਗ ਰਾਚੈ ਸੋ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਨਕ ਓਹ ਤਰੈ ॥੪॥੧੯॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰ
ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਆਪਨੀ ਵਸਤ ਤੂ ਆਪ ਪਛਾਨ ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਪਸੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਜਿਸ ਨ
ਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤ ਬਿਧ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨ ॥
ਬਿਗਸ ਬਿਗਸ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਮ ਨੇੜ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮ ਕੀਓ ਪਵਿਤ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਰਾਸ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤ ॥ ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ
ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਰਸਕ ਰਸਕ ਗੁ

ਲਘਾਵੈਪਾਰਿਜਨਆਪਨੇਗੁਰਦੇਵਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਓਬਨਿਪੂਰਬਲਾਭਾਗਾ ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆ
ਜਾਗਾ ॥ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਾ ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੋਹਰਿਕੈਰੰਗਾ ॥ਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇ
ਵਨਕਿਛੁਘਾਲਾ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ ॥ਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪ
ਜਿਉਮਨਮੈਚਾਉ ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ ॥ਛੋ
ਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ ॥ਸੋਸੰਚਹਿਜੋਹੋਛੀਬਾਤ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ ॥੧॥ਅਭਾਗੇਤੈ
ਲਾਜਨਾਹੀ ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾ
ਬਿਖਿਆਮੀਠੀ ॥ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨ
ਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰਹਿ ॥ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ ॥ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁ ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ ॥ਬੇਮੁਹ
ਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ ॥੪॥੨੨॥
੩੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ ॥ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ ॥ਕਬਹੂਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ॥ਬਿਸ
ਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸ
ਗਲਬੀਚਾਰਿ ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ ॥ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ ॥ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰ
ਭਕੈਰੰਗਿ ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨ
ਖਾਇ ॥ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁ
ਨਬਿਸਰੁਗੋਪਾਲ ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ॥ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ॥ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮਾ ॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਤੇਰਉਨਾਉ ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਪਾਵਉਠਾਉ ॥
ਦੁਖਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ ॥ਗੁਰਮਤਿਬਿਨਮੇਰੇਜੇਹਰਿਨਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜ
ਪੈ ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ ॥ਪਾਇਆਨਾਮਸਚਧਨਲਾਹੇ ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ ॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ ॥ਮੇਰੇਰਾਮ
ਕੋਭੰਡਾਰ ॥ਖਾਤਖਰਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰ ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਨਿਰਮੋਲ
ਕਹੀਰਾ ॥ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ ॥ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁ

ਫਾਤਿਹ ਆਸਨ ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤਾ ॥ ਤਿਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨ
ਮ ਨ ਮਰਤਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲ
ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨ
ਜਾਨੈ ਬੇਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭੇਦ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਅ
ਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭੇਵ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇ
ਵ ॥ ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥
ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥
ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿ
ਆਨਿ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਆ
ਧਿ ਕੇ ਗਾਮ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾ
ਤਾ ॥੩॥ ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰ
ਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥
ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੀ
ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥ ਤਾਰਣ
ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥
ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕ
ਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵ
ਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮ
ਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ ਸਤਗੁਰ ਭਏ

ਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ॥ਆ
ਪਨਾਤਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਨਰੈਨਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਏਹੀਸੁਆਉ॥ਆਨਦਕਰਹਰਿਸੰਤਨ
ਜਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰਨਿਰਮਲਜਪਿ॥ਏਕਕੀਕਰਆਸਭੀਤਰਿ॥ਨਿਰ
ਮਲਜਪਿਨਾਮਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰ॥ਭਵਜਲਉਤਰਹਪਾਰ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰ
ਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਜਾਕੈਘਰਿਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏ
ਹੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰੇਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
੪॥੨੯॥੪੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਾਰ॥ਜਾਹਿਨਦਰਗਹਹਾਰ॥ਹਲਤਪਲ
ਤਤੁਧਹੋਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਹਲਤਪਲਤਹੋਹਿਦੋਵੈ
ਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖਧਿਆਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪ॥ਬੈਰੀ
ਸਭਿਹੋਵਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲਤੇਰਾਹੋਵੈਚੀਤ॥ਸਭਤੇਊਤਮਇਹੁਕਰਮ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧ
ਰਮ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਾਹੋਇਉਧਾਰ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਾਰ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰੀਹੋਵੈਆਸ॥ਜ
ਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਫਾਸ॥ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀਜੈ॥੪॥੩੦॥੪੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਮਾਨ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁਮਾਨ॥ਜਿਸਕਾਤੂਤਿਸਕ
ਸਭਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਕਾਂ
ਮਿਨਆਵੈਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਬਹੁਤਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਨਿਲੇਹਿ॥ਬਿਨਮਾਨੇ
ਰਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹਿ॥ਤਿਸਕਾਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਬੇਪਰਵਾਹ
ਅਗੋਚਰਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਜਿਸਚਿਤਆਵੈਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਪਲ
ਤਤੇਰਾਊਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਗਨਨਨਜਾਈਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਬੂਡਤਲੋ
ਹਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰੈ॥ਨਨਕਜਿਸੈਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਮਾਹਿਜਾ
ਪਭਗਵੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤਾ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ॥ਕਰਨਕਰਾਵ
ਨਆਪ॥ਤਿਸਕੋਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਤ॥ਸਚਸਹਜਸੁਖਪਾਵਹੁਮੀਤ॥੨॥
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਭਾਰਾ॥ਖਿਨਮੈਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸਬਿਨਅਵਰਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰ
ਖਾਸੋਈ॥੩॥ਕਰਕਿਰਪਾਅਰਦਾਸਸੁਣੀਜੈ॥ਆਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀ
ਜਪਜਾਪ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾਪ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਬਿਰਥਾਭਰ
ਵਾਸਾਲੋਕ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਵਰਛੁਟੀਸਭਆਸ॥ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾ
ਸ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇ॥ਕਾਰਜਤੇਰਾਹੋਵੈਪੂਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਨਮੇ

ਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਣ॥ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ॥ਆਨੰਦ
ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ॥ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ॥ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ॥
ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ॥੩॥ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ॥ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾ
ਮੁ॥ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ॥ਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ॥ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ॥ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਓੁਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁ
ਸਾਈ॥ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ॥ਭਉ ਭੰਜਨ
ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ॥ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ॥ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ॥੨॥ਮਿਹਰਵਾਨ
ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ॥ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸੇਖ॥ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ॥ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ॥
੩॥ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ॥ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ॥ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ॥
ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ॥੪॥ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ॥ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ॥ਮਹਾ ਬਿ
ਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ॥੧॥ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸ
ਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ॥ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ॥ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ॥ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ॥ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ॥੩॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ॥ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ॥ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ॥ਚਰਨ
ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾ
ਇ॥੧॥ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ
ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ॥ਕਦੇ ਨ ਬਿ
ਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ॥ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ॥ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ॥੩॥ਗੁਰੁ ਪਰ
ਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵ
ਨ॥ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ॥ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ
ਮਾਨਹਿ॥੧॥ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ॥ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮ

ਨਦੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਾ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰ ਬਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥ ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਆਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥ ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾਨਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥ ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੪॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਧੋਹਿ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥ ਅਚਿੰਤ ਜਾਲ ਕਾਲ ਚਕ੍ਰ ਪੇਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥

੨॥ ਧਰਤੁ ਪੁਹਿ ਅਨਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋ
ਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀ
ਨੋ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ
ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ
ਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅੰਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥
੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰ
ਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰੁ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ
ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਐਸਾ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀ
ਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧਾ ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁ
ਨੁ ਸੂਧਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸ
ਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥
੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਨ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਆ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਮੀ ਦੀਸੈ
ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥
੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ ਪੁਰਬ ਕਮਾਨੇ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂ

ਅੰਵਰਾ

ਤ ਗ੍ਰਾਸਿ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥ ਬੋਲੈ ਅਵਰ ਕਮਾਵੈ ਹੋਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ
ਸਾਤੇ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਾ
ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮ
ਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਉ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾ
ਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਦਾਨਾ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਏਕਾਧਿ

ਆਈਐ ਜਾਇ ਐਸੈ ਰੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਸੋ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰਬ ਮਹਿ ਲਾਲ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਾ॥੪॥੪੫॥੫
੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਵਹੁ
ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ
ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰ
ਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ
ਹੋਆ ਆਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ ੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਰ ਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ॥ ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕ
ਰਨ॥ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ॥੧॥ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ॥ ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾ
ਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ
ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ॥ ਨਹ ਸੰ
ਗਿ ਗਾਮਨੀ॥੧॥ ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁ
ਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ॥ ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛ
ਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅ
ਬ ਕੀਜੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰ
ਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥
੧॥ ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਰਤਿ ਗਾਈ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ
ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ

ਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਿਭਇਓਅਜਹੂਨਹੀਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੨॥ਮਾਨਸ
ਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾ
ਕਉਗਾਇਓ॥੩॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੁਚੇਤਿ
ਚਿੰਤਾਮਣਿਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੪॥੩॥ਛਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੧੧॥ਮਃ੩॥੧੧
ਮਃ੪॥੬॥ਮਃ੫॥੪੫॥੮੦॥ਮਃ੯॥੩॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੮੧॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅ
ਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖ
ਣਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀ
ਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥੨॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦ
ਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹਿਆਡਰਣਾ॥ਜਾ
ਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁ
ਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾ
ਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਇਆ॥ਬਾਣੀਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਭਾਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿ
ਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚ
ਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਕੋਈ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤ
ਹੀ॥੮॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸ
ਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁ
ਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿਉ
ਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥
੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾ
ਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈਲੋ
ਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰ
ਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥

ਵਿਚਰਮਾਵੈਸੇਉਤਰਪਾਰੇ।੫।ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕੰਨਾ।ਮੁਕਤਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਾ।ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਲੁਭਾਨਾ।ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ।੬।ਤ੍ਰੈਬਿਧਲੋਗਾਤ੍ਰੈਬਿਧਜੋਗਾ।ਸਬਦਬੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ।ਊਜਲਸਾਚਸੋਸਬਦਹੋਇ।ਜੋਗੀਜੁਗਤਬੀਚਾਰੈਸੋਇ।੭।ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਤੂਕਰਣੈਜੋਗ।ਥਾਪਿਉਥਾਪਕਰੇਸੋਹੋਇ।ਜਤਸਤਸੰਜਮਸਚਸੁਚੀਤ।ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤ।੮।੨।

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧।ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨਬੈਰਾਗੀ।ਸਬਦਸੁਰਤਧੁਨਿਅੰਤਰਜਾਗੀ।ਵਾਜੈਅਨਹਦਮੇਰਾਮਨਲੀਣਾ।ਗੁਰਸਬਦਮਨਸਾਚਪਤੀਣਾ।੧।ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਸੁਖਪਾਈਐ।ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਈਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਮੋਹਬਿਵਰਜਸਮਾਏ।ਸਤਗੁਰਭੇਟੈਮੇਲਮਿਲਾਏ।ਨਾਮਰਤਨਨਿਰਮੋਲਹੀਰਾ।ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨਧੀਰਾ।੨।ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗਨਲਾਗੈ।ਰਾਮਭਗਤਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ।ਜਮਜੰਦਾਰਨਲਾਗੈਮੋਹਿ।ਨਿਰਮਲਨਾਮਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ।੩।ਸਬਦਬੀਚਾਰਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਗੁਰਮਤਜਾਗੇਦੁਰਮਤਪਰਹਾਰੀ।ਅਨਦਿਨਜਾਗਰਹੇਲਿਵਲਾਈ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਗਤਅੰਤਰਪਾਈ।੪।ਅਲਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ।ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਸੰਘਾਰੇ।ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨਡੋਲਾਏ।ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਰਹਉਸਮਾਏ।੫।ਗੁਰਮੁਖਜਾਗਰਹੇਅਉਧੂਤਾ।ਸਦਬੈਰਾਗੀਤਤਪਰੋਤਾ।ਜਗਸੂਤਾਮਰਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ।੬।ਅਨਹਦਸਬਦਵਜੈਦਿਨਰਾਤੀ।ਅਬਿਗਤਕੀਗਤਗੁਰਮੁਖਜਾਤੀ।ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਪਛਾਨੀ।ਏਕੋਰਵਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ।੭।ਸੁੰਨਸਮਾਧਸਹਜਮਨਰਾਤਾ।ਤਜਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ।ਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨਮਾਨਿਆ।ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਸਮਾਨਿਆ।੮।੩।

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫।ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰ।ਸਾਹੇਊਪਰਏਕੰਕਾਰ।ਜਿਸਗੁਰਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਪਛਾਣੈ।ਗੁਰਮਤਹੋਇਤਹੁਕਮਪਛਾਣੈ।੧।ਝੂਠਨਬੋਲਪਾਂਡੇਸਚਕਹੀਐ।ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਘਰਲਹੀਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕਕਾਂਡੀਕੀਨੀ।ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤਨਚੀਨੀ।ਸਭਸੈਊਪਰਗੁਰਸਬਦਬੀਚਾਰ।ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਾਰ।੨।ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ।ਬਿਨਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ।ਗਰਬਨਿਵਾਰਮਿਲੈਪ੍ਰਭਸਾਰਥ।ਮੁਕਤਪ੍ਰਾਨਜਪਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥ।੩।ਵਾਚੈਵਾਦਨਬੇਦਬੀਚਾਰੈ।ਆਪਡੁਬੈਕਿਉਪਿਤਰਾਤਾਰੈ।ਘਟਘਟਬ੍ਰਹਮਚੀਨਹਿਜਨਕੋਇ।ਸਤਗੁਰਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਇ।੪।ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖਜੀਐ।ਗੁਰਕੀਸਰਨਪਵੈਸੁਖਥੀਐ।ਕਰਅਪਰਾਧਸਰਨਹਮਆਇਆ।ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇਪੂਰਬਕਮਾਇਆ।੫।ਗੁਰਸਰਨਨਆਈਐਬ੍ਰਹਮਨਪਾਈਐ।ਭਰਮਭੁਲਾਈਐਜਨਮਮਰਆਈਐ।ਜਮਦਰਬਾਧੇਮਰੈਬਿਕਾਰ।ਨਰਿਦੈਨਾਮਨਸਬਦਅਚਾਰ।੬।ਇਕਪਾਧੇਪੰਡਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ।ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇਮਹਲਨਪਾਵਹਿ।ਜਿਸਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਅਧਾਰ।ਕੋਟਮਧੇਕੋਜਨਆਪਾਰ।੭।ਏਕਬੁਰਾਭਲਾਸਚਏਕੈ।ਬੂਝਗਿਆਨੀਸਤਗੁਰਕੀਟੇਕੈ।ਗੁਰਮੁਖਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ।ਆਵਣਜਾਣਾਮੇਟਸਮਾਣਿਆ।੮।ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਰ।ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰ।ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਾਚੇ

ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀਜੈ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁ
ਲਹੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ ਮਨੁਨਹੀ
ਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ ਬਿ
ਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਥੀਜੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨ
ਕੀਜੈ॥ ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥੭॥ ਊਂਦ
ਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥ ਧੁਰਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥੮॥
੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਕਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥ ਜੁਗਹਜੁ
ਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥
ਗੰਠ ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾਨਿਰਮੋ
ਲੁ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾਚਾਬੋਲੁ॥ ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀਰੋਲੁ॥੨॥ ਇਕਿ
ਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿਅਸਥਾਨੁ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਹਠੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੈਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਪਾਠਪੜੈਲੇਲੋਕ
ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤੀਰਥਿਭਰਮਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ ਜਤਨਕਰੈਬਿੰਦੁ
ਕਿਵੈਨਰਹਾਈ॥ ਮਨੂਆਡੋਲੈਨਰਕੇਪਾਈ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੋਲਹੈਸਜਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਈ॥੫॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ॥ ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿਭੇਵਾ॥ ਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਿਗਹਹਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਿਰਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੬॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ॥
ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਸੁਭਾਉ॥ ਤੁਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ ਜਪੁਜਾਪਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਉ॥੭॥
ਹਉਮੈਗਰਬੁਜਾਇਮਨਭੀਨੈ॥ ਝੂਠਿਨਪਾਵਸਿਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਹੀਘਰੁ
ਬਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉ
ਜਾਵਹਿਬਉਰੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉਮਰਣੁਭਇਆ॥ ਜਿਉਰਸਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਆ॥ ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ॥ ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਆ
ਕਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਰਮਿਗਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮੈ

ਕਸੁੰਭੁ ਹੋਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਨ ਸੰਜਮ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਨਮਾਇਆ ॥੩॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾ-
ਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਕੜੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲਾ ਭ-
ਇਆ ॥੪॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਮਤਿ
ਪਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਖਿਨ ਮੈ ਵੇਸ ਕਰੈ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹਿ ਪਾਪ ਮੈ ਗਲਤੁ ਗਈ-
ਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਕਰਹਿ ਵਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘ-
ਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥
੭॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖਹਿ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ
ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੮॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਈ-
ਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਿਨਿ ਹਿ ਪਠਾ-
ਇ ਕਾਲੁ ਤਤਿ ਨਹਿ ਬੂਝਿ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਨਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥
੧੦॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕ-
ਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦ-
ਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗ-
ਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰ-
ਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸਰਬ
ਮੈ ਏਕਾ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
੬॥ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ
ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ
ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ
ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨਹਿ ਮੈ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰ-
ਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟ ਘਟ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰ-
ਜਾਰੀ ॥੫॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨ
ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ ਸਿਵ ਨਗਰ ਮੈ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥

੯॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਅਬਲ ਕਰੈ ਰਾਗੁ ਵਾਰੀ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੁ ਏਕ ਹਥ ਪਛਾਣੈ ਜੀਵਤੁ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੧੯॥ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨੨॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਾਂ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਆਪਣੀ ਲਾਇ ਲਏ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿ

ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵਹਿ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਭਰਮਿ ਨ
ਭੂਲਹੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ
ਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥
੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ
ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ
ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇ
ਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰ
ਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥
ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤ
ਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ
ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਲੋਗ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ
ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁ
ਖ ਪਾਵਹਿ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੪॥ ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੫॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ
ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ
ਖੰਡਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇ
ਫਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖੁਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨ
ਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨ
ਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭ
ਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾ
ਵਾਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥
ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆ
ਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵ
ਨਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖਮੁਵੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸ
ਬਦਿਲਗੇਸੇਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂ
ਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐ
ਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾ
ਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੇਹਉ
ਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਗੁ
ਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵ
ਕੀਜੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰਿਘੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥
੨੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਈਜਾ
ਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੂਏਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਭਗਤਜੀਵੇਵੀਚਾ
ਰੀ॥੩੦॥੧॥੧੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰ
ਤਰਿਪੂਰੇਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾ

ਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਜਿਸੁ ਸਉਪੇ ਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ ਤਿਸੈ ਸੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪੇ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਾਈ ॥੧੭॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥ ੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨ ਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ

ਦੇਹੁਰਾਕਵਣਿਆ॥ਉਕਤਜੋਤਲੈਸੁਰਤਪਰੀਖਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮੈਜਿਨਤੂੰਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਸੰਮਾਰਣ
ਨਾ॥ਸਗਲੋਛੋਡਬਿਚਾਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਦੀਏਤੁਝਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਜਿਨਦੀਏਤੁਧਬਨਤਾਅਰਮੀਤਾ॥
ਤਿਸਠਾਕੁਰਕਉਰਖਲੇਹੁਚੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨਦੀਏਤੁਧਪਵਨਅਮੋਲਾ॥ਜਿਨਦੀਆਤੁਧਨੀਰਨਿਰਮੋਲਾ॥ਜਿਨਦੀ
ਆਤੁਧਪਾਵਕਬਲਨਾ॥ਤਿਸਠਾਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰਨਾ॥੩॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਭੋਜਨਦੀਏ॥ਅੰਤਰਥਾ
ਨਠਹਰਾਵਨਕਉਕੀਏ॥੪॥ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚਰਨਚਲਨਕਉ
੫+ ਸਿਰਕੀਨੋਮੇਰਾ॥ਮਨਤਿਸਠਾਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੫॥ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਜਿਨਤੂੰਕਰਿਆ॥ਸਗਲਜੋਨਮੈਤੂੰਸਿ
ਰਧਰਿਆ॥ਅਬਤੂੰਸੀਝੁਭਾਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ਕਾਰਜਸਵਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨਧਿਆਈਜੈ॥੬॥ਈਹਾਊਹਾਏਕੈਓਹੀ॥
ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਤੋਹੀ॥ਜਿਸਸੇਵਤਮਨਆਲਸਕਰੈ॥ਤਿਸਵਿਸਰੀਐਇਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥
ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਕਿਛੁਸੇਵਾਨਕਰਮਾਰੇ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਸੰਗਪਾਥਰਤਰਿਆ॥੮॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਹੂੰਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪ॥ਕਾਹੂੰਬਿਹਾਵੈਮਾ
ਇਬਾਪਪੂਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਵਾਪਾਰ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥
ਸਭਕਾਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬੇਦਅਰਬਾਦ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਲ
ਪਟਸੰਗਨਾਰੀ॥ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤਜੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਅਮਲੀ
ਹੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਪਰਦਰਬਚੁਰਾਏ॥ਹਰਿਜਨਬਿਹਾਵੈਨਾਮਧਿਆਏ॥੩॥ਕਾਹੂੰਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੂਜਾ॥
ਕਾਹੂਰੋਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥ਕਾਹੂਪਵਨਧਾਰਜਾਤਬਿਹਾਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨਗਾਏ॥੪॥ਕਾਹੂਬਿਹਾ
ਵੈਦਿਨਰੈਨਚਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿੜੁਮਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜ
ਸੁਗਾਵਤ॥੫॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਨਟਨਾਟਕਨਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੀਆਇਹਹਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜ
ਮੈਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ॥੬॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਤਾਮਸੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੇਵਾਜਰੂ
ਰਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਧਤਜੀਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਰਸਪੀਵਤ॥੭॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾ
ਨਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ਰਾ
ਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਦਾਵਾਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਉਸਿਮਰਤਭਉ
ਜਾਇ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੁਮਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗਸੈਗ੍ਰਿਹਿਆਵਤਕੰਤ॥ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰ॥੨॥ਕਿਰਸਾਨੀਜਿਉਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਜਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉਅੰ
ਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋਇਅਨੰਦ॥ਗੂੰਗਾਬਕਤਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਰ॥ਹਰਿਕੈਨਾ
ਮਸਗਲਉਧਾਰ॥੪॥ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾਸ॥ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸ॥ਜਿਉਸਾਬ

ਨਕਾ ਪਰਉਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਖੋਤਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨ ਧਾਰਨਹਾਰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਨ ਅਲੋਇ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖੇ ਸਭ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਪੇਖੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ ਭਗਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰ ਨਾਨਕ ਵੰਞੈ ਵਾਰਣਾ ॥੮॥੫॥

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰ ਮੁਖ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਤਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਣ ਆਈ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕ ਨ ਜਾਈ ॥੭॥ ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੮॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮੈ ਗੁਰ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੯॥ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪ ਸਮਾਲੇ ਆਪ ਲੀਏ ਲੜ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲ ਪਾਰ ਪਵਾਈ ॥੧੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਈ ॥੧੩॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲ ਥਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਖ ਉਸ ਸਬਦ ਪਿਆਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਬਣ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਤਿਨ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲ ਇਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਲਾਲ ਲਾਇਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸਰਬਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥ ਆਦ ਜੁਗਾਦੀ ਹੋਵੀ ਹੈ ਭੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪ ਬਿਅੰਤ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲ ਜੋਬਨ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪ ਮੇਰਾ ਮਾਈ ॥੨॥੧੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਰਾਮਨਾਮਚਿਤਾਰੀ॥ਘੂਮਨਘੇਰਮਹਾਅਤਾਬਿਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰੀ॥
੧ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਸੂਖਬਾਹਰਿਸੂਖਾਹਰਿਜਪਿਮਲਨਭਏਦੁਸਟਾਰੀ॥੧॥ਜਿਸਤੇਲਾਗੇਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭ
ਜੀਉਆਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਉਧਰੇਸੰਤਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਚਿਬਿਨਸੇਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਇਹੁਫ
ਲੁਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੪॥ਨਕੋਸੂਰੁਨਕੋਹੀਣਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥ਤੁਮ੍ਹਸਮਰਥਅਕ
ਥਅਗੋਚਰਰਵਿਆਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਤੇਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੭॥ਨਾਮਦਾਨੁ
ਨਾਨਕਵਡਿਆਈਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਰੇਨਾਰੀ॥੮॥੩॥੫॥ਮਃ੩॥੨੨॥ਮਃ੪॥੫॥ਮਃ੫ਸ॥੮॥ਜੁਮਲਾਅ
ਸਟਪਦੀਆ॥੪੩॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਆਨੰਦ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਗੁਰੂ
ਮੈਪਾਇਆ॥ਸਤਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆ
ਸਬਦਗਾਵਨਆਈਆ॥ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆਸ
ਤਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂਮਨਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਵਿਸਾਰਨਾ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੈਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਨਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿ
ਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਿਤੇਰੀਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆ
ਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੋ॥ਸਾਚ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈ
ਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧ
ਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘ
ਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈ
ਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾ
ਣੀਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਉਹੋਰੁ
ਥਾਉਨਾਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਆਨੰਦੁਆਨੰ
ਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਆਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੋਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਤਸ
ਜਨੁਦੇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ॥
੮॥ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀ॥ਕਰਹਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾ
ਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਉਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਪਾਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸ

ਨੀਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥੋ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਚਤੁਰਾਈ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ
ਤਾ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਏਹੁ ਕੁ
ਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਐਸਾ
ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮ
ਨ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ
ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ
ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ
ਵਸਾਇਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ
ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆ
ਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾ
ਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ
ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵਾ॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਆਇਆ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ॥੧੫॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ॥ ਕਹਦੇ
ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇਆ॥੧੬॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ
ਕਮਾਏ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ॥੧੭॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ॥ ਬਾ
ਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾ

ਰਿਆ।ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੁਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨੀਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੈਲਾਗੇਤਿ
ਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ।੧੯।ਜੀਉਨਿਰਮਲੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੁ।ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਉਨਿਰਮਲਸਤ
ਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ।ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ।ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭ
ਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ।੨੦।ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰਸੇਤੀਸਨਮੁਖ
ਹੋਵੈ।ਹੋਵੈਤਾਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਉਰਹੈਗੁਰਨਾਲੇ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤ
ਮੈਸਮਾਲੇ।ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋ
ਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ।੨੧।ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰ
ਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ।ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾ
ਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।੨੨।
ਆਵਹੁਸਿਖਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ।ਬਾਣੀਤਾਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿ
ਰਬਾਣੀ।ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ।ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾ
ਰੰਗਪਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ।੨੩।ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ।ਬਾਣੀ
ਤਾਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ।ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਿਤ
ਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ।ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ।ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ।੨੪।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ।ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿ
ਤੁਮਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ।ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ।ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਆਪੇ
ਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ।੨੫।ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾ
ਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ।ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆ
ਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ।੨੬।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ।ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂ
ਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ।ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇ
ਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ।੨੭।ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ।ਮ
ਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ।ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕਈਜਿਸਨਉਆ
ਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ।ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ।੨੮।ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰ
ਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ।ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ।ਜਾਤਿਸਭਾਣਾਤਾ

ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰ ਭਲਾ ਭਾਇਆ । ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ । ਏਹ
ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ।੨੮। ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ । ਮੁਲਿ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ । ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ । ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ । ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ
ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ।੨੯। ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ । ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ
ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ।
ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਇਆ ਵਣਜਾ
ਰਾ ।੩੦। ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ । ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ । ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ । ਏ
ਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ।੩੧। ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ । ਹਰਿ ਆਪੇ
ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾਂ ਚਲਤੁ
ਹੋਇਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆ
ਇਆ ।੩੩। ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ । ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿ
ਆ । ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ । ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸੁਭਾਗੇ
ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਏ । ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ।੩੪। ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ
ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ । ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ । ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ
ਇਆ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ।੩੫। ਏਹੁ ਨੇਤ੍ਰ
ਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ । ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ
ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ । ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ।
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ।੩੬। ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ । ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪ
ਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ । ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ । ਸਚੁ
ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ

(margin: ਗੁਰ)

ਪਛਾਣੇ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣਿਵਜਾਇਆ॥ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਿਨਉਦੁਆਰੇ
ਪ੍ਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥੩੮॥ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾ
ਸਾਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ॥ਗਾਵਹੁਤਾਸੋਹਿਲਾਘਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ਸਚੋਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧੁ
ਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾਵਹੇ॥ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹ
ਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੇ॥੩੯॥ਅਨਦੁਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥ
ਪੂਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾ
ਣੀ॥ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੪੦॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੩॥ਸਦੁ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁਲੋ
ਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੋਨਜਾਣਹਿਸਬਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਵਹੇ॥ਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਪਰਮਪਦਵੀਪਾਵਹੇ॥ਆਇਆਹਕਾਰੁਚ
ਲਣਵਾਲਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਗਿਅਮਰੁਅਟਲੁਅਤੋਲੁਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਤੇਹਰਿ
ਪਾਇਆ॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਹਰਿ
ਪਹਿਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੈਜਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਪੈਜਰਾਖਹੁਹਰਿਜਨਹਕੇਰੀਹਰਿਦੇਹੁਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੋ॥ਅੰਤਿਚਲਦਿਆਹੋਇਬੇਲੀਜਮਦੂਤਕਾਲਨਿਖੰਜਨੋ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬੇਨਤੀਪਾਈ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਧਨੁਧਨੁਕਹੈਸਾ
ਬਾਸਿਜੀਉ॥ਮੇਰੇਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁਤਭਾਈਹੋਮੇਰੈਹਰਿਭਾਣਾਆਉਮੈਪਾਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁ
ਰਭਾਇਆਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈਜਿਸੁਹਰਿਭਾਣਾਭਾ
ਵਏ॥ਆਨੰਦਅਨਹਦਵਜਹਿਵਾਜੇਹਰਿਆਪਿਗਲਿਮੇਲਾਵਏ॥ਤੁਸੀਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇ
ਰਾਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਵਾਣਾਫਿਰੈਨਾਹੀਗੁਰੁਜਾਇਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਬਹਿਪਰਵਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਮਤਮੈਪਿਛੈਕੋਈਰੋਵ
ਸੀਸੋਮੈਮੂਲਿਨਭਾਇਆ॥ਮਿਤੁਪੈਝੈਮਿਤੁਬਿਗਸੈਜਿਸੁਮਿਤਕੀਪੈਜਭਾਵਏ॥ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਕੈ
ਦੇਖਹੁਪੁਤਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਪੈਨਾਵਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਤਖਿਹੋਦੈਬਹਿਰਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਬੰ
ਧਪਪੁਤਭਾਈਰਾਮਦਾਸਪੈਰੀਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰਿਬੋਲਿਆਮੈਪਿਛੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਹੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀ
ਉ॥ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਪੜਹਿਪੁਰਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਕਥਾਪੜੀਐਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਣਾ

ਜੀਉ

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਨ ਅਲੋਇਅੜਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹੀ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਣੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਣੀਐ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਣਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ

ਜਾਲਕਟੇਕਿਰਪਾਕਰਣਮੈਲਗਾਈਸਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਤਸੁਜਾਨਸੋਈਜਿਸਹਿਪ੍ਰਭੂਜੀਮਾਨਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰਹੁ
ਕਿਰਪਾਸੋਇਤੁਝਹਿਪਛਾਨਣੀ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਅਨਾਥਸਰਣੀਆਇਆ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇਵ
ਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਕੁਸਲੁਥੀਆਸਰਬਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆ
ਈਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਆਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਮਹਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਨਿ
ਤਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੈਣਿਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐ॥ਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਣਕਮਲਹਸਾਧੀਐ॥
ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹਨਦੂਖਸਗਲੇਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰ
ਹਰੈ॥੧॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇ
ਪਾਏਸੂਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰ
ਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮਿਲਿਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾ
ਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਣੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖ
ਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀ
ਅਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵਾ॥
੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋ
ਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁ
ਪ੍ਰਭਲਾਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸਭਇਛਾਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥੪॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਿਕ
ਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਪ੍ਰਭੂਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਭ੍ਰਮ
ਭਉਤਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁ
ਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਸੁਖਹਦਾਤੇ
ਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨਿਤਨਿਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨ
ਕਟੇਕਗੋਪਾਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣ
ਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾ
ਗਾ॥ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਏ ਨਾਨਕੁ ਸਰਬਸੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਿਆ ਜੀਉ ॥

ਆਲਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥
ਬਲਿ ਜਾਏ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋ
ਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸਗਲ ਇ
ਛਾ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾ
ਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਏ
ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁਨਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸ
ਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਵਰੁ
ਸਪਾਇਆ ਅਨੂਪ ਬਾਲਕੁ ਜੰਮਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਭੇਜਣ ਦੀਆ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ
ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਵਹੋ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੂਰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਹੋ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ
ਇਕ ਬੂੰਦ ਕਰਿ ਪਰਵਾਰੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜੀਤ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹਿ ਕੇ ਦ
ਰਕੀਨਿ ਸਗਲ ਭਾਉ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਵਡ ਹੋਈ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਹਾ ਆਨੰਦ ਸਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਮ੍ਹ ਹਾਠ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਕੀਤੀ ਸਗਲ ਕਰਾਈਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਭਰਣ ਉਤਰਿ ਕਰਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਪਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਗਿਆਨ ਜਪਾਈਆ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਵਰ ਸਾਲ ਬਾਲਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਵਿਦਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਈ
ਰਿਕਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰਿ ਗੁਰ ਬਾਲਕੁ ਕਰਿ ਉਮੰਗੇਵਾ ॥ ਲਪੇਜਨ ਜਨ
ਵਡ ਮਤਿ ਲੇ ਵਡੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥ ਸਗਲ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਇ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਵਧਾਈਆ ॥ ਅਚਰਜ ਸੋਇ ਵਧਾਈ ਠਾਕੁਰ
ਸਨ ਜਨ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਾਜ ਹੋਇਆ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ
ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ

ਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵੰਤੈ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਮੁਰਤੁ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾ ਸਗਲ ਜਨਾਏ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤੇ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ਜੀਉ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ

ਮਨ ਤਨ ਰੂਪ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੂਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਤ ॥੫॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਸੀਅਰ ਸੀ
ਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾ
ਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿ
ਛੋਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰ
ਗਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ
ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ
ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀ
ਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤ
ਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਚਰਨ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ
ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ
ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸ ਜੀਉ ॥
੮॥੧॥੧॥ ਅਨੰਦਾ ਸਹਾ ਛੰਤਾ ਰੁਤੀ ਸੂਮਲਾ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ
ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ
ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰ
ਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥

ਇਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਹੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ
ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ
ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ
ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾ-
ਈ ॥੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿ-
ਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨ
ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਊਨਵਿ
ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥
੫੫ ॥੮॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ
ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰ-
ਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ
ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਰਾ-
ਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰ-
ਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋ-
ਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ
ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ
ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰ-
ਥੁ ॥ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥
ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਣਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
॥੧੪॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ

ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਧਰ ਥਾਪਾ ॥ ਆਪ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜਗਜੀਵਨ ਸੋਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁਕਤ
ਕਿਮ ਹੋਈ ॥੧੫॥ ਵਰ ਅਚਾਰ ਸੁਨ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ਵਾ
ਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇ
ਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤ ਮਿ
ਲੀਐ ਮੀਤ ॥੧੭॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੁਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥ ਕਸ ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁ ਤਾ
ਉ ॥ ਨਦਰ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਸੂ ਅਹੰਕਾਰ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਤੀ ਤਿਨ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ॥ ਖਿ
ਮਾ ਗਹੀ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾ ਰਤਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂ
ਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਅਸਥਿਰ ਚੀਤ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਗਗਨ ਗੰਭੀਰ ਗਗਨੰਤਰ ਵਾਸ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਹਿਜ ਨਿਵਾਸ ॥
ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗਗਨ ਅਗੰਮ ਅਨਾਥ ਅਜੂ
ਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰ ਚੀਤ ਸਮਾਧ ਸਗੂਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚੇਤ ਫਿਰ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ ਸਾਰ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥
੨੦॥ ਘਰ ਦਰ ਫਿਰ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇ
ਲੇ ਫੁਨ ਹੂਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰ ਵਰ ਏਕ ਸਮਾਲ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਢੂੰਢ ਘਰ ਹੀ ਮੈ
ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲ ਭਇਆ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤੋ
ਲ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਪਰਹਰ ਮੈਲ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਜਨ ਚਜ ਅਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥
੨੨॥ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰਗ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ ਚਿਰ ਜੀਵਨ ਚੇਤਨ
ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਚੇਤਹਿ ਏਕ ਤਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤ ਭਇਆ ਪਤ
ਸਿਉ ਘਰ ਜਾਇ ॥੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢ ॥ ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗ ਹੰਢ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟ ਮੁਕਤ ਘਰ ਆਣੈ ॥ ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ
ਜੋਬਨ ਜਰੂਆ ਸਿਰ ਕਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲਾ ॥੨੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗ ਜੁ
ਗ ਦਾਤਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਜਸ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤ ਸਾਖਾ ॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਾ

ਹਾਤੁ ਪਥ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲੈ ਤਾ ਤੁਲੈ ਜਸ ਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸਾ ॥੨੫॥ ਝ
ਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦਿ ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖਹਿ ਪਰਮਾਦਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚ
ਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨੬॥ ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ
ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟਾ ॥ ਲਾ
ਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂੰ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ
ਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ
ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥ ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਈ ॥ ਠਹਕਿ ਮੁ
ਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗ
ਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥ ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿ
ਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥ ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ
ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸ
ਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥ ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹ
ਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥ ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਅ
ਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥
ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾ
ਉ ॥ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਹਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ
ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿ
ਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤ
ਲਿ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਾਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬ
ਣੀ ॥

ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਥਰ ਥ
ਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿ
ਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ
ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ
ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥
ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ
ਪਿਆਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕ
ਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ
ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏ
ਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ
ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾ
ਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ
ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ
ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾ
ਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥
੩੮ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥ ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁ
ਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ
ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥
ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾ

ਜਿਨਾ ਜੋਲੋਨੈਵਰਕੰਮਨੀਸਤਗੁਰਸੇਵਦੇਹੋਹਿ। ਵਿਰਲੇਕੇਈਆਨੀਬੁਝਣਾਸਤਗੁਰਸਚੀਐਤਲੇਹਿ।
ਨਾਵਰਹਥਵਡਿਆਈਆਜਿਕਬੁਝਹਿਤਾਹਿਨਦੇਹਿ। ਬਾਣੀਵਿਰਲੋਵੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਹੋਇ।
ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਵਾਸਾਹੋਇ। ੪੦। ਭੰਨਿਘੜਿਪਧਨੀਐਧਨੁਧਨੁਭੁਲੇਨਾ
ਹਿਉਸਾਰੇਕੂਸਰੇਵਾਹੇ। ਸਰਬਤਸੋਖਹਿਕੀਕੁਰਖੋਖੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੇ। ਭਰਮਭੁਲਾਣੇਨਵੇਸਵਿ
ਨੇਵਣਭੁਗਾਕਿਆਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਗਿਆਨਰੰਗੀਪ੍ਰਭਪਕਨੀਜਿਤਖਿਲਾਹਿਤਿਤਜਾਈ
ਐ। ਹਠਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ। ਭਕੈਭਾਲੈਗੁਰਮੁਖਬੂਝਹਿਤਾਨਿ
ਜਘਰਵਾਸਾਪਾਈਐ। ਭਕੈਭਵਜਲਮਾਰਗਾਬਿਖੜਾਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ। ੪੧। ਆਇਆਮਾਇਆਆਵਰਮੁਏਆਇਆਕਿਸੈ
ਨਸਾਥ। ਹੰਸਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥ। ਮਨਜੂਠਾਜਮਜੋਹਿਆਅਵਗਣਚ
ਲੇਨਾਲ। ਮਨਮੇਮਨਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਨਾਲ। ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹੀਜਿਉਬਾਜੀ
ਦੀਬਾਣ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣ। ੪੨। ਜੋਆਵੈਸੋਜਾਇਗਨੇਆਏ
ਗਏਪਛਤਾਇ। ਜਿਨਤੁਬਰੇਜਿਨਗਰਿਧਿਆਇਆ। ਧੰਧਾਮਾਇਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇ
ਆ। ਜੋਕੀਸੈਸੋਲਾਮੀਐਸਿਉਮੀਤਕਰੇਹੁ। ਜੀਉਸਮਰਪੇਆਪਣਾਤਨਮਨਆਗੈਦੇਹੁ।
ਅਸਾਥਿਰਕਰਤਾਤੂੰਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ। ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਰਤੀਮਨਚੋਟ।
੪੩। ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗਨਤੁੰਗਫਕੀਰ। ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬਾਧੈਧੀਰ।
ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਣਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ। ਮੈਤਨਅਵਗਣਝੁਰਮੁਈਵਿਣਗੁਣਕਿਉਘ
ਰਜਾਹਿ। ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ। ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਜ
ਪਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ। ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸੈਨਾਲ। ਵਿਣਸਤਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪ
ਨੀਜਿਚਰਸਬਦਨਕਰੇਬੀਚਾਰ। ੪੪। ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹਲਿਖਾ
ਇ। ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਧਨੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ। ਲਬਲੋਭਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰ। ਗੜ
ਦੋਹੀਪਾਤਸਾਹਿਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰ। ਚਾਕਰਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਾਹਉਤਰਦੇਇ। ਵਜਹੁਗਵਾਏਅ
ਪਣਾਤਖਤਨਬੈਸਹਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਵਡਿਆਈਆਜਿਸਭਾਵੈਤਿਸਦੇਇ। ਆਪਕਰੇਕਿਸਆਖੀ
ਐਅਵਰਨਕੋਈਕਰੇਇ। ੪੫। ਬੀਜਾਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰਕਨਿਵਾਰਣਨਰਹਨਰ
ਸਾਚੈਸਾਚੈਨਾਇ। ਵਣਤ੍ਰਿਣਢੂੰਢਤਫਿਰਰਹੀਮਨਮੇਕਰਉਬੀਚਾਰ। ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀ
ਸਤਗੁਰਹਥਭੰਡਾਰ। ਊਤਮਹੋਵੈਪ੍ਰਭਮਿਲੈਇਕਮਨਏਕੈਭਾਇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਮਿਲੇਲਾ

ਹਾਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤ
ਨੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ ੜਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੜਾੜੈ ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁ
ਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿ
ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚ
ਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ
ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅ
ਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਜਾਨ ਤੂੰ ਤੂੰ ਸਰਵਰੁ ਤੂੰ ਹੰਸੁ ॥
ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥
ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥
ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥
ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂੰ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾ
ਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ
ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥
ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਹੇਰਤ
ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੂਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰ
ਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫੦॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸ
ਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ
ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿ
ਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ

ਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨਪਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਹ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮੈਲੇਹਿ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪ
ੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥ਰਾਗੁ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਧਸਭਾਕਰਿ
ਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁ
ਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਭਾਇਜਸੁਲੇ
ਹੁ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿ
ਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥
ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘ
ਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰ
ਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਾਚੇ
ਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾ
ਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰ
ਗਿਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੫॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾ
ਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹ
ਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚ
ਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥
ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥
ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗ
ਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨ
ਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ॥ਖੰਡਿਤ
ਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰ
ਥਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾ
ਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੯॥

ਅੰਤਰ ਸਬਦ ਨਿਰੰਤਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ ਊਂਧੋ ਖਪਰ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੁਨਾਸਨ ਮਨ ਜੋਗੋਟੀ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੁ ਸਬਦ ਹੈ ਨਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸਭ ਸੰਮਾਲਾ ॥੧੧॥ ਕਵਨ ਸੋ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਕਵਨ ਸੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੋ ਆਵੈ ਕਵਨ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਘਟ ਘਟ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸਬਦ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਨਿਰਮਲ ਕਿਉ ਕਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹ ਤਤ ਬੀਚਾਰੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਦੀਜੈ ਬੰਧ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਸਾਥ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤ ਬਿਧ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝ ਇਹ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤ ਬਿਧ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤ ਬਿਧ ਜੋਤ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥੧੯॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤ ਰਾਤੇ ਇਹ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਤ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨੦॥ ਆਦ ਕਉ ਕਵਨ ਬੀਚਾਰ ਕਥੀਅਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਐ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਹਉਮੈ ਬਿਖ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨ ਰਚ ਰਚਿਆ ਤਿਸ ਸਬਦ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾਂ ਇਹ ਜਾਵੈ ਕਹਾਂ ਇਹ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸ ਗੁਰ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚ ਕਮਾਵੈ ਗਤ ਮਿਤ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦ ਬੀਚਾਰ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟ ਘਟ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤ ਸਮਾਈਐ ਤਤ ਨਿਰੰਜਨ ਸਹਜ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇ

ਹੈਸਿਖਸੋਖੋਜਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮਬਿਝਿਆਰਿਹੁਕਮਪਛਾਣੈਜੀਆਜੁਗਤਸਚਜਾਣੈਸੋਈ ॥ ਆਪੁਮੇਟਨਿਰਾਲਮੁਹੋ
ਵੈਅੰਤਰਸਾਚਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਬਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣਥੀ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਸਮਾਇਲੀਆ ॥ ਏਕੇਕਉਸਚਏਕੋਜਾਣੈਹ
ਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਕੀਆ ॥ ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦਪਛਾਣੈਅੰਤਰਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪਪਛਾਣੈਸਰਬ
ਜੀਆ ॥੨੪॥ ਸਾਚਉਪਜੈਸਾਚਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ ॥ ਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈ
ਆਵਾਗਉਣਭਇਆ ॥ ਆਵਾਗਉਣਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਲਇਆ ॥ ਏਕਾਬੇ
ਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮਰਸਾਇਣਬੀਸਰਿਆ ॥ ਸੋਬੂਝੈਜਿਸਆਪਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਸੁਮੁ
ਕਤਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ ਮਨਮੁਖਭੂਲੈਜਮਕੀਕ
ਾਣ ॥ ਪਰਘਰਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣ ॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮਭਵੈਬੇਬਾਣ ॥ ਵੇਮਾਰਗਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਮਸਾਣ ॥ ਸਬ
ਦਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਰਤੇਸੁਖਜਾਣ ॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਬਾਣੀਅਘੜਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਰੋਮਰੋਮਹਰਿਧਿਆਵੈ ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਸਾਚਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਤਰੀਐ
ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਸੋਸਬਦਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਾ
ਈਐਅਲਖਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਮੁਕਤਦੁਆਰ ॥੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਅਕਥਕਥੈਬੀਚਾਰ ॥
ਗੁਰਮੁਖਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਜਪੀਐਅੰਤਰਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਾਈਐਸਬਦ
ਅਚਾਰ ॥ ਸਬਦਭੇਦਜਾਣੈਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਸਮਾਈ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾ
ਜੀ ॥ ਤਿਸਵਿਚਓਪਤਖਪਤਸੋਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਰਪੈਰੰਗਲਾਇ ॥ ਸਾਚਰਤਉਪਤਸਿਉਘ
ਰਜਾਇ ॥ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨਪਤਨਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਅਸਟਸਿਧੀਸਭਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਭਵਜਲਤਰੀਐਸਚਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਰਅਪਸਰਬਿਧਜਾ
ਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਵਿਰਤਨਰਵਿਰਤਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਤਾਰੇਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਸ
ਬਦਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥ ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਚਰਹੇਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਰਤੇਜੋਗਜੁਗਤ
ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਮਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰ ॥ ਨਾਮਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਦਾਸੁਖਹੋਇ ॥
੩੨॥ ਨਾਮਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਹੋਇ ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਦਾਤਪਹੋਇ ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਚਕਰਣੀਸਾਰ ॥ ਨਾਮ

ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬੋਲੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰ ॥੩੩॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰ
ਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ
ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ
ਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾ
ਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗ
ਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩
੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅ
ਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ
ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰ
ਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ
ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ
ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਹਿ

ਬੋਲਾ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰਾ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ
ਚੇਲਾ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਮੈਨ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰ॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਅਹਾਰ॥
ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨਾ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨਾ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ॥੪੫॥
ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈ
ਐ ਸਾਰੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ॥੪੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ
ਨਿਵਾਰੈ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ॥
ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ॥
ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ॥
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥੪੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ
ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ
ਮਸੁੰਨੰ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਦੇਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ
ਕੋਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ॥ ਓਇ ਜ
ਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ॥
ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾ
ਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ॥੫੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ
ਸਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਨ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ॥੫੪॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ
ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ॥
ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਗਵਾਰੁ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆ

ਗਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੨॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੩॥ ਸੋ ਸਬਦੁ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੪॥ ਸੋ ਸਬਦੁ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੫॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੫੬॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੫੭॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੫੮॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੫੯॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੦॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥

ਸੋ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਖਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ
ਰੰਗੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੮॥ ਜਾ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰ
ਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੯॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈ
ਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾ
ਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੭੦॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਉ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾ
ਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ
ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੭੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿ
ਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪ
ਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾ
ਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਚੈ ਆਪਿ
ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭੪॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁ
ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮ

ਨਾਹੈ ਨਾਮ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਿਖਿਆ ਤੇ ਰੇਦ ਸਨ ਕੋ ਕਰ ਬਾਣੈ ॥ ਅਬਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਝੀ ਹੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰ
ਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥
ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆ
ਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ
ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਧਿਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆ
ਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਦੀ ਕਰਿ ਕੈ
ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰ
ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ
ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ

ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰੈ ਭਗਤੀ ॥
ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿ
ਸਨੋ ਬਖਸਾਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸਾ ਥਿਓ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਣੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿ
ਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ
ਰਚਾਇਅਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥
ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ
ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਓਹੁ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ
ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸ
ਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ
ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋ
ਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰ
ਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ
ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿ
ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ
ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ
ਆਪ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ
॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ
ਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰ
ਜਾਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ
ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਅਨਦਿਨ

ਸੇਵਾਕਰੇਸਤਗੁਰਕਬਹੂਨਛੋਡੈਪਾਸਾ॥ਜਿਉਜਲਮੈਕਮਲੁਅਲਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਉਦਾਸਾ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਭੁਕੋਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਛਤੀਹਜੁਗਗੁ
ਬਾਰਸਾਹਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਮਤਦੀਨੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸ
ਤ੍ਰਸਾਜੀਅਨੁਪਾਪਪੁੰਨਗਣਤਗਣੀਨੀ॥ਜਿਸਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਸਚੈਸਬਦਪਤੀਨੀ॥ਸਭੁ
ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾਈ॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਇਹੁਤਨਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨ
ਤੰਨਨਹੋਇ॥ਜੋਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਤਤਨਲੋਭਰਤਨਹੋਇ॥ਭੈਪਈਐਤਨਖੀਣਹੋਇਲੋਭਰਤ
ਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਧਾਤਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਮੈਲਗਵਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਰਾਮਕਲੀਰਾਮਮਨਵਸਿਆਤਾਬਨਿਆ
ਸੀਗਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਕਮਲਬਿਗਾਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਭਗਤਭੰਡਾਰ॥ਭਰਮਗਇਆ
ਤਾਜਾਗਿਆਤਾਚੂਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰ॥ਤਿਸਨੋਰੂਪਅਤਅਗਲਾਜਿਸਹਰਿਨਾਮਪਿਆ
ਰ॥ਸਦਾਰਵੈਪਿਰਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੀ॥ਮਨਮੁਖਸੀਗਾਰਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਜਨਮਸ
ਭੁਹਾਰ॥ਬਿਨਭਗਤੀਸੀਗਾਰਕਰੈਨਿਤਜੰਮਹਹੋਇਖੁਆਰ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਸੋਭਨਪਾਇਨੀਆ
ਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਹੈਸੰਸਾਰ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਲਾਇਆ
ਨੁਸੋਕਰਨਜਿਆਪਕਰਾਏਕਰਤਾਰ॥੨॥ਮਃ੩॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਨਹੋਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀ
ਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਲੋਭਵਿਕਾਰਹੈਦੂਜੈਭਾ
ਇਖੁਆਇ॥ਤਿਨਜੰਮਣਮਰਣਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਦੁਖਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਗੁਰਸਿਉਚਿਤਲਾ
ਇਆਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉ
ਬਰੇਸਚੈਸਬਦਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਅਲਪਤੁਸਦਾਰਹੈਹੋਰਧੰਧੈਸਭਧਾਵਹਿ॥ਆਪ
ਨਿਹਚਲਅਚਲਹੈਹੋਰਆਵਹਜਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਨਿ
ਜਘਰਵਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਫਤਸਮਾਵਹਿ॥ਸਚਾਗਹਰਗੰਭੀਰਹੈਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਈ
॥੭॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਚਾਨਾਮਧਿਆਇਤੂਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲਪਾਏ
ਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤਹੋਇਵਿਣਮੰਨੇਕਚਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਬੋ
ਲਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਤਰਲੋਭਵਿਕ
ਾਰ॥ਓਹਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬੈਹਿਗਲਾਕਰੈਓਨਾਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰ॥ਆਗੈਦਰਗ
ਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਮਾਰਖੁਆਰਕੀਚੈਕੂੜਿਆਰ॥ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਢਹੁਇਹ

ਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹਿ ਤਿ
ਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰਾ॥ਮਲੁ ਖੋਈ ਨਾਮੁ ਉਤਾਰਿਆ ਲੀਅਨੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਸਾ ਰਿਅ
ਰਾ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ
ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ॥ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ॥ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ॥ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿ
ਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪੀਆਈ॥੮॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇ
ਨਿ॥ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ॥ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਆ
ਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ॥ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ॥ਨਾ
ਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ॥੧॥ਮ: ੩॥ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿ
ਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ॥ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ॥ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ॥ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ॥ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ
ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ॥ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ
ਐ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਬਾਣਿ ਸਮੀਤੀ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸ
ਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ॥੯॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩॥ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ॥ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ
ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ॥ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ॥ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ॥ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋ
ਇ॥ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ॥ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ॥
ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ॥ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ॥ਲੋਕ ਮੁਹਾਵੈ ਚਾੜੀ ਖਾਇ॥ਚਉਕਾ ਦੇ
ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ॥ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ॥ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ॥ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂ
ਤ॥ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ॥ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ॥ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪ੍
ਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ॥੧॥ਮ: ੧॥ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ॥ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ
ਗਲਿ ਪਾਵੈ॥ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ॥ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵ
ਡਿਆਈ॥ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ॥ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ
ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ॥ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ

ਫਿਰੈਜੀਸਾਚਾ॥ਜਿਥੈਬੈਠੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਜੇਤੇਜੀਆਤੇਤੇਵਦਾਉ॥ਕੀਰੀਆਈਚਲਨਕਾਉ॥ਉਥੈਜਾਣੈਜੋਜ
ਹੋਸੀਦਾਨੈ॥ਹੋਰੁਫਕੜੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸਭੁਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਤਰੈਹਿਨਕੋਇ॥ਸ
ਚੋਸਚੁਵਖਾਣੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਆਗੈਪੁਛਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰਆਖੀਐਕਾਂਇਆਕੋ
ਟਗੜੂ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜਵਾਹਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਪੜ੍ਹ॥ਮਨਮੁਖਆਪਖੁਇਆਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਨਿਤ
ਕੜੂ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਸਤਦੁਖੀਆਨਸਤਸੁਖੀ
ਆ॥ਨਾਸਤਪਾਣੀਜੰਤੁਫਿਰੈ॥ਨਸਤਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਕੇਸੀਨਸਤਪੜ੍ਹਿਆਦੇਸਫਿਰੈ॥ਨਸਤਰੁਖੀਬਿਰਖੀ
ਪਥਰਆਪਤਛਾਵਦੁਖਸਹਾ॥ਨਸਤਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲ॥ਨਸਤਗਾਈਘਾਹੁਚਰੈ॥ਜਿਸਹਥਸਿਧ
ਦੇਵਹਿਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਹਿਸੁਆਇਮਿਲੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਜਿਸਘਟਭੀਤਰਿਸਬਦਰ
ਵੈ॥ਸਭਘਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿ॥ਜਿਸੈਖੁਆਈਤਿਸਕਉਣਕਰੈ॥ਜਿਸੈਦਿਖਾਵੈਵਾਟੜੀਤਿਸੈਭੁਲਾਵੈ
ਕਉਣ॥ਜਿਸੈਭੁਲਾਈਪੰਧਸਿਰਿਤਿਸਦਿਖਾਵੈਕਉਣ॥੧॥ਮ:੧॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ॥ਜਪਤ
ਪਸੰਜਮਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈਈਸਰਸਤਸਰੂਪ॥
ਪਰਮਤੰਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੨॥ਮ:੧॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪ॥ਭਿਖਿਆਭੋਜਨਕਰੈਸੰਤਾਪ॥ਅਉ
ਹਟਪਟਣਮੈਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ॥ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਸਰੂਪ॥ਪਰਮਤੰਤਮੈਰੇਖ
ਨਰੂਪ॥੩॥ਮ:੧॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸ॥ਅਰਧਉਰਧਕਰੈਨਿਰੰਜਨਵਾਸ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏ
ਗੰਢ॥ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦਸਤਸਰੂਪ॥ਪਰਮਤੰਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ॥ਮ:੧॥
ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਇਆਪਖਾਲੈ॥ਕਾਂਇਆਕੀਅਗਨਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੈ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦਨਦੇਈਝਰਨਾ॥
ਤਿਸਪਾਖੰਡੀਜਰਾਨਮਰਨਾ॥ਬੋਲੈਚਰਪਟਸਤਸਰੂਪ॥ਪਰਮਤੰਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੫॥ਮ:੧॥ਬੈਰਾਗੀ
ਸੋਜੋਉਲਟੈਬ੍ਰਹਮ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮੈਰੋਪੈਥੰਮ॥ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆਨ॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤ
ਸਮਾਨ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰੀਸਤਸਰੂਪ॥ਪਰਮਤੰਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੬॥ਮ:੧॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁ
ਗਤਾ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਾ॥ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣਸੋਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈਹੀਆ
ਉ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰਕੋਕਹੈ॥ਛਿਆਵਰਤਾਏਵਰਤੈਪੂਤ॥ਨਸੰ
ਸਾਰੀਨਅਉਧੂਤ॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਜਾਇ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿ
ਦਰਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥਹੁਹਰਿਜਾਤਾ॥ਮਾਨਸਦੇਹਗੁਰਬਚਨੀਪਾਈਐ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮ
ਪਛਾਤਾ॥ਬਾਹਰਿਮੂਲਨਖੋਜੀਐਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਨਨੀਤਿ
ਨਜਨਮਗਵਾਤਾ॥ਸਭਮੈਏਕਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਮਨੂ

ਰਖ ਹੋਇ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ । ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ । ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁ
ਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ । ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ । ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿ
ਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉ
ਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ । ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ।੧। ਮਃ ੧ ।
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ । ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ । ਤਲਬਾ ਪ
ਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ । ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ । ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ
ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ । ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ।੨। ਪਉੜੀ । ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ । ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਲਾਹੀ
ਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ । ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ।੧੩। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ । ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ । ਪਰਸਰਾਮੁ ਰੋਵੈ
ਘਰਿ ਆਇਆ । ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ । ਐਸੀ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ । ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾ
ਲਾ ਭਇਆ । ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ । ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ । ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ
ਡਉਰੂ ਵਾਇ । ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ । ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ । ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ
ਇਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ । ਰੋਵੈ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚੈ ਧਨੁ ਜਾਇ । ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ । ਬਾ
ਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ । ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ । ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ । ਅਉਰੀ ਕਰਮ
ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ।੧। ਮਃ ੨ । ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ । ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀ
ਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ।੨। ਪਉੜੀ । ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ । ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ । ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ । ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ
ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ।੧੪। ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ । ਨਾ
ਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ । ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆ
ਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ।੧। ਮਃ ੨ । ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ । ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ । ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ । ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰ
ਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ।੨। ਪਉੜੀ । ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ । ਬਜਰ ਕ
ਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ । ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ । ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰ

+3

ਤਰ ਜਾਨਦਾ ਰਚਨੁ ਠਾਕੁ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮੈ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮ: ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਨ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗੀਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂ

ਇਆ ਗਾਰੀਂ ਠੋ ॥ ਆਪਣੁ ਪਖੁ ਤੂ ਜਲੈ ਨਾਹੀ ਪਖੁ ਮੋਹਿਤ ਕਿਛੁ ਨ ਡੋ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ
ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ
ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕਿਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾ ਭੁਲਾਏ ਸੋ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥
ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਓਥੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆ
ਣਾ ॥ ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਾਇਓ ਓਥੈ ਓਨਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ
ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰ
ਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਈਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ॥ ੫੩॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀ
ਠੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ
ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰ

ਜਨਤਰਿਆਜੋਲਾਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਬਖਸਿਆਗੁਰਸਤਗੁਰਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿ।੩।ਆਪਉ
ਤ੍ਰੀ।ਥਣਥਨਾਂਤਰਥਾਨਆਪਿਹੀਬਣਿਆ।ਆਪੇਸੁਰਗਸਾਹੁਆਪਹੀਖਣਿਆ।ਆਪੇਕਰੇਪਸਾਰਿਆ
ਪਰਿਗਰਣਿਆ।ਆਪੇਸੁਰਗਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਣਿਆ।ਆਪੇਕਰੇਪਸਾਉਆਪਰਗਰਣਿਆ।ਕਦਰਤੁਕੀਮ
ਨਪਾਇਆਅਲਖਬ੍ਰਹਮੰਣਿਆ।ਅਗਮਅਥਾਹਿਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਣਿਆ।ਆਪੇਖਗਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾ
ਰਣਿਆ।ਕੋਇਜਾਣੈਕਿਮਤਕੇਵਡੁਮਣਿਆ।ਸਭਸਾਹਿਬਆਪਗੁਰਮੁਖਪਰਗਟਿਆ।੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥
ਸੁਣਿਸਜਨਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਗੁਰਦੇਹਦਿਖਾਲਿ।ਹਉਤਿਸਦੇਵਾਮਨਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾ
ਲਿ।ਇਕਸਿਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਗੁਰਤਿਨਮਿਲਾਇਅਨੁਜਿਨਸਦਾਵਰਤ
ਹਿਨਾਲ।੧॥ਮਃ੫॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਲੋਚਾਮਿਲਨਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ।ਕੋਈਐਸਾਸਜਣਲੋੜਿਲਹੁਜੋ
ਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿ।ਗੁਰਪੂਰੈਮਿਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਤਿਸਜੇਵਡੁਅ
ਵਰਨਕੋਇ।੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਵਣਹਾਰਦਤਾਰਕਿਤੁਮੁਖਸਾਲਾਹੀਐ।ਜਿਸਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕਸਮਾ
ਹੀਐ।ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਸਭਨਾਇਕਧਰ।ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਿਕਰ।ਕਰਤਾਅਨਦੁਬਿਨੋਦ
ਕਛੂਨਜਾਣੀਐ।ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥਹਉਤਿਸਕੁਰਬਾਣੀਐ।ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਗਾਵਣਜੋਗਿਆ।
ਸਤਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇ ਤਾਹਰਿਰਸਭੋਗਿਆ।੨॥ਮਃ੫॥ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਆਨਿਸਭਰਖੇਕਟੰਬੈ
ਨਾਲਿ।ਕਾਰਜਆਪਸਵਾਰਿਅਨਿਸੋਪ੍ਰਭਸਦਾਸਮਾਲਿ।ਮਾਤਪਿਤਾਗਲਲਾਇਕੈਦਾਸਹੁਨੁਬਾਲਕੁਪਾਲਿ।
ਦਿਆਲਹੋਇਸਭਜੀਆਜੰਤਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ।੧॥ਮਃ੫॥ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ।
ਦੇਹਨਾਮਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖ।ਗੁਰਿਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤੀਆਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ।੨॥ਪਉ
ੜੀ।ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈ।ਘੜੀਨਮੁਹਤਚਸਾਤਿਸਬਿਨੁਨਸਰੈ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਕਿਆਕੋ
ਲੁਕਿਕਰੈ।ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ।ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਸੋਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਸੋ
ਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ।ਜਿਸਹਿਜਰਾਇਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ।ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿ
ਸਮਨਧਰੈ।੩॥ਮਃ੫॥ਧੰਨਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇ।ਧੰਨਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖ
ਜਪਦੇਨਾਉ।ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸ
ਜਣਮੇਲਹੁਰਾਇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਲਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਜਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪ
ਅਨਤਨਕਤਹੂਜਾਇ।੧॥ਮਃ੫॥ਧੰਨਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ।ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੰਜੋਗੜਾ
ਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰੁ।ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ।ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹ
ੜਾਇਕਸਚੁਨਾਮਅਧਾਰੁ।ਜਨਨਾਨਕਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ।੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਫ
ਤਿਸਲਾਹਣਿਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ।ਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ।ਜਿਸਨੋਲਗਾ

ਰੰਗਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਜਿਨਾਇਕੋਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਇਕੁਦੁਨਿਮਨਿਰਤਿਆ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਜਗਤੁਛੁਟੈਗੋਈ॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਾਰਾ
ਬੁਧਣੀਨਾਲਿਜੋਗਾਈ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਪਿਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜੋਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥
੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾ
ਲਿਮੈਸੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋੜੈਰੰਗੁ॥
ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁਹੈਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਥੁ॥ਹ
ਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤਿਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁ॥ਵਡਾਸਾਹਿ
ਬੁਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥
ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰ
ਧੁ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ॥ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵਨੇਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁ॥ਜਿ
ਤੁਦਿਨਿਕਿਛੁਨਹੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧੁ॥ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ॥
ਕੂੜਾਗੰਢੁਨਚਲਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧੁ॥ਅੰਧੇਆਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਲਪ
ਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਧੁਰਿਪੂਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇ
ਜਨਉਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਹਾਕੁ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁ
ਕਿਉਲਭੈਤਿਨਖਾਕੁ॥ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁ॥ਦਿਸੈਸਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਾਕੁ॥ਜਿ
ਸੈਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਾਕੁ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿਝਾਕੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਾਗੁ॥ਤਿਸੁਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਹਰਣਾਖੀ
ਕੂਸਚੁਵੈਣੁਸੁਣਾਈਜੋਤਉਕਰੇਉਧਾਰਣਾ॥ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਣਹੁਛਬੀਲੀਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨ
ਸਾਧਾਰਣਾ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਣਾ॥ਊਣੀਨਾਹੀਝੂਣੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿ
ਸੈਵਿਹੂਣੀ॥ਪਿਰੁਛੈਲੁਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ॥ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਾਹਉਚੁਕੀਨਾ
ਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ॥ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਾਗੀਤੂਸੁਣਿਸਚੁਸੰਦੇਸਾ॥ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗ
ਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥
ਕਰਮਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਹੁਰਾਤਿ
ਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਾਹੇਮਨਤੂੰਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੂੰਸਭਿਦੁਖ
ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੀਆਸਭਿਕਿਲਵਿਖਗਏਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿ

ਨਾਵੈ ਗਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਉਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਉ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ
ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ
ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ
ਸਕਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ
ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬ
ਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥
ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ
ਖਾਇ ਖਰਚੇ ਰਹੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਵਹਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਪੰਡਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾ
ਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆ
ਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥
ਸਤਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ
ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਆ ॥
ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਵਗੁਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇ
ਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹਿ ਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕ
ਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ
ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾ

ਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲ
ਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ
ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ
ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁ
ਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ
ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸ
ਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ
ਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ
ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ
੫ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ
ਨਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰ
ਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ
ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੫ ॥ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਸੁ ਖਾਇਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਹੁਕਮਿ
ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋ

ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮਰਿ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸੰਤਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਤ ਸੇ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡੀਠਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ
ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀ-
ਉ ਪਾਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਇਆ ਬੰਧਾ-
ਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾ-
ਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈ-
ਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ
ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀ-
ਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ
ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉ-
ਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮ
ਪਦਾਰਥੁ ਸਤਗੁਰ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕਮ-
ਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ
ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਤਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਨਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ-
ਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾ-
ਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸ-
ਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉ-
ਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਪਾਰ ਨ
ਜਾਪੈ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘ-
ਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ
ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ
ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਮੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ

ਕਿਸਹੀ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਇਹੁ ਰਬ ਨ ਭਾਇਆ ਤਿ ਸੂਰੀਆ ਹਿਸੁਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਫਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਮਿਲਨ ਨੋ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥ ਧੰਨੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤੂ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਆ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਨਾਨਾ ॥੪੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰੈ

ਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗਆਲੂਣੀਚਟੀਐ।ਲੰਗਰਚਲੈਗੁਰਸਬਦਹਰਿਤੋਟਨਆਵੈਖਟੀਐ।ਖਰਚੈਦਿਤ
ਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੈਰਦਬਟੀਐ।ਹੋਵੈਸਿਫਤਖਸੰਮਦੀਨੂਰਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ।ਤੁਧੁਡਿਠੇ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮਲਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ।ਸਚਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ।
ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ।ਦਿਲਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਬੰਨਭਾਰਉਚਾਇਨਿਛਟੀ
ਐ।ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ।ਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਉਵਟੀਐ।੨।ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋ
ਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ।ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ।ਸਤਗੁਰਆਖੈਸ
ਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ।ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚਕਰਤੈਬੰਧਬਹਾਲੀ।ਨਾਨਕਕਾ
ਬ+ ਇਆਪਲਟਕਰਮਲਤਖਤਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ।ਦਰਸੇਵੈਉਮਤਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ।ਦਰ
ਦਰਵੇਸਖਸਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ।ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤਰਾਲੀ।ਲੰ
ਗਰਦਉਲਤਵੰਡੀਐਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਖੀਰਘਿਆਲੀ।ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ।
ਪਏਕਬੂਲਖਸਮਨਾਲਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ।ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਗੋਇਉਠਾਲੀ।੩।ਹੋ
ਰਿੰਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨੀਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ।ਨਾਨਕਈਸਰਜਗਨਾਥਉਚਹਦੀਵੈਣ
ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ।ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤਕਰਨੇਤ੍ਰਬਾਸਕਸਬਦਰਿੜਕਿਓਨੁ।ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅ
ਨੁਕਰਆਵਾਗਉਣਚਿਲਕਿਓਨੁ।ਕੁਦਰਤਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡਪਿਡਠਿਣਕਿਓਨੁ।
ਲਹਣੇਧਰਿਓਨਛਤ੍ਰਸਿਰਅਸਮਾਨਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ।ਜੋਤਸਮਾਣੀਜੋਤਮੈਆਪਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿ
ਓਨੁ।ਸਿਖਾਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਕੈਸਭਉਮਤਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ।ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁ।੪।ਫੇਰਵਸਾਇ
ਆਫੇਰੁਆਣ।ਸਤਗੁਰਖਾਡੂਰ।ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਲਤੁਧਹੋਰਮੁਚਗਰੂਰ।ਲਬਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾ
ਜਿਉਪਾਣੀਬੂਰ।ਵਰ੍ਹਿਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰ।ਜਿਤਸੋਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹਠਰੂਰ।ਨਉਨਿ
ਧਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈਤੁਧਵਿਚਭਰਪੂਰ।ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰ।ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧਸੁਝੈਦੂਰ।
ਖ+ ਫੇਰਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਸਤਗੁਰਖਾਡੂਰ।੫।ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣ।ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰ
ਵਾਣ।ਜਿਨਬਾਸਕਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਨੇਹੀਤਾਣ।ਜਿਨਸਮੁੰਦਵਿਰੋਲਿਆਕਰਮੇਰਮਧਾਣ।ਚਉ
ਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣ।ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤਕੀਓਪਲਾਣ।ਧਨਖਚੜਾਇ
ਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣ।ਕਲਵਿਚਧੂਅੰਧਾਰਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣ।ਸਤਹੁਖੇਤਜਮਾਇਓਸਤ
ਹੁਛਾਵਾਣ।ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੁਝੀਓਸਮਨਮੈਸਬਦਪਰਵਾਣ।
ਆਵਾਗਉਣਨਿਵਾਰਿਓਨਕਰਨਦਰਨੀਸਾਣ।ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰਲੈਸੋਪੁਰਖਸੁਜਾਣ।
ਝਖੜਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤਮੇਰਾਣ।ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਆਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣ।ਕਿਆਸਲਾਹੀ

ਸਲੋਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥੪੫॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੋ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਿਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥ ਵਾਰਾਂ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨੩ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰਾਂ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤੀਆ ਕੇ ਸਬਦ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਕ ੬ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ ਹਮ ਤੁਅ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ

ਤੁਰੇ ਮੈ ਮਗਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰਿ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਂਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥
ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਂਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾ-
ਨੀ ॥੨॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋ-
ਰ ਪਚਾਹੀ ॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਵਨੁ ਸੁਰਗੁ ਕਹੀਐ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪ-
ਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ
ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ
ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾ-
ਉ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦ-
ਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ
ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸੰ-
ਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿ-
ਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ
ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾ-
ਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਾਹਾ ਮੋਹਿ ਤੋਹਿ ਬ-
ਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨੈ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕ-
ਲੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹ-
ਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿ-
ਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ
ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥ ਐਸਾ
ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮ-
ਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰ-
ਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨਿ

ਟਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਣਤਿ ਪਤਰਣ ਤਾਰਣ ਦੇਂਤਾ ਮਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅ
ਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪ
ਰਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੋਤ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ
ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏਹ ਸੰਪੈ ਮੋਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏਹੁ ਸੁਪਨੰਤਰ
ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਕਤਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਹਿ ਉਤਰੈ
ਸਭ ਭਾਰ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ
ਕੇਲ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹਿ ਰਾਖੁ ਉਤਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹਿ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ
ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ
ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹਿ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਸਦਾ
ਦੁ ॥ ਜਾਗ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ
ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤ ॥
੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ
ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਾਹੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲ
ਟੀਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥
ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨ
ਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ ਕ
ਹਤ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪ ॥ ਕਰ ਰੇ ਗਿ
ਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸ ॥ ਕਹੈ
ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ
+ਅ

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

ਰੇਬਾਈ ॥ ਨਿਰਾਮਇਸੁਆਮੀ ਆਰਪਹੂਚੁਆਰੇਖਤੁਜੈਮਿਲੇਨਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਬਕੁਬਾਦਿਓਆਬੇਅੰਬਕਾਇਕਨੀਬਾਰੇ
ਲਾਪਾਕਾਸ੍ਰਾ ॥ ਸਤੇਰਹਲਾਸੇਬਦਪਾਕਾਮੂਰਖਪੰਡਿਤਗਾਵਰਾ ॥ ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਸਤੀ
ਚੁਨੀਨਜਾਈ ॥ ਕਹੈਕਬੀਰੁਗੁਰਿਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਨੀਅਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਅਲੇਗੂਡੀਆਆਕਾਸਮਧੇਭਰਮਾਈਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਬੇਧੀਅਲੇ ॥
ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾਚਿਤੁਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਅਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਅਲੇਊਦਕਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੰਦ
ਰੀਏ ॥ ਹਸਤਬਿਨੋਦਬੀਚਾਰਕਰਤੀਹੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰਦਸਜਾਕੇਗਊ
ਚਰਾਵਨਿਛਾਡੀਅਲੇ ॥ ਪਾਂਚਕੋਸਪਰਗਊਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਛਰਾਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਸੁ
ਨਹੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਜਬਿਰੂਧੀਚੀਤੁਸੁਬਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ ॥
੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾਨਾਮਦੇਵਜੀ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆਨੰਤਾਗੀਤਕਬਿਤਨਗਾਵਉਗੋ ॥ ਅਖੰਡ
ਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨੁਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਿਰ
ਹਾਉਗੋ ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਵਉਗੋ ॥ ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀ
ਆਜੰਤਨਸੰਤਾਵਉਗੋ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਨ੍ਹਾਵਉਗੋ ॥੩॥ ਪੰਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸੋ
ਭਾਭਲੋਭਲੋਨਕਹਾਵਉਗੋ ॥ ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਵਉਗੋ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਾ ਸਮਾਧ
ਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਇਆ ॥ ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ ॥ ਰਾਮਕੋ
ਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਿਪੰਖਿਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁਨਹੋਤਾਸੂਰੁਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਸਤੁਨਹੋਤਾਬੇਦੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਹੋਇਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਘਰੁ ॥੨॥ ਬਾ
ਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਟਿਤੀਰਥਮਰੈਅਗਨਿਦਹੈਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈ ॥ ਸੋਨਾਗ
ਰਭਦਾਨੁਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ ॥ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਪਾਖੰਡੀਮਨਕਪਟੁਨਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀ
ਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਮਤੀਸਹਸਗਊਦਾਨੁਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ
ਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ ॥ ਆਤਮਜਉਨਿਰਮਾਇਲੁਕੀਜੈ ॥ ਆਪਬਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮ
ਨਹਿਨਕੀਜੈਰੋਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈਦੋਸੁ ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਣਪਦੁਚੀਨ੍ਹਿਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾ
ਮਚੰਦੁਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀ
ਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਭੁ
ਸੁਨੀਐ ॥ ਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿਰਨਹੋਇਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ ॥ ਦੇਵਸੰਸੈਗਾਂਠਿ
ਨਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਇਨਪੰਚਹੁਮਿਲਿਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਬਡਕਬਿਕੁਲੀਨਹਮਪੰਡਿ

ਤਹਮਜੋਗੀਸੰਨੀਆਸੀ ॥ ਗੀਆਨੀਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਇਹਬ੍ਰਿਧਕਬੈਨਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੇਰਵਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਝ
ਸਿਭੂਲਪਰੇਜੈਸੇਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿਅਧਾਰਨਾਮਨਾਰਾਇਣਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਉਕੀ ॥ ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਤੀਨਬਸੈਇਕਠਾਈ ॥
ਬੇਣੀਸੰਗਮਤਹਪ੍ਰਾਗਮਨਮਜਨਕਰੇਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁਤਹਾਨਿਰੰਜਨਰਾਮਹੈ ॥ ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿ
ਰਲਾਕੋਇ ॥ ਤਹਾਨਿਰੰਜਨਰਮਈਆਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵਅਸਥਾਨੈਕਿਆਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹਬਾਜੇ
ਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਣੀ ॥ ਤਹਚੰਦਨਸੂਰਜਪਉਣਨਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀਜਾਗੀਗੁਰਮੁਖਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪ
ਜੈਗਿਆਨਦੁਰਮਤਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਗਗਨੰਤਰਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁਕਲਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈਤਾਸ
ਪਰਮਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਹਾਟਹਾਟਪਰ
ਆਲਾਆਲੇਭੀਤਰਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁਰਹੈਸੁਕਬਹੂੰਨਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਤਿਲੋਕਸਮਾਧਿਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜਮੰ
ਤ੍ਰਲੈਹਿਰਦੈਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆਉਲਟਸੁੰਨਮਹਿਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਅਲੀਆਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉਇੰਦ੍ਰੀਬਸਕਰ
ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਰਾਖਹੁਚੀਤ ॥ ਮਨਤਨਅਰਪੈਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤ ॥੬॥ ਕਰਪਲਵਸਾਖਾਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ
ਜਨਮਨਜੂਐਹਾਰੈ ॥ ਅਸੁਰਨਦੀਕਾਬੰਧੈਮੂਲ ॥ ਪਛਮਫੇਰਿਚੜਾਵੈਸੂਰ ॥ ਅਜਰਜਰੈਸੁਨਿਝਰਝਰੈ ॥
ਨਾਥਸਿਉਗੋਸਟਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖਦੀਵਾਜੋਤਦੁਆਰ ॥ ਅਨੂਆਅਨੰਤਜੋਤਬਿਚਕਾਰ ॥ ਮ
ਨਮਾਣਕਰਤਨਮਹਿਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਪਦਮਦੁਆਲੈਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ ॥ ਪੰਚ
ਸਬਦਨਿਰਮਾਇਲਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ ॥ ਦਲਮਲਦੈਤਹੁਗੁਰਮੁਖਗਿਆ
ਨ ॥ ਬੇਣੀਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਮ ॥ ਜੂਮਲਾ ॥੧ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਰਾਗਨਟਨਾਰਾਇਣਮਹਲਾ੪ ਘਰ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਅਹਿ
ਨਿਸਨਾਮਹਰੇ ॥ ਕੋਟਕੋਟਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਪਾਸਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੈਅਰਾਧ
ਹਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ ॥ ਕਿਲਬਿਖਦੋਖਗਏਸਭਨੀਕਰਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲਹਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨਖਿਨਨਰਨਾਰਾਇਣ
ਗਾਵਹਿਮੁਖਬੋਲੈਨਰਨਰਹਰੇ ॥ ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇਕਖਿਨਪਲਦੂਰਕਰੇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆਹਰਿਕੇਭਗਤਹਰੇ ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਦੇਹਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥
ਕਿਰਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਜਗਜੀਵਨਰਾਖਲੇਹੁਸਰਣਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕਜਨਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾ
ਜਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ॥ ਰਾਮਜਪਜਨਰਾਮਨਾਮਰਲੇ ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਉਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿ
ਧਾਰੀਹਰਿਕਿਰਪਲੇ ॥ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿਮਿਲਸਲਲਸਲਲੇ ॥ ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਮਿਲਰਾਮਰਸਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਬਲਲੇ ॥ ਪੁਰਖੋਤਮਹਰਿਨਾਮਜਨਗਾਇਆਸਭਦਲ

ਦੁਖੁਦਲਸੇ॥ਜਿਉਕੋਈਦੇਖਿਅਸਾਧਪੰਥਧਾਤਹਰਿਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖ੍ਰਿਨਪਰਸੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ
ਜੀਉਕੁਰੰਕਦੇਖੈਸਮਕਮਲੇ॥ਉਨਦਰਸਨਪਰਸਨਪਰਸਨਹਰਿਗਾਵੈਜੈਸੇਨਾਥੰਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲੇ॥ਹਮਰੇਸੁਆਮੀ
ਹਮਲੋਚਲਾਈਹਮਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਮਿਲਹਰਿਲਾਇਹਰਿਮੇਲੇਆਨੰਦਕੁਲੇ॥੪॥
੨॥ਨਟਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਨਪਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਨਿਰਖੇ॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀ
ਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉ
ਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੇ॥੨॥ਹਮਅਵਗਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾ
ਸੰਗਿ ਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਬਸਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਜਨਖੇ॥੩॥ਜਿ
ਨਕਉਹਰਿਤੁਮਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮ
ਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਿਨਿਖੇ॥੪॥੩॥ਨਟਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆ
ਏਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨ
ਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ॥੨॥ਜੋ
ਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀ
ਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾ
ਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇ
ਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀ
ਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਤੁਮਆਪਨੇ॥ਮਾਇ
ਆਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬਾਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥੨॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁ
ਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ਨਟਮਹਲਾ੪॥ਮੇ
ਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕੇ
ਤੁਮਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗ

ਜੌ ਦਿਨੁ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੋ ੪੩੮
ਤੂ ਅਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਹਰਿ ਗਤਿ ਹੇ ॥ ਹਉ ਬਾਰਕ ਕਉ ਰਿਦ ਤੂ ਸਤ ਤਪ ਧਾਰੋ ਹਮ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਮ ਕਰੇ ॥
੩॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧ ਹਮ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਿਹ ਫਲ ਫਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਛਹ
ਰੈਣ ਸੇਵ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਕਿਰਪ ਹੇ ॥੪॥੯॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥
ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ
ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ
ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮਨ ਤਨ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ ॥
ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹੰਤੀ ॥ ਹ
ਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਵਿਚ ਉਤਮ ਮਤ ਗੁਰਮਤ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ ਜਿਨ
ਜਨ ਸੁਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ ਜਿਨ ਜਨ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨ ਰਸ ਚਾਖਿ
ਆ ਤਿਸ ਜਨ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹੰਤੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥ ਹਰਿ
੨॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੋਈ ਆਨ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ ॥
ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗ ਗੁਰ ਸੰਤ ਬਤਾਇਓ
ਗੁਰ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥ ਅੰਤਰ ਕਪਟ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥
ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥
੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤ ਦਰਸਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਦਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾ
ਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆ
ਣਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥

ਖਿਆ ਜਨ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਛੁ ਆਨਨ ਦੀਤ੍ਰੈ ਸਦਾ ਦੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਲਾਇਓ ਤਿਹ ਗੁਰ
ਬਹੁ ਨੀਕਾ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ
ਕੀਓ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ
ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿ
ਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ
ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥ ਨਟ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ
ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ
ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਆਪਨੇ ਕਉ
ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥ ਪੂਰ
ਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋ
ਰੀ ॥੨॥੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਠ
ਪਹਿਰ ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ
ਣ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣੁ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੭॥੮॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਊ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤੁ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤੁ ॥੨॥੧॥ ਮ: ੫ ॥੯॥ ਮ: ੪ ॥੯॥ ਜੁਮਲਾ ੧੮ ॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰ ਮਲਗਾਰੇ ॥

ਨਾਮੇ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਉਰਹਿ ਮਸਕਰੀ ਮਸਕਰੀ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰਨੀ ਕੇਵਲ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਕਉ ਪਾਖੰਡੁ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੋਵੈ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ

ਸੰਕਤੇ

ਜਿਉ ਡਰੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ

ਰੇ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਠਾਕੁਰ ਦਇਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭੁ ਲੇਣੀ ਜਗਤ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਣ ਇਆਲ ਦਇਆ ਲਕੀਨੇ ਦੇਵਹਿ ਨ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕੂਰੇ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸ ਵਾਸ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਨੀ ਕ੍ਰਮ ਕੁਲਾ ਮੂਗ ਮੇ ਬਾਰੇ ॥ ਬਨ ਬਨ ਜਨ ਨੂੰ ਰਖਿਆ ਕੀ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥ ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥ ਪਵਨ ਸੂਤ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥ ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥੫॥

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਉ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾਲ ਫੂਲ ਬਿਸੁਕਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵੈ

ਬੇਦ

ਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੁਟਕੈਬਿਖੁਖਾਰੋ॥੫॥ਮੀਤਜਨਸੰਤਸਾਧੀਮਿਲੁਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲੈਪਰਉਪਕਾਰੋ॥
ਸੰਤਹਸੰਤਮਿਲੈਮਨਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਕਮਲਸਵਾਰੋ॥੬॥ਲੋਭੁਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁ
ਹੈਹਲਕਿਓਸਭੈਬਿਗਾਰੋ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਣਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੋ॥
੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿ
ਗੁਰੁਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੮॥੬॥੮॥ਜੁਮਲਾ॥ਜੋੜ॥ ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮ
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਨਿਕਜ
ਹਲਾ੪॥ਰੂਪਕੋ॥ਘਰੁ॥੧॥
ਤਨਕਰਿਰਹੇਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਬੋਧਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਤਝਗਰਤੇਝਗਰਾਇਆ॥ਹਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇਰੇਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥ਸਰਣਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪਾਲਤਾਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਹ
ਰਣਾਖਸਿਪਕਰਿਆਹਰਿਰਾਖਿਲੀਓਤਰਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਰੇਮਨਮਹਲੁਪਾਵਣਸਭਦੂਖਭੰ
ਜਨਰਾਇਆ॥ਭਉਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥
੩॥ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਸੁਆਮੀਭਉਭਗਤਭੰਜਨਗਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਰੁਹਰਿਉਰਿਧਾ
ਰਿਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡ
ਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭ
ਨੀਕਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰਿਨਾਤਾ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਉਹਰਿਕੀ
ਆਬਾਤਾ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਜੁਦਰੀਆਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਲਿਲਾਟ
ਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤਾ॥ਜਨਕੀਪੰਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੪॥
੨॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾਮਨਿਭਾਵਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥
ਅਪਰੰਪਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖੁਗੁਰੂਲਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮਧਮ
ਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਆਨਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰੂਖਿਨਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾਇ
ਓ॥ਪ੍ਰਭਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਆਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਸਬਦਰੰਗਹਿਹਰਿਬਾਜਿਆ
ਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਨਹੀਭਾਇਓ॥
ਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਅ

ਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਹਰਗੁਲਾਠੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਇਓ॥
੩॥ਮਾਲੀਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਰਸਲਾਗ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਭਇਆਗੁ
ਰਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਗਤਲਾਗਉਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮ
ਨਸੋਇਓਗੁਰਮਤਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਆਈਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮ
ਨਮੁਖਰੰਗਕੁਸੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸਮਚਾਰਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡ
ਧਰਮਰਾਇਕਾਲਾਗਾ॥ਸਤਸੰਗਤਪ੍ਰੀਤਸਾਧਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗਮਜੀਠਹਿਬਹੁਲਾ
ਗਾ॥ਕਾਂਇਆਕਾਪਰਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇਹਰਿਰੰਗਨਲਹਿਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੇਚ
ਰਨਪਖਾਰੇਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨਲਾਗਾ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇਮਨਭਜਹ
ਰਿਰਾਮਨਾਮਗੋਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਨਤਨਲੀਨਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਮਤਗੁਰਮਤਰਾਮਰਸਾਲਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਨਾਮਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤ
ਕਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰ
ਬਜੰਜਾਲਾ॥ਤਿਨਜਮਨੇੜਨਆਵਈਗੁਰਰਾਖੇਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਕਕਛੂਅ
ਨਾਜਾਨਹਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ॥ਕਰਮਾਇਆਅਗਨਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਰਾਖੇਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥੩॥ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖਹਰਿਜਸਜਾਲਾ॥ਮਨਅਨ
ਦਭਇਆਗੁਰਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੫॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇ
ਰੇਮਨਹਰਿਭਜਕਿਲਬਿਖਸਭਕਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਪੂਰੈਮੇਰਾਸੀਸਕੀਜੈਗੁ
ਰਵਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸਮਨਦੇਵਉਕਟਕਾਟ॥ਹਰਿਸਾ
ਜਨਮੇਲਓਗੁਰਪੂਰੈਗੁਰਬਚਨਬਿਕਾਨੋਹਟਿਹਾਟ॥ਮਨਕਰਪ੍ਰਾਗਦਾਨਬਹੁਕੀਆਸਰੀ
ਰਦੀਓਅਧਕਾਟ॥ਬਿਨਹਰਨਾਮਕੋਮੁਕਤਨਪਾਵੈਬਹੁਕੰਚਨਦੀਜੈਕਟਕਾਟ॥੨॥ਹਰਿਕੀ
ਰਤਗੁਰਮਤਜਸਗਾਇਓਮਨਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਫੋਰਭਰਮਭਉਭਾਗਾਲਜ
ਭਾਨੀਮਟਕੀਮਾਟ॥੩॥ਕਲਜੁਗਗੁਰਪੂਰਾਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਮਸਤਕਲਿਖੇਲਿ
ਲਾਟ॥ਜਨਨਾਨਕਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਭਲਾਥੀਭੂਖਤਿਖਾਟ॥੪॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ਰਾਗ
ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰ੧॥ ੧ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ॥

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮ
ਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਨਿਤ ਚ
ਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
੨ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥
੩ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ
ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾ
ਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟੈ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚ
ਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟ
ਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ
ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ
ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥
ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀ
ਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖੇ ਖੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸ
ਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖੈ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥ ਗਰੁੜ
ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ
ਹੈ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ
ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹੀ
ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥
ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖੈ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰ
ਤ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸੈ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨੈ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ
ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆ
ਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧ
ਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿ
ਦੇ ਮਝਾਰਿ

ਨੈਮੰਗ੍ਰਾਰ॥੪॥੫॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਸਭਕੈਸੰਗੇਨਾਹੀਦੂਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਿਹਾਜਰਾਹਜੂਰ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸਨਾਮ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾ
ਕੀਸੇਵਕਰੇ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਰਪਾਲ॥ਸਦਾਧਰਮਜਾਕੈਦੀਬਾਣਿ॥ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕਰ
ਨਾਆਪਨਆਪਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰ॥ਜਾਸੁਮਿਲਤਹੋਵੈ
ਉਧਾਰ॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਤਨਹਿਰਾਤ॥੪॥੫॥੧॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੧॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜੀਵਣੈਕਾਮੂਲ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਠਾਈ
ਸੂਖਮੋਅਸਥੂਲ॥ਆਲਜਾਲਬਿਕਾਰਤਜਿਸਭਿਹਰਿਗੁਨਾਨਿਤਗਾਉ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨਮਾਂਗੈ
ਦੇਹੁਆਪਨਾਨਾਉ॥੨॥੧॥੬॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ॥ਕਉਨ
ਜਾਨੈਚਲਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤਨਾਹੀਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਖਿਨਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਘੜਿਭੰਨਿਜਨਮ
ਮਰਣਕਰਨੈਹਾਰ॥ਜੇਤਕੀਉਪਾਰਜਨਾਪ੍ਰਭਦਾਨਦੇਇਦਾਤਾਰ॥ਹਰਿਸਰਨਿਆਇਓਦਾਸਤੇਰਾ
ਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮਅਪਾਰ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਬਿਖਮਭਉਜਲਤੇਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੨॥੨॥ਮਾ
ਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਗੁਪਾਲ॥ਦੀਨਬਾਂਧਵਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾ
ਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਤੂੰਹੈਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਗਲਮੰਡਲਏਕਸੁਆਮੀ
ਸੋਇ॥ਕਰਨਿਹਰਿਜਸਨੇਤ੍ਰਦਰਸਨਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਬਲਿਹਾਰਿਜਾਏਸਦਾਨਾਨਕਦੇਹੁ
ਆਪਣਾਨਾਉ॥੨॥੩॥੯॥ਜੁਮਲਾ॥੧੫॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਾਣੀਭ
ਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਓਹਰਾਮਬੇਨਬਾਜੈ॥ਮਧੁਰਮਧੁਰਧੁਨਿਅਨਹਦਗਾਜੈ॥ਧੰਨਿਧੰ
ਨਿਮੇਘਾਰੋਮਾਵਲੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਕ੍ਰਿਸਨਓਢੈਕਾਂਬਲੀ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੂਮਾਤਾਦੇਵਕੀ॥ਜਿਹਗ੍ਰਿਹਰਮ
ਈਆਕਵਲਾਪਤੀ॥੨॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਬਨਖੰਡਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ॥ਜਹਖੇਲਹਿਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਾ॥ਬੇਨਬ
ਜਾਵੈਗੋਧਨਚਰੈ॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਆਨੰਦਕਰੈ॥੪॥੧॥ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੋਬਾਪਮਾ
ਧਉਤੂਧੰਨਕੇਸੌਸਾਂਵਲੀਓਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਧਰੇਚਕ੍ਰਬੈਕੁੰਠਤੇਆਏਗਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉ
ਧਾਰੀਅਲੇ॥ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾਰੀਅਲੇ॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਿਲਿਆ
ਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਰੀਅਲੇ॥ਐਸੇਅਧਮਅਜਾਤਨਾਮਦੇਵਤਉਸਰਨਾਗਤਿਆਈਅਲੇ॥
ਮਾਲੀਮਹਲਾ੫॥ਸਭੈਘਟਰਾਮਬੋਲੈਰਾਮਬੋਲੈਰਾਮਬਿਨਾਕੋਬੋਲੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਲਮਾ
ਟੀਕੁੰਜਰਚੀਟੀਭਾਜਨਹੈਂਬਹੁਨਾਨਾਰੇ॥ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਿਘਟਿਰਾਮਸ

ਗਉੜਾ

ਮਾਨਿ ਗੋਏ ਕਲਿ ਤਾ ਰਾਖਿਆ ਜਿਤਾ ਅਵਰਤੁ ਜੁ ਸਭੁ ਆਸਾ ਡੋਮ ਪੂਰੇ ਦੇਨਾ ਆਭੁਏ ਨਿਹਕਾਂਮਾ ਕੇ ਨਾ ਕਰਕੇ
ਦਾਸਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੧੪ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਉਪਰੇ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਬਰਨ ਕੀਹੇ
ਏ ਰਤੇ ਸੁਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨ ਤਉ ਸਾਰੀ ਆਪੇ ਖਉ ਜਨਾਹ ਲਉ ॥ ਸਬਦ ॥ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ
ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿ
ਲੇ ॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥
ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖਿਆ ਖੇਲਾ ॥੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋ
ਗ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਲਣੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖੁ ਦਾ
ਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ
ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹਨਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ
ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥
ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣ
ਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥
੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵ
ਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇ
ਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਆ
ਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ
ਚਿੰਤ ਸੰਨੀ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬ
ਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ
ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥

ਚੰਦ੍ਰਕੁਮੁਦਨੀਦੂਰਹਾਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਰਣਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਦੂਧਮਧਸੰਚਸਤੂਬਨਚਾਤੁਰਰੇ॥
ਆਪਨਾਆਪਤੂੰਕਬਹੂਨਛੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਹਿਜਨਮੂਰਖਆਗਮਸਾ
ਸਸੁਨੇ॥ਆਪਨਾਆਪਤੂੰਕਬਹੁਨਛੋਡਸਿਸੁਆਨਪੂਛਿਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕਪਾਖੰਡੀਨਾਮਨਰਾਚਹਿਇ
ਕਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮਜਪਿਰੇ॥੫॥੪॥ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ੧॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨਲਾਗ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੧॥ਸਬਦ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥
ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੋਹਾਗਣਿ
ਖਰੀਰੰਞਾਣੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੂਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀ
ਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ਮਾਰੂਮ
ਹਲਾ੧॥ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁ
ਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇ
ਰੀਰਾਇਆ॥੨॥ਪੀਐਤਾਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾਇਤਾਪੀਸਣਜਾਉ॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾ
ਜਪਤਰਹਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕਲਾਲਾਬਖਸਹਿਤੁਧੁਵਡਿਆਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੪॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈ
ਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕਬਉ
ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਦਿਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇ॥
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੂਜੀਅਵਰਸਿਆਣਪਕਾਇ॥੨॥ਤਉਦਿਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾ
ਹਿਬਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥੩॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਇ
ਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੧॥ਸੋਧਨੁਵਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਹਮਾਰੈ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨਤਸਕਰੁਲੈਜਾਇ॥ਨ
ਇਹੁਧਨੁਡੂਬੈਨਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵਡਿਆਈ॥ਸਹਜੇਮਾ
ਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੂਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਇਸੁਧਨਬਿਨੁਕਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁਧਨੁਪਾਏ॥੫॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ
ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀ
ਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ
ਤਉ ਆਪਿ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀ
ਜੈ ॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰਿ ਮੈ ਮਤੁ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ
ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁ
ਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸ
ਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ
ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿਮਾਣਿ
ਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥
੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹ
ਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾ
ਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰ
ਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ
ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥ ਰਾਗੁ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤ

ਦਾਤਾ +

+ਨ

ਰਵੈ ਦੇ ਕੇਲਾ ਨੇਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਰਸ ਸੇਤੀ ਧਨ ਮੂਰਖ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਤੁਖਾ ਕਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੁਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਾਹਿਸ
ਤੇ ਨਾਹਿ ਤੁਰਮ ਸਿਵਾਏ ॥ ਸਾਹਿਜ ਸੇਵਤ ਧਨ ਖਰਨਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਰ ਜੀਵੈ ਹਉ ਸੁੰਦਰ ਨੇਰਾ
ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਲਿਆ ਮਨੁ ਪਾਇ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧਾ ਜੈ ਖਨੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ਅਬ ਕੇ ਬਰੀਐ
ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਤੂੰ ਸਉਣੀ ਅਤੇ ਆਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਪਵੈਖਿਆ ਲਾਗਾ ਜ
ਮ ਪਰਹਾਸੁ ਗਾਜਮ ਮਆਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕਬੰਧਨ ਤੋੜਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਜਮ ਕਰੈ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾਹਉ
ਕਰਤਾ ਨੋ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਕਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਗਾਨਾ ਨਾਨ
ਕ ਸਰਣ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਹ ਬੈਸਾਲੇ ਤਾ ਹਿ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜ
ਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਥਾਵਾ ॥ ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ
ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ
ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾ
ਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ
ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀ
ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਚੇਤਿ ਤੂੰ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾ
ਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂੰ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇ

ਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਰਹੈਨਾਲਿਗੁਰਪਾਇਇਕਮਨਿਇਕੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਨਾਲਿ
ਤਨਪਤਰੈਨਮੁਖਿਹੋਰਨਭਾਉ॥ਸਬਦੇਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਮਤੀਆਸਮਝਾਈ॥੨॥ਇਹੁਮਨਲਾਲ
ਚਵਰਗਲੀਗੁਰੁਲਾਲਚਲਾਰਾਜਾਇ॥ਧੰਧਾਹਵਿਕੂਦਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਸਭਵਿਚਿਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਖਹੋਇ॥੪॥
੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਸਜਣਰਤੇਸੇਲੋਨੁਨਾਲਿਹਉਸੋਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਆਮੁਖਉਜਲਾਜਪ
ਹੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ॥ਬਾਬਾਸਾਹਿਬ੍ਰਿਦਿਕੈਸੰਮਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਪੁਛਿਦੇਖਿਲੇਵਹੁਦੁਖਰਬਾਲਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਕਸਬਾਸਭਸੇਵਦੀਪੂਰਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਾਵਿਛੁੜਪਾਵੈਸਚਸੋ
ਇ॥੨॥ਇਕਿਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾ
ਕਛੂਨਜਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੋਰਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਜੇਤਾ
ਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਸੋਸਚਾਸਾਲ
ਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚ
ਨਿਅਰਾਧਿਤੂਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾ
ਇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਏਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਾਗੇਕਿਆਕਰ
ਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈ
ਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਜਿਪਵਹੁਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥੧੪॥
ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੨॥ਚਉਪਦੇ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪਿਓਨਾ
ਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿਪਰੇ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਜਪਤਉਧਰੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਤਰੇ॥ਕਲਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧ
ਰੇ॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਵਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਸਭ
ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੋਜੋਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨਕੇਦੋਖਪਰਹਰੇ॥ਬੇਸੁਆਰਵਤ
ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾਰਾਇਣੁਨਰਹਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਿਗਤਿਪਾਈਤੋੜਿਬੰਧ
ਨਮੁਕਤਿਕਰੇਇ॥੩॥ਜਨਕਉਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸੇਵਕਪੈਜਰ
ਖੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਸਰਣਿਪਰੇਉਧਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਉਰਿਧਰਿਓਨਾਮੁਹਰੇ॥੪॥੧॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਵਲਾਈਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਜਪਿਆ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋ

ਖੀਰਿਆਇਆਮੁਖਿਪਾਇਜੁਗਾਦਿਬਣਾਇਆ॥ਜਨਨਾਮਦੇਉਪਰਹਿਪੜਿਤਕੇਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮ
ਨਨਾਮਜਪਤਤਰਿਆ॥ਧੰਨਾਜਟਬਾਲਮੀਕੁਬਟਵਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰ
ਗਣਗੰਧਰਬੇਜਪਿਓਰਿਖਿਬਪੁਰੈਹਰਿਗਾਇਆ॥ਸੰਕਰਿਬ੍ਰਹਮੈਦੇਵੀਜਪਿਓਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਿ
ਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਜਿਨਾਮਨੁਭੀਨਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓ
ਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਪਿਆਮੁਖਿਪੰਡਿਤਹਰਿਹਰਿ
ਗਾਇਆ॥ਨਾਮੁਰਸਾਲੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਅਨਤਤਰੰਗੀ
ਨਾਮੁਜਿਨਜਪਿਆਮੈਗਣਤਨਕਰਿਸਕੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਥਾਇਪਾਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿਪਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਾ
ਲਿਚਲਦਾਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਜਿਥੈਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀੜੀਆਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਤਿਸੁਆ
ਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾ
ਇ॥੨॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮ
ਰਿਜੰਮਹਿਆਵੈਜਾਇ॥ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਤੂਪ੍ਰਭੁ
ਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਕੀਸਰਣਾਇ॥
ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਹ
ਰਿਜੀਉਨਾਮਦਸਾਇਦਾਕੋਈਸੋਹਰਿਧਨਰਾਸਾ॥ਹਰਿਹਉਤਿਸਦਾਦਾਸੁਹਉਸਦਾਹੁਖੀਨਾਮੈਮੇਲੇਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਪਾਸਾ॥ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜਣੁਮਿਲੈਮਿਲਾਸਾ॥ਅਨਧਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੇਰੇ
ਹਰਿਨਾਮਧਨਰਾਸਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਗੁਰਮੇਲੇਸੋਹਰਿਧਨਰਾਸਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮਨਲਭਈਜਨਵੇਖ
ਹੁਮਨਿਨਿਰਜਾਸਾ॥ਹਰਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਆਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਾ॥੨॥ਸਾਗਰਭਗ
ਤਿਭੰਡਾਰਹਰਿਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਖੋਲਿਦੇਹੁਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਮਨਮੁਖ
ਭਾਗਹੀਣਿਆਤਿਖਮੁਈਆਕੰਧੀਪਾਸਾ॥੩॥ਗੁਰਦਾਤਾਦਾਤਾਰਹੈਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਗੁਰ
ਪਾਸਾ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਮੇਲਿਪ੍ਰਭਮੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਆਸਾ॥ਗੁਰਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਕੀ

ਸਣੰ

ਅਰਦਾਸਾ॥੪॥੩॥ ੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ॥ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇ
ਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁ
ਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਣੀ॥੪॥੩॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਖੁ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁ
ਰਗੰਧ ਭਖੁ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ॥੪॥੬॥
੪॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩॥੫॥੧੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜਾਚਹਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇ
ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਾ॥
ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ

ਬਿਖਮ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਵਿਚੁ ਤਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾ
ਵਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂੰ ਸਰਬ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵੀਚਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈਣੀ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਕਲਿ ਵਿਖ ਕਾਟੈ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ
॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆ
ਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇ
ਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਉਪ
ਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ
ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਨਿਚਲਤਾ ॥
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਵਨੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲ
ਏ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਸਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨ
ਮਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥੨੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥
ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਨਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊ
ਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾ
ਤ ਸੁਣੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਦੇਵਾ ਸਤ
ਡਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋ
ਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪੈ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹੁ ਕਉਲਾ
ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ
ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮ
ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿ
ਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮ
ਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ
ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ

ਤਾ ਕਉ ਆਪਨੋ ਜਾਣਿਆ ਮੋਹਿ ਅਗਨਾਰੋ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥
੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਤੁ ਨ ਇਤੁ ਬੂਝਿਓ ਬਪੁਰਾ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਅਨਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉ
ਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮ
ਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ
ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹ
ਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਮਾ
ਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਤੁਮ੍ ਮੁਖਿ ਕਹੇ
ਓਹ ਮੁਖਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਤਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਰੇ ਤੂ ਕਵਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦ
ਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿ
ਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ
ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾ
ਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ
ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ
ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾ
ਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
੪॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥
ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿ
ਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥
ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ

ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਖੋਇਆ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰੀਐ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰੀਐ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥੯॥੧॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ

ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੋ ਢਿਗ ਰਾਖਉ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾਂ ਦੂਤਰ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸੂਰ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਈ ॥ ਸੁਭਾਵ ਦੂਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਈ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਸਰ
ਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਾਹਿਆ ਪੜਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾ
ਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਰੇ ਮਨ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈਐ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂ
ਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ
ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸ
ਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥
੪॥੩॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਚਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ
ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭ
ਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰ
ਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ
ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿ
ਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ
ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟ
ਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸ
ਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੋਨੀ

ਏਕਾਂਤੀ

ਹੋਇਬੈਠਾਂਪਿਰਰੋਬਲਨਗਾਂਠਾ॥ ਹੋਇਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥ ਜੀਆਕੀਕਹਿਪਾਹਿਕਹਾਂ॥
ਆਪਮੁਕਤਤਿਸਕੋਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਪਸੀਕਰਕੈਦੇਹਿਸਾਧੀਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾ
ਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁਮਾਨਾ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰਥਭ੍ਰਮਿਓ
ਤਿਸਮਹਿਕ੍ਰੋਧਬਿਗਾਨਾ॥੨॥ ਘੂੰਘਰਬਾਧਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਓਪਾਵਾ॥ ਬਰਤਨੇਮਖਟਕ
ਰਮਕੀਨੇਬਾਹਰਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ ਹ
ਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹਰਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥ ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰੇਭ
ਗਵੰਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲਿਆਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇਆ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਕੋਟ
ਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸਹਿਰਦੈਨਾਮਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਾਕਉਨਾਮਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਸੇਮਰਜ
ਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤੂਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਿਧਾਨਕਲਿਆ
ਣਸੂਖਸਹਜਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ ਸੇਲਾਲ
ਭਏਗੂੜੈਰੰਗਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗ
ਮਤਿਸਾਹਿਬਦਰਬਾਰਾ॥ ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮਪਿਆਰਾ॥੪॥੭॥੧੭॥ ਰਾਗ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਉਤਪਾਤੀ॥ ਕੀਆਦਿਨਸ
ਸਭੁਰਾਤੀ॥ ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ॥ ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ ਖੰਡਦੀਪਸਭਲੋਆ॥ ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸ
ਭਹੋਆ॥ ਕਰਣੈਹਾਰਬੂਝਹੁਰੇ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਲੈਤਾਸੂਝਹਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰ
ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਮਨਟਿਕਣਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ ਬਾਝਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥
ਮਿਲਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਵਣੇ॥ ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਵਣੇ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀ
ਧਾਰੀ॥ ਓਹਾਪੈਰਲੁਹਾਰੀ॥ ਸੋਗੁਰਮਿਲਏਕਪਛਾਣੈ॥ ਜਿਸਹੋਵੈਭਾਗਮਥਾਣੈ॥੩॥ ਸੋ
ਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਭਾਇਆ॥ ਸੋਭੂਲਾਜਿਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆ॥ ਨਹਆਪਹੁਮੂਰਖਗਿਆ
ਨੀ॥ ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਨਾਮਵਖਾਨੀ॥ ਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥
੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ ਲੋਭਿਵਿਆਪੀਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਕਰਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇਛਲੀਆ॥੧॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਇਅਲੀ

ਆ ਜੀਆ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੈ ਸੁਮਰਣ ਕੈ ਗਾਵੰਗ ਗਾਵਹੁ ਹੇ ॥ ਇਕੈ ਸੁਪਨੈ ਦਾਅਨ ਛੁਰੇ ਹੇ ॥
ਰਾਜਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ ਇਕੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਕ
ਮੰਗੀ ਤੁਲ ਬਾਪੁ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਅਵ
ਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ
ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਆ ॥੫॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰ
ਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀ
ਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ
ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ
ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ
ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਆਪਨ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭੁ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥
ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿ
ਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੂਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ
ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ
ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ
ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾ
ਮੀ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ
ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿ
ਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹ
ਮਾਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤ ਕੋ ਡਹ

ਕਾਢਿਲੇਕਾਮੋਹਿਨਦੀਨਕਿਰਪਾਣੀ।ਸਰਣਿਸੂਰੋਗੁਰਦਾਤਾਰਾਖੈਆਪਵਡਾਣੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਭੁਗ
ਤਾਕਾਆਹਾਰੀਆਕਾਰੀਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ।੨।ਆਪਨੇਦਾਸਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਓਅਹੁਇਕਨ
ਮੋਧੀਆਣੀ।੩।ਨਾਨਕਦੀਨਜਸੁਅਮਾਰੋਹਿਤ੍ਰਿਤੀਆਭੁਰਮਸਰੁਣਾਈ।੪।੪।੩੦।ਮਾਰੂਮਹਲਾ
੫।ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਅਤਿਭਾਰਾ।ਮੋਹਿਸੇਵਕੁਬੇਚਾਰਾ।ਮੋਹਿਨਲਾਲੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾ।ਮੋਕ
ਉਦੇਹੁਦਾਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਈ।ਬੀਜਉਅਵਰਨਕੋਈ।੨।ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਸਮਾਹੈ।ਹੈਹੋਸੀਆਹਾ।੩।ਦਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾ।ਨਾਨਕਲਾਗਹੁਸੇਵਾ।੪।੫।੩੧।
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਤਾਰਣਾ।ਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਐ।ਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈ
ਸੰਤੁਜਿਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਧਿਆਈਐ।ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ।ਏਹਾਓਟਆ
ਧਾਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨ।ਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ।ਤੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨ
ਹੁਤੁਮਜਲਹਮਮੀਨਾ।੨।ਪੂਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਹਿਆਇਓਪਾਛੈ।ਸਗਲੋਭੂਮੰ
ਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਛੈ।੩।ਅਟਲੁਅਖਿਓਦੇਵਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾ।ਦਾਨ
ਪਾਵਹੁਸੰਤਸੰਗਿਤਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ।੪।੬।੩੨।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫।ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰ
ਤਾ।ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮੰਤਾ।ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ।ਜਾਕਉਨਾਮਵਡਾਈ।ਲਾਲੁਅਮੋ
ਲਾਲਾਲੋ।ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਵਿਗਤਸਿਉਮਾਨਿਆਮਾਨੋ।ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿ
ਆਨੋ।ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ।ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਾਨੋ।੨।ਨਿਹਚਲੁਤਿਸਕਾਠਾਣਾ।
ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਨਣਾ।ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਾਗੇ।ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ।੩।ਪੂਰਨਤ੍ਰਿਪ
ਤੁਅਘਾਏ।ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਾਇਆ।ਹਰਿਭੰਡਾਰੁਹਾਥਿਆਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾ
ਇਆ।੪।੭।੩੩।

੧ਓ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬ਦੁਪਦੇ।
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਲਸਾਧ
ਤਿਆਗਗੁਮਾਨ।ਅਵਰਿਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਵਖਾਨ।ਮੇਰੇਮਨਕਰ
ਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮ।ਮਿਟਹਿਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨਬਪੁਰੋਜਾਮ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੂ
ਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸਰਾਮ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਬਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁ
ਗਿਆਨ।੨।੧।੩੪।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫।ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ।ਪੁਤ੍ਰਮਿ
ਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ।੧।ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਹ।ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾ

ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਤਨਕੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹਿ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁ
ਮਿਲੁਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੈਕਾਮਿਆਵਤਏਹ॥੨॥੨॥੨੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪੁਰਖਪੂਰਨਸੁਖਹ
+ਆਵੈਜਾਏ ਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨ+ਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਉਸਨਸੀਤ॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਚੇਤਮਨਮੈਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਹੁਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪ
ਾਲਗੋਬਿੰਦਜੋਜਪੈਤਿਸੁਸੀਧਿ॥ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰਮਨਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ॥
੨॥੩॥੨੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ॥ਚ
ਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਭਉਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥
ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਤਨਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਵਿਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਮਨਤਨਪ੍ਰਾ
ਣਪ੍ਰਭਕੇਤੂਆਪਨਾਆਪੁਨਿਵਾਰਿ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜੁਸੁਆਰਥਪੂਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਹਾਰਿ॥੨॥੪॥੨
੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇਣਸਾਧੂਥੀਉ॥ਤਿਸੈਪ੍ਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਿਸੁਦੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਆਨਸਾਦਬਿਸਾਰਿਹੋਛੇਅਮਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਨਾਮਿਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏ
ਕੁਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੫॥੨੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉਦਰਿਰਾਖੈਲਗਨਿਦੇਤਨਸੇਕ॥
ਸੋਈਸੁਆਮੀਈਹਾਰਾਖੈਬੂਝੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਰਿਟੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੇਤਮਨਮੈ
ਤਜਿਸਿਆਣਪਛੋਡਿਸਗਲੇਭੇਖ॥ਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕ॥੨॥੬॥
੨੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਅਨਾਥਕੋਹੈਨਾਥੁ॥ਮਹਾਭਉਜਲਮਾਹਿਤੁਲ
ਹੋਜਾਕੋਲਿਖਿਓਮਾਥ॥ਡੂਬੇਨਾਮਬਿਨੁਘਨਸਾਥ॥ਕਰਣਕਾਰਣੁਚਿਤਿਨਆਵੈਦੇਕਰਿਰਾਖੈਹਾਥ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਉਚਰਣਹਰਿਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਥ॥ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਮੁਰਾਰਿਮਾਧਉਸੁ
ਣਿਨਾਨਕਜੀਵੈਗਾਥ॥੨॥੭॥੩੦॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੭॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧੁਰਹੁਹੀਹੂਆ॥ਪੰਚਧਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾਕੀਆ॥ਸਾਹੈਕੈ
ਫੁਰਮਾਇਅੜੈਜੀਦੇਹੀਵਿਚਿਜੀਉਆਇਪਇਆ॥੧॥ਜਿਥੈਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾਰੇ॥ਊਰਧਮੁ
ਖਮਹਾਗੁਬਾਰੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇਸੋਈਓਥੈਖਸਮਿਛਡਾਇਲਇਆ॥੨॥ਵਿਚਹੁ
ਗਰਭੈਨਿਕਲਿਆਇਆ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਜੋਨੀ
ਰਹਣੁਨਕਿਤਹੀਥਾਇਪਇਆ॥੩॥ਮਿਹਰਵਾਨਿਰਖਿਲਇਅਨੁਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ

ਤਿਸ ਕੈ ਥਾਪੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨਿ ਜਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥੀਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵਹਿ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਹਰਿ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥੩੨॥ ੩॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ੧੨॥ ਮ: ੩॥ ੫॥ ਮ: ੪॥ ॥ ੪॥ ਮ: ੫॥ ੩੨॥ ਮ: ੯॥ ੩॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰ

ਪਅਣਿਆਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਧਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਪਸੂ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰ
ਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ
ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ
ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅ
ਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥
੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ
ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾ
ਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬ
ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮ
ਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿ
ਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉ
ਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁ
ਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾ
ਰੁ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁ
ਚੀਲ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਸੁ

੪੫

ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਹਜ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਧਪੇ ਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਆਗੋ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤਉ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਖਸਮੁ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬਧਾ ਦਰਿ ਤਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥ ਅਨਹਤੁ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਤਾਂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗੁਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮੇਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿ

ਉਤੁ ਜਲਿ ਲਾਵੈ ਰਿਦੈ ਵਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਲੈ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰਹਿ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਹੀ ॥੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆ

ਮਨਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸੀਨੂ ਆਸੀ ਇਕਸਿ ਸੇਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਨੁ ਆਨ ਤੋਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਸਨਕ ਮਹੇਸ ਰਾਜੂ ਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੮॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰ ਦਾਤਿ ਕਰੇਈ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇਈ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇਈ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇਈ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨ ਖਰੇ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇਈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣ ਹਰੇ ॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ

ਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿ
ਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਆ ਮੁੰ ਵਾਢੀ ਝੂ
ਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ
॥੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ
॥੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ
॥੮॥੧॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਸਹੀਆਹ ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ
ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹ
ਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀ
ੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ
ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥
ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀ
ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰ
ਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆ
ਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੂਪੰ
ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ
ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥
ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾ
ਸੀ ॥੭॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖ
ਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ

ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਦ੍ਰਿੜਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖ
ਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ
ਐ ਨਿਤ ਦੇਵਦਿ ਹਰਿਦੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਸੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੇ
ਵੀਐ ਸੇਵ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ਮੁ
ਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿ
ਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗੁਣਿਆਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲੇ
ਮੰਨਿਆ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੋਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸ
ਭੁ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸ
ਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆ
ਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ
ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ
ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥
ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ
ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤ
ਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋ
ਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥

੧੦॥੧॥੧੨॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤੇਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਮੂੜੇਤੂੰਹੋਛੈਰਸਿਲਪਟਾਇਓਇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਤੇਰੈਬਿਖਿਆਸਿਉਉਰਝਾਇਓਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਬਨਜਨਿਆਇ
ਓਕਾਲਰੁਲਾਦਿਚਲਾਇਓਇ॥੨॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਤੁਧੁਰਹਨਾਬਸਨਾਸੋਘਰੁਚੀਤਿਨਆਇਓਇ॥੩॥
ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਈਇਕਨਿਮਖਨਹੀਤੁਝੁਗਾਇਓਇ॥੪॥ਜਹਾਜਾਣਾਸੋਥਾਨੁਵਿ
ਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨਹੀਮਨੁਲਾਇਓਇ॥੫॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਸਮਿਗ੍ਰੀਇਸਹੀਮਹਿਉਰ
ਝਾਇਓਇ॥੬॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓਇ॥੭॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਤਾਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਇਓਇ॥੮॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੋਭਇਓਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸੁਰਸਨਾਉਚਾਰੈਮਿਸਟਗੂੜਾਰੰਗੁ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਾਨਕੋਅਸਥਾਨੁ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰ
ਸਾਰਸਾਗਰੁਜਿਨਿਉਪਾਇਓਸਰਣਿਪ੍ਰਭਕੀਗਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਅਰਾਧੇਜਮਕੰਕਰ
ਕਿਛੁਨਕਹੀ॥੨॥ਮੋਖਮੁਕਤਦੁਆਰਿਜਾਕੈਸੰਤਰਿਦਾਭੰਡਾਰੁ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਸੁਜਾਣੁਸੁਆ
ਮੀਸਦਾਰਾਖਣਹਾਰੁ॥੩॥ਦੂਖਦਰਦਕਲੇਸਬਿਨਸਹਿਜਿਸੁਬਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਮਿਰਤੁਨਰਕੁਅ
ਸਥਾਨਬਿਖੜੇਬਿਖੁਨਪੋਹੈਤਾਹਿ॥੪॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪਰਵਾਹ॥ਆਦਿ
ਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਊਚਅਗਮਅਗਾਹ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਬੇਦਕਰਹਿਉਚਾਰੁ॥ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੁੰਚਹਿਨਹੀਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਹਿਖਿਨਮਹਿਰਿਦੈਜਪਿਭਗ
ਵਾਨ॥ਪਾਵਨਾਤੇਮਹਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੭॥ਬਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪਰਾਣਸਰਬਸੁਸੰਤਨਾਕੀਰਾ
ਸਿ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੮॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾ
ਟਿਡਾਰਿਓਮਨਿਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆਕੋਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿ
ਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੰਤਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਤਲੈਉਗਾ
ਹਿਬੈਸਿਓਸ੍ਰਮੁਨਰਹਿਓਸਰੀਰਿ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਖਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨ
ਅਗਰਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀ
ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀ
ਅਸਮਤ॥੪॥ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਓਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿਓਸਰਬਥਾਨਸਮਾ
ਨ॥ਜਹਾਸਾਕਿਛੁਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਆਵੈ

ਸੀਤਲਤਾਕਾਲਾਈ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੂਨਜਾਨੈਸੰਤਸੰਗਿਸੁਖਾਈ॥੭॥ਬਰਨਨਸਕਨਸਨਾਥਾਇਹੁਅਨਰੰਗਾ
ਰਤੇਲਾਲਾ॥ਠਾਕੁਰਗੁਨਨਿਤਗਾਈ॥ਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਾ॥੮॥੨॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ
੪॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਖਨਾਰਾਖਨੁਨੀਕਾਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਰਾਖਨਾ॥੧॥ਅਰਾ
ਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨਕੀਤਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗ
ਨਾ॥੩॥ਮਾਂਗਨਾਮਾਂਗਨਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਂਗਨਾ॥੪॥ਜਾਗਨਾਜਾਗਨਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨ
ਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨਨੀਕਾਗੁਰਚਰਨੀਮਨਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗ
ਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਗਨਾ॥੮॥੧॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਆਉਜੀ
ਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਿਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹਰਿਜਸ
ਤੁਮਸੰਗਿਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਭਗਤਦਇਆਤੇਬੁਧਿਪਰਗਾ
ਸੈਦੁਰਮਤਿਦੂਖਤਜਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਰਪਿਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਬਿਨਾਮੈਥਾਉਨਕੋਈਅਵਰਨਸੂਝੈਜਾਵਨਾ॥੬॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨ
ਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇਹਰਿਹਰਿਰਾਵਨਾ॥੮॥
੨॥੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਵਨਾਜਿ
ਤੁਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵ
ਨਾ॥੨॥ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨਹੀਥੀਵਨਾ॥੩॥ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿ
ਮੈਲੀਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾਗੇਬਿਨੁਸੂਈਆਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਾਤਿਆਹਰਿਰਸ
ਮੈਰਾਤੇਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਕਬਹੂੰਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਲਿਜਿਸ
ਦੀਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ॥੮॥੩॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ
੮॥ਅੰਜੁਲੀਆ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਚਿੰਤਾ॥ਜਿ
ਸੁਗ੍ਰਿਹਿਥੋਰੀਸੁਫਿਰੈਭ੍ਰਮੰਤਾ॥ਦੁਹੂਬਿਵਸਥਾਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਗ੍ਰਿ
ਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕੁਉਦਾਸਕਰੋਧਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਭਿਸੋਧਾ॥ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰਹੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀ
ਪੂਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤਸੂਤਾਭਰਮਿਵਿਗੂਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਟੈ
ਹਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥੩॥ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਾਨਹਕਰੈਤਨਿੰਦਾ॥ਮੋਹਿਮਗਨਮਨੁਵਿ
ਆਪਿਓਚਿੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਹਿਆਲੀਐ॥੪॥ਸੰਸਾਰੈਮਹਿਸ
ਹਸਾਵਿਆਪੈ॥ਅਕਥਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ਜਿਸੈਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਓਹੁਬਾਲਕਵਾਂਗੀਪਾਲੀਐ॥

੫॥ ਛੋਡਿ ਖਪਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਮੰਨੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮੈ ਜੋ ਸਕੀ ਪ੍ਰਤਰਖੈ ਤਉ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਪਗ
ਲੀਓ ॥੬॥ ਜੋ ਸੁਰਤਿ ਸਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਦੁਆਰੈ ਤਿਸ ਜੂਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਦਰ ਤਾਇ ਸਾਈ ਭੁਲਿਆ ਨੇ
ਬ੍ਰਿਹੁ ਹੁਕਮ ਦੂਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜੈਤ ਜੈਤ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤ ਤਿਤ ਲਗਣਾ ॥ ਕਰ ਕਰਤੇ ਖੈ ਆਪਨੇ ਜ
ਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ਤੂਠੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥
ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿ
ਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋ
ਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨ
ਧਨ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵ
ਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗ
ਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ ਜੰਮਿ ਜੰਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ
ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ॥੫॥ ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ
ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥
ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥
੭॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਮਃ ੧॥
੧੦॥ ਮਃ ੩॥ ਮਃ ੫॥੮॥ ਜੋੜ ॥੨੦॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੋਹਿਲੇ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ
ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫਿਰਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆ
ਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ
ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ
ਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥
ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਭ
ਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ
ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ਆਦਿ

ਜੁਗਾਤੇਅਨਾਦਿਆਅਨਾਹਦਿਅਨਿਲਪਵਣਪ੍ਰਣਸਭਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ ੯੫ ਮੰਨਾਣ
ਆਪੇਪਰਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪੇ
ਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤ
ਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਲੀਆਪੇਜਾਲਾ॥ਆ
ਪੇਗਊਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆ
ਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ॥ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭ
ਉਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੨॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਝਹਿਸਮਾਣੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸਭੁਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੇਈ
ਸਾਹਸਚੇਵਾਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਰ
ਬਕਲਾਸਾਚੇਭਰਪੂਰਾ॥ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੂੰਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਹੇ॥੧੪॥
ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਵਰ
ਦਾਤਾਭਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਗੁਰਗਮਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀ
ਸੈਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੬॥
੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੰ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੰ॥ਜਤੀ
ਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈ
ਸਾਚੇਲੇਖੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥੨॥ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਚਿਤ
ਚਾਲੇ॥ਪਰਘਰਜੋਹੇਘਰੁਨਹੀਭਾਲੇ॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਪਤਿਜਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇ
ਵਹਿਸੇਤੁਧਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇ
ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇ
ਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏ
ਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁ
ਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਿਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇ
ਮਾਰਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂੰਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈ

ਨਾਵਹੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈਹੇ।੮।ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਰਾ।ਕਾਂਸੀਕਾਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ।ਗੰਗਾਸਾਗਰ
ਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ।੯।ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਬੀਚਾਰੀ।ਆਪੇਰਾਜਨ
ਪੰਚਾਕਾਰੀ।ਤਖਤਿਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ।੧੦।ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇ
ਮੁਲਾ।ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ।ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਾਈ
ਹੇ।੧੧।ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ।ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ।ਭਰਪੁਰਿ
ਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ।੧੨।ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅ
ਪਾਰੈ।ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ।
੧੩।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ।ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ।ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈ
ਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ।੧੪।ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ।ਹੋਰਨਦੀ
ਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ।ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ।੧੫।ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾ
ਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ।ਕਉਣੁਨਮੂਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ।ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਲਿ
ਵਲਾਈਹੇ।੧੬।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧।ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ।
ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੇ।੧।ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈ
ਭੜਕਾਰੇ।ਮਨਮੁਖੁਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਸਾਚੇਹਾਥਿਵਡਾ
ਈਹੇ।੨।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇ।ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ।ਗਿਆਨ
ਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਹੇ।੩।ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬਿੰਦੁਧਾਰਾ।
ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ।ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀਸਭਤੇਰੀਤੂਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ।੪।ਤੁਝ
ਹੀਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ।ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਕਿਆਡਰਣਾ।ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆ
ਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ।੫।ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ।ਧਾਵਤ
ਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ।ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭਰਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ।੬।
ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ।ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾਪਰਥਾਏ।ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇ
ਅਮਰਾਪੁਰਿਸੋਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈਹੇ।੭।ਆਪਿਉਪਾਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆ।
ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧੰਧੈਲਾਇਆ।ਸਚੈਊਪਰਿਅਵਰਨਦੀਸੈਸਾਚੇਕੀਮਤਿਪਾਈ
ਹੇ।੮।ਐਥੈਗੋਇਲੜਾਦਿਨਚਾਰੇ।ਖੇਲੁਤਮਾਸਾਧੁੰਧੂਕਾਰੇ।ਬਾਜੀਖੇਲਿਗਏਬਾਜੀਗਰ

ਜੀਉਨਿਜਘਰਿਬੈਠਖਲਾਈਹੇ॥੯॥ਤਿਨਕੈਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਿਰਭਉਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵ
ਲਾਈ॥ਖੰਡਿਬ੍ਰਹਮੰਡਿਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗਰੀਤਖਤੁਸਚਾ
ਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ਸਾਚੇਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੈਗਣਤਗਵਾਈਹੇ॥੧੧॥
ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀਐ॥ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਦਾਤਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰ
ਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੀਭ
ਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤ੍ਰਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿਤੁਝਹੀਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੫॥ਅੰਤਕਾਲਿਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ਮਾ
ਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਸਾਚੇ
ਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀਸਾਚੇਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਧੁੰਧੂਕਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸ
ਰੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚਲਾਈ
ਹੇ॥੩॥ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾ
ਚਾਨਿਵਾਸਾਮਾਨੈਹੁਕਮਿਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸਤਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਚਿਵਰਤੈ
ਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੇ॥੫॥ਤ੍ਰੇਤੈਧਰ
ਮਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁਬਿਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾਚੁਵਖਾਣੈਮਨ
ਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਅੰਤਰੁਰੀ
ਝੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥ਦਇਆਦੁਆਪੁਰਿਅਧੀਹੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈ
ਹੇ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇ
ਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੈਵੀਚਾਰੀ

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬਿਨੰਤੀ ਮੋ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੈ ਰਾਸੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ

ਕੋਟੂਖੜੋਗਗਾਵੈਆਪੇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਆਪੇਆਪੇ॥ਭੁਗਤਭਾਇਗੁਰਕੀਮਤਪੂਰੀਅਨਹਤ
ਸਬਦਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ਇਕਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭਵਾਏ॥ਇਕਹਠਕਰਮਰਹਿਨਕੀਮਤਪਾਏ॥ਗ
ਤਅਵਿਗਤਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ਇਕਤੀਰਥਨਾਵਹਿਅੰਨਨਖਾਵਹਿ॥
ਇਕਅਗਨਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਮੁਕਤਨਹੋਈਕਿਤਬਿਧਪਾਰਲੰਘਾ
ਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਛੋਡਹਿਉਝੜਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਰਾਮਨਜਪਹਿਅਵਾਈ॥ਪਚੈਪਚ
ਵੈਬੂਡਿਡੁਬਾਵੈਕੂੜਕਾਲਬੰਧਾਈਹੇ॥੧੫॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ਬੂਝੈਹੁਕਮ
ਸੋਸਾਚਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਮਿਲੈਮਨਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੬॥੫॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਆਪੇਆਪਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ਆ
ਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪੇਸੇਵਕਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਉਪਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ॥ਬੂਝਹਿਗੁਰ
ਮੁਖਸੇਜਨਪੂਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਅਹਿਨਿਸਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਏਹਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਜੁਗਜੁ
ਗਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ਉਸਤਤਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖਦਾਲਦਜਿਸ
ਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਹੇ॥੩॥ਓਇਜਾਗਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ਸੰਗਤਕੁਲਤਾਰੇਸਾਚਪਰੀਸਹਿ॥ਕਲ
ਮਲਮੈਲਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਰਹਹਿਭਗਤਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਬੂਝਹੁਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬ
ਾਣੀ॥ਏਹੁਜੋਬਨਸਾਸਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ਆਜਕਾਲਮਰਜਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਜਪਰਿਦੈ
ਧਿਆਈਹੇ॥੫॥ਛੋਡਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕੂੜਕਬਾੜਾ॥ਕੂੜਮਾਰੇਕਾਲਉਛਾਹਾੜਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜਪ
ਚਹਿਮਨਹਉਮੈਦੁਹਮਾਰਗਪਚੈਪਚਾਈਹੇ॥੬॥ਛੋਡਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਪਰਾਈ॥ਪੜਪੜਦਝਹਿਸਾ
ਤਨਆਈ॥ਮਿਲਸਤਸੰਗਤਨਾਮਧਿਆਵਹੁਆਤਮਰਾਮਸਖਾਈਹੇ॥੭॥ਛੋਡਹੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਬੁਰਿਆਈ॥ਹਉਮੈਧੰਧਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐ
ਭਵਜਲਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਗੈਬਿਮਲਨਦੀਅਗਨਬਿਖਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਰਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥
ਭੜਭੜਅਗਨਸਾਗਰਦੇਲਹਰੀਪੜਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤ
ਦਾਨਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਜਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਹੁਭਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥
ਗੁਰਬਿਨਉਰਝਮਰਹਿਬੇਕਾਰਾ॥ਜਮਸਿਰਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਨਾਹੀਨਰ
ਨਿੰਦਕਡੂਬਹਿਨਿੰਦਪਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਬੋਲਹੁਸਾਚਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁ
ਕਰਨੰਦਰਿ॥ਬਿਘਨਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਤਰਤਾਰੀਇਉਭਵਜਲਪਾਰਪਰਾਈਹੇ॥੧੨॥
ਦੇਹੀਅੰਦਰਨਾਮਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨ

ਮਾਰਿਆਜਾਈਕਰਕਰਤੇਲੇਖੈਸਬਦਰਜਾਈਹੇ ॥੧੩॥ ਤੂਹਾਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਤੂਹਆਪੇ
ਤਖਤਬਹਹਿਸਾਹਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤਕੂੜੇਬੰਧਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵ
ਕਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇ ॥ ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਸੁਸਬਦਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗ
ਤਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤਮੁਕਤਸੁਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸਕਾਲਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ ॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ ਕੇਤੇਜੁਗਵ
ਰਤੇਗੁਬਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾ ਨਾਤਦਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ
॥੧॥ ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉਤਿਸਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆ
ਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇਬੂਝਹੁਜੁਗਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਘਟਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁਰਕਤੁਮਿਲਪਿੰਡੁਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣੁਪਾ
ਣੀਅਗਨੀਮਿਲਜੀਆ ॥ ਆਪੇਚੋਜਕਰੇਰੰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾਹੇ ॥੪॥
ਗਰਭਕੁੰਡਮੈਉਰਧਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਸਾਸਸਚੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ
ਅੰਤਰਉਦਰਮਝਾਰਾਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਲੈਜਗਆਇਆ ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਵਾਸ
ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ ॥੬॥ ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲ
ਕਕੀਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਣ
ਹਾਰਾਹੇ ॥੭॥ ਭਰਜੋਬਨਮਰਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆਕਾਰ
ਣਰੋਇਵਿਗੂਚਹਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੇ ॥੮॥ ਕਾਲੀਹੂਫੁਨਧਉਲੇਆਏ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਗ
ਥੁਗਇਆਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਬਿਨਾਸੈਮੂਠੇਰੋਇਪੂਕਾਰਾਹੇ ॥੯॥
ਆਪੁਵੀਚਾਰਨਰੋਵਹਿਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਸੋਝੀਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟ
ਨਖੂਲਹਿਸਬਦਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਾਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਭਇਆਤਨਛੀਜੈਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮਨ
ਜਪਈਅੰਤਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮਬਿਸਾਰਚਲੈਮੁਹਕਾਲੈਦਰਗਹਿਝੂਠੁਖੁਆਰਾਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮ
ਬਿਸਾਰਚਲੈਕੂੜਿਆਰੋ ॥ ਆਵਤਜਾਤਪੜੈਸਿਰਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਵਾਸੁਨਪਾਏ
ਪੇਈਅੜੈਸਿਰਮਾਰਾਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨਹਰਿਭਗਤੀਜਨਮਮਰੀ
ਜੈ ॥ ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀਨਰਵਿ
ਰਤਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਸਬਦਘਰਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆਖਨਚਲੈਸਚਖਰਾ
ਸਚਿਆਰਾਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚਬਿਨਾਦਰਸਿਝੈਨਕੋਈ ॥ ਸਾਚਸਬਦਪੈਝੈਪਤਹੋਈ ॥

ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤ੍ਰ
ਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੬॥ ੯੫੮
ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਹੀਮੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਅੰਤਰਿਦਾਨਾਬੀਨਾਹੇ॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੰਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾ
ਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥
ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗਿਲੀਨਾ
ਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਿਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨਾਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏ॥
ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਆਹੰਸਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਧਾ
ਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾ
ਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀ
ਐ॥ਨਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥੮॥ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁ
ਭੋਗਾਈਐ॥ਜੈਸਾਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਰਤਿਬਾਧਾਗ੍ਰਸਿਦੀ
ਨਾਹੇ॥੯॥ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ਲੇਖਾਲੀਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤ੍ਰ
ਸੁਤਬੇਲੀਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਰਸਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ॥੧੦॥ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੧॥ਕੂ
ੜੁਛੋਡਿਸਾਚੇਕਉਧਾਵਹੁ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾ
ਹਾਸਉਦਾਕੀਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁ॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋ
ਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉ
ਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ॥
ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾਤਾਸਭੁਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੫॥ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁ
ਵਞਾਏ॥ਓਇਦਰਗਹਿਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੂਛਡਾਏ॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਚਿਤੁਚੰਚਲ

ੴ ਨਿਸਭੈ ਭਾਵ ਦੂਰਿ ਗਲਨ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ਕ

ਮਲਣ ਨ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲਤ ਭਈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਸਰ ਸੰਘਾਰਨ ਰਾਮ

ਮਲਣ ਨ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ॥੧੬॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ

ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ

ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਾਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ

ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਜਮ

ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ

ਹੇ ॥੧੧॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ

ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹਿ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਮਨੂਆ ਟਿਕਹਿ ਹਥਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ

ਰੈਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥

ਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਰਾਤਅੰਤਪਾਈ॥ਨਾਨਕਪਾਰਿਜਾਏਆਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਘਰਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਆਨੇ॥ਰਾਮਜਪਹੁਅੰਤਰਿਗਤਿਧਿਆਨੇ॥ਲਾਲਚਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿਇਉਪਾਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਹੇ॥੧॥ਜਿਸਬਿਸਰਿਐਜਮਜੋਹਿਨਿਲਾਗੈ॥ਸਭਿਸੁਖਜਾਹਿਦੁਖਾਫੁਨਿਆਗੈ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅੜੇਏਹੁਪਰਮਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹਹੁਰੰਗਿਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਹੇ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਰਸੁਟੋਲਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁਪਿਆਰਾਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ਜਿਸਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੂਕਾਜਮਕਾਪਾਹਾਰਾਹੇ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ॥ਤਿਸਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਹੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੭॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਰਹਹੁਜਨਭਾਈ॥ਖਿਮਾਗਹਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਾਤਮਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਸਾਕਤਕੂੜਕਪਟਮਹਿਟੇਕਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਆਵਹਿਫੁਨਿਜਾਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਨਰਕਮਝਾਰਾਹੇ॥੯॥ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਣਿਨਚੂਕੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੂਮੂਕੈ॥ਬਾਕੀਧਰਮਰਾਇਕੀਲੀਜੈਸਿਰਿਅਫਰਿਓਭਾਰੁਅਫਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤੁਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਭਵਜਲਿਪਰਿਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਈਹਰਿਜਪੀਐਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਾਰੇਸੋਈ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਭੂਲਹੁਆਵਹੁਜਾਵਹੁ॥ਜਨਮਿਮਰਹੁਫੁਨਿਪਾਪਕਮਾਵਹੁ॥ਸਾਕਤਮੂੜਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਰਾਮੁਪੁਕਾਰਾਹੇ॥੧੩॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਜਨਮਕੇਕੀਏ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਦਾਤੈਦੀਏ॥ਕਿਸਕਉਦੋਸੁਦੇਹਿਤੂੰਪ੍ਰਾਣੀਸਹੁਅਪਣਾਕੀਆਕਰਾਰਾਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਕਿਆਲੇਚਾਲਹਿਬਿਖੁਲਾਦੇਛਾਰਬਿਕਾਰਾਹੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗ

ਤਕਰਉਜਨਭਾਈ॥ਅਕਥੁਕਥਉਮਨਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਉਠਿਚਲਤਾਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿਆਪਨੈਦੁਖਕਾ
ਟਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੬॥ਹਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਓਟਪਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮਮਤਿਊਤਮਹਰਿਬਖਸੇਪਾਰਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਸਰਣਿਪ
ਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਦਇਆਲਮੁਰਾਰੀ॥ਤੇਰੇਚੋਜਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਤੂੰਪੂਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਹੇ॥
੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰੂਪੁਅਨੂਪੁਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈ
ਚਲਾਵਹਿਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਤਾਹੇ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗੈਹਰਿਰਸਪੀ
ਵਨਿ॥ਆਪੇਲੇਵੈਆਪੇਦੇਵੈਤਿਹੁਲੋਈਜਗਤਪਿਤਦਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਗਤਉਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਆ॥ਪਵਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇਸੋਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਹਾਤਾਹੇ॥
੪॥ਚਾਰਿਨਦੀਅਗਨੀਅਸਰਾਲਾ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਬਦਿਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਡੂਬ
ਹਿਦਾਝਹਿਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਰਾਤਾਹੇ॥੫॥ਆਪੇਤੇਜੁਪਵਣੁਪ੍ਰਿਥਵੀਅਕਾਸਾ॥ਤਿਸੁਮਹਿਪੰਚਤਤਘਰਿਵ
ਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤਾਤਜਿਮਾਇਆਹਉਮੈਭ੍ਰਾਤਾਹੇ॥੬॥ਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਟੇਕਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੰਦਰੁਇਨਿਸਾਕਤਿਦੂਤੁਨਜਾਤਾਹੇ॥੭॥ਦੁੰਦ
ਰਦੂਤਭੂਤਭੀਹਾਲੇ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਕਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਈਆਵਤ
ਜਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੂੜੁਕਲਰੁਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਾਰੇਜਮਕੰ
ਕਰਿਕਾਲਿਪਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀਕੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਕਰਣ
ਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲਲਾਵੈਜਿਉਕੁੰਡੀਮੀਨੁਪਰਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਸਾਕਤੁਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ਜਮਵਸਿਕੀਆ
ਅੰਧੁਦੁਹੇਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਆਜਕਾਲਿਪਚਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨ
ਬੇਲੀਕੋਈ॥ਐਥੈਓਥੈਰਾਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾ
ਤਾਹੇ॥੧੨॥ਭੂਲੇਸਿਖਗੁਰੂਸਮਝਾਏ॥ਉਝੜਿਜਾਦੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਤਿਸੁਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁ
ਖਭੰਜਨਸੰਗਿਸਖਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀ॥ਬ੍ਰਹਮੈਇੰਦ੍ਰਿਮਹੇਸਿਨਜਾਣੀ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਕਹਹੁਕਿਉਲਖੀਐਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਦਰਸਨੁ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਬਾਈਘਟਿਦੀਪਕੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਡੀਠਾ॥

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਸਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਧੀ
ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ
ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫ
ਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ
ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ
ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤ
ਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪ
ਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ
ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵ
ਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥
ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂ
ਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ
ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਨ
ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜ
ਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ
ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰ
ਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥
ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿ
ਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ

ਨਵ ਘਰ ਗੜੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਚਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟ ਘਟ ਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਪਵਨੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਨੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੯॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ

ਰਸਨਰਸਾਏਦਾ॥ਸੋਹਿਨਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀ
ਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਈਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਆਪਣਭਾਣੈ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥੪॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਨਿਹਚਲਹੋਵੈ॥ਮ
ਨਮੁਖਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਕਾ
ਇਆਊਜਲਹੰਸਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂ
ਖਨਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੋਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗਨਮਿ
ਟਈਕਬਹੀਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇਦਾ॥੭॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਵੈਸਬਾਈ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲ
ਈ॥ਨਿਰਭਉਸਬਦਗੁਰੂਸਚਜਾਤਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਅਟਲਅਡੋਲਅਤੋਲਮੁਰਾਰੇ॥ਖਿ
ਨਮਹਿਢਾਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ॥ਰੂਪਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੯॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ॥
ਸਾਧਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੧੦॥ਪਲੈਸਾਚਸ
ਚੇਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦਪਿਆਰਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਚਕਲਾਧਰਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ॥
੧੧॥ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭਕੋਈ॥ਗੁਰਬਿਨਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ਸਚਿਮਿਲੈਤਾਸਾਚੇਭਾਵੈਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁ
ਖਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੇ॥ਜਿਸਬਖਸੇਤਿਸਦੇਵਡਿਆ
ਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾ॥
ਆਪੇਮੁਕਤਿਦਾਨਮੁਕਤੀਸਰਮਮਤਾਮੋਹਿਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨਵੀਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰ
ਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਨਾਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੇਗੁਣਗਾਵੈਸਾ
ਚੈਭਾਵੈ॥ਤੁਝਤੇਉਪਜੈਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਿਲਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੨॥੧੪॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੂਕਾਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦਨਸੂ
ਰਜਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ਖਾਣੀਨਬਾਣੀਪਉਣਨਪਾਣੀ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਆਵਣਜਾਣੀ॥
ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ਨਾਤਦਿਸੁਰਗਮਛਪਇਆਲਾ॥ਦੋਜਕਭਿ
ਸਤਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਨਹੀਜੰਮਣਮਰਣਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨਮਹੇਸਨਕੋਈ॥ਅਵਰਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖਸੁਖਪਾਇ
ਦਾ॥੪॥ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖਨਕੋਈ

ਨਾਕੋਨਾਥੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਬ੍ਰਤਨਪੂਜਾ॥ਨਾਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੂਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇ
ਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁਚਿਸੰਜਮੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਗੋਪੀਕਾਨੁਨਗਊਗੁਆਲਾ॥
ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਾਕੋਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨ
ਹੀਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਾਕੋਕਿਸੈਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿੰਦੁਬਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿੰਦੋ॥
ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋ॥ਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਉਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨ
ਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀ॥ਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊਗਾਇਤ੍ਰੀ॥ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾ
ਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀ॥ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ॥ਰਈਅਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋ
ਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਸਿਵਸਕਤੀ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ਆਪੇ
ਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਸਾਚੇਏਹੋਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ॥ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨ
ਹੀਆਸਤ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰਹਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਵਧਾਇਦਾ॥੧੪॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇਆ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀਆਇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥
ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਪੇ
ਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆ
ਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਥਾਪਣਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭ
ਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵਡਿ
ਆਈ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜਮਹਿਹਾਟਪਟਣਵਾਪਾਰਾ॥ਪੂਰੈਤੋ
ਲਿਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਣਹ
ਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈ॥ਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥
ਨਦਰਿਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਮਾਰੈਫੇਟੈ॥ਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੀਆਪੇ
ਬਿਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ਆਪੇਵਰਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਲਹੈਅਮੋਲੋ॥ਕਬਹੀਨ
ਘਾਟਸਿਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਸਚੇਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਸਚੋਸਉਦਾਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਚਾਸਉਦਾਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਮੰਨੇਹੁਕਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਹੁ

ਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੂਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਇਆਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ

ਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥ ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਤ

ਜੌਨ

ਖਤ੍ਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਤਰ ਦਸਤ ਦੀਏ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪਾਲ ਨਹੀ ਬਿਖ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰ ਵਸਤ ਅਨੂ
ਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਧਨ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ
ਗੁਰਮਤ ਪਾਇਕ ॥ ਆਦ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤ ਸਲਾਮ ਹੋਵੈ
ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਤਰ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤ ਸਖਾ
ਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵ ਰਹਹੁ
ਸਰਨਾਈ ॥ ਤਸਕਰ ਚੋਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨ ਉਪਜੈ ਸਬਦ ਜਗਾਇਆ ॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰਾਲਮ ਰਾ
ਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰ ਅਡੋਲ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਕ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨ ਸੁਹਾਇਆ
੨ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸੈ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰਾਲਮ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਲ
ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰ ਸਿਰ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖ ਅਤੀਤ
ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਸਚ
ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜ ਲਹਹੁ ਘਰ ਆਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੈ ਗਰਦਨ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ
ਲੋਭ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨ ਵਸਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ
ਹੈ ਮਹਲ ਨਿਵਾਸ ਨਿਰੰਤਰ ਆਵਣ ਜਾਣ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣ ਉਡਾਵੈ ॥
ਜੋਗੀ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਵਾਵੈ ॥ ਸਚ ਸਬਦ ਝੁਨਕਾਰ ਨਿਰਾਲਮ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜ ਸਮਾਤਾ
ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਤ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨ ਸਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਅਬ
ਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾ
ਇਆ ॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮ ਸੁ ਸਬਦ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪ
ਪਛਾਣੈ ਸਭ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪ
ਰਖਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪ ਦਇਆਲ ਦ
ਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਰਵ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖ ਅਤੀਤ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗੁਰ
ਪਰਖੈ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਸਬਦ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥
ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤ ਸਚ ਫਲ ਪਾ
ਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵ
ਜਲ ਜਗ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਗੁਰ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹ

ਉਮੈ ਮਤਾ ਲੈ ਬਾਬਿਲਾਸਨਾ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨਾ॥ ਊਪਰ ਪਰੇ ਪਰੇ ਅਪਰੰਪਰ ਜਿਨਿ ਆਪੇ
ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੀਐ॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇਆ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ॥ ਜ
ਤ ਜਤ ਦੇਖਹੁ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ॥੩॥ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ॥ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਜਾਇ
ਆ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਉਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸ
ਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥
੬॥ ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ
ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤ
ਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ
ਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੧੧॥
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾ
ਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥੧੩॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜ
ਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਚਾ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ॥੧੫॥੩॥
੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰ
ਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
ਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ॥ ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਏ

ਆਪੇ ਗਾਵਦੇ । ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ।੪। ਆਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ । ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ । ਨਾਨਕ ਵੇਸੁ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਆਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ।੫। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ । ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ । ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਇਆ ।੬। ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ । ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ । ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ।੭। ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ । ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ । ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ।੮। ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ । ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ । ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ । ਸਾਕਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ । ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ।੧੦। ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ । ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ । ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ।੧੧। ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ । ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ । ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ।੧੨। ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ । ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ । ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ।੧੩। ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ । ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ । ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ।੧੪। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ । ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ । ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ।੧੫।੪।੨੧।

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ।

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ । ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ । ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ।੧। ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ । ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰੇ । ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ।੨। ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ । ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ । ਆਨਦ ਮੂਲ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ।੩। ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ । ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ । ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ।੪। ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ । ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ । ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ।੫। ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ । ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ । ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ।੬। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ । ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ । ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ।੭।

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਹੁ
ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਸੰ
ਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਏ ॥ ਕਉਨੁ
ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ
ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ
ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥
ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
੧੫॥੫॥੨੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੁਕਮੀ
ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾ
ਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁ
ਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆ
ਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ
ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥
ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖ
ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ

ਬੂਝਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਚਾਸਬਦੰਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ
ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੁਬੂਝੈਸੋਮੈਲੁਚੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸ
ਤਗੁਰੁਆਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧੨॥ਸਤਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਨਾ
ਮਵਿਹੂਣਾਕਥਕਥਲੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈਹੇ॥੧੩॥
ਆਪਆਪਿਮਿਲੈਤਾਬੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਿਛੁਨਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿਬ
ਾਣੀਸਬਦਿਵਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇ
ਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੈਤਿਨਹੀਵਾਸਾ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਾਈਹੇ॥੧੫॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪ
ਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭਿਖਿਆਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤਹਿਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਇਕਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਭੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨਅਵਰਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਉਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀ
ਆਖਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਅੰਧੁਅੰ
ਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨਜਲਤਰਹੈਦਿਨਰਾਤਿਗੁਰਬਿਨਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥
ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਸਾਚਾਹੁਕਮਸਾਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਹੁਕਮ
ਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਸਬਦਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾ
ਏ॥ਅਨਦਿਨਭਗਤਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਜਾ
ਤਾ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦਚੀਨਸੁਖਹੋ
ਈਹੇ॥੭॥ਕਾਂਇਆਕੁਟੰਬਮੋਹਿਨਬੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵਹਿਆਖੀਸੂਝੈ॥ਅਨਦਿਨਨਾਮਰਵੈਦਿਨਰਾ
ਤੀਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਹੋਈਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਓਨਮੂਓਅਭਾਗਾ॥
ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਬਿਨਗੁਰਮੁਕਤਨਹੋਈਹੇ॥੯॥ਕਾਂਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮ
ਲਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਾਂਮੈਲਨਜਾਈ॥ਸਬਦਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਮੈਲੀਮੂਲਨਹੋਈਹੇ॥੧੦॥ਪੰ
ਚਦੂਤਕਾਂਇਆਸੰਘਾਰੇ॥ਮਰਮਰਜੰਮੈਸਬਦਨਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥ਜਿਉਸੁਪ
ਨੈਸੁਧਨਹੋਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਪੰਚਮਾਰਸਬਦਹੈਲਾਗੇ॥ਸਤਗੁਰਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥ਅੰ
ਤਰਸਾਚਰਵਹਿਰੰਗਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸੋਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਾਪੈ॥ਪੂਰ
ਸੇਵਕਸਬਦਸਿਞਾਪੈ॥ਸਦਾਸਬਦਰਵੈਘਟਅੰਤਰਰਸਨਾਹਰਿਰਸਚਾਖਿਆਹੈਸਚਸੋਈਹੇ॥

੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ
ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿ
ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ
ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ
ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫਿਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾ
ਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰ
ਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁ
ਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬ
ਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋ
ਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉ
ਰ ਧਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕ
ਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾ
ਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭ
ਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜ
ਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਘਟ ਭੁਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥
ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕ

ਮਲੁ ਪੂਰਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਗਾਵੈ ਗੀ ਕਾਚੀ ਬਾਗਾਦਿ ਮਿਕਵਾਰਾ ॥ ਖੂੰਟਮਵੈ ਬਿਨ ਸੈਨ ਹਿ ਤਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਨ
ਕਾਂਏਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਜਿਸ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਸਾਚੈ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗਹਿ ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਖ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੇ ॥
੫॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਅਵਰ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਸਭੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਾਚੇ
ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੂਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪੇ ਭੁਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਂਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ
ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਹਮ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਨ ਕੋਈ ਕ
ਰੈ ਨ ਕਰ ਸਾਕਹਿ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮ
ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ
ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗੁਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਇਨਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮ
ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿ
ਛੂ ਨ ਸੂਝਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥ ਆਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸੰ
ਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥
ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝਹਿ ਫਿਰਹਿ ਇਆ
ਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ
ਬੂਝਹਿ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੋ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ
ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਾ ਖਸਮ
ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹਹਿ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮ

ਨਿਮੋਹੋ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਕਉ ਵਰਤੈ ਇਕ
ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥
ਕਿਲਵਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈ
ਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ
ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲਾ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰ
ਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿ
ਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂ
ਜਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾ
ਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥
ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸ
ਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
ਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾ
ਰੀ ਹੇ ॥੭॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦ
ਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ਸਚੋਸੇਵੇਸਚੁਧਿਆਵੈਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆ
ਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁ
ਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬ
ਦੈਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁ
ਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿ
ਸਵਾਰੀਹੇ॥੧੬॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰ
ਛੰਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰਹਿਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸ
ਚਾਸਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਾਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂੰਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹ
ਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸ
ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋ
ਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾ॥ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੇ॥
੭॥ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋ
ਜੈਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋ
ਇਛੇਸੋਈਫਲੁਪਾਏਜਿਉਰੰਗਿਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮਨਮੁਖੁਕਾਰਕਰੇ
ਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇ
ਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਾਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆ

ਉਆਸਦਾਸਚਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਾਮਿਰਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੇਰਤਾਪਾਵੈਗੁਣਗਹਿਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ਆ
ਵੈਜਾਵੈਨਾਮਨਹਿਬੂਝਹਿਇਕਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਪੂਰੈਸਤਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿ
ਕਿਨੈਹਿਨਪਾਈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਸਹਜਿਰੰਗਿਰਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹਿਢੇਰੀ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਚੂਕਨਫੇਰੀ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥ਮਾ
ਰੂਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈ
ਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲਿਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਰੀ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥
ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਸਬਾਇਆ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ਪਾਪਪੁੰਨ
ਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਦੁਖੁਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾ
ਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਘਣਾਦੁਖੁਆਗੈ॥
ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲ
ਵਿਖਕਾਟੇਦੂਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਰੇਸੋਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅਵਗੁਣਕਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਨਦਿ
ਨੁਸਾਚਿਰਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਬੂਝੈਕਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਗੜ੍ਹਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਾਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਹਿਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁ
ਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਣੁਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਮੂਰਖਪੜੈ
ਸਬਦੁਨਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾ
ਹਾਹੇ॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏ॥ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸ

ਰਸਿਆਹਾਹੇ॥ਹਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣ
ਗਾਏਇਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰੈਅਰੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਬਿ
ਨਕੋਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸਾਹਾਸੋਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥
੫॥ਭੰਨੈਘੜੈਸਵਾਰੇਸਾਜੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜੰਤਪਾਜੈ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧਕਰਮ
ਕੈਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮੈਨਾਮੋਲਾਹਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇ
ਵੈਮਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰ
ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰ
ਗੈਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਜਿਸਕਉਨ
ਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਆਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾ
ਮੁਮਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮਹਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਹੁਕ
ਮੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥
੧੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖਹਿਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾ
ਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਸਭੁਜਗਮੈਵਰਤਹਿਇਕੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥
ਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਨਾਈ॥
ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈ
ਬੇਨੰਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇ
ਵਡਭਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸ
ਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਓਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕ
ਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅੰਧਿਆਰਾ॥ਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਜੋਸਬਦਿਰਾਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਲਿਪਤੁਵਰਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆ
ਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰ
ਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾਢਿਲਏਗਾਸਾਹਾਹੇ॥੬॥ਅਫਰਿਓਜਮੁਮਾਰਿਆਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬ

ਟਨੋਨੂਨਆਣੀ॥ਸਬਦਸੁਣੇਤਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗਾਹਿਮਤਆਰੇਹਰਿਜੀਉਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉ
ਕੀਹਾਹਿਸਭੁਸਿਰਕਾਰਾ॥ਇਹੁਜਗੁਮੰਗਿਆਕਰੈਵੇਚਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਧਾਹਉਮੈਕਮਾਵੈਹੁਕਮੇਕਰ
ਤੁਸਾਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਣੈਵੀਆਅਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਪਸਾਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖ
ਹੋਵੈਸੁਸਚੁਬੂਝੈਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖਪਾਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਮੁਖਸਬਦਿਪ
ਛਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਮਰੈਨਜਨਮੈਗੁਰਮੁਖਗੁਰਮੁਖਸਬਦਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਸਬਦਿਸਲਾ
ਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਇਕਨਾਮਜੁਗਚਾਰਉਧਾਰੇਸਬਦੈਨਾਮਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁ
ਰਮੁਖਸਾਂਤਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਹਿਰਦੈਨਾਮਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਨਾਮਬੂਝੈਕਾਟੇਦੁ
ਰਮਤਫਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਮਰਿਜਨਮੈਜੂਨੀਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਅਨਦਿਨਲੈਦਾਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਸਵਾਰੇ॥ਅ
ਨਦਿਨਗੁਣਗਾਵਹਿਦਿਨਰਾਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਜਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਸਬਦਸੁਣਾਏ॥
ਅਨਦਿਨਭਗਤਕਰੈਲਿਵਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਹੀਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਸਾਹਾਹੇ॥
੧੫॥ਗੁਣਕਾਦਾਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਨਨਾਮਸਲਾਹੇਬਿਗਸੈਸੋ
ਨਾਮਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਈਐਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਤਿਤੁਘਟਮਤਿਅਗਾਹਾਹੇ॥ਸਭਮਹਿਵ
ਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਗਟਹੋਈ॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੈਜਗਜੀਵਨਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਹੇ॥
੨॥ਪੂਰੈਸਤਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਆ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭੁਜਗਤਉਪਾਈਆ॥ਹੁਕਮਮੰਨੇਸੋਈਸੁਖਪਾ
ਏਹੁਕਮੇਸਿਰਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹਾਹੇ॥੩॥ਸਚਾਸਤਗੁਰਸਬਦਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦੈਸਬਦਨਿਸਤਰੈ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਕਰਵੇਖੈਦੇਦਾਸਾਸਗਿਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਕੋਟਮਧੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦ
ਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਸਲਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸਤਗੁਰਸੇਵਹਿ
ਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਜੋਮਰਜੰਮਹਿਕਾਚਨਕਾਚੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹਾਭਗਤਵਛਲਅਥਾਹਾਹੇ
॥੬॥ਸਤਗੁਰਪੂਰਾਸਾਚਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਸਿਰ
ਸਿਰਲਿਖਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੭॥ਸਦਾਹਦੂਰਗੁਰਮੁਖਜਾਪੈ॥ਸਬਦੇਸੇਵੈਸੋਜਨਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅਨਦਿਨਸੇਵਹਿਸਚੀ
ਬਾਣੀਸਬਦਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਮਨਹਠਕਰਮਫਿਰਜੋਨੀਪਾਏ॥
ਬਿਖਿਆਕਾਰਣਲਬੁਲੋਭੁਕਮਾਵੈਦੁਰਮਤਕਾਦੋਰਾਹਾਹੇ॥੯॥ਪੂਰਾਸਤਗੁਰਭਗਤਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਹਰਿਨਾਮਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨਤਨਹਰਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਮਨਭੀਨੈਭਗਤਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਭਗਤਨਿਸਤਾਰਣ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾ

ਸਿਰਸਾਹਪ੍ਰਭਭਾਵਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਭਗਤਸਚੇਤੇਰੈਮਨਭਾਏ॥ਹਰਿਕੀਰਤਕਰੈਗੁਰਸਬਦਸੁਹਾਏ॥ਸਾ
ਚੋਬਾਣੀਅਨਦਿਨਗਾਵੈਨਿਰਧਨਕਾਨਾਮਵਖਰੁਸਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਇਕਿਸਆਪੇਮੇਲਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਸਦਾਸਲਾਹੀ॥ਸਭਨਾਸਿਰਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬਸਬਦੇਨਾਮਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥
ਬਿਨਸਬਦੈਤੁਧਨੋਕੋਈਨਜਾਣੀ॥ਤੁਧਆਪੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਸਬਦਸਦਾਗੁਰ
ਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਜਪਸੰਬਾਹਾਹੇ॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਤੇਰਾਲਿਖਿਆਕੋਇਨਮੇ
ਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਦੇਵਹਿਤੂਆਪੇਸਹਸਾਗਣਤਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਸਚੈਤੇਰੈ
ਦਰਬਾਰੇ॥ਸਬਦੇਸੇਵਹਿਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਾਮੇਕਾਰਜਸੋਹਾਹੇ॥
੬॥੩॥੧੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕਖੇਲਰਚਾਇਆ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ
ਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਫਰਕਕਰੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਸਭਰਸਦੇਹੀਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਵਾਜੈਪਵਨਤੈਆਪਵ
ਜਾਏ॥ਸਿਵਸਕਤੀਦੇਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨਰਤਨਸਬਦਤਾਹਾਹੇ॥
੨॥ਅੰਧੇਰਾਚਾਨਣਆਪੇਕੀਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪਪਛਾਣੈ
ਕਮਲਬਿਗਸੈਬੁਧਤਾਹਾਹੇ॥ਆਪਣੀਗਹਣਗਤਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੋਰਲੋਕਸੁਣਸੁਣਆਖਵਖਾ
ਣੈ॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਬੂਝੈਸਾਚੀਸਿਫਤਸਲਾਹਾਹੇ॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਵਸਤਅਪਾਰਾ॥
ਆਪੇਕਪਟਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝਾਹਾਹੇ॥੫॥
ਸਭਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਖੋਜਹਿਸਬਦਸਲਾਹੇਬਾਹਰਕਾ
ਹੇਜਾਹਾਹੇ॥੬॥ਵਿਣਚਾਖੇਸਾਦਕਿਸੈਨਆਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪੀਅਮਰਾਪਦਹੋਏਗੁਰਕੈਸਬਦਰਸਤਾਹਾਹੇ॥ਆਪਪਛਾਣੈਸੋਸਭਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦ
ਹਰਿਨਾਮਵਖਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨਨਾਮਰਤਾਦਿਨਰਾਤੀਮਾਇਆਮੋਹਚੁਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸ
ਭਕਿਛਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪਗਵਾਏ॥ਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਸੋਹਾਹੇ॥੯॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਸਚਾਵਸੈਘਟਅੰਤਰਸੋ
ਘਟਨਿਰਮਲਤਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਆ
ਪੇਬਖਸੇਮੇਲਮਿਲਾਏਪਰਮਲਵਾਸਮਨਤਾਹਾਹੇ॥ਸਬਦੇਅਕਥਕਥੇਸਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਵੇਪ
ਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਮਿਲਾਏਸਬਦੈਕਾਰਸਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਮਨਮੁਖਭੂਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥
ਜੋਧੁਰਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਿਖਿਆਖੋਜੈਮਰਜਨਮੈਦੁਖਤਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਆ
ਪੇਆਪਆਪਸਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੇ॥ਤੂਆਪਸਾਚਾਤੇਰੀਬਾਣੀਸਾਚੀਆਪੇਅਲ

ਖਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰਯਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹਿ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ

ਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਮਨੂਆਅੰਤ੍ਰਪਰਗਾਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸਚਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜ
ਘਰਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚ
ਰੰਗਰਾਤਾਮਨਮੇਰਾਸਚੇਸਚਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਮਨਨਿਰਮਲਸਤਸਰਨਾਵੈ॥ਮੈ
ਲਨਲਾਗੈਸਾਚਸਮਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁ
ਖਸਚਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਸਚਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸਚਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚਕਹੈਦਿਨਰਾਤੀ
ਅਵਰਾਸਚਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੋਸਚਵਖਾਣੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਸਦਸੇਵਹਿਸਚੋਸਚਾਗੁਰਮੁਖਸਬਦਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾ
ਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀਦਰਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥
੭॥ਗੁਰਮੁਖਸਚਕਰਣੀਸੰਜਮਸਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭਾਇਭਗਤਸਦਾਰੰਗਰਾ
ਤਾਆਪਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਮਨਖੋਜਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਸਦਾਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸਭਾਵਾਸਤਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿ
ਸਭਾਵੈਤਾਮਨਵਸਾਏ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਰਾਤਾਭਾਣੈਮਨਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠ
ਕਰਮਕਰੈਸੋਛੀਜੈ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਸਮਾਇਦਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੋਸੁਖਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਜੋਸਮਕਰਜਾਣੈਸੋ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਮਰੈਸੋਹਹਿਪਰਵਾਣ॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਪਛਾਣ॥ਮਰੈ
ਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਤਗੁਰਪਾਇਆ॥
ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹਚੁਕਾਇਆ॥ਮਨਨਿਰਮਲਫਿਰਮੈਲਨਲਾਗੈਦਰਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖਥਾਪਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚਸੁਣਲੇ
ਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੋਸਚਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਨਿਰਮਲਮੈਲਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮ
ਰਤੇਬੀਚਾਰੀਨਾਮੇਨਾਮਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਆਪੇਆਪਾਸ੍ਰਿਸਟਸਭ
ਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾਪਿਥਾਪਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿਆਉਕਰੈਸਭੁਸਚਾਸਾਚੇਸਾਚਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥
ਕਾਇਆਕੋਟਹੈਅਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨਸਬਦੈਭਸਮੈਕੀਢੇਰੀ
ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇਦਾ॥੨॥ਕਾਇਆਕੰਚਨਕੋਟਅਪਾਰੀ॥ਜਿਸਵਿਚਰਵਿਆਸਬਦਅਪਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਗਾਵਹਿਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੩॥ਕਾਇਆਹਰਿਮੰਦਰਹਰਿ

ਆਪਸਵਾਰੇ॥ਤਿਸਦਾਦੂਖੁਹਰਿਜੀਉਦੁਖਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀਨਦਰੀਆਪਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੪॥ਮਨਸਾਜੋਕ੍ਰੋਧਨਿਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪਸਵਾਰੇ॥ਆਪਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਮਨਿਵ
ਸਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਭਗਤਹੈਨਿਰਾਲੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧੋਵਹਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨਸਦਾਰਹੈ
ਰੰਗਿਰਾਤਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮੈਮਨੂਆਧਾਵੈ॥ਸੁਖਪਲਰਤਿਆ
ਗੈਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਪਾਵੈਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਅਪਰੰਪ
ਰੁਆਪਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥
ਆਪੇਸਤਗੁਰਮੇਲੇਪੂਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਬਲਸੂਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈਸਚੇਸਿਉਚਿਤ
ਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਸਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਵਸਿਆਘਟ
ਅੰਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮਧਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦੇਸੰਤਰਭਵਹਿਅੰਤਰਨਹੀਭਾਲੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥
ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਬਲਗਗੁ
ਰਕਾਸਬਦਨਕਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਬਲ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭਦੁਖਕਾਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖਪਾਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਪਛਾਣੈਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰ
ਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਦੇਵੈਸਬਦਪਛਾਣੈ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਕੈਸਬਦਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰ
ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥
੨॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕਪਹੁ
ਚਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣਾਆਪਪਛਾਣੈ
ਆਪੇ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪਬੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅਆਕਾਰਾ॥ਤਿਸਵਿਚਿਵਰਤੈਹੁਕਮ
ਕਰਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮੇਢਾਹੇਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਹੁਕਮਸਲਾਹੇ॥ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਤੂਆਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੬॥ਅਨਦਿਨਆਰਜਾ
ਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤੈਮੂੜਾਸਿਰਊਪਰਿਕਾਲਰੂਆਇ

ਦਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ
ਸਚੋਬਾਣੀਬੁਲਾਇਦਾ॥੮॥ ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਜਤਿਪਤਿਸਚੁ
ਸਚਾਸਚੁਸੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੯॥ ਮਨੁਕਠੋਰੁਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ॥
ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ ਮਾਣਸਜ
ਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਗੁਰੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤੁਨਜਾਣੈ॥ ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ
ਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ ਸਦਾਸਲਾ
ਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਆਪਿਨਿਰਾ
ਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਹੋਰਕਿ
ਆਕੋਕਹੈਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾ
ਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀ
ਪਾਈ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥
ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪ
ਵਣੈਸਭਵਜਾਇਦਾ॥੪॥ ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸ
ਲਾਹੀ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁਕਰਮਕ
ਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਪਾਇਦਾ॥੮॥ ਗਣਤਗ
ਣੈਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁਕਾਏਸਚੇਸਚਿਸਮਾ
ਇਦਾ॥੯॥ ਜੇਸਚੁਦੇਇਤਪਾਏਕੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ ਹਰਿਕੈ
ਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾ
ਏ॥ ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਨਿਰਮ

ਜਿਨਿਕੌਮਨਿਵਸਾਇਓ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਸਾਲਾਹਿਆ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਦਿਨਰਾਤੀਨਾਮਚੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪ
ਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਮਨਵਸਿਆਵੈਮਨ
ਮਾਰੈਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆ॥ਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸ
ਮਾਲਿਸਦਾਤੂਗੁਰਮਤੀਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥
ਉਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਤਿਸਨੋਅਪੜਿਨਸਕਹਿਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕ
ਰਹਿਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮਦਾਨੁਕਰਹਿਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿ
ਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰੀ
ਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵਿੰਦਾ॥
ਸਹਜਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨਰਾਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ਅਨ
ਦਿਨਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇ
ਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸ
ਨੋਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥
ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੂਝੈਸੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਮੋਹੁਨਚੂਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲ
ਲੇਖਾਲੇਵਹਿਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੇਵਹਿਕੋਈ॥ਜਮ
ਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਸੁਸੁਖਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰ
ਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵਡਿਆਈਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਮਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਵਾਇਦਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈ
ਲਾਗਹਿ॥ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਦੁਖਪਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸੇਵਹਿਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਚਿਲਿਵਲਾਏ॥
ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨ
ਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮਧਿਆਇਦਾ॥੧੬॥੫॥੧੯॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾ
ਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੋਸੁਖਪਾਏਭਾਣੇਹੀਵਿਚਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚਹਿਬਹੁਤੇਰੀਆਪਣਾਭਾਣਾਆ

ਪਮੰਨਾਇਦਾ॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਮਿਲੇਤੁਧੁਆਏ॥ਜਿਸਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਮਿਲੇਤੁਧੁਆਏ॥ਭਾਣੈਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਿ
ਹੈਭਾਣੈਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾ
ਣਾਮੰਨਹਿਬਹੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਕੀਸੇ
ਵਾਪੂਰਨਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਪਾਏ॥ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਡਪ੍ਰਭੁਪੈਨਾਵਹੁਹੀਕੋ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਤਨਕਉਜੋ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੁਮੰ
ਦਰਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਸਚੁਦੇਹਿਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਤ
ਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁ
ਤੋਟਾਸੈਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੁਪਾਏ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥
ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨਉਤਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾ
ਗੀਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਂਇਆਕੋਟਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆ
ਉਸਚੁਵਾਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਘਰਬੰਕਥਾਨਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈ
ਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਥਾਨਿਸੋਸਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇ
ਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭੁਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣਜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਇਨਪਾਇ
ਦਾ॥੧੬॥੪॥੨੦॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥
ਪੰਨ ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
ਵੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਟੀਸੁਣੀਐਸਚੇਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸ
ਬਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਇਕਿਕਿਤੁਆਏਜਨਮੁਗ
ਵਾਏ॥ਮਨਮੁਖਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਪਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰ

ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸੋ ਚੇਤੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ

ਇਦਾ॥੧੨॥ਸਚੇਮਹਲਸਚੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਮੇਲੇਕੀਮਤਪਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਵਿਚਵਸਤਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਦਾਹਟਸੋ
ਈਵਥੁਜਾਣੈਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾ
ਈ॥ਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਏਆਪੇਸਹਜੇਸਬਦਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿ
ਚਹੁਭਰਮਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੮॥ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗੰਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪੜਕੋਇਨਸਕੈ
ਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸਭਾਇਦਾ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰਣੁਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮਸਫਲੁਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੇਦੂਜਾਭਾਇਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆ
ਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾ
ਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਨਪਾਰਾਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆ
ਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਾਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਅੰਧਅੰਧਿਆਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਨਮਗਵਾਇਆਬਿਨਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਕਰਮ
ਹੋਵੈਤਾਸਤਗੁਰਪਾਏ॥ਕਰਮਹੋਵੈਤਾਸਤਗੁਰਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲਸਬਦਜਲਾਏ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿ
ਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁ
ਨਾਮਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮਤਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮਅਮੋ
ਲਕਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਇਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੁਲਾਇ
ਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲੇਪਾਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂ
ਰੈਕਰਮਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖ
ਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰ
ਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥
ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਬਹੂੰਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇ
ਭੇਖਕਰੈਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇ
ਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤ
ਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰ

ਲੈਪਾਈ॥ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਬਿਨੰਤੀਨਾਮੇਨਾਮਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿ
ਲਾਏ॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬ
ਦਭਗਤਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਸੁਖਤੇਰੈਮਨਭਾਈ॥ਤਨਮਨਸਚੀਭਗਤੀਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤਲਾਇਆ॥੨॥
ਹਉਮੈਵਿਚਸਦਾਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮਹੋਵੈਭੇਟੈਗੁਰਪੂਰਾ॥ਅੰਤਰਅਗਿਆਨਸਬਦਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਅੰਧਕਮਾਏ॥ਬਹੁਸੰਕਟਭਰਤਵੈਜੂਨੀਪਾਏ॥ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕ
ਟੈਅੰਤੇਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆ॥ਆਵਣਜਾਣਸਬਦਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚਨਾਮਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਮਰੈਮਨਮਾਰੇ
ਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥ਆਵਣਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨਸਤਗੁਰਥਿਰਹੋਰਨਕੋਈ॥ਅੰਤਰਜੋਤਸਬਦ
ਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਭੂਤਚਿਤਵੈਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਸਤਗੁਰਸੇ
ਵੇਤਾਮੁਕਤਹੋਵੈਪੰਚਭੂਤਵਸਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਫਿਰਡੂਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈਸਚਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚਨਾਮਮਨਭਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰਸਾਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਪਿਆਰਾ॥
ਸਚੀਧੁਨਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦਰਕੋਘਰਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਸਹਜ
ਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗਵਿਜੋਗਨਵਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥
ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਗੁਰ
ਬਾਝੈਸੰਗਤਨਹੋਈ॥ਬਿਨਸਬਦੇਪਾਰਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਇਆ॥
੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖਪੰਖੀਵਿਚਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡੈਨਮੂਲੇਆਵੈਨਜਾਈ
ਨਿਜਘਰਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧੈਸਬਦਵੀਚਾਰੈ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭਰਮਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਨਜੀਕਪਛਾਣਹੁ॥
ਬਿਗਸੈਕਮਲਕਿਰਣਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟਕਰਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾ
ਲੇਅਵਰਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪਗਵਾਇਸੁਖਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੪॥ਸੋਹਿਲੇ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਚਾਆਪਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨ
ਸੀਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਸਹਜੇਸਚਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਜਸਮਾਈ॥ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤਲਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਗੁਰ
ਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ॥ਸਤਗੁਰਸੇਵੀਅਵਰਨਦੂਜਾ॥ਸਤਗੁਰਤੇਰਤਨਧਨਪਾਇਆਸਤਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਭਾਈਹੇ॥੩॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਭ੍ਰਮਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀ
ਫਿਰਗਤਹੋਵਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਰਹਹਿਸਰਣਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਮਾਗਉਨਾਮਅ

ਜਾਣੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥ ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨ

ਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਚਿਘਰਗ੍ਰਿਹਗਰਬਕਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ
॥੧੦॥ਵਿਣੁਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਜਨਮਮਰੈਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ॥ਸੋਤਪਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਭਾ
ਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਆਖਾਸੁਆਮੀ॥ਤੂੰਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨਤੁ
ਝੈਪੈਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨਨਾਮਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰਦੀ
ਬਾਨਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈਤੂੰਕਰਤੇਰਾਖਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇ
ਮਾਣਕਰੈਤੁਧਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਝਖਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਸਪਖਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਿਸਕੀਗਲਤੁਧਉ
ਪਰਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਿਨਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇ
ਆ॥ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਵਾਪਛੁਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂੰਸਭਮੈਵਰਤੈਹਰਿਜ
ਗਨਨਾਥਾ॥ਜੋਹਰਿਜਪੈਸੋਗੁਰਮੁਖਸਤਕਹਾਥਾ॥ਹਰਿਕੀਸਰਨਪਇਆਹਰਿਜਪਿਜਨਨਾਨਕਦਾਸ
ਦਸਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥੫੦॥

ਰਾਗਮਾਰੂਸੋਹਲੇਮਹਲਾ੫॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਧਰਣਾ॥ਗਗਨਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰਣਾ॥ਅਗਨਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾ
ਧੀਸੋਪ੍ਰਭਰਾਖੈਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕਸੰਬਾਹੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਪ੍ਰਤਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਗਿਰਾਸਹੋਇਸੰਗ
ਸਮਾਲਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮਵਡੀਜਿਸਵਡਿਆਈਹੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀ
ਰੇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਕਰੇਪ੍ਰਭਮੀਰੇ॥ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਛੁਕੀਮਤਕਹੀਨਜਾਈਹੇ॥
੪॥ਸੋਪਤਵੰਤਾਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸਮਨਵਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿ
ਇਹਸ੍ਰਿਸਟਉਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਸਰਣਾਭਉਨਹੀਕਰਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ਮ
ਨਬਚਕਰਮਅਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੇ॥੬॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆ॥ਜਨਮਮ
ਰਣਕੀਜੋਨਨਭਵਿਆ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਡੇਰਾਜਾਤ੍ਰਿਪਤਰਹੇਆਘਾਈਹੇ॥੭॥ਮੀਤਹਮਾਰਾ
ਸੋਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈਹੇ
॥੮॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਕੋਟਲਖਬਾਹਾ॥ਹਰਿਜਸਕੀਰਤਸੰਗਧਨਤਾਹਾ॥ਗਿਆਨਖੜਗਕਰਕਿਰਪਾਦੀਨਾ
ਦੂਤਮਾਰੇਕਰਧਾਈਹੇ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪਜਪਹੁਜਪਜਪਨੇ॥ਜੀਤਆਵਹੁਵਸਹੁਘਰਆਪਨੇ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਰਸਕਰਸਕਗੁਣਗਾਈਹੇ॥੧੦॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾ॥
ਊਚਅਥਾਹਅਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭਆਪਨੀਸੋਜਨਤਿਸਹਿਧਿਆਈਹੇ॥
੧੧॥ਬੰਧਨਤੋੜਲੀਏਪ੍ਰਭਮੋਲੇ॥ਕਰਕਿਰਪਾਕੀਨੇਘਰਗੋਲੇ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰਸਹਜਧੁਨਸਾਚੀਕਾਰ
ਕਮਾਈਹੇ॥ਮਨਪ੍ਰਤੀਤਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਸਗਈਹਉਮੈਮਤਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਣੈਜ

ਗਾਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੋ ॥ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ਸੋ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ
ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਸੂਰਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ
ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਹਿਲੇ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥
ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥
੨॥ ਧਨ ਮਾਂਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ
ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋ
ਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਆ
ਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖ
ਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ
ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ
ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤਾ ਊਠਿ ਸਿ
ਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿ
ਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੂਛੀ ਨ
ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁ
ਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ
ਫਾਸਾ ਹੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾ
ਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥
੧੪॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਹਿਲੇ ॥ ੧ੴ

ਸਤਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰੈ ਆਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਪੂਰਨ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਿਰ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣ ਸੁਣ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਤਖਤ ਸਚੀ ਪਤਸਾਹੀ ॥ ਸਚ ਖਜੀਨਾ ਸਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚ ਧਾਰਿਓ ਸਭ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚ ਤਪਾਵਸ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਨੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥ ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣ ਤੂਹੈ ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਿਜ ਘਰ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ॥ ਦੇਹ ਦਾਨ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਈਐ ॥ ਤੋਟ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਇਕ ਦਾਤਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਕ ਦੇਹ ਦਾਨ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤ ਅਰ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਭਾਰੋ ਤੋਲ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਦੇਹ ਦਇਆ ਸੋਈ ਤੁਧ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਚਿਤ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸ ਚਿਤ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸ ਚਿਤ ਆਵਹਿ ਤਿਸ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕਿਛ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲ ਝੋਲ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਦੂਰ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਕੰਚਨ ਸੁਧ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਦੇਖ ਦਰਸਨ ਇਹ ਮਨ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਹਿਲੇ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗ ਨ ਫਾਸੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕਾਟੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਨਰਕ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟ ਹਰਿਜ

ਸਭ ਖਤੁ ਲੀਓ ਕਲਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਗੁਰ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਨਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜੋ ਅਠੀਆ ਆਠੋ ਘਰ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿ
ਖਾਣਿਆ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗੁ ਸਤਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿ
ਆਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭੁ ਨੀਜਾਈ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ
ਸਮਾਨਾ ਮਨ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ
ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਪਾਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪ ਸੁਣੀ ਤਹ ਆਪ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿ
ਹਚਲ ਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਗੁਰ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾ
ਧੂ ਧੂਰ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿ
ਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀ
ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾ
ਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ
ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥
ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁ
ਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥
੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ
ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿ
ਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥
੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁ

੪੭੭

ਇਸੁ ਮਨ ਸਰਮ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਣਾ ॥੧੪॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ
ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਣਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ
ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਣਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥
ਮਾਰੂ ਸੋਹਿਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂੰਹੈ ॥ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰ
ਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀ
ਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰ
ਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ
ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆ
ਪੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਨਾ ਆਪੁਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਊਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ
ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖਹਿ ਚਲਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋ
ਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ
ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਇਹੁ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ
ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੁਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਣਾ ॥੧੨॥ ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਸੁਖ
ਥਾਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥ ਡਰ
ਚੂਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸੁ
ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥ ਐਸਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ

ਭੋਰ

ਊਧਾਰੇ

੦+੨

ਜਨਕੈਸੰਗਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹੁਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕ
ਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੮॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਸੂਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮੈਕੋਈਰਹ
ਣੁਨਪਾਵੈਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੋਹਿਸੋਗਸਭੁਭਰਮਮਿ
ਟਾਈ॥ਏਕਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਏਅਵਖਧਸਚਰਿਦੈਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸੈਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭ
ਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰਦੁਆਰਾਕੋ
ਇਨਸੂਝਹਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਛੂਨਬੂਝਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਭੰਡਾਰਨਾਮਜਿਸਇਹੁਰਤਨ
ਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਧੂਰਕਰਹਿਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਪੁਰਖਸਤ
ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਜਿਸਭੇਟਤਪਾਰਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨ
ਸੋਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਸੰਤੋਖਸੇਵਾਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਮਰੈਪੰ
ਚਧਾਤੂ॥ਭੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ਪਾਰਸਜਬਭੇਟੈਗੁਰਪੂਰਾਤਾਪਾਰਸਪਰਸਦਿਖਾ
ਇਣਾ॥੭॥ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੇ॥ਮੁਕਤਬਪੁੜੀਭੀਗਿਆਨੀਤਿਆਗੇ॥ਏਕੰਕਾਰਸਤਗੁਰਤੇਪ
ਈਐਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਣਾ॥੮॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਗੋ
ਚਰਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕਜਿਸਵਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ॥੯॥ਗੁਰਕੀਮਹਮਾਬੇਦ
ਨਜਾਣੈ॥ਤੁਛਮਾਤਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸਤਗੁਰਜਿਸਸਿਮਰਤਮ
ਨਸੀਤਲਾਇਣਾ॥੧੦॥ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨਜੀਵੈ॥ਰਿਦੈਵਸੈਤਾਠੰਢਾਥੀਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਅ
ਲਾਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸਜਮਕੈਪੰਥਨਪਾਇਣਾ॥੧੧॥ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈਪੜਿਆ॥ਜੀ
ਉਪ੍ਰਾਨਧਨਆਗੈਧਰਿਆ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਨਜਾਣਾਕਾਈਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ॥
੧੨॥ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਲੇਹੁਰਲਾਏ॥ਕਰਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ॥ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸ
ਸੰਤਆਗੈਚਰਣਧੋਇਸੁਖਪਾਇਣਾ॥੧੩॥ਬਹੁਤਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਆਇਆ॥ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਰਾਖਹੁਏਹੁਨਾਮਦਾਨਦੇਵਾਇਣਾ॥੧੪॥
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ॥ਦਰਸਨਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਦਾਆਨੰ
ਦਾਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਣਾ॥੧੫॥੨॥੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਸੋਹਿਲੇ॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣਤਾਸਾ॥

ਸਿਮਰਹਿਪਵਨਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰਹਿਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥
ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚਸੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਬਾਣੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹ
ਰਿਜਨਾ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਖ੍ਯ
ਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬੇਲਸਾਖਸਭਿਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ॥
੪॥ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖਮਸਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮ
ਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸ੍ਰਮਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿ
ਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਦਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਘੜੀ
ਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾ॥
ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਾ॥੮॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥
ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਬਹੁੜਿਨਜੂਨੀਭ੍ਰਮਿਰੁਨਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸ
ਹਜਧੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁ
ਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਬਿਨਾ॥੧
੨॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅ
ਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ॥ਆ
ਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾ
ਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥
੧੬॥੧॥੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥
ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧॥ਮਾਗਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘਰੋਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀ

ਸੁਨਹੁ ਬਿਸਮਨ ਜਸ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕੁ ਓਟ ਭਜਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵ ਨਿਵ ਪਾਵ ਨ ਲਾਗਉ ਗੁਰ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਸੁਕ੍ਰਿਤ
ਨਾਹੀ ਸੰਗਾਨਾ ॥੬॥ ਕਰ ਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰਾਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮ
ਰ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਜੀਵਹਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜ ਤੰਗਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪ ਬੋਹਿਥ ਚਰੀਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤ ਮਿਲ ਸਾਗਰ ਤਰੀਐ ॥ ਅਰਚਨ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਹੁਰ ਜੂਨ ਨ ਨੰਗਾਨਾ ॥੭॥ ਦਾਸ
ਦਾਸਨ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭਿੰਗਾਨਾ ॥੮॥
ਮਨ ਤਨ ਅਰਪ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਲਕ ਹਤ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤ ਖੋਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਏਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਾਨਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ ਤੋਟ ਭੰਡਾਰ ਨਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥
ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਕਿਰਪੰਗਾਨਾ ॥੯॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮ
ਨ ਤਨ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਅਮਿਉ
ਧਾਰ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਾਨਾ ॥੧੦॥ ਏਕੋ ਏਕ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ
ਮਧ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾਨਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਸਦ ਬਖਸੰਦ ॥ ਗੁਰ ਜਪ ਜਾਪ ਜਪਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਸੰਤ ਸੰਗ
ਨਾ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇ
ਓ ਸਰਨ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥ ਜਾਚਕ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕ
ਦਾਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥
ਲਗੀ ਲਾਗ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਨੀ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ਮਨ ਨਾਮ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥
ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕਰ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੩॥ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਸੋਹਿਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸੇਵਕ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕ
ਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਾਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧ
ਭਾਨਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮ ਤੁਮਾਰਾ
ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾ
ੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭ ਬਾਰਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖਿਲਾਵੈ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗ ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ
ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰ ॥ ਇਕ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ

ਇਕਹਿ ਦੇ ਭਾਸਾ ਇਕਹਿ ਦੇ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮੈ ਕਵਨੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੭॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕੀ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੮॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੯॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅ

ਕਾਲਮੂਰਤਿਜੋਨਿਰਹਤਨਹੀਭੇਖਿਉ।ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਗਾ।੭।ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠ
ਕੇਵਾਸੀ।ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ।ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇ
ਗਾ।੮।ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ।ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ।ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬ
ਣਾਵਹਿਬੇਣੁਸੁਨਤਸਭਮੋਹੈਗਾ।੯।ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨ।ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨ।ਸੰ
ਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ।੧੦।ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ।ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲ
ਮੁਖਿਭਣੀ।ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ।੧੧।ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇ
ਵਲੁਕਹੀਐ।ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ।ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿ
ਸੁਹੈਅਭਗਾ।੧੨।ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ।ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ।ਭਗਤੀਤੋਖਿ
ਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿਗਾ।੧੩।ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ।ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜ
ਗੁਮਉਲੋ।ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ।੧੪।ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾ
ਨਾ।ਆਪੇਗਊਚਰਾਵੈਬਾਨਾ।ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ।ਏਕ
ਜੀਹਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ।ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ।ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਇਕੁ
ਗੁਣੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੰਗਾ।ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣਾਇਆ।ਭੈਭਇਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾ
ਇਆ।ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਰਾਖਹੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗਾ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਮਿ
ਥੇਨਾ।ਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ।ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾ
ਵੈਗਾ।੧੮।ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ।ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਲੈਰਿਦੈਪਰਾਤੇ।ਸਗਲਨਾ
ਮਨਿਧਾਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੰਗਾ।੧੯।ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ।
ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ।
੨੦।ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ।ਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ।ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀ
ਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ।੨੧।੨।੧੧।ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫।ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ।
ਛੋਡਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ।ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁਦਰਵੇਸੁਕਬੂਲੁਦਰਾ।੧।
ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ।ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆਸਾ।ਦੇਹਮਸੀਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਾ
ਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ।੨।ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਲੇਕੰਮਾਵਹੁ।ਤਰੀਕਤਿਤਰਕਖੋਜਿਟੋਲਾਵਹੁ।ਮਾ
ਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿਰਿਨਮਰਾ।੩।ਕੁਰਾਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕ
ਮਾਹੀ।ਦਸਅਉਰਾਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ।ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਿਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ।

੪॥ ਮਕਾਮੇਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆਬੰ
ਦਗੀਅਲਹੁਆਲਾਹੁਜਰਾ॥ ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ ਜੋਦਿਲੁਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ ਸੋਮੁਲਾਮਲ
ਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥੬॥ ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ॥ ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈ
ਮਹਿਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਬੰਧਾਨਿਬਰਾ॥੭॥ ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁ
ਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਹੀਆ
ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ ਪੰ
ਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥ ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ ਬ
ਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ॥ ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥
ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ ਪੀਰੁਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅ
ਜਰਾਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾਈ॥੧੧॥ ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾ
ਣਿਹਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾ॥ ਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣਮੋ
ਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈ ਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟੁਘਿਉ
ਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੋ
ਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਜੀ ਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥
ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਆ॥ ਹਕਹੁਕਮਸਚਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤ
ਰਾ॥੧੫॥੩॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾ
ਜੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਗਹਤਸੁਖਪਾਈਐ ਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥ ਗਰਭਅਗਨਮਹਿਜਿ
ਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ ਆਪਨਾਸਿਮਰਨਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਿਆ ਓਹਸਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਈਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿਹੈਹਰਿਜਸਗਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਸਭਦੂਖਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾ
ਲਕਾ॥੩॥ ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਡਜਜੇਰ
ਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਰ
ਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇ ਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ ਆਦਿਅੰਤਿ

ਪਾਟ

ਮਧ ਪੂਰਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਲਕਾ ॥੧॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੮॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਿਆ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ੫੮

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਰ ਭਾਗਾ ॥ ਬਾਹੁ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੈ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੁ ਜਣਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧॥੧੪॥ ਮਃ ੧ ॥੨੨॥ ਮਃ ੩ ॥੪॥ ਮਃ ੪ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਹਿਲੇ ॥੬੨॥ ਜੋੜ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਿਘੋ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਐ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੈ ਨਾਇ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹਿ ਚਲੈ ਮਾਨਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਰਗਾਹ ਬੁਝਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਲਾਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬਹਿ
ਨਿਆਉ ਕਰਮ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮਨੁ ਤੁਸਾਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੁਲੀ
ਭੁਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੋ
ਸਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾ
ਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਚ
ਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ
ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਰਖਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ
ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁ
ਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ
ਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ
ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲ ਕੁ
ਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ ਮਃ
੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿ
ਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ
ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧ
ਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ

ਹੋਈ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿਰਤੇਜਨਸੋਈ॥ਓਹੁਪੁਤ੍ਰਰਾਜੇਨਆਖੀਅਨਿਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆ
ਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਜਸੁਲਾਇਕੀਤੋਗੁਰਮੁਖਿਵਡਾਹਰਿਸੋਈਜਿਨਿਹਰਿਜਸੁਹੋਈ॥੧੬॥
ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩॥ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜੇਸਤਗੁਰਮਾਹਿਸ
ਮਾਹਿ॥ਮਨਕੇਅਧਕਤਰੰਗਕਿਉਦਰਿਛੁਟੀਐਜੇਗੁਰਲਾਗੈਚਿਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉ
ਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥
ਗੁਰਮਤੀਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੧੭॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੁੰਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕਚੁ॥ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸ
ਹਜਿਵਣਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ॥ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਜ
ਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਇ
ਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇ
ਉ॥ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉ॥ਭੇਖੀਹਥਨਲਭਈਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਾ॥ਨਾ
ਨਕਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥
ਐਸਾਸਤਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਇ॥
ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ॥ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੂਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਕਰੇਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੂਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ॥ਅਤਿਕ੍ਰੋਧਸਿਉ
ਲੂਝਦੇਅਗੈਪਾਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੂਕਿਸੁਣਾਵਹਿ॥ਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਿਗ
ਤੀਗਏਮਰਿਜਨਮੇਫਿਰਿਆਵਹਿ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਕਾਗਉਹੋਇਨਊਜਲਾਲੋਹੇਨਾਵਨਪਾਰੁ॥ਪਿਰ
ਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਊਜਲਾਸਿਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਛੋਡੈ
ਭੈਵਸੈਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਰੂਮਾਰਣਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਜੇ
ਇਹੁਮਾਰੀਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀ
ਕੋਮਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਈਅਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿਵਵਾ
ਸਾ॥ਸਕਤੀਕਿਨੈਹਿਨਪਾਇਓਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ॥ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਪਿਸਾਸਗਿ
ਰਾਸਾ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਦੇਖੁਊਤਮਹਰਿਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਬਲਿ
ਜਾਸਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਨਵਖੰਡਾਮਧੇਪੂਜੀਐ
ਆਪਣੈਚਜਵੀਚਾਰਿ॥ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਝੂਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾ

ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੋ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਅਫਰਿਉ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹਿ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾ
ਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ
ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ
ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗ
ਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰ
ਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ
੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ
੧ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫ
ਲ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾ
ਧਰ ਹੀਡੁ ॥ ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀ
ਐ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ
ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ ਮਝੁ ਭਰਿ ਦੁਖਾ ਬਦੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛਨਿ
ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰ
ਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿ
ਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿ
ਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨ
ਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾ
ਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ

ਏਹੁਨਾਉਵਡੀਜਮਕੰਕਰਨੇਮਕਲੇ॥ ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
ਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਘਲੈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਵਾਪਾਰੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁਵਿਹਾਝਹਿਬਿ
ਖੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖਸਿਉਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ ਬਾਹਰਹੁਪੰਡਿਤਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨ
ਲਾਇਨੀਵਾਦੀਧਰਨਿਪਿਆਰੁ॥ ਵਾਦਾਕੀਕਰਨਿਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ ਜਗਮੈਰਾਮਨ
ਮੁਹਰਿਨਿਰਮਲਾਹੋਰਮੈਲਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀ ਹੋਇਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਦੁਖਲ
ਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖਜਾਇ॥ ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾ ਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀ
ਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈ ਬਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ ਦੂ
ਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾਈਐ ਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚਾਹੀ॥ ਆਵੈਜਾਵੈ
ਜੰਮੈਮਰੈ ਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐ ਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਇਸੁਜਗਮੈ
ਸੰਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁਧ
ਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐਭੁਖਗਈ ਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਆਇ॥ ਜਿਨਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈ ਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾ
ਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਬਹੂਜਾਇ॥ ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵਈ ਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਆਇ॥ ਸਦਾਚਿੰਤਾਚਿਤਵਦਾਰ
ਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾ
ਸੁਖਮੈਰਹਿਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ ਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਏਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾ
ਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ ਪ
ਹਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈ ਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨ
ਹੋਇ॥ ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈ ਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐ ਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿ
ਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋ ਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ
ਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈ ਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉ
ਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀ ਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ॥ ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋ
ਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿ ਜਿਆਪਿਕੀ
ਤੇਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁਪਾਈਐ ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤ
ਖਤੁਹੈ ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ॥ ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅ

ਪਰਖ

ਨਕੋਇਆਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸਭੋਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚਾਸਚਿਨਿਆਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥
੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹੁਅਕਥਕਥਾਮਨ
ਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਸਬਦੁਵਸੈ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਗਵਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐ
ਊਤਮਮਤਿਤਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤਿਸੈਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿ
ਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿ
ਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਨ
ਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀਮੁਠੇਅਹੰਮਤੇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਭਵਿਥਕੇਅੰਤਰਿਤਿਖਤਤੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਸੋਧ
ਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜ
ਪਹਰਿਮੁਤੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ॥ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾਖ
ਲਿਕੀਜੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾ
ਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੁਮਿਤ੍ਰੁਕਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾ
ਦਹੈਹਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ॥ਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ॥ਨਾਨਕੁਨਾਮ
ਨਿਧਾਨੁਮਨਮਾਹਿਸੰਜਿਧਰਿ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਅੰਧ॥ਗੁ
ਰਕੇਚਰਨਧਿਆਇਤੂੰਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮੰਨਾਇਓਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਾਇਓਭਾਣੈਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਭਾਣੇਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾ
ਇਆ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜਿਨਕਉਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਾਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿ
ਆਮਾਰਨਾਜੋਆਪਿਮਾਰੇਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁ
ਭਲਾਆਖੀਐਜਿਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਆਇ
ਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜ
ਣਾਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ਜੋਹੁ
ਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿ

ਬੁਝੈ ਕਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸ ਮਿਟੇ ਜਲਣਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵੈ ਹੀ
ਕੋ ਨਚਦਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਕੀ ਮਃ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈ
ਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥ ਕ
ਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾ
ਰੁ ਤੰਬੋਲ ਰਸਾ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ
ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨ ਵਿਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿ
ਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ
ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵਿਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ
ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ
ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀ
ਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ॥ ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉ
ਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣੁ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋ
ਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮ
ਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥
ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥
ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇ
ਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕ
ਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂੰ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥
ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖ
ੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ
ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹਿ ਕੰਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜੀਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥਿੜਕਿਆ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਞੁ ਨੈਣਾ ਬਿਆ ਢਲਪਬਣਾ ਜਿਉ ਕੰਮਿ ਅਥਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕੜੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ

ਭੋਰੀ

ਵਰਨਾ ਬਾਹਿਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਬਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸ

ਆਂ

ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ

ਪਲੀਆਦਿ ਰਸਾ ਕੈ ਤੈ ਪਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਾ ਤਾ ਮਨ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਉ ਪਰਦੀਜਾ ਤਕਰਾਰ ਦਹਿ ਦਿਸ ਜਲਿ ਪਰਦੇਸ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ੫੪੯
ਸੇਈ ਗਹਿਇਆ ਨਾਲਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਗਾਰੜੇਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥
ਜਿਨ ਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮ
ਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿ
ਤੁ ਹੈ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ
ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਹਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿ
ਨਾ ਮਹਿੰਜੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮ
ਥਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣ
ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆ
ਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗ
ਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖ
ਵਿਦਾਵੈ ॥੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾ
ਣਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹ
ਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ
ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁ
ਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾ
ੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥
ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਜਾ ਤੂੰ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨ ਮਹਿੰਜੜੇ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤੂ ਹਰਿ ਜੀ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਕੰਨੁ ਭੁਗਾਵਦਾ ਵਾਵੇਹ ਹਭੇ ਢਾਰ ਧਖਲੇਹਿ ਤਿਨ ਖੇ ਜੋਰ ਤੇ ਇੰਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਕਰੂਰ ਅਨੇਕ ਹਿਕ ਅਧਾਰ ॥ ਬੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣਾ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ
ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ
ਸੋ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਵੈ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁ

ਰਸੁਖ ਸੋਇ ਆਤਿ ਸਹੀ ਬਾਣੁ ਆਵਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰਨ ਸਿਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣੇ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਿਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ
ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਂਈਆ ॥ ਮਹਿ ਦਸੋ
ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਹੁ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤ ਸੇਵ
ਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਸਾਈਆ ॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲ ਕਵਲ ਜਿਉ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥
ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ [illegible] ਪਿਰੀਆ ਸੰਧੁਨਿ ਭੁਖਾ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ
ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਵਰਤ ਕਰੈ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿ
ਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥
ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸ
ਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੁ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਆ ॥
ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰ
ਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਹਿ ਨਾਉ ਚਵੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਐ ਮਿਲਾ ਨਿਬਾਦੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ
ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰਹਿ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗ
ਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰੈ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮੈ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ
ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹ
ਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ
ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਤਹ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹਿ
ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹਿ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾ
ਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥

ਆਤਿਆ ਸਚੋ ਪਾਤਸਾਹੁ ਦੇਖਹੁ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਜਮਕਤੀ ਹੈਹੇਠਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਸੋ ਪਲਾ ॥ ਹੋਇਆ ਤਾ ਪਾਵਸਿ ਧਰਮ ਕਾ
ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਮੰਗਣਾ ॥੧੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਠੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਜਪ ਗੁਰ ਦੇ ਚਰਨ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਜਣੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਫਲ ਜਨੰਮ ਜੈ ਘਟ ਵੁਠਾ ਸਚ ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝਹਿ ਮੂੰ ਘ
ਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਓਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਆਪ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭ
ਜਗਤ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਾ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਓਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰ ਅਨੰਦ
ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਓਨਾ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਇਆ ਓਹੀ ਅਲਗਾ
ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਪਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣ ਆਈ ॥੧੬॥
ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਅਹਿ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚ
ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖ ਅਨੂਪ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠ ਤੈ ਸੁਪ
ਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚ ਪਰਖ ਮੁਖ ਅਲਾਵਣ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮਨ ਮੰਝਾਹੂ ਲਖ ਤੁਧਹੁ
ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤ ਅਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਹੈ ਚੰਦ ਸੂਰ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ
ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮ
ਸਾਇਕਾ ਸਭ ਉਠ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ
ਵਿਣ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲ ਸਚ ਖੁਦਾਇ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਬੰ
ਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖ ਲ
ਗ ਮੇਰਾ ਤਨ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਸਕ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ
ਨਿਰਾਸਾ ਇਕ ਤੂੰ ਹਉ ਬਲ ਬਲ ਬਲ ਗਈਆਸ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖ ਵਿਣ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥
ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ
ਕੇਦਾਰ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰ ਖਟ ਦਰ
ਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭ ਕਾਲੈ ਵਸ ਜਾਸੀ ॥
ਮੁਨ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕ ਥਿਰ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁ
ਖੇ ਕੋੜ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥

ਨਾਨਕ ਕਤੋ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥ ਸਹਿ ਕੂੜਾ ਸਿਉ ਤੂ ਆਹਿ ਪਾਛਾਣੂ ਹਿਕ ਬਕਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿ
ਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹ
ਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿ
ਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ਹ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾ
ਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾ
ਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥
ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥
ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ
ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥
ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀ
ਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਿ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੁ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ
ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫ
ਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ
ਕ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਸਾਝੀ ਗੁਰ
ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥
੨੧॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ
ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨ੍ਹਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥
ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪ
ਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂ

ਕੀਤੜੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਭਉ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਕਰ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਵਣੁ ਤੁਧੁ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ੨੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸਬਦ ॥ ੬੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸੋਹਿਲੇ ॥੨੨॥ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੪੪॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ॥ ਪੜੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥

ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂ ॥ ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨ੍ਹਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ਹ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥ ਮਾਰੂ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥ ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਾਜਨ

ਤਨੁ ਜਾਲੇ

ਕਵਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ
ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾ
ਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾ
ਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ॥ ਦੀਨ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ
ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆ
ਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥
ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜ
ਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾ
ਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਚਾ
ਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾ
ਹਿਗਾ ਮਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥
ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁ
ਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿ
ਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕ
ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ
ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅ
ਜਹੂ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰਿਓ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ
ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥

ਬਦਤੁ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜੀਉ ਕਾ ॥

ਮਨੁ ਹਮਾਰਾ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਆਪਨੇ ਗੁਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਖਨ ਤੀਰ ਬੇਧਿ ਸਰੀਰ ਦੂਰਿ ਗਇਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗਿਓ ਤਬ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿਓ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਅਉਖਧ ਕਰਉ ਤਉ ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਕਠਿਨ ਦਰਦ ਮਾਈ ਰੀ ॥੨॥ ਨਿਕਟ ਹਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ ॥ ਮੀਰਾ ਗਿਰਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਆਪਨੇ ਗੁਨ ਬਾਧਿਓ ਰੀ ਮਾਈ ॥੩॥੧॥ ਸਭ ਮਲਾ ॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ

ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧ
ਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ ਘਰ ਘਰ ਕੰਤ ਰਵੈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਉਨਵ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁ
ਭਾਇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਘਰ ਆਵੈ ॥੪॥ ਚੇਤੁ
ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥ ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰ ਘਰ ਬਾਹੁੜੈ ॥ ਪਿਰ ਘਰ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰੋਧ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖ ਅੰਕਿ ਸਹੀ
ਜੈ ॥ ਭਵਰ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰ ਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚੇਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰ ਘਰ
ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥ ਵੈਸਾਖ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥
ਘਰ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧ ਬਿਨ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥ ਕੀਮਤ ਕਉਣ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਢੋਲੋ ॥ ਦੂਰ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਮ
ਨ ਮਾਨਾ ॥੬॥ ਮਾਹੁ ਜੇਠ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ ਥਲ ਤਾਪੈ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ॥ ਧਨ
ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥
ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਹਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਠ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਜੈਸੀ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗ
ਹਿਲੀ ॥੭॥ ਆਸਾੜ ਭਲਾ ਸੂਰਜ ਗਗਨ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨ ਭਖੈ ॥ ਅਗਨ ਰਸ ਸੋ
ਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਥ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡ ਲਵੈ ਮੰਝ ਬਾਰੇ ॥ ਅਵਗ
ਣ ਬਾਧ ਚਲੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖ ਤਿਸ ਸਾਚ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨ ਦੀਆ ਮਰਣ ਜੀਵਣ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤ ਆਈ ॥ ਮੈ ਮਨ ਤਨ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸ ਸਿ
ਧਾਏ ॥ ਪਿਰ ਘਰ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨ ਚਮਕ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮ
ਰਣ ਭਇਆ ਦੁਖ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜ ਤਨ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਹਾ
ਗਣ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥ ਭਾਦੋ ਭਰਮ ਭੁਲੀ ਭਰ ਜੋਬਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰ ਭਰੇ
ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀ
ਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛ ਚਲਉ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥ ਅਸੁਨ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ
ਝੂਰ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥ ਝੂਠ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸ
ਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤ ਜਾਡਾ ਦੇਖ ਚਲਤ ਮਨ ਡੋਲੇ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲੁ

ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗੁਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥

ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥

ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਉ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥

ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥

ਨਾਨਕਮੂਰਖਬਾਹਿਨਚੇਤਹਿਤਿਨਿਆਮੁਹਹਿਰਦੈਅੰਧਿਆਰਿਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰਭਇਆਜਾਗਆਚੇਤੀ
ਰਾਮਾ॥ਵਖਰਰਾਖਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮਾ॥ਰਾਖਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੋਰਨਲਾਗੈ॥
ਜਮਮਗਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਦੁਆਰੈਮਨ
ਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖਅਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰਭ
ਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਸੰਤਾਪੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾ
ਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮਧਿਆਵਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵੈਗੁਰਮਤਕਾਲਨਗ੍ਰਾਸੈ॥
ਜੰਮਣਮਰਣਕਾਲਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰੈਬਿਧਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰਭਇਆਦਉਤਬਿਹਾਗੈਰਾਮਾ॥ਤਿਨਘਰਰਾਖਿਅੜਾਜੋਅਨ
ਦਿਨਜਾਗੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦਕਮਾਵਹਿਜਨ
ਮਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਚਰਣਸਰੀਰਕੰਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨਭਸਮਸੇ॥ਨਾ
ਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾ
ਮਾ॥ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਬੰਧਿਚਲਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਸੁਣੀਐ॥
ਆਪਣੀਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਨਰਸਬਦਮਿਲਾਏਤਿਨਪ੍ਰਭਕਾਰਣਕੀਆ॥੫॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ਤਾਰਾ
ਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮਾ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਦਿਖਾਲਿਆ
ਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸਬਦਦਿਖਾਲਿਆਸਚਸਮਾਲਿਆਅਹਿਨਿਸਦੇਖਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇ
ਘਰਜਾਣਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਅੰਤਰਜੋਤਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਮਾਰਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਗਰਹੇਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮਾ॥ਅਨਦਿਨਭੋਰਭ
ਇਆਸਚਸਮਾਨੀਰਾਮਾ॥ਸਚਸਮਾਣੀਗੁਰਮੁਖਮਨਭਾਣੀਗੁਰਮੁਖਸਾਬਤਜਾਗੇ॥ਸਾਚਨਾਮਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਰਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਲਿਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਜੋਤਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਭਰਮਭੁਲਾਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋ
ਰਭਇਆਮਨਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੈਣਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਘਰਕੀਆਰਾਮਾ॥ਏ
ਕੋਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰਨਬੀਆਰਾਮਾ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸੋਈਅਵਰਨਕੋਈਮਨਹੀਤੇਮਨਮਾਨਿਆ॥ਜਿ
ਨਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣਘਟਘਟਥਾਪਿਆਸੋਪ੍ਰਭਗੁਰਮੁਖਜਾਣਿਆ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾ

ਤੈ ਬਿਧ ਮੇਲ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤ ਪਾਈ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੂਲਾ ਰਾਮਾ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ਮਿਲੇ ਸਾਚੇ ਚੋਲਾ ਰਾਮਾ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਖੋਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ ਆਪ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰ ਸਬਦ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣ ਲੋਕਾਣੀ॥੪॥੨॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਭੁਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲ ਭੁਲ ਪਛੋਤਾਣੀ॥ ਪਿਰ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਪਿਰ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣ ਮੁਤੀ ਤਿਸ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਾਗੀ ਤਾਤੇ॥ ਉਡਰ ਹੰਸ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲ ਭੁਲ ਪਛੁਤਾਣੀ॥੧॥ ਸੁਣ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ॥ ਤੂੰ ਨਿਜ ਘਰ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ ਬਿਨ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਸਨ ਰਸ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸ ਪੀਜੈ॥ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚ ਮਤ ਤੇਰੀ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਾਰਗ ਪੰਥ ਨ ਜਾਣਾ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰ ਪਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨ ਮਨ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸ ਚਾਖੈ॥੩॥ ਮਹਲ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜ ਮਿਲੀਜੈ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟ ਕੈਸਾ ਮਟਕੀ ਫੋੜ ਨਿਰਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ॥੪॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਨਦਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤਾਰੇ ਤਰੀਐ ਸਚ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ ਭਰਪੁਰ ਧਾਰ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਬਦੇ ਰਵ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਆਪੇ ਥਾਪ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰ ਪਰੋਵੈ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ॥ ਸਚ ਸਾਚ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ॥ ਸਚ

ਜਾਪਛੁਤਾਸਾਚੋਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵਏ॥ਸਾਚੈਊਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਲਾਹੇਸਾਲਾਹਸਾਵਏ॥
ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆਅਤਿ
ਪਿਆਰੇ॥੩॥ਜਲਾਮਨਮੁਖਨਹੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ॥ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਨੋ
ਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ॥ਦੋਤਿਉਚਾਪ
ਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ
॥੪॥੫॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਸਮਝੁਅਚੇਤਇਆਣਿਆਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿ
ਆਛਡਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮ॥ਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜਿਆ
ਨਹੀਮੇਲਾ॥ਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਝ
ਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਿਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਇਨਬਿਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹਰੇ॥
੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛੋਡਿਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁ
ਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਚਾਰਿਤੂਵੀਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮਜਪਤਪੋ॥ਸਖਾਸੈਨੁ
ਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾ
ਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰ
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ॥ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉ
ਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜਸਾਰਏ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰਏ॥
੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾ
ਛੁਟਸੀਜਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮ॥ਧਨੁਸੰਚਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਭਾਉਪਛਾਣ
ਹੇ॥ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾ
ਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਸੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐ
ਹਰਿਜਸੋ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆ
ਬਿਨੁਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ॥ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵ
ਏ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫਿਰਿਨਪਛੋਤਾਵਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾ

ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸੰਗਤਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਰੂਪੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਿਮਨਸਮਾਵਹੇ॥੫॥੧੧॥
ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉ
ਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥
ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾ
ਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿ
ਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਵਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋ
ਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਵਏ॥੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜ
ਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭਾਇਮੈਮੂੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜ
ਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆ
ਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨੀਮਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉ
ਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾ
ਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ॥ਅਦ੍ਰਿ
ਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨ
ਕਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੪॥੧॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰ
ਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ਬਿਖਮ
ਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰ
ਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾ

ਸ੍ਰੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਧਰਨੀਧਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੂਸੁਆਮੀ
ਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖਅਗੰਮਅਭੇਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥ਧੰ
ਨਧੰਨਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵਿਆ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵਿਆ॥ਜਾਬਹਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕ
ਹਿਆ॥ਤੂਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੇਸਭਿਕੋਟਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ॥ਤਿਨਕੇਦੋਖਸ
ਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬ
ਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆ॥ਤੇਧੰਨਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇ
ਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਚਲਾਵਹਿਪਿਆ
ਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿ
ਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਮੇਲਿਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ਤੂਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਤੂ
ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥਾ॥ਜਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾਰਾਮਾਤਿਨਕੇਦੂਖ
ਸਭਿਲਾਥਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਗੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕ
ਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿ
ਨਕੇਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥਾ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥਾ॥੧॥ਤੂਜਲਥਲ
ਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰੇਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਧਣੀ॥
ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਓਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭ
ਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ॥ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫ
ਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰੇਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥੨॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਇਕੁਹਰਿਏਕੋ
ਇਕੁਵਰਤਦਾ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵੰਦਾ॥ਸਭਿਚਵਹਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧੰਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕ

ਰਤੇਭਾਣਦੇ॥ਸੁਸੁਫਲਦਰਸਨੇਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸਹਰਿਹਰਿਰੰਗੈਨਾਮਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਹਰਿ
ਏਕੋਏਕੋਏਕਵਰਤਿਆ॥੨॥ਤੇਰੇਭਗਤਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸਤੂੰਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸਮਿਲੇ॥
ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਗੁਰਧਾਰਿਹਾਥਤਿਸਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏਵੇ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕੈਹਿ
ਜਿਸਅੰਤਰਭਉਭਾਉਹੋਈ॥ਬਿਨਭੈਕਿਨੈਹਿਨਪ੍ਰੇਮਪਾਇਆਬਿਨਭੈਪਾਰਨਉਤਾਰਿਆਕੋਈ॥
ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਨਾਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸਤੂੰਆਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੇਭਗਤਭੰਡਾਰਅਸੰਖ
ਜਿਸਤੂੰਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸਮਿਲੇ॥੩॥੪॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪॥ਨਾਵਣਪੁਰਬਅਭੀਚ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਮੈਲਹਰੀਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਇਆ॥ਗੁਰ
ਦਰਸਨਪਾਇਆਅਗਿਆਨਗਵਾਇਆ॥ਅੰਤਰਜੋਤਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਖਿ
ਨਮੇਂਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਕਰਤੇਪੁਰਬਕੀਆਸਤਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਨ
ਾਵਣਗਇਆ॥ਨਾਵਣਪੁਰਬਅਭੀਚਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਭਇਆ॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਚ
ਲੇਗੁਰਸਤਗੁਰਸੰਗਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨਭਗਤਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭਲੋਕਵੇਖਣਆਇਆ
ਜਿਨਦਰਸਨਸਤਗੁਰੁਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਹਰਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਤਗੁਰਸੰਗਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮ
ਆਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬਹੋਇਆ॥ਖਬਰਭਈਸੰਸਾਰਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਆਏਤ੍ਰੈਲੋ
ਆਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰਸਤਗੁਰਪੂਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਗ
ਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟਦਰਸਨਕਰਗਏਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲ
ਖੇਤਗੁਰਸਤਗੁਰੁਪੁਰਬਹੋਇਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮਨਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਜਪਨਕੀਆ॥
ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਗੁਰਪਿਛੈਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਮਾਰਗਪੰਥਚਾਲੇਤਿਨਜਮਜਾਗਾਤੀਨੇੜਨਆਇਆ॥
ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤਬੋਲਹਿਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸਭਛੁਟਕਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮਨਗ
ਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਜਪਨਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕਚਲਤਭਇਆ॥ਸ
ਭਮੋਹੀਦੇਖਦਰਸਨਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢਨਦਾਮਲਇਆ॥ਆਢਦਾਮਕਛੁਪਾਇ
ਆਬੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸਪਾਸਮਾਂਗਹਸਭ

ਕੁਲਖੇਤ॥

ਜਮ

ਗੰ+

ਭਾਰਾਸਤਗੁਰਪਾਹੈਮਈਆ ਜਗਾਤੀਆਊਪਾਇਸਿਆਣਪਾਕਰਵੀਚਾਰਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕਾਸਭ
ਉਠਗਇਆ ॥ ਦਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਿਨਕੈਤਕਸਲਤਭਇਆ ॥੫॥ ਮਿਲਿਆਏਨਗਰ
ਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਗੁਰਓਟਗਹੀ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪੁਛਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ ॥ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਕਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦਧਿਆਇਆਦੇ
ਹੀਨਗਰਕੋਟਪੰਚਿਚੋਰਵਸੀਅਲੇਤਿਨਕਾਥਾਉਖੇਹੁਗਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿਤਪੁੰ
ਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥ ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੫ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨਭੀ
ਨਾ ॥ ਇਹੁਮਨਭੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਨਨਜਾਈਐਠਾਕੁ
ਰਤੇਰਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ
ਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਜੀਅੜਾਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭਗੁਣਤੇਰੇ ॥
ਖੰਨੀਐਵੰਞਾਦਰਸਨਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰ
ਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਹੁ
ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪ੍ਰਾਨਹਿਤਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਰੰ
ਗਬਨਿਆਏ ॥ ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪ੍ਰਾਨੀਜੇਹਾਤੂਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁ
ਰਿਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅੜਾਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਤਉਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁ
ਣੁਰਾਖਿਲੀਆਸੰਤਨਕਾਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਢਾਕਿਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾ
ਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ ॥
ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਰੀਕਉਣੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾ
ਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ਤੁਖਾਰੀਕਾਸੁਮੇਲਾ ॥ ਮਃ੧॥੬॥ ਮਃ੪॥੪॥ ਜੋੜੁ ॥੧੧॥੧ੴ
ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੪ ॥ ਘਰੁ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਈਐਰੇ ॥ ਅਗਮ

ਆਗੋਚਰੁਨਜਾਈਹਰਿਲਖਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਹਰਿ
ਕੇਰੀਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਵੀਐਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਹਰਿਦੇਵੈਤਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਵੀਐਰੇ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛਡਾਵੀਐ
ਰੇ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਧੰਨੁਜਨਕਹੀਐਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਵੀ
ਐਰੇ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਸੁਤੁਮਿਲਿਮਾਤਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੩॥ਹਮਬਾ
ਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਜਿਉਬਛਰਾਦੇਖਿਗ
ਊਸੁਖੁਮਾਨੈਤਿਉਨਾਨਕਹਰਿਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੪॥੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੪॥ਮੇਰੇ
ਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਕਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਲਹੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੂੰਰਹੁਰੇ॥
ਹਰਿ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮਰ
ਮਹੁਰੇ॥ਅੰਤਰਅਭਿਮਾਨਜੋਰੁਤੂੰਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੁਰੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੋਹੁਸੁਆਮੀਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਹਰੇ॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮਨਿਧਾਨੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪ
ਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿ
ਉਪਜਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੩॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿ
ਦੋਖੀਏਕਮਨਅਨਾਥਨਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ਖ
ਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸਰਣਿਬੰਦ
ਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾ
ਗਰਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥੨॥੧॥੨॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੪॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕੋ

ਹਰਿਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨਾ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨਾ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਨਿਰ
ਮਲਕਥਾਗਿਆਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨਾ॥੨॥੧॥੩॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵ
ਹੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾ
ਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਸਗਲਸੰ
ਮਾਲੈਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਦੇਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥ਕੇ
ਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਜੀਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨੁਸੁਜਤਨੁਉਪਾਉਕਿਨੇਹਾਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥੫॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿ
ਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੋਹੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥
ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲਾਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕ
ਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੬॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆ
ਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹਤਮਾਤ॥
ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿਰਾਤ॥ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਕੈਖਾਤ॥ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ॥੨॥੫॥੭॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹ
ਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤ
ਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਧ
ਰਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ॥ਨਾਨ
ਕਦੀਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤੁਧੁਰਿਮਾਥ॥੨॥੬॥੮॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੩॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬ
ਲਭਈਆਨਬਿਖੈਜਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨ

ਗੁਰ

ਤੈਂ

ਗੋਪਾਲਉਧਰਹਰਮਨਾਟਦਇਆਪਰੀ॥੧॥ ਅਹੰਨਾਦਕਰਿਗਾਮੋਹਿਓਬਿਪਤੀਧਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚ
ਰਨਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਂਠਬਾਧਪਰੀ॥੨॥੧॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮੈ
ਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਨਿਵਾਰਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਕਗਰਤਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰਕਰਦਇਆਚਾਰਹੁਧੋਰ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਾਥਿਜਨਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਟ
ਮੈਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੁਬਨਮੈਹੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥਸੁਆਮੀਨਾਨਕਆ
ਨਨਾਹੀਨਹੋਰ॥੨॥੩॥੫॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉ
ਚਾਰਦਿਨਰੈਨਭਏਕਲਮਲਹਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨਸਗਲਸੰਪਤਕਾਲਸਿਰ
ਪਰਜਾਨ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠਸਰਪਰਮਾਨ॥੧॥ਸਤਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਰਿਦੇ
ਧਾਰੋਧਿਆਨ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਲਾਭੁਨਾਨਕਬਸਤਇਹਪਰਵਾਨ॥੨॥੪॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਅਧਾਰ॥ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਛੂਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਬਿਉਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਅ
ਨੁਗ੍ਰਹਆਪਰਾਖਿਓਨਹਉਪਜਤਉਬਿਕਾਰ॥ਜਿਸਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਸਿਮਰਹਿਤਿਸਦਹਤਨਹਸੰਸਾ
ਰ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀ
ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਛਾਰ॥੨॥੩॥੩॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗਸ੍ਰੋਤਜੀਵਨ
ਰੂਪਬਿਸਾਰਜੀਵਹਿਤਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹ
ਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਗੋਪਾਲਜੋਆਨ
ਲਾਗਹਿਤੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਨਾਨਕਦਾਨਮਾਗੈਹਰਿਰਾਖਹੁਕੰਠਪਰੋਤ॥੨॥
੧੩॥ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਹੁਧੂਰਲੇਮੁਖਮਲੀ॥ਗੁਣਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖ
ਬਿਆਪੈਕਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕ
ਅਨਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੈਅਗਨਨਜਲੀ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸਅਪਨੋਜੋਤੀਜੋਤਰ
ਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਚਲੀ॥੨॥੬॥੧੪॥ਕੇਦਾਰਾ
ਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ਕੋਟਸਾਂਤਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੰਤਮਾਰਗਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨਜਨਕੀਲਾਗੀਮਸਤਕਅਨੇਕਤੀ
ਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਘਟਘਟਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਦੇਵਅਪਾਰਨਾ
ਨਕਬਹੁਰਜਮਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੭॥੧੫॥ਛਉਪਦੇਤਥਾਦੋਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:

੫॥੧੪॥ਜੁਮਲਾ੧੬॥ਕੇਦਾਰਾਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ੴ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰ
ਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾ
ਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਜੋਸਰਣੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨ
ਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇ
ਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥
ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿ
ਆਸਿਆ॥ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿਮਨ
ਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾ
ਣਟਿਕਾਹੀ॥ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਆ
ਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾਨਰਕੁਸੋਸਹਣਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਹਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾ
ਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੂਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ਹਰਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖ
ਅੰਕਿਨਮਾਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇ॥ਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇ
ਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿ
ਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥ਕਰਗ
ਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਆਪਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ਕੇਦਾਰੇਕਾਜੁਮਲਾ ਛਉਪਦੇਦੋਪਦੇ॥
੧੭॥ਛੰਤ॥੧॥ਸਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੮॥ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਤਤਜਹੁਮਾਨਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤੇ
ਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਬਰਜਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈ
ਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉ
ਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾ
ਮਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁਪ੍ਰਗਾਸਿ
ਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ਕੇਦਾਰ
ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਐ

ਐਸੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਓਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾ
ਇਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪ
ਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥
ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ਕੇਦਾਰਾ॥ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿ
ਮੂਢਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥
੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿ
ਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲ੍ਹੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀ
ਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕੇਲੀਨੇਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ਚਲਤਕਤ
ਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵ
ਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ॥੨॥ਆ
ਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥
ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥
੪॥੪॥ਕੇਦਾਰਾ॥ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾ
ਮੁਦੀਵਾਨ॥੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਲਾ
ਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ਕੇਦਾਰਾ॥ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇਬਜਾਇ॥
ਇਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆਸੰਗਿਨਕਛੁਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਹਰੀਬੈਠੀਮਿ
ਹਰੀਰੋਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੰਗਿਮਾਇ॥ਮਰਹਟਲਗਿਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਮਿਲਿਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥੧॥
ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਰਾਮੁਕੀਨਸਿਮਰਹੁਜਨਮੁ
ਅਕਾਰਥੁਜਾਇ॥੨॥੬॥ ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾ

ਹੀ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁਪਚਤੁਲਸਮਾਨਾ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਆਚੇਤਾਕਾਹੇਨਬਾਲਮੀਕੈਦੇਖ॥
ਕਿਸਜਾਤਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤਸਭਤੇਕ੍ਰਿ
ਸਨਲਾਵੈਹੇਤ॥ਲੋਕਬਪੁਰਾਕਿਆਸਲਾਹੈਤੀਨਲੋਕਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ਅਜਾਮਲਪਿੰਗੁਲਾ
ਲੁਭਤਕੁੰਚਰਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸ॥ਐਸੇਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੂਕਿਉਨਤਰੈਰਵਿਦਾਸ॥੩॥੧॥ਜੁਮ
ਲਾ॥੭॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ॥
ਤੂਕਰਕਰਦੇਖੈਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਤੇਰੈਪਾਸ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸ॥ਆਖਣਸੁਨਣਾਸਭਤੇਰੀ
ਬਾਣੀ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪ॥੪॥
੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਤਰੇਮੁਨ
ਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਕੇਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਰਪਰੇ॥ਭਉਜ
ਲੁਬਿਨਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਜਗਰੋਗਬਿਆਪਿਆਦੁਬਧਾਡੁਬਡੁਬਮਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਦੇਵਾਗੁਰਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਕ
ਰੀਗੁਰਦਾਤੈਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨਰਾਜਾਮਨਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨਸਾਮਨੈ
ਸਮਾਈ॥ਮਨਜੋਗੀਮਨਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨਸਮਝੈਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨਮਾ
ਰਿਆਸਬਦਵੀਚਾਰਿਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਭਰਪੁਰਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਨਿ
ਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਨਹੀਤਨਹੀਨਾਜਰਜੀਤਿਆਸਿਰਕਾ
ਲੋ॥ਰੂਪਰੰਗਰਹਸਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈਜਮਕਾਲੋ॥ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਜਨਮਗਵਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਨਮੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਉਮਮਤਾਕਠਨਪੀਰਅਤਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜਪਹੁਰਸਰਸ
ਨਾਇਨਬਿਧਤਰਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਭਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹਜਨਬੂਝਿਆ॥
ਜਨਮਪਦਾਰਥਮਨਮੁਖਹਾਰਿਆਬਿਨਗੁਰਅੰਧਨਸੂਝਿਆ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸਆਸਨਿਰ
ਆਸਾਸਹਜਧਿਆਨਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥
੪॥੨॥੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਕਰ

ਨਵੇਵੇਸੁਖਿਰੇਮੁਖਿਨਾਮਨਜਾਨੀ॥ਅੰਧਲੇਕੈਆਪਾਇਆਸਗਾਸਾਇ॥ਰਾਮਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵ
ਜਾਸੇਮੂਲਗਵਾਇਆ॥ਜੇਬਹੁਰੰਗਨਹੋਹਿਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੂਲੈਤਬਫੀਕਾ॥ਸਤਿਅਨੰਦਕੀਏਜੈਨਾਦਿ
ਅਨੇਪੈਸੰਪਸੁਖੁਭਏਕਰੋਹੋਹੁਨਨੀਕਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆ॥ਸਤਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦਨਹੀਪਾਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨਕੋਘਰਦਰਕਬਹੂ
ਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕਕਹਿਬੀਚਾਰਾ॥
੪॥੩॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇ
ਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂ
ਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿਨਾਮਵਿਹੂ
ਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ॥੪॥੪॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥
ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਸਬਦੁਪਛਾਨਸਿਅੰ
ਤਰਿਜਾਨਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਰਾਤਾਗੁਰਕੀ
ਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘ
ਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਬਾਮਿਥਿਆ
ਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁ
ਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥
ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘ
ਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਹੁਨਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੨॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਤਭ

ਰ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧਲੇ ਧੰਧ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿ
ਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਜੀਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋ
ਲੀ ਬੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ
ਤਰਪਨ ਕਾਲ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂ
ਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰ ਪਰੈ ॥
੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
ਕਿਰਤੇ ਬਾਧੇ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥੪॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥੮॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਗਰਬੈ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮਾਰਾ ॥੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨ
ਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿ
ਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਨੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਆ
ਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰਹਿ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ
ਜਾਗੈ ਕੋਈ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸੋਈ ॥੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ
ਹੋਈ ॥੬॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਨੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਰੇ ਜਨ ਕੈ
ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਅਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮੈ
ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ
ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ

ਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਸਬਦਸੁਭਾਈ॥ਭਨਤਨਾਨ
ਕਕਰਹਿਕਿਆਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥੪॥੪॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਸੋਮੁਨਜੋਮਨਕੀ
ਦੁਬਧਾਮਾਰੈ॥ਦੁਬਧਾਮਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਇਸਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨਖੋਜਤ
ਨਾਮਨਉਨਿਧਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲਮੋਹਕਰਕਰਤੈਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਭੁਲ
ਇਆ॥੨॥ਇਸਮਨਤੇਸਭਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਹੁਕਮਬੁਝਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਮਹੋਵੈ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨਜਾਗੈਇਸਮਨਕੀਦੁਬਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥
ਸਭਮੈਵਸਤਹਿਅਤੀਤਅਨਰਾਗੀ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ॥੬॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਰਾਮਨਾਮਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਵਜਲਪਾਰਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮਸੰਮਾਲ॥ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖ
ਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦਾਤਕਰੇਦਾਤਾਰ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰ॥
ਨਦਰਕਰੇਤਾਸਤਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮਵਸਾਏ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਨਾ
ਮੇਉਧਰੇਸਭਜਿਤਨੇਲੋਅ॥ਗੁਰਮੁਖਜਿਨਾਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਆਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਵਡਿਆਈਦੇਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਜਿਨਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰ॥ਆਪਉਧਰੇਸਭਕੁਲਉ
ਧਾਰਣਹਾਰ॥੨॥ਬਿਨਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਜਾਇ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤ
ਦੇਵਹਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥੪॥੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਸਨਕਾਦਿਕ
ਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮੇਲਗੈਪਿ
ਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਪ੍ਰੀਤਭਗਤਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜਘਰਵਸੈਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਵਸੈਮਨਆਇ॥੩॥ਆਪੇਵੇਖਹਿਵੇਖਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਖਹੁਉਰ
ਧਾਰ॥੪॥੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਕਲਜੁਗਮੈਰਾਮਨਾਮਉਰਧਾਰ॥ਬਿਨਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛ
ਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਦੁਰਲਭਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਜਨਭਾਲ
ਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਨਾ
ਮਨੀਸਾਣ॥੩॥ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆਧਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨਾਮਪਿਆਰ॥੪॥੯॥ਭੈਰ
ਮਹਲਾ੩॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਨਰੁਤਨਕਰਮਥਾਇਪਾਏ॥ਕਲਜੁਗਮੈਰਾਮ

ਨਾਮੈਸਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈਪਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਆਤਿਹੁ
ਲੋਇ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੁਹੋਰਰੁਤਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮਿਲੇਵਹੁ
ਜੰਮਾਈ॥੪॥੧੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿ
ਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੇਅਧਿਕਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੋਗੁਨਜਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇਰੋਗਿਵਿ
ਆਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੇਕਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭਿਲਾਏ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਤਿਨਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿ
ਕਾਰਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾ
ਇਆ॥੫॥੧॥੧੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਰੋਗੁਗਵਾਵਹਿਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸ
ਨੋਦੇਇਵਡਿਆਈਜੋਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਕਾਲਿਸਭਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤਿਨਜ
ਮਕੀਹੈਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਾਹੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾਣੀ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗਰ
ਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜਿ
ਸਨੋਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਫਲੁ
ਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੇਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀ
ਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਂਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਈ

ਔਗੁਣ ਗਾਇਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ
ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ
ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹੁਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥
੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀ
ਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿ
ਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿ
ਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ
ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮ
ਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆ
ਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾ
ਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰ
ਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ

ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਖਾ ਭੁਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥
ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ
ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਸ (ਹਿਰਦੈ)
ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਏ ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫ
ਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆ
ਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡ
ਹੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ
ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆ
ਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ਹ ਉਪਾੜਿ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾ
ਰਿ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹ
ਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦੈਤ
ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ (ਹਰਿ ਜੀਉ)
ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ

ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਦੁਬਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਡਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੩॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧੧॥੨੧॥੮॥੨੯॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਵਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਾਰਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥

ਦਾਤਾ

ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾ
ਮੁਸੰਮਾਲਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀ
ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕ
ਰੇਸੋਈਭਲਾਹੋਈਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂ
ਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
੪॥੧॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾ
ਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊ
ਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾ
ਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾ
ਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜਨਹਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾ
ਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ
੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾ
ਤਿਨਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇ
ਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋ
ਉਪਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇਰਾਸੋਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁਧੰਨੁਸੁਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾ
ਤਾਜਿਨਿਹਰਿਜਨਜਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਿਹਰਿਜਨ
ਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਗਤਾਹਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਰਣੇ॥੪॥੩॥੮॥੨੧॥੩੯॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਉਪਦੇ॥ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ॥ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਾਸੀ॥੧॥
ਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਨਾਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਪੰਜੀਰੁਖਵਾਇਓ
ਚੋਰ॥ਓਹੁਜਨਮਿਨਮਰੈਰੇਸਾਕਤਢੋਰ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਦੇਹਿਲੋਰੋਨੀ॥ਸੋਮੁਖੁਜਲਉਜਿਤੁਕਹਹਿ
ਠਾਕੁਰੁਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫॥ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ਭਉਨਲਾਗੈਜਾਂਐਸੇਬੁਝੀਆ॥ਰਾਖਾਹਮਾਰਾਏਕੁਸ

ਆਮ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥
ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰ
ਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥
ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮ
ਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪ
ਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗ
ਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲ
ਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥
ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸ
ਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰ
ਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥
੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਸ ਭੰਗਾ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਕਾਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਨੀਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਸਭੁ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮੈ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਦੋਖੀ ਆਪਨ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ

ਓਹੋ

ਨੈ

ਸਾਕਤ ਕਰਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕ

ਤੂ ਪਾਲਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਉ ਮਨਿ ਮਾਨੇ
ਕੇ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੂ ਨਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕੀਐ ਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ
ਪਵਿਤ੍ਰਾਨੋ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੂਲ ਰਹਿ ਜਾਨੋ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜਾ ਆਵਿ ਤ੍ਰਾਸ
ਤੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਖਬੇਰਾ ॥ ਕਰਤੀਆ ਨਾਸੁ ਤ੍ਰਾਇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਕਾ
ਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਬਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬ
ਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ
ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥
ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥
ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥੧੯॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰ
ਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧ
ਰਹਤੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥
ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ
ਗੁਲਾਲ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰ
ਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ
ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ

ਨਾਨਕੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥ ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ

ਤਹ ਹੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਮ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਮ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ
ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥
ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ
ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ
ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੧੩॥੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀ
ਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥
ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ
ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ
॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾ
ਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇ
ਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ
ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿ
ਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀ
ਅ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ

ਹਿ ਮਿਲੈ ਸਭ ਥਾਵੈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਅਗਹ ਅਗੋਚਰ ਰਹੈ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਏ
ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ
ਆਪਿ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
ਬੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾ
ਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁ
ਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰ
ਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾ
ਰੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ
ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾ
ਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ
ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨ
ਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ
ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ ਜੋ
ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥

ਸੂਆ ਰੀਸਿਉ ਨੌਮਨ ਰੀਆਂ ਦੇ ॥ ਸੋ ਆਗਿਆ ਉਤਾਰ ਟਿਰ ਪਲੈ ਤਾ ਦੇ ॥ ਐਸੇ ਮਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥
ਤੈਸੇ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਭਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤ

ਸੰਗਿਹੋਇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੨॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਆਸਨ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮੈਪਾਪਬਿਨਾਸਨ॥
ਸੰਤਮੰਡਲਮੈਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮੈਹਉਮੈਦੁਖਨਸਾ॥੩॥ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਹੀਬਿਨ
ਸਾ॥ਸੰਤਮੰਡਲਮੈਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਰਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਓਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾ
ਨਾ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਂਰਾਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਇਨਦੂਖੁਸੰ
ਤਾਪੁ॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਊਪਰਤੇਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥੧॥ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਤਾਕੈਜਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਇਹੁ
ਨਸੋਤਬਕਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਆਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾ
ਲੈ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੨॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾ
ਥ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਹੈਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਵਹਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾ
ਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੁਮ੍ਹਕੈਪਾਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭਤੁਝਹਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸੁਖ
ਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿਮਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁਣਗਾਹਿ॥
ਤੇਰੀਟੇਕਨਪੋਹੈਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਤੇਰੀਟੇਕ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆ
ਸਾਹਿਬੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਆਨੰਦ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉਗੁਰਮੰਤ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤਰੀਐ
ਭਉਸਾਗਰੁ॥ਰਾਖਣਹਾਰੁਪੂਰਾਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚਾ
ਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਤੂਦੀਬਾਣੁ॥੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਸਗਲ
ਧਿਆਵਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸਾਚੇਗੁਣਤਾਸਾ॥
੪॥੨੬॥੩੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਡੀਪਰਾਈਨਿੰਦਾ॥ਉਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀ
ਚਿੰਦਾ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਸਭੁਕੀਨੋਦੂਰਿ॥ਪਰਮਬੈਸਨੋਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹਜੂਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਵਿਰਲਾਕੋ
ਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਛੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆ
ਰੰਗੁ॥ਨਾਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਬੈਰੀਮੀਤਹੋਏਸੰਮਾਨ॥
ਸਰਬਮਾਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਨਾਮਜਾਪਿ॥ਮਨਿਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿ
ਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿ
ਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣ

ਏਕ+

ਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖੁਪ
ਾਵੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਜਿ
ਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੈਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖ
ਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਪਿਓਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁ
ਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਨੁ॥
ਸਫਲਭਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿ
ਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚ
ਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਦੇਵੈਆਧਾਰ॥ਕੋਟਿਖੋਟਿਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾ
ਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲ
ਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨਾ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ਭ੍ਰਮ
ਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇ
ਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹ
ਾਉ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥
ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆ
ਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥
ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣ

[illegible]॥੪॥੩੧॥੪੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ॥ ਮ
ਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ॥੨॥
ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ॥ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ॥ ਜਿਨ
ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ॥ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧੰਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿ
ਰਪਾਲ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭ
ਰਮਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ
ਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਆਪਿ॥੨॥ ਅਪ
ਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ॥ ਜਮ
ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਆਇਆ ਚੀਤਿ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥
ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ॥ ਦ
ਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾ
ਸ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ
ਰੋਗੁ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ
ਬਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ॥ ਸਰਬ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ॥ ਸੋ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰ
ਹਿ ਏਕ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆ

ਅਪਛਰਾ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆਇਆ॥ਟੂਟੇਬੰਧਨਪੂ
ਰਨਆਸਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸੋਜਨੁਆਇਆ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੧੨॥੪੮॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਮੁਸੁਣਤਜਮੁਦੂਰਹੁਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸ
ਭਦੂਖਹਨਾਸੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਨਿਰਬਿਘਨਭਗਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮੋ
ਹੁਮਾਨੁਨਬਧੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਗਰਭਜੂਨਿਨਰੁਧੈ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ
ਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਜੋਜਾਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀ
ਐਸਾਧਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗੁ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾ
ਰਿ॥੪॥੧੩॥੪੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸ
ਰੂਪਜਾਕੀਸਭਵਥੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇ
ਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸੋ
ਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥
ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਸੇਈਜਨਧੰਨ॥੪॥੧੪॥੫੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦ॥ਅਸਥਿਤਿਭਏਬਿ
ਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮ
ਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਮਾ
ਲੁਜੋਬਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥ਨਿਮਖਨ
ਛੋਡੈਸਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰ
ਧਪੁਨਰਾਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾ
ਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੧੫॥੫੧॥ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫॥ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਿਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕੀਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂ
ਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਨਾਨਕਦਰ
ਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿ

ਇਆ ਅਭਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩੯॥੫੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪੰਚ ਮਜਬੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਨਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੂਰਿ ਝੂਰਿ
ਮਰੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਆ ਰੰਡ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗ
ਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠ ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈ
ਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥
ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਆਪ
ਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੂਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿ
ਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥ ਹਾ
ਥ ਪਛੋਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾ
ਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾ ਕਢਿ
ਆ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾ
ਚਾ ਦਰਬਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ
ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾ
ਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ
ਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭ
ਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ
ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ
ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ
ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਈ ਬਲਿ
ਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵਾ ॥੮॥੫॥੩॥੫
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆ
ਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿ
ਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸੁਆਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥
ਛਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥ ਅੰ: ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰ: ੪ ॥ ਦੁ ॥ ਅੰ: ੫ ॥ ੫੭ ॥ ਜੋੜ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
ਦੂ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ
ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾ
ਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗ
ਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ ਰੋਗੀ
ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥
ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾ
ਹੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾ
ਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨਾ ॥

ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਪੜਨ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇ
ਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲ
ਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਪਰਵਿਰਤਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁ
ਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ
॥੪॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ
ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲ
ਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ
ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਤੁਮਾਰ
ਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥ ਥੰ
ਮੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ
ਵਧਾਈ ॥ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕ
ਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇ
ਆ ॥੧੦॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸ
ਾਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਰਾਜੁ
ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
॥੧੨॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ
ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਆਪਨਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ
ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀਆ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗ
ਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ

ਕੇਹਾ ਬੂਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਕਰਤੈ ਉਪਾਇ ਤ੍ਰਿਪਧੰਧਾਹਿ ਲਾਇਆ ਭੂਲੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ॥ ਜਨ
ਅਪਣਾ ਰਥ ਜੂ ਸੋਆਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੂਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆ
ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦ
ਕੈ ਮਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆ
ਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਹਿ ਜਿਨ ਮਨ ਨਾਮ
ਵਾਲਹਾਰੈ ॥੮॥੨॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾ
ਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨ
ਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਸਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ
ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾ
ਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ
ਜਾਣੁ ॥੬॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਬਸੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣ ਰਹਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੭॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸ
ਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਆ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ
ਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ
ਅਤ ਹੈ ਤਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ

ਣਜੀਆਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੪॥ਕੋਟਤੀਰਥਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ॥ਕੋਟਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ॥ਕੋਟਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇਪੂਜਾ॥
ਕੋਟਬਿਸਥਾਰਨਅਵਰਨਦੂਜਾ॥ਕੋਟਮਹਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ॥ਕੋਟਉਸਤਤਜਾਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ਕੋਟਪਰ
ਲਉਓਪਤਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ਕੋਟਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨਜਾਹਿ॥੬॥ਕੋਟਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿਆਨ॥ਕੋਟਧਿਆ
ਮੈ+ ਨੀਧਰਤਧਿਆਨ॥ਕੋਟਤਪੀਸਰਤਪਹੀਰਹਤੇ॥ਕੋਟਮੁਨੀਸਰਮੋਨਮਹਿਰਹਤੇ॥ਅਵਗਤਨਾਥੁਅਗੋਚ
ਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕੀਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥
੮॥੨॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਸਤਗੁਰਮੋਕਉਕੀਆਦਾਨ॥ਅਮੋਲਰਤਨਹਰਦੀਨੋਨਾਮ॥ਸਹਿਜ
ਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਅਚਿੰਤਾ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੀਰਤਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਬਹੁ
ਰਤਿਸਸੰਗਮਨਰਾਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ਅ
ਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਉਧਾਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੨॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਵੈਰੀਮੀਤਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨਵਸਕੀਤਾ॥੩॥ਅਚਿੰਤ
ਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂਤ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਕਉਗੁਰਦੀਨੋਮੰਤ॥੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਬਿਨਸੇਬੈਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਅਚਿੰ
ਤੋਹੀਮਨਕੀਰਤਮੀਠਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਪ੍ਰਭੁਘਟਘਟਡੀਠਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਿਟਿਓਸਗਲਾਭਰ
ਮਾ॥ਅਚਿੰਤਵਸਿਓਮਨਸੁਖਬਿਸਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜੈ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈ
ਗੋਬਿੰਦਗਾਜੈ॥੬॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਨਪਤੀਆਨਾ॥ਨਿਹਚਲਧਨੀਅਚਿੰਤਪਛਾਨਾ॥
ਅਚਿੰਤੋਉਪਜਿਓਸਗਲਬਿਬੇਕਾ॥ਅਚਿੰਤਚਰੀਹਥਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥੭॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਧੁਰਲਿ
ਖਿਆਲੇਖ॥ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਏਕ॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਾਨ
ਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥੩॥੬॥ਅਸਟਪਦੀਆਭਾਗੁਮਹਲਾ੧॥੧॥ਮ੩॥੨॥ਮ੫॥੩॥
ਜੁਮਲਾਜੋੜੁ॥੬॥ਭੈਰਉਰਾਗਕੁਲਮਹਲਾਚਉਪਦੇ॥੮੩॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥ਸਭਿਨਕਾਜੁਮ
ਲਾ੮੯॥ ਰਾਗਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ਘਰ॥੧॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਇਹੁਧਨਮੇਰੇਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਗਾਠਨਬਾਧਉਬੇਚਨਖਾਉ॥ਨਾਉ
ਮੇਰੇਖੇਤੀਨਾਉਮੇਰੇਬਾਰੀ॥ਭਗਤਕਰਉਜਨਸਰਨਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਉਮੇਰੈਮਾਇਆਨਾਉਮੇਰੈਪੂੰਜੀ॥
ਤੁਮਹਿਛੋਡਜਾਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥ਨਾਉਮੇਰੇਬੰਧਪ॥ਨਾਉਮੇਰੇਭਾਈ॥ਨਾਉਮੇਰੇਸੰਗਅੰਤਹੋਇਸ
ਖਾਈ॥੨॥ਮਾਇਆਮਹਿਜਿਸਰਖੈਉਦਾਸ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਉਤਾਕੋਦਾਸ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉਕਬੀਰ
ਜੀਉ॥ਨਾਗੇਆਵਨਨਾਗੇਜਾਨਾ॥ਕੋਇਨਰਹਿਹੈਰਾਜਾਰਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮਰਾਜਾਨਉਨਿਧਮੇਰੈ॥

ਸੰਪਹਿ ਹੇਤੁ ਕਲਿਤ ਪਨੇਤੁ ਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡੈ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ ॥ ਤਬਇਹਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ ॥ ਇਸ
ਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵਾ ॥ ਸੋਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ ॥ ਭਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭੂਲਿਮਤਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸਜਨਮਕਾ
ਏਹੀਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਲਗੁਜਰਾਰੋਗੁਨਹੀਆਇਆ ॥ ਜਬਲਗੁਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇਆ ॥
ਜਬਲਗੁਬਿਕਲਭਈਨਹਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਅਬਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ ॥
ਆਵੈਅੰਤੁਨਭਜਿਆਜਾਈ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਅਬਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹੁਨਪਾਵਹੁਪਾਰੁ ॥੩॥
ਸੋਸੇਵਕੁਜੋਲਾਇਆਸੇਵ ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿਨ
ਗੀ+ ਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ ॥ ਇਹੀਤੇਰਾਅਉਸਰੁਇਹੀਤੇਰੀਬਾਰ ॥ ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰੁਜੀਤਿ
ਕੈਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ ॥ ਤਹ
ਤੁਮਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਈਤਊਤਕੀਸੋਝੀਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁਕਰਮਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ ॥ ਨਿਜਪਦ
ਊਪਰਿਲਾਗੋਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਨਾਮੁਮੋਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰ
ਧੁ ॥ ਰਵਿਊਪਰਿਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ ॥ ਮੇਰਡੰਡਸਿਰਊਪਰਿਬਸੈ ॥੨॥ ਪਛਮ
ਦੁਆਰੈਕੀਸਿਲਓੜ ॥ ਤਿਹਸਿਲਊਪਰਿਖਿੜਕੀਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀਊਪਰਿਦਸਵਾਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤਾ
ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੋਮੁਲਾਜੋਮਨਸਿਉਲਰੈ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ ॥ ਕਾ
ਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁਮੁਲਾਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈਹਜੂਰਿਕਤਦੂਰਿਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰਬਾਧ
ਹੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁ
ਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਾ
ਭੀਤਰਿਆਨੈ ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਲਸਕਰੁਕਰੈ ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਧਰੈ ॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋ
ਰਖੁਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾ
ਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ ॥ ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ ॥ ਜੋਪਾਥਰ
ਕੀਪਾਂਈਪਾਹਿ ॥ ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜਾਂਈਜਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬਜੀਆਕਉ
ਦਾਨੁਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ ॥ ਨਪਾਥਰੁ
ਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲਹੈਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ ॥ ਉ
ਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲਪਾਵੈ ॥ ਜੇਮਿਰਤਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆ
ਘਟਿਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘ

ਰਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ

ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੈ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ

ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰੈ ॥ ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰੈ ॥ ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ
ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਲਖਿਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੪॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ ਲਟ ਛੂ
ਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰ ॥
ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈ
ਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥ ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨਾ ॥੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰੈ ॥ ਅੰ
ਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਿਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ
ਪਦੇ ॥੧੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ੨੧॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਪ
ਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ
ਕਰਣਾ ॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰ
ਹਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ ਜੈ
ਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਣਾ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਦੂ
ਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨ
ਪਤੀਆਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆ
ਗੈ ਧਰੀ ॥ ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਹਸੈ ॥੩॥ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗ
ਇਆ ॥ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰਾ ॥ ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕੋ
ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰਾ ॥੧॥ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ
ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਭੇਟ
ਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖੰਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾ
ਮੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁ
ਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆ

ਨਪਾਵੈ॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ਜਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਹਪਾਰਉਤਾਰੈ॥੪॥੫॥ਭੈਰਉ॥ਹਸਤਖੇਲਤ
ਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇ
ਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੨॥
ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਂਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੩॥੬॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀ
ਉਕੀ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥ਜੈਸੀ
ਮੂੜਕੁਟੰਬਪਰਾਇਣ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਾਰਾਇਣਲਾਗੀ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭ
ਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖ
ਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧ
ਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾ
ਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥੭॥
ਭੈਰਉ॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿਗ
ਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ਜਿਉਬੇਸ੍ਵਾਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿ
ਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓ
ਕਰਮਾ॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਹੁਉ
ਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ਭੈਰਉ॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥
ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀ
ਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਉਪਾਇਆ
ਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮਿਮਾਇਆਫੇਰੀ॥੩॥
ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤਾਂਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰ
ਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਿਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾ
ਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿਆਵਹਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆ

ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ਘਰੁ॥੧॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥
ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਲਿਗਊਦੇਹਿਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਇ॥੨॥ਬਾਦ
ਸਾਹੁਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥
੪॥ਬਾਦਸਾਹਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ਛੋਡਿਰਾਮ
ਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਾਹਉਤੇਰਾਪੂਗੜਾਨਤੂੰਮੇਰੀਮਾਇ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥
ਕਰਹਿਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾ
ਮਲਿਆਮਾਨੁ॥੯॥ਬਾਦਸਾਹਬਿਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਇਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਮਾਲੁਲੇਉਤਉ
ਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲਾ॥ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋ
ਪਾਲਾ॥੧੨॥ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ॥ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੩॥ਸਾਤਘੜੀਜਬ
ਬੀਤੀਸੁਣੀ॥ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੧੪॥ਪਾਖੰਤਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦ
ਆਇਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲਾ॥ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀ
ਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਹਿਜੀਵਾਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀ
ਆਇ॥੧੮॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲ॥ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਿ॥ਦੂਧਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥
ਲੇਬਾਦਸਾਹਕੇਆਗੈਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਸਾਹਮਹਲਮਹਿਜਾਇ॥ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨
੧॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਸਾਹ॥
ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝਹਿਦਿਖਾਇ॥ਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੁਪਰਵਾਨਾ॥ਸਾਚਸੀਲਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾਨ॥
ਨਾਮਦੇਉਸਭਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਨਾਮੇਪੈਜਾਇ॥ਜਉਅਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ਤਉਨਾ
ਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ॥੨੪॥ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਰਹੀਸੰਸਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਲੇਉਧਰਿਆਪਾਰ॥ਸਗ
ਲਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭਇਆਖੇਦ॥ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਣਨਾਹੀਭੇਦ॥੨੫॥ਭੈਰਉ॥ਘਰੁ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉ
ਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਬੈਕੁੰਠਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉ
ਜੀਵਤਮਰੈ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਆਨਸਭਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੂਰਿ॥ਜਉਗੁਰ
ਦੇਉਨਮਰਬੋਝੂਰਿ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਜਉਗ
ੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਜਪਿਲੇਇ॥੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੂਝੈ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚਪਦਬੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸਅਕਾਸਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਾ॥
੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਰਾਭ

ਲਏਕਾ ਜਉਗੁਰਦੇਵਲਿਲਾਟੈਲੇਖੁ ॥੫॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਾਕੰਧਨਹੀਹਰੈ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਾਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ ॥ ਜਉਗੁ
ਰਦੇਵਤਾਛਾਪਰਛਾਈ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਾਸਹਿਜਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਾਅਠਸਠਨਾਇਆ ॥ ਜਉਗੁ
ਰਦੇਵਤਨਚਕ੍ਰਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਦੁਆਦਸਸੇਵਾ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਸਭੈਬਿਖੁਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਵਤਾਸੰਸਾਟੂਟੈ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਾਜਮਤੇਛੂਟੈ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਾਭਉਜਲਤਰੈ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇ
ਵਤਾਜਨਮਨਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਾਅਠਸਠਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਅਠਾਰਹਭਾਰ ॥
ਬਿਨਗੁਰਦੇਵਅਵਰਨਹੀਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ ॥੯॥੨॥੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀਘਰੁ ॥੨॥

ਬਿਨਦੇਖਾਹਿਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨਸਹਿਤਜੋਜਾਪੈਨਾਮਾ ॥ ਸੋਜੋਗੀ
ਕੇਵਲਨਿਹਕਾਮਾ ॥੧॥ ਪਰਚੈਰਾਮਰਵੈਜਉਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮੁ
ਨੇਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੈ ॥ ਬਿਨਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਇਸਭਕੋਈਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ
ਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੀਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲਲਾਗਾਤਬਫੂਲਬਿਲਾਇ ॥ ਗਿ
ਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਆਸ ॥ ਗਿਆਨਭਇਆਤਹਕਰਮਹਨਾਸ ॥੩॥ ਘ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਿਮਥੈ
ਸਿਆਨਾ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਰਾਗਾ ॥ ਰਿਦੈਰਾਮਨਜ
ਪੇਅਭਾਗਾ ॥੪॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ॥੪॥੧॥ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ ॥
ਕਰਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਅਕਾਸਕੁਲਹਸਿਰਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਪਯਾਲਾ ॥
ਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰਤੇਰਾਇਹਬਿਧਬਨੇਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨਕੋਟਕਾਪੇਹਨਤੇਰਾਸੋਲਹਸਹ
ਸਇਜਾਰਾ ॥ ਭਾਰਅਠਾਰਹਿਮੁਦਗਰਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਮਨਮ
ਉਲਾਨਾਸਹਿਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਿਉਕਾਇਨਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਾ ॥੩॥ ਭ
ਗਤਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸ
ਗਲਾਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥੨॥ ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾਜੋੜ ਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ ॥੧੮॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ॥੨॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੨੦ ॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ ॥੧੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ੨ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੩ ॥
ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾਕੁਲ ੩੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘ
ਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਾਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿਆਸਦਾਬਸੰਤ ॥ ਪਰਫੜੁਚਿਤਸਮਾਲਸੋਇਸ
ਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿਵਿਸਾਰ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਮਨਗੁਣਵਿਚਗੁਣ
ਲੈਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮਪੇਡਸਾਖਾਹਰੀਧਰਮਫੁਲਫਲਗਿਆਨ ॥ ਪਤਪ੍ਰਾਪਤਛਾਂਵਘ

ਨੀਰੁਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨ।੨।ਆਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁ।ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾ
ਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨ।੩।ਮਾਹਿਰੁਤੀਆਵਣੇਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਨੀਜੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਹਿਸਮਾਇ।੪।੧।ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧।ਰੁਤਿਆਈਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ।ਰੰਗਿਰਾਤੇਸਰਵਹਿ
ਤੇਰੈਚਾਹਿ।ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਲਾਗਉਪਾਹਿ।ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ।ਜਗਜੀਵਨਜੁਗ
ਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ।ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ।ਤੇਰਾਅੰਤਨ
ਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ।ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ।੨।ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ।ਤੇਰਾਸਚੁ
ਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾ।ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ।ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ।੩।ਨਾਨਕੁਵੇ
ਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ।ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕਸੈ।ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ।ਬਲਿਹਾਰਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨ
ਵਹੈ।੪।੨।ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧।ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ।ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ
ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ।ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ।੧।ਰੇਮਨਲੇਖੇਕਬਹੂਨਪਾਇ।ਜਾ
ਮਨਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ।ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ।ਪੁ
ਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਕੀਦਾਤਿ।ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਦਿਨਰਾਤਿ।੨।ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ।ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ।ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ।੩।ਜੇਤੇਜੀਅਤੇ
ਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ।ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ।ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ।ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡ
ਾਰ।੪।੩।ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧।ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ।ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈ
ਜੋਗੁ।ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ।ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜਾਵਾਰੋਵਾਰ।੧।ਏਕੁਧਿਆਵਹੁ
ਮੂੜਮਨਾ।ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ।ਨਾਦੀ
ਬੇਦੀਪੜਹਿਪੁਰਾਣ।ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ।ਤਿਨਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ।੨।ਜੇਕੋ
ਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ।ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ।ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ।ਓਇਨਿਰੰ
ਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ।੩।ਕੀਤਾਹੋਆਕਰੇਕਿਆਹੋਇ।ਜਿਸਨੋਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ।ਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਾਭਰਮੁਚੁਕਾਏ।ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਸਾਚਾਪਾਏ।੪।ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ।ਤੀਰਥਭ
ਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ।ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗ।ਤਉਭਵਜਲਕੇਤੂਟਸਿਬੰਧ।੫।੪।
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧।ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋਹ।ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ।ਤੂਸੁ
ਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ।ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ।੧।ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ।
ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬਪਾਲ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐ

ਹਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਮਲੀਨ ਅਗਿਆਨ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥
੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਣਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਿ ਪਿਆਰ ॥ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥ ਸਭਿ
ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹ
ਹੁ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਬਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ
ਭੇਉ ॥ ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਲੇ ਧੰਧੁ
ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭ
ਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਸੰ
ਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ
ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ
ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋ
ਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹ
ਲਿ ਠਾਉ ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮ
ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਤ ਰਵਤ
ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਕ
ਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵ

ਹੁਤਿਸਭੀਤਰਅਨਭੋਦਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇਤਉਮਾਲੀਕੇਹੋਵਹੁ॥ ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕਰਹੁਬਸੋਲੇ
ਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾਈ॥ ਜਿਉਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਸੁਖਪਾਵਹੁਕਿਰਤਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥ ਬਗਲੇਤੇਫੁਨਿਹੰਸਲਾ
ਹੋਵਹਿਜੇਤੂੰਕਰਹਿਦਿਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਦਇਆਕਰਹੁਦਿਆਲਾ॥੪॥੧॥੯॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਝੀਪੇਵਕੜੈਧਨਵਖੇ॥ ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੋਸੁਨਦੇਊਜਾ
ਣਾਨਾਹੀਰਖੇ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਮੈਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਹੁਅਵਰਨਜਾ
ਣਾਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਢਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੋਲੀਤਾਂਤੁਮਜਾਣਹੁਨਾਰੀ॥ ਜੇਘਰੁਰਾਖਹਿਬੁਰਾਨਚਾ
ਖਹਿਹੋਵਹਿਕੰਤਪਿਆਰੀ॥੨॥ ਜੇਤੂੰਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਦੁਇਅਖਰਦੁਇਨਾਵਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨ
ਨਕਏਕੁਲੰਘਾਏਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਵਾਂ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧॥ ਹਿੰਡੋਲ॥ ਰਾਜਾਬਾਲਕ
ਨਗਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥
ਸੁਆਮੀਪੰਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਬਨਾਸਪ
ਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿਆਨਨਪਾਇਆ॥
੨॥ ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੇ॥੩॥
ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਆਖਿਆਮੰਨਹਿਤਿਨਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨ
ਤੋਲਾਖਿਨਮਾਸਾ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਚਾਸਾਹਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇ
ਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ ਮਤਭੂਲਹਿਰੇ
ਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਭਗ
ਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਾਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐ
ਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤੁਉਪਾਏਵੇਖੈਪ੍ਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥
੪॥੪॥੧੨॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧॥ ਇਕਤੁਕੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿਰ
ਮਜੰਤੁ॥ ਤੇਰਾਕਿਨਹਿਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥ ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ ਪਰਮਸੁ
ਖਪਾਵਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮ
ਰੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥ ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥

ਸੰਸਾਰਬ੍ਰਿਖਕੋਫੁਇਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖੁਵਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਆਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਬਾਸਨਾਮਨਹਕਰੇਇ॥ਆਪਨਾਭਾਣਾਆਪ
ਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩॥ਰਾਤੇਸਚਹਰਿਨਾਮਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥ਤਿਸਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ॥੧॥ਗੁਰਗੁਪਾਲਮੇਰੈਮਨਭਾਏ॥
ਰਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖਹਿਬਿਨਸਹਜਿਮਿਲਹਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨਲੋ
ਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਰਾਂਗੇ॥ਹਰਿ
ਨਾਮਦੀਓਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥੨॥ਪਵਣਪਾਣੀਕੀਇਹੁਦੇਹਸਰੀਰਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗਕਠਨਤਨਪੀ
ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਚਾਰਨਦੀਆਅਗ
ਨੀਤਨਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਅਹੰਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਿ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨ
ਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸੇਜਨਜੀਵ
ਹਿਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਾਚੁਸਮਾਲੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂ
ਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮ
ਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਸੰਮਾਲ॥ਦਰਿ
ਸਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩॥ਅੰਤਰਿ
ਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥ਏਕੋਵੇਖਹਿਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਨੋਏਕੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਾਪ੍ਰਭਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾ
ਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸਹਿਮਨਆਇ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰੈਸਦਵੇਖੈਹਜੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤਿਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ
ਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੪॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭਗਤਿਕਰਹਿਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆ

ਪਦੁ ਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੋ
ਵਿੰਦ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰ
ਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਫਲੁ ਲਾ
ਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂ
ਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗ
ਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ
ਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕ
ਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇ
ਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ
ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹ
ਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥
ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥ ਸੇ ਜ
ਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂ
ਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ

ਮੋਹੁ

ਸਭੈਸਚੁਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਸਚਾਸਚੁਸੋਇ॥ਹੋਰਿਸਭਿਭੂਲਹਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋ
ਇ॥ਸਾਚੋਸੇਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੯॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਸ
ਭਭੂਲਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਉਰਨਪਾਈ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾ
ਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਹਿਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਚਿਰਤੇਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸੁ
ਖੁਹੋਇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਹਿਨਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਜਿਨਿਇਕੁਜਾਤਾਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥੪॥
੧੦॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਿਹਚ
ਲਮਤਿਸਦਾਮਨਧੀਰ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਰਥ
ਜਨਮੁਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਮਨਿਸਾਂਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਤਅਭਿਮਾਨਿਆਪਣੀਪ
ਤਿਖੋਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਣਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥੨॥ਘ
ਰਮਹਿਵਸਤੁਅਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈਘਰਹੀਮਾਹਿ
ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਆਪੇਭਾਵੈਲਏਮਿਲਾਇ॥ਤਿ
ਸਤੇਨੇੜੈਨਾਹੀਕੋਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥੧੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਹਿਆਅਘਾਇ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾਇ॥ਜੀਵ
ਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀਉਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਹ
ਰਿਗੁਣਦਾਤਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਵੈਵੇਸਿਭ੍ਰਮਿਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਤੁਸੰਜਮਿਸਾਂਤਿਨ
ਪਾਵਹਿਕੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵਹਿਸੋਇ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆ
ਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥੩॥ਵਡਭਾ
ਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟੈਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਸਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸੁਬਾਹਰਿਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਣੈਸਭੁਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਇਕਤੁਕੇ॥ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਦੇਹਿਤ
ਜਾਪੀਆਦਿਮੰਤੁ॥ਗੁਣਆਖਿਵੀਚਾਰੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਕਾਹੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁਵੈਰਿਵਾਦਿ॥੨॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚੂਕਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥ਊਤਮੁਊਚਾਸਬਦਕਾਮੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਸਾ

ਭਨਾਮਾ॥੪॥੧॥੧੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਬਨਸਪਤਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨਮਉਲਿਆਸ
ਤਗੁਰਸੰਗ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁਧਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ਤਾਸੁਖਪਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁ
ਮਨਮਉਲਿਐਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖ
ਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਤਾਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਸਤਗੁਰਤੇਮਤਬੁਧਹੋ
ਇ॥੪॥੨॥੧੪॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਸਭਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਇ॥ਸਤਗੁਰਭੇਟੈਮਤਬੁਧਹੋਇ॥੧॥
ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਨਾਮਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਸੰਤਹਰੇਸਭ
ਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਇਸੁਖਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਬਸੰਤੁਤਨਮਨਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮ
ਫਲਸੋਇ॥੪॥੩॥੧੫॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਹਰਿਭ
ਗਤਕਰਾਇ॥੧॥ਇਸਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਗੈਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨਜਲਿਆਦੂਜੈਦੋਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨਧੰਧੈਬਾਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਸਦਾਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨ
ਛੂਟੈਗੁਰਮਿਲਿਆਡਰਾਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹਿਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੪॥੪॥੧੬॥ਬਸੰਤੁਮਹ
ਲਾ੩॥ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਇਹੁਜੀਆਜੰਤਫਲੇਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਇਨ
ਬਿਧਿਇਹੁਮਨਹਰਿਆਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਗੁਰਮੁਖਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਗੁਰਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਇਹੁਜਗੁਹਰਿਆਸਤਗੁਰਭਾਇ॥ਫਲਫੁਲਲ
ਗੈਜਾਆਪੇਲਾਏ॥ਮੂਲਲਗੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਆਪੇਬਸੰਤੁਜਗਤੁਸਭੁਵਾੜੀ॥ਨਾਨ
ਕਪੂਰਹਿਭਾਗਹਰਿਭਗਤਨਿਰਾਲੀ॥੪॥੫॥੧੭॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩॥ਹਿੰਡੋਲ॥ਘਰੁ੨॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਭਾਈਗੁਰਸਬਦਵਿ
ਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਾ
ਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਤਨਤੇਰਾਹਰਿਆਹੋਵੈਇਕੁਹਰਿਨਾਮਾਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਹਿ॥ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਦੁਖੁਉਠਿਗਇਆਭਾਈ
ਸੁਖੁਵੁਠਾਮਨਿਆਇ॥੨॥ਧੁਰਆਪੇਜਿਨਕਉਬਖਸਿਓਨੁਭਾਈਮਿਲਾਇਅਨਮਿਲਾਇ॥
ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਅਘੁਲੀਐਭਾਈਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪਕਰਾਏਕਰੇਆਪਭਾਈ
ਜਿਨਿਹਰਿਆਕੀਆਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਤਨਸੁਖਸਦਾਵਸੈਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥
੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੨੦॥੩੨॥ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪॥ਘਰ੧॥ਇਕਤੁਕੇ॥੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜਕਿਰਣਜੋਤਿ॥ਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਓਤਿਪੋਤਿ॥੧॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਭਥਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੨॥ਏ
ਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੈਸੁਹੋਇ॥੩॥੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੪॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲੇਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇ
ਰੇ॥ਸਭੁਆਲਸੁਦੂਖਭੰਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗੁਣਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧ਰ
ਹਉ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਾਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਦੁਖਭਾਗੇ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤਹਿੰ
ਡੋਲਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਰਤਨੁਕੋਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਿਤਾਖੋਜੀਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸ
ਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧੋਸਾਧੂਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭੁਨਾਸੈਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਮਿਲਿਲਾਗੇਨਗਰੀਆਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜ
ਪਏਤਉਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬਤੁਰਾਸਿਉਬਾਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦੇਅੰਤਰਿਮ
ਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜ
ਗੰਨਾਥੁਜਗਦੀਸਰੁਕਿਰਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਿ
ਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਣਹਮਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਪਨਛੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਾਰਾਜਨਜਾਤਿ
ਅਵਿਜਾਤਿਹਰਿਜਪਿਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਦਿਨਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰਨਵਡੇਵਡਪੂ
ਰੇਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੀਢੇਢੀਮਬਹੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠਾਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ੪॥ਹਿੰਡੋਲਾ॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਗੀ
ਧਾ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਕਾਢਿਲੀਏਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਨਾਮਿਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਧੇ

ਢੀ

ਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥ ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥੩॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਞੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਞੁ ॥੪॥੫॥੧੦॥੩੫॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥

੩॥ਬਿਰਖੁਜੰਮਿਓਹੈਪਾਰਜਾਤਾ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀ
ਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰ
ਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਕਾਰ॥ਚੰਦ
ਦੇਖਿਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰ॥ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘ
ਰੁਚੈਸਦਾਭੋਜਨਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉ
ਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪ੍ਰਾਪਤ
ਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ਤਿਸੁਬਸੰਤਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿ
ਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੈਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀ
ਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀ
ਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇ॥ਸੋਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕੈਖੋਜਹਿਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀ
ਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ
ਪ੍ਰਭ ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੁਮਪਿੰਡੁਦੀਨ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭੁਜਾਚਿਕਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁ
ਜ ਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇ
ਹੁਬਿਸਰਾਮੁ॥ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਖੇ
ਲੁਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੀ
ਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸੈਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨਾ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇ
ਰਉਧਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾਕੀਗਤਿ
ਮਿਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥ਜਾਕੇ
ਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾ
ਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿ

ਦੇਹੁ ਨਾਮ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥ ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀ
ਰ ॥ ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹਿ ਪੀਰ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾ
ਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਣ ਸੇਵ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥
ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ
ਰਹੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥
ਹਉ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥
ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥ ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥
੩॥ ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ ਸੰਤ ਸ
ਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ
ਦੀਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਏ
ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥
ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥ ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥ ਜੇ
ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥ ਊਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਤਿ ਪਾਰਗਿਰਾਮ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ
ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲ
ਹੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ
ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ
ਰੋਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇ
ਵ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿ
ਧਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮਜਪਉਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸੰਤਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹ
ਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣ॥ਜੀਆਜੰ
ਤਤੇਰੈਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਉਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਨਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਿਮੁਨਿਜ
ਨਤਾਕੀਸੇਵ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰ
ਭਦਇਆਲ॥ਆਪਨੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰ
ਉਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ਰਾਮਰੰਗਸਭਗਏਪਾਪ॥ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ॥
ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾਹਿਫੇਰ॥੧॥ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰਗੁ॥ਸੰ
ਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜਹਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੋਧੰਨਿਦੇਸੁ॥
ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋਗ
ਰੰਗੁ॥ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂਸਦਾਸੰਗੁ॥ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰ॥
੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ॥੪॥੧੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥ਸਚੁਪਰਮੇਸ
ਰੁਨਿਤਨਵਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਨ
ਹੀਸੰਤਾਪ॥੧॥ਖਸਮੁਧਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੈ
ਸਾਹਿਬਿਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਆਪਿਰਖੇ॥ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਿਭ੍ਰ
ਮਿਥਕੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾਇ॥ਦੁਖੁਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਰਹੇਧਾਇ॥੨॥ਕਿਰਤੁਓਨਾਕਾਮਿਟਸਿਨਾ
ਹਿ॥ਓਇਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਜਨਕਾਰਖਵਾਲਾਆਪਿਸੋਇ॥ਜਨਕਉਪਹੁਚਿਨਸਕ
ਸਿਕੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁਆਪਿ॥ਅਖੰਡਪੂਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰ
ਦਨਿਤਰਸਨਗਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇ॥੪॥੧੨॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਆ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰ
ਨਕਾਮ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਾਮਨਾਮ॥੧॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲਾਂਤੀ॥ਸਾਕਤੁਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਧਨਵੰਤਜਿ
ਸਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਓਨਿਵਾਸ॥ਹਰਿਜਪਿ
ਜਪਿਹੋਈਪੂਰਨਆਸ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ

ਕਹਿਆ॥੩॥ ਅਸਟਸਿਧਨਵਨਿਧਿਇਹ॥ ਕਰਮਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹ॥ ਪ੍ਰਭਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇ
ਰੇਦਾਸ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥੧੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਘਰੁ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀਆ॥ ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ
॥੧॥ ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਣਜੋਗੁ॥ ਜਿਤੁਰਵਿਐਸੁਖਸਹਜਭੋਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਅਪਨਾਦਾਸਆਪਿਸੰਮਾਲਿਆ॥੨॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ ਆਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭ
ਸੁਖਧਨੀ॥੩॥ ਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਨਪੂਜਾਰਿਆ॥੪॥੧੪॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ ਅਨਦਿਨਉਪਜੀਸਹਜਧੁਨਾ॥ ਮਨਮਉਲਿ
ਓਹਰਿਚਰਨਸੰਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤਉਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲ॥ ਲੜਲਾਇਉਧਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ ਇਹੁਮਨੁਹੁਆਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ ਨਿਤਦੇਖੈ
ਸੁਆਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੩॥ ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਭਈ॥੪॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੫॥ ਰੋਗਮਿਟਾਇਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪਨੇਬਾਪ॥੧॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਗ੍ਰਿਹਸਦ
ਬਸੰਤ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਆਏਕਲਿਆਣਰੂਪਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਗਸੰਤਾਪ
ਖੇਲਆ॥ ਸਭਫਲਪਾਏਨਿਹਚਲਗੁਣਗਾਮ॥੩॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਭਲੀਰੀਤਿ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਜਪਦੇ
ਨੀਤਨੀਤ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਹੁਕਮਕਰਕੀਨੇਨਿਹਾਲ॥ ਆਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆ
ਦਇਆਲ॥੧॥ ਗੁਰਪੂਰੈਸਭੁਪੂਰਾਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਿਦੈਮਹਿਦੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰ
ਮਧਰਮੁਮੇਰਾਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ ਬਾਹਿਪਕਰਿਭਉਜਲਨਿਸਤਾਰਿਓ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਕਾਟਿਮੈਲਨਿਰਮ
ਲਕਰੇ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਪਰੇ॥੩॥ ਆਪਕਰਾਏਆਪਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਉ
ਧਾਰੇ॥੪॥੧੭॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫॥ ਹਿੰਡੋਲ॥ ਘਰੁ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਕਰਹੁ
ਲਿਵਲਾਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਕੇਹੋਵਹੁਜੋੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਬੈਠਹੁਸਫਾਵਿਛਾਈ॥੧॥ ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਢਾ
ਲਹੁਬੀਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਜਪਹੁਦਿਨਰਾਤੀਅੰਤਕਾਲਨਹਿਲਾਗੈਪੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮਧਰ
ਮਤੁਮਚਉਪੜਸਾਜਹੁਸਤਕਰਹੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਜੀਤਹੁਐਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਆ
ਰੀ॥੨॥ ਉਠਇਸਨਾਨਕਰਹੁਪ੍ਰਭਾਤੇਸੋਏਹਰਿਆਰਾਧੇ॥ ਬਿਖੜੇਦਾਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਗੁਰ
ਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਜਾਤੇ॥੩॥ ਹਰਿਖੇਲੈਹਰਿਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਰਚਨਰਚਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਜੋਨਰਖੇਲਹਿਸੋਜਿਣਬਾਜੀਘਰਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ
੫॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਅਉਰਨਦੂਜਾਜਾਣੈ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਈ

ਸੋਗਸੰਤਾਪਨਸੇਗੁਰਬਚਨੀਜਪਿਆਨਾਂਮਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਜੀਉ
ਤਸਪਾਜਾ॥੨॥

ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੇ ॥੧॥ ਤੇਰੀਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥
ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥
੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆ
ਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ
ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕ
ਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥
੩॥੨੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇ
ਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋ
ਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ
ਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲ
੧ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ਪ ੧੮ ॥ ਮਃ ੪ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥੨੧॥ ਸਤਿ ਨਕਾ ਜੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮ ॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਗੁ ਕਉਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ
ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋ
ਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ
ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰ
ਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨਸਿ
ਹੋਗ ॥੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ
ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸ
ਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਮੋਹਨਿ
ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾ

ਅਸੰਤੋਖੇ ਵਿਰਥਾ ਧਾਰ ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਤਉ ਬਿਖ
ਿਆ ਮਾਇ ॥ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ
ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ
ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ
ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ
ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ
ਰਾਖੁ ॥ ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ
ਮਾਇ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕ
ਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ
ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਵਿਰਲਾ
ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ
ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆ
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ ਅਨਹਦਿ ਰਾ
ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਥ
ਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ ਏਕਾ ਭ
ਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੭॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਆ
ਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਤਮ ਕਿ
ਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉ ਦੁਖੁ

ਹੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੀ ਦੁਖੁ ਘਨੇਰੋ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰ ॥ ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੫॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ॥ ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਵਲਾ

ਤੁਮਹਿ

ਕੀਤਾਆਪਾ।ਆਪੇਰਵੈਸਭਬਣਥਾਪਾ।ਆਪੇਬਛਰਾਗਊਖੀਰੁ।ਆਪੇਸਮੰਦਰੁਥੰਮਸਰੀਰੁ।੩।ਆਪੇ
ਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ।ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।੪।ਤੂੰਕਰਕਰਵੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ।ਜੋਤਜੀਆ
ਅਸੰਖਦੇਇਅਧਾਰੁ।ਤੂੰਸਰਸਾਗਰਗੁਣੀਗਹੀਰੁ।ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪਰਮਹੀਰੁ।੬।ਤੂੰਆਪੇਕ
ਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ।ਨਿਹਕੇਵਲਿਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ।ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ।ਬਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮਬਾਦਿ।੮।
ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ੧।ਹਿੰਡੋਲਘਰੁ।੨।
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਚਾਰਕਰਮਹਲਤਚਾਰ
ਬਹਾਲੀ।ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ।੧।ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੌਐ
ਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਘਰਘਰਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰਹਿਸਿਕਦਾਰੀ।ਧਰਤੀ
ਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ।੨।ਨਾਸਾਬੂਰਹੋਵੈਫਿਰਮਾਗਹਿਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ।
ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਵਗੁਣਪੈਰਲੁਹਾਰੀ।ਪੂੰਜੀਪਾਪਪਵਹਿਨਿਤਮੁਧਰਪਾਪਕਰੇਕੁਟ
ਵਾਰੀ।ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਤੁਮਾਰੀ।੪।ਆਦਪੁਰਖਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆ
ਈਵਾਰੀ।ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਚਾਲੀ।੫।ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸ
ਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ।ਘਰਘਰਮੀਆਸਭਨਾਜੀਆਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ।੬।ਜੇਤੂੰਮੀ
ਰਮਹੀਪਤਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਕਉਣਹਮਾਰੀ।ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮਕਰਹਿਗੇਘਰਘਰਸਿਫਤਤੁ
ਮਾਰੀ।੭।ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ।ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ।੮।੧।ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ੪।ਅਸਟਪਦੀਆ।
ਕਾਇਆਨਗਰਬਾਲਕਇਕਬਸਿਆਖਿਨਪਲਥਿਰਨਰਹਾਈ।ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਥਾ
ਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ।ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਕਇਕਤਘਰਆਨੁ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾ
ਈਐਭਜਰਾਮਨਾਮਨੀਸਾਣੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਇਹੁਮਿਰਤਕਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭਜਗਜਿਤਰਾਮਨਾ
ਮਨਹੀਵਸਿਆ।ਰਾਮਨਾਮਗੁਰਉਦਕਚੁਆਇਆਫਿਰਹਰਿਆਹੋਇਆਰਸਿਆ।੨।ਮੈ
ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰਸਭਖੋਜਿਆਇਕਗੁਰਮੁਖਚਲਤਦਿਖਾਇਆ।ਬਾਹਰਖੋਜਮੁਏ
ਸਭਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤਘਰਪਾਇਆ।੩।ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨਬਿਦਰਘ
ਰਆਇਆ।ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਸਭਕਿਛੁਆਗੈਦਾਲਦਭੰਜਸਮਾਇਆ।੪।
ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਆਪਰਖਾਈ।ਜੇਸਭਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲਨ
ਘਟਾਈ।੫।ਜਨਕੀਉਸਤਤਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿਸਸੋਭਾਪਾਈ।ਨਿੰਦਕਸਾਕਤਖਵਿਨਸਾ

ਕੇਤਿਨ੍ਆ ਪੂਜੇ ਫਲੁ ਲੀਲਾਈ॥੬॥ ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਗੁਣ ਮੈ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ॥੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾ
ਰ॥ ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ॥
ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ॥ ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ
ਕੀਓ ਮੋਖ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ॥
ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥੩॥ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ॥ ਰੇ ਮਨ
ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਪਰਹਿ ਪਾਰ॥੪॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ॥੫॥ ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ॥ ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕ
ਹੂੰ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ॥੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ॥ ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗ
ਤ ਰਾਖਿ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ॥ ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ॥ ਨਾ
ਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਬਿੰਦ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ॥
੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾ
ਜ॥ ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਉ ਨਹ ਸੰਗਾਹਿ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ॥੨॥ ਹਉ
ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ॥ ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀ
ਆ॥੩॥ ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧਉ ਸੰਸਾਰ॥ ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾ
ਹਿ॥ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ॥੪॥ ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ॥ ਜਾ
ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ॥ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕ
ਰਮਿਆ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ॥੬॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ॥੭॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ
ਕਰਣਹਾਰੁ॥ ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ॥
੮॥੨॥ ਮ: ੧॥੮॥ ਅ: ੪॥ ਮ: ੫॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ

ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ
ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ
ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁ-
ਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪ-
ਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਰਾਗੁ ਕਾ ਸੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੯੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧੧ ॥ ਵਾਰ
੧ ॥ ਕੁਲ ਤਿਲਕ ਸੁਮਲਾ ੧੦੪ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥
੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ॥ ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉ-
ਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰ-
ਹਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕ-
ਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸੰ-
ਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘ-
ਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕਰੂਰੁ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ ਸੰਕਰੁ
ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ
ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾ-
ਇਆ ॥ ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥
ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥ ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾ-
ਸਤਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥
ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰ-
ਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥ ਮੇਰੀ
ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥
ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀ-
ਏ ਪਹਾਰ ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥ ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ

ਸੁਆਮੀ

ਗਰੋਪਉ ਕਿਸਾਇ ॥ ਤੂੰ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹਰਿਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੩॥ ਓਹੁ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੪॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਣ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੮॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀਉ ਕੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ ਬੇਦ

ਬ +

ਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥੨॥ਸਤਗੁਰਮੈਬਲਿਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲਭ੍ਰਮ
ਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥੩॥੧॥ ਰਾਗਬਸੰਤੁ
ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਹਿ
ਬਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀਅਰੇਬਸੈਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਆਪਨੇਧਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਮਨਾਮ
ਨਛਾਡੈ॥੨॥ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥
ਬਸੰਤੁ॥ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥ਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾ
ਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇ
ਆਲਸਤਗੁਰਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉ॥ਪਾਰਿਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਬੀ
ਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁ॥ਸਹਜਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈਕਰਿਹਾਂਕਤੀ॥
੧॥ਜੈਸੇਪਨਕਤਥ੍ਰੂਟਿਟਿਹਾਂਕਤੀ॥ਸਰਿਧੋਵਨਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿਰਹਬਿਰਾ
ਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਵਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕਰਿਦਇਆ
੩॥੩॥ ਰਾਗਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾਵਾਦੇਖੇਊਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰਬਵਤੀਕਾਨਾ
ਹੀਠਾਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈਕਾਉ॥੧॥ਤੂਕਾਂਇਗਰਬਹਿਬਾਵਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂਤਿਸਤੇ
ਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋ
ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾ
ਮਗਨਹਾਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥
ਤੇਰੇਪਾਪਮਿਟਹਿਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥
੧॥ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥੮॥ਰਾਮਾਨੰਦਜੀਉਕਾ੧॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ੧॥ਤਿਨ
ਕਾਜੁਮਲਾ੨੧॥੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੧॥ਆਪਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹ
ਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇ
ਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਝਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਮਨਮੁ
ਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥
੨॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ

ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਨ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ
ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆ
ਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬ
ਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾ
ਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥
ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀ
ਰੇ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆ
ਰੀ ॥ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ
ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾਰਉ ਐ
ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕ
ਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕਉ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ
ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿ
ਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਭਵਜਲੁ
ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ
ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥
੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭ

ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰ
ਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰ
ਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਸੁ ਚੀ — ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ
ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥ ਸਰਬੇ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
੫॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰ
ਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ — ਤਤ
ਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥
ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ
ਖਾਇ ॥੪॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ
ਨਾਮ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੫॥੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅ
ਕਥ ਕਥਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ
ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰ
ਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ ਪੰਚ
ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ
ਨਾਮ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿ
ਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾ

ਕੋ

ਗਾਇਨਸਾਥਿਬਿਖਿਆਕੋਆਪਨੀਕਰਤਸਾਨਉਸਾਹਾਨੂਜਰੁਸਿਰਭਾਰ॥ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾ
ਟੈਬੂਝਿਨਸਕਹਿਗਾਵਾਰ॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਹਿਜੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤਕਾਆਚਾਰ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਬੂਡੈਰੇਤਉਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਸੁਖੁਕਿਨਹਿਨਪਾਇਆਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰ॥੩॥
ਰਾਣਾਰਾਉਸਭੈਕੋਊਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਅ
ਧਾਰ॥੪॥੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ਦੁਪਦੇਘਰੁ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾ
ਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਹਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲ
ਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨ
ਤੁਮਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੫॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ

ਅਨਕ

ਮੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਤੁਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾ

ਹੇਰਿ

ਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਿਨਨਜਾਤਿ॥ਤੂੰਬੇਅੰਤਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂਆ
ਪਹੀਜਾਨਹਿਆਪਨੀਭਾਂਤਿ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਨਿਕਟਹੀਬਸਤੇਤੇਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧਹਰਿਭ
ਗਤ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੇਜਨਨਾਨਕਜੈਸੇਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਤਿ॥੨॥੧॥੮॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਨਰਹਰਿਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸੇਵਲੋਕਦੇਵਾਦੇਵਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹ
ਰਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿ
ਹਿਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂ
ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਰਾਮ
ਬੋਲਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜ
ਗਦੀਸਰ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮਅਰਥਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉ
ਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੬॥੨॥੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀ
ਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੁਖਨਕਉਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਾਨੰ
ਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾਉ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਾ

ਦੈਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਧੋਵਉਪਾਉ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆਓ
ਰੇਮਨਤਨਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਮੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜ
ਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤਰ
ਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਹੋਵਤੁਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਭਲੇਤੇਊਤਮ
ਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਹਰਿਨਾਨਕਪੈ
ਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨਸ
ਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲਦਇਆ
ਕਰਿਮੇਲੇਜਿਸੁਸਤਗੁਰੁਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾ
ਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉ
ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪॥ਜਪਿਮਨਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਰਮਤ
ਰਾਮਸਤਿਸਤਿਰਾਮਬੋਲਹੁਭਈਆ॥ਸਦਰਾਮਰਾਮਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾ
ਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮਰਾਮਰਾਇਸੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖ
ਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜੋਭਗਤਜਨਾਂਕੀਪਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਰਾਮ
ਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਗੇ॥੨॥੬॥੧੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭ
ਗਤਿਵਛਲਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆ
ਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਂਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥
੨॥ਏਕਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐ
ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਾਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹ
ਲਾ੫॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਨ

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨੋ ਨਾਮ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਨਾ ਕੀਨੇ ਦਾ ਕਰਤੇ ਨੁ ਬੇਸਤੁ ਅਗਿਆ-
ਨਾ ॥੧॥ ਕਰੈ ਸਨਾਨੁ ਬਾਹਰਿ ਪਰਤ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੇ
ਬਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨਾ ॥ ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਵਰਤਨ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾ-
ਇਓ ਨ ਪਾਇਓ ਫਲੁ ਸਭੁ ਕੂਰ ਕਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਪੜਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗ-
ਵਾਨਾ ॥ ਓਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹ-
ਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋਲਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਸਰਾਨਾ ॥੩॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹਿਓ ॥ ਲਾਲ
ਰੰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਗੁਰ ਬਚਨ ਲਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸ-
ਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥
੧॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥
੨॥ ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ
ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲਿਓ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਪੂਛੇ
ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲ-
ਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿ-
ਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ
ਪਹਾ ॥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਐ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ
ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸ-
ਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨਿਹਾ ॥੩॥ ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ
ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਵਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ
ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥ ਹਾਰ ਕਾਜਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸਭਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ

ਭੈਤਕੋਉਕਹਿਪ੍ਰਿਆਦੇਸੁਜਾਗਿਓ॥ਹੀਓਦਿਉਅਰਮਨਤਨਅਰਪਿਓਸੀਸਚਰਨਪਰਰਾਖਿਓ॥੨॥
ਚਰਨਬੰਧਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਉਸਾਧਸੰਗਾਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁ
ਨਿਮਖਦਰਸਪੇਖਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਮੰਗਲਗਾਏਉਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜਿਓ॥੪॥
੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਸਤਸਤਸਤਹਰਿਸਤਸਤਸਾਧਾ॥ਬਚਨਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈ
ਛੀਕਗਾਠਰੀਬਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਬਾਸਰਨਖਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਸਸੀਅਰਬਿਨਾਧਾ॥
ਗਿਰਬਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿ
ਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾ
ਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕਭੀਬਿਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾ
ਸੀਇਕਸਾਧਬਚਨਅਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇਆਪਹੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾ
ਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਤਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੈਮ
ਨਬਾਸਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਜਹਾਸਿਮਰਨਭਇਆਠਾਕੁਰਤਹਨਗਰਸੁਖਆਨੰਦ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਹਬਿਸਰੈਠਾਕੁਰਪਿਆਰੋਤਹਦੁਖਸਭੁਆਪਦ॥ਜਹਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦਮੰ
ਗਲਰੂਪਤਹਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦ॥੧॥ਜਹਾਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਹਮਹਾਭਇਆਨ
ਉਦਿਆਨਦ॥ਜਹਕੀਰਤਨਸਾਧਸੰਗਤਰਸਤਹਸਘਨਬਾਸਫਲਾਨਦ॥੨॥ਬਿਨਸਿ
ਮਰਨਕੋਟਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿਥਾਨਦ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕਰਤਉਸ
ਦਾਜੀਵਾਨਦ॥੩॥ਸਰਨਸਰਨਸਰਨਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਕਿਰਪੰਦ॥ਨਾ
ਨਕਪੂਰਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਜਾਨੰਦ॥੪॥੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਨਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥ਸੁਖਸੋਇ
ਓਅਰਸਹਜਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਛਤਫਲ
ਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਧਿਆਨਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿ
ਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥
ਪਾਇਓਲਾਲਅਮੋਲਨਾਮਹਰਿਛੋਡਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਵਡਾਈਕਿਆ
ਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ਸਾ
ਰਗਮਹਲਾ੫॥ਓਹਿਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਸੁਨਾਵਉ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮ

ਨ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਵਤੋ ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤੋ ॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤੋ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ
ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤੋ ॥੨॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀ
ਖੇ ਪਾਵਤੋ ॥ ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪਾਇਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤੋ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ
ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤੋ ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ
ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ
ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ ਕਾਟ
ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟਿ ਛਿਟਿ ਸਿਰ
ਭਾਰੈ ॥੩॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ
ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੀਐ ਤੇਤਾ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ
ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੂਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ ਸਾ
ਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ
ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸ
ਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰ
ਬ ਮੈ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ

ਜੋਕੋ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਈਐ ਬਿਖੁ ਪਰਵੇਸ ਸਹਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿ
ਨਾਸਹਿ ਜੋ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਣੁ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹਿ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰ
ਣੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਉਤਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸਭੁ ਭਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ
ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤਿ ਗਾਵਤਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਰਸੈ ਅਘਾਨੇ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨੇ ॥
੪॥੧॥੧੩॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ
ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ ਹਮਰੇ
ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ॥੨॥
ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅ
ਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰਿ
ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ
ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰ
ਨ ਸਭ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬ
ਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆ
ਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਸਾਰਿਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭ
ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਈ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ
ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ
ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਹੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ

ਰਜਾਈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜੋਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆ॥ਕਿਸਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਜਨਬ
ਲਿਹਾਰੀਜੋਅਲਪਘਰੀਹੈਮਨਮਾਂਹੀ॥੪॥੩॥੧੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾ
ਈ॥ਜਾਕੈਬਿਛੁਰਤਹੋਤਮਿਰਤਕਾਗ੍ਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਦਾਤਾ
ਜਾਕੈਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਹੁਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਚਰਨ
ਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਊਪਰਿਨੈਨਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਾਈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾਕੈ
ਹਉਜਾਈ॥੨॥੩॥੧੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਓਹਅਉਸਰਕਉਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨੁਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਲੋਕਬੀਰੁਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਊਤਮੁਸੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਊ
ਚਤੇਊਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਵਿਦਾਸਠਾਕੁਰਸਿਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੰ
ਤਰੇਨਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਸਭਿਨਾਸੇਨਾਨਕਮਿਲੇਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਮਨੋਰਥੁਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਰਨਿਜਾਕੈਆਠਪਹਰਮੇਰੈਮਨਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀਤੇਰਾਜੋਪੀਵੈਤਿਸਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਆ
ਗੈਦਰਗਹਿਹੋਇਖਲਾਸਿ॥੧॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸ॥ਕਰ
ਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਚਰਨਧਿਆਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸ॥੨॥੫॥੧੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ਘ
ਰੁ੩॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਕਹਾਲੋਭਾਈਐਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰ
ਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਿਤੇਰੈਕਾਮਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਇਹੈਅ
ਘਾਵਨਪਾਂਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਨੀਮੰਤ੍ਰ
ਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਿਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾਨਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਉ
॥੨॥੧॥੨੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੈਤੇਰੇਸਗਲੇਅ
ਘਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਨੀਜਾਇ
ਪਾਇ॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂ
ਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕਉਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਹਾਇ॥੨॥੨॥
੨੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧ
ਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਬ

ਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇਇਉ॥੨॥੩॥੨੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਧਿ
ਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਤਹੋਇਪੁਨੀਤਾ
ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਤਕੇਪਾਤਕਉਤਰੈਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁ
ਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥
੪॥੨੩॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇਘਰੁ੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂ
ਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਭਰਮਦੁਖਭਰੀਆ॥
ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾ
ਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥
੨੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹੁਨਾਮ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾ
ਖਿਓਕਰਿਆਪਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਅਲੇਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕ
ਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖਹੁਸੰਤਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
੫॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਾਤੇ॥
੧ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਆਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਤੇ॥ਦੇਹਿਅਧਾਰਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਭ੍ਰਮਤਉਭ੍ਰਮਤਉਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਇਹੁਸੂਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਹਿਲਭਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁ
ਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੇਮਾਣਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀ
ਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਫੇਨਜਲਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇ
ਉਠਿਓਤਹਹੀਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਆਇਓਸਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮ
ਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗੈ॥ਪੇਖਆਇਓਸਰਬਥਾਨ
ਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅਨਕਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉਦ੍ਰਿ
ਸਟਨਕਰਹਿਰੁਚਾਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰਹਿਜਿਉਅਲਿਕਮਲਲੋਭਾਗੈ॥

੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੈਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁ
ਸਖਾਗਲਿਲਾਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨਮਾਨਾ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਦਇਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿਸਿਆ
ਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥
੧॥ਤੁਮਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸ
ਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੬॥੨੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿ
ਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾਇਆਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿ
ਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ਐਸੋਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਆਪਨਾਗੁ
ਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾ
ਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਨਾਦਮੇਰੇ
ਸ੍ਰਵਨਹੁਪੂਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੂਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੋਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇ
ਓਸੁਘੜਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤਸੋਥਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨਕੈ
ਬਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਦ
ਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਹੁਤਬਹੁਧਰੀ
ਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਰੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰਕਰੁਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਾਨਥਭਏਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁਖਜਾ
ਨੇਮੇਰੈਪਾਲੈਪਰਿਆਅਮੋਲਲਾਲਆਖੂਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿ
ਰਸੁਘੂਟਾ॥੨॥੯॥੩੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਭੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਦਾਨੁਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਇ
ਹੁਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਅਉਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਬੀ
ਨਾ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹੁਤੇਰਾਤੂਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉਖੋਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇ
ਤੂਤਾਰੈ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇ
ਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸੰਮਾਰੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਕਿ

ਆਇਓ ਹਉ ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਪਰੇ ਕਹੀਐ ਕਹੁ ਇਹ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਨੈ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗਾਤੁ ਤੁਮਾਰੈ ॥
੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ
ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾ
ਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਆਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮਾਮਾ ॥੧॥ ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ
ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਬਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾ
ਣੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁ
ਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ
ਤੋਹੰ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥
ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ
ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ
ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆ
ਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ
ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅ
ਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ

ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਖੂਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤੁਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭੁਤੂਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ
ਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਘਾਏਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਆਦਿਕਾ
ਸਗਲਾਤ੍ਰਿਖਾਇਆ॥੨॥੧੫॥੪੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥
ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸ
ਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈਘਰੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥
ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੂਪ
ਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੬॥੪੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਬ
ਦੁਲਾਗਉਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੂਨੀਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪ੍ਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ
ਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੭॥੪੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੇ॥ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀ
ਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਬਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੪੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਰੇਮੂੜੇ
ਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੂ
ਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਿਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮੈਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉ
ਬਚਨਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲੈਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮ
ਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰ
ਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੂ
ਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੬॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾਂ॥ਸਫਲ
ਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤ

ਜਿਨਿਮਾਨਾ॥ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਸਭਕਛੁਧਨੁਮਾਇਆਹੀਕਿਛੁਕਿਰਸਾਨਾ॥ਕੋਟਿਰਾਜਲਾਖਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿ
ਮਖਏਕਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਉਕਿਰਪਾਮੁਖਹੁਸੇਵਕਏਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥੨॥੨੩॥੪੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਗੁਰ
ਸਰਨਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਸਵਰੇਅਹਿਰੋਗਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿ
ਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਵਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚ
ਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਹਾ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਲਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇ
ਮਾਤਪਿਤਾਈ॥੧॥ਤਿਸਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰ
ਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥
ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘ
ਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥੧॥ਏਕਓਟ
ਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹ
ਤਾਈਐ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰ
ਕਾਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੋਜਾਇਪਇਆਗੁਰਪੈਰੈ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਨ
ਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰ
ਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪ
ਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਸਦਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾ
ਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਹਮਬਾਰਕ
ਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੁਖਉਤਬਭੋਜਨੁਮਾਂਗੈਅਘਾਏਸੂਖਸ
ਘਾਰੈ॥ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤਉਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੈ॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾਨਕਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੨੯॥੫੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ॥ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਲਾਲਲਾਡਿਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨ

ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾਤ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆ
ਸਨ ਭਗਤ ਵਛਲ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨਾ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਮਨੈ ਕੋ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ
ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖ ਜਾਰੋ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ ਏਕੈ ਪ੍ਰਗ
ਟ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ ਸਾ
ਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮ੍ਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਬਡ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵ
ਨ ਭਨਾ ॥੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮੈ ਸੰ
ਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁ
ਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਕ
ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾਨ ਹੂੰ ਕਾਹੂੰ ਆਪਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਪੈ ਦੂਖ ਆਪਨੇ ਪੈ ਸੂਖਾ ਆਪਨੇ ਹੀ ਪੈ ਬਿਰਥਾ ॥ ਆਪਨੇ ਪੈ ਮਾਨ ਆਪਨੇ ਪੈ ਤਾਨਾ ਆਪਨੇ
ਹੀ ਪੈ ਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮ
ਾਨ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰ ਕਰ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗ ਗੁਪਾਲੈ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ
ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰ ਖਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥
੧॥ ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨ ॥ ਮਾਂਗਨ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲ ਨਾ
ਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥
ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰ
ਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚ ਮਾਚ ਹਿਤ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ
ਨਾਹੀ ਕਿਛ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥ ੫੩

੩੬॥੫੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਤਰਾਹਿ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ
ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ
ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟਿ
ਦੁਹਲੀ ॥ ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਜਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਰਰੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧ
ਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝੁਲੀ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟ
ਪਲੀ ॥੧॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਤ ਬਾਦੁਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕ
ਾਲਿ ਖੁਲ੍ਹੈ ਤੇਰੀ ਗਾਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ
ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ
ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ
ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਗਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁ
ਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾ
ਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥
੬੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟ
ੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤ
ਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ ਸਾ
ਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨ

ਤਉ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਉ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥

੧॥ਪੂਰਨਅਪਾਰਮੀਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭਏਕੈਏਕੰਕਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰਨਾਨਕਕਾਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰੈ॥੨॥
੪੯॥੭੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ॥ਸੁਖਸਮੂਹਕਰੁਣਾਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਸ
ਦਾਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਜੰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਾਕੁਰੁਜਿਨਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਦੀਨਾਆਨਕਹਾਪਹਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਲਾਭੁਲਾਹਾਲੈਚਾਲਹੁਸੁਖਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਠਾਕੁਰਤੁਮ
ਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨ
ਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏਆਨਦਅ
ਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਬਾਹਿਪਕਰਿਕਢਿਲੀਨੇਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਨ
ਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਰਤਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਖੋਜਤਕਾਢੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਅ
ਰੁਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤਉਫਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲਦੂਖਦਰਦੁਭ੍ਰਮ
ਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉ
ਮਿਲੈਸੰਤਜਨਸੇਵਾ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਜਿਹਬੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਧਨੁਸੰਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲ
ਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾ
ਏਕਸਿਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ਸਾਰ
ਗਮਹਲਾ੫॥ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥ਇਹੈਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿ
ਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰਣੀ॥ਮਨਿਬਾਂਛਤਚਿ
ਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨ
ਾਮਬਿਨੁਸਾਦ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤ
ਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਅਹਿਘਰਿਲੈਆਵਹੁਲਾਦਿ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦ॥
ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾ
ਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅ

ਰਾਖਿਛਡਕੈਆਵਨਜਾਨੀ॥੧॥ਉਕਤਿਸਕਤਿਸਿਆਣਪਪ੍ਰਭਮੇਰੀਜਿਹਤਾਨਾਮਵਖਾਣੀ॥ਸੋਈਭਗਤੁਭ
ਗਤਿਸੋਲਾਗਾਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਧਨਿਵੰਤੇਨਾਮਕੇਵਣਜਾ
ਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮਧਨੁਖਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚ
ਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆ
ਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾ
ਨਸੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿਅਪਾ
ਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆ
ਪਹਿਇਕੁਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧੂਨਾਵਬਹਿਠਾਵਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉਪਾਵ
ਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿ
ਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਆਪਨੋਕੀਨੋਤਾਂਕੀਊਤਮਬਾ
ਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥
ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਇਹਕਹੀਐ॥ਆਨਬਿਉਹਾਰਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾ
ਇਓਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸਮਾਨੋਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋ
ਇਓਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥ਆਨਸੁ
ਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭਲੋਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲੁਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਤੇਰਾ
ਤੂਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਾਬਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ਸਾ
ਰਗਮਹਲਾ੫॥ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਕਾਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮਇਆਕਰਹੁਭਗਵਾਨ॥ਆਵਤ
ਜਾਤਦੋਊਪਖਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਖਬਿਸਰਾਮ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਬਿਧਿਊਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫॥ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੂਦਾਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਤਿ
ਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧੂਜਨਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਬਿਨ

ਸੀਗਾਲੁਗਾਏ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਮਿਤਨਹੀਪਾਈਐਐਸਗਾਲ੍ਹਧਣਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਪ੍ਰਭਕਰਤਾਵਡਜਾਕਾ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੂਰਰਹਿਓਠਾਕੁਰਸਭ
ਥਾਈਨਿਕਟਬਸੈਸਭਨੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੋਰਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਸੰਤਸੰਗਤਬਨਆਈ॥ਜਨਮਪ
ਦਾਰਥਪਾਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛਾਸਗਲਪੁਜਾਈ॥ਜਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜਸਗਾਵੈ॥
ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਜਾਵੈ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥
ਜੀਵਤਤਉਗਨੀਐਜਿਪੇਖਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤ
ਸੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਨਉਪਜਤਬਿਨਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਲਾ
ਗੈਕਾਲੇਖਾ॥ਜਾਕੈਰਾਸਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨਮੋਹਿਓ
ਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕਨਾਮ॥ਕਲ
ਮਲਦਗਧਹੋਇਖਿਨਅੰਤਰਕੋਟਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੧॥ਆਨਜੰਜਾਲਬ੍ਰਿਥਾਸ੍ਰਮਘਾਲਤਬਿਨਹ
ਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨ॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨ॥ਤੇਰੀਸਰਨਪੂਰਨਸੁਖਸਾ
ਗਰਕਰਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਜਾਇਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੫੬॥੭
੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਧੂਰਤਸੋਈਜਿਧੁਰਕਉਲਾਗੈ॥ਸੋਈਧੁਰੰਧਰਸੋਈਬਸੁੰਧਰਹਰਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰ
ਸਪਾਗੈ॥੧॥ਬਲਬੰਚਕਰਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰਤਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ॥ਸੁਆਰਥਤਿਆਗਅਸਾਰਥ
ਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਰੂੜਾ॥ਸੋਈਚਤੁਰਸਿਆਣਾਪੰਡਿਤਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸਪੀਵਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਨਰਾਮ
ਨਾਮਧਨਰਤਨਮਨਤਨਭੀਤਰਸੀਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ॥
੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿ
ਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ॥ਜੇਤਾਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਬੰਧਨਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾ॥
ਜਬਜਮਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨਹਵਾਲਾ॥ਰਾਖਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਕਿਰਪ
ਲਾ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਧਨਮਾਲਾ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨ
ਤਨਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰ
ਤਨਸਿਮਰਨਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਰਰਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆ

ਧਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਆਪਨੀ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੨॥੧੦॥ ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਹਿ ਸ੍ਰੀਧਰ
ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥
ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਤ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੧੧॥ ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੧੨॥ ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸ
ਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥
੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਭਉ ਨਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੧੩॥ ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂ
ਰਨ ਤਾਹੀ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਤ ਤਿਨ ਸੋ
ਇ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨ ਪੇਖਨਿ ਕੌ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂ
ਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੧੪॥ ੴ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤਿ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੂ ਜਾਇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ
ਤੁਮਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੧੫॥ ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁ
ਖ ਸਾਰ ॥ ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿ
ਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥ ਅਨਕ ਜੂਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਪਤਤ ਪਾਵ
ਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੧੬॥
ੴ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਾਜਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿ

ਨਸੇਤੀਨਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁ
ਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧ੍ਰਾਪਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਮਦਮਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਾਪਾ॥ਭਗਤਿ
ਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੨॥੭੬॥੯੯॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਆਤੁਰਨਾਮਬਿ
ਨਾਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਪਤਨਹੋਵਤਿਕੂਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿਆਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀ
ਆਪਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੋਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆ
ਰ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਾਕੀਰਵਾਲ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦਰਸਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮਨ
ਤਨਕੋਅਧਾਰ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਜੀਉ॥ਤਿਨਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੈਆਪਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਬਹੁਭਾਂਤੀਥਿ
ਤਿਨਹੀਕਤਹੂਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਓਸਾਕਤੁਆਵੈਜਾਈ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਸਮਰ
ਥਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰ॥੨
॥੭੮॥੧੦੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇ
ਸਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾ
ਦ॥ਸਹਜਅਨਦਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦ॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾ
ਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ਪੀਵਤਅਮਿਉਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਦ॥
੨॥੭੯॥੧੦੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾ
ਹੀਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਜਰਬਿਖਬਿਆਧੀਸਿਰਿਉਠਾਈਪੋਟ॥ਉਘਰਿਗਈਆਖਿਨਹਿ
ਭੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਾਸੇਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰ
ਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈਫੇਟ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਟਾ
ਕ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰਸਭੁਹੁਟਿਓਸਾਸਗਇਓਤਤਘਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰਞਾਣਿਉ
ਦਰਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਆਹਾਟਿ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿ
ਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀ
ਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਆਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਟੂਟੀਨਿੰਦ
ਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣਪਾਵੈ॥ਈਹਾਂਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕਭੁੰਚੈਬਹੁਜੂਨੀ

ਭਰਮਾਵੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਆਪਨਾ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਦੀਆ ਨਿਤ ਮੰ
ਗਲ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕ
ਤਹੂੰ ਬਾਤੈ ਅੰਤ ਪਰਤੀ ਹਾਰ ॥ ਸਾਂਤ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੂ ਨ
ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰ
ਨਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤ
ਲੀਨ ॥ ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥ ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅ
ਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰੰ
ਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਹ ਅਗਾਧ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵ
ਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤ
ਵਾਰੋ ॥ ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਊਜਲ
ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਰਸਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿ
ਮਰਿ ਮਰ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਸਾਰ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰ
ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁਰ
ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਲਤਾ ਕੁਠਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ
ਭੀਤਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰ ॥ ਜਨਮ ਪ
ਦਾਰਥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦ
ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ
ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ

ਸੋਹਿਆ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮਿਲੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਦਇਆਲ ਜਗਜੀਵਨ ਨਿਧਉ
ਨਥਾਵਨ ਕੋ ਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨ ਸਭ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਸਤ ਸਤ ਹਰਿ ਸਤ ਸੁਆਮੀ
ਸਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇਹਾ ॥ ਸਤ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭ੍ਰਮੇਹਿ ॥੨॥੬੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ
ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੬੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ
ਖੇਪ ॥ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆ
ਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
ਗੋਬਿੰਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੬੩॥੧
੧੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ
ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦਿ ॥੧॥ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦਿ ॥ ਏ
ਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੨॥੬੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ
ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਨ ਸਮੂਹ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆ
ਗਿ ਗੁਪਾਲੁ ਅਵਰੁ ਜੋ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂ
ਹ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੬੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋ
ਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭ ਖਾਰ ॥੨॥੬੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾ ਤੇ ਕਰਨ ਪਲਾਹੁ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤਉ ਸਿਮ੍ਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾ
ਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ
ਪਲੇ ॥੨॥੬੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ

ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਪੂਰਨ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰਿ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂੰ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂੰ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥ ੧੨੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸਨੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥ ੧੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥ ੧੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥ ੧੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ

ਨਿਧਿ ਘਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸਾਧਿ ਆਨੀ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਰਤਨ ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨ ਦਹਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ਈਸ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮਹਿ ਜਗਦੀਸ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ॥ ਮਾਨ ਮੋਹਿ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ॥ ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ॥੧॥ ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ॥ ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੁਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ॥ ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ॥ ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ॥੧॥ ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ॥ ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ॥ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ॥ ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ॥ ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ॥ ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ॥ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ਨਿਰਾਹਾਰ॥ ਅਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ॥੧॥ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰ

ਨਸਰਬਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਨਹਿਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਜਾਆਗਿਆਸੋਪ੍ਰਭਨਹੁਏਜਨਮਮਰਨਮਿਟੇਖੂਟੇ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨ
ਲਾਗੁਨਾਨਕਗੁਨਗਾਇਓ॥੨॥੩॥੧੨੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿ
ਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਸਰ
ਨਪਰਨਿਸਾਧੂਆਨਬਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਹਿਮਹਾਪੁਨੀਤ
ਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨ॥ਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਹਤਜਨਮਰਹਤੇ॥
ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤਬੀਚਾਰੇ॥੨॥੪॥੧੨੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਨਾਮਭਗ
ਤਮਾਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋ
ਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਛੁਦੈਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁ
ਖਬਿਸ੍ਰਾਮਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸਸਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕ
ਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨਾਵਰੂਪਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਾਰਗ
ਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੨੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਾਤੇਏਕ
ਛੂਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇ॥ਮਾਨੁਤਿਆ
ਗਿਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਣਨਿਧਾਨ
ਸਗਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰਤੋਰੀ॥੨॥੬॥੧੨੫॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥ਖੋਜਤੀਦਰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿ
ਉਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸ
ਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ॥
੨॥੭॥੧੨੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ॥ਜਾਨਤੇਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉਗਾਵ
ਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ॥ਨਾ
ਨਕਸੇਵਿਏਕਹਰੀ॥੨॥੮॥੧੨੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾ
ਲਤੂ॥ਕੀਟਹਸਤਪਾਖਾਣਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਹਜੂ
ਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਾਲਤੂ॥੧॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ
ਤੂ॥੨॥੯॥੧੨੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ॥ਉਪਜਤਾ
ਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰਅਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋ

ਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਨਿ ਜਾਤ ਸਹੀ॥ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹ॥੧॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫਾਸ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ॥ ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥੨॥੨॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥੨॥੩॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੂਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ

ਲਿਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਰਤਉਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਤਾੜੀਲਾਈ॥ਸੁਧਰਸਨ
ਨਾਮਮਹਾਰਸਮੀਠਾਨਿਜਘਰਤਤੁਗੁਸਾਂਈ॥ਤਹਾਹੀਮਨਜਹਾਹੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪ
ਈ॥੭॥ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਬਨਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਘਰੀਨ
ਜੀਵਾਹਰਿਨਾਮਵਡਾਈ॥੮॥੧॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪ
ਕੇਦੁਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰੋਧਨਿਵਾਰਜਲੇਹਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥
ਅਨਭਉਬਿਸਰਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲਸੰਗੀ॥੧॥ਚੰਚਲਮਤਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾ
ਇਆਏਕਸਬਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਰਸਚਾਖਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਲਏਵਡਭਾਗੀ॥੨॥
ਅਭਰਤਸਿੰਚਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਸਾਚਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਰਤਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗ
ਦਿਇਆਲਾ॥੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨਮੇਰਾਬਡੈਭਾਗਲਿਵਲਾਈ॥ਸਾਚਬੀਚਾਰਿਕਿਲ
ਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨਨਿਰਮਲਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਹੀ
ਅਨਪੂਜਾ॥ਸਬਦਬੀਚਾਰਭਰਮਭਉਭੰਜਨਪਾਇਆਅਵਰਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥ਮਨੂਆਮਾਰ
ਨਿਰਮਲਪਦਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਰਤੇਅਧਕਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂ
ਝਬੁਝਾਈ॥੬॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਨਾਥਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੀ
ਚਿਤੁਡੋਲਹਿਮਨਹੀਤੇਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਥਕਥੀਐਕਹਉਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨ
ਦਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥੮॥੩॥ਰਾਗਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਘਰੁ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਮੇਰਾਹਿਹਰਿਕੈਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਹਰਿ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਭਉਭੰਜਨਜਮਕਾ
ਲਨਿਖੰਜਨਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭ
ਗਤਾਂਕਾਭੋਜਨਹਰਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪੈਨਣਭਗਤਬਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨ
ਹਰਿਦਰਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਧਕਾਚੀਮਨੂਆਡੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤਨਿਹ
ਚਲਹਰਿਮਨਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਸੁਭਾ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਰਹੀਐਸਦਆਪਨੇਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨਸਬਦਮਰੈਤਾ
ਮੁਕਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰਸਾਗਰਸਦਾਜਲਨਿਰਮਲਨਾਵੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸਬਦਬੀਚਾਰਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹ
ਕੇਵਲਹਰਿਰਵਿਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਰਹੇਸਚਰਾਤੇਜੋਤੇਰੈ

ਮਨਭੂਲੇਮੂਲੁਕਿਆਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗੁਲੂਠੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੈ।੭।ਆਪੇਮੇਲਿਲਏ
ਅਕਥੁਕਥੀਐਸਚੁਸਬਦਿਸਚੁਬਾਣੀ।ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਣੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ।੮।
੧।ਸਾਰਗਮਹਲਾ੩।ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਡੀਠਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆ।ਹ
ਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਇਆ।੧।ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿ
ਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ।ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ।੨।ਰਸਨਾਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰਿਰਸਿਰਾਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ।ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ।੩।ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ।੪।ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚਸਬ
ਦੁਮਨਿਭਾਇਆ।੧।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ।
੫।ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ।੬।ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ।
ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ।੭।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁ
ਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ।
੮।੨।ਸਾਰਗਮਹਲਾ੩।ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾ
ਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ।੧।ਹਰਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿ
ਆ।ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ।੧।ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋ
ਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ।ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋ
ਈ।੨।ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੂਝਨਪਾਈ।ਹੋਹਿਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ।੩।ਸਚਾਸਚਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾ
ਇਲਾਏ।ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ।੪।ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨ
ਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ।੫।ਜਿਨ੍ਹ
ਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ।ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾ

ਏਹਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੇ ਕੀ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏ ਨ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ
ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾ
ਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ
ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥
ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ
ਸੰਗੇ ॥ ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੀ ॥
੫॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ
ਤੇ ਤੈ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗੁਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ
ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ ਹਮ ਨਾਨੇ ਨੀਚ ਤੁਮੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੬ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਭੀਤ
ਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥
ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵ
ਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ
ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ ਅਨਿਕ
ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾ
ਲ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵ

ਤ੍ਰਿਧਿਆਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਰੋਰੇ ਤੇ ਮੁਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ
ਕੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥
ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲਾ ॥
ਆਪੇ ਸੂਖਮ ਆਪੇ ਅਸਥੂਲਾ ॥੮॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤ-
ਪਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਂਇ ॥੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁ-
ਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪ-
ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘ-
ਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
੧੨॥੧॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥੩॥ ਮ: ੩ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥੩॥ ਜੋੜ ॥੮॥ ਜੁਮਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭੁ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨਿ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ
ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜ-
ਲ ਮੀਨਾ ਸਭੁ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥
ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘ-
ਰੀ ਮੁਹਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆ-
ਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਹੀਉ ਅਰਾਪਉ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇ-
ਸਾ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾ-
ਨ ਥਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤੁ ਨਾਨਕ
ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦੈ ਜਿ-
ਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁਨੇ ਪੈ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥

ਮ: ੧ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਮਾਲੀ ਰੂਪੀ ਰੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥

ਮ: ੧ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥

ਮ: ੧ ॥ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥

ਮ: ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ

ਆਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਹੂਏ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤਾਕਰਤਾਲਿਖੀਐਕਿਰਤਕਰਤਾਕਰਕੇ॥ਮਨਮੁਖ
ਮਰੀਐਗੁਰਮੁਖਤਰੀਆਹਿਨਿਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜਾਭਰਮਹੈਦੂਜੈ
ਲੁਭਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੋਆਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹਿਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖਸਬਾਇ
ਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਭਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਨਪੀਤਾ
ਰੰਗਾਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਲਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਦੂਜਾਦਾਤਾਨਾਹਿ॥ਕਰਤਾਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਨਕੀਤਾਆਕਾਰ॥ਦਾਤਾਸੋ
ਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈਸੇਵਿਆਸੁਖ
ਪਾਈ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਉਚਰਾਪਤਾਸਿਉਘਰਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮਹੈਨਾਮਰਿਦੈ
ਵਸਾਈ॥ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਵਸਹੋਇਸਤਗੁਰੂਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਆਪਦਇਆਲਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵ
ਲਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਤਿਨਸਿਉਕੈਸੇਬੋਲਣਾਜੋਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣ॥ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿ
ਰਹਿਸਾਹਿਬਸੋਪਰਵਾਣ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾ
ਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਨਹੋਇ
ਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇ
ਉਠੀਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਿਫਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ॥ਕੁੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀ
ਆ॥ਤਿਨਮਿਲੇਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣ॥ਨਦਰਿਤਿਨਾ
ਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮਜਿਨਾਨੀਸਾਨ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨਿਰਮਲਾਸੁਣੀਐਸੁਖ
ਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸਰਹਿਸਾਚਾ
ਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਤਨਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰ
ਮੁਖਹਰਿਸੋਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ॥ਇਕ
ਸੁਨਪੁਜੈਬੋਲਜੇਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ॥ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋ
ਲ॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ॥ਕਿਉਕੰਡੈਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ
ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀਧਾਤੁ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪ

ਆਪਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਖਣੁਅਉਖਾਸੁਨਣੁਅਉਖਾਆਖਿਨਜਾਪੀਆਖਿ॥ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅ
ਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਘਟ
ਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿ॥ਆਖਣੁਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐ
ਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐ
ਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਨਾ
ਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿ
ਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰ੍ਹਿਐਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਿਨ
ਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁ
ਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ॥ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪੜਿਆਸਚੁਧਿਆ
ਨੁ॥ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀਸਭੁਖਾਇ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਲੈ
ਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵਹਿ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਸਹਜੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ॥੭॥ਸ
ਲੋਕਮਃ੧॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪੜ੍ਹਿ
ਪੜ੍ਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲ੍ਹੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇ
ਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋਭਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐ
ਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈਲੇਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿ
ਸੰਜਮੋਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨ੍ਹੇਰੁਗਵਾਵਹਿ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਆ
ਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਐਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਮੁਖਉਜਲਾਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਾਨਾਲਿ॥
ਪੂਜਾਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ॥ਕੁੰਗੂਚੰਨਣੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਏ॥ਮਾਣੂਆ
ਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨ੍ਹੈਖਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ਅੰਧਾਝ
ਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇ

ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ
ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ੫੪੧
ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾ
ਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ
ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ
ਪੈਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕਾਹਿ ਕਿਸ
ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੁ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗ
ਣੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂੰ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋ
ਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ
ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪ
ਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇ
ਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨ
ਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ
ਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁ
ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭ

ਇਉ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਇਹੁ ਆਖਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਤਾ ਕਿਆ ਆਕਿਆ ਆਣਾ ਕਰੀਜਾ ਮੈ ਮਿ
ਆਕਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਪੇਖੇ ਮੰਗੀਐ ਦਾਤ ਕਰਹਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਇਕ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇ ਦੇਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐ ਭਉ ਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ ਪੂ
ਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਹਉ
ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥
ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾ
ਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿ
ਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁ
ਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਇਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ
ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨਾ ਹੋ
ਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਇ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸ
ਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ
ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘ
ੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ
ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਾਗਾ ਲਾਗਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ

ਆ। ਤਿਹ ਸਰਧਾ ਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ। ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮੁ ਕਰੈ ਕਰਤਾ ਪਾਇਆ। ਤਿਸ ਕਉ ਕੂੜੁ ਨ ਰੋਗੁ ਜਮੁ
ਈਆ। ਜੇ ਫਿਰਿ ਏਥੈ ਪੇਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ ਉਥੈ ਉਥੈ ਤਾ ਨ ਕੁਕਾਸੀ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਸੋਇ। ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਮ ੩। ਪਉੜੀ। ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋ
ਆਇਆ। ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਪਰਗਟਾਇਆ। ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪ
ਇਆ। ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਇਆ।੧੫। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨। ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦਾ ਆਣੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਚਾਰ। ਦੇ ਦੇ ਲੈਣ
ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ। ਉਤਮ ਅਧਮ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰ
ਮਿ ਧਿਆਈ। ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ। ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ
ਤਾ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ।੧।ਮ: ੧। ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਾ ਬੀਉ। ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗ
ਵੈ ਖਾਧਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ। ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ। ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ
ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਥਾਉ। ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ
ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ।੨। ਪਉੜੀ। ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ। ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਆਪਿ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ। ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਵਾਇਆ।
ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ
ਆ।੧੬। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧। ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰ। ਇਕਨੀ ਲਦਿਆ
ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ। ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਰ। ਲਸਕਰ
ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ। ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ।੧।ਮ: ੧। ਨਾਨਕ ਢੇ
ਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ। ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ।੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਸ
ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ। ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇ
ਆ। ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮ
ਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ।
੧੭। ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪। ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ। ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ

ਕਾ ਤਾਸ ਲਪਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਗੁਰ ਨਦਰੀ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾ
ਈਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁ
ੜਹਿ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ
ਤੀਰਥ ਕਰਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਧਨ ਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸ
ਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿ
ਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ
ਪਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਘ
ਟਿ ਚਾਨਣਾ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉ
ਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀ
ਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪ
ੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ
ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥
ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾ
ਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ
ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ
ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾ

ਤਿਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਨਵਿਸਰੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਆ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਆਈਮਾਇਆਪ੍ਰੀਤਿਗਈਪਛੁਤਾਈਆ॥ਜ
ਮਦਰਬਧੇਮਾਰੀਐਨਾਨਕਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਈਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘ
ਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾ
ਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇ
ਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆ
ਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸੁਧਿਨ
ਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ॥ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਂਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਨਦਰੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸੁਟਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਹੋਰੁਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗਿਰਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾ
ਦੁਨਆਇਓਸਚਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਨਲਗਈਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜੇ
ਇਕਵਿਖਅਗਾਹਾਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਂਪਿਛਾਹਾਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸ
ਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁ
ਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿ
ਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥
ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁ
ਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੇਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰੁਭਰਣ
ਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਪੜਣਾਗੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰ
ਨੇਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਗੜ੍ਹਵੰਞੀਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰੁ ਰਾਵਤੀ ਢਿਆ ਪਾਹਿ ਰਹਿ ਧਰਮਰਾਈ ॥ ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁ
ਲੀਹਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ ਸੁਖ ਖਾਣਾ ਸੁਖ ਭੁਗਣਾ ਗਾਰ ਬੇਗਾਰ ਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਉ
ਅੰਤ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਹਿਜੇ ਸੁਖ ਸੁਤੀ ਸਬਦ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲ ਲਈ
ਗਲ ਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਿਜ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਨਾਮ ਵਸਿਆ ਮਨ ਆਇ ॥ ਸੇ ਕੰਠ ਲਾਏ ਜਿ
ਭੰਨ ਘੜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੁਰ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣ ਆਣ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿ
ਆ ਜਪ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲ
ਚ ਹੋਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿਨ ਨਾਮ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰ ਜਗ ਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨ ਖਿਨ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲ
ਮਲ ਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦ ਹੋਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਮਪੁਰ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨੀ ਉਪਰ ਚੋਰ ॥੧॥
ਮ: ੫ ॥ ਧਰਤ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ
ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿਨ ਭਉ ਕਰ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ ਓਇ ਬਾਹੁੜ ਜੋਨਿ
ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗ ਰਵ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗ ਕਦੇ ਨ
ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਮੇਲਿਅਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ:
੩ ॥ ਜਿਚਰ ਇਹ ਮਨ ਲਹਿਰੀ ਵਿਚ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮ ਨ
ਲਗੈ ਪਿਆਰ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਵਈ ਤਿਨ ਕੀ ਖਪ ਖਪ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸੋਈ
ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰ ਧਰੇ ਉਤਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਲਏ ਸਬਦ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥
ਸੋ ਜਪ ਤਪ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲ ਲਏ ਆਪਤ ਗਵਾਵੈ ॥
ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸ ਆਪ
ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ
ਜਮਕਾਲ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗ ਬਿਖਮ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿ
ਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਵਿ
ਣ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਮਰ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਿਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ

ਥੀਆ ਆਪਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤੁ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਮਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਲੈ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰਹਿ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਦਾ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਨਿਤ ਚਿਤਵਹਿ ਸਦਾ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਇਕ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲ ਛਲ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੀਤੇ ਤਿਸ ਨ ਸੇਵਦੇ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਾ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ

ਗੁਰ ਬੈਦ ਵੈਰ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਾਇਆ ਪਰਖ ਪਰਵੇਲਣੁ ਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣਾ ਆ
ਵਈ ਅਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਆਪਿ ਪਰਖਣਾ ਆਵਈ ਤਾ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਏ ਪਰਖਾਇ ॥ ਜੇ
ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾ
ਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖਹਿ ਵਿਗਸਹਿ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ ਦੇਸਿ ਪਰ
ਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਖਾਧਹਿ ਸਭ ਭੁਖ
ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ
ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬ
ਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ
ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰ
ਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀ
ਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ
ਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁ
ਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇਆ ॥ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅ

ਤਿਤੁ ਬੁਝਾਵੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਛਪੈ ਨ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕ ਵਧੀਕ ਨਾਲ ॥੭੪॥ ਸਾਰੰਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਸਬਦ ਪਦੇ ॥੧੫੯॥ ਸਭ ਅਸਟਪਦੀਆ ਛੰਤ ॥੮॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੧੬੮॥

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ

ਬਲਾਤਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਪੂਜਹੁਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੈਗੋਬਿੰਦਤੇਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਤਾ॥੩॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਤਾਸੁਤਸੰਪਤਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਾਤਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਜੁ
ਰਾਮਬਉਰੇਜਨਮਅਕਾਰਥਜਾਤ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗ॥ਰਾਜਾਰਾਮਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ॥ਤੇ
ਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇ
ਸੁਉਜਰੈਊਜਰਹੋਇ॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਅਕਾਸਚਢਾ
ਵੈਚਢੇਅਕਾਸਗਿਰਾਵੈ॥ਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਹੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਤੇਮੂਰਖਪੰਡਿਤਕਰ
ਬੋਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖਕਰਾਵੈਪੁਰਖਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਪ੍ਰੀ
ਤਮਤਿਸੁਮੂਰਤਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ਸਾਰੰਗ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭ੍ਰਾ
ਈਸੁਤਬਨਤਾਹਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੇਕੋਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬਾਂਧਹੁਕਿਆਭਰ
ਵਾਸਾਧਨਕਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕਉਲਾਗੈਠਨਕਾ॥੧॥ਸਗਲਧਰਮਪੁੰ
ਨਫਲਪਾਵਹੁਧੂਰਬਾਂਛਹੁਸਭਜਨਕਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ॥
੨॥੩॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਏਂਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾ
ਲਜਾਲਕੀਸੁਧਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕਨਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥ਜਿ
ਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਦੀਨੀਛਾਰ॥ਗਊਬਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰ॥ਗਲਾਬਾਂਧਿ
ਦੁਹਿਲੀਓਅਹੀਰ॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਅਤਸ੍ਰਮਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਸੰਚੈਸਮਝੈ
ਨਹੀਮੂੜ॥ਧਨਧਰਤੀਤਨਹੋਇਗਇਓਧੂੜ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਕਬ
ਹੂਨਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗ॥
ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਜਲਹੈਕਹਨਸੁ
ਨਨਕਉਦੂਜਾ॥ਆਪੇਗਾਵੈਆਪੇਨਾਚੈਆਪਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰਜਨ
ਊਰਾਤੂੰਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗ॥ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰੈਮੋਚਨ
ਪਰਸਤਮੁਕਤਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤਨਛੂਟੈ
ਮੋਹਿ॥ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤਉਫੁਨਮੋਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀ
ਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੇ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ
ਨਿਹਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ
ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥
ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ
ਬੇਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗਾ ॥ ਕਾਹੇ ਭਇਓ ਪੀਪਾਇਓ ਪੀਆਇਓ ਬਿਖੁ ਨ ਤਜੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਗਾ ਕਾਹੇ ਕ
ਪੂਰਬ ਰਾਗਿ ਇਸੁ ਆਨਨ ਦਇਓ ਹੈ ਲੀਗਾ ॥ ਖਰ ਕਉ ਕਹਾ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪਨ ਮਰਕਟ ਭੂਖਨ ਅੰਗਾ ॥੧॥
ਪਾਹਨ ਪਤਤ ਬਾਨ ਨਹੀ ਬੇਧੈ ਰੀਤੋ ਹੋਇ ਨਿਖੰਗਾ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਖਲ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰਿ ਚੜਤ ਨ ਦੂਜੋ
ਰੰਗਾ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ
ਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕਾ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋ
ਕਾ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕਾ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀ
ਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕਾ ॥੨॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ
੧ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦ
ਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ ਅਵਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ
ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੩॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਹਾਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥੨॥ ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਜਨ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਉ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਮੈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮੈ ਕਾ
ਥੀਰੇ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥੪॥੫॥ ੫੪੭

੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀਠਾ
ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥
ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ
ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥
੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋ
ਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ
ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾ
ਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥ ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥
੨॥ ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋ
ਲੈ ਬੈਣ ॥ ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥ ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾ
ਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ
ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇ
ਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥ ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹੈ ਵੈਕਰ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸਮਾਵੈ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾ

ਲਉਪਦੇ ਸਾਧੂਰ ॥੧॥

ਰ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰ ਕਰ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵ

ਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮ ਮਨਾਏ ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿ

ਵੈ ਘਰ ਆਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜ ਵਾਦ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮ

ਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕ ਨਿਧਾਨ ਦੇਹਿ ਤੂ ਆਪਨਾ ਅਹਿਨਿਸ ਨਾਮ

ਵਖਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰ ਫੇ

ਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਲ

ਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤ ਕਰੇ ਦਿ

ਨ ਰਾਤੀ ਸਚ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮ ਮੰ

ਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਆਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸ ਬਖਸੇ ਤਿਸ ਬਿਘਨ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ

ਗੁਣ ਸਭੇ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤ ਮੁਕਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤ ਫਿਰਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨ ਮਰ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾ

ਮ ਵਸੈ ਮਨ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸ

ਚ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹੈ ਕੀਮਤ ਕਹਣ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਦਰ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰ ਕਰੇਇ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਬਖਸੇ ਨ

ਦਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ

ਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ

ਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗ ਹੈ ਸਿਰ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲ ॥

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗਤ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ ਸਮਾਲ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰ ਦੇਖਹਿ ਵੀ

ਚਾਰ ॥ ਇਕ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸ

ਆਰੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਾਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ

ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵੈ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿ
ਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥
੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਉ ਸਾਗ
ਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਇਕ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁ
ਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥
ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮ
ਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸ
ਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾ
ਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥ ਮ
ਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ
ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥
ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹ
ਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੫॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ
ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਈ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹੁ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡੁ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾ
ਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲ
ਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿ
ਆ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ
ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ
ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ
ਪਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾ
ਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਿ ਸਦ ਲਾ
ਗਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਦਾ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰ
ਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ
ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾ
ਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਅਨਦਿਨੁ

ਹਿਰਦੈਰਵਿਆਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋ
ੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆ
ਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥
੩੨॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ੧॥ਚਉਪਦੇ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥
ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿ
ਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਡੀ
ਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰਮ
ਹਲਾ੪॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈ
ਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀ
ਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥
੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁ
ਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂ
ਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥
੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿ
ਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥
ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵਹੁਭਉਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਵਿਹਾਝੇਜਿ

ਸਹਾਈਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲੀਐਸੁਖਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਮੈਲਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹ
ਰਿਭੁਖਲਗਾਨੀਜਨਤ੍ਰਿਪਤਹਿਜਾਹਰਿਗੁਨਬੀਚਰੈ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸ
ਰਤਫੂਟਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਇਹਪ੍ਰੀਤਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਨਮਨਧਰੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੇ
ਖਸੁਖਪਾਵੈਸਭਤਨਭੁਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ਜਿਤਨੇਜੀਆਜੰਤਪ੍ਰਭਕੀਨੇਤਿਤ
ਨੇਸਿਰਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲਜਗਤਤਰਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਗੁਰਪੂਜ
ਹੁਕਰਕਿਰਪਾਆਪਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿ
ਰਜੀਉਪੂਜਹਿਮੜਾਸਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੇਹਿਸੋਸਤਗੁਰਕਹੀਐ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਛਾਜਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁਬਿਧਸਤਕਰਮੁਖਸੰਚ
ਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਤੋਟਨਆਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਪਰਖਹਰਿਮੂਰਤਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਤੇ
ਸੁਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸਜਨਕੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤਲਾਵੈ॥੫॥੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੪॥ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਗੁਰਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਂਤ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨਬਿ
ਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਜਾਤ॥੧॥ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨਰਾਤ॥ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨ
ਭੁਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਰਾਮਰਸਖਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿ
ਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਤ॥ਜਿਉਜਲਦੁਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਹੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣ
ਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤ॥੨॥ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਨਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਕਪਟਕਮਾਤ॥ਤਿਨਕ ਨਿਤ
ਉਕਿਆਕੋਈਦੇਖਲਾਵੈਓਹਿਆਪਬੀਜਆਪੇਹੀਖਾਤ॥੩॥ਹਰਿਕਾਚਿਹਨਸੋਈਹਰਿਜ
ਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪਰਖਾਤ॥ਧਨਧੰਨਗੁਰਨਾਨਕਸਮਦਰਸੀਜਿਨਨਿੰਦਾ
ਉਸਤਤਤਰੀਤਰਾਤ॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਮਹਰਿਊਤਮਹ
ਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਲਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਸਾਧਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਸੰਗਸਾਧੂਪਾਰਪਇਆ॥
ਮੇਰੈਮਨਅਨਦਿਨਅਨਦਭਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਨਾਮਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮ

ਭੁਖ ਗਵਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ
ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨ
ਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ਹ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾ
ਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸ
ਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਭ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ
ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੫॥੭॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥
ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾ
ਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ ਚਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ
ਤਾ ਕਉ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ
ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਵਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਨ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾ
ਮ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਤ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥
੨॥੮॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫੫

ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਓਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇ
ਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸ
ਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾ
ਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਨੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇ
ਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ
ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆ
ਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸ
ਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾ
ਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅ
ਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖ
ਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੌਤੁ ਭ
ਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ

ਲਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਾਰ ਕਵਨ ਤੁਮ ਸਾਰ ॥ ਰਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਹਰਿ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਇਆ ॥
੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ
ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ
ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗ
ਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥
੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ
ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾ
ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੮॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧ
ਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰ
ਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ
ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ
ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿ
ਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾ
ਨੋ ॥੨॥੧੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ
ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾ
ਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆ

ਪਲੀ ਨੈਲ ਕਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜੀਵਨਾ ਸੰਤ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਉ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾ
ਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵ
ਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੰਠਿ
ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ
ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੫॥
੧੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਆਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਨ
ਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮ
ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ਗੁਰੁ ਪ
ਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥
੧॥੨੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲ
ਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ
ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥
ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਸਾਹਿਬ ਭਾਣੈ ਦੇਹ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰ

ਤੁਆਪਿਪ੍ਰਭਬਾਲਣਜਾਈਤੈਰੈਪਰਤਾਪਾ॥੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਜਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਸੇ
ਈਭਗਤਜੋਤੁਧੁਭਾਣੈ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੈ॥੪॥੨॥੨੦॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਪਰਮੇਸ
ਰਹੋਇਆਦਇਆਲਾ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਸਗਲੇਜੀਆਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਾਰਜਆ
ਏਪੂਰਹਿਰਾਜੇ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਓਥੈਨਿਬ
ਹੈਨਾਲੇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੰਜਾਭੈਭੰਜਨਹਾਰ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਨੀਸਾਰ॥ਰਾਖਨਹਾਰਸ
ਦਾਮਿਹਰਵਾਨ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆਕਰਤੈਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦ
ਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿਜੰਤ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋ
ਕਰਤਾਆਪੇਆਪ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪ॥ਨਾਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲਨਿ
ਧਾਨ॥ਸਾਚੈਦਰਗਹਿਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾਸਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੂਖ
ਤੇਰਾਖੇ॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਸਾਖੇ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸਾ
ਚੈਨਾਇ॥੨॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਸਾਖੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਗੁਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰਾਪਾਈਐ
ਵਡਭਾਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮਨਤੇਤਿਆਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਚ
ਅਰਦਾਸ॥੪॥੪॥੨੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਪੜਤਾਲਘਰੁ੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿਅਦਇਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕੀਨੋਰੀਸਗਲਸੀਗਾਰ॥ਤਜਿਓ
ਰੀਸਗਲਬਿਕਾਰ॥ਧਾਵਤੋਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈਕ
ਰਿਸਾਧਨਾਸਿਉਸੰਗ॥ਬਾਜੇਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗ॥ਅਨਹਤਕੋਕਿਲਰੀਰਾਮਨਾਮੁਬੋਲੈਮਧੁਰਬੈਨਅਤਿ
ਸੁਹੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਭਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅਮੋਘਤੈਸੇਹੀਸੰਗਿਸੰਤਬਨੇ॥
ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਭਨੇ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾ॥ਮਨਿਫੇਰਤੇਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰੀਆਪ੍ਰਿਤਮਥੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਮਨੁਘਨੈਭ੍ਰਮੈਬਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਚਾਲੈ॥
ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਚਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਮਾਈਮੋਹਿਆਈਕਹਉਬੇਦਨਕਾਹਿ॥ਆਨਉਪਾਵਸਗ
ਰਕੀਏ॥ਨਹਿਦੂਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁਸਰਨਿਸਾਧੂਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਹਿ॥੨॥੨॥
੨੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾ

ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗੰਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥ ਛਉਪਦੇ ਆਦਿ ਜੁਮਲਾ ਮ: ੧ ॥੯॥ ਮ: ੩ ॥੧੩॥ ਮ: ੪ ॥ ੮ ॥ ਮ: ੫ ॥੩੦॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੬੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਂਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿ

ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੂਰਬ ਕਮਾਈ ॥ ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਈ ॥੪॥ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਹਿ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੀ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਆਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਉਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖਹਿ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ ॥੪॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੫॥ ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾ

ਮਸੁ ਭਾਣੀ ॥੪॥ ਲੋਇਣ ਤਾਰ ਲਲਤ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਣੀ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਆ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥ ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇ ਹੀ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤੂੰ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਹੀ ਜਾਲਾ

ਲਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚੈ ਰਿਦੈ ਸੰਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਜੀਆ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥
੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅ
ਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿ
ਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੰਮਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ
ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮਿ
ਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ
ਸਹਸਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਿਵ
ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ
ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾ
ਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਜੀਆ
ਦੇਦਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ
ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂ
ਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ
ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨ ਕੁਮਲਾ

ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸਭੇ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੀ

ਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਰਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ॥ ਮ ੧ ॥ ੫ ॥ ਮ ੩ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥ ੴ ਮਲਾਰ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾ ਮਿਰਗਾ ਮਛੀਆ ਰਸੀਆ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸ

੦੫੫੬

ਨਵਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਮਲਛਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤਨਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਤੂਜਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੁਖਪਿ
ਆਸਰਜਾਧਾਇਆ॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ॥ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚ
ਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੋਲੇਬਾਂਹਿ॥ਭੋਲਾਵੈਦੁ
ਨਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੂਪਹਲਾਰੋਗੁਪਛਾਣੁ॥
ਐਸਾਦਾਰੂਲੋੜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ॥ਜਿਤੁਦਾਰੂਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥
ਰੋਗਗਵਾਇਹਿਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾ
ਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੂਜਾਲਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮੁਰਾਜਾਆਇਆ॥ਦੈਤਾ
ਮਾਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ॥ਈਸਮਹੇਸੁਰੁਸੇਵਤਿਨਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆ॥ਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਧੁਰਹੁਫੁ
ਰਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤਹਿਚਿਤੁਧਰੇਹੁ॥ਨਾਨਕਝੂ
ਰਿਮਰਹਿਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹ
ਰੁਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਛਿੰਝਪਵਾਇਮਲਅਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ॥ਮਨਮੁ
ਖਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇਆਪਿਆਪੇਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾ
ਖਸਮੁਏਕੋਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਲਿਖੈਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸ
ਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿ
ਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਿਬਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਆਰੰਗ॥ਰੰਗਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਭ
ਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆ
ਇਆਵਰਸੈਨੀਰਨਿਪੰਗ॥ਨਾਨਕਦੁਖਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੋਵੈਤਰਫਵਰਤਾਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਤਰਿਵਾਦੁਘ
ਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖ
ਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨਨਿਹਚਉਦਰਗਹਿਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾ

ਇ ਧਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗਉ
ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ਦੂਜੈ ਸਹਿ ਲਾਇ ਭੁਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਹਲਲੇ ਕੈਤੁ ਕੇਸੇ ਮਾਣੈ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਅਕਿਆ ਉਠ ਉਠ ਵੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇ ਇਸ ਨੋ ਪੋਹ ਬਿਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੇਲੁ ਪਵਾਇਆ
ਤਿਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹ
ਰੀ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥
ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀ
ਚਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬ
ਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ ਓਥੈ ਸਤਗੁਰ ਬੇਲੀ ਹੋਇ
ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵ ਨਾਹੀ ਸਤਗੁਰ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਬੰਧੀ ਗਿਆਨੀ ਸਨੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵਸ
ਸੀ ਵਣਾ ਵੰਨੁ ਹਰਿ ਆਗੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਾਹਿ ਰਿਆਉ
ਠਇਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਾ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮਲ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨ
ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ
ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਾਸ
ਰਤੁ ਸਚੇ ਲੋਹ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਜੀਤ ਕਰਹਿ ਬੁਝਿ ਲੋਭ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਾ ਵਿਛ
ਨੀਆਹਿ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ
ਰਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨ
ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਸ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ

ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ਸੋ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰ
ਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤੁਲੁ
ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ
ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ
ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿ
ਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ
ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ
ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥ
ਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀ
ਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾ
ਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸ
ਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵ
ਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬ
ਰ ਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ
ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ
ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸੁਖ ਮੈ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮੈ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਬਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਬਬੀਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾ
ਗੀ ਆਇ ॥ ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ
ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਰਤੂ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਿਸ ਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ
ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇ
ਆ ਤਿਸ ਗਣੀ ॥ ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰ
ਝਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾ
ਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਖ
ਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਬਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਬਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ
ਤੁਧੁ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥
ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾ
ਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਬਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂ
ਰਿ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾ
ਲ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬਬੀਹਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ
ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲ

ਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਵਗੁਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁ
ਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾ
ਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ
ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਰਾਤਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਾਕਤਾ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ
ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ
ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪ
ਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂ
ਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਭ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ
ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ
ਭਸਮ ਚੜਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥
ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਆਪਨਾ
ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਇਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ
ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਸਭ ਹਰਿਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਬੀਹਾ ਏਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਇਆ ॥ ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥ ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ

ਸੁਖਾਵੈ ਪੰਜ ਸੇਮੇਣਾ ਨਾ ਖਾਹੀ ॥ ਰੁਕੈ ਰੁਕੈ ਖੇਹੁ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਾ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਅੰਧੀ ਫੁਕਿ ਮੁਈ ਦਿਵਾ
ਨੀ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਣੀ ॥ ਅੰਧ ਪਾਲੇ ਲਾਲਾ ਬਧੀ ਕਾਲ ਗਲਿ ਲਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀ ਵਿਲ ਲਲਾਇ ਖਸ
ਮੈ ਭਾਵੈ ਉਹ ਹਾਲਿ ਗ੍ਰਾਕਰੇ ਖਸਮਾਇ ਖਸਮਾਇ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰਹਿ ਜੇ ਮਿਰਿਆ ਸਭੁ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ
ਹੋਇ ਸਿਤਾਣਾ ਪੁਰਿ ਨਮਾਵਹਿ ਸਾਹਾ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ
ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ
ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ [illegible] ਹੈ ਸੁਖੁ ਕੀਤਾ ਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈਗਾ
[illegible] ਲਾਹੇ ਹਾਇ ਧਨੇ ਰੇ ਛਰਣ ਸਕ ਹਿ ਕੇਈ ॥ ਅਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇ
ੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅ
ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਨ ਲ
ਗੈ ਪਿਆਰ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਧਾਰ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ
ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤ
ਪਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿ
ਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੁਇਆ ਰੋਇ ਰੋਦੇ ਮਰ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿ
ਨੀ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨ ਗਇਆ
ਰੂਪ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹ ਸੀ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਲੀ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤ ਪਾਟੀ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਬਉਰ
ਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ
ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕ ਤੇਹਾ ਜਿਸ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
ਅੰਧਾ ਅੰਧ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭ ਕੋ
ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰ

ਪਾਕੂਰੇਣਗਾਹੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਧਨੁਮਿਤ੍ਰੁਨਕਾ
ਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਵਸਹਿ
ਤੇਨਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
ਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਦੇਖਾਤਾਭੁਖ॥ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲ
ਗਹਿਦੁਖ॥੨॥ਮਃ੧॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ॥ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆ
ਥੀਐਜਾਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁ॥ਬੰਧੁਤੁਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਾਨਾਹਾਥ॥ਨਾਨਕਸਚੇ
ਨਾਮਬਿਨੁਕੇਤੇਡੁਬੇਸਾਥ॥੩॥ਮਃ੧॥ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾ
ਸਿਰਿਸਾਹ॥ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਿਸਾਹ॥ਜਿਥੈਸਾਇਰੁਲੰਘ
ਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ॥ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ॥ਨਾਨਕਓ
ਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਨੀਗਲੀਜੰਜੀਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥
ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੋਸਚੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇ
ਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਭਉਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰ
ਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੜਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ
ਸੁਦਰਗਹਜਾਣੀਐ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾ
ਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਰਣਾਬਾਜਾਤੈਸਿਕਦ
ਾਰਾਏਨਾਪੜਿਆਨਾਉ॥ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋ
ਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਉ॥
ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥
ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਹੋਸੀਸਾਰ॥ਨਕੀਵਢੀਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐ

ਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੇ ਕੀਆ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲੇ ਤੇ ਕੂੜੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸ
ਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥ ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁ
ਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ ਏ
ਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰ
ਗੀਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆ ਰੋਕੀਆ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀ
ਆ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ
ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾ
ਣੀਐ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ
ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇ
ਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ
ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ ਵਰ
ਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖ ॥ ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ
ਸਚੁ ॥ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ
ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ
ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ
ਜਾਣੁ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜ੍ਹੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿ
ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵ
ਣਿ ਤਤਿਆ ॥ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ

ਉਤਰਿ ਵਤੈਆ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਜੋ ਨਰਤਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸਾ
ਜੋ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸਾ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕ
ਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋ
ਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ
॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ
ਜਾਣੈ ॥ ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ
ਕੀ ਬਾਣੇ ॥ ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥ ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ
ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰ
ਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚ
ਤੁਰੁ ਕਹਾਵਹਿ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾ
ਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ
ਨਰਕੈ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹਿ
ਲੋਕ ਬੁਝਾਇ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾ
ਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇ ਰ
ਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਜੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮ
ਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮ
ਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮ
ਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭ
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ
ਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੀਈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁ
ਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁ
ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨ

ਦਿਨਕੁਪਸੀ॥ਨਾਨਕਬੁਰੀਲੋਗਹੁਕਮੀਹੁਣਸੀ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੋਹੋਗਬੂਨਲਿਖਣਸੀ॥੨੫॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਪਰਮੈਪਰਲੇਖਲਿਖਿਆਇਕੋਸੁਸਤਗੁਰਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥ਪੰਚਸਬਦਨਿਹਚਲਧੁਨਿਤਹਵਾਜੇਸਬ
ਦਨੀਸਾਣੁ॥ਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨ॥ਤਾਰਘੋਰਬਾਜੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਤਖਤਸੁ
ਲਤਾਨ॥ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਲਿਵਲਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮ
ਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥ਉਲਟਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਿਆਇਹੁਮਨਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਅਜਪਾਜਾ
ਪਨਵੀਸਰੈਆਦਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਨਿਜਘਰਿਵਾਸ॥
ਸਬਦਖੋਜਿਇਹੁਘਰਲਹਿਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸ॥੧॥ਮਃ੧॥ਚਿਲਮਿਲਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆ
ਫਾਨੀ॥ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂੰਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇ
ਆ॥ਏਕਚੀਜਮੁਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਖੁਦਾ
ਇਆ॥ਮਨਤੁਆਨਾਤੂੰਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵ
ਇਆ॥ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤਚਲਤਵਖਾ
ਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਗੁਰਮੁਖਜਾਣਿਆ॥ਲਥੇਸਭਵਿਕਾਰਸਬਦਨੀਸਾਣਿਆ॥
ਸਾਧੂਸੰਗਉਧਾਰਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਦਾਤਾਰਸਭਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ਪਰਗਟਭਇ
ਆਸੰਸਾਰਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖਸਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਲਏ
ਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਧੰਨਸੁਕਾਗਦਕਲਮਧੰਨਧੰਨਭਾਂਡਾਧੰਨਮ
ਸ॥ਧੰਨਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਨਾਮਲਿਖਾਇਆਸਚ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪ
ਉਪਰਲੇਖਭਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਆ
ਪਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧਬਿਨਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂੰਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਮਿਤਤੂੰਹੈਜਾਣਦਾ
ਤੁਧਕੀਮਤਪਾਈ॥ਤੂੰਅਲਖਅਗੋਚਰਅਗਮਅਪੇਰੁਗੁਰਗਿਆਨਦਿਖਾਈ॥ਜਿਸਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਤੂੰਸਭੇਲਲਏਸੋਨਾਮਪਾਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖਅਗੰਮਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤਤੂੰ
ਲਾਵੈਸਚਿਆਤਿਤਕੋਲਗਹਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੨੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫੮॥ਮਲਾਰਕਾਸਮੇ
ਲਾ॥੯੧॥ਅਸਟਪਦੀਆਤਥਾਛੰਤਾ॥੬॥ਵਾਰਇਕਾਮਹਲਾ੧॥੨॥ਰਾਗਮਲਾਰਬਾ
ਣੀਨਾਮਦੇਵਭਗਤਜੀਕੀ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭ
ਗਤਦਾਨਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨ॥

ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸਪਤਲੋਕਸਮਾਨਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜਦੀਵੜੇਕਉਤ
ਕਕਾਲਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲਸੁਕਰਾਸਿਰੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁ
ਲਾਲਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵਡਾਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਰਾਚੀਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਈਸਰਬਾਵਲਾ
ਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨਭਾਖੀਅਲੇ॥ਪਾਪਪੁੰਨਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀਆ॥ਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁ
ਪਤਲੇਖੀਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੁਪਾਲ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗ
ਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂ
ਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀ
ਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਚੈਭਸਮਤੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾ
ਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕਸੇਜਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀ
ਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘਿੜਥਲੀ॥ਏਤੇਜੀ
ਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈ
ਘਰੁਹਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾ
ਚੈਨੀਸਾਣਾ॥੫॥੧॥ਮਲਾਰ॥ਮੋਕਉਤੂੰਨਾਬਿਸਾਰੁਤੂੰਨਾਬਿਸਰਤੂੰਨਾਬਿਸਾਰਰਾਮਈਆ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਆਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓ
ਕਹਾਕਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੂਏਹੂਏਜਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ॥ਏਪੰਡੀ
ਆਮੋਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂੰਜੋਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈ
ਅਤਿਭੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥ਰਾਗੁਮ
ਲਾਰਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿ
ਖਿਆਤਚਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰ
ਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਹੋਇਆ
ਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿ
ਖੀਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿ
ਬਾਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਇਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾ

ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ॥
ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲਿ
ਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇ
ਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ
ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ॥੨॥
ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ॥ ਆਚਾਰ ਸਹ
ਤਿ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਿਲਤ
ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਲੇ ਕਪ
ਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ॥ ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਉ ਸੋਵਉ॥੧॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ॥
ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ
ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ॥੩॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰ
੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨੀ ਹਮ
ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ॥੧॥
ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀ
ਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪ
ਰੁ ਕਰਿਆ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ॥
ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹ
ਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿ
ਤੇਨ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿ
ਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ
ਮੇਨ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸ

ਹਮ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਹਿ ॥੪॥੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜਿ ਵੇੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਨਾਥ॥ਘੂਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਗੁਰਰਾਖਲੀਏਹਰਿਹਾਥ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਾਖਲੇਵਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੋਹਤਰਹਿਸੰਗਿਸਾਥ॥੧॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਹਮਢੂੰਢ
ਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾਥ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਤੂਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਨਾਥ॥੨॥
ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰਨਾਮਧਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਥ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀ
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਥ॥੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਗੋਸਾਂਈਹਮ
ਰਾਖਲੇਹੁਜਗੰਨਨਾਥ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥ॥
੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਪੜਤਾਲਘਰੁ੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਨਜਪਹੁਰਾਮਗੋਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਹਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਣਅਗਮਅਗੋ
ਚਰਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕੀਅਕਥ
ਕਥਾਤੂਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤੁਮੇਰੇਮਨਤਨਜੀਹਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨਮਾਲ॥
ਜਾਕਾਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਉਬਲਿਬ
ਲਿਹਉਬਲਿਬਲਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ਕਾ
ਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਜਗਦੀਸ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਜੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹਰਿਹ
ਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਸੁਆਮੀਹਮਲ
ਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਜਪੇਹਰਿਜਪਜਾਪਜਪਹੁਜਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇਊਤ
ਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸੋਕਰੈਜਿਤੁਧੁਭਾ
ਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨਿਧਨਿਧਨਿਧਨਿਗੁਰੂਸਾਬੀਸ॥੨॥
੨॥੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਰਾਮ॥ਜਿਸਰੂਪਨਰੇਖਵਡਰਾਮੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਿਲੁਭਜੁਰਾਮ॥ਵਡਹੋਵਡਭਾਗਮਥਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋਤੁਜਾ
ਸਤਿਤੁਘਰਿਆਨਦੋਆਨੰਦੁਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹੁਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਾਸੁਖਹੋਤਹਰਿਹਰੇਹਰਿਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥
੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਧਾਰਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲ॥ਕਰਤਾਤੂਤੂਤੂਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਜਨਨਾ

ਨਕਦੇਸਰਨਾਗਤੀਦੇਗੁਰਮਤੀਭੁਜਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥੨॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਸਤਿਗੁ
ਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰਬਾਟ॥ਭਜੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗਾਟ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿ
ਖੇਲਿਲਾਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਆਕਰਿਜ
ਟਜਟਾਜਟਜਾਟ॥ਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮਜੋਗੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁ
ਰਸੰਤਜਨਾਖੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟ॥੧॥ਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਹੂਤੂਭਰਪੁਰਿਰਹਿ
ਆਜਲਥਲੇਹਰਿਇਕੋਇਕੁਏਕੈਹਰਿਥਾਟ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਬੂਝਹਿਆਪੇਜਨ
ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟੇਘਟਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਘਾਟ॥੨॥੪॥੧੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥
ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧੋ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋ॥ਧੁਰਿਹੋ
ਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਸੰਚਿਬਹੁਚਿਤੇਬਿਕਾਰ॥ਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਹਰਿਭਜੁਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਾਧੋ॥ਜਿਉਛੁਹਿਪਾਰਸਮਨੂਰਕੰਚਨਭਇਓ ਤਿਉ
ਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧਹੋਵਤਿਗੁਰਮਤੀਸੁਧਹਾਧੋ॥੧॥ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾ
ਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰਸਾਧੋ॥ਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮ
ਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੂਗੁਰਨਾਨਕਸੋਆਪਿਤਰੈਸਗਲਕੁਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
੪॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਭਗਵਾਨ॥ਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਕਾਨ॥ਹ
ਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਧਿਆਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤੇਸਾਧੂਸੁਖਪਾਵਹਿਜਪਿ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂਸਾਧਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰੂਭਗਵਾਨ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਫਲਪਾਵਹਿਤੇਤਰੇਭਵਸਿੰਧੁਤੇਭਗਤਹ
ਰਿਜਾਨ॥ਤਿਨਸੇਵਾਹਮਲਾਇਹਰੇਹਮਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਤੂਤੂਤੂਭਗਵਾਨ॥੨॥੬॥
੧੨॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ॥੨॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਾਈਐਗੁਣਗੋ
ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਦੁਖਬਿਦਾਰਨਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਭੇਟਤਹੋਇਸਗਲਸਿਧਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਖਿਨਮਹਿਤਾਰੈ॥ਜਾਕਉਚੀਤਿਆ
ਵੈਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਤਾਕਉਦੂਖੁਨਹੀਤਿਲੁਸੁਪਨਾ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਰਾਖੈ॥ਸੋਜਨੁਹਰਿਰ
ਸੁਰਸਨਾਚਾਖੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਭਇਆ॥੪॥੧॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਆਰਾਧਉਤੁਝਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਓਨਾਮੁ॥ਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਤਾ

ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਾ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੋ
ਗੁਰ ਦੀਨ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਨਾਉ॥੪॥੩॥ ੪॥ ਕਾ
ਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਕੇ ਬਸਨਾ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵ
ਉ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ
ਬਹੁ ਰੰਗਿ ਅਘਾਈਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ॥ ਟਹਿ
ਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣ
ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮ
ਇਆ ਕਰੇਹੀ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ॥
੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੪॥੫॥ ਕਾਨ
ੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪ
ਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ॥
ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ॥
ਜੈਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰ
ਣੀ ਸਾਰ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ
ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿ
ਓ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ॥
ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ
ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ॥੪॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾ
ਤਿ ਪਰਾਈ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬੇਗਾ

ਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭ ਮੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਤ ॥ ਗੁਨ ਰਮਤ ਦੂਖ ਨਾਸੈ ਰਿਦ ਭਏ ਅੰਤ ਸਾਂਤ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਪੀਓਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉ
ਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮ
ਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੨॥
ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਚਰ
ਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਡਤਸੰਸ
ਾਰਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾਰਨ॥੩॥
ਕੋਟਿਜਨਮਦੂਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ੫॥ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੂਰਨਬਡ
ਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋ
ਰਭੁਲਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅਥਾਹਅਤਿਬਡੋਸੁਆ
ਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਿਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਾਂਗੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧ
ਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾ
ਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਜੋਗੁ॥ਤੂਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰਿ॥
੧॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਾਰ॥ਗਰਤਘੋਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾ
ਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੨॥੮॥੧੯॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੪॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥
ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਹਿਤਾਰੈ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ
ਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰੈ॥ਲਾਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋਹੈਐਸੋਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮ
ਬਿਸਮਹੀਭਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾ
ਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਨਾਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ॥ਊਚਨੀਚ
ਸਭੁਪੇਖਿਸਮਾਨੋਮੁਖਿਬਕਨੋਮਨਿਮਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰ
ਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਭ੍ਰਮੁਨਾਸਿਓਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਗੁਰਕਾਨ॥੧॥ਕਰਤਰ
ਹੈਕਰਤਾਕਰਣੈਪੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗਿਆਨ॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਮਾਂਗਨਕ
ਉਹਰਿਦਾਨ॥੨॥੨॥੨੧॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੋਜਨ
ਵਿਰਲੋਹੈਸੇਵਕੁਜੋਤਤਜੋਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਨਾਹੀਸਭਸੁਖਹੀਹੈਰੇਦ੍ਰਿਸਟੈਏਕੈਏਕਹਿ

ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨੋਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ॥

ਲੇਤੋ ॥ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਦੇਖੈ ਹਾਰਨ ਹੀ ਸਭੁ ਜੇਤੋ ॥ ਸੋਗ ਨਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਛੋਡਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੋ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੋ ॥੩॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੀਏ ਕੋ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ
ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰ
ਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਈ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ
ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹ
ਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨ
ਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾ
ਮਿ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ
ਨੇਰੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾ
ਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥
ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਹੈ ਭਰੋਸੋ ਬੰ
ਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮਰੈ ਗਾ
ਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾ
ਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧॥ ਕਉ
ਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ
ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਪੀ
ਰੈ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇ
ਰੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨਿ
ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸ
ਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰ
ਸਨ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ ਕਰਗ

ਦਿਲੀਏ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨਾ ॥੩॥੧੦॥੨੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥ ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂਮਿ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥ ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਤੁਮਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪਰੇਰੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹ
ਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆ
ਗਿਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨ
ਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੇ
ਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇ
ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਗੁਰੁਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੭॥ ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਮਿਲਿਸਾਧ
ਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿ
ਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋ
ਕੇਹਰੋਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਨਕਰਹਿਤੁਹਾਰੋ॥ਸੋਈਮਿਲਿਓਜੋਭਾਵ
ਤੋਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਏਕਤੁਹੀਏਕਤੁਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾ
ਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰ
ਦਗਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਦਇਆ
ਮਇਆਧਾਰ॥ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ਕਾਨ
ੜਾਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅ
ਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਾਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾਨਕਾਭਜੁਨਾਉ॥
੨॥੨॥੩੯॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਾਰਨਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਤ੍ਰਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁ
ਨਤਕਰਨਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨਾ॥ਆਸਪੂਰਨਦੁਖਬਿਨਾਸਗਹੀਓਟਨਾਨ
ਕਹਰਿਚਰਨਾ॥੨॥੧॥੪੦॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਇ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾ
ਗਰਪਤਿਤਮੋਹਿਮਾਨਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਆਪਿਕਾਢਹੁਰਾਖ

ਲੇਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸੰਤਨਓਟਭਾਗਿਦੇਖਿਨਾਸ॥ਅਨਦਰੰਗਸਨੇਕੀਪਿਆਸ॥
ਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਉ॥੨॥੩॥੪੨॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਅਨਕਵਾਰਉ॥ਸੁਖਪ੍ਰਿਆਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਨਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਕ
ਭੋਗਬਿਨਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਬਿ
ਹਾਤ॥੨॥੨॥੪੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮ
ਨਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗ
ਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋ॥ਪੰਚਦੂਤਨਾਸਿਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆਸਨ
ਊਂਧਕਮਲਬਿਗਸੋਰੋ॥ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀ
ਗਹੇਰੋ॥੨॥੪॥੪੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੮॥ਤਾਤੇਜਪਮਨਾਹਰਿਹਰਿਜਾ
ਪ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤ॥ਪੰਥੁਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਰਾਤੇਮ
ਤੇਸੰਗਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪ॥ਨਾਮਜਪਤਸੋਊਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੪੪॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥
ਘਰੁ੧੦॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀ
ਉਬਲਿਹਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਸਾਧੂਆਦੂਤਸੰਗਨਿ
ਵਾਰ॥ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰ॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮ
ਅਧਾਰ॥੧॥ਦੁਲਭਜਨਮਸਫਲਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਪਾਰ॥੨॥੪॥੧॥੪੫॥ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੧੧॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨ
ਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾਨਿਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਜੋਗ
ਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹਚੋ
ਲੈ॥ਚਰਨਲੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁ
ਨਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰਾਈ॥ਪਰਮਿ
ਤਿਰੂਪਅਗੰਮਅਗੋਚਰਰਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਾਹੀਪਾਇਓ
ਪਾਇਓਚਤੁਰਾਈ॥ਜਤਨਅਨਕਉਪਾਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਰਕਿਰਪ

ਲਾਗੂ ਮਾਨਿ ਧਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੩॥੪੭॥ ਕਾਂਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਈਓ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਾਹੀ ਜੋਰ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ
ਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ
ਦੁਖ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਂਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ
ਮੀਤ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨ ਮਾਂਗਉ ਧਨ ਲਖਮੀ ਸੁ
ਤ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਭੁਗਤ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤ ਨਿ
ਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਂਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚ
ਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ ਜਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥ ਮਾਨ ਮਾਨ ਮਾਨ ਤਿਆਗ ਮਿਰਤ ਮਿਰਤ ਨਿਕਟ ਨਿਕਟ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥ ਛਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਮ: ੪ ॥੧੨॥ ਮ:
੫ ॥੫੦॥ ਜੁਮਲਾ ੬੨ ॥

ਰਾਗ ਕਾਂਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ਘਰ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਖਿਨ ਖਿਨ
ਲੋਚਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ
ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤ
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ
ਮਨ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਬਾਜੈ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨਿ
ਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨ ਗੁਰਮਤ ਨਾਮ ਸਮਾ
ਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਕਨਕ ਕਨਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ
ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰ ਭਾਂਤ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮ ਮਰ ਫਿਰ ਆ

ਵੈਗੋ ॥੫॥ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਪਨ ਲੈ ਬਾਰੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਧੀਰ ਪ੍ਰਭ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ
ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਭੈ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥੭॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ
ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੯॥੧॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾ
ਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ
ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ
ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ
ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭਗਤ
ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥
ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨ
ਕ ਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥
ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ
ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥
ਜੋ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾ
ਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥ
ਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥
ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਜ

੫੯੯

ਨਾਵੈਰੋ॥ਸਾਸਨਸਾਸਸਾਸਬਲੁਪਾਈਐਨਿਸਾਸਨਨਾਮਧਿਆਵੈਰੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਉਮੈ
ਬੂਝੈਤਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮਸਮਾਵੈਰੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਆਜੀਅਨਕੋਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾ
ਵੈਰੋ॥ਫਿਰਇਹਵੇਲਾਹਥਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਰੋ॥ਜੇਸਭਲਾਲੋੜਹਿਭਲਾਆਪਨਾ
ਗੁਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਰੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲ
ਗਾਵੈਰੋ॥੨॥੩॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮਨਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਰੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿ
ਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਲਗਾਵੈਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਤਿ
ਨਾਘਰਿਆਵੈਰੋ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਕਰਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਰੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋ
ਭਿਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾਨੀਮਨਕੋਰੈਰੰਗਨਆਵੈਰੋ॥ਫਿਰਉਲਟਿਓਜਨਮਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰਮਿ
ਲੈਰੰਗਲਾਵੈਰੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨਟਿਕ[illegible]ਵੈਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਰੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਏਕੋਰਵਰਹਿਆਸਭੁਏਕਮਾ
ਹਿਸਮਾਵੈਰੋ॥ਏਕੋਰੂਪਰਵਿਆਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬਚਨਚਲਾਵੈਰੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਏਕਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਹੋਇਲਖਾਵੈਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਜਾਇਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀਅਨਹ
ਦਸਬਦਬਜਾਵੈਰੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸ੍ਰਿਸਟਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਸੋਭਾਪਾਵੈਰੋ॥ਬਿਨ
ਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖਪਾਵੈਰੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਵਿਛੁਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮਿਲਾਵੈਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗ
ਸਾਵੈਰੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾਨਾਮਲਗਾਵੈਰੋ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਹੈਸਤਿਗੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਰੋ॥੮॥੪॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮ
ਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਰੋ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੈਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਤਉਚਲੈਚਲੈਦਹਦਿਸਗੁਰਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦ
ਕੇਹਰਿਦਅੰਦਰਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਚੁਆਵੈਰੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਖੁਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰਸਬਦ
ਗਰੁੜਮੁਖਪਾਵੈਰੋ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਨਨੇੜਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਗੁਰਗਾਲਿਵਲਾਵੈਰੋ
੨॥ਸੁਆਨਲੋਭੁਨਗਰਮੈਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨਮੈਮਾਰਕਢਾਵੈਰੋ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਧਰਮਆਨ
ਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਰੋ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹਿਨਿਘਰਤਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰਨਿਘਰਤ

ਨਿਕਸਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ
ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰ ਹਾਥੀ ਦੇ ... ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇ
ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ... ॥੬॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ
ਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਹੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ
ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ
ਪਾਰਸਿ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ
ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ
ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲ
ਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾ
ਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ
ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗਤ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥
ਛਕਾ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇ ਉਧਰੇ
ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰ
ਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾ
ਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾ
ਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ

ਸੁਖ

ਜਾਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਏ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋ
ਪਾਲੈ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮ
ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜ
ਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ
ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਿ ਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਵਾਰ
ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ

ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ
ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾ
ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲ
ਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹਿ
ਗੋਗੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾ
ਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ
ਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂੰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭ

ਨਿਰੰਜਨਾ॥ਏਕੁਕਰਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਤਿਖਾਰੀਜਾਲੈਸਭੁਮੰਗਾਮੰਗਾ
ਥੀਆਵਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂੰਸਤਸਤੁਪੁਰਖੁਗੁਰਮਤੀਲੈਗਾਰੰਗਾਨਾ॥ਸਭੁਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਰਿਖੀਕੇਸਹਰੇ
ਨਾ॥ਜੇਵਡਠਾਕਰਸਭੁਤੂੰਹੈਤੂਹੈ॥੧॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਮਨਹਰਿਦਰਗਹ
ਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭੁਫੁਲਫਲਨਾ॥ਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨਾ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀ
ਅਹਿਪਾਵੈਮਾਨਾ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀ॥ਸਭੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤੁ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈ
ਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾ
ਤਿਨਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ॥
ਸਨਦਾਸਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀ
ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ॥
ਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥੧॥
ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ॥ਜਿਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ॥ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖ
ਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਉਰਧਾ
ਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿ
ਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨਜੂਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿ
ਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐ
ਹਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿ॥ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਜੋਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਪਾਵੈਛਾਰੁ॥
ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨ
ਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਹੈਊਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਰਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇ
ਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭ
ਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਨਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਗਜੀਵਨੋਜਿਤੁਲਗਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹ

ਮਰੀ ਜੇ ਹਥਾਇ ਇਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹਿ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਿ ਸਕਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ
ਅਗਮ ਅਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਊਤਮ ਗੁਰ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹਾ ॥੪॥੪॥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ
ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਹੁ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਲੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ
ਵਡ ਊਚੇ ਸਭੁ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰਨਾ ॥ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹ
ਰੇਨਾ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦ
ਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਦਸੇਨਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹ
ਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ
ਕੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ
ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ ਮ
ਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰ ॥ ਸਭੁ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ
ਧੀਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ ਜੋ ਜਪਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ
ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ
ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾ

ਨਾਇਕ ਅਗਾਧ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਾ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਧਰ ਵਡੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਈਆ ਨਹ ਦਦੁਜੀਆ ॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਜਿਆ ॥
ਆਦਿ ਕੁਰਾਏ ਵੇਸ ਹਰਿ ਵਿਚਿ ਕੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇਵਡੁ ਹੁਣਾ ਨ ਜਾਈਆ
ਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁ
ਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਾ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ
ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅ
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿ
ਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਜਿਸ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਕੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਜਨ ਪ
ਹਿਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿ
ਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ
ਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ
ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਸਦਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਦੇ
ਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਅ
ਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਭੁ

ਗੜੁ ਸੋਖਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵਞਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੁ ਵਡਾ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸਿਧਿਆ ਤਿਸ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀ
ਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾ
ਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ
ਰੰਗੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸ
ਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ
ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ॥ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸ
ਾਗਰੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾ
ਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ॥ ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਗ
ੁਰੂ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ॥ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ॥ ਜ
ਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥੧੫॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਦੁਵਾਰਨਾਲਾ ੩੦॥
ਕੁਮਲਾ॥੨੦॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾ
ਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀ
ਸੈ॥੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ॥੨॥੧॥ ੧ੴ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਹਮ ਬਾਰ
ਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰ
ਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ

ਬਿਸਮ ਭਏ ਪਾਈਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿਤੁ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਈਆ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਈਆ ॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਆ ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਗੰਨਥੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਸਭੁ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸਨਥੇ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਿ ਲਥੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਭਜ ਭਖਈ ॥ ਜੋ ਜਨ ਅੰਤਿ ਅਉਸਰਿ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸੁ ਲਖਈ ॥ ਜਨ
ਤੇਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਗਿ ਜਗਨਾਥ ਲਖਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਤ ਰਖਈ ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਹ
ਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾ
ਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗ
ਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚ
ਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਹਗੇ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥
੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ
ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁ
ਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਸ
ਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭ
ਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇਇ ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਮਨਫੇਰਫੇਰਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨ
ਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਦਰਸ
ਨਨਾਨਕਜੀਜੈ॥੨॥੧॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥ਜਾਚਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸ
ਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਂਗਨਮਾਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾ
ਈਐ॥੧॥ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿ
ਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥੨॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥ਸ
ਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਭਗਤਦਾਨਜਸ
ਮੰਗੀ॥੧॥ਜੋਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤ
ਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥੨॥੩॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨॥੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁ
ਖਪ੍ਰਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥ਜਤਕਤਾਤਤਪੇਖੀ
ਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥
੨॥੧॥੪॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥ਗੁਣਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ॥ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾ
ਮਿਲਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਨਾਮਜਪਤਤ
ਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਗਿਆਨਭੁਗਤਸੁਰਤਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪਤਪਅਖੰਡ
ਲੀ॥ਓਤਪੋਤਮਿਲਜੋਤਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖਨਡੰਡਲੀ॥੨॥੨॥੫॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥
ਕਵਨਬਿਧਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਧਿਆਨਗਿਆਨਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁਕੈਸੇ
ਜਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਸਰਨਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪੈਰਾਜ
ਕਹਾਪੈਸੁਰਗਾਕੋਟਮਧੇਮੁਕਤਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨਗਹ
ਉ॥੨॥੩॥੬॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨ
ਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਰਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇ
ਕਤੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮਸੁਆਮੀਮਨੈਮੰਤਾ॥ਤੁਝਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨ
ਜਾਨੋ॥ਸਰਬਜੁਗਮੈਤੁਮਪਛਾਨੋ॥੩॥ਹਰਿਮਨਬਸੇਨਿਸਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕ
ਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫॥ਮਨਤਨਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਧਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋ
ਪਾਲ॥ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇ

੫੭੪

ਸੰਫਲ

ਗਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੨॥੨॥੯॥ ਕਲਿਆ
ਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬ
ਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸਰ
ਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ
ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਕਲਿਆ
ਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੪॥੧੧॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਲਿਆਨੁ ਜੁਮਲਾ ॥ ਮ: ੪ ॥੬॥ ਮ: ੫ ॥੧੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੭॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ
ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ
ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥
ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿ
ਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰ
ਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰ
ਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥
ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪ
ਮਾ ਤਿਨ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕਲਿ
ਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆ

ਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰ
ਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲ
ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ
ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭ
ਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ
ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮ
ਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ ਕ
ਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹ
ਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ
ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾ
ਧ ਸਾਧ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ
ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ
ਜਗ੍ਯ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਅਤੁਲੋ ਅਤੁਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁ
ਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਤੂ ਜਲਨਿਧਿ
ਹਮ ਮੀਨ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ
ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ
ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾ

ਈਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਨਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀ
ਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖੀ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਫੁਲ ਫਲ ਗਿਆਨਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥
੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ
ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥
ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀ
ਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਇ ਖਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨ
ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸ
ਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥
ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ
ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸ
ਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿ
ਆਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ
ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀ
ਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬ
ਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ
ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀ
ਜੈ ॥੮॥੫॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ
ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ
ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਸਭ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ
ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ

ਰਹੀਜੈ ॥ ਤਾਤੋ ਬਿਪਲਾ ਫਲਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤ
ਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧ
ਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁ
ਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥
ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ
ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮ
ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥
੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਕਲਿਆਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥ ਤਿਨਕਾ
ਜੁਮਲਾ ੨੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂ
ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘ
ਰੁ ੧ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾ
ਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ
ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ
ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥
ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ
ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂ
ੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ
ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥
ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾ
ਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜੈ
ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ

ਇਕਤੂਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮਨਉਪਜੈਸੇਤਨਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥

ਰੈ+ ਜੈਕਾਰਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੈਉਚਰੈਸੰਕਰਿਛੋਡੀਮਾਇਆ॥ਜੈਕਾਰਣਿਸਿਧਭਏਉਦਾਸੀਦੇਵੀਮਰ
ਮਨਪਾਇਆ॥ਬਾਬਾਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਕਹੀਐਤਰੀਐਸਾਚਾਹੋਈ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂ
ਖਨਆਵੈਨੇੜੈਹਰਿਮਤਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਪਵਣੈਕੀਬਾਣੀਤੀਨਿਨਾਮ
ਕੇਦਾਸਾ॥ਤੇਤਸਕਰਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿਕੋਟਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋਏਕਕਰੈਚੰਗਿਆਈ
ਮਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤੁਬਫਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆਚੰਗਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਲਾਹ
ਕ+ ਨਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੋਈ॥ਜੇਕੋਜੀਉਕਹੈਓਨਾਕਉਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਈ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖੁਮਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਨਿਰੰਜਨੁ
ਪਾਇਆਤੇਰੈਨਾਮਿਹੈਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉਧੂਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ਜਾਤੇਫਿਰਿਨਆਵਹੁਸੈ
ਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਵਜੋਤਿਕੰਨਹੁਬੁਧਿਪਾਈਸ
ਤਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਜਾਕੈਬਰਤੁਨਾਹੀਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਚਿੰਤ
ਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈਆਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਿਸੁਰਤਿਸਮਝਾਈ॥ਤੰਤ
ਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਰਿਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰ
ਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਆਇਆਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹਣਾਸੁਨਣਾ
ਅਕਥਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਈ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨੀਰੁਗਿਆਨਿਮਨਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੰਗਿਗਹੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰਮਾਣਕਸੇਵੇ
ਸਿਖੁਸੋਖੋਜਿਲਹੈ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਇ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਤਾਸੁਗੁਰੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਐਪੂਰਾਨਾਵਣੁਪ
ਸੂਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰੁਪਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀ
ਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈ
ਐ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪੜਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆ
ਪਾਮਧੇਆਪੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਣਾ

ਹਉਤਉਪੈਮਾਂਗਉਦੇਹਿਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥
ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕ
ਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨਾ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨਾ॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁ
ਕਰਿਗਊਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਫਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਂਗਉਹਰਿਗੁਣਨਾਨਕ
ਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾ
ਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਂਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਤੂਹੈਹੈਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿੰ
ਡਲਗਤਹੈਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਿਭਰੀਅਤਹੈ॥ਤੈਸੋਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿ
ਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਰਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਉਨੁਗਿਰਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿ
ਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿਆਨਾਨਕਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
੧॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬਾਂਧੈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਭੂਲਾ
ਫਿਰੈਅਜਾਈ॥੧॥ਬੋਲਹੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਫੁਨਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਾਤੇਫੁਨਿਨੀਚੁਕ
ਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੈਸੁਲਤਾਨੁ॥ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿਆਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਤਾਕਉਸਮਝਾਵ
ਣਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਾਉਪ੍ਰਭਾਤੈਸਬ
ਦਿਧਿਆਈਐਛੋਡਹੁਦੁਨੀਪਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥
੪॥੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸਿ॥ਤਸਕਰਸਬਦਿਨਿ
ਵਾਰਿਆਨਗਰੁਵੁਠਾਸਾਬਾਸਿ॥ਜਾਤੂੰਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੈਹਿਸਾਬਤੁਹੋਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁ
ਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਗਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁਮੂਰਖੁਗਾਵ
ਾਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚ
ਾਰੁ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਖੋਟੋਪੂਠੋਰਾਲੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਜਾ
ਤੂਮੇਲਹਿਤਾਮਿਲਿਰਹਾਂਜਾਂਤੇਰੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹਪੂਛੀਐਸਚਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥
ਸਾਜਾਤਿਸਾਪਤਿਹੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਨਾਨਕਛੂਟਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੂਠੋਅੰਧਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ॥ਆਸਾਆਵੈ
ਮਨਸਾਜਾਇ॥ਉਰਝੀਤਾਣੀਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਾਗਣਹਾਰਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਅੰ

ਤੁ

ਅੰਤਰਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹਿਕਉਨਿਖੁਟੈਅੰਧਨਸੂਝੈਕੂਠੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ਆਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮੇਸ
ਰਕਰਮੀਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੨॥ਅਨਦਿਨਆਵੈਤਿਲਤਿਲਛੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹਿਘਟਾਈ॥
ਬਿਨਗੁਰਬੂਡੋਠਉਰਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੂਜੀਰਾਈ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਜੀਆਦੇਖਸਮਾਲੈ
ਦੁਖਸੁਖਪੂਰਬਕਮਾਈ॥ਕਰਮਹੀਣਸਚਭੀਖਿਆਮਾਂਗੈਨਾਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥
੧੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਮਸਟਕਰਉਮੂਰਖੁਜਗਕਹੀਆ॥ਅਧਕਬਕਉਤੇਰੀਲਿਵਰਹੀ
ਆ॥ਭੂਲਚੂਕਤੇਰੈਦਰਬਾਰ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ॥ਐਸੇਝੂਠਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦ
ਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਨਿੰਦਹਿਸੋਈਬਿਧਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦੇਦਰਨੀਸਾਣੈ॥ਕਾਰਣਨਾਮਅੰਤਰਗਤਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਕਰੇਸੋਈਬਿਧਜਾ
ਣੈ॥੨॥ਮੈਮੈਲੌਊਜਲਸਚਸੋਇ॥ਊਤਮਆਖਨਊਚਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਖੂਲਮਹਾਬਿਖਖਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਸੁਰਾਚੈਨਾਇ॥੩॥ਅੰਧੌਬੋਲੌਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਹੀਣੌਨੀਚਬੁਰੌਬੁਰਿਆਰ॥
ਨੀਧਨਕੌਧਨਨਾਮਪਿਆਰ॥ਇਹਧਨਸਾਰਹੋਰਬਿਖਿਆਛਾਰ॥੪॥ਉਸਤਤਨਿੰਦਾਸਬ
ਦਬੀਚਾਰ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾਰ॥ਤੂਬਖਸਹਿਜਾਤਪਤਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਕਹਾਵੈਸੋਇ॥
੫॥੧੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਖਾਇਆਮੈਲਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣ॥ਬਕਬ
ਕਵਾਦਚਲਾਇਆ॥ਬਿਨਨਾਵੈਬਿਖਜਾਣ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਲਮਨਵਾਸਿਆ॥
ਬਿਬਲਝਾਗਸਹਜਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਖਾਣਾਬਿਖਬੋਲਣਾਬਿਖਕੀਕਾਰ
ਕਮਾਇ॥ਜਮਦਰਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀ
ਕੀਆਲਿਖਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਜਗ
ਖੋਟੌਸਚਨਿਰਮਲੌਗੁਰਸਬਦੀਂਬੀਚਾਰ॥ਤੇਨਰਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਗਿਆ
ਨਮੁਰਾਰ॥੪॥ਅਜਰਜਰੈਨੀਝਰਝਰੈਅਮਰਆਨੰਦਸਰੂਪ॥ਨਾਨਕਜਲਕਉਮੀਨ
ਸੈਥੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰੰ
ਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਨ੍ਹਣਖਾਣਾਚੀਤਨਪਾਈ॥ਸਾਚਸਹਜਸੁਖਨਾਮਵਸਾਈ॥
੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਕਰੈਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਕਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆ
ਨੰਦਾ॥ਮਤਸਤਭਾਇਭਗਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਨਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਰਵਤੌਰਾਜ
ਰਵਿੰਦਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨਾਥਪੀਉਬਨਵਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨਨਾ

ਮਦੰਨੁ ਬ੍ਰਿਤ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਉਕਥੁ ਕਹਿ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰ ॥ ਭਗਤ ਕਰੀ
ਕਰਾਇਹ ਮੋਰ ॥ ਅੰਤਰ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ ਕਿਸ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਹਾ
ਰਸ ਮੀਠਾ ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰ ਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤ
ਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰ ਦੇਖ ਸਬਦ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰ ਨ ਰਾਂ
ਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਜੀਆ ਦੇਖ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਂਗ ਘਣੌ ਅਤ ਰੂੜੌ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਅਤ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰ ਕੂਪ ਗਗਨ
ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣ ਰਸ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸ ਘਰ ਸੂਰ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲ ਬਿਧੁੰਸ
ਮਨਸਾ ਮਨ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤ ਰਸ ਰੰਗ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਬਾਰਹ ਮੈ ਰਾਵਲ ਖਪ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰ ਖੂਥੇ ਬਿਨ ਸਬ
ਦੈ ਗਲ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੈ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦ ਪੜਹਿ ਕਰ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨ ਬੂਝੇ
ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਛੁੜ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰ
ਗਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ ਰਤਨ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਚ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕ
ਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ
ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤ ਤਰ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲ ਜਾਉ ਜੀਵਨ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਜਾਪ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖ ਆਵੈ ਸਾਦ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
ਸਾਚ ਸੁਖ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁ
ਖ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਧਨ ਸਾਚੌ ਏਕ ਸਬਦ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਰਾਹ
ਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾ
ਵੈ ॥ ਬਾਹਰ ਜਾਤੌ ਠਾਕ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਆਪ ਬੂਝ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥
੧੭॥ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖੁ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ
ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰ
ਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅ
ਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤੇ
ਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰ
ਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧੈ ਜਪੀ
ਤੁਧੁ ਸਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥
ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੀ
ਦੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂ
ਝਹਿ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਆ
ਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ
ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮ

ਨਿਰਮਲੁਹੂਆਗੁਰਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨਾ॥ਸੁਫਲਜਨਮਤਿਨਪ੍ਰਾਣੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਨਾ॥
੧॥ਏਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪ
ਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮ
ਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਗੁਰਆਪਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਸਤ
ਗੁਰਨਸੇਵਿਆਬ੍ਰਿਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੭॥ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾ
ਏਬਹੁਰੰਗੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋ
ਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿ
ਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰ
ਚਪੰਚੇਵਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡਪੂਰਾਜੋਭੈਬੈਰਾਗਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ॥ਕਰਿਆਚਾਰਬ
ਹੁਸੰਪਉਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਰਕਿਪਰੈ॥੪॥ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਵਰਤੈਸਭਏਕਸੁਤੇ
ਉਤਪਤਿਚਲੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਜਾਇਰਲੈ॥੫॥੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ੩॥ਏਮੇਰੇਮਨਗੁਰਆਪਨਾਸਲਾਹਿ॥ਪੂਰਾਭਾਗਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਲੇਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਣੀ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾਇ॥ਆਪੇਸਾਚੇ
ਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਇਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾਮਨਾਏਆਪਣਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੧੦॥੭॥੧੭॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਹਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨਾ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸਪੀਆਗੁਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹ
ਰਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਰਿਊਤਮਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰ

ਤੁ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸਿ
ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਵਡੈ ਭਾ
ਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ
ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨਾ ॥
੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾ
ਲ ॥ ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾ
ਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ
ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥
੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥
ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰ
ਵਿਚਉ+ ਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਉਡਵਾ ਸਸਿ
ਕੀਕ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇ
ਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ
ਸਭ ਮੈ ਈਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰਿ ਮੀਕ ॥
੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ
ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮ
ਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
ਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭ
ਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾ
ਰ ਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗੀ

ਪ੍ਰੀਤਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿ
ਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਨਾ॥ਹਰਿਦਾਨਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰ
ਮੁਖਕਿਰਪਾਨਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਨਾ॥੨॥ਅ
ਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਗੁਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਨਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜ
ਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਨਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖ
ਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਨਾ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ
ਹਲਾ੪॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਮਮੂਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਭਾ॥ਧਨਿਧਨਿ
ਗੁਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉ
ਪਜੰਪਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਰਾਮਰਸਾ
ਇਣੁਰਸਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨਮਿਲਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰ
ਹਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਗ
ਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭੂੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪ
ਰੇਹਾਰਤੁਮਸਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ॥੪॥
ਛਕਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੪॥ਪੜਤਾਲ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨ॥ਜਿਨਜਪਿਆਤੇਪਾਰਪਰਾ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਗੁਰਮੁਖਪਾਵੈਮਾਨ॥ਜਪਮਨਪਰਮੇਸਰਪਰਧਾਨ॥ਖਿਨਖੋਵੈਪਾਪ
ਕੋਟਾਨ॥ਮਿਲਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੭॥੭॥੩੧॥ਅਠਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥
ਬਿਭਾਸ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਹਰਿਕੀਆਤਨਸਭੁਸਾਜਿਆ॥
ਪੰਚਤਤਰਚਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਧਰਤਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਸ
ਏਵਹੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਗੁਰਸੇਵਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰ
ਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਕਪਰਕਾਰਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁ
ਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕਸਮਾਹੇਜਲਥਲਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾ
ਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਅਪਰਾਧਇਕਖਿਨਮੈਧੋਵੈ॥ਦਾਤਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏ

ਕਰਹੁ ਬਖਸਾਇਸ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਆਗਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਬਸੈ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹੁ ਅਤੋਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਨਾਸੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਜ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜ

ਨਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬ
ਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾ
ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਜੂਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮ
ਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨਸ ਗਏ ਬਿ
ਖਿਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਾ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਆਪ ਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕ
ਸੂਖ ਮ ਲਿਆਣ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿ
ਆਣ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲ
ਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇ
ਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਇ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆ
ਪਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿ
ਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ
ਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਮਨ
ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ
ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕਾ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕਾ ॥੩॥੩॥੧੫॥ ਚਉਪ ੫੦੩

ਅਵਰੁ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ਮ: ੧॥ ੧੭॥ ਮ: ੩॥ ੭॥ ਮ: ੪॥ ੭॥ ਮ: ੫॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਾ ੪੬॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਸੇਵ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੫॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥ ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣਉ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ

ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤੈ ਤੂ ਧਾਹਿ ਸਲਾਹੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਪਤ ਲੇ
ਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਆਗੈ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ
॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅ
ਭਿਮਾਨੈ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ
ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿ
ਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨ
ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥
੩॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥
ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥
ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ
ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਾਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ

ਖਸਮੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥
੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜ
ਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ
ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰ
ਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ
ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
ਭਾਇਆ ॥੮॥੩॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ
ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬ
ਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥
੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ
ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜੇ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆਕੰਚਨੁਭਇਆਕੀਮਤਕਹੀਨਜਾਈ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿਰੰ
ਤਰਿਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਈ॥੧੧॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥
ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਾਗਹਿਘਰੁਅਪਣਾਰਾਖਹਿ
ਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ
ਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿ
ਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋਵਈ
ਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣਾਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਰਹਾਂਸਚੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਇਆਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸਭਕਿਛੁਕ
ਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥੨॥ ਰਾਗੁਬਿਭਾਸ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤੁਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨਮੀਠਮੋਹਾਰਾ॥
ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਧਰਏਕਾਮੈਟਿਕਏਕਸੁਕੀ
ਸਿਰਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਨਿਹੋਈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹ
ਝੂਠੀਧੋਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਈਕਉਰਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੋਹਸਿਉ
ਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿ
ਰਾਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥
ਜਹਦੇਖਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲ॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀ
ਦੁਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ॥ਹਮ
ਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹੁਮੂਰਖੁਹੋਡੀ॥
ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥੬॥ਇਨਲੋਗਨਸਿਉ

ਮਤੁ ਏਕੋ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕੁ ਕਰਨਹਾਰੁ ਮੈ ਕੋ ਨ ਖਟਾਈ ॥੬॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਿ ਆਲਰ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਭ ਸਰ
ਣਾਗਾ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏ ॥ ਸਗਲ ਜੰਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਗਰਬਗ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾ
ਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ
ਜਾਏ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਪ ਕਰੈ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਬਾਧਿ ਖਰੇ ਕਲੰਗ ॥੨॥ ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ
ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪ
ਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇ
ਆ ॥੪॥ ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ
ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ
ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ
ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ
ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਜੇ
ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇ
ਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲ
ਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਆਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿ
ਆਣ ਤਿਥਾਈ ॥ ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲਾ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮ

ਲੀ ਮਖਿ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਪਤ ਸਤ ਕਾਰ ਜਸ ਵਾਰੈ ॥੬॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵੇ ਸਹਿ
ਜ ਧਿਆਨਾ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਨੇਰਾ ਮੀਤ ਸਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਨੇ ਦਾਸਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣਤਾ
ਸਾ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਿਆ ਮ੍ਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥੪੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੨॥ ਜੁਮਲਾ ॥੫੮॥
ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟ
ਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆ
ਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਣਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ
ਹੇਰਾ ॥੧॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾ
ਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥
ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਏ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਮਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਕਿਆ ਹ
ਜ ਕਾਬੈ ਜਾਏ ॥੪॥ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ
ਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਵਲਿ ਅਲਹੁ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਹਮ
ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਮਾਟੀ ਤੇ ਸਭ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ਭਾਈ ॥
ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ
ਸਾਜਨਹਾਰੇ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁਮਾਰੈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ
ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ
ਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਭੁ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ
ਮਾਰੈ ॥ ਮੁਲਾ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਓ ਦੇਹ ਬਿਨ
ਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ਕਿਆ

ਜੂਉਪਾਕੁਮੋਹਿਧੋਇਆਕਿਆਮਸੀਤਸਿਰਲਾਇਆ॥ਜਉਦਿਲਮੈਕਪਟਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹੁਕਿਆਹਜ
ਕਾਬੈਜਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਨਹੀਸੂਝਿਆਤਿਸਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਹਤਕਬੀਰਿ
ਭਿਸਤਤੇਚੂਕਾਦੋਜਕਸਿਉਮਨਮਾਨਿਆ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਸੁੰਨਿਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਾਕਰ
ਅਧਪਤਿਆਦਿਸਮਾਈ॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆਲਾਗਿਰਹੇਸਰਨਾਈ॥ਲੇਹੁਆਰਤੀਹੋਪੁਰ
ਖਨਿਰੰਜਨਸਤਿਗੁਰਪੂਜਹੁਭਾਈ॥ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਾਰੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆ
ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਤੁਤੇਲਨਾਮੁਕੀਆਬਾਤੀਦੀਪਕੁਦੇਹਉਜਿਆਰਾ॥ਜੋਤਿਲਾਇਜਗਦੀਸਜ
ਗਾਇਆਬੂਝੈਬੂਝਨਿਹਾਰਾ॥ਪੰਚੇਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇਸੰਗੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਕਬੀਰ
ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਦਾਸਤੇਰੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥ
ਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮਰਵਾਂਈਐਮੈਡਰੁਕੈਸੇਚਹੀਐ॥
ਮਨਹੀਜਾਨੈਕੈਬੂਝਲਆਗੈਕਹੀਐ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬੈਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੈਹ
੧॥ਬੇਧੀਅਲੇਗੋਪਾਲਗੋਸਾਂਈ॥ ਮਾਨੈਬਾਸੈਨਾਨਾਭੇਦੀਭਰਮਤਹੈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦ
ਟਮਾਨੈਪਾਟਮਾਨੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ ਸਭੋਹੁਕਮਹੁਕਮੁਹੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤਬੀਚਾਰੀ॥
ਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥
੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜੈਪੁਰਖੋਤਮੁਤਾਂਚੀਅਬਿਗਤਬਾਣੀ॥ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿ
ਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿ
ਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਰਾਮਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿਆ॥ਗੋਬਿੰਦਗਾਜੈਸਬਦਬਾ
ਜੈ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਵਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇਸੁਖਲਾਗ
ਲਾ॥ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨਭੈਇਲਾ॥ਤੁਮਚੇਪਾਰਸਹਮਚੇਲੋਹਸੰਗੇਕਾਸਟ
ਭੈਇਲਾ॥ਤੂੰਦਇਆਲਰਤਨਲਾਲਨਾਮਾਸਚਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਅਕੁਲਪੁਰ
ਖਇਕਚਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਬ੍ਰਹਮਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾ
ਨੈਕੋਈ॥ਤੈਮੈਕੀਆਸੋਮਾਲੂਮਹੋਈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀ
ਠੁਲਦੇਉ॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨਕਰਮਬਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਆਪੈਆਪੈ॥ਪ੍ਰਣਵ
ਵੈ ਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਜੋਚਿਤਵੈਸੋਲਹੈ॥ਅਮਰਹੋਇਸਦਾਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ
ਰਾਗਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਨਿਚੰਦਨਮਸਤਕਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸਟਬਗਾ

ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਭਾਗਾ ॥੧॥ ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰਾਮੰ ॥ ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿ
ਸਿਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ ॥ ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰ
ਧਿਆਨੀ ॥ ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ ॥੨॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗ
ਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਪਗਨਾਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ ॥ ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ ॥੩॥ ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁ
ਤੁਲਸੀਮਾਲਾ ॥ ਕਰਊਜਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਅਭਾਖੰ ॥ ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ ॥ ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ ॥ ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਹਲਾ ॥੬੧॥੧੬

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲ
ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲ
ਕੁਲਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ ॥ ਸਭਫੋਕਟਨਿਹਚੈਕਰਮੰ ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮ
ਸਿਆਵਤਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ ॥ ਕਰਨਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋਗ
ਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇ
ਉ ॥੩॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਤਾਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾਸ੍ਰੀਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯਜੇਕੋਜਾਨੈ
ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ ॥੪॥੧੬

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰ
ਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤਸੰਗ
ਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਅਚੁਤਤਨਹ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗ
ਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॥
ਸਾਧਸੰਗਸਨੇਹਸਤ੍ਯਿੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ ॥੨॥ ਮਿਥ੍ਯੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰਬਾਰ

ਬੀਤ ਜਰੂਆ ਹਿਤੰਤ ਮਾਇਆ ਅਤ੍ਰਪੰਤਿ ਆਸਾ ਅਥਿਤੰ ਭਵਨੀ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ
ਧਰਮੰ ॥ ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ
ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥
ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਾ ॥੪॥ ਸੁਭੰਤ
ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ
ਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹ
ਰੇਣ ਲਖ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛਿਦ੍ਰਤੇ ॥੬॥ ਬਹੁ ਜਤਨ
ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤਿ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸੋ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰ
ਣੰ ਕਦਾਚਹ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਆਕਰਖਤੇ ॥੭॥
ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਾਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ਭਰਮ ਮੋ
ਹੰ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨੰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ॥ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀ
ਅਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ
ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥ ਅਸਥਿ
ਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥
ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖੵਿਣ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥
੧੦॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮੋਹ ਅਲਪ ਬੁਧੵ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰ
ਡਲਹ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਇਤੰਤ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤੰ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ
ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥
ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰ
ਤ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸ
ਨੰ ॥੧੨॥ ਕ੍ਰਿਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ ਬਿਗਸੀਧੵ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ ਬਸੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿ
ਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀ

ਣਾ॥ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾ॥੧੩॥ਕਥੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁ
ਰਗੁਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਾਭ੍ਰਾਤਹਨਹਚਿੰਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਪ੍ਰਵਿਰਤਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਚਿਤੰ॥ਅਨਿਤ੍ਆਸਾਬਹੁਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅ
ਨਿਤ੍ਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧਭਰਮਮਾਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹ
ਸਿਮ੍ਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਇਆਨਾਨਕਪਤਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮ
ਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਪਤਤਪਾਤਾਲੰ॥ਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵੰਤਰਹ॥ਬਹੰਤਅਗਾਹਤੋਯੰਤ੍
ਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗ੍ਰਿਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧਤੇ॥ਨਾਨਕਅਸਥੰਭੁ
ਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਤੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖਾਦੰ॥
ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮ੍ਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾਰਸਿ
ਮ੍ਰਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰਤਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮ
ਲਹ॥ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਰੋਤਾਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ॥ਸਰਣਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਆ
ਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੯॥ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਨਹ॥
ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥ਭਗਤ੍ਯੰਭਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀ
ਰਤਨਹ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੨੦॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ
ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰਬ
ਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋਦਰਹ॥ਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮ
ਯਹ॥ਘਟਘਟਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਜਾਚੰਤਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹ
ਬਿਸਰੰਤਨਹਬਿਸਰੰਤਨਾਰਾਇਣਹ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤ
ਮੰ॥ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮ੍ਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀ
ਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹ॥ਵਰਤੰਤਸੁਖਆ
ਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹ॥ਸਿਮ੍ਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥੨੩॥ਦਾਨੰਪਰਾਪੂ

ਰੁਧੇਣ ਬੂਝੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਖਿਤ੍ਰ ਭੂਪ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਕਾਲਿ ਰੇਖ ਕਾਲ ਨ ਦੁਖ ਕੋ ਗਤੇ ॥੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ ਆਰੋਗੰ ਮਹਾ ਰੋਗੀ ਬਿਸਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵੰਤ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨੇਹ ॥੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਇੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗਿਆ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧਸੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਿਆਲ ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪਤੇ ॥੩੬॥ ਬਿਖਿਆ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ॥੩੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ

ਸੀਤਲੰਸੀਤਰਿਦੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ।੩੯।ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧਿਆਨੰਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਣਹ।
ਗਿਆਨਸਮੰਦੁਖੰਸੁਖੰਜੁਗਤਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ।ਦਇਆਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਵ
ਰਜਤਹ।ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਇਆਜਲਕਮਲਰਹਤਹ।ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹ।
ਭਗਵੰਤਭਗਤਭਾਵਨੀ।ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਿਸ੍ਰੋਤਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤਿਆਗਸਗਲਰੇਣੁਕਹ।ਖਟਲਖਣ
ਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ।੪੦।ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਕੇਹਰਹ।
ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰੇਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖਨਹਬਿਆਪਤੇ।੪੧।ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿ
ਲਬਿਖਮਲੰ।ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਾਇਆਬਿਆਪਤੰ।ਮ੍ਰਿਤੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਨਰਕਹ
ਅਨਕਉਪਾਵਨਸਿਧਤੇ।ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗੇਹਜਪੰਤਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰਰਮੰਤਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਿਤਹ।੪੨।ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣੰਸੀਲਪਰਮੇਸਰਹ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥਹ।ਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਹ।ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ।ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨਸਿਮ੍ਰੰਤਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਕਹ।੪੩।ਦੁਰਗੀਮਸਥਾਨਸੁਗੀਮੰਮਹਾਂਦੂਖਸਰਬਸੂ
ਖਣਹ।ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ।ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤ
ਨਿਰਭੈਹ।ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਂਨਗਰਬਾਸੰਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇਆ।ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮ
ਰਮਣੰਸਰਣਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਿਆਲਚਰਣੰ।੪੪।ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਬਲਨਾਬਹੁ
ਮਰਦਨਹ।ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ।ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਨਾ
ਨਕਜਗਦੀਸੁਰਹ।੪੫।ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੂਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ।ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੰ
ਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ।ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ।ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਤਸਾ
ਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ।੪੬।ਹੇਕਲਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ।ਬਿਖਿਅੰਤਜੀ
ਵੰਵਸੰਕਰੋਤਨਿਰਤੰਕਰੋਤਜਥਾਮਰਕਟਹ।ਅਨਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ।
ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਰਖਿਆਕਰੋਤ।੪੭।ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋ
ਰਹ।ਅਨਕਲਹਿਰੀਕਲੋਲਤੇ।ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪਰਕਾਰੰਅਨਕਭਾਂਤਬਹੁਡੋਲਤੇ।ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨ
ਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਿਆ।ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਅਖਾਦਿਖਾਦਿਅਸਾਜੰਸਾਜਸ
ਮਜਿਆ।ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਸੁਆਮੀਬਿਗਿਆਪਤਨਾਨਕਨਰਹਰਹ।੪੮।ਹੇਜਨਮਮ
ਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ।ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਅਨਕਮਾਇਆਬਿਸਥੀਰਨਹ।ਆਵੰ
ਤਜਾਵੰਤਥਾਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਭੋਗਣਹ।ਭ੍ਰਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਂਬਿਕਟਅ

ਸਾਧਸੰਗੇਣਹ ॥ ਬੋਲਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹਅਰਾਧਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥੪੯॥ ਹੇਪ੍ਰਾਨਨਾਥਗੋਬਿੰਦ
ਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰਹ ॥ ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ ॥ ਹੇਸਰਣਜੋਗ
ਦਿਆਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਇਆਕਰੋ ॥ ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦ
ਰਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕ
ਮਹਾਂਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥ ਸਿਰਮਸਤਕਰਖਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਸਤਕਾਇਆਰਖਿਆ
ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਆਤਮਰਖਿਆਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਨਰਖਿਆਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ਸਰਬਰਖਿ
ਆਹਰਿਗੁਰਦਇਆਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥਹਸਰਨਨਾਨਕਪੁ
ਰਖਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਅਕਾਸਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ ॥ ਜੇਨਕਲਾਸਸਸੂ
ਰਨਖੵਤ੍ਰਜੋਤਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ ॥ ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰਰੋ
ਗਣਹ ॥ ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਤਰੰਗਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥ ਗੁਸਾਂਈਗ
ਰਿਸਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ ॥ ਲਬਧੵੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿ
ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ ॥ ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰ
ਤਮਪ੍ਰਗਾਸਅੰਧਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਸਿਮਰੰਤਗੋਬਿੰਦਸਰਣਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥੫੫॥ ਤਿਲ
ਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ ॥ ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਤਥਾ
ਬੈਸਨਵਹ ॥੫੬॥ ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰ ॥ ਅਸਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ ॥ ਨੇਤਨੇਤਕ
ਥੰਤਬੇਦਾ ॥ ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਬਸੰਤਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤਬੁਝੰਤਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀ
ਅਹ ॥੫੭॥ ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ ॥ ਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨ
ਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ ॥ ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਣੰਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖ
ਣਕਠਨਹ ॥ ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਲੰਘਨਹ ॥ ਭਜਸਾਧਸੰਗਗੋਪਾ
ਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨਸਰਨਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲ
ਰੋਗਖੰਡਣਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਗੁਣਰਮੰਤਨਾਨਕਸਰਣਪੂਰਣਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਆਮਲੰਮ
ਧੁਰਮਾਨੁਖਿਰਿਦਯੰਭੂਮਵੈਰਣਹ ॥ ਨਿਵੰਤਹੋਵੰਤਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸਜਨਹ ॥੬੦॥ ਅ
ਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ ॥ ਛਿਜੰਤਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਂਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾ
ਸਤੇ ॥ ਰਚੰਤਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤਭ੍ਰਮੰਤਬਹੁਜਨ
ਮਹਾਰਿਓਸਰਨਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੬੧॥ ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰ ॥ ਸਤਿਹ

ੴ

ਤੁਪ੍ਰਬਾਣੀਅਵਰਤਥਹਸ੍ਰੁਪ੍ਰਅਛਰਣੰ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੈ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮ
ਤੰਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣ॥ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਾਧ੍ਰਿਗਜਨਮਹ॥ਹੇਪਾਪੀਲਕਾ
ਗ੍ਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮੋ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹ
ਰੀਅੰਬੂਡੰਤਤਰੀਅੰਊਣੰਤਭਰੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਸੂਰਉਜਾਰੰ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾ
ਰੰ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜੇਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੀਸੰਸਾਰਗਹਤੇਨਰਨਾ
ਨਕਨਿਹਫਲਹ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਬਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹ॥
ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰ
ਭੈਦੁਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ॥੬੭॥ਗਾਥਾਮਹਲਾ੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁ
ਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਨਾਨਕਅਸਗਰਬੇਣਅਗਿਆਨਣੋ॥੧॥ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀਪਲੋਅਸਿਖੰ
ਡਣਹ॥ਗਛੇਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਸਾਧੂਨਸਿਧਤੇ॥੨॥ਜਾਣੋਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿ
ਥਿਆ॥ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੋਭਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਣ॥੩॥ਮਾਇਆਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸ
ਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ॥ਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਣੰ॥੪॥ਮੈਲਾ
ਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹ॥ਨਿਕਟਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਅਹੰਬੁਧਨਬੋਹਤੇ॥੫॥ਗਾ
ਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਮਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ॥ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹ॥੬॥ਬਚਨ
ਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣਹ॥ਰਹੰਤਾਜਨਮਮਰਣੇਨਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨ
ਹ॥੭॥ਪਤ੍ਰਭੁਰਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹਜੜੀਅੰਪੇਡਸੰਪਤਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਬਿਖਮਤਾਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾਸਰੋ
ਰੈਣੀ॥੮॥ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹ॥ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਨਹਬਿਆਪਣਹ॥੯॥ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹ॥ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਨਾਨਕ
ਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਹਰਿਚਰਣਕ
ਮਲਧਿਆਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥
ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲਬਧੰਬਡਭਾਗਣਹ॥੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ॥ਬਿ
ਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥ਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ॥ਸੋਈਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥
ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹ॥ਸਿਮਰਤਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤਨਾਨਕਸੰਸ
ਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧਿਆਵਣਹ॥ਲਭਣੰਸਾ

ਪ੍ਰਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਾ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ ਪਾਵਨ ਰਸ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਕੈ ਤੈ ਪੀਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਰੜੀ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਬਿਆਧਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਨ ਸੰਤੰ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ ਜਤ ਕਤ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆਣਹ ॥ ਤਥ ਲਗੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਦੰ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧ੍ਯੰ ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬ੍ਯੰ
ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣਹ ॥੧੮॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁ
ਨਰਪ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰਧਾਰੰ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਤਾਰੰ ॥ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਮ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਭੇਟੰਤ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ ॥ ਲਬਧੇਣ ਸਾਧ
ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕ ਲਿਖਣਹ ॥੨੨॥ ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਹ ॥ ਨ੨੩॥ ਸੁਖੇ
ਣ ਬੈਣ ਰਤਨ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਹ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥ ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਥ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝ ਰਹਿਓ
ਸਭ ਸੰਗ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤ ਕਹਨ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖ ਦਰਸ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮੈ ਬੈਸ ਕਿ ਕੀਰਤ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭ ਸੀਗਾਰ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭ ਦੇਵਾ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਮਸਤਕ ਹੋਵਹਿ ਭਾਗ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾ
ਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘ
ਰ ਆਵੈ ਕੰਤ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਕੰਤਹਿ ਬਾਝ ਸੀਗਾਰ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸ
ਘਰ ਵਸਿਆ ਕੰਤ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸ ਬਣਿਆ ਸਭ ਸੀਗਾਰ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ
ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਜਾ ਘਰ ਆਵੈ ਕੰਤ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛ ਪਾਈਐ ॥੪॥
ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਾ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨ ਅ
ਵਗਣ ਬਹੁਤ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਾ ਮਨ ਠਹਰਾਇਆ ॥
੫ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿ
ਟਿਆ ਆਵਾਗਵਣ ਜਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥
ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਪਦਮ ਆਗਨ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠ ਰਤੰਨ ਪੇਖ ਦੁਖ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰ
ਗ ਗੋਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਵ ਨਿਧ ਬਸਹਿ ਜਿਸ ਸਦਾ ਕਰ ॥੭॥
ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਐ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰੈ ਪਰ ਦਰਬ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀ
ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰਈ ॥੮॥ ਊਪਰ ਬਨੈ ਅਕਾਸ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋ

ਹੋਤੀਖੋਜਤੁਫਿਰਉਬਿਦੇਸਪੀਉਕਿਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਸਮਾਈ
ਐ॥੯॥ਡਿਠੇਸਭੇਥਾਵਨਹੀਤੁਧੁਜੇਹਿਆ॥ਬਧੋਹੁਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਤਾਂਤੂਸੋਹਿਆ॥ਵਸਤੀਸੁ
ਘਨਅਪਾਰਅਨੂਪਰਾਮਦਾਸਪੁਰ॥ਹਰਿਹਾਂਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਹਿਨਾਇਐਰਾਮਦਾਸਸ
ਰ॥੧੦॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਸੁਚਿਤੁਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪ੍ਰਾਨਤਿਸਹਿਕਉਆਹੀਐ॥
ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਉਉਦਾਸਬੂੰਦਜਲਕਾਰਣੇ॥ਹਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਣੇ॥੧੧॥
ਮਿਤਕਾਚਿਤੁਅਨੂਪੁਮਰੰਮੁਨਜਾਨੀਐ॥ਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ॥ਚਿਤਹਿਚਿਤੁ
ਸਮਾਇਤਹੋਵੈਰੰਗੁਘਨਾ॥ਹਰਿਹਾਂਚੰਚਲਚੋਰਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਊਭੀ
ਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਰਾਜਿਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ॥ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਣਕ
ਹਹੁਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਸੋਈਜਤੰਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧ
ਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਘਾਲਿਆ॥ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁ
ਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਟੀਐ॥੧੪॥ਪੰਕਜਫਾ
ਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਫਿਆ॥ਅੰਗਸੰਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ॥ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀਤੁ
ਜਿਤੋਰੈਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਾਨਕਇਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਸਾਂਠਿ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅ
ਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇ॥ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਦੂਤਕਵਨਬਿਧਿਮਾਰਣੇ॥ਤੀਖਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭਧਿਆ
ਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਮਹਾਂਬਿਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿਨ
ਨਿਖੁਟਈ॥ਖਾਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸ
ਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਂਹਿਮਰਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਾ॥ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਪਿ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ਝੂਠੈਰੰਗਿਖੁਆਰੁਕਹਾਂਲਗੁਖੇਵੀ
ਐ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿੰਨਜਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿ
ਆ॥੧੯॥ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਬਿਕਾਰਘਨ॥ਮਹਾਦ੍ਰੁਗੰਧਤਵਾਸੁਸਠਕਾਛਾਰੁ
ਤਨ॥ਫਿਰਤਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ॥ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥
੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁਰਾਖਈ॥ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਂਲਉਭਾਖਈ॥ਏਕੋਚੇ
ਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੇਰੈਆਵਈ॥ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਬ੍ਰਿਥਾਸਭੁਜਾਵਈ॥੨
੧॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ਹੀਆ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣੇ ॥੨੨॥ ਖੇਲ ਸੰਜੋਗੀ ਸੰਗ

ਆਪਿ ਖੇਲੋਇਆ ਅਨੇਕੋ ਏਕੋ ਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਇਕੋ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖਧ ਆਪੇ ਰਾਸਿ ਦਿਤਾ ਆਪਿ ਖੇਲੋਇਆ ਅਨੇਕੋ ਏਕੋ ਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਖਰੋ ਗਾਸ ਭੁ ਪਾਪਤ ਨਤੇ ਖਿਸਾਰਿਆ ॥੨੩॥

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮਿ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥ ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥ ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥ ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਉ

ਠਾਢਾ ਵੇਖੈ ਤੇ ਜਾਨ ਮਾਰੇ ਭੁਗਾਵਤ ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥ ਓਇ ਭੀ
ਚੰਦਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੋ ਚੰਦਨ ਪਾਸ ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥
ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸ ਸੁਗੰਧ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀਨ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ
ਸਾਥ ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲ ਆਪਨੈ ਹਾਥ ॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ
ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰੇ ਊਜਰ ਮੇਰੈ ਭਾਇ ॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ
ਭਠ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ ਆਗ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿ
ਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੋ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ ਕਬੀ
ਰ ਸਾਕਤ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾ
ਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨ ਝਕੋਲਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤਨ ਮਾਖਨ ਖਾਇਆ ਛਾਛ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰ ॥੧੮॥
ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿ
ਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸ ਮੁਸ ਲਾਵੈ ਹਾਟ ॥ ਏਕ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ
ਜਿਨ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਖ ਨ ਏਹ ਜੁਗ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ ਜੋ ਚਿਤ ਰਾਖਹਿ ਏ
ਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਿਸ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ॥ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ
ਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨੨॥ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ॥ ਨਹੀ ਪਟਣ ਨਹੀ ਪਾ
ਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕ ਨਹੀ ਮੋਲ ॥੨੩॥ ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਰਾਮ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ
ਆਵਹਿ ਕਉਨੈ ਕਾਮ ॥੨੪॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰ ਭਾਵੈ ਘ
ਰਰ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ
ਪੈਸ ਜੋ ਨੀਕਸ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰ ॥ ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ
ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰ ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗ ਲਾਇ ॥ ਕੈ ਸੰਗਤ
ਕਰ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗ ਮੂਆ ਮਰ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋ
ਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾ
ਰੈ ਬਾਰ ॥ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਮ
ਕਬੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰ ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ
ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਮੇਟ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿ
ਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁ
ਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਬਾਧੇ ਜਮਪੁਰ ਜਾਹਿ ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ

ਛੋਡਿਜਾਤ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਰਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡੁਜਲੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਲੇਜਿ
ਉਘਾਸ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀਰਉਦਾਸ॥੩੬॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਚਾ
ਮਲਪੇਟੇਹਾਡੁ॥ਹੈਵਰਊਪਰਛਤ੍ਰਤਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡੁ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐ
ਊਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸ॥ਆਜਕਾਲਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਜਾਮੈਘਾਸ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀ
ਜੀਐਰੰਕਨਹਸੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰ
ਗਰਬਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲਿਤਜਜਾਹਿਗੋਜਿਉਕਾਂਚੁਰੀਭੁਯੰਗ॥੪੦॥
ਕਬੀਰਲੂਟਣਾਹੈਤੁਲੂਟਿਲੈਰਾਮਨਾਮਹੈਲੂਟਿ॥ਫਿਰਪਾਛੈਪਛਤਾਇਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਗੇਛੂ
ਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੈਘਰਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਂਚਉਲਰਕਾਜਾਰਕੈ
ਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਰਕਾਬੇਚਈਲਰਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿ
ਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਇ॥ਪਾਛੈਭੋ
ਗਜੁਭੋਗਿਆਤਿਨਕਾਗੁੜੁਲੇਖਾਹਿ॥੪੪॥ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋਪੜਿਬੇਸਿਉ
ਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗਕਿਆਨਿੰਦ
ਹਿਬਪੁਰੇਜਿਹਮਨਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥
੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਗਰੈਚਹੁਦਿਸਲਾਗੀਆਗ॥ਖਿੰਥਾਜਲਕੋਇਲਾਭਈਤਾ
ਗੇਆਂਚਨਲਾਗ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰਫੂਟਮਫੂਟ॥ਜੋਗੀਬਪੁੜਾ
ਖੇਲਗਇਓਆਸਨਰਹੀਬਿਭੂਤ॥੪੮॥ਕਬੀਰਥੋਰੈਜਲਮਾਛੁਲੀਝੀਵਰਮੇਲਿਓਜਾਲ॥
ਇਹਟੋਘਨੈਨਛੂਟਸਿਹਿਫਿਰਕਰਸਮੁੰਦ੍ਰਸਮਾਲ॥੪੯॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦਨਛੋਡੀਐਜਉਅਤ
ਖਾਰੋਹੋਇ॥ਪੋਖਰਪੋਖਰਢੂਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੫੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਂਏਬਹਿਗਏ
ਥਾਂਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨਉਕੀਕੂ
ਕਰਭਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸਉਹਪਾਪਬਿਸਾਇਨਜਾਇ॥
ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੂਬਲਾਇਹੁਹਰੀਆਰਾਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥
੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਤੀਰਜੁਘਰਕਰੈਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰ॥ਬਿਨਹਰਿਭਗਤਨਮੁਕਤ
ਹੋਇਇਉਕਹਿਰਵੈਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨਨਿਰਮਲਭਇਓਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀ
ਰ॥ਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਫਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੫੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਰੀਚੂੰ
ਨਾਊਜਲਭਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿਲੈਦੋਨਉਬਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਹਰਦੀਪੀਰਤਨ

ਹਰੈਚੂਨਚਿਹਨਨਰਹਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਪ੍ਰੀਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਦੁ
ਆਰਾਸੰਕੁਰਾਰਾਈਦਸਵੇਂਭਾਇ॥ਮਨਤਉਮੈਗਲਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸਿਓਕਿਉਕਰਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਗੁਰ
ਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੈਪ੍ਰਸਾਉ॥ਮੁਕਤਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਿਜੇਆਵਉਜਾਇ॥੫੮॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਦੁਆ
ਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨਅਸਥੂਲਹੈਕਿਉਕਰਵਿਚਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤਿਹੈਸਹਿਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੫੯॥ਕਬੀ
ਰਨਾਮੋਹਿਛਾਇਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰਨਗਾਉ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਮੇਰੈਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੦॥
ਕਬੀਰਮੋਹਿਮਰਨਹਿਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥
੬੧॥ਨਹਮਕੀਆਨਕਰੈਗੇਨਕਰਸਕਹਿਸਰੀਰ॥ਕਿਆਜਾਨੈਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰਕਬੀ
ਰ॥੬੨॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਰਾਮ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋ
ਚਾਮ॥੬੩॥ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸਰਾਖਿਓਨਾਉ॥ਚਾਰਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂੰਧਹਿ
ਠਾਉ॥੬੪॥ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਕੈਘਾਲਿਆਆਪਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੁਹਸਹਿਬਾਤਨਪੂਛੀ
ਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੫॥ਮ:੩॥ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਕਰੇਇ॥
ਆਪੇਪੀਸਹਿਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜਾਹਿਭਾਵੈਤਾਹਿਦੇ
ਇ॥੬੬॥ਕਬੀਰਜਹਦਰਆਵਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰਐਸਾਹੋ
ਇ॥੬੭॥ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾਪਹਿਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਝਬਕ॥ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾਤਬ
ਉਤਰਪਰਿਓਹਉਫਰਕ॥੬੮॥ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨਪਰਹ
ਰੈਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ॥੬੯॥ਕਬੀਰਬੈਦਮੂਆਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰ॥ਏਕਕਬੀਰਾਨ
ਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਿਹਾਰ॥੭੦॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰ॥ਕਾਇਆਹਾਂ
ਡੀਕਾਠਕੀਨਉਹਚੜ੍ਹੈਬਹੋਰ॥੭੧॥ਕਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕਉਭਾਵਤਕੀਨ॥ਮਰਨੇਤੇਕਿਆ
ਡਰਪਨਾਹਾਥਸਿਧਉਰਾਲੀਨ॥੭੨॥ਕਬੀਰਰਸਕਉਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇ॥ਅਵ
ਗੁਨੀਆਰੇਮਾਨਸਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੭੩॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਜਲਭਰੀਆਜਕਾਲਜੈਹੈ
ਫੂਟਿ॥ਗੁਰਜਨਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਆਧਮਾਝਲੀਜੈਲੂਟ॥੭੪॥ਕਬੀਰਕੂਕਰਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆ
ਮੇਰਉਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੇਜੇਵਰੇਜਿਹਖਿੰਚਹਿਤਹਜਾਉ॥੭੫॥ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆ
ਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮਨਚੇਤਨੀਇਹੁਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀਰਬਿਰਹਭੁਯੰ
ਗਮਮਨਬਸੈਮੰਤਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮਬਿਓਗੀਨਾਜੀਵੈਜੀਵੈਤਾਬਉਰਾਹੋਇ॥੭੭॥ਕਬੀਰਪਾਰ
ਸਚੰਦਨਹਾਤਨਹੈਏਕਸੁਗੰਧ॥ਤਹਿਮਿਲਤੇਊਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥੭੮॥ਕਬੀਰਜਮ
ਕਾਠੇਂਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹਨਹੀਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕਜੋਸਾਧੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨਲੀਆਅੰਚਲਲਾਇ॥

੭੯॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਨ
ਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸ
ਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੨॥
ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਗੋਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਆਲ ਜੰ
ਜਾਲ ॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾ
ਗਿ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਆ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥
ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਆ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ
ਨਿਧਾਨ ॥੮੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਆ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ
ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ
ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ
ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ
ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰ
ਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰ
ਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉ
ਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ
ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇ
ਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ
॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀ
ਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ
ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ
ਰੇਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਇਆ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜੌ
ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ
ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨ
ਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਹਿ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ

ਨਛੋਰੀਐਤਨਪੀਨਜਾਉਤਜਾਇ॥੧੦੩॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੦੪॥ਕਬੀ
ਰਜੋਮਨਜੰਤਬਜਾਵਤੇਤੂਟਗਈਸਭਤਾਰ॥ਜੰਤਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰ॥੧੦
੫॥ਕਬੀਰਮੂੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮਨਜਾਇ॥ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮੈਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥
੧੦੬॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭਜਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥
੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤਕੁਟੰਬ॥ਧੰਧਾਕਰਤੇਰਹਿਗਇਆ
ਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇ
ਕੈਊਤਰੈਜਾਏਆਪਨੇਖਾਇ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾ
ਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰਸਹੈਮਨਚਾਰ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘਨੀਹਰਿਜਪਿ
ਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੂਲੀਊਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹਰਨਾਹਿ॥੧੧੧॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖਧੰ
ਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਸੋਗ੍ਰਾਮੁ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਸੋਈ
ਕੁਲਭਲੀਜਾਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਦਾਸਨਊਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕਪਲਾਸੁ॥੧੧੩॥ਕਬੀ
ਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧੁਜਾਫਹਰਾਇ॥ਇਆਸੁਖਤੇਭਿਖਿਆਭਲੀਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਦਿਨਜਾਇ॥੧੧੪॥ਕਬੀਰਸਭੁਜਗਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲਕੰਧਚੜਾਇ॥ਕੋਈਕਾਹੂਕੋ
ਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੫॥ਮਾਰਗਿਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ॥ਜੋਤਿ
ਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾਇ॥ਬੂਡਾਬੰਸਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤਕਮਾਲ॥ਹ
ਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਘਰਲੇਆਇਆਮਾਲ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐ
ਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੮॥ਕਬੀਰਜਗਬਾਧਿ
ਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹਮਤਬਧਉਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਸਰੀਰ॥
੧੧੯॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹਿ॥ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨ
ਹ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਹੁਤੁਅਨਾਇ॥ਬੈਨਉਚਰਹੁਤੁਅਨਾ
ਮਜੀਉਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਇ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਿਓਅੰਤਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੨॥ਚਰਨਕਮਲਕੀ
ਮਉਜਕਉਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਤਹੀਪਰਵਾਨ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਦੇ
ਖਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਗੁਨਗਾਇ॥

੧੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰੇ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਧਾਰੈ ॥
੧੨੫ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥ ੧੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਚਕਵੀ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰਹਿ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਤੇ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰੈ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਉਠਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹੁ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁ ਕਾਰਹੁ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਿਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰੰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥

+ ਕਰੈ ਜਾਗਿ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵਹਿ ਸੁਖ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ

੪੫॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰ॥ਚਲਤੀਵਾਰਨਕਛੂਲੀਆਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋੜ॥੧੪੬॥ਕਬੀ
ਰਬੈਸਨੋਹੋਆਤਾਕਿਆਭੁਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਰ॥ਬਾਹਰਿਕੰਚਨਬਾਹਰਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥੧੪
੭॥ਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨ॥ਐਸਾਕੋਈਦਾਸਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨ॥
੧੪੮॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਾਕਿਆਭੁਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖਦੇਇ॥ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸਹੋਇਜਿਉਧ
ਰਨੀਪਰਖੇਹ॥੧੪੯॥ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਾਕਿਆਭੁਇਆਉਡਉਡਲਾਗੈਅੰਗ॥ਹਰਿਜਨਐ
ਸਾਚਾਹੀਆਹਿਜਿਉਪਾਣੀਸਰਬੰਗ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਾਕਿਆਭੁਇਆਸੀਰਾ
ਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹਰਿਜਨਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੫੧॥ਊਚਭਵਨਕਨਕਾਮਨੀ
ਸਿਖਰਧਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇ
ਊਜਲਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰਮੇਰੈਭਾਇ॥੧੫੩॥ਕਬੀ
ਰਗੰਗਜਮਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਠਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਜ
ਨਬਾਟ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜੈ
ਨਰਤਨਕਰੋੜਿ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇ
ਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧੫੬॥ਕਬੀਰਜਹਾਗਿਆਨਤਹਾਧਰਮਹੈਜਹਾਝੂ
ਠਤਹਾਪਾਪ॥ਜਹਾਲੋਭਤਹਾਕਾਲਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਾਆਪ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਤਜੀ
ਤਾਕਿਆਭੁਇਆਮਾਨਤਜਿਉਨਹੀਜਾਇ॥ਮਾਨਮੁਨੀਵਰਗਲਗਏਮਾਨਸਭੀਕਉਖਾਇ॥੧
੫੮॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਗੁਰਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦਜੁਬਾਹਿਆਏਕ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗ
ਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਗੁਰਕਿਆਕਰਹਿਜਉਸਿਖਨ
ਮੈਚੂਕ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਉਬਾਂਸਬਜਾਈਐਫੂਕ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨ
ਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰ॥ਤਾਸਪਟੰਤਰਨਪੁਜਹਿਹਰਿਜਨਕੀਪਨਹਾਰ॥੧੬੧॥
ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਰੀਕਿਉਨਿੰਦੀਐਕਿਉਹਰਿਚੇਰੀਕਉਮਾਨ॥ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰਹਿਬਿਖੈਕਉਓਹ
ਸਿਮਰਹਿਹਰਿਕਾਨਾਮ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਥੂਨੀਪਾਈਥਿਤਭਈਸਤਗੁਰਬਾਂਧੀਧੀਰ॥ਕਬੀ
ਰਹੀਰਾਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰਤੀਰ॥੧੬੩॥ਹਰਿਹੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀ [illegible] ਲੈਮਾਂਡੈਹਾ ਦੇ
ਟ॥ਜਬਹੀਪਾਈਐਪਾਰਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀ
ਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤ॥ਅਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਗਇਆਬਹੋਰੈਹਰਿਬਿਤ॥੧੬
੫॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਇਕਸੰਤਇਕਰਾਮ॥ਰਾਮਜੋਦਾਤਾਮੁਕਤਕਾਸੰਤਜਪਾ

ਚੈਨਾ ॥੧੬੬॥ ਜਾ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿੰ
ਹ ਚੜਿ ਰਹੈ ਕਬੀਰ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ
ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰੇ ਮਸਾਣਿ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬੈਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋ
ਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ
ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿ
ਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੭੧॥ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾ
ਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥
੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ
ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ
ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲੈ
ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਮ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ
ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ
ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪ
ਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂ
ਲਿ ॥੧੭੯॥ ਕਬੀਰ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖ
ਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੮੧॥ ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭ
ਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰ
ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪ
ਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾ
ਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੪॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ

ਲਾਗਤਲੇਤਉਸਾਸ॥ਐਸੇਸਹਾਰੇਸਬਦਕੀਤਿਆਗਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰਮੁਲਾ
ਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚੜੈਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਜੋਇ॥
੧੮੬॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਿਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਨਹੀ
ਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਅਲਹੁਕੀਕਰਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾ
ਇ॥ਦਿਲਮੈਸਾਂਈਪ੍ਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾਹਿ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮਹੈ
ਕਹਿਤਾਨਾਉਹਲਾਲ॥ਦਫਤਰਲੇਖਾਮਾਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨਹਵਾਲ॥੧੮੯॥
ਕਬੀਰਖੂਬਖਾਨਾਹੈਖੀਚਰੀਜਾਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤਲੋਨ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈਕ
ਉਨ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗੁਰੂਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹਿਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗ
ਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮੈਭੇਦਹੈਤਾਮੈਏਕਬਿ
ਚਾਰ॥ਸੋਈਰਾਮਸਭੈਕਹੈਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁ
ਕਹਿਬੇਮਾਹਬਿਬੇਕ॥ਏਕਅਨੇਕੈਮਿਲਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੩॥ਕ
ਬੀਰਜਿਹਘਰਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂ
ਤਬਸੈਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਂਨ॥ਪਾ
ਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਸਤਗੁਰਸੂਰਮੇ
ਬਾਹਿਆਬਾਨਜੁਏਕ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਪਰਿਆਪਰਾਕਲੇਜੇਛੇਕ॥੧੯੬॥
ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਕਸਿਆਨੇਪਚਗ
ਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁ
ਦਾਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੮॥ਹਜਕਾਬੈਹੋ
ਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮੈਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪ
ੀਰ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੀਆਜੋਮਾਰੈਜੁਲਮਕਰਕਹਤੇਹਹਿਹਲਾਲ॥ਦਫਤਰਦਈ
ਜਬਕਾਢਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨਹਵਾਲ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰਕੀਆਸੋਜੁਲਮਹੈਲੇਇਜ
ਬਾਬਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਲੇਖਾਨਿਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੧॥ਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁ

ਹੈ ਲਾਜ ਉਤ ਬਿਨਸਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਸਮਸਰਿ ਦੀਬਾਨ ਮੈ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮੈ ਦੋਇ ਤੂੰ ਬਰੀਆ ਅਬਧਾ ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧਾ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਭਇਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਨ ਹੂੰ ॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂੰ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹਿ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਗੁਰ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੮॥ ਕਬੀਰ ਟਾਲਹਿ ਟੋਲਹਿ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੯॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੧੦॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੇ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੪॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ

ਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅਪੂਰਾ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾਣ੍ਹੀ ਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਉਸਾਰ॥ਕਾਰ
ਜੁਸਾਢੇਤੀਨਹਾਥਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰ॥੨੧੯॥ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਕਰਹਿਕਿਆਮੇ
ਰੇਚਿਤਵਹਿਹੋਇ॥ਆਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੈਚਿਤਨਹੋਇ॥੨੨੦॥ਮਃ੩॥ਚਿੰ
ਤਾਭਿਆਪਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕ
ਰੇਇ॥੨੨੧॥ਮਃ੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮ
ਰਗਇਆਅਉਧਪੁੰਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾ
ਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤਰਾਖਹਿਤਰਾਮਭਜਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤੁ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇਸੋ
ਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ॥ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂੰਕੇਸੁਨਹਿਪੁਕਾਰ॥੨੨੪॥
ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨਕੁੰਚਰੁਮੈਮੰਤੁ॥ਅੰਕਸੁਗਿਆਨਰਤਨਹੈ
ਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨਮੁਖਕੋਥਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈਆ
ਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿ
ਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਗਇਆਬਾਹਰਭਈਨਬੰਬ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇ
ਸੈਨਮਹਿਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆ
ਇ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਰੂਪੀਸੰਤਹੈਜਿ
ਨਤਜਿਆਬਾਦਬਿਬਾਦ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤ॥ਸੀਤਲ
ਛਾਇਆਗਹਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥੨੩੦॥ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਦਇਆਫਲਉ
ਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ॥੨੩੧॥ਕਬੀਰਸਾਧੂ
ਸੰਗਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ॥ਮੁਕਤਪਦਾਰਥਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟ
ਘਾਟ॥੨੩੨॥ਕਬੀਰਏਕਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੂੰਤੇਆਧ॥ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇ
ਜੋਕੀਨੇਸੋਲਾਭ॥੨੩੩॥ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀ
ਰਥਕੀਏਸਭੈਰਸਾਤਲਜਾਂਹਿ॥੨੩੪॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਰਰਹਿਓਲੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ॥ਸਭ
ਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਿਉਕਿਸੈਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੫॥ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਘੜੀਤੁਅਨਿ
ਰਖਤਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩੬॥ਸੁਨਸਖੀਪੀਆਜੀ

ਉਥੈ ਨ ਆਮੇ ਥਥੈ ਕੋ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਨ ਹੀ ਘਟ ਮੈ ਜੀਉ ਕੋ ਪੀਉ ॥੨੩੭॥ ਕਬੀਰ ਬਾਪ ਨ ਭੂ
ਤੂੰ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕਾਹੂ ਰਨਾਹਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੇ ਪਲਮੁ ਆ ਰਹੇ ਬੇਦ ਥਕਿ ਆਹਿ ॥੨੩
੮॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤ ਮੈ ਬਿਖਰੀ ਹਸਤੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀ
ਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਚੁਨਿ ਖਾਹਿ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਪ੍ਰਿੰਮ ਕੀ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਕਰ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ
ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੪੦॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਪ੍ਰਿੰਮ ਕੀ ਪਾਕੈ ਸੇ
ਤੀ ਖੇਲ ॥ ਕਾਚੀ ਸਾਰਿਸਉ ਪੇਲ ਕੈ ਖਲ ਭਈ ਨ ਤੇਲ ॥੨੪੧॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ
ਅਰ ਚੀਨਤ ਨਾਹਿ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥੨੪੨॥ ਹ
ਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤ ਭਾਖੈ ਰਵਿ
ਦਾਸ ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮ ਕਰ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰ ਬੈਰਾਗ ॥ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗ ॥੨੪੪॥ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ
ਉ ਕੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ
ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕ ਜੋ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹ ਦਿਖਾਲੇ ਆਇ ॥
ਜਿੰਦ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂੰ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾ
ਇ ॥ ਜਿੰਦ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣ ਵਰ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗ
ਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀਆ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰ
ਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾ ਦੁਨੀਆ ਭ
ਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ
ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾ ਆਹਿ ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ
ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲ ਬੁਕ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾ ਥੋੜਾ ਮਾਣ ਕਰੀ ॥ ਜੇ
ਜਾਣਾ ਲੜ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭ ਜਗ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥
੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫ ਕਾਲੇ ਲਿਖ ਨ ਲੇਖ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ
ਮਹਿ ਸਿਰ ਨੀਵਾ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥
ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾ

ਤੂੰਰਤਉਦੁਨੀਸਿਉ।ਆਰਗਸੂਆਈਨੇਹੁਜਾਬੁਰਿਆਤਾਲਿਆ।੮।ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੋਥੀਆਦਾ
ੜੀਹੋਈਭੂਰ।ਅਗਹੁਨੇੜਾਆਇਆਪਿਛਾਰਹਿਗਇਆਦੂਰ।੯।ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੋਥੀਆਸਕ
ਰਹੋਈਵਿਸੁ।ਸਾਂਈਬਾਝਹੁਆਪਣੇਵੇਦਨਕਹੀਐਕਿਸੁ।੧੦।ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਣੀਆ
ਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰਨ।ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਇਆਹੋਰਕਰੇਂਦੀਵੰਨ।੧੧।ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀ
ਨਰਾਵਿਉਧਉਲੀਰਾਵੈਕੋਇ।ਕਰਸਾਂਈਸਿਉਪਿਰਹੜੀਰੰਗਨਵੇਲਾਹੋਇ।੧੨।ਫਰੀਦਾ
ਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬਸਦਾਹੈਜੇਕੋਚਿਤਕਰੇਇ।ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮਨਲਗਈਜੇ
ਲੋਚਹਿਸਭੁਕੋਇ।ਏਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤਿਹਦੇਇ।੧੩।ਫਰੀਦਾਜਿ
ਨਲੋਇਣਜਗਮੋਹਿਆਸੇਲੋਇਣਮੈਡਿਠਾ।ਕਜਲਰੇਖਨਸਹਿਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੂਏਬਹਿ
ਠਾ।੧੪।ਫਰੀਦਾਕੂਕੇਦਿਆਚਾਂਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤ।ਜੋਸੈਤਾਨਿਵੰਞਾਇਆਸੇਕਿਉਂਫੇਰੇ + ਆ
ਚਿਤ।੧੫।ਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ।ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ।ਇਕਛਿਜਹਿਬਿਆਲਤਾੜੀਅਹਿ।ਤਾਸਾਂਈ ਫਰੀਦਾ
ਦੈਦਰਵਾੜੀਐ।੧੬।ਫਰੀਦਾਖਾਕਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡਨਕੋਇ।ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇ
ਆਉਪਰਹੋਇ।੧੭।ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਜਾਲਬੁਤਾਕੂੜਾਨੇਹੁ।ਕਿਚਰੁਝੁਤਲੰਘਾ
ਈਐਛਾਪਰਤੁਟੈਮੇਹਿ।੧੮।ਫਰੀਦਾਜੰਗਲਜੰਗਲਕਿਆਭਵਹਿਵਣਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ।ਵਸੀ
ਰਬਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲਕਿਆਢੂਢੇਹਿ।ਫਰੀਦਾਇਨੀਨਿਕੀਜੰਘੀਐਥਲਡੂਗਰਭਵਿਓਮਿ
ਅਜਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾਸੈਕੋਹਾਥੀਓਮਿ।੨੦।ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਧੁਖਧੁਖਉਠਨਪਾਸ।ਧ੍ਰਿ
ਗਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ।੨੧।ਜੇਮੈਹੋਂਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਆਇੜਿਆ।
ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਅੰਗੀਆਰਾ।੨੨।ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਕਿਕ
ਰਬੀਜੈਜਟ।ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟ।੨੩।ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜ ਦੂਰਘਰ
ਨਾਲਪਿਆਰੇਨੇਹੁ।ਚਲਾਤਾਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਤਾਤੁਟੈਨੇਹੁ।੨੪।ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰ ੦
ਬਲੀਅਲਹੁਵਰਸਉਮੇਹੁ।ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਨਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ।੨੫।ਫਰੀਦਾਮੈਭੁਲਾ
ਵਾਪਗਦਾਮਤਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ।ਗਹਿਲਾਰੂਹਨਜਾਣਈਸਿਰਭੀਮਿਟੀਖਾਇ।੨੬।ਫ
ਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡਨਿਵਾਤਗੁੜਮਾਖਿਉਮਾਂਝਾਦੁਧ।ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਰਬਨਪੁਜਨਤੁ
ਧ।੨੭।ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣਮੇਰੀਭੁਖ।ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇ
ਸਹਿਣਗੇਦੁਖ।੨੮।ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ।ਫਰੀਦਾਦੇਖਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨ

ਤਰਸਾਈ ਜੀਉ ॥੨੯॥ ਆਜ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ
ਤੁਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ ਸਾਹੁਰੇ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਪਿਰ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛ
ਈ ਧਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਹਾਗ
ਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਮਲੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ
ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋ
ਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹ ਵਿਛਾਵਣ
ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ ਫਰੀਦਾ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀ
ਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹਾ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਣੁ ॥੩੬॥
ਫਰੀਦਾ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ
ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀ
ਆ ਤੂੰ ਆਇਆ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਏ
ਹੁ ਨਿਦੋਸਾ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥ ਘੜੀਐ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਿਰੀ
ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀ
ਦੁ ਕੰਬਣ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇ
ਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੧॥ ਕੰਧਿ ਕੁ
ਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂੰ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿ
ਆਰ ॥੪੨॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪ
ਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀ
ਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡੁ ॥੪੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ
ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੪੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਐ
ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ
ਅਗਲੀਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥
੪੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁ

ਇਆ ਰੀਵਣੁ ਗਇਆ ਬੁਢਾਣੀ ॥੪੮॥ ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹਿ ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹਿ ॥ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹਿ ॥੪੯॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨ ਕੂਕੇਦੀ ਗੋਰ ਮੇ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥ ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ [ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥] ॥੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੁ ਪਛੁਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨ੍ਹਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿ

ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸੁਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜਾ । ਅਜਰਾਈਲ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰ
ਨਾਠੀ ਅਜਾ ।੬੮।

ਰਾਤੇ ਭੁਇ ਸਵੰਨ ਕੀ ਕਲਾਲਾਂ ਨਿਆ ਮਾਸ । ਕੇਤੜਿਆ ਕੂ ਗਾਵ ਪਰੋਇ ਕਿਤ ਪਾਇਆ ਪਾਸ ।੬੭। ਭੰਨੀ ਘੜੀ
ਸੁਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜ । ਜੋ ਸਜਨ ਭੁਇ ਭਾਰ ਥੀਏ ਸੋ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜ ।੬੯। ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾ
ਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਾ । ਕਬਹੀ ਚਲ ਨ ਆਇਓ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤ ।੭੦। ਉਠ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ
ਸਾਜ ਸੁਬੇ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰ । ਜੋ ਸਿਰ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰ ਕਪ ਉਤਾਰ ।੭੧। ਜੋ ਸਿਰ ਗੁਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ
ਸੋ ਸਿਰ ਕੀਜੈ ਕਾਇ । ਕੁੰਨੇ ਹੇਠ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ।੭੨। ਫਰੀਦਾ ਕਿਥਾਂ ਹਿ ਤੁਹ ਮਾਪਿਆ
ਜਿਨਾ ਤੂੰ ਜਣਿਓਹਿ । ਤਹ ਪਾਸੋਂ ਓਹ ਲਦ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ।੭੩। ਫਰੀਦਾ ਮਨ ਮੈਦਾਨ ਕਰ ਟੋ
ਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ । ਅਗੈ ਮੂਲ ਨ ਆਵਈ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ।੭੪। ਅੰ: ੫। ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮੈ ਖਲਕ
ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ । ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸ ਬਿਨ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ।੭੫। ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ
ਜੇ ਗਲ ਕਪੈਂ ਚੁਖ । ਪਵਨ ਨ ਇਤੀਆ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ।੭੬। ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ
ਬਹਿ ਗਏ । ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲ ਗਏ । ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਗੁਸਾ ਮਨ ਨ ਹਢਾਇ । ਦੇ
ਹੀ ਰੋਗ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭ ਕਿਛ ਪਾਇ ।੭੮। ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣਾ ਦੁਨੀਆ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗ ।
ਨਉਬਤ ਬਾਜੈ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਦਾ ਕਰ ਸਾਜ ।੭੯। ਫਰੀਦਾ ਰਾਤ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ
ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ । ਜਿਨਾ ਨੈਨ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿਨਾ ਮਿਲਣ ਕੁਆਉ ।੮੦। ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖ ਮੁ
ਝ ਕੂ ਦੁਖ ਸਬਾਇਐ ਜਗ । ਊਚੇ ਚੜ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਘਰ ਘਰ ਏਹਾ ਅਗ । ਅੰ: ੫। ਫਰੀਦਾ ਭੂਮ
ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗ । ਜੋ ਜਨ ਪੀਰ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗਾ ।੮੧। ਅੰ: ੫। ਫ
ਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ । ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ।੮੨।
ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਤੈ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ । ਜਿਧਰ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣ ਤਿਦਾਊ ਗਉ ਕਰੇ ।੮੩।
ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਨ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤ । ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤ ।੮੪।
ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤ । ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹਿ ਸੁਚੇਤ ।੮੫। ਫ
ਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ । ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣ ਤਿਨਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ।
ਫਰੀਦਾ ਇਹ ਤਨ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣ । ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਵਣ ।
੮੬। ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆ ਮਾਖਿਉ ਨਈ ਵਹੰਨਿ । ਜੋ ਜੋ ਵੰਞਹਿ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪ
ਵੰਨਿ ।੮੭। ਫਰੀਦਾ ਤਨ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰ ਥੀਆ ਤਲੀਐ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ । ਅਜੈ ਸੋ ਰਬ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇ
ਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ।੮੮। ਕਾਂਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਓ ਮਾਸ । ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤ
ਛੁਹਿਓ ਪਿਰ ਦੇਖਣ ਕੀ ਆਸ ।੮੯। ਕਾਂਗਾ ਚੂੰਡ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸਾਹਿ ਤ ਉਡਰ ਜਾਇ । ਜਿਤ ਪਿੰਜਰੈ

ਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸਨਤਿਦੂਖਾਹਿ।੯੦।ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ।ਸ
ਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਡਰੀਆਹੁ।ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ।ਲੋਕਹੁਆ
ਪਣੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ।੯੨।ਆਪਸਵਾਰੇਮੈਮਿਲੈਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖਹੋਇ।ਫਰੀਦਾਜੇਤੂ
ਮੇਰਾਹੋਇਰਹੈਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ।੯੩।ਫਰੀਦਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕਿਬੰਧਹਿਧੀਰ।ਫਰੀਦਾਕਚੇਭਾਂਡੇ
ਰਖੀਅਹਿਕਿਚਰਤਾਈਨੀਰ।੯੪।ਫਰੀਦਾਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਾ।ਗੋ
ਰਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹਸਨਰੂਹਾਂਮਲਾ।ਆਖਾਂਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣਅਜਕਿਕਲਾ।੯੫।ਫਰੀਦਾਮ
ਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵਹਢਾਹਾ।ਅਗੈਦੋਜਕਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ।
੯੬।ਇਕਨਾਨੁਸਭਸੋਝੀਪਈਇਕਿਫਿਰਨੇਵੇਪਰਵਾਹਾ।੯੭।ਫਰੀਦਾਅੰਬਲਜੋਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿ
ਚਸੇਦਰਗਹਿਓਗਾਹਾ।੯੮।ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇਇ।ਕੇਲਕ
ਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ।੯੯।ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿਸਰੀਆ।ਜੋਮਨ
ਚਿਤਨਚੇਤਨਿਸੇਗਾਲੀਰਬਕੀਆ।੧੦੦।ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਾ।ਆਇਓਬੰਦਾ
ਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਸੂਲੀਆਬੰਨਾ।੧੦੧।ਮਲਕਲਮਉਤਜਾਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਾ।ਵੇਖਹੁਬੰਦਾ
ਚਲਿਆਚਹੁਜਣੀਆਦੇਕੰਨਾ।ਫਰੀਦਾਅਮਲਜੋਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਦਰਗਹਿਆਏਕੰਮਾ।੧੦੨।
ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਪੰਖੀਆਜੰਗਲਜਿਨੀਵਾਸਾ।ਕੰਕਰਚੁਗਨਥਲਵਸਨਰਬਨਛੋਡਨਪਾ
ਸਾ।੧੦੩।ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਪਾਹਿ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਰਹਣਕਿਥਾ
ਈਨਾਹਿ।੧੦੪।ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉ।ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇ
ਈਵੇਸਕਰੇਉ।੧੦੫।ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ।ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈਠਿਆ
ਸਹੁਮਿਲਹਿਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਕਰੇਇ।੧੦੬।ਫਰੀਦਾਗਰਬਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਧਨਿਜੋਬਨ
ਆਗਾਹਾ।ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ।੧੦੭।ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿ
ਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ।ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿਆਆਗੈਠਉਰਨਠਾਉ।੧੦੮।ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਨਜਾਗਿਓਹਿ
ਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ।ਜੇਤੈਰਬਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਨਵਿਸਾਰਿਓਹਿ।੧੦੯।ਮ:੫।ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾ
ਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜਾ।ਅਲਹੁਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਸਾਜਾ।੧੧੦।ਫਰੀਦਾਦੁਖਸੁਖਇਕਕਰਿ
ਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰ।ਅਲਹੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਂਲਭੀਦਰਬਾਰ।੧੧੧।ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜ
ਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲ।ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ।੧੧੨।ਫਰੀਦਾਦਿਲਰਤਾ

ਇਸਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਾ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਗਾਖੜੀਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਾ॥੧੧੩॥ਪਹਲੇਪਹਰੈਫੁਲ
ੜਾਫਲਭੀਪਛਾਰਾਤ॥ਜੋਜਾਗੰਨਲਹੰਨਿਸੇਸਾਂਈਕੰਨਹੁਦਾਤ॥੧੧੪॥ਫਰੀਦਾਦਾਤੀਸਾਹਿਬ
ਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸਨਾਲ॥ਇਕਜਾਗੰਦੇਨਲਾਹਨੀਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲ॥੧੧੫॥
ਢੂੰਢੇਦੀਏਸੁਹਾਗਕੂੰਤਉਤਨਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੬॥ਸਬਰ
ਮੰਝਕਮਾਣਇਹਸਬਰਕਾਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣਖਾਲਕਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੭॥ਸਬਰਅੰ
ਦਰਸਾਬਰੀਤਨਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਖੁਦਾਇਦੇਭੇਤਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੮॥ਸਬਰਏਹ
ਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦ੍ਰਿੜਕਰੈ॥ਵਧਥੀਵੈਦਰੀਆਉਟੁਟਨਥੀਵੈਵਾਹੜਾ॥੧੧੯॥ਫਰੀ
ਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪ੍ਰੀਤ॥ਇਕਨਕਿਨਹੀਚਲਾਈਆਹਿਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤ॥
੧੨੦॥ਤਨਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥
੧੨੧॥ਤਨਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣਹਡਨਬਾਲ॥ਸਿਰਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਪਿ
ਰੀਨਿਹਾਲ॥੧੨੨॥ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣਮੈਡੇਨਾਲ॥ਨਾਨਕਅਲਖਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁ
ਖਦੇਇਦਿਖਾਲ॥੧੨੩॥ਹੰਸਾਦੇਖਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇ
ਸਿਰਤਲਉਪਰਪਾਉ॥੧੨੪॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗਬਪੁੜਾ
ਜਨਮਨਭੇੜੀਅੰਗ॥੧੨੫॥ਕਿਆਹੰਸਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਕਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸ
ਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸਕਰੇਇ॥੧੨੬॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹ
ਤਨਲਹਰੀਗਡਥਿਆਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੭॥ਕਵਣਸੁਅਖਰਕਵਣਗੁਣਕਵਣਸੁਮ
ਣੀਆਮੰਤ॥ਕਵਣਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤਵਸਆਵੈਕੰਤ॥੧੨੮॥ਨਿਵਣਸੁਅਖਰਖਿ
ਵਣਗੁਣਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤ॥ਏਹਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਹਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤ॥੧੨੯॥ਮ
ਤਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦਾਆਪਵੰਡਾਏ॥ਇਕਫਿਕਾਨ
ਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨਕੈਹੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥੧੩੦॥ਸ
ਭਨਾਮਨਮਾਣਕਠਾਹਣਮੂਲਨਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀ
ਦਾ॥੧੩੧॥ ੧ੴ ਸਤਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ੫॥ਆਦਪੁਰਖਕਰਤਾ
ਕਾਰਣਕਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬ੍ਯਾਪ

ਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤ॥ਕਵਨਜਾਨੈਤੇਰੀਗਤਸਰਬਕੀਰਖ੍ਯਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤ॥ਅਬਨਾਸੀਅ
ਬਿਗਤਆਪੇਆਪਉਤਪਤ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਤੂਹੀਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਤ॥ਹਰਿਅੰਤਨਾਹੀਪਾਰਾਵ
ਰਕਉਨਕਹੈਕਰੈਬੀਚਾਰ॥ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸਰਬਕੋਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਤਦਰ
ਤੁਲਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਬਲਬਲਬਲਸਦਬਲਹਾਰ॥
੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਸਰਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰ॥ਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਪਰਅਪਰਅਪਾਰਪਰ॥ਆ
ਪਨੋਭਾਵਨਕਰਮੰਤ੍ਰਨਦੂਸਰੋਧਰਉਪਤਪਰਲੋਏਕੈਨਿਮਖਤੋਘਰ॥ਆਨਨਾਹੀਸਮਸਰਉ
ਜੀਆਰੋਨਿਰਮਲਕੋਟਪਰਾਛਤਜਾਇਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਤਦਰਤੁਲ
ਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਬਲਬਲਬਲਸਦਬਲਹਾਰ॥੨॥
ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਥੇਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇ॥ਪੂਰਰਹਿਓਸਰਬਮੈਆਪਹੈਨਿਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁ
ਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਰੇ॥ਜੀਆਜੰਤਸਭਥਾਰੇਸਗਲਦਾਤਾਏਕਅਲਖਮੁਰਾਰੇ॥ਆਪਹੀਧਰਨਧ
ਰੇਕੁਦਰਤਹੈਦਿਖਾਰੇਬਰਨਚਿਹਨਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਤਦਰਤੁਲਬ੍ਰਹਮਸਮ
ਸਰਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਬਲਬਲਬਲਬਲਸਦਬਲਹਾਰ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾ
ਨੰਕੀਮਤਨਗਿਆਨਾਧਿਆਨੰਊਚੇਤੇਊਚਉਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੰ॥ਮਨਧਨਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂ
ਤਹੈਜਹਾਨੰ॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਵਡੇਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉਨਤੇਰੋਭੇਉਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉ॥
ਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਿਆਨੰ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਤਦਰਤੁਲਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਏਕ
ਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਬਲਬਲਬਲਸਦਬਲਹਾਰ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾ
ਰਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤਇਕਤਿਲਨਹੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨਪ੍ਰਭਤੁਮੈਮਿਲਾ
ਸੀ॥ਧੰਨਧੰਨਤੇਧੰਨਜਨਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਭਇਓ॥ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਪਰ
ਸਿਅਉਜਨਮਮਰਨਦੋਹਥੇਰਹਿਓ॥੫॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਸਤਿਸਤੇਸਤਭਣੀ
ਐਦੂਸਰਆਨਨਅਵਰਪੁਰਖਪਉਰਾਤਨਸੁਣੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕੋਨਾਮਲੈਤਮ
ਨਸਭਸੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿਪਤਅਘਾਏ॥ਜਿਹਠਾਕ
ਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਇਓਸਤਸੰਗਤਤਿਹਪਿਆਰ॥ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਪਰਸਿਓਤਿ

ਨਸਭਕੁਲਕਾਕੀਓਉਧਾਰ ॥੬॥ ਸਲਸਭਾਫਿਬਾਨਸਲਸਲੇਪੈਧਰੀਓ ॥ ਸਤੈਤਖਤਾਨਿਦਾਸਸਲਤ
ਪਾਵਉਸਿਕਰਿਓ ॥ ਸਲਾਮਿਠਾਕਿਓਸੀਸਾਰਆਪਆਕੁਲਨਕੁਲਓਰਤਨਨਾਅਪਾਰਕੀਮਨਹੀ
ਪਾਵੈਆਮੁਲੋ ॥ ਜਿਹਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਸੋਥਿਕਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹਪਾਵੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨ
ਪਰਸਿਆਤੇਬਹੁੜਿਫਿਰਜੂਨਨਆਵੈ ॥੭॥ ਕਵਨਿਜੋਗਕਵਨਿਗਿਆਨਧਿਆਨਕਵਨ
ਬਿਧਉਸਤਤਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧਸਾਧਕਤੇਤੀਸਕੋਰਤਿਲਕੀਮਨਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿ
ਸੇਖਗੁਨਅੰਤਨਪਾਏ ॥ ਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੂਰਸ੍ਰਬਰਹਿਓਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹਕਾਟੀਸਿ
ਲਕਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੇਜਨਲਾਗੇਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦਾਹੀਮੁ
ਕਤੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਓਜਾਚਕਇਕਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈਦਾਨਸੰਤਰੇਣਜਿਹਲਗਭਉਜ
ਲਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਉਕਰਉਅਰਦਾਸਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹਦਰਸਮਨਚਾਉਭਗਤਇਹਮਨ
ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓਚਰਾਗਅੰਧਾਰਮੈਸਭਕਲਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟਸਗਲਹਰਿ
ਭਵਨੋਮੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਸਵੈਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ੫ ॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਚੀਦੇਹਮੋਹਫੁਨਬਾਧੀਸਠਕਠੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤਭ੍ਰ
ਮਤਰਹਨਨਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਨਹੀਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨਰੂਪਮਾਇਆਮਦਮਾਤਾਬਿਚ
ਰਤਾਬਿਕਲਬਡੌਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਰਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅਮਾਹਿ
ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲਬੰਚਛਪਕਰਤਉਪਾਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲਧਰਮਦਇਆ
ਸੁਚਨਾਸਤਆਇਓਸਰਨਜੀਅਕੇਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਰਾਖਲੇਹੁ
ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਕੀਰਤਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕੋ ॥ ਹਰਿਤਾਰਨ
ਤਰਨਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਨਕੋ ॥ ਚਿਤਚੇਤਅਚੇਤਜਾਨਸਤਸੰਗਤਭਰ
ਮਅੰਧੇਰਮੋਹਿਕਤਧਉ ॥ ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗਲਉ ॥ ਹੋ
ਛਕਾਜਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਜਨਮਕਹਾਦੁਖਭਉ ॥ ਸਿਖਸੰਤਨਾਮਭਜਨਾਨਕਰਾਮ
ਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰਉ ॥੨॥ ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਨਿਰਮਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਾਰਧਰੀ ॥ ਖਾਨਪਾ
ਨਸੋਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਬਿਪਤਹਰੀ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀਸਭਸੂਝ
ਪਰੀ ॥ ਬ੍ਰਿਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿਨਪ੍ਰਤਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਬਿਖੰਮਜਰੀ ॥ ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾ
ਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਸੁਆਮੀਇਕਘਰੀ ॥ ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾਨਕਕਾਟਭ
ਰੰਮਭਰੀ ॥੩॥ ਰੇਮਨਮੂਸਬਿਲਾਮੈਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮੁਘਨਾਂ ॥ ਸੰਪਤਦੋਲਝੋ

ਲਸੰਗ ਲੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ
ਘਨਾ ॥ ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾ ॥ ਮਿਰਤੁ ਬਿਆਘ੍ਰ ਪਸਾਰ ਮੁਖ
ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤ ਭੂਖ ਭੂਖਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪ
ਨਾ ॥੪॥੧੬॥ ਮੋਹਨ ਕੋਹਨ ਨੇਹਨ ਨੀਤਾ ਆਇਆ ਮਤ ਕਹਾਂ ਲਉ ਰਾਖਉ ॥ ਛਤ੍ਰਨ ਪਤ੍ਰਨ ਲਵਰ
ਨਛਾਵਰੀ ਬਾਹਿਤੇ ਆਤਰਿ ਦੈ ਨ ਬਿਸਾਰਉ ॥ ਰਥਨ ਅਸ੍ਵਨ ਗਜਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮੈ ਤਿਆਗ
ਤਨਾਗ ਸਿਧਾਰਉ ॥ ਸੂਰਨ ਬੀਰਨ ਖਾਨ ਮਸੰਗਨ ਕੋਉ ਨ ਟੇਨ ਹਾਰਉ ॥ ਕੋਟਨ ਓਟਨ ਸੋਟਨ ਛੋਟਾਕ
ਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਉ ਕਰ ਲਾਗਉ ॥ ਮਿਤ੍ਰਨ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕਲਿਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਉਲਟਤ ਜਾਤਾ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛ
ਰਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਨ
ਨਾਨਕ ਜਨ ਨੇ ਭੁਗਾਵਤ ਕਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਉ ॥੫॥੧੭॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤ ਚੀਤ ਦੇ ਲੇ
ਲੇਪਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ਇ
ਤਾ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ ਪ
ਸੁ ਪਖੀ ਬ੍ਰਿਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੂਨ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰ
ਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥੧੮॥ ਮਾਨੁਖ ਜਤਰੋ ਰਖ ਧਰਨ ਗਗਨ ਆਵਤ
ਛੁਨ ਜਾਵਤ ॥ ਸਿਧ ਮਾਨੁਖ ਦੇਵ ਅਠ ਜਾਨਤ ਇਕਾਤ ਲਤਾਂ ਕਉ ਅਗਮ ਨ ਪਾਵਤ ॥ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰ
ਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਦੇਵ ਗਜਸ ਆਵਤ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ
ਸਗਲ ਘਸ ਜਾਵਤ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ੍ਹ ਸਿਮਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝੈ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥੧੯॥ ਮਾ
ਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪ ਗੁਬਾਰ ਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਏਤਾ ਗਰਬੁ ਅਕਾਸ ਨ ਮਾਵ
ਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਕ੍ਰਿਮ ਉਦਰ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿ
ਆਨ ਹਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜੋਬਨ ਬੀਤ ਜਰਾ ਰੋਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤ ਮਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ
ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਉਧਰੇ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰ ਕਰਿ ਪਾ ਸੰਤ ਆਪ
ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥੨੦॥ ਗੁਨ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਉਖ
ਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਨ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨ
ਸ ਜਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚ ਕਿਰਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥

ੴ

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੯॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੦॥੨੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੈ

ਭਗਤਜਨਕੀਓ॥ਕਲਜੁਗਿਪਰਮਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਕਹਾਇਓ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜਅਬਲ
ਲਅਟਲਆਦਿਪੁਰਖਫੁਰਮਾਇਓ॥੮॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਰਵਿਦਾਸਭਗਤਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ਨਾਮਾਭ
ਗਤਕਬੀਰਸਦਾਗਾਵੈਸਮਲੋਚਨ॥ਭਗਤਬੇਣਗੁਣਰਵੈਸਹਜਿਆਤਮਰੰਗਮਾਣੈ॥ਜੋਗ
ਧਿਆਨਗੁਰਗਿਆਨਬਿਨਾਪ੍ਰਭਅਵਰਨਜਾਣੈ॥ਸੁਖਦੇਵਪਰੀਖਤਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖ
ਜਸਗਾਇਓ॥ਕਬਕਲਸੁਜਸਗਾਵਉਗੁਰੂਨਾਨਕਨਿਤਨਵਤਨਜਗਛਾਇਓ॥੯॥ਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਪਾਇਆਲਨਾਗਾਦਿਭੁਯੰਗਮ॥ਮਹਾਦੇਵਗੁਣਰਵਹਿਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਮੁਨਿਬਿਆਸਜਿਨਬੇਦਬਿਆਕਰਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਹੁਕਮਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਵਾਰੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਰਗੁਣਸਮਜਾਣਿਓ॥ਜਪਕਲਸੁਜਸਨਾ
ਨਕਗੁਰਸਹਿਜਜੋਗਜਿਨਮਾਣਿਓ॥੧੦॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਧੰਨਗੁਰਸਾਚਸਮਾਇਓ॥
ਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰਵਹਿਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਬਲਰਾਉਸਪਤਪਾਇਆਲ
ਬਸੰਤੌ॥ਭਰਥਰਗੁਣਉਚਰਹਿਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਰਹੰਤੌ॥ਦੂਰਬਾਪਰੂਰਉਅੰਗਰੈਗੁਰਨਾਨਕ
ਜਸਗਾਇਓ॥ਕਬਕਲਸੁਜਸਨਾਨਕਗੁਰਘਟਘਟਸਹਿਜਸਮਾਇਓ॥੧੧॥ਸਵਈਏਮਹ
ਲੇਦੂਜੇਕੇ॥੨॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਈਪੁਰਖਧੰਨਿਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰਸ
ਮਰਥੋ॥ਸਤਿਗੁਰਧੰਨਨਾਨਕਮਸਤਕਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਹਥੋ॥ਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥਸਹਿ
ਜਅਮਿਉਵੁਠਉਛਜਿ॥ਸੁਰਨਰਗਣਮੁਨਬੋਹਿਬਅਗਾਜਿ॥ਮਾਰਿਓਕੰਟਕਕਾਲਗਰਜਧਾਵ
ਤੁਬਰਜਿਓਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਰਾਖਲੇਸਮਜਿ॥ਜਗਜੀਤਿਓਗੁਰਦੁਆਰਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰ॥
ਰਥਉਨਮਨਲਿਵਰਾਖਿਓਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਕਮਝਾਰ
ਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰਸਮੁਰਾਰ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲਖਖਨਉਤਰਤ
ਮਿਰਅਗਿਆਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰ॥ਓਹਿਜੋਸੇਵਹਿਸਬਦਸਾਰਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਾਰ॥
ਤੇਨਰਭਉਉਤਰਕੀਏਨਿਰਭਾਰ॥ਸਤਸੰਗਤਸਹਿਜਸਾਰਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰ॥
ਨਿੰਮ੍ਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆਰ॥ਕਹੁਕੀਰਤਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਕਮਝਾਰ॥ਲਹ
ਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰਪਰਸਮੁਰਾਰ॥੨॥ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮਅਪਾਰਬਿਮਲਜਾਤਾਬਿਸ
ਥਾਰ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਆਕੋਅਧਾਰ॥ਤੂੰਤਾਰਾਜਾਜਨਕਅਉਤਾਰ॥ਸਬਦ
ਸੰਸਾਰਸਾਰਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰ॥ਕਲਪਤਰਰੋਗਬਿਦਾਰਸੰਸਾਰਤਾਪ

ਨਿਵਾਰ ॥ ਆਤਮੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਤੇਰੈ ਏਕੈ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤ ਕਲਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪਕ ਮਝਾਰ ॥ ਲਹਿਣਾ ਜਗਤ ਗੁਰ ਪਰਸ ਮੁਰਾਰ ॥੩॥ ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥ ਪਾਇਓ ਮਾਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰ ਜਿਨ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਅਕਲ ਗਤ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਚਲ ਠਾਨ ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਸੁਥਾਨ ਪਹਰ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤ ਬਿਦਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤ ਕਲਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪਕ ਮਝਾਰ ॥ ਲਹਿਣਾ ਜਗਤ ਗੁਰ ਪਰਸ ਮੁਰਾਰ ॥੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਕ ਪ੍ਰਤਪਾਲਣ ॥ ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ ਸਤਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤ ਲਾਗਹਿ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਜਗਤ ਫਿਰਣ ਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜ ਜੋਗ ਲਹਿਣਾ ਕਰਹਿ ॥੫॥ ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ ਇਹੈ ਤਤ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਗ੍ਰਾਹਜ ਲਯੌ ॥ ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨ ਲਹਿਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥ ਮਨ ਬਿਸਾਸ ਪਾਇਓ ਗਹਰ ਗਹੁ ਹਦਰਥ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ ਨਾਸ ਤਨ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤ ਪੀਓ ॥ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ ਸਦ ਰੰਗ ਸਹਜ ਕਲ ਉਚਰੈ ਜਸ ਜੰਪਉ ਲਹਿਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ ਨਾਮ ਅਵਖਧ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ਅਰ ਨਾਮ ਸਮਾਧ ਸੁਖ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣ ਸੋਹੈ ॥ ਰੰਗ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮ ਸੁਰ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸ ਜਿਨ ਪਾਇਓ ਸਤ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸੀਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠ ਮਜਨ ਹੋਇ ॥੮॥ ਸਚ ਤੀਰਥ ਸਚ ਇਸਨਾਨ ਅਰ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਸਚ ਸਦਾ ਸਚ ਭਾਖੰਤ ਸੋਹੈ ॥ ਸਚ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਚ ਨਾਮ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ ਜਿਸ ਸਚ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਸਚ ਕਬ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸੀਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚ ਜਨਮ ਪਰਵਾਨ ॥੯॥ ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਨ ਵਸੈ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਨਵ ਨਿਧ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਕਲ ਗੁਰ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸੀਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੦॥ ੧੬

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ੩ ॥ ਜੋਈ ਪੁਰਖ ਸਿਵਰ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕ ਨਾਮ ਅਛਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਤ ਨਾਮ ਰਸਕ ਨਾਨਕ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜਿਨ ਸਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵ ਜਨ ਕਲ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸਥਰੀਆ ॥ ਕੀਰਤ ਰਵ ਕਿਰਣ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰੈ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਅਰ ਪਛਮ

ਜੈਜੈਕਾਰਜਪੰਥਨਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਗੁਰਮੁਖਬਰਦਾਇਉਉਲਟਿਗੰਗਾਪਛਮਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮ
ਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮਜਖਅਰਕਿੰਨਰ
ਸਾਧਕਸਿਧਸਮਾਧਹਰਾ॥ਸਿਮਰਹਿਨਖਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਹਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਵਰਾ॥ਸਸੀਅ
ਰਸੂਰਨਾਮਉਲਾਸੈਸੈਲਲੋਇਜਿਨਉਧਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨਿਅਮਰਦਾਸ
ਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੨॥ਸੋਈਨਾਮਸਿਵਰਨਵਨਾਥਨਿਰੰਜਨਸਿਵਸਨਕਾਦਿਸਮੁਧਰਿਆ॥ਚਉਰਾ
ਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤਰਾਤੇਅੰਬਰੀਕਭਉਜਲਤਰਿਆ॥ਉਧਉਅਕ੍ਰੂਰਤ੍ਰਿਲੋਚਨਨਾਮਾਕਲਕਬੀਰਕਿ
ਲਵਿਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੩॥ਤਿਤੁਨਾਮ
ਲਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸਰਮਨਵਸਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮਸਿਵਰਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਾਹਿਚਰਨਚਿ
ਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੀਆ॥ਤਿਤੁਨਾਮਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤਸਤਕਰਸੰਗਤਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮ
ਅਛਲਭਗਤਹਭਵਤਾਰਨਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੪॥ਨਾਮਕਿਤਸੰਸਾਰਕਿਰਣਰਵਸੁਰਤ
ਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਦਖਣਪੁਬਦੇਸਪਛਮਜਸਭਾਖਹਿ॥ਜਨਮਤਇਹੁਸਕਯਥਜਿਤਨਾਮਹਰਿਰਿਦੈ
ਨਿਵਾਸੈ॥ਸੁਰਨਰਗਣਗੰਧਰਬਛਿਆਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧਤੇਜੋਤਨੌਕਲਜੋੜਕਰਧਿ
ਆਇਓ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲਭਗਤਹਭਵਜਲਹਰਣਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੈਪਾਇਓ॥੫॥ਨਾਮਧਿਆਵਹਿਦੇਵਤੇ
ਤੀਸਅਰਸਾਧਕਸਿਧਨਰਨਾਮਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਿਹਨਾਮਸਮਾਧਿਓਹਰਖਸੋਗਸਮਸਰਕਰਸਹਾਰੇ॥ਨਾ
ਮਸਿਰੋਮਨਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰ॥ਸੋਈਨਾਮਪਦਾਰਥਅਮਰਗੁਰਤੁਸਦੀਓਕਰਤਾਰ॥੬॥
ਸਤਸੂਰਉਸੀਲਬਲਵੰਤਸਤਭਾਇਸੰਗਤਸਘਨਗਰੂਅਮਤਨਿਰਵੈਰਲੀਣਾ॥ਜਿਸਧੀਰਜਧੁ
ਰਧਵਲਧੁਜਾਸੇਤਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਸੰਤਪਿਆਰਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗ॥ਸਤਗੁਰੂਸੇਵਸੁ
ਖਪਾਇਓਅਮਰਗੁਰਕੀਤਉਜੋਗ॥੭॥ਨਾਮਨਾਵਣਨਾਮਰਸਖਾਣਅਰਭੋਜਨਨਾਮਰਸਸਦਾਚਾ
ਯਮੁਖਮਿਸਟਬਾਣੀ॥ਧਨਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਓਜਿਸਪਸਾਇਗਤਅਗੰਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮ
ਧਰੇਪਾਇਉਨਾਮਨਿਵਾਸ॥ਸਕਯਥਜਨਮਕਲਚਰੈਗੁਰਪਰਸਿਓਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸ॥੮॥ਬਾਰਿਜਕਰਦਾ
ਹਿਣੈਸਿਧਸਨਮੁਖਮੁਖਜੋਵੈ॥ਰਿਧਬਸੈਬਾਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇਰਸ
ਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖਹੁਭਗਤਉਚਰੈਅਮਰਗੁਰਇਤਰੰਗਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਨੀਸਾਣਸਚਉਕ
ਰਮਕਲਜੋੜਕਰਧਿਆਇਓ॥ਪਰਸਿਓਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕਸਰਬਇਛਤਿਨਪਾਇਓ॥੯॥ਚਰਨਤ
ਪਰਸਕਯਥਚਰਨਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਯ॥ਹਸਤਪਰਸਕਯਥਹਸਤਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਾਯ

ਜੈਹਤੁਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰਭਣੀਜੈ॥ਜੈਨਤਪਰਸਕਯਥਨੈਨਗੁਰਅਮਰਪਖੀਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣਤਾਪਰ
ਸਕਯਥਸ੍ਰਵਣਿਗੁਰਅਮਰਸੁਣੀਜੈ॥ਸਕਯਥਸੁਹੀਉਆਵੈਸੋਗੁਰਅਮਰਦਾਸਨਿਜਜਗਤਪਿ
ਤਾ॥ਸਕਯਥਸੋਸਿਰਜਾਲਪੁਭਣੈਜੋਸਿਰਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧੦॥ਤਿਨਨਰਦੁਖਨਭੁਖਤਿਨਰ
ਨਿਰਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਨਰਸੋਕਨਨਾਹੂਐ॥ਤਿਨਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਨਰਸੇਵਨਹਿਕਰਹਿਤਿਨ
ਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਨਰਦੁਲੀਚਾਬਹਹਿ॥ਤਿਨਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਨਰਸੰਸਾ
ਰਮਹਿਅਭੈਪਟਰਿਪਮਧਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹ॥
੨॥੧੧॥ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਬਯਣਮੁਹਿਇਕੁ
ਇਕੁਦੁਹੁਠਾਂਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿ
ਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾ
ਸਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂਇਕੁਲੋੜਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥
ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਹਿਜਾਣੀ॥ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਬ੍ਰੀਕਿ
ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਮੋਹਿਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲ੍ਯਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁ
ਰੁਅਮਰਦਾਸਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀ
ਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾ
ਗੁਰ ਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲਹੀਐਪਉਮੁਕਹਿ॥ਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਹਿ॥ਇਕੁ
ਬਿਨਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸ
ਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾ
ਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁ
ਣਕਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉ
ਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅ
ਪੰ ਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜ
ਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓ
ਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਅ॥੨॥੧੬॥ੴ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦ

ਰਸਨ ਗੁਣ ਸਿਖਹਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੇ ਉਬਰੇ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰਿ ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ
ਗਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਡੁਬੰਤੇ ਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿਰਮਲ ਅਵਤਾਰਿਓ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ
ਜਿਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥
ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ॥ ਜਬ
ਗੁਰ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਮੁਖ ਮੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮ
ਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤ
ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਨੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ
ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸੋ
ਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪ
ਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹਿ ਪਰਚਉ ਲਾਇਓ ॥ ਕਹਤਿਆ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ
ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਇਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਦਯਿ ਮਿ
ਲਾਇਓ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਰਹਿਓ ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਓ ॥
ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹਿ ਸਰਿ ਲੜਿਓ ॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿ
ਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਹ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁ
ਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁ
ਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਹ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ
ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥ ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆ
ਇਓ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ੍ਹ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ॥
ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਹ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ॥
ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ
ਭਰਿਆ ॥ ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦ

ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰਤੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥ ਸਤਗੁਰਮ
ਤਿ ਗੂੜ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮ ਰੰਗ ਚਲੂਲ ਭਇਆ ॥ ਜਾਗਾ ਮਨ ਕਵਲ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸਾ
ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਘਰਹ ਲਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਆਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸ
ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ ਅਨਭਉ ਉਨਮ
ਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥
ਕਵਿ ਕਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅ
ਪਾਰ ਰਿਦ ਅੰਤ੍ਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧ ਮਨਿ ਤਤ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ
ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮ
ਰ ਪਦ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤ ਦੂ
ਰੰਤਰ ਨਾਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸੰਜਮ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੀਲ ਸਨ
ਨਾਹ ਮਫੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰ ਬਜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍
ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ ਜਗ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕ ਧਿਆ
ਇਅਉ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜਿਨਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤ
ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ
ਅਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਅਥਾਹ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ
ਰਸ ਗੁਟੈ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰ ਸਹਜ ਸਮਾਇਅਉ ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤ ਗੁ
ਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਇਅਉ ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਅਪਰੰਪਰ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਸਾਇਅ
ਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਨਵ
ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਖ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣ ॥ ਸ
ਹਜ ਸਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ
ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਮਨ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ

ਸਭ ਕਲ ਰਵੈ ਤ੍ਰੈ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਜਾਇਆਉ ॥੯॥ ਜੋ ਜਸ ਧਾਰਸ ਹਿਜ ਵਛ ਦ੍ਰਮ ਸੰਤੋਖ ਸਰਾਇ ਦਰਉ
ਸਦਾ ਸੀਲ ਸਨਾਹ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਮਾਚਰਿਉ ਨਾਮ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦ ਬੋਹੈ ॥ ਅਜਨੀ ਭਲੁ ਅ
ਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ ਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰ ਬਾਸ ॥੧੦॥ ਗੁਰ
ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਸਬਦ ਲਗ ਭਵਜ
ਲ ਤਰੈ ॥ ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਨ ਗੁਰ ਪਾਇਆਉ ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮ ਜਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣ ਭਜ
ਕਲ੍ ਕਬ ਭੁਗਤ ਮੁਕਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਗ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥
ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਟੇਕ ਜਿਤ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗ ਸ
ਮਾਣੇ ॥ ਇਹ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਮ੍ ਹੂ ਰਸ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ ਜਨਕ ਸੋਇ ਜਿਨ ਮਨ ਰਥ ਧਰਿਆ ॥
ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰ ਭਰਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹ
ਜਨਕ ਰਾਜ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣ ਆਵੈ ॥੧੩॥ ਸਤਗੁਰ ਏਕ ਲਿਵ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ ਤਿਨ ਜਨ
ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟ ਧਾਰ ਸਬਦ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ਕਾਂ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਖੋਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗਿਆਨਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ਅਹਿਨਿਸ ਧਿਆਨ ਧਾਵੈ ਪ
ਲਕ ਨ ਸੋਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕੋ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰ ਜਾਵੈ ਨਾਮ ਸੋ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਗਿਆਨ ਦੁਰਮਤ ਖੋਵਹਿ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਇਕ ਲਿਵ ਮਨ ਜਪਹਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਧਰਮ ਕਰ
ਮ ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨ ਜਨ ਸੁਰ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ਹੈ ॥ ਫੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥ ਭਰਮ
ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ ਕਉ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤ ਧਿਆਈ ਹੈ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾ
ਰ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥੧੫॥ ਹਉ ਬਲ ਬਲ ਜਾਉ ਸਤਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾ
ਮ ਪਰ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਵਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰ ਕਰ ॥ ਫੁਨ ਮਨ ਬ
ਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨ ਅਨੰਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨ ਨਾਮ ਸੋ ਅਪਾਰ ਸਾਰ ਦੀਨੋ ਗੁਰ ਰਿਦ ਧਰ ॥ ਨਲ ਕਵ ਪਾਰਸ ਪਰ
ਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸ ਜਾਸ ਸਿਮ੍ਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀਉ ਹਉ ਬਲ ਬਲ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥੧੬॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਤਖਤ ਦੀ
ਅਨ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦ ਤਾਰਨ ਮਨੁਖ ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ
ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਓ ਨਿਧਾਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸ ਕੀਨੇ ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥
ਗੁਰ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਖੀ ਪਤ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥ ਸਭ
ਬਿਧ ਮਾਨਿਉ ਮਨ ਤਬ ਹੀ ਭਇਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਜ ਜੋਗ ਤਖਤ ਦੀਅਨ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੧॥੧੭॥ ਰ

ਰਾ॥ਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਧਰਤਅਰਵ੍ਯੋਮਅਰਪਵਨਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖ
ਨਿਸਸੂਰਦਿਨਸੈਲਤਰਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਨਰਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਅਧਾਰਿਓਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸ॥
ਸੋਈਏਕਹਰਿਨਾਮਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸ॥੧॥੧੦॥ਕਚਹੁਕੰਚਨਭਇਓਸਬਦ
ਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ॥ਬਿਖਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਹੋਯਉਨਾਮਸਤਿਗੁਰਮੁਖਭਣਿਅਉ॥ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲਨ
ਦਰਿਸਤਿਗੁਰਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਨਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨਗੁਰਕਹਿਓਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਅਉਦੁਖਦ੍ਰਿਤਨਕੇਗਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਜਿਨਹਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪ੍ਰੇਤਸੁਰਨਰਭਇਅ॥੨॥੧੧॥
ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਧਨਹਿਕਿਆਗਾਰਬਦੀਜੈ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਲਖਬਾਹਿ
ਕਿਆਕਿਜੈ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲਗਿਆਨਅਰਧਿਆਨਅਨੰਨਪਰਿ॥ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇਵਲ
ਸਬਦਸਾਖੀਸਚਘਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਜਪੈ॥ਦਾਸਭਟਬੇਨਤਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰਨਾਮਰਿਦ
ਮਹਿਧਰੈ॥ਸੋਜਨਮਮਰਨਦੁਹਥੇਰਹੈ॥੩॥੧੨॥ਗੁਰਬਿਨਘੋਰਅੰਧਾਰਗੁਰੂਬਿਨਸਮ
ਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨਸੁਰਤਨਸਿਧਗੁਰੂਬਿਨਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰਕਰਸਚਬੀਚਾਰਗੁਰੂਕ
ਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰਕਰਸਬਦਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰਨੈਨਬੈਨਗੁਰਗੁਰਕਰ
ਹੁਗੁਰੂਸਤਕਵਿਨਲਕਹਿ॥ਜਿਨਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੧
੩॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰਕਰਮਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਨਤਰਨਸਮਰਥਕਲਿਜੁਗਸੁਨਿਸਮਾਧਸਬਦਜਿਸ
ਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਨਾਸਸੁਖਦਾਇਕਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖਰਿਦੈਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਮੁਖਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਚਾਹਤਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰਕਰ
ਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੧੪॥ਗੁਰੂਮੁਖਦੇਖਗਰੂਸੁਖਪਾਇਓ॥ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰ
ਛਤਸਿਧਕਉਬਿਧਮਿਲਾਇਅਉ॥ਪੂਰਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਧਾ
ਇਓ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨਤੀਰਬਿਪਾਸਬਨਾਇਅਉ॥ਗਯਉਦੁਖਦੂਰਬ
ਰਖਨਿਕਉਗੁਰਮੁਖਦੇਖਗਰੂਸੁਖਪਾਇਅਉ॥੬॥੧੫॥ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਹਥਧਾਰਿ
ਅਉ॥ਗੁਰਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮਦੀਅਉਜਿਸਦੇਖਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰਿਓ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰ
ਇਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤਭਾਨਡਰਿਓ॥ਭਨਿਦਾਸਸੁਆਸਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਭੇਟਪਰਸ
ਕਰਿਓ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਹਰਿਸਤਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਹਥਧਾਰਿਅਉ॥੭॥੧੬॥੩੪॥ਅਬ
ਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰਆ
ਜ॥ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਾਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜ॥ਸੋਦਾਮਾਅਪਦਾਤੇ

ਰਾਖਿਆਗਨਕਾਪਤਿਤਪੁਰੇਤਹਕਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾ
ਜਾ॥੮॥੧੨॥੨੫॥ਝੁਲਨਾ॥ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥ਸਬਦਹਰਿਹਰਿਜਪੈ
ਨਾਮਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਅਹਿਨਿਸਰਸੈਸਤਿਕਰਜਾਨੀਅਹੁ॥ਫੁਨਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗਿਆਨੀਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈਧਰਹੁਪੰ
ਚਭੂਬਸਕਰਹੁਜਨਮਕੁਲਉਧਰਹੁਦੁਆਰਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ॥ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰ
ਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਜਪਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥ਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂ
ਜਪਸਤਕਰ॥ਅਗਮਗੁਨਜਾਨਨਿਧਾਨਹਰਿਮਨਧਰਹੁਧਿਆਨਅਹਿਨਿਸਕਰਹੁਬਚ
ਨਗੁਰਰਿਦੈਧਰ॥ਫੁਨਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹਮਜਨਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮ
ਸਚਰੰਗਸਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਵੈਰਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਰਸਕਰਤਦ੍ਰਿੜਭਗਤਿਹ
ਰਿ॥ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮਤਜਹੁਨਾਮਗੁਰਮੁਖਭਜਹੁਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਜਪਸਤਕਰ॥੨॥੧੪॥੨੭॥
ਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਕਰਹੁਹਰਿਪਾਈਐ॥ਉਦਧਿਗੁਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮ
ਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁਨਗੁਰਪਰਮਲਸਰਸਕਰਤਕੰਚਨਪਰਸਮੈਲਦੁਰਮਤਹਿਰਤ
ਸਬਦਗੁਰਧਿਆਈਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸਦਦੁਆਰਜਿਸਗਿਆਨਗੁਰਬਿ
ਮਲਨਾਮਨਿਰਬਾਣਨਿਧਾਨਹਰਿਉਰਧਾਰਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥੩॥੧੫॥
੨੮॥ਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ॥ਗੁਰੂਗੁਰਗੁਰੂਜਪਮੰਨਰੇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾ
ਧਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚਨਸੁਣਕੰਨਰੇ॥ਫੁਨਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰ
ਗੁਰਕਰਹੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨਜੰਨਰੇ॥ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖ
ਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਤਜਹੁਰਸਅੰਨਰੇ॥ਦਾਸਬੇਨਤਕਹੈਨਾਮਗੁਰਮੁਖਲਹੈ॥ਗੁਰੂ
ਗੁਰਗੁਰੂਜਪਮੰਨਰੇ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਾਹਿਬਸਭਊਪਰਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿਜੁ
ਗਿਜਿਨਧ੍ਰੂਪਰ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ॥ਹਸਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥ਅਲ +ਪਰ
ਖਰੂਪਜੀਅਲਖਿਆਨਜਾਈ॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਸਰਨਾਈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤ
ਜੀਅਧਾਰਹੁ॥ਮਾਨਸਜਨਮਦੇਹਨਿਸਤਾਰਹੁ॥ਗੁਰਜਹਾਜੁਖੇਵਟਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨਤ
ਰਿਓਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਿਕਟ
ਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਜਗਧਾਰੀ॥ਲਹਣੈਪੰਥਧਰਮਕਾਕੀ

ਆਪਾਅਮਰਦਾਸਤੁਲੇਕੈਦੀਆ।।ਤਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਸੋਢੀਸਿਰਛਤ੍ਰਫਿਰਾ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮਅਖੈਨਿਧਿਅਪਨਉ।।
ਅਪਨਉਹੁਹਰਿਨਾਮਅਖੈਨਿਧਿਕਹੁਜਗਤਗੁਰਸੇਵਕਰਫਲਲਹੀਆ।।ਧੰਨਿਕਹਿਜੋਚਰਨਸਰਨਸੁਖ
ਪਾਵੈਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਕਹੀਆ।।ਪਰਤਖਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਪੋਖਣਭਰਣੰ।।
ਸਤਗੁਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ।।੧।।੨੦।।ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ
ਬਾਣੀਸਾਧੂਜਨਜਪਹਿਕਰਬਿਚਿਤ੍ਰਚਾਉ।।ਅਨੰਦਨਿਤਮੰਗਲਗੁਰਦਰਸਨਸਫਲਿਸੰਸਾਰਗੰਗਾਗੁ
ਰਦਰਸਨਾਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਗਤੇ।।ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਨੀ।।ਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰ
ਗਿਆਨਰਤੇ।।ਰਘੁਬੰਸਤਿਲਕਸੁੰਦਰਦਸਰਥਘਰਮੁਨਿਜਨਬਾਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ।।ਸਤ
ਗੁਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ।।੨।।੨੧।।ਸੰਸਾਰਅਗਮਸਾਗ
ਰਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮਗੁਰੂਮੁਖਪਾਯਾ।।ਜਗਜਨਮਮਰਨਭਗਾ।।ਇਹਆਈਹੀਐਪਰਤੀਤ।।
ਪਰਤੀਤਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ।।ਤਜਮਾਇਆਮੋਹਿਲੋਭੁਅਰਲਾਲ
ਚਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ।।ਅਵਲੋਕਬ੍ਰਹਮਭਰਮਸਭਛੁਟਕਾਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਕਾਰਣਕਰਣੰ।।
ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ।।੩।।੨੨।।ਪਰਤਾਪਸਦਾਗੁ
ਰਕਾਘਟਘਟਪਰਗਾਸਭਯਾਜਸਜਨਕੈ।।ਇਕਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਾਤਹਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਾਤ
ਕਰੈਇਸਨਾਨਾ।।ਇਸਨਾਨਕਰੈਪ੍ਰਭਾਤਸੁਧਮਨਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਸਹਿਤਕਰੀ।।ਕੰਚਨਤਨਹੋਇਪ
ਰਸਪਾਰਸਕਉਜੋਤਸਰੂਪਧਿਆਨਧਰੰ।।ਜਗਜੀਵਨਜਗੰਨਾਥਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂ
ਰਬਹੁਬਿਧਬਰਨੰ।।ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸੇਵਅਲਖਗਤਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੰ।।੪।।੨੩।।
ਜਿਨਧ੍ਰਬਾਤਨਿਹਚਲਧ੍ਰੁਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ।।ਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁੰਦ੍ਰਰੁਦ੍ਰਇਕਖਿਨ
ਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਜਗਰਚਾ।।ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਮਚਾ।।
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬਸਭਊਪਰਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਗੁਰਸਚਾ।।੫।।੨੪।।ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ।।ਕਮਲਨੈਨਮਧਰਬੈਨਕੋਟਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਤਜਸੋਦਜਿਸਹ
ਦਹੀਭਾਤਖਾਹਿਜੀਉ।।ਦੇਖਰੂਪਅਤਅਨੂਪਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰ
ਖੇਲਪਾਹਿਜੀਉ।।ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮਹਾਥਕਹਹੁਕਉਨਮੇਟਸਕੈਈਸਬੰਮਗਿਆਨਧਿਆ
ਨਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ।।ਸਤਿਸਾਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੁਹੀ।।ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ।।੧।।੬।।੨੫।।ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰ

ਰਖਰਕਉਕਹੁਕਹਾਂਨੀਉ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਹਿਤਭੇਖਧਾਰਿਓਹਰਿਣਾਖਸਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਜੀਉ॥
ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਆਪਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਖੈਕਵਨਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤ
ਸਾਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੂੰਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨॥੭॥੩ਵਾ॥ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟਸੀਸਮੋਰਪੰਖਚਾ
ਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਵਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗੰਮਖੇਲਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕ
ਥਾਕਥੀਨਜਾਇ॥ਤੀਨਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੁਤਹਿਸਿਧਰੂਪਧਾਰਿਓਸਾਹਨਿਕੈਸਾਹਜੀਉ॥ਸਤਸਾ
ਚਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੂੰਹੀ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥ਸ
ਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿਛਲਨਿਸਬਲਮਲਨਿਭਗਤਫਲਨਿਕਾਂਨਕੁਆਰਨਿਹ
ਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹਦਲਰਵਿੰਦ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬ
ਭੂਤਆਪਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਿਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ॥ਜਨਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾ
ਕੈਕੂਲਖੇਲਖੇਲਿਓਜਿਨਗਿੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮਸਾਰਹੀਏਧਾਰਤਜਬਿਕਾਰਮਨਗਇੰਦ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਜੀਉ॥੪॥੯॥੩ਦੇ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰਸਤਜੀਉ॥ਗੁ
ਰਕਹਿਆਮਾਨਨਿਜਨਿਧਾਨਸਚਜਾਨਮੰਤ੍ਰਇਹੈਨਿਸਬਾਸਰਹੋਇਕਲਿਆਨਲਹਿਹੇਪਰਮ
ਗਤਜੀਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡਧੋਹਹਉਮੈਕਾਫੰਧਕਾਟਸਾਧਸੰਗਿਰਤਜੀਉ॥
ਦੇਹਗੇਹਤ੍ਰਿਆਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾਸਜਗਤਇਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਵਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰਮਤਜੀ
ਉ॥ਨਾਮਸਾਰਹੀਏਧਾਰਤਜਬਿਕਾਰਮਾਨਗਯੰਦ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਜੀ
ਉ॥੫॥੧੦॥੩ਦੇ॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗਹੁਜੁਗਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭਸਦਕਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਦਾ
ਸਲਾਮਤਕਹਨਸਕਹਿਕੋਊਤੂੰਕਦਕਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹਭ
ਇਓਮਨਮਦਕਾ॥ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਉਪਾਈਰਿਜਕਦੀਓਸਭਹੂੰਕਉਤਦਕਾ॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰ
ਜੁਗਹੁਜੁਗਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭਸਦਕਾ॥੧॥੧੧॥ਵਾਹਵਾਹਕਾਵਡਾਤਮਾਸਾ॥ਆਪੇਹਸੈਆ
ਪੇਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦਸੂਰਪਰਗਾਸਾ॥ਆਪੇਜਲਆਪੇਥਲਥੰਮਣਆਪੇਕੀਆਘਟਘ
ਟਆਪਿਬਾਸਾ॥ਆਪੇਨਰਆਪੇਫੁਨਿਨਾਰੀਆਪੇਸਾਰਆਪੇਹੀਪਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸੰਗਤਸ
ਭੈਬਿਚਾਰਹੁਵਾਹਿਵਾਹਕਾਵਡਾਤਮਾਸਾ॥੨॥੧੨॥੪੧॥ਕੀਆਖੇਲਵਡਮੇਲਤਮਾਸਾਵਾਹ
ਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥ਤੂੰਜਲਥਲਗਗਨਪਯਾਲਪੂਰਰਹਿਓਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ਮਾ

ਨੈਬੂਰਮਾਇਕਵਾਉਂਕ੍ਰਾਇਵਕਲਕਾ ਕਾਲ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨ ਖਚਨਾ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲ ਬਡ ਮੇਲ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥
੧੩॥੪੨॥ ਅਗਮ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸ ਕਉ ਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਧਰ ਧਿਆਨ
ਨਿਤਹਿ ਜਿਸ ਬੇਦ ਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮ
ਰਥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ ਜਗ ਕੀਆ ਜਨ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥੪੩॥ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਗਹਿ ਕਰੀਆ
ਧ੍ਰੂਵ ਬੁਧ ਸੁਮਤ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ ਫੁਨ ਧ੍ਰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕ
ਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚ ਸੁ ਅਵਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬੋਹਿਥ
ਬਡੋ ਕਲ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥੪੪॥ ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰ
ਤੇ ਜਸ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ ਮ
ਥੁਰਾ ਭਨ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਾਂ
ਜੌ ਚਰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥੪੫॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰ
ਗ ਪ੍ਰਗਟਤ ਦਿਨ ਆਗਰ ॥ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰੈ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗ
ਰ ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥੪੬॥ ਜਾ
ਕਉ ਮੁਨ ਧਿਆਨ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੂੰ ਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ ਬੇਦ ਬਾ
ਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚ ਜਸ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕਉ ਸਿਵ ਮੁਨ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕਉ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ ਸੋ ਤਿ ਸਤਗੁਰ
ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥੪੭॥ ਨਾਮ
ਨਿਧਾਨ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਗਤ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸ ਭਟਕ ਭ੍ਰਮ
ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤ ਲੁਭਤ ਅਲ ਸਮੂਹ
ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥ ਬਿਦ੍ਯਮਾਨ ਗੁਰ ਆਪ ਥਪ੍ਯਉ ਥਿਰ ਸਾਚਉ ਤਖਤ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥
੬॥੪੮॥ ਤਾਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀਅਉ ਸਮਰਥ ॥ ਫੁਨ ਕੀਰਤਵੰਤ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਰਿਧ ਅਰ ਸਿਧ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥ ॥ ਦਾਨ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤ ਮਹਾਬਲ ਸੇਵਕ ਦਾਸ

ਕ੍ਰਿਹਿਓਇਹੁਤਬਾਤਹਾਂਕਰਾਂਪਰਵਾਹਿਕਾਹੂੰਕੀਜਾਨੈਸੀਸਧਾਰਿਓਗੁਰਹਥਾ ॥੭॥ ਪੂਨਿ ਤੀਨਭਵਨਿਭਰਪੂਰਰਹਿਓ
ਸੋਈ ॥ ਆਪਨਸਰਸਕੀਅਉਨਜਗਤਕੋਈ ॥ ਆਪੁਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਾਇਓ ॥ ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰ
ਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਓ ॥ ਪਾਇਓਨਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਚਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੇ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅ
ਮਨਿਧਿਆਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮੈਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੧॥੫੦॥
ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ ॥ ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀ
ਅਗਮਗਿਆਨਿਰਸਿਰਸਿਓਹੀਅਉ ॥ ਗੁਰਿਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹਿਵਾਹਿਕਰਿਧਿ
ਆਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮੈਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥ ਨਾਰ
ਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ ॥ ਅੰਬਰੀਕੁਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁ
ਕਬੀਰੁਭਣੰ ॥ ਤਿਨਕਉਅਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਯਉ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਰਾਮ
ਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮੈਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੩॥੫੨॥ ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਨਰ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਆਉਜੁਤਿਣੰ ॥ ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਤਿਨਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਿਯਉਜੁਖਿਣੰ ॥
ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰਸਪਾਰਸਸਰਬਲਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯ
ਜਗਮੈਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੪॥੫੩॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਨਯਨਕੇਤਿਮਰ
ਮਿਟਹਿਖਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿ
ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਹੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ ॥
੫॥੫੪॥ ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਓਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ ॥ ਤਾਤੇਗਉਹਰੁ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧਿਆਰਕੋਨਾਸੁ ॥ ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥
੫੫॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਓਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨ
ਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ ॥ ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਬੀਰਤ੍ਰਿਲੋਚਨਨਾਮੁਲੈ
ਤਉਪਜਿਓਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਹਪੇਖਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥੫੬॥
ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨਿਓਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ ॥ ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯੋਸਾ

ਇਰੁਤਿਨਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ਸੋ
ਢੀਸ੍ਰਿਸਟਸਕਲਤਾਰਨਕਉਅਬਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩॥੫੭॥ਹਮਅਵਗੁ
ਣਿਭਰੇਏਕੁਗੁਣਨਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਿਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥
ਇਕਅਰਦਾਸਭਾਟਕੀਰਤਿਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ॥੪॥੫੮॥ਮੋਹਿਮਲਬਿਵ
ਸਿਕੀਅਉਕਾਮਗਹਿਕੇਸਪਛਾੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅਪਮਾਨਸਿਉਝਾੜ੍ਯਉ॥ਜਨਮ
ਕਾਲੁਕਰਜੋੜਿਹੁਕਮਜੋਹੋਇਸੋਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰੁਬੰਧਿਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ਸਿਰਿਆਤ
ਪਤੁਸਚੌਤਖਤੁਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁਤੁਬਲਿ॥ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੂਅਟਲੁਰਾਜਿਅਭਗੁ
ਦਲਿ॥੧॥੫੯॥ਤੂਸਤਿਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿ
ਖਸੇਵੰਤਧੁਰਹਧੁਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਹ॥ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਣ
ਜਰਾਜੰਮਿਹਿਆਰੋਅਹ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਥਿਰੁਥਪਿਅਉਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣ
ਅਘਅੰਤਕਬਦੈਨਸਲ੍ਯਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣ॥੨॥੬੦॥ਸਵਯੇਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ॥੫
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਨਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕਵਲਰਿਦਿਧਾਰੰ॥ਗੁਰੁਅਰਜਨਗੁਣਸ
ਹਜਿਬਿਚਾਰੰ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਘਰਿਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੀਆਸਾ॥ਤੈਜਨ
ਮਤਗੁਰਮਤਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਓ॥ਕਲ੍ਯਜੋੜਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓ॥ਭਗਤਿਜੋਗਕੌਜੈਤਵਾਰੁ
ਹਰਿਜਨਕੁਉਪਾਇਓ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਪ੍ਰਗਾਸਿਓਹਰਿਰਸਨਬਸਾਇਓ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗ
ਦਅਮਰਲਾਗਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਓ॥ਗੁਰੁਅਰਜਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਭਗਤੁਉਤਰਿਆਇਆ
॥੧॥ਬਡਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਆਉਰਿਦਿਸਬਦੁਬਸਾਇਅਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਸੰਤੋਖਿਆਉਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦਰਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰੁਅ
ਰਜਨੁਘਰਿਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਅਨਭਉਠਹਰਾਇਅਉ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗੁ
ਆਲੀਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਚੁਨੀਵਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਿਲੀਣਾ॥ਗੁਰੁਅਰਜਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪਰੰਪਰੁਬੀਣਾ॥੩॥ਖੇਲੁਗੂੜਉਕੀ

ਰਹਰਿਗਾਇਸੰਤੋਖਸਮਾਰਿਰਿਧਾਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਸਮਾਣਿਓ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਵਿਅਉਸੁਜਸਕ
ਲ੍ਹਕਵੀਆਣਿਬਖਾਣਿਓ॥ਗੁਰਨਾਨਕਿਅੰਗਦਵਰਿਉਗੁਰਿਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧਾਨਾ॥ਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸਅਰਜਨਵਰਿਉਪਾਰਸਪਰਸਪ੍ਰਮਾਣ॥੪॥ਸਦਾਜੀਵਨਿਅਰਜਨਅਮੋਲਆ
ਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਭੈਭੰਜਨਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰਅਪਰਅਨਭਵਉ॥ਅਗਾਹਗਹਣਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਦ
ਹਣਸੀਤਲਸੁਖਦਾਤਾਉ॥ਆਸੰਭਉਉਦਵਿਆਉਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆ
ਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਇਆਉ॥ਧਨਧਨਗੁਰਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜਿਨਪਾਰਸਪ
ਰਸਿਮਿਲਾਇਅਉ॥੫॥ਜੈਜੈਕਾਰਜਾਸਜਗਅੰਦਰਮੰਦਰਭਾਗਜੁਗਤਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁ
ਰਪੂਰਾਪਾਇਅਉਬਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰਸਹਤਾ॥ਭੈਭੰਜਨਪਰਪੀਰਨਿਵਾ
ਰਨਿਕਲਸਹਾਰਤੋਹਿਜਸਬਕਤਾ॥ਕੁਲਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜ
ਨਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥ਧ੍ਰਮਧੀਰਗੁਰਮਤਿਗੰਭੀਰਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦਸਾਰ
ਹਰਿਸਮਉਦਾਰਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਮਨਚਾਹੁਨਹੁਟੈ॥ਸਤ
ਵੰਤਹਰਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰਨਵਨਿਧਾਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਅਰਜਨਤਨਸਰਬਮੈਸਾਹਿਜਚੰਦੋਆਤਾਣਿ
ਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨਤੈਕਲਉਚਰੈਰਾਜਜੋਗਰਸਜਾਣਿਓ॥੭॥ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਉਲਖ
ਮੈਅਲਖਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਗਤਿਗਹੀਰਸਤਿਗੁਰਪਰਚਾਇਅਉ॥ਗੁ
ਰਪਰਚੈਪਰਮਾਣਰਾਜਮੈਜੋਗਕਮਾਇਅਉ॥ਧੰਨਧੰਨਗੁਰਧੰਨਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾ
ਇਅਉ॥ਗੁਰਗਮਪਰਮਾਣਅਜਰਿਜਰਿਓਸਰਸੰਤੋਖਸਮਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜ
ਨਕਲਚਰੈਤੈਸਹਿਜਜੋਗਨਿਧਪਾਇਅਉ॥੮॥ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅ
ਪਾਰਗੁਰੂਸੂਰਸਬਦਹਉਮੈਨਿਵਾਰਿਓ॥ਪੰਚਾਹਰਿਨਿਦਲਿਆਉਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਸਹਾ
ਰਉ॥ਹਰਿਨਾਮਲਾਗਜਗਉਧਰਉਸਤਿਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕ
ਲਉਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸਦੀਪਾਇਅਉ॥੯॥ਸੋਰਠੇ॥ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਰਖਪਰ
ਮਾਣਪਾਰਥਉਚਲੈਨਾਹੀ॥ਨੇਜਾਨਾਮਨਿਸਾਨਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਵਾਰਿਓ॥ਭਵਜਲ
ਸਾਇਰਸੇਤਨਾਮਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ॥ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤਨਾਮਲਾਗਜਗਉਧਰਿਓ॥੨॥
ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਸਤਿਗੁਰਤੂਠੈਪਾਇਆ॥ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਕਾਮਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀ

ਪਹਲੀ॥੨॥੭॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਹਰਿਆਪਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਇਓ॥ਤਾਂਤੇਅੰਗਦੁਭਇਓਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਇ

ਆਉ॥ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰਸਤਿਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਅੰਮ੍ਰਿਤਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰ

ਮਹਿਦੀਆਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣਾ॥ਮੂਰਤਿਪੰਚਪਰ

ਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰਅਰਜਨਪਿਖਹੁਨਯਨਾ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਸੰਤੋਖਧਾਰਿਓਉਰਿ॥ਆ

ਦਿਪੁਰਖਪਰਤਖਿਲਿਖਿਓਅਛਰਮਸਤਕਿਧੁਰਿ॥ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜਭੂਅਮੰਡਲ

ਛਾਇਅਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਸਪਰਸਗੁਰੂਗੁਰੂਕਹਾਇਓ॥ਭਨਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸਦਾਥਿ

ਰਲਾਇਚਿਤਸਨਮੁਖਰਹਹੁ॥੨॥ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤਬਾਸੁਰਰਯਨਬਾਸਜ

ਕਉਹਿਤਨਾਮਸਿਉ॥ਪਰਮਅਤੀਤਪਰਮੇਸਰਕੈਰੰਗਰੰਗੇਬਾਸਨਾਤੇਬਾਹਰਿਪੈਦੇਖੀਅਤਧਾ

ਮਸਿਉ॥ਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮਲਾਗੋ॥ਬਿਨਭਗਵੰਤਰਸਨਾਹੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ॥ਮਥ

ਰਾ ਕੋਪ੍ਰਭਸਰਬਮਇਅਰਜਨਗੁਰਭਗਤਕੈਹੇਤਪਾਇਓਰਹਿਓਮਿਲਰਾਮਸਿਉ॥੩॥ਅੰਤਨਪਾ

ਵਤਦੇਵਸਭੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗ॥ਫੁਨਬੇਦਬਿਰੰਚਿਬਿਚਾਰਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪਨਛ

ਡਿਓਇਕਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਪ੍ਰਭੁਕੋਜਨਦੀਨਦਇਆਲਹੈਸੰਗਤਸ੍ਰਿਸਟਨਿਹਾਲਕਰੀ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂ

ਜਗਤਾਰਨਿਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜਨਮਾਹਿਧਰੀ॥੪॥ਜਗਅਉਰਨਜਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾ

ਰਉਜਾਗਰਆਨਕੀਉ॥ਤਿਨਕੈਦੁਖਕੋਟਕਦੂਰਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪੀਅਉ॥ਇਹਪ

ਧਤਿਮਤਚੂਕਹੁਰੇਮਨਭੇਦਬਿਭੇਦਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨ

ਅੰ ਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਲੀਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਬਹੁਧਾਇਅਉ॥

ਕਲਘੋਰਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਬੂਡਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਹੈਨਹੀਰੇਪਛਤਾਇਅਉ॥ਤਤਬਿਚਾਰਯਹੈਮਥੁਰਾ

ਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰਬਨਾਇਅਉ॥ਜਪਓਜਿਨਅਰਜਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਸੰਕਟਜੋਨਗ

ਰਭਨਹੀਆਇਅਉ॥੬॥ਕਲਸਮੁੰਦ੍ਰਭਏਰੂਪਪ੍ਰਗਟਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨ॥ਬਸਹਿਸੰਤ

ਜਿਸਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨ॥ਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸਬਿਨਅਵਰਨਕੋਈ॥ਮਨਬਚ

ਜਿਨਜਾਣਿਓਭਇਓਤਿਹਸਮਸਰਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸਰੂਪੀਰਹਿਓਭਰਿ॥

+ਤ ਭਨਮਥੁਰਾਕਛੁਭੇਦਨਹੀਗੁਰਅਰਜਨਪਰਤਖਹਰਿ॥੭॥੧੯॥ਅਜੈਗੰਗਜਲਅਟਲਸਿਖ

ਸ+ ਸੰਗਤਸਭਨਾਵੈ॥ਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਗਾਵੈ॥ਅਜੈਚਵਰਸਿਰਢੁਰੈਨਾਮਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਮੁਖਲੀਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜਨਸਿਰਛਤ੍ਰਆਪਪਰਮੇਸਰਦੀਅਉ॥ਮਿਲਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮ

ਰਗੁਰੁਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਹਰਿਪੈਗਇਅਉ॥ਹਰਿਬੰਸਜਗਤਜਸਉਚਰੈਸੁਕਵਨਿਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਇਅਉ॥ ੬੧੦
੧॥ਦੇਵਪੁਰੀਮੈਗਇਓਆਪਪਰਮੇਸਰਭਾਇਅਉ॥ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਨਦੀਅਉਸ੍ਰੀਗੁਰਤਾਹਬੈਠਾਇਅ
ਉ॥ਰਹਸਕੀਅਉਸੁਰਦੇਵਤੋਹਿਜਸਜੈਜਯੰਪਹਿ॥ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਕੰਪਹਿ॥ਕਾ
ਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰਹੁਕੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਿਨਪਾਇਅਉ॥ਛਤ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਪ੍ਰਿਥਵੀਗੁਰਅਰਜਨਕੋ
ਦੇਆਇਅਉ॥੨॥੨੧॥ਸਵੈਯੇਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੪੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਵਾਰਦਧੀਕਮਹਲਾ੧॥
ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹਿਰੀਗੰਭੀਰੀ॥ਸਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿਲ
ਗਾਗਿੜਵੜੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠੁਮੈਮੁੰਧਨਗਰਬੁਥਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਮੁੰਧੇ
ਹਰਣਾਖੀਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰੁ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਞਾਣਿਕੈਤਾਂਕੀਚੈਵਾਪਾਰੁ॥ਦੋਹੀਦਿਚੈਦੁ
ਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾਂਕੂੰਜੈਕਾਰੁ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣਮਿਲਹਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰੁ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜ
ਣਾਐਸਾਹਸਣੁਸਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜਿਦਿਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿ
ਬੁਝਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰਨਕਲ॥ਤਾਹੂਖਰੇਸੁਜਾ
ਣਵੰਞਾਏਨੀਕਪਰੀ॥੩॥ਝੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨਿਲਖੇਸਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆ
ਲਾਇਬੇੜੇਡੁਬਣਿਨਾਹਿਭਉ॥੪॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੈਸੀਹੋਈ॥ਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈ॥ਭਾ
ਈਬੰਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕਾਰਣਿਦੀਨੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਹੈਹੈਕਰਿਕੈਓਹਿਕਰੇਨਿ॥ਗ
ਲਾਪਿਟਨਿਸਿਰੁਖੋਹੇਨਿ॥ਨਾਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਰੇਮਨ
ਡੀਗਿਨਡੋਲੀਐਸੀਧੈਮਾਰਗਿਧਾਉ॥ਪਾਛੈਬਾਘੁਡਰਾਵਣੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ਸਹਸੈਜੀ
ਅਰਾਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅਵਰੁਨਢੰਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥
ਬਾਘੁਮਰੈਮਨੁਮਾਰੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬਹੁੜਿਨਮਰਣਾ
ਹੋਇ॥ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾ
ਲਿ॥੮॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖ
ਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁ
ਗੁਰਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵ

ਗੁਣੀਰੰਜਤੁਰੀਰੀਧਾਇਓ॥ਸਰਵਰਹੰਸਨਜਾਣਿਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁ
ਗਿਆਨੀਰੰਗ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰਗੁਰਮੁਖਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਿਰਮਲਨਾਵਣਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰ
ਥਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਫਲਕਿਆਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਨਭਾਉ॥ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈ
ਜਾਂਮਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵੇਖਣਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਲਾਹਿਤੂੰਹੋਰਹਉ
ਮੈਆਵਉਜਾਉ॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਮਰੈਜੀਵਣ
ਨਾਹੀਤਾਂਣਾ॥ਚੋਟਾਸੇਤੀਜੋਮਰੈਲਾਗੀਸਾਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਂਪਰਵ
ਣਾ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮਨਨਿਕਲਾਇਆਤਿਨਸੁਜਾਨ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣਜਿਕ
ਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥
ਪਰਮਜੋਤਿਜਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦਨਜਾਣਨੀ॥
ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜ
ਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਨਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਨਬੁਧਅਕਲ
ਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਖਰਜੋਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬਕਰੰਨਿ॥੧੫॥
ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਮਾਵੈਕਰਮ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈ
ਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥੧੬॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸ
ਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਆਪ
ਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੭॥ਤਨਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਪੈਰੀਕਿਆ
ਫੇੜਿਆਅੰਦਰਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟਨਕੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਤੇਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰ
ਧਰਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਪੈਰਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰਦੀਜੈਕਾਂਣਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾ
ਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣਨਜਾਪੈਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥ਗਿ
ਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨਗਿਆਨਧਰਮ
ਬਿਨਧਿਆਨ॥ਸਚਬਿਨਸਾਖੀਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦਨਹੀਇਵ
ਹੀਗਲੈ॥੨੪॥ਰਾਮਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਬਲਅਧਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮ
ਨਤਨਜੁਧਅਪਾਰ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾ ੬੧

ਕਰਣਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਾ ॥੨੫॥ ਮਨ ਮੈ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗਾ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਅਰ
ਧੀਆ ਆਇ ਕਰਮਿ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਭੂਲਾ ਦੈਤ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਂਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰ
ਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮਾ ॥੨੬॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ਤੋਟਿ ਨ ਅੰਨੀ ॥ ਉਦੋਸੀਅ ਘ
ਰਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰਿ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖ
ਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀਆਂ ॥੨੯॥ ਪਰਬਤ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ
ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰ
ਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗੁਣ ਵੰਨਿ ॥੩੦॥ ਰਾਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜੀ
ਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ
ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ
ਘਣੇਰੀਆ ਅੰਧੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਐ ॥੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥ ਫਿਟ
ਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮਾ ॥ ਸਭ ਬੁਧੀ
ਜਾਲੀਆਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੂਰੇ ਕਾ
ਕੀਆ ਪੂਰਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੧॥
ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥
੨॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਹੋ
ਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਆਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚੁ ਅਖਰ
ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥ ਮਾਥੇ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇ
ਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ
ਮਾਇਆਂ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਅਨਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ
ਭੀ ਸਚ ਸਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਇਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਜੇਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤ

ਗਤਹਸਾੜਮੋਇ॥ਜਹਰੇਖਾਤੁਹਇਕੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੮॥ਦੁਖਵਿਸਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਜੇਮਨਿਵਸਾ
ਏਕੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਹੁਕਮੁਕਰਤੇਖਪਗਏਖੂਹਣ
ਲਖਿਆਸਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਸੇਉਬਰੇਸਚੇਸਬਦਿਅਲਖਾ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਜਨਲਾਗਹੁਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲ
ਊਜਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੋਰਪਾਤਸਾਹੀਆਕੂੜੀਆਨਾਮਰਤੇਪਤਸਾਹਿ॥੧੦॥
ਜਿਉਪੁਰਖੈਘਰਿਭਗਤੀਨਾਰਿਹੈਅਤਿਲੋਚੈਭਗਤੀਭਾਇ॥ਬਹੁਰਸਸਲਾਣੇਸਵਾਰਦੀਖਟਰਸਮੀਠੇਪ
ਾਇ॥ਤਿਉਬਾਣੀਭਗਤਸਲਾਹਿਦੇਹਰਿਨਾਮੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਨੁਧਨੁਆਗੈਰਾਖਿਆਸਿਰੁਵੇਚਿਆਗ
ਰਆਗੈਜਾਇ॥ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰਭਲੋਚਾਪੂਰਿਮਿਲਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਕਿ
ਤੁਖਾਧੈਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਕਲਜੁਗਨਾ
ਨਕਾਜੋਚਲੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿ
ਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਮਨਿਪਵੈਤਾਂਹਰਿਰਸਿਲਾਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਮਿਲੈਧੁਰਿਲਿ
ਖਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੧੩॥ਆਇਆਮੋਹਿਜਗਭਰਮਿਆਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮਨਹਿਰਲਇਆਮਨਮੁਖਅੰਧਾਲੋਇ॥ਗਿਆਨਖੜਗਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇਗੁਰਮਤਿ
ਜਾਗੈਸੋਇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਨਾਮਹੀਨਨਕਟੇਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਬਹਿਰੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੧੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁ
ਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਗੁਣਉਚ
ਰੈਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਤਰਿਸਹਜੁਹੈਮਨੁਚੜਿਆਦਸਵੈਆਕਾਸਿ॥ਤਿਥੈਊਂਘਨਭੁਖਹੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸੁਖਵਾਸੁ॥
ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਥੈਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੬॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਚੋਲੜਾਸਭ
ਗਲਿਆਏਪਾਇ॥ਇਕਿਉਪਜੈਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਇਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੁ
ਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੭॥ਜਿਨਕਉ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮਤਿਹੈ
ਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇ

ਸਭੁ ਧਰਮਰਾਇ ਦੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨ ਸਤਗੁਰ ਜਮਕਾਲ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰ ਨ ਆ
ਵਈ ਜਰ ਪਹੂਚੈ ਮਰ ਜਾਇ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹ ਹੇਤ ਹੈ ਅੰਤ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਇ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਨਾਮ ਵਸੈ ਮਨ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਸਮਾਇ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਿਉ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਹੈ ਸਬਦ ਨ
ਕਢਹਿ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਖੋਇ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਲੇ ਤਿਨ ਮੈ ਅ
ਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸੁਧ ਨਹੀ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਗਾਸ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰ ਗੁਰ ਸਬਦ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸ॥
ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕਾ ਦਾ
ਸ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਰਪ ਹੈ ਜਗ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖ ਮਾਇ॥ ਬਿਖ ਕਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁ
ਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦ ਮੁਖ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ਮਿਲ ਸਤਗੁ
ਰ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਬਿਖ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸੋ
ਭਾ ਪਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ॥੨੨॥ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਵੈਰ ਹੈ ਨਿ
ਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰਚਾਇਦਾ ਆਪਣੈ ਘਰ ਲੂਕੀ ਲਾਇ॥ ਅੰਤਰ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਅਨਦਿਨ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਹਿ॥ ਕੂੜ ਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਬਿਖ ਮਾਇ
ਆ ਕਾਰਣ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰ ਘਰ ਘਰ ਪਤ ਗਵਾਇ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮ ਤਿਸ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੇ ਆਪ ਖੁਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨ ਜਿਨ ਨਾਵਹੁ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪ ਮਿ
ਲਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਲਾਗੈ ਪਾਇ॥੨੩॥ ਨਾਮ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਜਮਪੁ
ਰ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਸੁਖ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ॥੨੪॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨ ਭਇਆ
ਆਨੰਦ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਭੇਟਿਆ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੫॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਗਹਿ ਵਾਪਾਰ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਸਬਦ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚ ਸਚ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ॥ ਜਮ
ਕਾਲ ਨੇੜ ਨ ਆਵਈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨ ਹੋ

ਬੋਲੇ

ਰਮੀ ਸਾਗਾ ੨੬ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਨ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜ
ਾਉ ॥ ੨੭ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾ
ਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸ
ਮੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾ
ਰ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ
ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥
ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ ॥ ੩੦ ॥
ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ
ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜ
ਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁ
ਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ
ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋ
ਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸ
ੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ
ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾ

ਗਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਹਿਤ੍ਰਿਪਤੁਹੋਇਇਹਹਰਿਕੈਨਾਉਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਰਿ॥੩੫॥ਬਿਨੁਨਾਮਬੰਧੈਜਗਤੁਬਉਰਾਇਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰ
ਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਾਖੀਬਣਤਬਣਾਇ॥੩੬॥ਹੋਮਜਗਸ
ਭਿਤੀਰਥਾਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲੀਐਮੈਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾ
ਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੩੭॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾਲੋਭੁਵਿਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅਸਥ
ਰੁਨਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਰ॥ਵਡਭਾਗਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਾਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਬੀਚਾਰ॥੩੮॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੩੯॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀ
ਜੈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਤਿਥੈਧੁਹੈਜਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੈਮੁਖਿਕਾਲਖ
ਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਲੋਭੀਆਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹ
ਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪੦॥ਧੁਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥ਚੁਗਲ
ਨਿੰਦਕਭੁਖੇਰੁਲਿਮੁਏਇਨਹਥੁਕਿਥਾਊਪਾਇ॥ਬਾਹਰਿਪਾਖੰਡਸਭਕਰਮਕਰੈਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥
ਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜੋਬੀਜੀਐਸੋਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਭਾਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾ
ਇ॥੪੧॥ਮਨਆਵਣਜਾਣੁਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿਅ
ਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਤਬਨਰੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਬਹੁਭਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਕਰਾਂਉ
ਪਰਿਚੇਤਿਆਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਓਹਿਉਧਰੇਸਭਕੁਟੰਬਤਰੇਪਰਵਾਰ॥੪੨॥ਸਬਦਿ
ਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਮੁਆਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਆਅਪੁਨਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖੁਰੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੋਹੋਇ॥੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਧਿਆਨੁ॥ਓਹਿਬਿਬੇਕਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਮਾਨਿ॥ਤਿ
ਨਾਨਦਰੀਇਕੋਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥੪੪॥ਮਨਮੁਖੁਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਸਮਾਨ
ਹੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਂਹੀ॥ਗੁਰਮੁ

ਧਾਹਿ ਨੀਰ ਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੁਭਾਇ। ਜਿਨਾ ਮੈਲ ਪਤੰਗ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲਨਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ। ਮਨਮੁਖ ਜੂ
ਠਨੁ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ।੪੫। ਬੁਰਾ
ਕਰੈ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ। ਆਪਨੜੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ। ਮਨਮੁਖ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਹੋ
ਇ ਤਿਸ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ।੪੬। ਜਿਨਾ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਸੇਵਿ
ਓ ਸਬਦ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰ। ਓਹਿ ਮਾਣਸ ਜੂਨ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਵਾਰ। ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿ
ਆਨ ਨ ਧਿਆਨ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰ। ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ
ਵਾਰ। ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਹ
ਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰ।੪੭। ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਨਾਲ। ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਰਜਾਲ। ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮ ਸਮਾ
ਲ। ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਲਧਾ ਭਾਲ। ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਖੋਜਿਆ
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲ।੪੮। ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾ
ਰ। ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ।੪੯। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨ। ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨ। ਗੁਰਮੁਖ
ਕਮਲ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਛਾਨ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ।੫੦। ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਤਨ ਮਨ ਸਉਪੇ ਜੀਅ
ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮ ਫਿਰਾਇ। ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਇ। ਏਵਡ ਧਨ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡ ਸਚਾ ਨਾਉ। ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ।
ਪੈਨਣ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦਿ ਆਪੇ ਖਾਹਿ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹੀ
ਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਤਾ
ਪਾਹਿ। ਇਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਨਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹਿ। ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈ
ਸਨਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਸ ਧੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ। ਤਿ
ਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ।੫੧। ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸਚੀਆ ਜੋ ਗੁਰ
ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ। ਅਨਦਿਨ ਆਨੰਦ ਰਹੰਨਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ।੫੨।
ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚ ਦਾੜੀਆ ਮੁਖ ਬੋਲੈ ਸਚ ਕਮਾਇ। ਸਚਾ ਸਬਦ ਮਨ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾ

ਏ ਸਚੀ ਗੁਰਸੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ
ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਹਿ ॥
੫੩ ॥ ਬਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂ
ਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜਿ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰ
ਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚਹਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਹਿ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ
ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ
ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ ਬਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇ
ਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿ
ਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇੰ
ਦੁ ਵਰਸੈ ਮੈਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪ
ਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੇ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
ਭੈ ਕਾ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਉ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛ
ਡਾਇ ॥੫੭॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਭ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਤਿਥੈ ਭਉ ਉਕਰੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਮਨਿ ਨ ਆਵਈ ਪਹੁ ਨ ਸਕਹਿ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਕਾਰੀਏ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੫੮॥ ਬਬੀਹਾ ਸਗਲੀ
ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਅਕਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੁਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ
ਅਰਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੯॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੬੦॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ
ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੧॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿ
ਆ ਹੋਇ ॥੬੨॥ ਬਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੂੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ

ਧਣੀ ਸਮਰਥਾ ॥੬੨॥ ਹਰਿ ਹਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂੰ ਕਰੈ ਬੈਲੈ ਲੈ ਭੁਲੀਆ ਬਾਣ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਕਾਹ ਜੂ ਠਹੈ ਕਿਆ ਭੂਲੀ ਕਰੇ
ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਹੁ ਮਿ
ਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆ
ਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪ
ਰਵਾਣੁ ॥੬੪॥ ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥
ਮਨਮੁਖ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ
ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਭੁਲਿਆ ਆਪਿ ਸ
ਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੬੮॥੬੭॥
੬੫॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰ
ਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂ
ਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ
ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹਉ ਢੂੰਢੇਦੀ ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ
ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜ
ਣੁ ਆਵਏ ॥ ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥ ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ

ਧਣੀਐਜੋਸੋਪਿਰੀਰਖਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਗਹਿਹੋਇਇਕਿਆਲਤਾਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲਾਵਦੇ॥੫॥ਅੰਤਰਜੋਰਹਉਮੈਤ
ਨਮਾਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਨਦਰਕਰੇ
ਜਿਸਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਗੁਰਕਾਦਰਸਨਸਫਲਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲਪਾਇ॥ਜਿਨੀ
ਸਤਗੁਰਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸਹੈਜੋਅਨਦਿਨਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਜਿਨਾ
ਪਿਰੀਪਿਆਰਬਿਨਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤੀਐ॥ਨਾਨਕਮਿਲੈਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਇਹੁਮਨਰਹਸੀਐ॥੭॥ਜਿ
ਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹਰੇ॥ਜਾਂਸਹੁਦੇਖਨਆਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਭੀਹਰੇ॥੮॥ਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖਅੰਤਰਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਮਾਇਆ॥੯॥ਗੁਰਮਖਸਚੀਆ
ਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚਾਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨਰਹਹਿਅਨੰਦਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਈਐ॥੧੦॥ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਆਰਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ਕਬਹੂੰਨਹੋਵੈਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧੧॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਸਚਾਨੇਹੁ
ਕਿਉਜੀਵਨਪਿਰੀਵਿਹੂਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਮੇਲੇਆਪਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧੨॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮ
ਪਿਆਰਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮਕਰਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮਹਰਿ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁ
ਖਹਸੈਗੁਰਮੁਖਰੋਵੈ॥ਜਿਗੁਰਮੁਖਕਰੈਸਾਈਭਗਤਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੁਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਨ
ਕਪਾਵੈਪਾਰ॥੧੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤ
ਸਚੈਦਰਬਾਰ॥ਤਿਨਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਬਖਸੇਕਰਤਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਆਪਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰ॥੧੫॥ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੜੀਸੁਖਸਾਰ॥
ਨਦਰਕਰੇਜਿਸਆਪਣੀਤਿਸਲਾਏਹੇਤਪਿਆਰ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਗਿਆਭਉਜਲਤਰੈਸੰਸ
ਾਰ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲਪਾਇਸੀਅੰਤਰਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭੁਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰ॥੧੬॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤਲਾਇ॥ਪੁਤ
ਕਲਤੁਕੁਟੰਬਹੈਮਾਇਆਮੋਹਵਧਾਇ॥ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ॥
ਬਿਨਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋਹਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹਮਾਇਆਵਿ
ਛੁੜਸਭਜਾਇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਹੁਕਮਮੰਨੇਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇ॥ਹੁਕਮੋਸੇਵੇਹੁਕਮੋਅ
ਰਾਧੇਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਇ॥ਹੁਕਮਵਰਤਨੇਮਸੁਚਸੰਜਮਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲਪਾਇ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣ
ਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਊਪਰਤਿਨਾਹੁਕਮੇਲਏਮਿਲਾ
ਇ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਵਰਤਨੇਮਸੁਚਸੰਜਮਪੂਜਾ

ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਦਰਹੁ ਕਸਧੁ ਮਾਇਆ ਓਹਿ ਵੇਖੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਚੇਤੇ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਪਇਆ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਸੁ ਭਈ
ਮਨਿ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਜਨ ਦੇ
ਖਹਿ ਸਭੁ ਆਇ ॥ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ
ਚਰਨੀ ਲਗਿ ਆਇ ॥੨੦॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਨ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾ ਭੀ ਹਿ
ਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ
ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ
ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਜੋ
ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ ਸਭਨਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵ
ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿ
ਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰਮਲੋ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮ
ਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿ
ਖਾਇ ॥੨੫॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪ
ਟਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋ
ਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ
ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜ
ਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀ

ਤਗਾਈਕਰਣਾਨਾਮਗੁਰਿਸਿਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁ
ਜੋਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏ
ਤਾਂਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥੩੦॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋੜੰਨ੍ਹਿਜਿਨ੍ਹੀਸਿਞਾਤਾਸਾਂਈ॥ਝੜਿਝੜਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨ੍ਹਾਕਾਰਿਨਆਈ॥੧॥ਧ
ਣੀਵਿਹੂਣਾਪਾਟਪਟੰਬਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥ਧੂੜੀਵਿਚਿਲੁਡੰਦੜੀਸੋਹਾਨਾਨਕਤੈਸਹਨਾਲੇ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਅਰਾਧੀਐਨਾਮਿਰੰਗਿਬੈਰਾਗੁ॥ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਰਾਈਆਨਾਨਕਸਫਲਮਾਰੂਇਹੁਰਾਗੁ॥੩॥ਜਾਂਮੂੰਇਕੁ
ਤਲਖਤਉਜਿਤੀਪਿਨਣੇਦਰਿਕਿਤੜੇ॥ਬਾਮਣੁਬਿਰਥਾਗਇਓਜਨਮੁਜਿਨਿਕੀਤੋਸੋਵਿਸਰੇ॥੪॥ਸੋਰਠਿ
ਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਕਬਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੫॥
ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇਕਅਗੰਮ
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਾਰਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਿਸੁਖੁ
ਸਾਰਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਯੀਗਣਤਲਾਹਿ॥ਅ
ਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਪੇਲੈਹੁਲਾਇ॥ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋ
ਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭੁਕਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਮੰਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਜਿਨਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭਏਨਿਹਾਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੮॥ਪਾਪੀਕ
ਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧ੍ਰਮਰਾਇ॥੯॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰਮਐਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ਖੁਭੜੀਕੁ
ਥਾਇਮਿਠੀਗਲਣਿਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤੜੇਸੁਖੀਸਵੰ
ਨ੍ਹਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਣੈ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਹਾਧਣੀਸਉਅਠੇਪਹਰਲਵੰਨ੍ਹਿ॥੧੨॥ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆ
ਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੰਨ੍ਹਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਪੇਖਿਭੁਲਣੇਵੁਠੇਨ
ਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਫਬ॥੧੪॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰ
ਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇਨਾਨਕਾਸੋਸਿਮਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਦੂਜੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀ
ਇਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਵੀਂਨਾਨਕਾਵਹਣਿਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀਜਾਇ॥੧੬॥ਤਿਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸ
ਉਦਾਕਰਨਿਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰਿਆ॥੧੭॥ਪੰਥਾਪ੍ਰੇ
ਮਨਜਾਣਈਭੂਲੀਫਿਰੈਗਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧਿਆਰ॥੧੮॥ਤਿ
ਚਰੁਮੂਲਿਨਥੁੜੀਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਸਬਦੁਅਖੁਟੁਬਾਬਾਨਾਨਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨ

ਮਾਲਾ ਖੰਭ ਵਿਕਣੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿਨਾ ਸਾਂਵੀ ਤੋਲਾ ॥ ਤਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੇ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣ ਟੋਲਾ ॥੨੦॥ ਸਜਣ
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੧॥
ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ
ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤ
ਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ
ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੨॥੧੪੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜ
ਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਭ
ਜੁ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭਜੁ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥
ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ
ਨਾਥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿ
ਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀ
ਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਜਿਹ ਸਿ
ਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥
੧੦॥ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ
ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮ
ਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ

ਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਹਿਜਾਨਾ॥੧੪॥ਭੈਕਾਹੂਕਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤੁਆਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨਾ॥੧੫॥ਜਿਹਿਬਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਬੈਰਾਗ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੁਨਿਰੇਤਿਹਨਰਮਾਥੈਭਾਗ॥੧੬॥ਜਿਹਿਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਵਹੁਮੁਕਤਿਨਰਇਹਮਨਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੧੭॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਨਿਸਦਿਨਜੋ
ਨਾਨਕਭਜੈਸੁਫਲਹੋਇਤਿਹਕਾਮ॥੧੮॥ਜਿਹਬਾਗੁਨਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜਹਿਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਆਪਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਰ॥੨੦॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈ
ਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥੨੧॥ਨਿਸਦਿਨਮਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਿ
ਮੈਨਾਨਕਕੋਊਨਾਰਾਇਨੁਜਿਹਚੀਤ॥੨੨॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜਗਰਚਨਾਤੈ
ਸੇਰਚੀਜਾਨਲੇਹੁਰੇਮੀਤ॥੨੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੨੪॥ਜਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾ
ਦੁਰਲਭੁਮਾਨੁਖਦੇਹਿ॥੨੫॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਧਾਵਹੀਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿ
ਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮਸਿਰਾਨ॥੨੬॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਅਹਿਨਿਸਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨ॥ਹਰਿਜਨਹ
ਰਿਅੰਤਰਨਾਹਿਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨ॥੨੭॥ਇਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰ
ਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨ॥੨੮॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਰਅਉਰੈਕੀਅਉਰੈਭਈ॥ਚਿਤਵਤਰ
ਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੨੯॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮੈਧਰੈਗੁਮਾਨ॥ਨਾਨਕਨਿਹ
ਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨ॥੩੦॥ਮਨਮਾਇਆਮੈਫਧਿਰਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥੩੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੩੨॥ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩੩॥ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜਮਕੋਤ੍ਰਾ
ਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵੈਬਾਸਾ॥੩੪॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕਰਿਰਹਿਓਮਿਟਿਓਨ
ਮਨਕੋਮਾਨਾ॥ਦੁਰਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨ॥੩੫॥ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰੁਬਿ
ਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿਨਾਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥੩੬॥ਕਰ
ਣੋਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੰਧ॥ਨਾਨਕਸਮਿਓਰਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧ॥੩੭॥
ਮਨਮਾਇਆਮੈਰਮਿਰਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ॥ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਤਨਾਹਿਨਭੀ

ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕਉ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੪੧॥
ਤਾ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋ
ਇ ਇਕ ਚਿਤਾ॥੪੨॥ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਤਿਹ ਪੂ
ਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਂਮ॥੪੩॥ ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨ
ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨੁ॥੪੪॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕਉ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ॥
ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ॥੪੬॥ ਸਿਰ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ
ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ॥੪੭॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗ
ਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੪੮॥ ਜਗ ਰਚਨਾ
ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ॥੪੯॥ ਰਾਮੁ ਗਇਓ
ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਚਿੰ
ਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ॥੫੦॥ ਜੋ ਉ
ਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ॥
੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗ
ਜ ਜਿਉ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ਬਲੁ ਹੂਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹਾਥ ਹੈ ਤੁ
ਮ ਹੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥੫੪॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ॥੫੫॥ ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ॥੫੬॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਮਹਲਾ॥ ਮਃ੧॥੩੩॥ ਮਃ੩॥੬੭॥
ਮਃ੪॥੨੦॥ ਮਃ੫॥੨੨॥ ਮਃ੯॥੫੬॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀ
ਐ ਲਖ ਰਾਹੀ ਲਖ ਵੇਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਓਥੈ ਹਿੰਦੂਆ ਹੈ ਸਤਿ ਤਿਤੈ ਸੰਨਿਆਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਓਥੈ ਹਿ ਗੋਰਖ
ਲਖ ਲਖ ਨਾਥਾ ਨਾਥ॥ ਲਖ ਲਖ ਓਥੈ ਹਿ ਆਸਨਾ ਲਖ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿਰਾਸ॥ ਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ
ਦੇਵ ਤੇਰੰਨੂ ਲਖ ਨਿਵਾਸ॥ ਲਖ ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ ਅਉਲੀਏ ਲਖ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਸੇਖ॥ ਕਿਤਹਿ
ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ॥ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਅਗਨਤ ਹੈ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰ॥
ਕੇਤੇ ਆਪ ਵਿਗੁਤੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ॥ ਅਰਿ ਨਾਥਾ ਕੇ ਏਕ ਨਾਥ ਸਤਿ

ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਵੇਵੇ ਅੰਤੁ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਏਸਕਲੀ ਓਪੰਨ ਕੀ ਤੀਰਥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖਾ ਪਤਿ ॥
ਜੇ ਬੋਲਾਨੁ ਆਖੀਐ ਬਕਨੁ ਬਕਨੁ ਕਰੈ ਬਹੁਤਾ ॥ ਚੁਪ ਕਰਾ ਤਾ ਆਖੀਐ ਇਤੁ ਘਟਿ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ॥ ਜੇ ਬਾਹਿਰਾਂ ਤਾ ਆਖੀ
ਐ ਬੈਠਾ ਸਥਰ ਘਤਿ ॥ ਉਠਿ ਜਾਈ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਛਾਰ ਗਾਇਆ ਗਾਇਆ ਸਿਰ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਕਰਾ ਨਿਵਾਂ ਤਾ ਆ
ਖੀਐ ਡਰਦਾ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ॥ ਕਾਈ ਗਲ ਨ ਸਾਵਣੀ ਕਿ ਥੈ ਕਢਾ ਰਤਿ ॥ ਇਥੈ ਓਥੈ ਬਾਹਿ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ਪ
ਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸੂਨ ਕਰੀਆ ਨਾਨਕ ਵਾਰਾਹੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਖਾਧਾ ਲੋੜਹਿ ਰਜਣਾ ॥ ਰ
ਜ ਖਾਈ ਜੇ ਪੰਥਾ ਸਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਹਜਿ ॥ ਭਰਿਆ ਭਾਂਡਾ ਉਛਲੇ ਕੇਤੇ ਵਿਚਰ ਖਪੁ ਰਜਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਦਰ ਹਠ
ਪਲੀਐ ਛੁਟਦਾ ਹੋ ਕਿਤੁ ਪਜਾ ॥ ਪਣੀ ਨਾਹਿ ਪਰਾ ਨਾਨਕਾ ਛਿਜ ਪਈ ਦਰਬਜਾ ॥ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਬਾਈ ਆਤਮ ਆਬ ਖਾਕ ਵਾਈ ਨਾ ਜਾਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨੀ ॥ ਉਮਤ ਪੈਦੇ ਪਰਿ ਹੋਲਨ ਦਰ ਤਪ
ਕਧੁ ਦਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰ ਵਡੇਰੀ ਛਾਲ ਜੇਹਵੀ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰ ਉਡੁ ਰਹਿ ਪੰਖ ਲਪਾਲੀ ਪਵਨਿ ਰਜਾਇ ॥ ਸ
ਕਿਸ ਜੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ਕਿਸਨੁ ਪੁਛਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡੀ ਵਡਾ ਵਡੁ ਮੇਧਨੀ ਹਉਮੈ ਕਰ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ਪੁਛੇ ਨਾਰੇ ਬੇਰ ਮੈ
ਲਿਖਾਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਰੁ ਕਤੇ ਬਾ ਪੁਛੀਐ ਹਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪੁਛੇ ਮੇਧਨੀ ਇਕਦੂ ਇਕ
ਠਨਾਇ ॥ ਸਾਇਰ ਸਭ ਟੋਲਿਆ ਬੋਹਿਥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਵਸਿਆ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ
ਨਾਇ ॥ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਸਿਆ ਕਉਣੁ ਮਿਠਾ ਖਾਇ ॥ ਸਪਤ ਪਤਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਅਸਮਾਨਿ ਅਸਮ
ਨਾ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਕਰਣੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਲਰਹੇਈਆ ਨਾ ॥ ਵੀਰ ਸਲਾਮਾ ਲੇਖ ਬਰਾਖੁਦਾਈ ਸਲਖਉ ॥ ਦਰਗ
ਹਿ ਕਿਤ ਵਸੇ ਖਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਲੁਣੈ ਸੋ ਹੁਕਮੈ ਮਿਲਹਿ ਸੁਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਇ ਵਿਣੁ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥
੨ ॥ ਖਾਲਕ ਕੁਸੁ ਬੁਹਾਨ ਰੋਰ ਨਿਮਾਨੀ ਐ ਪਗੀ ਵਰਤੁ ਕੇ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਆਏਹ ਕਮ ਫਰੇ ਸੇ ਤੇ ਕਦਰਤ ਕੇ
ਮਉਗਾਨਾ ॥ ਤਰਗਾ ਸਿਕੁਰ ਜਾ ਛਹਵੀਆ ਖੋਜ ਬਕਮਾਨੀ ॥ ਸਾਂਗਾ ਸਿਪਰ ਆਤਸੀ ਪਿਵਨਿ ਗਾਲੀ
ਜੈਜੀਰਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਨ ਚਲਾਈਆ ॥ ਨਿਵਕ੍ਰਿਉ ਬੇਪੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹਿ ਮੰਨੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮ ਕਲਧੀ
ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਪਾਸੀਆ ਲਹੁ ਸਰ ਪਹੁੜਰ ਪਹੁ ਸੋ ਪਰਵੀਤ ਰੋਗਾ ॥ ਦੇਖਉ ਕੂਕਰ ਗਾਈ ਦਸਮਨ ਠੰਢੇ ਵੈਰਾ ॥
ਕੁਾਈ ਕੋ ਮਹੁਬਤੀ ਜੇਤੇ ਤੇਤੇ ਬਾਬ ਆਏ ਜਿਦੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੂੜੀਆ ਸਚੁ ਨ ਏਕ ਖੁਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁ
ਲਹੀ ਬੰਨ ਚਲਾਈਆ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਲ ਪੀਬੈ ਪੀ ਪੇਟ ਲੀ ਲੁਕਨ ਸਕਾਭਾਰ ॥ ਅੰਤੈ ਤੂ ਗਰਧੇ
ਪਲੀ ਪਿਛੈ ਸਿਰ ਜੰਦਾਰ ॥ ਆਗੈ ਸਾਗਰ ਆਤਸੀ ਕਿਉ ਕਰ ਉਤਰਾ ਪਾਰ ॥ ਕਉ ਐ ਆਗੈ ਸੀ ਸਲਰੁਦ
ਰਖਨਿ ਜੇਉ ਅੰਧਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਖ ਹਿ ਛੁਟੀਐ ਹੁਕਮਿ ਹਿਵਹਿ ਮਾਰ ॥ ੫ ॥ ਲਸਮੇ ਕਦੇ ਅਵਗਾ
ਣੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰ ॥ ਕਿਨੀ ਕਹਲੀ ਪੀਨੀ ਐਨਾ ਸੀਗੀ ਧਗ ਬਾਗੁ ॥ ਜੀਹ ਬਕੁਟਾ ਏਕ ਵਦਲਾ ਨਿਰਸ
ਲਾਦਿਸਾਰ ਨਿਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਪਰਉਤ ਹਿ ਨਾ ਕਨੀ ਜਲਤੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੇਲੈ ਨਦ

ਜੀਵਦਾ॥ਤਿਸਨਾਰਖਨਸਕਈਧੋਪੀਦਾਗੁਣਵਾਰ॥ਅਵਗੁਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਅਨਿਨਾਨਕਸੋਈਸਾਰ॥
ਠਿ॥ਤੇਲੁਤਿਲਾਂਤਾਵਣਪੀੜੀਐਮੈਧੈਜੈਤੈਰਚਣਾਇ॥ਕਾਗਲਦਾਗੁਣਕੂਟੀਐਮਰਗਲੀਏਸਵਰਨਾਇ॥
ਲੋਹੇਦਾਗੁਣਤਾਈਐਕੁਖੈਤੈਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜੰਨੀਪਵਣਚਲਾਈਐਆਹਿਰਣਸਿਰਧਰਿਆ॥ਪਲਟਿ
ਅਠਆਰੇਤੈਤਤਾਲਿਜੀਉਕਹੋਲਹਾਰ॥ਨਾਨਕਸਭੇਨਾਮਬਿਨਨਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥੭॥ਪੌਣੈਕਿਰੇਸਾ
ਰਣੇਸਿਰਤੇਪੈਅਕਾਸ॥ਪਾਤਾਲੇਂਪਤਉਤੇਰੈਪਰਬਤਿਆਰਤਾਆਸ॥ਬੀਆਨਾਲਲਗਾਈਐਕੁਹਾਇ
ਨਆਵੈਪਾਸ॥ਕੀੜਿਰਲਾਹਿਵਿਹੁਕੁਨੀਆਹਿਤੈਬਾਕਰਹਿਫਰੀਆਦਿ॥ਅਵਗੁਣਆਰੇਨਾਨਕਾਸਭੁਕਦੇ
ਵਾਣਿ॥੮॥ਕੁਠੀਅੰਦਰਪਾਈਐਮਿਲੀਐਗਨਸਲਾਰ॥ਬਾਲੁਰੇਤਭਖਾਈਐਜਿਨੇਅਗਨਿਜਲ
ਏਅੰਦਰਭੁਨੇਧਾਣਜਿਉਤਨੁਵੇਤੈਬਿਲਲਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਨਾਨਕਾਕਿਸਨੇਕੁਹੀਐਜਾਇ॥੯॥
ਇਖਾਜਿਉਰਸਕਢੀਐਸਭੁਸਿਰਆਈਆਭਾਰ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਹਨਣਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰ॥
ਨਬਉਲੇਖਮੰਗੀਐਜਿਨਕੀਤਾਵਾਪਾਰ॥ਹਥਾਪੈਰਾਕਰਿਕਰਫੁਰਮਾਈਕਾਰ॥ਜੀਹਭੁਪੁਕ
ਠਿਰਖਣੀਰਖਰਖਸਆਨਿਵਿਕਾਰ॥ਕੰਨਟੇਨਉਰਾਗਹੀਅਮਨਸੂਝਾਵਣੀਆਰ॥ਨਾਸਾ
ਲੋਇਣੁਮੁਕਰੇਅੰਧੇਰੇਸਿਰਮਾਰ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਭੁਜਗਮੋਹਿਆਬਧਾਜਮਦੁਆਰ॥ਰਲਕਰਾਵਿ
ਧਲਸੁਇਆਅਹਰਣਕਿਉਲੋਹਾਰ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਜਨਬੁਝਿਆਨਉਰਵਾਰਨਪ
ਰ॥੧੦॥ਸਭੁਵਿਣਾਰੇਤੀਐਤੀਰਜਿੰਵੈਕਲਬੂਤਾ॥ਸੋਇਵੇਦਾਗੁਣਫਾਲੀਐਸਾਹਿਜੇਇਹੁਕਮਕੀ
ਤਾ॥ਧੇਨੁਦਾਗੁਣਲਾਈਐਅਜਗਰਜੀਨਸਹਾਇ॥ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਫਿਰੁਫਿਰਆ
ਵਹਿਜਾਇ॥੧੧॥ਜਲਥਲਨਰੁਸੁਅਨੇਕਤਨੇਦੂਣਿਕ੍ਰਿਣਆਰਾਣਿਹਾਰ॥ਘਰਘਰਵੇਰੀਨਾਨਕ
ਸਚੀਸੁਰਤਿਅਪਾਰ॥੧੨॥ਨੈਜਮਜੋਹਿਨਿਲੋਇਣੀਰਕਤੁਨੇਤ੍ਰਬਿਕਰਾਲ॥ਸਭੁਜਗਤਿ
ਨਕਾਭੁਖਹੈਨਿਰਣਇਆਜਮਕਾਲ॥ਨਾਨਕਪਕੜਚਲਾਈਐਆਹੁਕਮਿਹੁਕਮਿਬੀਲਾਰਿਆਏ
ਪੁਤਨਅਗੈਤੂਖਸਮਤੂਰੇਖੇਤੂਮਾਰ॥੧੩॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਨਬੰਧਪੋਨਬਣੀਅਰਨਬੀਰ॥ਨਸੁਤ
ਨਲਖਮੀਵਿਉਰਬੰਧਾਧੀਰ॥ਨਤਰਣਾਸਿਨੁਪੰਨਖਣੇਨਾਸਿਪਰਤਲਦਾਰ॥ਤੁਪਹਿਕਣਾਹਅਹ
ਨਿਸੀਰਖਪੁਗੁਰਵੀਚਾਰ॥੧੪॥ਧਰਮਧੇਣਾਸਤਜੀਨਵਰਜਤਕੀਪਾਖਰਮਾਣ॥ਪੰਡਿਤਤ
ਸਰਬਾਲਖਣਾਸਿਪਠਸਚੀਸਾਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਸਚਮਨਟਰਣਾਹਿਪਾਵੈਮਾਨ॥੧੫॥
ਬੁਧਮਾਆਇਨਾਆਖਸੀਦੇਵਧਣੇਮੁਖਲਾਰ॥ਕਿਸਨਾਕਿਸੰਦਾਬਖਣਾਜੇਹੁਕਮਿਲਿਖੇਅਦ
ਤਾਰ॥ਜਿਵਸਲਾਹਿਨਦਰਖਣੇਣਵੀਦੇਵਆਸੀਖਾ॥ਆਪੁਣਾਹੋਇਤਿਲੂਰਮਰਾਸਚਸਚਾ

ਬਖਸਿੰਡਾ॥੧੯॥੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗ੍ਰੰਥਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਮਹਲਾ੧॥ ੬੧੯
ਆਸਣੁਸਾਧਨਿਰਾਲਮਰਹੈ॥ਨਿਹਚਲਤਤੁਕਾਲਨਹੂਗਹੈ॥ਬੈਠੇਨਹੀਨਿਰੂਅਲਖਅਹਾਰੀ॥ਸਾਧ
ਕ੍ਰਿਆਨਿਤਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤਸਤਸੰਜਮਸੁਰਤਬਿਚਖਣ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣ॥੧॥ਮਨਕੋਬ
ਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥ਅਹਿਨਿਸਜਾਗੈਰਹਿਧਿਆਨ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮੈਨਿਰਤੀਧਰੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
ਕੈਲਮਰੈ॥ਇਨਾਬਿਧਕੀਜੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਤਾਂਕਉਬੰਧਨਹਿਸਗਲੇਦੇਵਾ॥ਜੋਹਥਾਤੇਕਨਰੇਹੀਲਖਣਾ॥ਨਾ
ਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੨॥ਤਾਤੇਮਸਾਣਿਜਨਾਲੋਕੁਨਿਵਾਰੈ॥ਪੰਚਅਗਨਧਾਰਕਬੀਤਰਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸ
ਰਹੈਗਾਹੀਰਲਨ੍ਹਾਇ॥ਸਹਿਜੈਉਪਜੈਨਿਰਮਤਜਾਇ॥ਸਾਧਨਿਵਜੈਬਾਧੇਹੋਰਗ॥ਜੈਮਜੈਠਾਤਨਲਾਰੈਤੋਰ॥
ਹਠਬਿਨਮੰਤਨਜਾਪਉਹੋਰ॥ਉਤਮਕੁਲੇਜੈਨਾਕੇਲਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੩॥ਅਪੋਜੋਈ
ਤ੍ਰੀਨਿਕਰਰਾਖਹਿ॥ਜਿਹਬਾਆਸਤਕਰੈਨਭਾਖੈ॥ਕੇਟਕੋਟਤਰਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮੈਰ
ਖਹਿਲੈਤਾ॥ਮਿਲਿਪਿਆਲਗਗਨਸਰਤਹੈ॥ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੇਣੀਮਜਨਕਰੈ॥ਸਤਪੰਜਿਨਉਲਰਾਰਖ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੂਰਬਕਲੈਪਛਮਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਤ੍ਰਮਿਲਾਵੈ॥ਅ
ਹਟਪਟਕਵੀਬੀਨਹਿਥਾਟਾ॥ਤਾਂਪਰਬ੍ਰਹਮਹਿਅਉਪਟਧਾਟਾ॥ਨਉਖੰਡਦੇਖਹਿਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਕ
ਖਲਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੫॥ਅਹਿਤਨਬੁਧਿਸੁਰਤਕਰਧਾ॥ਧਿਆਇਸਰਸਮਾਇਇਨਸੁ
ਪਾਜੁਕਾਤਿਜਤਨਕਰਸਹਿਜਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤੁਹਿਪੂਲੀਦਿਕਲਜਾਇ॥ਗਿਆਨਮਧਾਣੀਨਿਤ੍ਰਾਨਾ
ਮਾਇਨਾਬਿਧਜਪੀਅਹਿਕੇਵਲਰਾਮਾ॥ਲਿਵਲਾਗੀਆਜੋਹਮਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖ
ਲਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਾਰਗਲਾਵਹਿਮਨਾ॥ਪਰਾਮੇਹੋਦੇਪਰਧਾਨਾ॥ਪਰਿਵਾਜੈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸੋਈਕਰਤਾ
ਜੋਈਦੇਉਅਗਮਨਿਗਮਜੋਵਾਚੈਜਾਣਾ॥ਬੰਧਨਦਾਹਾਪਰਮਾਣਾ॥ਸਤਸਤਾਈਨਉਦਾਰਾ
ਗਾ॥ਤੁੰਕੇਆਗੈਖਨੂੰਹਿਦੁਵਾਰਾ॥ਅਠਅਠਾਰਹਿਬਾਰੇਬੀਸਾ॥ਤਾਂਕੇਆਗੈਖਟਕਲਹਿਆਵੀਸਾ॥
ਉਨੀਨਟਠਸਰਾਵੀਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੭॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸਾ॥ਰੁਖਾਬਿਰਖ
ਕਰਕਰਦਰਦਦਾ॥ਅਹਿਨਿਸਰਹੈਥੋਜੋਠਾਅਤੁਆਸਾ॥ਧਰਨੈਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ਜਿਤਤਨਦੁ
ਤੀਆਮੈਲਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖੜਗਲੇਮਨਸਿਉਲੂਝੈ॥ਮਠ
ਅਟਸਾਧਿਆਕੁਲਸੈ॥ਮਨਅੰਤਰਕੀਧਾਰੈਬੀਚਾ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਨਿਸਦਿਨਸਦਾ॥ਜਿੰਨਅਹਮੈ
ਲਮਨਹਕੀਖੋਣੀ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਜਿਹੀਅੰਦਰਅਠਸਠਹਾਟਾ॥ਤੁੰਕੇਬਨਰਨ

ਰੂਪੈ ਪਾਟਾ ਅਉਖਟ ਪ੍ਰਾਟ ਬਿਖਮੈ ਹੈ ਬਾਟ॥ ਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਹਿਜ ਆਇਆ॥
ਅਨਦ ਮਗਨਿ ਨੀਚੇ ਲੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਪ੍ਰਣਬ ਕੋ ਗਉਨੁ ਕਰੈ॥ ਦੂਤੀਆ ਰ
ਖਿਲਕ ਉਦਿਸ ਧਰੈ॥ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋ ਉਲਟੈ ਸਮੇਰਾ॥ ਆਦਿ ਪਰ ਦਖਣਾ ਵੇਦਨਾ ਪੂਰੀਆ॥ ਸਾਤ ਉਪਰ ਕਉਲ
ਸਨਾ॥ ਤਿਥੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਆਸਨਾ॥ ਜੋ ਨਹੀ ਫੇਰ ਤਨੈ ਮਾਲ ਪਰੋਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥
੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵਦਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਸਦਾ ਸਮਾਦਿ ਸਉਦਾ॥ ਮਹਾ ਸੁੰਨ ਪਰਕੋਰ ਉਨਾ॥
ਅਹਿ ਨਿਸ ਸੂਹਿ ਸਹਿਜ ਨਾਦ ਉਨਾ॥ ਦ੍ਰਿਧੈ ਬੈ ਜੰਤ੍ਰ ਪਾਣੀ ਪਉਣਾ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਾਉ ਜਿਨ ਕੋਈ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥੧੨॥ ਗਾਰਕ ਗੁਰਾ ਤਾਈ ਕ੍ਰਿਆ ਜਤੀ॥ ਜਿਹ ਨਰੈ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਖ ਕਾ ਸਤੀ॥
ਨਿਸਰ ਨਾਈਆ ਲਵਾਈਆ ਦੰਨਾ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਦਿਹਿ ਤਾਜ ਦਿਆ ਜਾਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਸਬਦ ਕਾ ਸੁ ਫਲਾ
ਹੂਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਲਗਾਇ ਨਜਾਏ ਨਮਾਂ ਈ॥ ਜਤੇ ਜਾਏ ਨਖੇਲ ਹਿਪ
ਜੋ ਅਗੇ ਕੇ ਵਿਗੋਲਿਤਨ ਲਾਏ॥ ਗੋਰਕਾਰੀਆ ਅੰਗ ਹੰਢਾਏ॥ ਪਰਧਰ ਜਾਇ ਨ ਕੀਜੈ ਕਥਾ॥ ਇਹ
ਹੈ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਨ ਕੇ ਪੂਤਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ॥੧੪॥ ਅਉਸ
ਗਿਆਨ ਆਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਸਦਾ ਸਧੀਰ ਸਿਰਹੈ॥ ਕਮਲ ਉਲਟੈ ਪਲਟਿ ਹਿ ਪਵਨਾ॥ ਇਹ
ਨਿਵਾਰੈ ਆਵਾਗਵਨਾ॥ ਮਨੁ ਪਵਨ ਕਉ ਰਾਖੈ ਬੰਧ॥ ਜਾਣੈ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧ॥ ਆਪ ਨੇਵਸ ਕਰ
ਰਾਖਹਿ ਦੂਤਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ॥੧੫॥ ਗਾਗਾਨਿਤ ਰਕਰ ਤੂਦ ਰਉਰ ਦੇਵਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੈ॥ ਪਰ ਨਾਰਿ ਹੈ ਤਾਂ ਉਰ ਧਾਰ ਆਵੈ॥ ਜਨੁ ਪਜ ਰਤਕਮਾਵੈ ਜੋਗ॥ ਜੋਈ
ਕਥਨ ਗਾਏ ਸੋਰਾ॥ ਜਿਨ ਮਰਹੈ ਨਧਿਨ ਸੋ ਸੂਤਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ॥੧੬॥ ਜਿਨ ਮਾਇਆ
ਜਗ ਮੋਹਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਈਸ੍ਵਰਾਦਿਕ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਏਸਾ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਤਪੀ ਖਟ ਕਰਮੀ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲਾਰਾ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਜਗ ਪਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤ ਭ੍ਰਾਤਾ॥ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵ ਸਭ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਪਾਇਤੇ ਹੁਕਮ ਸਤੈਨੀਸਾਨਾ॥੧੭॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਤੇ ਜਾਈ॥ ਐਸਾ ਮੋਹੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਨਮੁਖ ਭ
ਰਮ ਭੁਲਾਈ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਨ ਮੋਹਿਆ ਸਪਤ ਲੋਕ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਆਕਾਸੀ ਬੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਮੋਹੇ ਮਾਇ
ਆ ਜਾਲਾ॥ ਜੋ ਸਰਨ ਪਰੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਿਤ ਨ ਪਰਗੋਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਰਸ ਨ ਪਾਇਸੀ ਅਵਿਨਾ
ਸੀ ਸੁਖ ਸੋਇ॥੧੮॥ ਗੁਰ ਜਤ ਸਤ ਸਿਦ੍ਰਿੜ ਉਮੁਕਤ ਸਰੈ ਦਰਜ ਪਤਪ ਸਾਹਿਜ ਧਿਆਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਰ
ਵਰ ਮੁਕਤ ਦ੍ਰਿੜ ਕਤਾ ਪਪਰ ਸੋ ਪਿਰਥਾਂ ਨਾ॥ ਜਹਿ ਸੂਰ ਸਜਿ ਮਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਐ

ਤਰਕੁਗਤਖਾਨਾ॥ਅਥਿਆਲੋਕੁਭੁਣੈਮਨਮੁਖਾਸ॥ਹੈਜੇਕੁਾਇਮਨਆਨਾ॥ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਕੁਾਇ

ਸੁਮੁਕਤਿਨਾ॥ਉਸੁਨਖਸਮਨਿਕਾਲਾ॥ਨਾਉਸੁਨਨਤਾਗਠਕੁਅਗਨਪੂਤੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਾਦਿਆਲ

੧੯॥ਜਤੁਕੁਵਨਮਹਿਪੂਰੇ॥ਅਜਰਪਕੜੈਰਹਾ॥ਅਲਖਪਗਿਆਸਣਜੋਸਨਾਵਦਖੰਡਾ॥ਸੁਆਕ

ਲਪ॥ਵਹੈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਬੰਧਪੈਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜਿਹਬਾਅਨਰਸਸੁਆਇ॥ਬਿਨੁਖਣਾ॥ਨ

ਨਕਬਾਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੨੦॥ਬਿਮਲੁਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈ॥ਉਲਟੀਪਲਟਸਪੀਰੀਸਤੋ॥ਸੀਧਾ

ਕਮਲੁਪੂਰਨਤਿਹਪਦਨ॥ਇਹੁਜਿਵਕੇਆਦਾਰਾਦਨੋ॥ਅਨਪਦਨੋਕਉਸਥਲੋਬੰਧਾ॥ਨਾਨਕਾਇ

ਉਤੋਨਿਸਮਿਧਿਆ॥੨੧॥ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਾ॥ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਕਉਨਜੋਜਾਪਾ॥ਪਰਪਰਜਾਇਨ

ਸੁਨਅਨਕਥਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਸਤਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਸਤਗੁਰਕੀਸਿਖਿਆਸੁਨਠਪੂਤਾ॥ਨਾਨਕਸਤ ਗੁਰ

ਜੁਗਾਜੁਗਅਵਧੂਤਾ॥੨੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਲੇਸਹੇਲਾ॥ਜਾਗਤੁਵਸਥਾਨਮਾਰਇਕੇਲਾ॥ਖਿਮ

ਸਰਕੁਤਿਆਮਾਨਕਿਮੋਤੀਅਮਰਪਰਕਨੂਕਿਆਲਪਰੋਤੀ॥ਕੋਨਵਿਜੋਗਸੋਗਾਪਰਜਾਰੋ॥ਆ

ਪਪਛਤਾਗਤਮੋਤਜਾਲੋ॥ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਟੀਨਾਧੂਤਪਾਲਜੰਮਾਲਾ॥

੨੩॥ਅਮਰਲੋਕਪੂਰਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪਰਹੈਕੈਪਰਕੁਰੈਨਿਵਾਰਾ॥ਉਪਕੇਵੇਸਬਦਖਿਲਈਆਕੁਾਰਾ॥

ਨਾਨਕਕੁਹੈਸਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀਜੋਬੰਧੈਆਵੈ॥ਸੀਵਕੇਆਨੈਸਕਾਤਿਨਿਦਾਵੈ॥ਸੀ

ਦਸਕਤੀਕੁਕਰਮਕਰੈ॥ਅਸਰਦਸਤਆਗੋਚਰਜਰੈ॥ਤਾਅਸਤ੍ਰਿਸਨਾਮਮਹਿਤੁਆਗੀ॥ਨਾਨਕ

ਕਹੈਸਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੫॥ਰਤਨਮਾਲਾਸਮਾਪਤ॥ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਰਾਜੇ

ਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਗਾਪਟਣਾਬਿਕਰਕੁਜਾ

ਦਰਸਹਰਠਾਹਤੁਹਾਂਰਾਜਾਆਇਰਾਪਤਨਾਇਕਹੈ॥ਤੁਹਾਂਵਲਾਇਤਰਮਰਾਜੇਕੀਹੈ॥ਤੁਹਾਂਤੇਲੰਕਾ

ਜੋਜਨਨਾਹੈ॥ਤਿਨਿਨਤਿਗਤੀਦਿਨਆਪ੍ਰਪਟਣਆਕਬਿਲਹੈ॥ਤਹਾਂਜਾਇਉਤਰਤਾਹੈ॥

ਜੋਸਿਘਲਾਦੀਪਹੈ॥ਲਉਨਾਸੋਗਉਦਿਨਦਸਨਹੈ॥ਤਿਹਸਤਰਾਜੇਸੋ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਕੋਦਰਸਨਇਕਾ

ਜਹੋਇਆ॥ਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀਸੰਤਤਸਤਾਦਟਿਸਹਕੋ॥ਤਖਤਗਾਹਤਹਾਂਅਬਰਾਜਾਆਇਸ

ਰਹੁਨਿਹੈ॥ਰਾਜੇਰਾਇਸੰਘਪਕੁਬੇਟਾਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕਾਪੋਤਾ॥ਤਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਧਰਮਸਾਲਹੈ॥

ਸੰਗਤੁਜੁੜਤੀਹੈ॥ਕੀਰਤਨਹੋਤਾਹੈ॥ਰਸੋਈਬਿਸਿਮਨਲੁਹੀਰਜਲਗਤਾਹੈ॥ਟਕਾਪਟਣਬੀਜਾ

ਨਗਰਤੇਇਕਨੂੰਕੋਸਹੈ॥ਪਰਕੁਟਾਨੂੰਆਦੇਕੋਰਾਪੁਰਬੀਗਿਰਦਾਨਿਵਾਈ॥ਸਿਖਸੰਗਤਬਹੁਤਹੈ

ਅਕਬਾਟਨੂੰਆਦੇਪਰਤੇਕਜਲੀਬਨਕੋਸਆਸੀਹੈ॥ਤਿਕੀਆਗਾਜੋਹੈ॥ਤਾਂਗਾਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਦੇਹੁ

ਗਹੈ ॥ ਸੰਗਤ ਭਾਣਾ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪਰਜਨੂੰ ਤਿਹੈ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿਧਾ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟ ਕਰਦੇ ਪੁਨ ਸਾਖ ਚਲੀ ਤਿਹੈ ਸਿ
ਤ ਬਾਸੁ ਧਰੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋਰ ਅਜ ਆਏ ਕੈ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਹੈਨਿ ॥ ਤਸ ਬਾਬੇ ਦਾ ਨਾਉ ਬੁਢਾ ਕਲੀ ਬਨਾਤੇ ਅ
ਰਾਜ ਹੈ ॥ ਤੁਹੰ ਸੰਗਤ ਹੈ ॥ ਰਾਗਮਾਲਾ ੧ ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗ
ਪੰਚ ਬਰੰਗਨਿ ਸੰਗ ਅਲਾਪੈ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰ
ਗ ਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ
ਬਾਰੀ ॥ ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਂਚਉ ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾ
ਵਹਿ ॥ ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪਨੀ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ
ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਉਅਲਾਪੈ ॥ ਸੰਗ ਰਾਗਨੀ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਂਚਉ ਗਾਈ ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗ ਲਾਈ ॥
ਮਾਰੂ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ ਅਸਟ
ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗ ਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨ ਆਇਓ ਹਿੰਡੋਲ ਪੰਚ ਨਾਰ ਸੰਗ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥ ਉਠਹਿ ਤਾਨ
ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥ ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥ ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਿ
ਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰ
ਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ ਅਸਟ
ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥ ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ ਕਾਮੋ
ਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥ ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥
ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗ ਬਰੰਗਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹ
ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ
ਗੰਭੀਰ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵੈ ॥ ਪਾਂਚਉ
ਸੰਗ ਬਰੰਗਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਰਠ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ ਊਚੈ ਸੁਰ ਸੂਹ
ਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥ ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉਰ
ਜਲਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾ
ਏ ਸੰਗ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥ :੦:॥:੦:॥:੦:॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸ੍ਰੀਆਦੀਕੀਬਿਧਲਿਖੀ॥ਸੀਠਸਾਹਿਕਜਲ॥੧॥ਬੋਲ੩॥ਦੁਲੀਚੁਲਕੇ
ਕਰਕਾ॥ਇਕਰਤੀਜਲਦੇਰਦਾ॥ਇਕਰਤੀਸੋਇਨਾ॥ਬਿਜੈਸਾਰਕਾਪਾਣੀ॥ਤਾਂਬੇਕਾਬੁਰਾਦਾ॥ਨਿੰਮ
ਕੀਲਕੜੀ॥ਦੂਰਕਾਕਜਲ॥ਰਦਾਲਠਖਲੀ॥ਦਿਨਵੀਹਿਘਸਣੀ॥ ੦॥ ੦॥ ੦॥

